

היה כהן בקדש צדק קבר גשם שמש זרם זבל קב שמן חם לחם ש ג' וכן דוד כהן פסל
ק' חמד רשת שקד חמור עוד סוס גמול שכן זאב ירד זה צלמוע גלל חיבן ידותן נח
ש' וואהרן אברהם יצחק יעקב וכל בניהם להן ויפועל אמר אמר ביהוה יצחק
שמר ישמר הרב הרב נתן יצחק שאל שאל ברא ברא עשה עשה עשה עשה
ציוול הדומה להן וימות כגון את גם כי כן אף על מן אל לא פן עין וכל הדומה להן
ויוולת ביעל ורמוע ורמוע ורמוע

פועל כמו ראובן ברח ויעקב שמעולבן הלך לו יבא זבול יצא ודומיין: או שני הדברים
נתחברו בלא אות ביניהם: והדרך השלישית הוא העריך לאות כמו ראובן בבית שמע
בחוק כי הבית עומד במקום אותו ולזה הוא לא נתפרש ענין הדבר וכגון ראובן לא יצא
שמעון לא הלך אות לא הוא המחבר ובנוודע הענין: ושם עם אות לבדן לא יתכנו
כגון ראובן מן: לוי עם: שמעון לא: ודומי: וכן פועל עם פועל לא יתכן כמו יצא עבר
או הלך שמר לא אם קדם להם שם או היה ביניהן כמו ודודי חמק עבד והגשם חלף
הלך לו: ויצא יעקב וילך: וישכב דוד ויקבר: או היה השם אחריהם כמו ויקח ויתן
את העדות: ויקם וילך מנוח: ויבא ויעש כאשר דבר: ואת עם אות לא יתכן
לעולם כגון מן לא גם אל לא אם נצטרפו למעשה או לשם: נמצא השם
מוכיח על דבר לא יכנס בו זמן לעולם כגון אדם שת אנוש בגדי בית כלי גמל חמור
אשר רוח: השם יוכיח על דבר בלבד או מיוחד כגון איש פלוני: או כולל כגון
בן אדם ולא יוכיח על זמן לא עבר ולא עתיד ולא נעב: והפועל מוכיח על
דבר כמות השם ומוסיף עליו שהוא מוכיח על הזמן עם אותו דבר כגון אכליש
בה שם אכילה ויש בה זמן שהוא לשעבר: וכן אוכל ישבה שם אכילה ויש בה
זמן שה עתיד וכן עשה יעשה קרא יקרא ודומיין: והאות המחבר אי
רבעולם ולא על זמן כי אם מחבר ומפריד בין השמות והפעלים
מכיון שהפועל למעלה מן הכל שהוא מוכיח על שם הדבר
יבוא זמן

והדבקה להם וישעמורי המקרא בנייט עליהם לשלשה חלקים יהיו כראי חזק
 וליצואר השרידים יהיו כענקים ומזן אלזן חזק מפיקים וכולם בספרי החכ חקוקים
 והדברים עתיקים: החלק הראשון בענין האותיות ותולדותיהם ומוצאיהם
 והנחלק מהם ומה מהם שרשים ומה מהם שמשים ודרך הצירוף: החלק השני
 בענין המלכים והדגשין והרפין ושמותן וצורתם ומוצאיהן ומובאיהן ומחלקות
 האותיות בהן והעיקרים והנוספים והצירופים: החלק השלישי בענין
 השמות והמשרתים לטעמים ושמותן וצורתן ומחלקותן ושאר עניניהם
 עזרינו בשם יי עושה שמים וארץ:

החלק הראשון

הצורך לאותיות והם אלף בית גמל וכו' ביארנו
 כיצור בעולם לא יתכן לא בהם: והאות לבדו אין עולה ממנו לא שם ולא פועל
 ולא ענין כי כל צורך לשון הקדש מתחיל במלה באות נד ומפסיק באות נח: והאות
 לבדו לא יתכן להיותו נד ונח: ומיעוט מלה משתי אותיות כמו שם ברתת נד
 ומלה גדולה שאין למעלה ממנה עשרה אותיות כמו האחשדרפנים למשפחותיהם
 ומשארותיהם: ושלש תיבות במקרא בנות אחת עשרה אותיות והן האחשדרפנים
 ואלהיהם ואלהיהם: ואפשר שימצא בתשעים עשרה אותיות אף על פי
 שאפשר לומר וכתובותיהנה ובעלילותיהמו: ודע שמלות
 נפך לשת תיבות בלבד כגון גם מג כיך את תא שב בש ודומ' ומלות
 עולה שש מלות כגון ברע: עבר ערב ברע ובער רעב:
 והממנה ארבע ועשרים מלה: כמו כרסם כרסם כרסם כרסם
 ס רסמך רסכס רסמך רסכס סמכר סמך סרנס סרמך סכמו
 סמכס סמכר סמכר: וכן מלות חמש יעלה ממנה עשרים
 מלה וכן לעולם: ונולת זה לפי שעלה ממלת שתי אותיות שתי מלות נמצא כשת
 שנים בשלישה והוא מנין אותיות המלה השלישית יעלה ממנה שש מלות וכן אם תחשב
 בארבעה והוא א' אותיות המלה הרביעית יעלה ממנה כ' ואם תחשב כ' בחמשים
 יתנו המלה החמשית יעלה ממנה קכ כמו שנתבאר: נמצא האות לבדו אינו
 ב' צירוף וצירוף האותיות תשלם המלה: אבל אינו יודע כיצור היא א' אותיות
 ונמצא הוא הצורך: שאם ימצא אדם שלוש אותיות בלא מלך כמו טשה אי
 אי אשה לשעבר או עשה לעתיד: או עשה לשון נקבה: או נשה או עשה עד
 מלך או ירון וקוראבו גולה שלשה הצירופים בכל לשון: ועוד יש צורך רבים
 כי אפשר שיהיה שתי תיבות שוות באותיותיהן וכן קורא ביהן וזו עבר וזו עתה

או לשון נקבה וכו' לשון זכר ולא ידע אדם האך הם אלא בטעמים כמו הבאה הבאה קומי
אני ליום קומי לעד ודומה הרי נתבאר שארבעה צירופים יש בלשון קדש: האחד
עצמן והבדור אות לאות והמלכים והטעמים:

שער תוצאות האותיות בפיה

אותיות הם עשרים ושתיסות ואלפים לחמש

מחלקות בתוצאותיהם: החלק הראשון אותיות אההע והן אותיות הגרון ונקרא עיקר
הלשון ובית הבליעה והן קלף מכל אותיות לפי שאין הדגש נכנס בהן כלל חוץ מן האהה
בארבעה מקומות והן ביאורו את המטה: ממו שבותיכם תביאו ושבו עצמתו לאת
ויבאו לנו כיד אהינו דעזרא ויש להן דרך ביציאתן ואין כשאר הדגשין ואות ה' אעפ
שיש בה במקצת מקומות נקודה אין אותה הנקודה דגש לא כדי להוציא הענין בלתי
לדגש בה טעם: החלק השני ג' כף והן אותיות החנכים והן באמצע הלשון ונקרא
שאותיות ג' רפין יהיו בשליש הלשון סמוך לחנכים: ואם לאו מורס באמצע וכולן
לדגש לא שג' יש לה דרך אחרת שהיא מן בג' כפת: החלק השלישי
והן בקצה הלשון עטבשר השנים וכולן ראויין לדגש ודת לה דרך אחרת והן מן בג' כפת
החלק הרביעי ז' ערש והן אותיות השנים וכולן ראויין לדגש: החלק
החמישי ב' זמך והן אותיות השפות וכולן ראויין לדגש ובן לה דרך אחרת שהיא
אותיות בג' כפת: וידע שאפ' שיש להן חמשה חלקים א

יציאתם ממקום אחד בשוה לא זה קרוב מזה שאלו היו בשוה היה
ואות נון ויש לה עיקר בחוטם שבזמן שאדם אוחז חטמו בידו אין שום
בזמן שתדע לעמוד על תוצאות האותיות תוסף על האות אלה
כיצד אם תדע לידע תוצאות חית תאמר אה וכן אג וכן אט וכן
יציאת אלא עיקר האות בלבד אבל אם תאמר אף שלם האלף מאותיות הגרון
מאותיות סוף הלשון והפי מן השפות נמצאתי יציאתה משלושה מקומות
על דרך זו: שער כבר ביארנו שהאותיות הן עשרים ושתיסות
עשרה מהן שרשים והן חט ספר גזע צדק ונקראים נקיבות רפ' על
לעולם מוסף על התובה ולא טפל לה אהם עיקר התובה בין שם בין
עשרה מהן נדרשים והן שמואל אלתו בינה ונקראים זכרים לפי
התבונה וטעמות עליהן ופעמים יהיו עיקרים: ושלוש אותיות מהן והן
אותיות הנטייה והרפיה והן משרתים יתר מכולן ברוכה המן קומות
וזה הוא דרך שמושן על סדר אחר אות שין ישרה נמס
כמו שכתב העצתנו שבשפלינו שעלו מן הרחצה ודומ: אות לשון
שול במקום על דרך כמו אסה כהן המשיח יחטא לאשמת העוהדים

בית כבוד וישבו אתו לארץ ודומ: ותבוא במקום את כמו פתחת למוסרי וישאלהם
לאשה ודומ: ותבוא בתוך הענין כמו שכני לבדד כי אתה יהיה לבדד ודומ: ותבוא
על תירון הענין כמו ותהי בפי כדבש למתוק ודומ: ותבוא על המלות הנצבות כמו
אמתה לטוב לעם ודומ: ותבוא על המלה האפורה והיא הכפולה כמו לדעת חכמה
ומוסר להבין אמרי ביעה ודומ: ותבוא על הספור תחלה כמו השלישי לאבשלוש ודומ:
ותבוא על הפועל בלשון תחלה כמו ולא יעבר עליו למלך ודומ: ותבוא במקום הווי
כמו וכתת הרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות ודומ: ותבוא במקום הקנה כמו
לא ידעם למקנה ודומ: ותבוא במקום ו הלווי כמו ויכתב משה את מוצאיהם למסע
ודומ: ותבוא במקום על כמו ואמר פרעה לבני ישראל ודומ: ותבוא במקום מן
כמו חבאים למלחמה ודומ: ותבוא במקום אל כמו לנכחה צאן ואומ: ותבוא תוספת
אין לה צורך כמו ויעל מעל ליונה מעל לגבול ודומ: ותבוא במקום תחת כמו לקושש
קש' בן ודומ: ותבוא במקום למען כמו להיטבך באחריתך ודומ: ותבוא במקום
רבו מאד כמו ויפיל מבושים עד לאין מחיה ודומ: ותבוא על תחלת הזמן כמו למימי
אבותי ודומ: ותבוא תוספת במקום עד כמו עד לבא חמת ודומ: ותבוא במקום
שבועה כמו לתורה ולתעודה ודומ: ותבוא במקום הידיעה כמו אשר למלך נשעך
עליו ודומ: ותבוא במקום היקר אה כמו שובו לאשר העמיקו סרה ודומ:
את ו ותבוא בתחלת התיבות ללווי כמו את השמים ואת הארץ גרן ויקצו ודומ:
ולו הלווי דרך בנקודתה אזכירו בחלק המלכים בעזרת רונב על פלכים
שור בה ולהאריך כמו גבור שכור שופט חונן סובב ישמור
ודומ: ותבוא תוספת בלא צורך כמו מאז ועתה ואני עבדך ודומ: ותבוא במקום
כמו לא אכל און ועצרה ודומ: ותבוא במקום פ' בלשון ערבי כמו צאן וצאן
בעיר ודומ: ותהי במקום תמה כמו הלא ארחץ בהם וטהרתי ודומ: ותהי במקום
אומר כמו לא יענה זה בזכות ודומ: ותהי במקום על כמו ובניהון יחידע
ודומ: ותבוא במקום ואם כמו ואמרו לימה שמו ודומ: ותבוא במקום קוס כמו
תהנים ודומ: ותהי במקום אחר כמו וישא אהרן את ידו אלהים ויברכה
בנשית החטאת והעלה ודומ: ותהי פתחת דבור כמו ודבר ודומ: ותבוא
ס' כמו ומקלל אביו ואמו ודומ: ותבוא במקום ויהי כאשר כמו ויאל משה
לפי תירון הדברים: ותבוא להשוות דבר לדבר כמו ודף טורף דם
ואת מדינים נשתנה ודומ: ותבוא במקום וכשיהיה כך וכך יהיה כך כמו
שומם ודומ: ותבוא במקום אלא כמו ועבדיך באו ודומ: ותבוא תוכה על לשון
הוא אמרו ועשו ילכו יבוא ודומ: ותבוא ותחזיר מלת עבר למלת עתיד כמו וי
תגדלו והתקדשו ודומ: ותבוא על מלת עבר ולא תשתנה כמו כל הארץ
ודומ: ותבוא על מלת עתיד ותחזור עבר כמו ויהרגו בשו' ודומ: ותבוא תוספת

בסוף המלות ללא צורך כמו בנבחר והיה ארץ ודומ' : ותבוא עס המים בסוף התנהבמו
יאלמו יבהלמו ודומ' ויהיה עס הנון כמו ששון ודון לצון ודומ' ותבוא במקום בעת כמו
וכחבן שש מאות שנה והמכור היה ודומ' ותבוא במקום שמא כמו אסר ורד ולא יעצרכו
הגשם ודומ' ותבוא במקום כי כמו מה אתה חסר והנך מבקש ודומ' : **אותם**
תבוא בתחלת השמות הבנויים על הפעלים כמו משליך משלך מקטיר
מקטור ודומ' ותבוא בתחלת השמות בלא פעל כמו והעביר אותם במלך עגל מרבק ודומ'
ותהיה תוספת ללא צורך כמו נמבזה ונמס ודומ' ותהיה תוספת בסוף המלות כמו ריקס חנם
הכנס ודומ' ותבוא להוכיח על רבים כמו אדקס ארקעס ופעמים יהיה עמה ודומ' כמו
תורישמו ודומ' ותהיה תוספת בתחלת התנהב ללא צורך כמו מאשר שמנה לחבן
ודומ' ותהיה עס הנון כמו ממני ממנו ודומ' ותהיה עס הוו כמו כמוני כמוך כמו שכלול
ודומ' ותבוא במקום בי כמו ההלכים מדרך אחריו אשר תפ מנחלה ודומ'
אות יוד תבוא בפעל העתיד כמו ישמר ישמרו יעשה יעשו ילך ילכו ודומ' ותהיה
כמו נישרנה הפרות ויחמנה בבאן מגוי יעמדנה ודומ' ותבוא בתחלת השמות
כמו גאלירמיהו יחזקיהו ודומ' ותהיה תוספת באמצע התנהב כמו לדר' ושהדבר
נלכה דתנה האמינון אחיך ותגבנה ותעשנה ודומ' ותבוא ליחוס כמו האשריאל
העזאלי ודומ' ותהיה בסוף השם לא ליחוס כמו לבני שמעי יתרי עדי לאזני ותהיה
עס המם להוכיח על רבים כמו מלכים חיים מלכין חיים איסאין ודומ' ותהיה בסוף
השמות הפועלים ובסוף האפודות כמו מקימי מעפר דל המנייה המשפיל היושר
ההפכי שכני תפשי חקקי בסלע אסדי וגפן להושיבי יבמי ודומ' ותהיה
כמו נאדרי בכח ודומ' ותבוא תוכיח על לשון נקבה כמו תשמרי תלכי ודומ' :
עס הנון כמו תשמדין תדבקין תשתכרין ודומ' : ותהיה עס תו של נקבה כמו דו
שרתי אוהבתי לדוש ודמין ותהיה עס הכף לשון נקבה כמו הסולח לכל עוני
תחלואי כי חייכי המעטרכי ודומ' ותהיה למשורר בה בלבד כמו שריד פליט ו
ותהיה נוספת עס הפועלים שה' יוד שלהן במקום פ' פעל כמו עלנבו ועלמי
יילי היה בה שלוש יודות יוד העתיד ויוד הפועל ויוד המשיכה ואינה נכונה
ניכרת בדבור בלבד וכן ידע יין ודומ' ותהיה מוסף בסוף המלה כמו אחרי
מי דרך מע בטן ודומ' ותהיה מוכחת על היחיד המדבר כמו עשיתי ראיתי
בני עברו ודמין : **אות אלף** תבוא בתחלת הפועלים שהם
על המדבר כמו אעלה אעשה זכר או נקבה ודומ' ותהיה תוספת
כמו אדיר ושידושנו אדרוע אגרוף אקדח והאזניחו אבעבעות אפסים על
באטופי השערים ודומ' ותוסף באמצע כמו ואשמאלה וכי תשמאלה וכי
תפעאלה והאמן שמאל בעשתו השימי השמילי אם יש להימין ולהיש
ותבוא במקום ון המשיבה כמו והיו שאסך וכי אתם נאשים ודומ' ותהיה

וּמְשִׁיכָה כְּמוֹ מִיָּמִינִים וּמִשְׁמָאלִים וְדוֹמָם וְנוֹסֶפֶה בְּדוֹדָאֵי תַּאֲנִסְכִּי הָאֶחָד נִקְרָא דָּוִד
וְשֵׁנִים דּוֹרִי וְכָל לֹא אֶתְכִי הָאֵמֶן וְכָל לֹאִים וְהָיָא קְרוֹבָה לֵהּ בְּעֵינֵי דְדוֹמָם: **אוֹת כָּף**
תְּהִיָּה מוֹסֵף בְּתַחֲלֵת הַתִּיבָה לְדִמְיוֹן כְּמוֹ וְהָיָתָם כְּאֵלֵּים וְהָיָה כְּעַבְדֵי מֶלֶךְ
וְהָיָה שְׂבָה כְּבָשָׁרוֹ וְדוֹמָם וְתְהִיָּה לֵה שְׂוִיָּה כְּמוֹ וְהָיָה כְּעַדִּיק כְּרִשְׁעֵי כְּחֻטְאֵת כְּאִשְׁשׁ
כְּשֶׁכָּה כְּאוֹרֵה וְדוֹמָם וְתְהִיָּה בְּלִשׁוֹן קִרְוֹב כְּמוֹ וְיִפְלֹמֶן הָעַם כְּשִׁלְשֵׁת אֶלֶף אִישׁ כְּאַלְפִים
וְאוֹ כְּשִׁלְשֵׁת כְּחֻצַּת הַלֵּילָה כְּמִשְׁלֵשׁ הַדְּשִׁים וְדוֹמָם וְתְהִיָּה לְאַמְתָּת הַדְּבָר כְּמוֹ
כִּי כְּאַלְפִים אִמֵּה בְּמִדָּה כִּי אֵינוֹ בְּקִרְוֹב שְׁהָרִי הַזֵּכֶר בְּמִדָּה וְאִפְשָׁר שִׁיָּהִי כְּחֻצַּת הַלֵּילָה
כְּמוֹ זֶה לִפִּי שֶׁהוּא אֹמֵר וְהָיָה בְּחֻצֵי הַלֵּילָה כְּאִישׁ אִמֵּת כְּשֶׁכָּב אֲדִנִּי וְדוֹמָם וְתְהִיָּה תוֹסֶפֶת
לֹא עוֹרֵךְ כְּמוֹ וְלֹא דָם לֹא מֵצָא עֶזֶר כְּנֶגְדוֹ כְּשֶׁגָּגָה שִׁיָּצָא מִלֶּף וְתִקְרָאנָה כְּאֵלֵּים וְהָיָה
שְׂוִיָּה בְּסוֹף הַתִּיבָה לִיחִיד כְּמוֹ עֶבֶד וְגֹלֶד בֶּנֶךְ הַקּוֹלֵךְ עַבְדֵי דְדוֹד וְדוֹמָם וְתִבּוֹא עַם
לִשׁוֹן רַבִּים עַם הַמֶּס כְּמוֹ יָדִים בֵּין עֵינֵיכֶם וְאֵבִיכֶן הַתֵּלָבִי: וְתְהִיָּה עַם הַיָּמִים וְלֹא תַעֲשִׂי
מִזְמֵתָנָה: וְתְהִיָּה תוֹסֶפֶת בְּסוֹף הַתִּיבָה לֹא עוֹרֵךְ כְּמוֹ כְּעֶרְכֶּךָ הַכֶּהֱן כֶּסֶף הָעֶרְכֶּךָ
עַד בְּאֵל עֶזְרָה עַד בְּאֵכָה יִזְרַע אֵלֵּה וְדוֹמָם: **אוֹת תוֹ** תְּהִיָּה בְּתַחֲלֵת הַפֶּטֶל
כְּמוֹ תִשְׁמְרוּ תִשְׁמֹר תִּשְׁמֹר תִּשְׁמֹר וְתִדְבֹרנָה הַנֶּעֱצָבוֹת וְתִבְאֵנָה וְיִזְמִין
וְתִבּוֹא עַל תַּחֲלֵת הַשְּׁמוֹת וּבְסוֹפָן כְּמוֹ תִלְבֶּשֶׁת תִּפְאָרֶת וְדוֹמָם וְתְהִיָּה בְּתַחֲלֵת הַשְּׁמוֹת
בְּלֶבֶךְ כְּמוֹ וְתִכְרִיךְ בּוֹץ מִבֵּין עַם תִּלְמִיד וְדוֹמָם: וְתְהִיָּה בְּסוֹף הַמֶּלֶךְ הָאִפּוֹדָה כְּמוֹ
לִטַּת שֶׁבֶת לִדְתֵּי יוֹם הַלֵּלֶת בְּעֶדְקָתָךְ אַחִיוֹתָךְ וְלִקְחָתָ גַּם אֶת דּוֹדָאֵי בְנֵי וְלִקְחָתָ רֵצוֹן
מִדְּבַר וְדוֹמָם וְתִבּוֹא עַל הַנֶּפֶלִים כְּמוֹ וְהַתְּגִלָּתִי וְהַתְּקִדָּשִׁי וְדוֹמָם וְתְהִיָּה בְּמִקּוֹם הַ
שְׁנֵי לְעֵינֵי שְׁפֵעֶת אֵינִי רֹאֶה עֹשֶׂה רַע מֵאֵת מַכְתְּבִילִי סִרְיָה
וְהָיָה וְשֶׁבֶת לְנִשְׂיָא וְדוֹמִין וְתִבּוֹא בְּמִקּוֹם הַיִּתְגַּלָּתִי לְאִפְרִים עֵיקָרָה הַרְגִלָּתִי
שֶׁאֲמַדּוֹ הַרְגִלָּתִי לְדָבָר מִצְוָה: וְתִבּוֹא הֵי בְּמִקּוֹם תוֹ כְּמוֹ מֵאֵין הַפּוֹגוֹת עֵיקָרָה
וְתִבּוֹא תִבּוֹנוֹת וְתוֹ בְּמִקּוֹם הֵי כְּמוֹ וְתִפּוֹצוֹתֵיכֶם וְנִפְלָתֶם וְדוֹמָם: **אוֹת בֵּי**
בְּתַחֲלֵת הַשְּׁמוֹת כְּמוֹ הַנֶּחֱתֶךָ וְהַכֵּלִי וְהַבֵּית כְּמוֹ בְּבֵית אֶחָד בְּשֶׁבֶתְךָ בְּבֵיתְךָ
דְּעֵמֶר אוֹ בְּכֶגֶד פֶּשְׁתִּים בְּכִיֹּר אוֹ בְּדוֹד אוֹ בְּפֶרֶר וְכֵן מֵס בּוֹ מִזֶּה הָעוֹנֵן לִפִּי
כִּי לִי מוֹט: וְתְהִיָּה בְּמִקּוֹם בַּעֲת כְּמוֹ לְמַעַן תַּעֲדֶךָ בְּדִבְרֶיךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטִיךָ
בְּאִכְלֶם בְּהַתְּוִדֵעַ יוֹסֵף בְּכֹלֹת בְּשֶׁרֶךְ וְכֵן בְּהַשְׁמָה מִזֶּה הַטַּעַם וְדוֹמָם וְתְהִיָּה
כְּמוֹ וְתִבּוֹא בְּבֶשֶׁר וּבְלֶחֶם וְאִם מַעֲט נִשְׂאָר בְּשֵׁנִים בְּגֶד וּבְאֶזְרָח הָאָרֶץ
וְאִם לֹא לֵכוּ לְחֵם וּבְלֶחֶם וְהַנּוֹתָר בְּשִׁמְךָ בְּאִשְׁרֵי כִי אֲשֶׁרוֹנִי וְדוֹמָם וְתְהִיָּה
וְתִבּוֹא הַיָּדִיעָה כְּמוֹ שֶׁמֶח וְלִפְנֶיךָ כְּשֶׁמֶח בְּקִצְרֵךְ לִקְרָאתְכֶם בְּדֶרֶךְ וְהָיָה בְּדִבְרֵי הַזֶּה
אֶת דְּוִלָּה וְתְהִיָּה בְּמִקּוֹם עַל כְּמוֹ כִּי אִם הִבְהֵמָה אֲשֶׁר אֵנִי רֹכֵב בָּהּ כִּי הִדְסָהּ וְאֵין
וְאֵין אֶת הַמּוֹט בְּשֵׁנִים וְדוֹמִין וְתְהִיָּה לְדִיּוֹק וְלִחְבוֹר כְּמוֹ וְתִבּוֹא בְּקִצְרֵךְ נִפְשׁוֹ בְּדִיָּה
וְאֵין אֶת הַבּוֹרוֹחַ יֵשׁ דָּבָר בִּי וְמִזֶּה הָעוֹנֵן בִּי יֵשׁ מֵה אֲמַר אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִפְּיִשְׁרָה
וְנִסְתָּרָה כְּמוֹ פֶּנֶה בִּי כְּמוֹ פֶּנֶה אֵלֵּי וְחָנַנִי כְּמוֹ שֶׁנִּשְׁנָה וְעֵתָה הוּא לִי פֶּנֶה בִּי

ותבוא לעזור כמו ואני כותב על הספר בד"ץ ופעל בפחם ובמקנות יצרה וולאחז בסכלות
הדם האנשי שהם בנפשותם כי בנפשו דבר אדניהו : ותהיה נוספת כמו ונסע רגל מחנה
בני יהודה בראשונה בתחלת שבתם שם בטרם לא יבוא עליהם אני טרם הז בעודני חי
ועמחובבן חציר אראנו כי שע אהים כי לא נפלה לו בתו שב ישרבנחלה ודומ' ותהיה
במקום למען כמו התשחית בחמשה באדם דמו ישפך ונמכר בגנבתו והוא נחש יעשנו
את אשר עשה כי בעל פעור ודומ' ותהיה במקום תחת כמו בפאת מטה ודומ' שקעש
לפי תירוץ הענין אבל בכסף תשכירני ודומ' ותהיה לשכועה כמו וארא אל אברהם
אל יצחק ואל יעקב באל שדי : ותהיה מקום וו' הלוי כמו במחקק במשענתם ופקות
על כל מול בערלה לעני בני חת בכל בא : ותהיה במקום עד כמו בלא זכור ודומ'
ותהיה במקום קודם כמו ויכל אהים ביום השביעי כלומר קודם יום : ותהיה במקום
אחר כמו בשבעתיכם זאת עלת חד שבחד שו ודומ' : אות טז יוסף בפועל
העתיד לשון זכר או נקבה כמו נעשה ונשמע נחנו נעבר
ותבוא על הנפעלים כמו נמצא ונחמשת המלכים נחבאים ותבוא בתחלת השמות
כמו נמרד מי נפתח נסבה מאת האהים ודומ' ובסוף מלת רביס העתיד כמו ישוב
יקומון יבואון והיה כיתלכון ודומ' ותבוא על העובר כמו ויחנן : ותבוא במלת
נקבה לעתיד כמו וכה תדבקין תשתכרין תחמקין ודומ' ותבוא בסוף הפועל העתיד
כמו יסובבנהו יצרנהו יעברנהו וארמנהו יכבדני ערכנהו תברכני נפשך יסר
יסרני ודומ' ותבוא תוספת בסוף מלות כמו באבדן מולדתי לתת שם את אר
האלהים והוסיפיה באמצע כמו בשנה אפרים יקח שבעה בנים
היוד כמו אכלני הממני ושמרני ישקלני הלהרגני לחמני לכהרני דשרחני ו
ותבוא בתוך התיבה במקום אות שחסרה כמו מעזניה עיקיה מעזיה דגוש
חסדי יי כילא תמנוהנן תחת מס הכפל ודומ' ותבוא עם ההי כמו ויגלו
ידה ליתד תשלחנה והיה כי תקראנה ודומ' אות הי תבוא על הפי
הקל ותכבדהו כמו הגדיל הקריב השמיד השליך השביר
ותורה על הנקבה כמו כי חכמה מאד חגרה בעז מתנה ידה שלחה שחו
ונאווה איומה תבונה מהומה ודומ' ותהיה תוספת ללא צורך כמו וימו
מלפני השע הדעתונה זאת מבוא המלך החיצונה נחלה עבר
בחרב יפלו ויבא דוד נכה בטרם יבא החרסה ודמותהו ותבוא
כמו כשטה וערה וחנה על מתנים רגזה בטחות בבאה רגליה רעה הת
ולדבקה בו לטמאה בה ודומ' ותבוא על הדבור כמו זכרה לי שמעת רע
אספה לי שלחה הנער וגם לכו עדיה הנביאה ודומ' ותבוא על לשון נקיבות
כמו נחלת אביהן להן אלה כנפיש ואתנה צאני ודומ' ותבוא על תו הנקבה
הי שלנקבה לתת כמו ישועתה ליי ארץ עיפתה ודומ' ותבוא על היחיד

כמו ותענה עליהם ימהר יחשה ותקרב ותבא ודומ ותהיה עם אות הענין כמו נגדה
כל עמו מי האיש הלזה ודומ ותהיה לקראתה כמו הענין ישראל האמור בית יע הדור
אתם האשה המנאפת היו שבת בגנים ודומ ותהיה במקום האלכם זרע האסתמנו
לענין האם אין עזרת ודומ ותהיה במקום הכי כמו היש בלשוננו עולה הדוב רב עם
ישראל ודומיתיו ותהיה לברר הדבר ולא מתוכמו הנגלה נגלית התשפט התשפט
הראה אתה שובה הנקל לבת ודומ ותהיה לידיעה כמו הנער הלוי העבד העבד
ודומ ותהיה במקום אשר כמו ההרימו ההשיבו נשים נכריות ההקדיש שמואל
ההלכו אתו במלחמה ודומ ותהיה בראש התיבה ללא צורך כמו עד היום מוסדות
צי ויחלטוהו כמו ודומ ותהיה במקום בו כמו שקדו ושמרו עד תשקלו הנשכות ב
שי ודומ ותהיה במקום תו המוספה בראש המלות כמו תפוגות ודומ
זכרנו האותיות שפעמים היו משרתים והן שלו מאן תבנה וביארנו דרך
שמושן בדרך קצרה והכל מבואר בספר הקרחה : ושאר האותיות הן שרשים
למלה בשמות או בפעלים או באותיות : כבר ביארנו עיקרי האותיות ותוצאותן
השרשים מהן והמשרתים וביארנו דרך שירותן על כמה פנים : ונשאר לנו עתה
אדרבה חלוק האותיות זה בזה ודרך צירוף התיבות ותוצאות לשון הקודש
כאיתן על כמה פנים הם עיקרי יסודותיה : והוא ברור הוא יעזרנו ויכונו אשורינו
ידענו ופתח לנו ויבוא כגשם לנו ויהיה עם פינו בעת הטיפנו ועסידינו בעת
מ נדינו אמין כן יאמר אבינו מלכינו :

חלוק האותיות זה בזה

האותיות שהן נשרים ושמות
מרביתן הן לשון מתחלפין זה בזה ברחשון והענין עומד ורוב החלוק יהיה
על ארבע לפי שן אותיות המשיכה וההארכה והקצרה בשאר אותיות וזה הוא
אות אלף יתחלף תחת הי כמו אתחבר יהושפט הענין התחבר : וכן
כד ויקראולפטו אכור ודומ ותתחלף תחת וו כמו ונדמו גאות השלום
דומ ותתחלף תחת יו ון בפעלים הקלים עלולי העין כמו שב קח חש
צמים יהיה בתוכה אלף כמו וקם שאן : ראמות לאויל אחד עשיר
מביאים דאן ודומ ותתחלף תחת אות הדומה הכפול כמו ימאסו כמו
מסו מבליעין סמך תחת ומדגישין אחרת במקומה כמו וימסו אסוריו
וימאס וימסס אוימס כמו וימס לבב העם ודומ וכן בלא זמו
למד רכב ועיקרה תמלל כמו ידרך הענין כמו יתמוללו ודומ
כמו אלף שנאן עיקרה שנין כמו קנין וכן שגיאות מקום שגיות
הי והדבור אחד כמו ושנא את בגדי כלאו : קראן לי מרא
אוי עם אותיות במקף כמו שיתבאר בתוך קסמלית חתמה

וקראתם ודומ' כמו שיתבאר בחלק המלכים ודבר זה בלשון בלבד לא נכתב:
אות בי תתחיל במקום פי כמו שובך שופך בצר פזר יפזר סוחב סוחף ודומ'
אות גם תתחיל במקום כף כמו אל יחסר המזג מקום המסך וסכרתי מקום וסגרת
ותבוא במקום מם כמו נגששה נמששה ודומין: אות דל תבוא במקום רתא
המתפעלים כמו הזדמנות רחצה הזכו עיקרה הזכנו: ותבוא במקום ריש כמו הדר
הדר דורנים דורנים חמרון חמרון ודיפת וריפת דעואל רעואל והראה והראה ותבוא
במקום זין זהב דהב ודומ' אות הי תבוא במקום אלף כמו המה הבשר והאסיר
ואתכם הוציא מתוכה עיקרה אוצא: ביד דוד עבדי הושיע מקום אושיע: התינו
לאכלה אתו ודיך וכל מקום ואיך: בלהטיהם מקום בלאטיהם שהוא מן לאט ודומין
ותבוא במקום אות הדמיון הכפול כמו זפה היה וחרה ודומ' שעיקרן הן עלולי הלמד וה
זך החר והיוב אותם הכפל זכך הייחרר לפי כך החליפו אות הכפל בהי וכן בכולן:
ותבוא במקום תא כמו הפוגות שהיא תפוגות כמו על כן תפוג תורה ממנו: וכבר בארנו
אותה בשימוש האותיות: ותבוא במקום נון כמו לכל זונות יתנו נדה מקום נדה ולשון
רבים ואת נתת את נדנך: ותבוא במקום יוד המוכיח על הנקבה כמו קול מלאכה והי
מלאכתי כמו שלוחי: אות וו תשמש במקום הי כמו כי עשו עשה לו בנה
במקום בנו קנו קנה וכן שלוחי מן שלה ודומ': אות זאן יבוא במקום סכך
המזג מקום המסך: ותבוא במקום ריש כמו הזק מקום הכרך: ותבוא במקום
קפוד קפוח ובמקום עד כמו יעלי יעלין מזער מעער ותבוא במקום תאהו
כמו שביאדנו במלת זפה הזכו ודומ': אות טית תבוא
ויצטירו הצטידנו אותנו ומה נצטרק ודומ' ותבוא במקום תו פסנתרין פסנת
אות יוד תבוא במקום תא כמו כארבע מלכות עיקרה מלכות והאיהו
עליות מקום עליות והאחת עליות ודומ' ותעמוד במקום אלף כמו ווממע
מקום אהרסך: אות כף תבוא במקום בית כמו כי כארבע רוחות
בארבע: כרוח קדים אפי' עם מקום ברוח: כאשר ילכו אפרש על רשתות
ודומ' ותבוא במקום גס כמו וכנה אשר נטעה ימיןך במקום וגנה ואת גס ע
במקום כף כמו וירגל בעבדך מקום וירכלמן לא תלך דכיל ודומ' אי
תבוא במקום בי כמו שבו אתו לארץ ונפלאי לחרב ודומ': ותבוא במקום
התע על מפלשי' עב מקום מפרשי ודומ': אות טון תבוא במקום
באו עד יתך הבית לקחי חטים מקום המה: מלכים מלכין חיים היין אר
יצאו להי צידותן קחל חטין גרשון גרשם ודומ' ותבוא במקום
ישנה ונשבות מעין גנים מקום גלים כמו גלות מים ודומ' ותבוא במקום
מקום אתה המה לי ודומ' ותבוא במקום אות הכפל כמו לשמיד מ
ותבוא במקום הי הנכה כמו הנית מסע וישרה ושריון קשקש

וְכַמוֹן נִתְּסוּ נְתִיבַת מַקְוֶה וְאֵת מַקְוֶה יְקֻצֵּץ וְדוֹמֶה
בְּבֹא בְּמַקְוֶה חֵית כְּמוֹ עוֹשֵׁי בְּמַקְוֶה חֹשֶׁה וְדוֹמֶה : אֹת פִּי תִבְּוֹא בְּמַקְוֶה כִּי
מִמֶּנּוּ יִצְטָר וְדוֹמֶה וְכֵן בְּמַקְוֶה חֵית יִרְפּוּ מַקְוֶה יִרְפּוּ וְדוֹמֶה : אֹת עַד
בְּבֹא בְּמַקְוֶה כְּמוֹ יִחַץ זֶנְבוֹ כְּמוֹ אֶרֶץ מַקְוֶה יִחַץ כְּלוֹמַר יִחַץ זֶנְבוֹ יִחַץ אֶרֶץ
כְּהֵרֶה וְאֵלֶּיךָ יִבְּוֹא כְּמוֹ אֶרֶץ : אֹת קוֹף תִּבְּוֹא בְּמַקְוֶה גַם כְּמוֹ יִצְטָר אֹת
דָּוִד בְּמַקְוֶה כְּמוֹ יִצְטָר וְכְּמוֹ כִּי כְּמוֹ קוֹבֵעַ כּוֹבֵעַ וְדוֹמֶה : אֹת רִישׁ יִתְּלֶה
כְּמוֹ חֵסֶד חֲשִׁבְתָּ מִים : אֹת שִׁין תִּבְּוֹא בְּמַקְוֶה תוֹהֵם תִּפְעַל כְּמוֹ לִמְדָה תִּשְׁלֵם
תִּשְׁלֵם וְדָגְשׁוֹת הַשִּׁין יַעֲמֹד בְּמַקְוֶה שִׁין אַחֵר : אֹת תִּין תִּבְּוֹא
כְּמוֹ אֶת הַשִּׁין לְתַלְפִּית עֵיקָרָה לְאֶלְפִית כְּמוֹ כֵּן תִּתְּלֶה אֶרְחֻצוֹ כְּלוֹמַר בְּכֵן
לְמַדְוֶה לְדוֹרוֹת כָּל עוֹבְרֵי דֶרֶךְ : וְכְּמוֹ הֵיכְמוֹ שְׂבִי אֶרֶץ בְּשִׁירָתָהּ וְאֵתוֹת
וְדָגְשׁוֹת כָּל הַדְּבָרִים וְכָל מְבֹאֵר בְּסִפְרֵי בְּעַל הַלְשׁוֹן וְהַדְּקוּקִין :

וְעַד אַחֵר בְּאוֹתֵינוּ

בְּמַלְהוּיֵשׁ אוֹתוֹת שְׂאִינֵן נִכְפָּלוֹת וְאֵן
שִׁיכְפָּלוֹ : אֹת בִּי נִבְּוֹן נִבְּוֹב בְּתוֹלוֹת : אֹת גַּם וְיַחְגִּיל
תַּעֲדִי מִדִּי בְּדֶרֶךְ בּוֹתֵנוּ דֶּרֶךְ : אֹת הִי וְתִכָּה מִכַּעַס עֵינֶי
וְזוֹכֵר וְזָזוּ אֶת בּוֹזֵזֵיהֶם : אֹת חֵית אֲשִׁיחָה אֲשׁוּחַח
מִטְטֵה אֶרֶץ שְׁטוֹ הָעַם יִשׁוּטְטוּ : אֹת יוֹד פִּתִּים כְּתִים
וְהַמֶּלֶךְ שִׁכְנָה : אֹת לִמְדִי מִלִּי מִלִּלִי : אֹת מֶסֶד דּוֹס דּוֹס
אֹת סִמֵּךְ דּוֹס אֶת הַמִּנְחָה רִסִּיסִים : אֹת עֵין
עֵה : אֹת פִּי וְהִנֵּף יְדוֹ יִנּוּף יְדוֹ : אֹת עַד וְיַחַץ וְסִפְרֵי וְדָשִׁין
קוֹס לִגְבִי וְקוֹמֶזֶק : אֹת רִישׁ אֶרֶץ מְדוֹז אֶרֶץ אֱלֹהִים
לִישׁ בִּישׁ שִׁמְשָׁה : אֹת תוֹ יִחַתוּ וְהַתְּחַתּוּ : אֱלֹהִים הַאֲוֹת
יִכְפָּל אֹת לִאֲוֹת וְנִמְצָאוּ שְׂתֵי אוֹתוֹת וִישׁ שִׁיכְפָּלוֹ שְׁנֵים כְּשֵׁם
כֵּן הַמִּדִּים וְיִפְעַפְעִי : אֶרֶץ עֵרָה עֵרָה תִּתְּרַעַר וְדוֹמִיין
דּוֹקִין וְעַד שְׂאוֹתֵי פְעָמִים בֹּא בְּסִפְרֵי הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁלִימָה
הַעֲבִין אֹן : כְּמוֹ וִירָא וִירָאָה : וְהַעוֹף יִרְבֶּה כְּמוֹ הַגִּבּוֹר
יִצְטָר וְעֵינֵי לֹא תִכְזֶּה וְיִמַּח תִּמְחֶה וִיטֹ וִיטֹה יְדוֹאִי
נִכְכָּה לֹא לִבְרִי וְיַעֲלֶה נְשִׂאִים וְיַעֲלֶה נְשִׂאִים : וְיִכְסֹּא
עַד הַיּוֹם : אֶלְמֶךְ יֶדֶךְ הַיּוֹם לֵה : וְתִרְצֵן אֶת שְׂכַתְתָּהּ
יִשְׁרָאֵל : שְׂקָה אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל תַּעֲדֵךְ נִפְשִׁי אֲשֶׁר
דֵּה סִינִי שֶׁהָ בַּעֲנִיךְ הַעֲדוֹתִי מִצִּפּוֹן וְיִאֲוֶה אֶתְּ
בְּדָשִׁי יִלְמֵד סְתוּם מִן הַמִּפְרֵס :
כְּבֹד בִּיאָה שְׂהֵאֵת לְבָבִי

אין בו ענין עד שיצטרף עם שני או שלשה או ארבעה או חמשה וכן יש מלות בת
ורוב בנין המלות משלוש אותיות והן השרשים ותוסף במשרתים כמו ארץ בגד
עשה ארצות בגדים אמרים עושים ודומ' ויש תיבות מארבע אותיות שרשים כ
צפחת דלקת צב שתי ודומ': ויש תיבות מחמש אותיות שרשים כמו אנרטרל אנ
אחשתר ודומ' וכל זה בשמות בלבד אבל בפעלים עיקר התיבות לעולם מש
אותיות והשאר משרתים: וכל שהוא פחות משלוש אותיות אמרו שיש
נעלם בתחלתו או בסופו או באמצעו כמו קס יש בו אלף נעלם ע

בעמך לכתוב עלולה אות אמצעית לפי שאינו יוצא בלשון ולא ימצא
וכמו נח שהיא מן נח עליו לכתוב היא עלולה אות אמצעית או עלולה אות
כמו נחית כצאן עמך או עלולת את ראשונה כמו וינחהו בגן עדן וכלהדיו

וכבר חלקו שמות הפעלים על משקל פעל ואם היה בנין המ
ארבע אותיות יוספו על משקל פעל למד אחר וזהו פעל כגון ארץ ה
פי הפעל והדי שבמקום עין פעל: והצד במקום למד פעל: וכן עשה אמ
קרא ודומ' ונקראה אות הראשון פי הפעל והשני עין הפעל והשלישי
ואם היתה המלה משתי אותות בלבד כמו קס הקוף במקום פי פי והמס
הפעל נשאר עין הפעל במקום האלף הנעלם שבתוך יאס ויקר ואת
עין הפעל לפי שאין בה אות כנגד עין הפעל: ואם היה בנין המ

עלולת פי הפעל וכן אם חסרה בסופה אמרו עלולת למ
כל שתמצא בספר בעל הלשון והדקדוק: ואם יש במלה
הפעל כמו הפכפך עיקרה הפך ונכפל בה שני אותות יהיה מע
השורש כנגד השורש והטפל כנגד הטפל: ואותיות שהן
או על אחריים לא ישתנו בפעל כמו חמרמרו עיקרה חמר ו
והו' תוכיח על אחר יהיה משקלה פעל עליו: וכן הגדיל עין
הפעל והיו מאותיות המשיכה לכן משקלה הפעיל וכן בני

מן הבנינים ותלמד מהם על הכל: **הבנין השלישי**

קמח משקל פעל: וכן ספר וחסב אפרתו

אצל המזבח או לעקר כולם כמו משקל פעל בקיר

כמו בנין שלישי כגון בלגה שטנה פטדה שמלה

עלולי העין כמו וגי' ברזל משקלה גיד על מש

תחנה גמר לכתוב נקראת עלולת העין: כמו מש

עירם להם כמו בגד בגדים: ומזה הבנין עלולת

בני וזה במקום היד והיו היא לתואר הדם
ותבד ויבד: ומזה הבנין נרד הטא ארד על

[illegible]

דומות: ויבוא על פעלון ופעלון כמו עורן שדרון אלון לשרון ויבוא על פעלון כמו
לבנון כסלון: ויבוא על פעלון כמו אברון ויבוא על פעלון כמו מגדון ויבוא על פעלון
כמו שורן: ויבוא על פעלון כמו קיקון: ויבוא על פעלון כמו גרזן ויבוא על פעלון
כמו בפרעתון: ויבוא על פעלון כמו זמרן ובפתח קרתן: ויבוא על פעלון ופעלון כמו
קרבן שלחן וכן פעלם ופעלם כמו אמנם האמנם: ויבוא על פעלם כמו חנם וכן ריקם
ויבוא על פעלם כמו פתאם ויבוא על לבני ושמעי נחבי שכו: ויבוא על פס
מהרי הנטופת: ויבוא על פעלית כמו
על תפער כמו תירוש: ויבוא על תפי
על תפער כמו ותאשר: ויבוא על תפי
תשבץ: ויבוא על תפער כמו תענוג
כמו יחק ידלף: ויבוא על פעל כמו
יפעל כמו יעקב: ויבוא על מפעל כמו
הבקר: ויבוא על מפעל כמו מכמש ועל
במסכת: ויבוא על מפעל וגש כמו מקדי
ויבוא על מפעל כמו מקרה: וכן המכסה: ויבוא על מכסה
ויבוא על מפעל כמו משחית משכים: ויבוא על פעלון כמו
פעל אררט ועל פעלון כמו שפוסם: ויבוא על פעלון כמו
אפתעול כמו אשתמוע וכן בקמץ כמו אשתאור: ויבוא על מפעל
משקוף מסלול מנעול: ויבוא על מפעל כמו מגדול משקוף: ויבוא
עין כמו שפיץ: ויבוא על מפעל ונפעל כמו נמלד נפתח נפתח: ויבוא על
כמו אגרוף אתמול: וכן אתמול וכן באשמרת ואשמרת: וכן מעלול
אסור שמן עיקרה אסור: ויבוא על אפעל כמו אקרה אשגב ובפתח כמו
ארפר ויבוא על אפעל כמו אלסר: ויבוא על אפעל כמו גבז: ויבוא על א
כמו אבטיחם: ויבוא על אפעל כמו אדרעי: ויבוא על אפעל כמו אדרס
ויבוא על אפעל כמו אחסבי: ויבוא על אפעל כמו אנהרית: ויבוא על אפעל
כמו אבעבעות חסרה למד הפעל והיא מן תבעה אש ויבוא על אפעל
ויבוא על אפעל כמו יוכבד: ויבוא על אפעל כמו יאחז ותבוא על אפעל
ויבוא על אפעל כמו תגרמה: ויבוא על הפעל כמו רוח והעלה: ויבוא
והנה למדינות עיקרה הניחה ודון בכל הדברים כפי משמעות
הבני הרבעי והוא בשמות בלבד יבוא על
בדבר סרפד ועל משקל זה והוא כפול העין והלמד כמו
עננתהמן: ויבוא על פעל כמו פנחס כמוה שמות החמושיים כמו

ארזן ויבוא על פעלל כמו כסל ויבוא בפתח כמו ונגזר שרעפי ויבוא פעלל כמו נזר
 ויבוא על פעלל כמו כרמיל ויבוא על פעלל כמו סמדר ספרד ויבוא על פעלל כמו
 עפר ויבוא על פעלל כמו שק ערודת ויבוא על פעלל כמו סנפיר ויבוא
 על פעלל כמו פתגור ועל פעלל שמידע ויבוא על פעלל כמו עכביש חלמיש
 ויבוא על פעלל כמו כפתור ובשר כמו עכשוב קרסול וכן בקמץ כמו קדקד וכן
 בחרק כמו על גלבוש ויבוא על פעלל חרומף חמוטל ויבוא על פעלל כמו
 על פעלל כמו ערוער ויבוא על פעלל כמו בדולח ויבוא על פעלל
 כמו דמשק ויבוא על פעלל כמו פילגש חרקל ויבוא על פועלל כמו שותלח דק
 דמשק ויבוא על פעלל כמו שעלכן ויבוא על פעלל כמו העלצל ויבוא על
 פעלל כמו דע סודומין וידון בשאר הדברים על הדרך הזאת :
 וזהו שם אחד בלד ויבוא על פעלל כמו שמאבר
 פתשגן ודומין ויבוא על פעלל כמו על פחד ובפתח כמו
 ויבוא על פעלל כמו ינע ובפתח כמו ובקבוקר
 יבמיש ויבוא על פעלל כמו שעטנז ויבוא על
 בוא על פעלל כמו אמרפל ויבוא על תפעללל כמו
 זו שאר כל השמות החמושיים : הרי נתברר לך
 וועל משקל פעל ודון על כל דבור ודבור לפי משקלותו
 צוהתות עליותיו ויש בתוספת השמות דרדאחות
 או סופו מוסף עליו ויש שם שכל אותיות עיקרים והריני מכאן
 ודברים קצרים ודון עליהם בכל הדברים : וזה הוא
 וכתחלת השם אלף אומם או תו או יוד או נוז סימן אמתין והיה
 שם אותות דע שהוא עיקר כמו אצם משקתחן יהץ נדר ואסיהו
 שם מארבע אותיות יהו אמתין תוספת בראש השמות כמו אבנט ארגז מקמש
 תימל ינשוק וזמור נמרד נפתח ונחשוב כאלו השם משלש אותיות
 ספות כמו אגרוף אזורע אתמול : ואם יהיה השם מחמש אותיות ותחלתו
 וציות אמתין דע שהיא עיקר וביהיאמן הבנין החמישי כמו אגרסר
 ודול : אלא אם היה השם נלקח משם אחר יהיו אלו האותיות נוספות
 ספ עיקרה כרסם : מחספס עיקרה חספס מכרבל כרבל ודון על דרך זו
 על שחלמו ותדע שעיקרו כך וכך עמוד על העיקר והשאר יהיה
 וכל שאי אפשר ללמדו משם אחר עמוד בו על הדרך שאמרנו
 וזה ענינו ונשכיל ונעליח כפי כוחינו כי ישל ידיו
 שער יד עתה ורא בכל המקרא ויטה אזהו ודעתו יקורה כי יש
 ודכיש שמונים ועדושים : פעמידיבד בדרך קצרה ויעליח ויבין

ברורה: ופעם זסף דברים שאינם צריכים כדי לזרז ולהורות לנבוכים: ופעם יכרוב
מלה שאין זה מקומה והיא תעמוד במקומה לפי שאפשר שתשוה לה בעצמה
והכל גלוי לשרידיהם: ופעם יהפוך אותה ותהיה מלה והענין אחד והכל הולך אל
והפעם יהפוך דברים ויסרססו כל בן חיל שלה דבר וימסס: והדין כתב מהם
והשאר זכיהו עליהם: **מדרד קצרה** כמו וימד ששעו שתקמו
המדה אסיה אסאה או חבב או איה או חומר: וכן יעקוב לא
ישא שתקמן הקול: מילי אלי יבא אלי: ואמרתם לי ולגדעון ח
כי יודע כל שער עמי שער בת עמי: ותכל דוד המלך נפש דוד ה: ואמר להגן
ותחס עליך ואמר אדם להגן ותחס עני עליך: ואת כל הארץ גליהיא נרדם
ורכב וסוס אדם ורכ וסו: וירבה יער לאכל חית היער: בני יצאנו נכ יצא ממני
בשלם הבשר בשל להם: הן אראלם אראל להם ודומ: **הנוספין** כמו
אמר אל הכהנים ואמרת אלהם: ואמר המלך אחשורש **ויאמר**
לאסתר: וראיתי אני דניאל: **ויאמר** נא אנחנו ויאמר להם
לישור במראת הלילה ויאמר יעקב בראתו: **אך** ייתן וילכו שלשת בני
ישי הגדולים הלכו: וכל צריך מלם בשבי ילכו: ופנ: **על** מע: ואין אני ואחי
ונערי ואנשי המשמר אשר אחר אין אנחנו פשטים: **אם** באמת ובתמים
עשיתם ואם טובה עשיתם: גם אנחנו גם אתה גם טפנו: **אם** חנוגם אשר נמצא
הגביע: ורחנות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים בדה: **מן** הנוספין מי
שנוסף לצורך כמו כדב' אל יסף זס זס בכל זס וזס: וכן ואת זס יס: **ישן**: וכן
בבקר בבקר בהיטיבו: ביזם השבת ביזם השבת בכל שבת ושבת: **וכן**
בשנה: וכן חמשת חמשת שקלים: איש אחד איש אחד
איש על עבדתו: חלק נחלק יאכלו: וכמו בד בבד יהיה: לא יהיה לך
לא יהיה לך בכיתך איה ואיה: הכל נערך לו וכן כל הדומה לו על
ומן המלות העומדות זו במקום זו: כמו לעם נכרי לא ישל למכר **ויאמר**
אחר: וכן ולקחתי את לחמי ואת מימי עניה ואת יני: **ומק**
על המים עד כן: ואינו כמות שנ בעובדיה ואכל לו חוץ שיו מיטממש
למה הזכיר את המים מפני שהיתה מציאתו קשה בימים ההם כלחם: וכן
מעליהם הזהב עניה השמן הזהב: וטהרתם מכל עונם אשר חטא
אשר עוול: כי צא בוזסלחתי לכל עונם אשר חטאו לי: וכן והצילתם
עושי מקום גוזל: ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש מקום יתך בא: **בית**
בוטמא ראש נזרו מקום שער: כי צא בוגס זרע יעקב ודי
וזר: כי צא בו ואת חמשת בני מיכל מקום מרב בידא אפ: **מק** או על
לפי שגדלה איהם: וכן כי יאב נטה אחרי אדניה ואחרי אבש לו סדא נטה

ואחרי שלמה לא נטה שבו היה הענין: וכן והיתה יד יי בכם ובאבותיכם מקום ובמלככם
מיעור כמשלם ועור כעבד יי מקום וחרש שכן הוא הענין הדבר: ושם אחת הענין
מקום אשתו: וכן המזבח עץ שלוש אמות מקום השלחן שכן הוא אומר בסופו
וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יי: וכן ויאמר לו מיכה שבה עמי וילך הלוי מקום
וישב: וכן וביצאתם אלהי צר החיצונה אלהי צר החיצון אלהים ענינו וביצאתם מן
החצר הפנימית אל החיצון: וכן כל הדומה לזה כולו על דרך זו: ומן האותיות
המיוחדות והענין אחד כמו כבש כשב שמה שלמה כי בלעג שפה
נלעג לשון ולשון עלגעים תמנת סרחתמנת חרס ובכלי גמא ואת האגמים שרפו
באש התשים אגמון באפון ויחלש יהושע כל הנחשלים והיית לזענה רק זועה בע
עולה בע עולה ומתלעות לביא לן מלתעות כפירים ויחרד האיש וילפת נפתולי אה
נפ גיע ביד רגע הים וישיב חרל האזינו כל יושבי חרל: נגזרת מנגד עיניך נגזרת
אין יס אלמנים ויחרו ויפרצו ויפרצו וידמו: ומן התיבות
ההם יס המסורסים כמו על הרים יעמדו ענינה עלמים יעמדו
כמו לרוקע הארץ על המים: וכן נדפא נגעה צרעת מן הצרוע ענינה נדפא הצרוע
מנגעה צרעת: וכן ותשם בפוך עיניה מקום ותשם הפוך בעיניה כמו כי תקר עי
בפוך עיניך: ותולעת שני שני התולעת: עד דוד הגדיל עד הגדיל דוד: והוכד
הקמח לא תכלה ויפחת המן לא תחסר ענינה קמח הכד לא יכלה ושמן הצפה
לא יחסר וכן כי יצא באן על דרך זו: והמסורסים כמו שיאמרו במקצ
מחומות: והמקרא הזה והפכהו כמו אף אש צדק באני
דך אשתא: ואשר נתן כתר מלכות בראשו ענין וכתר מלכות אש נתן
השון: או כי יקריב מכם קרבן ליי ענינה אדם מכם כי יקריב: ויקבר בקבר ואש
אין בעפרה אני העזרי ענ אבי העזרי בעפרה: וזבחן זבחי שלמים ליי אותם ענינו
וזבחן אותם זבחי שלמים ליי: ואשר חכמים יגדלו ולא כחדו מאבותם ענין אשר חכמים
וגדלו מאבותם ולא כחדו: ויהי כנוח עליהם הרוח כנוח הרוח עליהם: והנה איש צדור
כסו בשקו מן הנה צדור כספו איש בשקו: ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שוכב בחול
ב ענין ונר אלהים טרם יכבה בחול יי ושמואל שוכב: ותשא רבקה את עיניה ותכל מעל
הגמל ענינה ותשא רבקה את עיניה ותרא: ויצחיה ויאמר אל העבד וגו' וימל מעלה
ותחל הצע ותתקן: וימחו עיניו וימחו עיניו וימחו עיניו וימחו עיניו וימחו עיניו
הלזה על

ויערום בין לאשורו: וכן יש מלות
יש מלות נקראות ואין נכתבות
ענה כי אם אמנון לבדו מת אם נכתב ולא נקרא: כי אם נכתב
אין לעבדך נא לא נקרא: ויי אש אשר עשה לו את לא נקרא
ידר דרך דרך ויני לא נקרא: עשית כאשר צויתני ונקרא כבוד אשך וימחו עיניו

פאת נגב חמש חמ"ש מאות חמש תני לא נקרא: כי אם גאל אנכי אם לא נקרא:
החלק השני הן עשרה ולא אבן בנימן כת ונקרא בע בנימן: בלכתו להציב ידו בנהר כת
ינהר פדת נקרא: כאשר ישאל בדבר כת ישאל איש בדבר נקרא: כי על א בן המלך
כת כי על כן בן המלך נקרא: ואדרמלך ושראצר כת ושראצר בניו הנהו נקרא: קנאת
י י תעשה זאת כת קנאת י עבאות נקרא: הנה ימים י נאם י כת הנה ימים באים נקרא:
אליה פליטה כת יהיה לה פליטה נקרא: כל אשר תאמר י אעשה כת תאמר אלי אעשה
נקרא: כי אמר אל תבוא ריקס כת כי אמר אלי אל תבוא נקרא: הקהן אלו הנזכרים
ואין זולתן בכל ארבעה ועשרים ספרים: זה הוא שראינו לכתבו בזה החלק
הראשון והכל בדרך קצרה והכל מבואר בכתבי בעלי הלשון והדקדוקין כל
שכן בספר הקרחה: והשם יעזור לכל דורש לחקור ולפלוש ויהיה לו ענף ושורש:

החלק השני בענין המלכים והדגשין והרפיין ושמותן

וצורותן ומציאתן ומובאיהן ומחלקות האותיות בהם והעיקרים והנוספים והצורות
כבר ביארנו שהאותיות לבדם בלא מלכים והן הנקודות לא יעלה מהן ענין שגזמן
שאדם כותב לחבירו תיבה בלא נקודות אינו יודע מה ענינה כגון שכתב בשלוש אותיות
שמר אין הקורא יודע ענינה אסיה שמר לשון צואה או שמר לשון הגדה וספור
או שמר על שם איש או שמר מלה אפורה או שמר מקום פועל ודומה להן: ואם
יש בה מלך אז יודע הענין בלא קשוי ודון על דרך זאת וגם יודע במלכים האותיות
הנך ויודע בהן דרך הצירוף ומקום הפסקה באתנחה ובסוף פיסודות: ואם
אדם מי חפר אלו המלכים וכן הטעמים והתקין צורתן כמו שהן עתה בידנו:
תחלה כי צורתן היא ממה שחברו עליו האחרונים ואמרו זו היא צורת הקמצה
הפתחה וכן זה צורת הזקף וזה צורת האתנחה: וכולן הסכימו על זה וישו אותן
ללמוד וללמד בהן יש מי שאומר מימות עזרא הן שכתבו אותן והעלו להן אל
כמו שנאמר ויקראו בספר בתורת הלאים מפורש וישום שכל יבינו במקרא:
חכמים מפורש זה התרגום: וישום שכל א המסורות: ויבינו במקרא או פסקיה
כמו שתיקן התרגום וחיברו: וכן תיקנו כל התפלות והברכות כך תיקנו אלו הן
והטעמים והעמידום על צורה זו: וימי שאמר מקודם עזרא: וזה
בצורתן ושמותן: אבל ענינם ממש
תבות הפיקוק בלא מלכים ולא טעמים וקורין אותן בתקין ששמו ממנו
הרום ובדרך שתיה בדרך נצב: ומוציאין אותו על הענין וכן קיב
וכיון שראו שהתחילה הגלות ונתבלבלה הלשון עמדו וסימני
ההמשך כדי שילמדום הכל במהרה ותהיה לשון המלך צחה בר
הדיקדוק ששמעו ממה מסיני ונשאר ספר תורה המקורש בלא נקודות בעיקר

צורה
פ
ת
י
ס
ס
נ
נ
ד

מסיני ונשאר ספר תורה המקורש בלא נקודות כעיקר נתינתו מסיני כמו שהוא בלא תרגום
והרי אנו מבארים בזה החלק המלכים וינורות ומחלקותם

שער שמות המלכים וצורתם ומקום יציאתם וסידורם

שם הראשון הולם ונקרא מלוא פום והוא נקודה אחת בין שני אותות מלמעלה כמו
עשה קנה ונקרא חולם כמו שאמרו כל הראוי למלכות חולמנו כלומר יבוא כתר
מלכות מלא ראשו בשונה וכמו שנ' ותחלימני והחייני כלומר בריא ושלם מלאומי ואי
שם השני קמצה והי קו ונקודה תחתיו תחת האות כמו ברא עשה והיא קומצת
הפה כמו וקמץ הכהן שם השלישי פתח והוא קו תחת האות כמו תחת גחם
והוא פותח הפה כמו פתח לבנון דלתך שם הרביעי סגלה ונקרא פתח קטן
והוא שתי נקודות מלמטה ונקודה אחת תחתיהן כמו ארץ גבר וקראו לו פתח קטן
לפי שאינו פותח הפה כולו לא הצדיק בלבד ונקרא סגלה שהוא כמו אשכל בכרם
והכרם נקרא סגלה והוא שלוש נקודות משלשין כמו שביארנו צורתו שם החמישי
צרי ונקרא קמץ קטן והוא שתי נקודות זו בצד זה בשווה תחת האות כמו היטיב תבין
ונקרא קמץ קטן לפי שהוא קומץ את הפה מעט ונקרא צירי שכן קוראין רבנן
לשוקת שבוקעת מן הנדב צירתא לפי שהיא בוקעת ועוברת כך זה המלך בוקע בין
השנים ועובר שם השישי חרק והוא נקודה אחת תחת האות כמו בין תבין ונקרא
חרק שהוא חורק השנים כמו וחורק עליו שני שם השביעי שרק והוא נקודה
אחת בתוך אותה והסמך לאותה הוא הצריך לו כמו חושן קמו ואם אין שסואו
עושי אותה נקודות מלמטה תחת האות זו תחת זו תחת זו באלכסון דרך ימין כמו
קמץ שכה וא שורק בשפתים כמו שריקות עדרים אלה הם שבעת
המלכים המשותפים והשוא יוצא עמהן ומתחלק בתו עאותיהם ולבסוף
נבארו בעזרת צור ישראל ושומרו ואלה מחלקות תועאותם
הראשון הוא החולם עיקרו עיקר הלשון ובית הבליעה כמו אותיות
אחהע והוא מהלך על כל הפה כולו ולכן נקרא מלוא פום השני והוא הקמץ בשלש
הלשון ותנפתו למעלה להנכים ולכן נקרא קמץ השלישי והוא פתח והוא פותח
הפה ומנף הלשון למטה הרביעי והוא הסגול יוצא בצדי הפה ומנף עד הלשון
וקעתה למטה החמישי והוא צרי בוקיע בין השנים ויוצא השישי והוא חרק
חורק את השנים בחזקה השביעי והוא השרק מקבץ את השפתים ושורק בהן
למעלה נמצא סידורן כך הוא או המפוארה גם א הגבירה גם א הגדולה
גם א הקשורה גם א הסבורה גם א העצורה וסופם א החמורה והשוא
משרה עם כולן בכל המקרא ודע כי יש לאלה המלכים דרכים נבדלים אחת
באחת נמשכים ועיקר תולדותם על שלשה דרכים דרך הרום ודרך נמצ ודרך
שתייה דרך הרום או או ודרך נמצ אא ודרך שתייה אא והוא פעמים הוא

ואין לתנופה ופעמים הוא נד ויוצא בשפה : הראשון מן הרום והוא חולם יבוא על
הפועל כמו בנה קונה ומשקלם : ואוכל ושומר ומשקלם : ושומע ופותח ומשקלם :
ולשעבר כמו שורף שורף ומשקלם : וכוונן וכוונן ומשקלם : נודע נודע ומשקלם
ובשמות כמו אהל בהן אפן אוצר ומשקלם : ובמאורעים כמו רוגז חורב אומר :
נמצא זה המלך אינו בא לא בפועלים ובשמות ובאורעים בלבד : ופלי הוא נפועלים :
השני מן הרום והוא שרף יבוא על הצווים כמו קם שב : ויבוא על הפועל שלחן קא
שם פועלו כמו ספר קבר : ויבוא בשמות ובמאורעים כמו פורה נערך פורה דרבת
דומה דומה ודומ : הראשון מן הנעב והוא קמץ יבוא על הנפעל כמו שמור שמור
זכור בנני ומשקלם : ויבוא על מלה האפודה כמו שמור זכור בנה רצוא ומשקלם
ויבוא על העבר כמו שמר בנה : ויבוא לשעבר ולשם הפועל כמו שם קם : השני
מן הנעב והוא פתח : יבוא על הצווי כמו הטה הטה ומשקלם : ויבוא על מלה האפודה
כמו דבר קה ומשק : השלישי מן הנעב והוא סגול יבוא על הצווי הקל כמו הורף
ממני הרב בבסני ודומ : ויבוא לשעבר כמו האכיל החזיק החשו ומשקלם :
הראשון מן השחיה והוא צירי : יבוא לשעבר כמו הקים השיב העיד : ויבוא על
שם הפועל כמו מקים מעיר : ויבוא על הצווי במקום א במקום שסמך אות מאותות
אזהער כמו האספיה חלצו העלו הרמו ודומ : השני מן השחיה והוא חרק יבוא
לשעבר כמו הבה העית הגלה דבר בלע : ויבוא על הצווי כמו שים הכון ומשקלם
ויבוא על צווי ועבר ושם פועל כמו התהלך התהלך מנהלך וכל החמה למשקלם
אן : ואפשר שיתחלפו משקלות אן והוא פלי במלות אחדים כמו אן פעמים
יבוא הקמץ במקום פתח כמו והמלח לא המלחת והחתל לא החתלת ראוי להפתח כמו
השכב אותם ארצה וכן נוסו הפנו והעמ ראוי הפעל לשון צווי : וכן והפדה לא נפדתה
ראוי הפדה כי היא מלה אפודה : וכן ומשקל הכסף והזהב ראוי לפתח שהוא מצורף
וכן הדומה להן : ויבוא הקמץ במקום סגולה כמו כי היום יי נראה אליכם ראוי נראה
כי הוא עתיד ודומ : ויבוא במקום חרק כמו משכו אותה וכל המניה ראוי משכו וכן
שערו חרבו מאד ראוי חרבו כי הוא מקום צווי ודומ : ויבוא במקום שרף כמו שודה
נינוה הכרת מנחה ונסך כליל תקטר ודומ : ויבוא השרף במקום קמץ כמו הללו הכות
גדלו מלא קמצו ולקרבן העצים ודומ : ויבוא במקום פתח כמו גנגבתי ראוי גנגב
גנב כמו יסר יסרני יה וכן זכור יי ליד את כל ענותו ראוי ענותו ודומ : ויבוא במקום
חולם כמו תהמת יכסמו וגם לא תעבורי מזה ישפוטו הסתשמו ודומ : ויבוא וצירי
מקום סגול כמו תאבה כופתי ודומ : ויבוא במקום חרק כמו ותלך ותתע ותבה מכעס עני
הנצוה דמונים הפרו בית ישראל הקרה רעתה והצרת ודומ : ויבוא החרק במקום סגור
כמו וכפרשכם כפיכם ותקץ את גלגלתו ומאספכם רוח רעה מבעתך בן נון ודומ : ויין
ויבוא במקום פתח כמו וגלגליו כסופה והתגדלת והתקדש ואך את דמכם ודומ : ויבוא

במקום קמץ כמו נצרה על דל שפתי ראוי נצרה שהוא במקום בקשה: ויבוא במקום
שרק כמו כן משחת מאיש מראהו כי מאתנן זונה קצעה ופתחו שעריך ודומיין
ויבוא הפתח במקום סגור כמו ותתנה לזרע יעקב אהבך בוראך יעקב גאלכם אל
תלך הלילה ודומיין ויבוא במקום שוא כמו ואמותנה ואני אסבול ואמלט ודומיין
ויבוא במקום חרם מפני אות אהלע כמו באהלים בארזים ודומיין ואויבי: ויבוא
במקום שרק מפני אהלע כמו ואהבך והרגוע ראויין שרק כמו ושמרר ושמרני
לא נפתחו מפני אותיות אהלע שהן פתוחין: ויבוא במקום עירי כמו השב אל
תערה יאהבני אישי הבדל יבדילי ודומיין ויבוא הסגור במקום עירי כמו ואלתמה
ואלתמה עור ילדך תשי ודומיין ויבוא במקום חרם כמו אהב אותי אחזולנו
שועלים ודומיין ויבוא במקום קמץ כמו מבית למבטחם ודומיין ויבוא במקום פתח
כמו ויתנחם תתנחל נש הלאה ויקץ נח ודומיין ויבוא החלם במקום קמץ כמו
ולכה זעמה ישרל במצאכם אתו ודומיין: ודון על דרך זו בכל אשר תמצאו
כולם פלאים ויוצאים מן העיקרים וכל זה לפי צחות הלשון זה הוא שראינו
לכתוב כאן מענין המלכים בדרך קצרה קרובה והמלאכה מרובה והכל מפורש
בספרי הדקדוקין: ולא נשאר לנו אלא דרך ידיעת השוא: ועתה נבאר מחל
קונו ודרך תוצאותיו **שער ידיעת השוא הנדונה** ודרך ידיעת השוא
השוא נחלק לשני מחלקות אחדנה ואחרנה: סימני הנח שהוא מישב את
האות ומנחו ומושכו עם המלך שלפניו כמו ישראל השוא שתחת השין נח והא
נמשך עם הו' המלך הו' והוא החרק וכן זמרי למשעי ופסלי:
וכן ענין שבת מולך את המלך לשתיים ולשלוש כמו המצפצפים כאלהם
לכבוד ולכבוד עבד ללבוש ודומיין: וכן בסוף התורה לולי סופה בשוא נח
שתחת נחש מעים בתורה אחרת כמו בראשית בראה נחת המורה על שיתחתו
נח ואמו ברא נפסקה זומזו: ואלו הנהגותיו שואנה נשמעין כאן בראש
תבוא: ודון על דרך זו זה הוא השוא הנח: ועוד שהוא על מלת נקבה כמו נח
כחלת וזה במקרה לא בעיקר: וכל שוא הנחאות הסמוך לו אסרה באותיות
כפתי נא בדגש של עולם ואסרה נדי צאאות כפתי כמו שיתבאר: והשוא הנח
נמשך עם האות שלפניו כמו שאמר בזה השוא הנח נמשך עם אותיות של אחריו
כמו וישבנו השוא שתחת השין נח לפי כך הוא נמשך עם הו' והשוא שתחת
הכף הוא נמשך עם ה' של אחריו ונמצא תיבה באותיות מחלקות
ושלמה נח דרך זו כל הדומה ולעולם לא היה שואו ודון כאן
ובזמן שיהא הנהגתו נח והשני נח ולא היה הנהגתו נח נמשך
ולעולם לא היה שוא נח כמו שיתבאר: וישלש אותיות נח נח נח
למנהג ודומיין זה הוא דרך הנח: סימני העצא הנח

הן עשרים ושתים והן נחלקין בשוא לשלשה מחלקות: החלק הראשון אהלע שהן
אותיות הגרון כל אות שיהיה תחתיו שוא והיה סמוך לאחד מאותיות אהלע יצא אות
השוא במלך שהוא תחת אות אהלע הסמוך והוא כמלך חטף קל כמו ואם נבה יצא
הוא כחרק חטף ואם יש עמה שוא געיה יצא בחרק בשוה כמו ואם יתר נקרא כלא
הוא נקוד ואם: וכן ואמרולי יצא השוא בקמץ חטף ואם יש עמו געיה יצא כמלך
בשוה כלא היא ואמרולי: וכן והיה יצא השוא בקמץ קל ואם יש עמו געיה יצא כמלך
כמו והיה כאלו היא והיה: וכן רחוקה יצא השוא בחולם קל ואם יש עמו געיה נקרא
בחולם שלם כמו כירחוקה היא כלא היא רחוקה: וכן וחלה חרב בקמץ קל וכן וחכך
יצא בחרק קל: וכן ברוך ילעולם השוא יצא בחולם קל ואם יש געיה יצא בחולם
שלם כמו יהי שמו לעולם כלא הוא נקוד לעולם: ועלה הגבול בקמץ קל ואם רע
בעיניכם בעידי שלם: והוא דרך אהלע בשוא הסמוך לו: והוא שיהיה האות
שעליו השוא משאר אותיות חוץ מאהלע: אבל אם היה האות בעלה שוא מאותיות
אהלע וסמוך לו אות כמותו מאהלע אין השוא יצא במלך הסמוך לו לא בנקודות
שעליו בלבד לפי שאותות אהלע אינן יצאין בשוא ולדיו לא בשוא ופתח או
בשוא וקמץ ברוב המקומות לפי כך נקרא במלכו ואינו נקרא במלך האות הסמוך לו
כמו ימחאו פה השוא שתחת החית יצא בפתח שעמו ואינו יצא בשרק שעליו לא
ואינו יצא בשרק שעליו לא וכן על דרך זו: החלק השני כל שוא שיהיה על
אות חוץ מאותיות אהלע וסמוך לאות האות יוד יצא היוד במלכו ויצא השוא הסמוך
לו בחרק קל לעולם ואם יש עמו געיה יצא בחרק שלם: כמו רמיה לישבקשה
ויאחביקב ביום לבישה בכולן יצא השוא בחרק קל ואם יש עמו געיה יצא בחרק
שלם כמו ביראשה כלא היא ביד: ואם אמר אדם הואיל ויש שיש עמו געיה נקרא
במלך למה לא נקדוהו במלך מתחלתו: ידע כי השוא שקודם היוד סימן למנוח
ואלו הוא מלך היה מיודע כמו ביום זככם יאכל מנוכר כלומר באיזה יום שיהיה ביום
ההוא מיודע הפך ים ליבשה מנוכר ביבשה עבר ישראל מיודע: וכן ברוב המקרא:
והכתוב עריך למנוכר ולמיודע לפי כך ינקד בשוא כדי שינוכר שהוא מנוכר ונקרא
באיזה מלך הראוי שחברו עליו: ועל עולה זו שנוי כל השואין שבכל החלקים:
החלק השלישי שאר האותיות והן שבעה עשר החזיר היוד עליהן היו שמונה
עשר: אלו השמונה עשר אם היו בראש התבנה ואין סמוך להן לא אהלע ולא יוד
יצא השוא שתחתיהן במלך קל והוא הפתחה לעולם כמו ברב עם גדושותכם
דרבין וראש זכור למלך ודומה מולן יצאין בפתח קל ואם אמר אדם למה לא יהיה
תחתיו פתח עם השוא ידע כי כבר חברו בעלי הלשון והדקדקן שוא יעשו על
זאת אחת שוא ומלך לא אהלע בלבד לפי שהן אותיות הגרון: ואם אמר למה לא
יהיה תחתיהן פתח לברו אמור לו איך ראויין לפתח כי הפתח יחזק המלה ויסמוך לו

דגש ברוב המקומות וזו ראיה לרפיון וראיה לפתחה לפיכך עושין השוא והקורא אותה
פתחה בפיו : ואם יש עם השוא שתחתיה געיה יצאו בפתח שלם כמו לנחלת בני ישראל
בבוא אליו ערור המור ודומ' : בענין השוא האות שיש עליו השוא לעולם
אי אפשר שיהיה תחתיו טעם : כי הטעם ימשוך האות ואריך בו : והשוא הנח והנד
אי אפשר להאריך בהן לא יצאין בפתחת הפה בלא הרגשה חזקה כמו בי בראשית
נקרא השוא בפתחה ואינה נמשכת כדי שתסבול טעם לא מתגלגלת בפה ודו' ל' ג' ר'
למלך הסמוך לה לפיכך אי אפשר שיהיה טעם עם השוא לעולם שהחלוקה זה לזה :
הטעם מושך והשוא אינו נמשך לכך נמנע : והגעיה אינה טעם לא סימן לפתחת
השוא בלבד : ודע שהשוא הנד אם יהיה אחריו אות מאותיות בג' נפת לא יהיה
דגש לעולם לא רפי כמו בכלות בבואם בכל ודומ' ואם יאמר אדם הרי מלת שרע
ושתיים השוא נד והן דגש אמור לו שיש שם אלף נעלם קודם השינוי ונקראת כאלו
היא באלף קל כמו אשתי ונמצא השוא אינו נד לא נח וכל שהוא נח סמוך לו דגש
כמו שאמרנו : ומפני מה לא ימצא דגש אחר שוא נד לפי שהדגש ממשך האות
ומכבירו והשוא הוא נד פק ואינו נמשך לכך לא יהיה סמוך לו לא רפי : ודע
שהשוא הנד לא יתחבר עם מלך באות אחת מכל האותיות לא אחת בלבד
כמו אני יי' הלא הוא וחנה עליו אלי ודומ' ואם יאמר אדם הרי דל מרדכי בשוא וקמן
וכן קדם קרמיהון משכו אותה די אנא בניתה לא תבשל גדי שבליים שבלי ודומ' יין
אמור לו זה אזהרה וזירוז למקצת ספרים כדי שיוציאו לו האותיות שלמים
ולא יגמגמו בהם ומקצת ספרים ימצאו בהן ומקצת לא ימצאו אלא מוציאין אותן
בפה בלבד בשעת קריאה : ודע שבזמן שיהיה המלך עם השוא באותיות
אחת הע' אין המלה נקראת לא בשוא וחטף מן המלך כמו חרס ובית ענת נקרא השוא
בקמץ חטף נמצא העיקר הוא השוא והמלך מסייע לו : ואלו היה המלך עיקר לא
היו עושין השוא שהשוא הוא עריך למלכים ואין המלכים עריכין לו : ואי אפשר
שיתקבץ השוא עם המלך לא בשלשה מלכים בלבד הקמץ והפתח והסגול לפי שהן
קרובין לו אבל שאר מלכים אי אפשר : ודע ששוא נח בתחתית התיבה אי אפשר
לפי שאין מתחילין בתיבה באות נח לא באות נד לעולם : לפיכך כל שוא בתחתית
התיבה הוא נד וסמוך לו רפי כמו בבואם ודומ' וכל שוא באות שני מן התיבה הוא נד
וסמוך לו דגש לא אם כן נכבד האות הראשון והוא רך בו יהיה השוא נד ויסמך לו רפי
כמו ושב' לו הו' תיבה לבדה והשניה שבה לבדה ונמצא השוא בתחתית התיבה שהוא
נד כמו שאמרנו ולכך נסמך לו רפי : וכן סגור פס אריותה והב הארץ ודומ' ואם לא
הוא רך הו' יהיה השוא נח ונסמך לו דגש : וכן אם אין טעם בתיבה אעפ' שיש בה
געיה יהיה השוא נח כמו ודמה לך נמצא הגעיה תוכיח במקצת מקומות על תוצאות
השוא אם הוא נח או נד : וכבר אמרנו שהשוא הנד לא יסמך לו דגש שוא נח אלא

באות שלישי או יותר כמו בישורל ואם יאמר אדם הרי מלת שמרה נפשי משכו אותה
ודומ שוא נד בצד שוא נחאמור לו אלה מלות אין לשוא בתחלתן לא טעם ולא על
ואי אפשר להוציא בפה ולא עשו אותו לא כדי לחטוף בקמץ ולהקל בו כדי שלא
יכבד וכבר אמרנו שאי אפשר לשני שואין נדן כאחת או נחים כאחת או נדונה
כאחת לא בזמן שיהיו שני שואין יהיה הראשון נח והשני נד בכל מקום
ולא ימצאו שני שואין נחין כאחת לא בסוף התיבה בלבד כמו וישבת בלבנות מקננת
בארזים וכן וישב וירד יפת ודומ וכן יורה על הנקבה וישבת על מטה ודומ וכל שוא חדי
באמצע התיבה לעולם נח כמו זמרי משעי ודברי ודומ לא אסיה בורג שהרי הוא
נד כמו אתך אתכם אתקנך ודומ אם הוכבד האות שלפניו כמו וישבה המדברים וכן
אם נפתח האות שלפניו והוא ארך בומעט יהיה שוא הסמוך לו נעמעט וירפה האות
שבעדו כמו וידבר וידבר וכן כל שני אותות בתעבה אחת צבותות אסגעה לאות
ראשון תקדום בנעימת לחשון יפתח פיו בשוא שתחת האות הראשון כמו וישלל
את שולל הם השוא שתחת הלמד נע וכן ובזז את בזזיהם יסכו צאלים צלל
גללי המלקים קולי ללית ואם איזגעה אצלם לא יפתחו לעולם אבל גוללם ולא
יפצחו במלם כמו הננו אתנו לך הוי החקקים חקקי און כיינטו צללי ערב הננו אננו
וכל מה הומה הוא כעור וסומה לבגרים ידמה חוץ מחמשה פסוקים על זה פסוקים
ובין ששחלקים כי געה להם סמוכה ועמהם משוכה ובהם תמוכה ושמורה וערוכה
והם לא נפתחים ובפה לא נפצחים והן בעצם להם ישררני זובח תודה יכבדני אז
יקראני ישררני ולא ימצאני ומשחרי ימצאני וכן כל לשון אכילה אסבשט
נקודת פעולה בפתחה מלולה בלי לשון כלולה כמו ופוגת
שנתחת הקף נפתח מעט וכן בעצבון תאכלה ודומ חוץ מאחד בקהמחור
ברבות הטובה רבו אכילה הקף נח וכן כל לשון הליכה לדגשה סמוכה
בפתחה ערוכה בלשון לא מרוכה כמו אלהים השוא שתחת הלמד
נפתח וכן נלכה נא דרך עתה נלכה שם כלהמקרא על זה ירוץ בדבר חרוץ ולא
פרוץ וישאר המקרא בלא פתחה נקרא וכן למקצת הסופרים
לשון ברכה אשר במקרא ערוכה אס טעמה על קף נסוכה פתחה ארוסה בקשת
הרוכה כמו ואברכה מברכך ברכני ואני אברכה ברכו יי מלאכיו וזה
נאם טעמה על בית המוכה כולה כרוכה כמו והתברכו ויתברכו בו ואמר דוד לכל
הקהל ברכו נא חוץ מאחד במקרא מיוחד כי על קף טעמו והוא כרוך בגאמו ולקצת
הוא שמו וסמכות וכן למקצת הסופרים כי כל ריש אשר יהיה בין שני
קמעים או בין קמץ וחדק או שרק יפתח השוא אשר תחתיו כמו ברכו שיהיה
הרפאס בבר שנים חרדים ודומ וכל זה לפי העיקרים שהקדמנו שכל שוא
שיקראו אות נחין וידבר וארך יהיה אותו השוא נע וכל אותה המלה בחלקת
השוא

השוא הוא תחלתה ולכך הוא נפתח וסמך לו רפי כמו וישבה וסגר המדבר המדברים
ודומין ודבר זה לא ישתנה ולעולם עד ימנה **כבר ביארנו** בחלק
ראשון שיש לנו דרך בנקודותיו ותוצאותיו וזה הוא משפטו לפי מחלקותיו אם
היה ואלו על מלה שהיא מל על תהיה הו קמוצה ברוב המקומות כמו קנה שמים
וארץ ואספו יין וקץ הרב הוציא לחם ויין מה וקדמה נכחה ברית אני ואתה אב
וכסף ועגל וכבש ושור ואיל ודומ' ובמקצת המקומות היה בשוא כמו ואתם
אספו יין וקץ ושמן ובקר וצאן כל חלב שור וכשב עס גדול ורוב ודומ' ואסדה
והלוו על מלת מלרע היה בשוא כמו אנשים ונשים מה לי ולכם איש ואשתו קטן
וגדול ודומ' ואם היה ואלו בשרק עם אות נח גלוי צדו נקרא הו כלא הוא
אלף קל כמו וקראתם בעצם וקצרתם את קצירה ושמרתם ועשיתם ולמדתם אתם
ובכן ראיתו רשעים ודומ' כלא הן אקראתם אקצרתם אשמרתם אלמדתם אבכן
כלם נקראין בלף קל' ואסדה סמוך לו הלוו אות מאותיות אחהע והוא בשבא
ופתח היה על הו פתח כמו ואכלה ויכלה ועשיתם ודומ' והיה ואוי להיות שריק
כמו ודגמה ודומ' לא נפתח בשביל אות הגרון הסמוך לו שהן פתוחין לעולם
ואסדה סמוך לו הלוו יוד רפי היה הו כחרק והיוד נח כלא אינו כמו וירא מצוה
הוא ופתח תאר וירחו סגרת ויהודה בא וישחקו לפננו וישיבום מירכס הרע
ויעירה ולאמר ויסרתיך בספירים וישב אלפי וירחמהו ויערו את הארץ וישלחם
ויהפכו ארץ כרמים וגבים ויזנהו שעה : ואסדה ואלו סמוך לו ונח
והוא לשעבר ונדה וזבפתח היוד בשוא כמו ואכלה ויכלה ויעירה אנשי הצלע
וידברו אלי : ואסדה סמוך לו הלוו בחרק והו היה בשבא תקרא הו בחרק
קל כמו שאמרנו יעפונערים ויגעוהו בשווי כלמו : וכן אסדה היוד בקמץ
או בפתח או בציו כמו ויהפכו ארץ ויבאו כגשם וישבו בארץ : ואסדה
והלוו שדוק והו עוד לאות במף והיו נדים באיזה מלך היו נקרא הו בלף קל
כמו ומל' אהרן : תבד' ומשמרתם ומתו גיורים ומת בארץ
ובאו ורננו ובא המלך דוד וברא ש' על כל מלון ובאש היאר וברך את בית עבדך
ופגשו עיני אהרן ופה ישית בגאון גלד ופחו ורכו ופנית אליכם כולם נקראין
בלף קל' ופעמים נדה סמוכה לבמף ואינה בשב' לא בקמץ כמו רשעים
קבדים וצא וצא גפרית ומלח ומתו כל העצאן ופיהו מבית לבתחת ודומ' :
וידע והבין שהקמץ והעריל לא יבואו לעולם לא על אות רך נח כתוב אהרן
כתוב כמו ברא עשה קרא ראה בעה יד יצא מאן חרף : ופתח וסגור לא יבוא
לא על נח מצוי ואינו מן האותיות הרבים כמו אמר שמר עמד נתן אקרא אהרן
אמחה מרכבה ממשלה ודומ' וזה שאמרנו הוא ברוב ואפשר שיתחלף זה בזה וזה
בזה שכל דקדוקי הלשון אינם בנויים לא על הרוכ זה הוא שראינו

לכתוב זה החלק השני והכל בדרך קצרה והכל מבואר בכתבי בעל הלשון והדקוקין
 נחיל בחלק השלישי שהוא בענין הטעמים והמשרתים לטעם
 ושמותם ועורתם ומחלקותם ושאר עניניהם
 וכל הנלוה אליהם

כבר ביארנו שהטעמים עריכין להן לבאר בהן עניני הדברים ולתתן בידם
 מאמרים ולולי הטעמים לא נחלק כל ענין ולא עמר כל דבר ולא נודע זכר מנקבה
 ולא שעבר להבא ולא שביל שבו ולא דומה להן: גם לא יתבאר עניני הפסוק
 אלא בטעמים שהוא מיישב זו המלה ופוסק באומהביר זו וזו ואז ירוץ הקורא
 ולא יכשל: ואם לא ידע בטעמי הפסוק יתחלפו הענינים ויתקלקלו הבנינים ומפני
 דברי אלהים חיים: והרי אנו כותבין כאן עורתם ושמותם ותוצאותם וענינם לפי
 מחלקותם והכל בדרך קצרה כמו שעשינו בשני חלקים הראשונים **שער**
 הטעמים הם שנים עשר רשומים כמאורות מסוימים מהם קטנים
 ומהם רמים חרוזים ולא נעלמים מפי נבונים וחכמים בשום שכל חתומים
הראשון נקרא פזר על התביה כנזר מגביה וחוזר ובלשון מתפזר השני
 נקרא תלשה בשני פעמים חשה בפנים ואחור ושהו וחדת
 טעמים בדדישה: **השלישי** נקרא טלס נדחה שתי אצבעות כפרס
 אחד באחד כקרב מחובר בלי חרש: **ביעי** נקרא
 פשטה והוא היתע בחיד ובלשון מנטה ובשני פעמים
החמישי נקרא זקף ממשיך המלה ועוקף והוא מכ
 באצבע זקף: **הששי** נקרא
 טוף כשמן המשחה ממצעת הפיסוק ומרד
 זקף וגם נקרא צנור ולכנה סגולה כנל צנור מנגחת
השמיני נקרא לגומייה נקרא פסקה והיא שופר נ
 וזן אלז מפיקה: **התשיעי** נקרא רביעי וגם נקרא נגיה והיא
 נקודה אחת למעלה נקודה ויוצאה נחת וברעיה העשירי נקרא תבירה
 כמשכת בטל המקרא קבועה בתוך התביה כקורה מהכת
 היד והתביה משו
אחד עשר היא טפחה אשר לאחור מתוחה במהרה בה שיחה וסמון
 שנים עשר הוא הסלוק אשר בו ענין מחבירו חלוק מוכח כנר
 אתנה: **הפסוק**: סימנים פתטי יזא אלד תפס:
 חלוק שזה סוף

אלה הטעמים שנים עשר בדעת חכמה ומוסר מלאים בלי מחסר כל אחד בעצמו נמק
 או שר זה עם זה נאסר: והם יסודות הבנין והם פוסקי הענין והם ראשית כל קנין לחנם
 ונביא ומלך ודיין: שבהם יתבאר ענינו ויצחות לשוננו ומתקנינו ונבינו לכל יערב
 ויהיה עליהם כמורב: ושמונה משרתים לטעמים חרותים: הראשון אזלה
 לעולם שולה: השני מארקה עומדת כחץ דרוכה: השלישי דרנה והיא
 שלשלה פעם יורדת ופעם עולה: הרביעי נטויה במקום טפחה חנויה:
 החמישי הוא עולה עם גלגל כלולה: הששי שופר תואר בו ישפר: השביעי
 שופר הפוך עומד כקרן הפוך: השמיני שופר לגרמיה והוא מן הטעמים מניין
 זה הוא שמות הטעמים והמשרתים וכל אחד מהם גלוי ולא נעלם ידועים בפניו
 כולם סמוכים לעד לעולם: ולא ימצא פיסוק במקרא כולל הטעמים והמשרתים
 לא שני פסוקים נמצא בכל אחד מהן עשר מן השרים ורוב המשרתים ואזהר
 ויאמר אליו איש עולה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אלהי מלך אשר שלח
 אתכם ודברתם אליו כה אמר יי המבלי איזא להם בישראל אתה שלח לדלש בצעל
 זבוב אתי עקרון לכן המטה אשר עליה שמ לאתרך ממנה כימות תמות וייצא
 ישבי ערי ישראל וביעלזו זה שיקו בלשן ומנן וצנה בקשת ובחצים ובמקל
 ובנמח ובערו בהם אש שבע שנים: אלה הטעמים והמשרתים שלכל המקרא
 חוץ משלשה ספרים תלים איוב ומשלי היקרים: כי יש להם טעמים אחרים שרים
 ומשרתים והן שמונה שרים ועשה משרתים ואזהר לפי צורתן: הראשון פזר
 הוא הקול פזר: השני רביע לטעמים יפיע: השלישי לגרמיה והוא פסקה מקל
 למעלה ובין תיבות חקוקה: הרביעי הוא זרקת תאיר כפנים וכאזוקה: החמישי
 הוא יתב והוא פשטה מקדמת למלך למטה: הששי הוא אתנה רוחות מדווחה:
 השביעי הוא טפחה נקדה ופשטה לא מזיחה: השמיני הוא סלוק בו יודע סוף
 הפיסוק: והעשרה משרתים הם שופר שופר מפזר ושפר הפוך וצנורית
 ומקל ורחוקה ושוכב ונטויה ומארכה ושלשלת וימצא פסוק אחד יש בו שמות
 הטעמים ושרים וזה הוא: על זאת תפלל כל חסדי אליך לעת מצוא וקלשם
 מים רבים אליו לא יגעו: כלט שמונה עשר נחקקים: שמונה טעמים ממנו
 ועשה נגון מפיקים וכולם כראי חזקים זה לזה נחקקים והדברים עתיקים:
שער נהדר ונבאר חילוק הטעמים והמשרתים שלא אחד עשרים ספרים
 כבר ביארנו שמות הטעמים והמשרתים וצורתם חכרו עליו והאחרונים
 אבל הראשונים היו ידועים הענין ומפסיקין במלה במלה הנפסקת ומצמידין
 הנצמדת ומגביהן במלה הנגבית ומשבידין במלה הנשברת והיה הכל קשור נמשך
 ושימור בלי פסוק וכיון שראו האחרונים שחסר המדע ופסוק המדע עמדו והיו
 אלה הטעמים לפי שמותם וצורתם וחקוקם בספרים כדי שיהיו לעין הכל מאד

וירוצו בהם הקורים: דע שהטעמים השרים הם העיקרים שבהן פסקו הענינים
ויעמדו כל הבנינים והמשרתים היו על מלה שאינה להפסק לפי שאי אפשר שתהיה
תיבה אחת או שתים בלא טעם כלל לא שר ולא משרת לא אותיות או מלות חידות
הם מקפין להעריב הלשון: לפי כך כל מלה שאינה ראויה לשר עושין לה משרת
להחזיקה מעט ולא ידפוקו המלות זו על זו: והמשרתים מתחלקים לכל השרים
ומתחלקין בשירותן יש שר שראוי לשמשו משרת אחד בלבד או שנים ויש
שהוא ראוי לשנים ולשלשה וכן לארבעה וחמשה וכל שר או משרת יש לו
עגון ונעימה לבדו ולא ישוון זה לזה ואם ישוון בדרך אחת או שתים לא בכל
הדרגים לפי כך היו שמונתהן כך וכך ומנינן כך וכך: ואלו היתה נעימות השרים
והמשרתים שווה היו כולן שם אחד וצורה אחת ודבר גלוי הוא זה לכל המבינים:
והטעמים השרים נחלקים לשלשה חלקים: מהן דרך גובה: ומהן דרך רום
ומהן דרך שחייה ואינה שחיה לא קור נעב שאינו לא למעלה ולא למטה:
דרך גובה נכנס תחתיו שלשה והם פאר תלשה וטלם: ומהן דרך רום נכנס תחתיו
ששה והם זרקא לגרמיה רביע תביר טפחה סלוק: ודרך נעב נכנס תחתיו
שלשה והם יעב זקף אתנחה: וכן יש למשרתים כמותן: לפי כך יהיה כל טעם
על מלה הראויה לו וכן כל משרת על מלה הראויה לו: והמשרת הוא בשביל השר
לפי כך אי אפשר שיהיה משרת לא והוא סמוך לו שר לעולם: והשר אפשר
שימצא בלא משרת לפי שהמשרת צריך לשר ואין השר צריך למשרת אלא
בין היה בין לא היה כמו שיתבאר: ודע שהמשרת לא היה שר לעולם
לא אחד בלבד והוא הדרגה והיא הנקראת שלשלת: בזמן שהיא למטה תחת
התיבה הוא משרת ובזמן שהוא למעלה הוא שר והוא פלי לא ימצא באחד
ועשרים ספרים לא בשבעה מקומות בלבד כמו וית מהנה ודומ' ולפי שהן
חידים במקרא לפי כך לא נמנה עם השרים: וכן לא היה שר משרת לעולם
לא התלשה בזמן שהיא בדאש המלה על ימין הקורא היא שר: ובזמן שהיא על
שמאל היא משרת ונוספת על המשרתים: והדרכים יש לו שתי צורות
פעמים הוא פשטה בסוף המלה למעלה כמו דבר ואסיה החוזק באמצע
המלה היו שני פשטין כמו ויאמר: ופעמים יהיה בעצרת שופר הפוך ויהיה
מלמטה והפך שבינו ובין שופר הפוך המשרת שהמשרת יהיה למטה המלך
בכל אות שיהיה עליו החוזק כמו אלה וזה לא היה לא בתחלת התיבה לעולם
קודם למלך כמו אלה נכבדו: והטלם פעמים יהיה פשטה כמו ויפן ופעמים
יהיה שנים כמו ויאמר וסימט אסיה על מלך אחרון שבתבה יהיו שתי פעמים
כמו דבר ויאמר אחר מלך יהיה אחד כמו ויעל ודומ': והתלשה
היא מאל שהיא משרת שתהיה צורתה ומקומה ושמיה פעם היא למעלה בדאש
והעבה

התיבה על שמה הקורא ויצורתה ככה כמו ויקרא ופעמים תהיה תחת המלה ונקראת
תלשה קטנה ונקראת עגולה ויצורתה ככה כמו ואת פאת ים והיא בששה עשר
מקומות באחד ועשרים ספרים: והפזר שהוא שר פעמים ישתנה שכו
וצורתו פעם יהיה ככה וימהלו ונקרא פזר סתם ופעם יהיה ככה ים ונקרא פזר גדול
ונקרא קרני פרה: וכן הזקף פעמים הוא שתי נקודות זו על זו ונקרא זקף סתם
ופעמים יהיה שתי נקודות ומקל ונקרא זקף גדול: והשופר שהוא מכלל המשרתים
פעמים ישתנה שמו לפי הנעימה ויצורתו אחת היא: נקרא שופר מיושב ונקרא
שופר מורס ונקרא שופר מברבל: ועוד יש לנו טעם שר ולא נזכר שמו
וצורתו לא בכלל חבירו והוא הסגולה והוא שלוש נקודות בראש התיבה משמאל
כמו ויאמר המלך: ולמה לא נמנית לפי שהיא תכף לזרקה לעולם לך נמנו
באחד: נמצא כל שמות הטעמים והמשרתים לפי שנוי מקומם
וצורתם כך הוא: פזר פזר גדול תלשה ימין טרס חד שני טרסין יתיב שני
יתבלין יתב מוקדם זקף גדול אתנח זרקה סגלה לגרמיה רביע תביר טפה
סלוק שלשלת מלעיל או השרים והמשרתים שופר מיושב ושופר מורס
ושופר מברבל ושופר לגרמיה ושופר הפוך ותלשה שמה ותלשה קטנה
ואזלה ומארכה ודרגה ונטויה: אולם הטעמים המשרתים והשרים ^{המשרתים}
באחד ועשרים ספרים: אבל הגעיה והיא צורת מקל נטויה לאחור שתמצא
תחת התיבות במקצת מקומות אינה לא שר ולא משרת לא לרמז בה שערך
למשורר באותו האות מעט כמו ויחברו לפי כך לא נמנית בכלל וכבר אמרו
אין אבל געיה: וכן הדרבן והוא כצורת אזלה כמו והבקר ויקראלו שיהיה
בראש התיבה אינו לא שר ^{המשרתים} משרת לא לרמז שזעיא אותו האות בהתזה
כמו וישיב עת ודומ' זה הוא שמות הכלל ויצורתם ^{ומצוינותם}

וַעֲתָה נִבְאָר עֲנִי בְגָד כִּפְתֹּא וְאִוִּיה בְּדָגְשׁ וּרְפִי

וְאַחֵר כִּדְ נַחֲזֹר לַמַּחֲלָקוֹת הַטַּעֲמִים

והמשרחים

בגד כפות שהיה תחלת תיבה והיה סוף

יצאנו מן הארץ ונאמר לנו
 יהיו בגלגל כפת שבעה רגש לעולם שכל הטעמים השרים פוסקין וכל יד
 אחריהם לעולם ואם היה טעם תיבה ראשונה מן המשרתים כמו ואקחה
 פת לחם ופסל פת לחם ופסל פת לחם ופסל פת לחם ופסל פת לחם ופסל פת לחם
 מן אוצרות ופסיקה
 הוא פשוט
 תות
 צורת היסוד

חיות
עירת הים

גאה וחב מי כמכה נאדר בקדש ידמו כאבן: וחד בירמיה מלאי כלכלול
אוכל: וחד בישעיה ושמתי כדל שמע: וחד בדניאל וחכמה כחכמת אלהן
הללו המלות סמוכין לאויה ואין על תיבה ראשונה לא משותת והן בדגש ונקראן
אוגירה ואין להם טעם לא קבלה היא ביד הסופרים איש מפי איש
מלות אחרות יסבהן חילוף בין הסופרים מקצת אומרינ דגש והן ככלל אוגירה
ומקצת אומרינ רפי והקורא רשאי בהן והן כמו עם זו גאלת חלוק וכן הלא כקצת
בה רוח הקדים וכן ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחדשה עשר וכו' ויהי כשמע
ויהי כאשר תמו והיה כפיבאו עליך ויהי כראותם ויהי כהו צאס ודומ' כולם
חלוק והקורא רשאי בהן: **פסיק** כשיהיה בין מלת אויה ומלת בגד
כפת פסיק בין שני התיבות תהיה אות בגד כפת דגש כמו עשופלה
וסף על עלמוניהם ודומ' וזה חק לעולם לא ישתנה: **דחיק** הוא
הדוחק שיהיה בין שתי התיבות והוא שלא יהיה בין מקום טעם מלה
ראשונה וכן טעם תיבה שניה לא מלך אחד בלבד לפי כך נדחק הטעם
על הטעם ותעא בדגש כמו ואעידה בם וענתה בל והגית בל ועבדיך באו
ודומ' וכן יבוא הדחיק במלה שאין בה טעם כמו מה אמר ומה תעשה
מהברי ומה ברבטע ודומ' וזה שאמרנו שאסלאה בין טעם ראשונה וסנה
לא מלך בלבד יהיה דגש והוא שיהיה אותו המלך קמץ ודחוק ואם זולת הקמץ
יהיה רפי במנהגו כמו אשר הורדתנו בואוהיה קמץ ולא היה דחוק הרי הוא רפי
במנהגו כמו ולא היה בם עוד רוח ודומ' עד שיהיה קמץ ודחוק:
את מרדח הוא הפך הדחיק שהדחיק קרוב כמעט לטעם ואזימחוק
לפעורחך בין טעם לטעם מוכיח הבה בא הטעם והאשון
ודחק כל המלכים והשליכס על אות הטעם השני כאבני בלסטא כמו הוא יבנה
בית הלמתיס געשה פלא סורה שבה פלא ואלסה אלה ואדשה בה ודומ':
מפיק הוא שיהיה אותה אויה יוצא בלשון עינו נח כמו מה עיתה
בבקר בערה תשים ודומ' וכן ויצו פרעה חינו ונתתה ודומ' בדמקדון
ונטה עליה קול הקול המון של בהן מפיקו והן בן דך קיבלום: וכן מפיק
יד כמו ומי גיור לגוי גדול ודומ' במא יבם סיני
רפי ומפיק אין אי אפשר שני אותות נבנות יחד
שאיביתן או שני כפין או ביזפי
שוא יהיה בדגש לעולם ודומ' לאויה כמו ויהי בנחה ונתפלה ונתפלה ויהי
ככלות לא ככרמישוא כדירה כדירה כדירה כדירה
האות הראשון והיה אחרי בבהריו
אין כפיבאו עליך ויהי כראותם ויהי כהו צאס ודומ' כולם
ללא

ל'אוי' מתקרי בדפי חוץ מהנזכרין אין הולכין בו אחר הכתב לא אחר הקריאה
כמו ועשית בדי אעפ שאין סמוך לו לא תיו הרי הוא רפי לפי שאות מאותיות
אוי' נחנעלם בעד התיו והוא הי או אף במקעת דרכים לפי כך הואין כאלו יאמנו
לאוי' ותהיה בדי רפי כמו ונתת וקנית ולקחת וביתך בשבתך וידך ועבדך ודומין
כולן באות נח מאותיות אוי' בעד התיו או בעד הכף לכך דנין בו במקום אוי' וכן
אפשר שימצא אות אוי' כתוב וסמוך לו דגש כאלו אין שם אות אוי' כמו וירא פלג
האף כאלו אינו לפי שאין הדיבור עומד לא על הריש לפי כך נסמך לו דגש: וכן
הדומה לזה מקובל מנביא וחזקה: ואם יאמר אדם מה טעם בגד כפת נרפן מאוי'
ידע שאותיות אוי' הן רכין לפי כך מרפין האות הסמוך להן ויצא רך כמותן
ודע שיש לבני ארץ ישראל באות ריש דרך אחרת ביציאתו פעם
מחזקין ופעם מרפין והוא קשור בלשונם ואינו מעוי אעלית לכך אינו צריך
להזכירו: וכן יש להם זין נקרא מכרוך ואינו ידוע אעליו והמשכילים יבינו:

שער נחזור לענין הטעמים

דע שהטעמים שנים עשר יש מהן מה שאפשר שיצמד והם שבעה פלג
תלשה יתבזקף לגרמיה תביר זרקה: והחלק שאי אפשר שיצמד הם טרס
רביע טפחה אתנחה סלוק: והחלק הנצמד נחלק לשלשה חלקים חלק יצמד
לשנים בלבד וחלק לשלשה וחלק ליתר משלשה: החלק הראשון היתב
והתביר ולגרמיה ותלשה: היתב כמו אתה ואהרן ודומ: התביר כמו ולרד
אל כרס ודומ: לגרמיה כמו וימח את כלה יקום אשר על ודומ: ותלשה במקום
אחד בלבד בא' נה ואשלח אותך אל המלך: החלק השני הם זקף וזרקה וזקף
כמו ערב וידע' ודומ: הדי צמד לשנים: והשלשי כמו צאך בכל וראית וקלא
ודומ: והזרקה אפשר שתצמד לשנים כמו כה אמר ב' למשיחו לכורש ודומין
וחד שלשי בלבד והוא יען אשר שלחת מלאכים לדרוש בבעל א' עקרון
החלק השלישי אפשר שיצמד ליתר משלשה הוא הפלג לבדו: יצמד לשנים
כמו וימהלו וישלימו ודומ: ויצמד לשלשה כמו בני הימן בקיהו ומתנלהו ודומ
ויצמד לארבעה כמו ושכלהו וישלפט ונתנאל ועמשי ודומ: ויצמד לחמשה כמו
ואחיו שמעלה ועזראל מללי גללי ודומ: ולא יצמד לששה ולשבעה אלא פסוק
אחד יצמד בו שמונה פזין ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן יעזראל ושמעיה
ויהיאל ועל ארילא ובניהו מעשהו מתתיהו וארילא ומקניהו ועבד אדום ויש
השערים: והמשוררים שיהיו ביניהם אינן מפסיקין לפי שאינן אטפלה
ושאר החמשה לא יכלו לא ימצא טרס סמוך לטרס ולא רביע סמוך לרביע והוא
אתנחה ואותנחה ולא טפחה וטפחה: ^{ואם סלוק וסלוק} כבר אצטנו שהמשוררים הם טפלה

לשרים והם מחזיקים המלות שלא יתדבקו זו לזו עד מקום השר בלבד והודענו שאי
אפשר למשרת בלא שר והשר אפשר שיהיה בלא משרת: והרי אנו כותבין איזה
טעם שאפשר שיסמכו לו משרתים הרבה: ואיזה טעם שלא יקדמו לא משרת
אחד ודון על מה שאנו כותבין לדומה להן: והטעמים נחלקים לפי ענין זה לששה
חלקים: החלק הראשון אין נסמך לו מן המשרתים לא משרת אחד בלבד
החלק השני אפשר שיסמך לו שני משרתים: החלק השלישי אפשר שישותתו
שלושה משרתים: החלק הרביעי אפשר שישותתו ארבעה משרתים: החלק
החמישי אפשר שישותתו חמשה משרתים: החלק השישי אפשר שישותתו
ששה משרתים: וזה הוא פירושן החלק הראשון הוא הסלוק אפשר
שהיה בלא משרת כמו וירדך ערדן ודומ' ואפשר שיהיה לו משרת אחד ולא
שני לו כמו ואת הארץ ודומ' החלק השני ישבו ארבעה טעמים והם לגרמיה
זקף טפחה ואתנחה: הגרמיה אפשר שתהיה בלא משרת כמו אלהיתולדת
ואפשר שיהיה לה משרת אחד כמו וישלח מלך אשור ודומ' ואפשר שיהיה לו
שני משרתים כמו כי המלט כי המלט ודומ' הזקף אפשר יהיה בלא משרת כמו וזבן
ודומ' ואפשר שישותתו משרת אחד כי הוא בין אחים ודומ' ואפשר שיהיה לו שני
משרתים כמו טובתתי אתה לך ודומ' הטפחה אפשר שתהיה בלא משרת כמו
בראשית ודומ' ואפשר שיקדמה משרת אחד כמו נחמו נחמו עמי ודומ'
ואפשר שיקדמה שני משרתים כמו למה תעשה כה לעבדיך ודומ': האתנחה
אפשר שתהיה בלא משרת כמו ויען ויאמר ודומ' ואפשר שיקדמה משרת אחד
כמו ברא אלהים ודומ' ואפשר שני משרתים כמו כי לא תחפרי ודומ' וכן בנטויה אם
ארץ מאפליה ודומ' החלק השלישי הוא הרביעי אפשר שיהיה לבדו כמו ואתה
כי אהל ודומ' ואפשר שיקדמו משרת אחד כמו התעוררי התעוררי ודומ' ואפשר
שיקדמו שני משרתים כמו כי עלאפי ועלחמתי ודומ' ואפשר שיקדמו שלשה
משרתים כמו גס בן ואח איך לו ודומ' החלק הרביעי הוא זקף וזבן
הזקף אפשר שלא יקדמה משרת כמו ויאמר ליעקב ודומ' ואפשר שיקדמה
משרת אחד כמו ויאמר יי אל משה: ואפשר שיקדמה שני משרתים כמו ויאמר
משה לפרעה התפאר עלי ודומ' ואפשר שיהיו לה שלשה משרתים כמו ואשר
יבא את רעהו ביער ודומ' ואפשר שיהיו לה ארבעה משרתים כמו הנני עמך
לפניך שם על הצור בחוב ודומ' התביר אפשר שיהיה לבדו כמו ואלה תלשי
ודומ' ואפשר שיקדמו משרת אחד כמו למען תמצו ודומ' ואפשר שיקדמו שני
משרתים כמו אשר ישחטו את העלך ודומ' ואפשר שלשה משרתים כמו ואלה
ארוכה לך ודומ' ואפשר ארבעה משרתים כמו כל הנא אלה מקום אשר לפל שם
עשהאל ודומ' והח' החמישי הוא תלשה וטלס התלשה אפשר שתהיה
לבה

לבוה כמו שבה ודומ' ואפשר שיקדמה משרת אחד כמו ויתן יי' ודומ' ואפשר
שני משרתים כמו כיכה אמר יי' ודומ' ואפשר שלשה כמו וחרה אפי' בו ביום זהו
ודומ' ואפשר ארבעה כמו ויהי כאשר שמעם נבלט חרני ודומ' ואפשר חמשה
כמו ועלה נחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל ודומ' הטוב אפשר שיהיה
לבדו כמו ועשה למבצרי מעלי ודומ' ואפשר שיקדמו משרת אחד כמו ולאמר יי'
ודומ' ואפשר שני משרתים כמו ויעש לו אהוד ודומ' ואפשר שלשה כמו ויאמר
חנניה לעיני כל העם ודומ' ואפשר ארבעה כמו קח מטר ונטה דרך על מימי מצרים
ודומ' ואפשר חמשה כמו וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר ודומ'
החלק השני הוא פזר ויתב הפזר אפשר שיהיה לבדו בלא משרת
כמו ויעש ולאמר ודומ' ואפשר שיהיה לו משרת כמו ובאת אתה ודומ' ואפשר
שנים כמו ויתן להם משה ודומ' ואפשר שלשה כמו ויאמר שאול פוצו בעלס ודומ'
ואפשר ארבעה כמו קל קרנא משרוקיתא קתרום סבא ודומ' ואפשר חמשה
אשר נחל אל עזר הכהן ויהושע בן נון ודומ' ואפשר ששה כמו ואשרח
אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלוח לאמר ודומ' היתב אפשר
שיהיה בלא משרת כמו ובאו ועשו ודומ' ואפשר שיקדמו משרת אחד כמו פתחו
רננו ודומ' ואפשר שנים כמו וקראתי עלין לכל דג' חרב ודומ' ואפשר שלשה
כמו ונבקע ה'ר הזיתים מחציו ודומ' ואפשר ארבעה כמו אל כל אשר יבוא שם
נחלי ודומ' ואפשר חמשה כמו וראשי האבות למטות בני ישראל לבגד לבשיל
ודומ' ואפשר שיקדמו ששה והוא במקרא במקום אחד בפסוק וישלח חזקיהו
מלך יהודה אל מלך אשור ללישה לאמר חטאתי **שער** כבר אמרנו
שהשופר שהוא מכלל המשרתים נחלק לשלשה שופר מיושב ושופר
מורס ושופר מכובד ולשון מושב שהמלה תצא בובענימה מיושבת להלמענה
ולא למטה: ולשון מורס שהמלה תהם בובענימה ולא תגביה הקול לא כלומר גשה
בלבד ולשון מכובד שהוא אותק המלה לחברתה וכופלה בו כמו ויורד מכבד במעול
בזך: וכל המשרתים צא אפשר שייצמדו ויתחברו זה לזה לא שופר מיושב ושופר
מורס: השופר המיושב יצמד בשירות ארבעה טעמים בפזר ותלשה וט'ס
שיש לו שלשה משרתים או יתר וביתב שיש לו חמשה משרתים וביתב שיש
לו ששה משרתים שהוא יחיד ואין לו שני: והשופר המורס ישמש בשני טעמים
צמוד בזרקא ואתנקה ובגולה שהיא תלויה בזרקא: וכן המארכה תצמד בטעם
לגרמיה בלבד: ושאר המשרתים לא יצמדו לעולם: ושלשה טעמים מכלל
השרים והם זרקא יתב תביר יש לכל אחד מהן שני משרתים אי אפשר שיתחברו
זה עם זה לא אם היה זה לא היה זה ואם היה זה לא היה זה: הזרקא בזמן שמת
לה שופר מורס לא שרת עמו אזלה ובזמן שישרת לה אזלה לא ימצא שופר

מורס אם היתה שלשית והיתב בזמן שמשרתו שופר הפך לא ישרת עמו מאות
ובזמן שמשרתו מארכה לא יהיה שופר הפך: והתביר יש לו שע משרתים דוגה
ומארכה לא יתכרו כאחד לא באם תעירו ואם תערו את האהבה וחבר בלבד:

דרך חיבור המשרתים

שופר מיושב יסמך לו שופר מיושב כמותו
כמו ועל המלך יעלה על שפתו מזה ומזה ודומ' ויסמך לו דוגה כמו גס כן ואח
אין לו ודומ' המשרת השני אזה יסמך לה שופר הפך כמו וקראתי עליו לכל
הרי ויסמך לה נטויה בשע מקומות ומזון לכל אבה וחב': ויסמך לה הטרס
עצמו כמו ויעש לו אחוד ודומ' ויסמך לה מארכה כמו וישלח אלים מלאך
לירושלם כי אעלה ארוכה לך ודומ' בלבד: המשרת השלישי תלשה לא
יסמך לה לא אזה בלבד ובארבעה טעמים והן יתב וטרס זרקא ותביר:
כמו ונבקע הר הזיתים מחציתו בעביל בנילם באש אתם נטמאים לכל גלור'כם
ואשר יבא את רעהו ביער נחלת עבלי יצדקתם ודומ' המשרת הרביעי מאות
תסמך לה מארכה כמותה כמו ושבע עשרה שנה ודומ' בטעם לגרמיה השלישי
כמו אשר בית ישראל עשים פה ודומ' ויסמך לה נטויה במקום אחד בלבד
והיא אם ארץ מאפליה: ותסמך לארבעה טעמים זרקא ויתב ותביר וסלוק
כמו וקח משענת בידך עזריקם בברך ואת הארץ עד שתחפץ ודומ'
המשרת החמישי דוגה יסמך לה שופר מיושב כמו לא בקטר דברתי ודומ'
ויסמך לה מארכה כפולה כמו ויקרא לה נבח והן ארבעה עשר מקומות נמקרא
ויסמך לה התביר עצמו כמו אשר ברכו ידומ' המשרת השישי שופר
מכורכר לא יסמך לעולם לא שופר מורס כמו אשר כפר בהסודו המשרת
השביעי שופר הפוך לא יסמך לו לעולם לא היתב עצמו בלבד כמו ובה אמר יי
ודומ' המשרת השמיני שופר מורס לא יסמך לו לא כמותו וזרקא או סגלה
או אתנחה: המשרת התשיעי נטויה לא יסמך לו לא אתנחה וסלוק כמו
קפדה בא ודומ' להחלו ודומ' המשרת העשירי תלשה לטעה לא יסמך לה
לא פזר גדול ויהושע בן נון וחב': וחיבור המשרתים זה לזה על הדרך שאמרנו
לא יתחלק כמו שביארנו דוגה אחריה תביר: לא יהיה תביר ואחר ודרג' וכן
נטויה סמוך לה אתנחה לא תהיה אתנחה ואחריה נטויה וכן כפולס וכבר אמרנו
שהדרבן והוא כמו אזה בראשה תיבה ואינו אזה וכן הגעיה והיא כמו הטפחה
תחת התיבה אין לא טעם ולא משרת לא לפטס את המלה להתיז בדרבן כמו
הבקר והנהן ולהרויח בגעיה ולהחביר מלה לאחותה וסופר כותבה וסופר מכתבה
וכן מקצת מקומות קוראין אותה ומקצת אין קוראין לא במקצת מקומות הא
מועלת כמו שאמרנו כל לשון דחיל לא געי וכל לשון דאיה לא געי וכמות שנו יישג
את

אחת לשון מנין מקום שנים ואחת לשון שינה ודומ' ונקראת געיה לפי שאין לה נעימה
והנפה כשאר הטעמים והמשרתים אלמ' שוך ולהחביר ולהרויח כמו לבל' השחת
הכל ודומ' והיא מלשון גועה והדרבן שהוא מתנז' את התיבה כמו שאמר דברי
חכמים כדרבנות ועל דרך זו כל שמות הטעמים הכל לפי נעימתם ולפי יציאתם
והכל בכתב מאת השכיל: **שער** נבארבו עניני הטעמים והמשרתים
כבר אמרנו שהטעמים נחלקים לשלשה חלקים חלק ראשון
נעימתו דרך גובה והם פל' תל' וט' ונעימתם שיגביה קולו בהן על למעלה
כמו שתראה בזמן שיהיה בפסוק שנים שלשה פזרים יגביה קול הקוראים ושמע
עד למרחוק: **הפל'ר** יהיה באחד ועשרים ספרים על שתי צורות פעם
נקרא פזר סתם והוא כזה ופעם נקרא פזר גדול והוא כקרע חגבים כזה והוא נחלק
לחמשה חלקים במשרתים החלק הראשון יש לו שני משרתים והן בארבעת פס'
וסימ' את פאת קדמה אלפים באמ' יצאו לערי יהודה: ושם היו לפס' נתן את
המנ' ככה יער האלים: החלק השני יש לו שלשה משרתים והן חמשה פס'
ובאו אליך ואמרו אליך: וינס' אשהו לבנה פס': גם הנה העץ אשר עשה המלך
ומביאים הערמות ועמסים על החמלים: וישלח אשר על הבית ואשר על העיר
החלק השלישי יש לו ארבעה משרתים והן שלשה פס' ושני אנשים שר'
גדולים היו בן שאול הנע ממלא את כל ישיב הארץ הזאת: תהי נא אצרך קשבת
ועניך פתחות דנהייה: החלק הרביעי יש לו חמשה משרתים והן שני פסוק
אשר לעזר הכהן והוא שבע פסוק: ויקהל דוד את כל שרי השבטים ושרי המחלקות
המשרתים את המלך החלק החמישי יש לו ששה משרתים והן שני פסוקים
והנותר לשניא מזה ומזה לתקומת הקדש ולאחזת העיר: ובני תורין ואמרין וליכין
לעלן לאלה שמלא: **משרתים** הפזרים הגדולים שבע עשרים ואחד ספרים
ששה עשר בלבד ותלשה הקטנה דשמש עם כל אחד מהן ואינה מצויה לא עמהן
בלבד וכבר נמנו במסורות: וטעם או הפזרין הגדולים אמרו לפי שיש בפסוק
או חזק ביותר ונגבהין יותר מדאי לכך נעשו פזרין גדולים: ומשרתיהם פזרין וסתם
והגדול כולן שופרות מיושבין בין אחד בין רבים: ויתר עליו הגדול שסמוך לו
תל' קטנה כמו שפירשנו: **התל' ששה** והיא מחלק דרך גובה כבר
ביארנו שיש לה משרתים מאחד ועד חמשה וכולן שופרות מיושבין
לא ישתנו לעולם: וזה שעושין אותה בתחלת התיבה אעפ' שאינה על אות התיבה
כדי שלא תתחלק בתל' ששה שהיא משרת וברי' שלא ישינו במין המסודות שעושין
על התיבה שיש לה מסודות: והקורא יחזיק על אות הנעימה ולא ישגיח על מקומה
כמות את עץ הארז הנעימה על האלף ורואין אותה כס' היא עליו ודומ' וכן הזכיר
בסגולה לא יהיו לעולם אבסוק התיבה מלמעלה והקורא יחזיק על אות הנעימה

וידון בה ממלות אחרות עד שיעמידנה על מכוונה ולא ישתנה הענין: **הטרם**
והוא מחלק גובה: אפשר שיהיו לו משרתים מאחד ועד חמשה כמו שהודענו:
ודע שאם היה משרתו אחד והוא על תיבה בפני עצמה אי אפשר שיהיה לא
או שופר מיושב או אזלה בלבד: ודרך ידיעתו אם הוא שופר או אזלה תרע
תחלה אם היה המשרת תחת אות ראשון מן המלה המקדמת הוא שופר לעולם
כמו בגובה תחת הנחשת ודומ' ואם היה על אות שני מן המלה יהיה אזלה כמו
ויאמר אחד קדוש ודומ'. ואם היה המשרת על מלת הטרם עצמה לא יהיה לא
אזלה כמו והיתה ולתת ודומ' ולא יהיה משרתו עמו לא בזמן שאין אחרין רביע
אבל בזמן שיהיה אחרין רביע יבטל משרתו ויהיה שני טרסין כמו ומרדכי יצא
מלפני המלך ודומ' ואפשר שיהיה טרס ולא יהיה אחרין רביע לא טעם אחר
אבל העיקר בזמן שיש על תיבה אחת אזל וטרס לא יהיה אחריה רביע בלבד:
ואם קדם לטרס שני משרתים לא יהיו לעולם לא תלשה ואזלה כמו ויאמר יי:
לו עוד ודומ' וכן אם היו שלשה או ארבעה או חמשה שנים הסמוכין לו יהיו
תלשה ואזלה והראשונים כולם שופר מיושב כמו בעת ההוא יצאו את עצמות
מלכיהויה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ודומ' ואם אין לטרס
משרת כלל פעם יהיה טרס אחד ופעם יהיה טרסין כמו שביארנו למעלה ואמרו
שבן נפתלי אינו עושה לעולם לא טרס אחד: ואמרו שבזמן שיקדם הטרס
שתי תיבות אם היתה האזלה באות ראשון מן התיבה וישניה תהיה הראשונה
מקף ולא יהיה לה לא משרת אחד והוא האזלה בלבד כמו ואמרתי זבח פסח
הוא לי ודומ' ודבר זה ברוב: ואפשר שימצא חלוק: החלק השני והוא
דרך נעב והן שלשה יתבולזקף ואתנחה: היתב כדביארנו שישלו משרתים
עד ששה ושהתלשה והאזלה ושופר הפוך סמוכין לו ברוב: ועתה נבאר עיקר
חילוק עורתו וחלוק משרתיו הראשונים עד התלשה ולמה פעמים יסמך לו
שופר הפוך ופעמים יהיה מארנה: חילופו בעצמו פעמים יהיה כמו פשטה
בסוף התיבה מלמעלה כמו תנופת: ופעמים יהיה כמו שופר הפוך תחת התיבה
מוקדם למלך כמו כנה ודומ': ודרך חילופו שאם היה בלא משרת והנעמה
על אות ראשון מן התיבה יהיה מלמטה כמו שובה ישראל: אך התבה ודומין
ובזמן שיש עמו משרת או שניעמיתו על אות שני מן התיבה יהיה מלמעלה
כמו וירא אלים אליעקל ויסעל מבית א ודומ' ואם היתה המלה ראויה לשדר
נעמות יהיו שני פשטין מלמעלה אחד על מקום הנעימה האמתית ואחד
בסוף התיבה כדי להכיר שהוא יתב לא אזלה כמו ויאמר ודומ': והפרש
שבין יתב מלמטה ובין שופר הפוך המשרת שהמשרת יהיה אחר המלך וזה
קדם למלך: ושופר הפוך המשרת לא יהיה אחרין לעולם לא יתב פשטה מלמעלה
וזה

וזה שהוא יתב מקדש לא יהיה לעולם אחריו לא זקף ובאחד עשר מקומות נמצא
אחריו יתב מלמעלה ונמצאו שני יתבין כמו או בנבלת את סיחן ודומ' והן אחד עשר
במקרא וכבר נמנו במסורות וסימ' נבילת את סיחן קצת בגדר עבד ואזיל בשקר
מלכותו שלטון וזאי עבדו: דרך חלוק משרתו כבר אמרנו שה'
משרת הסמוך ליתב ישתנה פעם שופר הפוך ופעם מארכה ודרך ידיעתו אם
היה יתב על המלך הראשון שכתבה היה משרתו הסמוך לו לעולם מארכה
כמו והבן לזה לטוב לנו כלה ימים ודומ' ואם היה יתב על המלך השני היה
משרתו שופר הפוך כמו וחגתם את חג ל' ודומ' וחלוק זה לפי הנעימות כמו
שפירשנו ודע שהמארכה שתשרת את היתב פעמים יאריך בנעימות ופעמים
יולגבה וידעת דבר זה כך הוא אסיה במלה יתב אחד יאריכו בנעימות
כמו יצר אור מה מצאו אבותיכם ב' עול' ודומ' ואם היה במלה שני יתבין מבלי
עין בנעימות ולא מאריכין כמו היתה תהו ובהו האלהים אל ודומ' זה הוא חלוק
המשרת הראשון הסמוך ליתב: נחזור לחלוק המשרת השני המוקדם לראשון
וכך הוא אסיה בתחלת התיבה יהיה שופר לעולם כמו ליל שמרים הוא ל' כי
ארץ פסיליס היא ודומ' ואם היה על אות שני או יתר יהיה אזלה לעולם כמו ויפצלו
באיש בלולט מאד ולי מה אל ודומ' ושאר משרתיו הראשונים אין להם חלוק:
הזקף והוא מחלק הנעב: דע שאין לו משרת לא שופר מורס או שופר
מכבד ודרך ידיעתו אם הוא זה או זה כך היא: אסיה היה שופר על אות
ראשון מן התיבה יהיה מכבד כמו ומ' ג' וד' ור' ג' אד' ודומ' ואם היה על
אות שני או יתר הוא מורס כמו ולא פח' ור' ג' אד' ודומ' ואם היה לזקף שני
משרתים והם שופרות יהיה הראשון מכבד והשני מורס על כל פנים ואין משגוח
ע' אי זה אות הוא כמו אשר כפר בהם אשר יצא ממעון ודומ' וישבין השופר
המכבד הסמוך לזקף ובין הסמוך לשופר מורס הפרש: שהסמוך לזקף יצא
בכבוד שלם והסמוך למורס יהיה במקצת כבוד וכבר ביארנו שהדרך אינו
משרת לא להחזיק את האות בלבד ולא ימצא לא עם הזקף בלבד כמו והבן
והבין ודומ' וכבר אמרנו שהזקף נחלק לשנים פעם נקרא זקף קטן ופעם זקף
גדול וזה לפי נעימות המלה: ה' תנח' והוא מחלק נעב האתנח' אי
אפשר שתמצא שנים בפסוק אחד לעולם לפי שהיא ממצעת את
הפסוק ויאפשר שיהיה לו אמצעים: ומשרת האתנח' לעולם הוא שופר מורס
בין אחד בין רבים כמו כי לא תחפיר ותרא באר מים ודומ' לא יחידות בעטויה:
ואפשר שתהיה האתנח' בלא משרת כלל כמו אל אברהם לאמר ודומ' ופעמים
תהיה בראש הפסוק כמו ובהר במדבר ודומ' והקוראין וסיפו בנעימות אס האנוש
הפסוק ואי אפשר לטעם ש' שיסמך לה לא הטפחה בלבו: והנטייה תשמע לאתנח'

בעשרה מקומות כמו ויציאנו ודומ' וכבר נמנו במסורות ונקראת נטויה לפי שהיא
ביצורת טפחה במקומה ואין לה נעימות טפחה לפי שאין מקומה ראוי לה נשם
חלק נעב וענין נעב שישב את הנעימה לא יגיהנה בקולו ולא ירימנה בגרונו ולא
ישפילנה בהגיונו לא ישבנה במתק לשון כמות ישראל לא ידע: ופעמים יושבנה
בהנה ופעמים בלא הנה ודרך ידיעתה כך הוא אם היתה באמצע התיבה ועוד
אחריה מלך משוך בישובה וינדינה כמות את השמים ואת הארץ ודומ' ואם
היתה בסוף התיבה יושבנה בלא משיכה ולא הנה ולא הרמה כמו בראשית בראשית
לוי ויהודה ודומ' וכן במלוק בזמן שיש אחרי מלך משוך בו ויעדו למעלה
כמו למים נמא ודומ' ואם לאו יקלנה
החלק השלישי
דרך הרום והן ששה זרקה לגרמיה רביע תביר טפחה סלוק
כבר אמרנו שאפשר שיהיו לה ארבעה משרתים וזה הוא דרך ידיעתם:
בזמן שאין לה משרת אין שם דבר ובזמן שיש לה משרת אחד לא יהיה לעולם
לא שופר מורס כמו ויאמר יי אל ישעיהו ודומ' חוץ מתשעה מקומות שהיא
במשרת אחד והוא מארכה כמו לכן אמר לבני ישראל ודומ' וכבר נמנו במסורות:
ואם יש לזרקה שני משרתים הראשון יהיה אזלה לעולם והוא שתהיה הנעימה
על אות שני מן התיבה והשני שופר או מארכה כמו ויאמר משה לפרעה ויקרא
פרעה שם זסר ודומ': חוץ משני מלות מיוחדים בראשונה יורדים ובשנית
למעלה מועדים והן ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת וגם אל
הנביא אשר לא מעמד ישראל הוא: ואם היתה הנעימה על אות ראשון מן
התיבה יהיה גם הוא שופר כמו כי לא מועף הן קרבן ימין ודומ': ודע
שהמשרת הקרוב הסמוך לזרקה פעמים מורס ופעמים מיושב כמו המארכה
ובזמן שיש שם פסיק קודם לזרקה יהיה אותו המשרת הקרוב למטה מארכה
לעולם כמו וכתוב בספר: וזהו ועלה הגבור רביה חוץ משני פסוקין שהן בטעם
נפסקים ומזה הדרך נפסקים ולמעלה הקקקים והן ויאמר אלהים דאובן ארל שפכו
דם הנה חרות אלינו: וכן אם יש במלת הזרקה געיה או שהיה מלה לפניה מקר
וגעיה יהיה המשרת הקרוב לזרקה למטה כמו ויצא יעקב מן ישראל בערב וקח
משענתי ביד וילך ודומ' ובמקצת ספרים כותבין הגעיה ובמקצת אין כותבין לא
סומכין על ידיעת הקורא לפי כך אם נמצאת או לא נמצאת טעם הקורא התיבה
אם היא ראויה לגעיה או לא וידון כפי טעמו: גם הקורא רשאי להוציא ורשאי
לבטלה לא במקצת מקומות אי אפשר לקבלה כמו ביד אשה לחוקה היא ודומ':
ואם יש לזרקה שלשה משרתים יהיה הראשון הרחוק תלשה לעולם כמו ואשר
יצא את רעמו ביער ודומ' ואם יש לה ארבעה משרתים יהיה הראשון שופר מיושב
והשני תלשה לעולם כמו הנני עמך לפיכך שם על הצור ודומ' ושלשה פסוקים נמקרא
נבונים

נכונים מאהיהם משתנים כהאזלה והמארכה על מלה אחת ממונים והן נדבר משהאל
אהרן ואל אלעזר ואל איתמה בניו וראיתם אלה אם יצאו בנות שיליו ויפקדו ביום
ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות לתרומת וזה לפי כוחה נעימה ומקצת סופרים
עושין במקום זה המארכה שופר והנעימה שנה: **הלגרמיה** והיא מן
חלק הרום כד ביארנו שהמשרתה מארכה לעולם
שנים כמו אשר בית ישראל ודומ ואין לה משרת אחד: **הרביע** והוא מחת
הרום לא ישרת אותו מארכה לעולם: והמשרת הסמוך לו לעולם שופר מיושב
כמו ולא יכלו ארצו יכנע ודומ ולא יהיה המשרת עם הרביע לעולם על מלה
אחת לא בחמשה מקומות והן כתובין במסורת ואם היה לרביע שני משרתים
הראשון יהיה דרגה לעולם והשני שופר מיושב ואין זולתן כמו אשר לא
ידעוהו אבותיו כי על אפי ועל חמתו ודומ ואם היו לו שלשה משרתים הואשון
יהיה שופר מיושב והשני דרגה והשלישי מיושב לעולם כמו לא מבני ישראל
המה ודומ ואין בזה חילוק: **התביר** והוא מחלק כבד ביארנו
שאפשר שיקדמו ארבעה משרתים ועתה נבארם ובתחלה נבאר מפני
מה פעם יהיה משרתו עמו והוא המארכה על התביר אחת ופעם לא יהיה עמו:
דע שבזמן שהתביר על מלה פלונית ולפני האות שיש עליו התביר
אות יש תחתיו שוא ולפני השוא אות שיש עליו מלך משלשה מלכים אלו
והן חולים או קמץ או ערי לפי תנאי זה יהיה המארכה על התביר על מלה
אחת כמו יצאו ישתדלו התלוננו ודומ ותעלו על שפת אל תלחמו ודומין
כולן על דרך זה במא שהוא מארכה עם חרף והיא בקיריתא ואין לה שני
והתביר אפשר שישרת אותו מארכה בסמוך לו ואפשר דרגה ודרך ידיעתו
כך הוא אם יש בין נעימת מלה ראשונה ונעימת מלת שניה שעליה מלך אחד
בלבד יהיה משרתו מארכה לעולם כמו ביה אמר ויכס דוד ודומ והשוא הנד
נחשב מלך ואינו מלך כמו והיה לך ודומ ואם היה בין נעימה לנעימה שני
מלכים או יתר יהיה משרתו דרגה לעולם כמו שנים מכל המה הגברים ודומין
ואם היה שוא נח היה מארכה בד מאו שאמרו והן ואברהם היו יהיה ובי יגן
שור איש בין בית אל הפך ירך כשד שלמון אשר תמצא ירך וימנה וישנה
ומיכאל וישפה ועד הם עמדים כי אין לעמוד: ואם היה בין נעימה לנעימה
פסיק בין היו שם מלכים בין לא היו לעולם דרגה כמו המולימול וישם מלך
אחשור שמש ודומ והמשרת השני שלתביר פעם יהיה שופר מיושב ופעם
אזלה ודרך ידיעתו אם הוא על אות ראשון מן התביר יהיה שופר כמו עיר
שפכת דם ואם הוא על אות שני יהיה אזלה כמו ואיש ראש ביתא בתו ודומ
ובזמן שיהיו לו ארבעה משרתים היו הראשונים שופר מיושב ותלשה

ואזלה ודרגה או מארכה: ודרגה ומארכה כאחת אי אפשר לא במקום אחד כמו
 שביארנו: **הטפחה** והיא מחלק הרום כבר אמרנו שאפשר לה שני
 משרתים דרגה ומארכה: והמשרת שלטפחה לא יהיה עמה עלתנה
 אחת לא בשמונה מקומות בלבד כמו מושבותיכם ודומ' וכל מקל שתמצא עם
 הטפחה זולתן הוא געיה לעולם ואל תטעה בו: ולא יהיה לטפחה שני משרתים
 לא בארבעה עשר מקומות בלבד והן לא ישתנו כמו ויבא לו יין וישת ודומ'
 וכולן כתובין במסורות והמארכה המשרתת את הטפחה יתחלף נעימתה לפי
 המלכים: כיצד אם לא היה בין נעימת המארכה ובין נעימת הטפחה מלך כלל
 תעא נעימת המארכה שבורה מנותזת כמו ונתתם לי אות אמת ודומ' ואם היה
 בין המארכה והטפחה שני מלכים אחד במלת המארכה ואחר במלת הטפחה
 תעא נעימת המארכה מיושבת בלא התזה כמו כולא מלו אותם בדרך ודומ' יין
 ואם היו שם מלכים יתר משנים אינו ממשיך בנעימתה כמו כי עשיתי עמכם
 חסד ודומ': ודע שבזמן שיהיה לפני מלת הטפחה שתי מלות הראשונה
 כי והשניה לא יתחלפו במארכה פעם תהיה עליה ותהיה לא במקף ופעם תהיה עליו
 ותהיה כי במקף ודרך ידיעתה כך הוא: אם היה על אות ראשון ממלת הטפחה
 מלך תהיה המארכה עליה ותהיה לא במקף כמלך לא כלו כי לא נקוב ודומ' ואם
 היה על אות ראשון שוא תהיה המארכה על לא ותהיה כי מקף כמו כילא בכח
 כילא ביד יקחו ודומ' הכל על דרך זכר מן חר על אות ראשון מלך והמארכה על
 לא והוא כילא תעבר את הירדן הזה: **הסלוק** והוא מחלק הרום כבר אמרנו
 שאי אפשר לו משרת לא אחד והוא המארכה לעולם ואין לו אחר
 בר מן חמשה מקומות שתרשת אותו הנטויה והן כתובין במסורות:
 הרי נתבאר משרתי כל טעם וטעם וכיצד סדורן ושירותן וחלוקתן לפי מלתקנותן

שער מוסף לחלוק המשרתים

מנין המשרתים

כבר ביארנו

ודרך שירותן: ועתה

נבאר כל חלק כל מן השרים ובכמה פעם משרתן וזה הוא החלוקה הקטנה לא תשרת לא לפזר
 גדול בלבד בסמוך לו לעולם וכבר ביארנו שהיא בששה עשר מקומות באחד
 ועשרים ספרים בלבד: הנטויה אינה משמשת לא לאתנחה ולסלוק בלבד
 בסמוך לעולם והן עשרה באתנחה וחמשה בסלוק: נמצאת בחמשה עשר
 עשר מקומות באחד ועשרים ספרים: השופר ההפוך לא ישרת לא היתב
 בלבד בסמוך לו לעולם ולא יסמך ליתב לא הוא לעולם לא אם לא יהיה בין טעם
 מלה

מלה ראשונה ובין מקום היתב מלך מן המלכים יהיה זולתו מארכה כמו לטוב לנו
ודומ' כמו שביארנו בחלוק הטעמים: שופר מכרבל והוא הנקרא שופר נחית לא
ישרת לא הזקף בלבד בזמן שיש לזקף שני משרתים יהיה הראשון שופר נחית ושני
שופר מורס לעולם: ובזמן שאין לו לא משרת אחד אם היה על אותו ראשון מן
המלה יהיה נחית לעולם ואם היה על אות שני יהיה מורס: נמצא שופר מכרבל
אינו משרת לא לזקף בלבד פעמים בסמוך לו ופעמים לפע משרת אחד כמו שני:
שופר מורס ישרת בארבעה מקומות ישרת האתנחה בין ישראל משרת אחד
או שנים מורמין ואין לאתנחה משרת זולתו חוץ מן הנטויה שמשרתה אותה
בעשרה מקומות בלבד כמו שביארנו: ועוד ישרת הזקף בזמן שיש לו שופר
והוא על אות שני מן המלה יהיה מורס ואם הוא על אות ראשון הוא נחית כמו
שאמרנו ובזמן שהן שנים הראשון נחית והשני מורס לעולם: ועוד ישרת
הזקף בין ישראל משרת אחד אורבים הסמוך לה שופר מורס והוא שלא יהיה בין
ובין הזקף געיה אופסיק אבל אם היה שם געיה אופסיק תהיה נעימת השופר
נעימת המארכה למטה כמו שביארנו: ועוד ישרת הסגולה לעולם ואין לה
משרת זולתו כמו האתנחה: שופר מיושב ישרת לשבעה טעמים ישרת
הפזר בין היה לו משרת אחד או רבים כולן מיושבין לעולם ולא ישרת אותו זולתו
ועוד ישרת התלשה בין שרלה משרת אחד אורבים כולן שופרות מיושבין לעולם
ועוד ישרת הטורס אם אין לטורס לא משרת אחד והיתה נעימת המשרת על
אות ראשון מן המלה יהיה שופר מיושב לעולם וכן אם היו לו ארבעה אוחמשה
משרתים הראשונים היו שופרות מיושבין לעולם: ועוד ישרת הזקף אם
יש לזקף שני משרתים והיתה נעימת מלה ראשונה על אות ראשון ממנה
לפי תנאי זה יהיה שופר מיושב: וכן אם היה לה ארבעה משרתים הראשון
המוקדם יהיה שופר מיושב לעולם ועוד ישרת הרביע בזמן שאין לו לא משרת
אחד הוא שופר מיושב לעולם ואם היו לו שלשה משרתים הראשון והשלישי
מיושבין לעולם: ועוד ישרת התביר אם יש לו שני משרתים והיתה נעימת מלה
ראשונה על אות ראשון ממנה יהיה שופר מיושב לעולם: ואם יש לו ארבעה
משרתים הראשון מיושב לעולם: ולא ישרת שופר מיושב לא במקומות או
בלבד לפי מחלקותם: נמצאו השופרות המשרתים ארבעה חלקים שופר
הפזר והוא לא ישרת לא ליתב בלבד: ושופר מכרבל והוא משרת לזקף בלבד
ושופר מורס והוא משרת לאתנחה ולזקפה ולזקפה ולסגולה בלבד: ושופר
מיושב והוא משרת לפזר ולתלשה ולטורס ולזקפה וליתב ולרביע ולתביר בלבד
מארכה משרת לששה טעמים תשרת ליתב בין ישראל משרת אחד אורבים
היא בסמוך לו אם לא היה ראוי לשופר הפזר כמו שביארנו: ועוד תשרת לזקפה

בין ישרה משרת אחד או רבים היא בסמוך לעולם והוא שיהיה שם פסיק או געיה
או שלשה מלכים לפי תנאי זה בלבד: ועוד תשרת הלגרמיה אם יש לה אחד או
שנים הם מארכה לעולם: ועוד תשרת התביר בין ישרה משרת אחד או רבים היא
בסמוך והוא שתהיה אותה המלה אינה ראויה לדרגה כמו שביארנו: ועוד תשרת
הטפחה אם אין לה לא משרת אחד ואם יש לה שנים הראשון דרגה לעולם והשני
שני מארכות עמודות והן ארבעה עשר מקומות בכלה מקרא: ועוד תשרת
לסלוק ואין לו משרת זולתה לא הנטויה בחמישה מקומות בלבד: אזלה
תשרת לארבעה טעמים תשרת לטרס אם אין לטרס לא משרת אחד והיתה
נעימת התיבה של משרת על אות שני ממנה יהיה אזלה לעולם לפי תנאי זה בלבד
ואם יש לטרס שנים או שלשה או ארבעה או חמישה משרתים הסמוך לו אזלה
לעולם: ועוד תשרת היתב בזמן שיש לו שני משרתים והיתה נעימת מלה ואשונה
על אות שני ממנה יהיה אזלה לעולם לפי תנאי זה בלבד: ואם יש שלשה משרתים
או יתר תהיה המלה השלישית למלת היתב באזלה לעולם כמו ונבקע הרהזיתם מחצול
ודומ: ועוד תשרת הזרקה אם יש לה שני משרתים והיתה הנעימה על אות שני
ממלה ראשונה או יתר לפי תנאי זה תהיה אזלה: ואם יש לה שלשה או ארבעה
משרתים השלישית למלת הזרקה אזלה לעולם כמו ואשר יבא את רעהו ביער
ודומ: ועוד תשרת התביר אם יש לו שני משרתים הראשון אזלה לעולם: ואם
יש לו שלשה או ארבעה השלישית למלת התביר אזלה לעולם: תלשה
תשרת לארבעה טעמים תשרת לטרס אם יש לו שנים או שלשה או ארבעה
משרתים המלה השלישית למלת הטרס תלשה לעולם: ועוד תשרת התביר
אם יש לו שלשה או ארבעה משרתים מלה הרביעית לתביר תהיה תלשה לעולם
ועוד תשרת היתב אם יש לו שנים או שלשה או ארבעה הרביעית ליתב תהיה
תלשה לעולם: ועוד תשרת הזרקה אם יש לה משרתים רבים הרביעית לזרקה
תלשה לעולם: דרגה תשרת לשני טעמים תשרת לרביע אם יש לו שני
משרתים או שלשה האמצעית דרגה לעולם: ועוד תשרת לתביר אם יש בין
נעימת מלת המשרת ובין נעימתו שני מלכים או יתר תהיה דרגה לעולם כמו שבא
וכן אם יש לתביר שני משרתים ואחד מהם עמו על מלתו יהיה הראשון דרגה והוא
אם תעירו ואם תעוררו וחברו: **נמצא** לפי דרך זו: משרת הפזר שופר
מיושב לעולם: ואם פזל גדול הוא משרתיו מולם שופרות מיושבין חוץ מן
הסמוך לו שהיא תלשה קטנה: ומשרת התלשה שופר מיושב לעולם: ומשרת
הטלס שלשה שופר מיושב ותלשה ואזלה: ומשרת לגרמיה שנים שופר מיושב
שלה ומארכה: ומשרת הדביע שנים שופר מיושב ודרגה: ומשרת הזרקה
חמישה שופר מיושב ותלשה ושופר מורס ואזלה ומארכה: ומשרת היתב לחמשה
שופר

שופר מושב ותלשה ואזלה ושופר הפך ומארכה: ומשרתה זקף שנים שופר
מכדל ושופר מורם: ומשרתה תביר חמשה שופר מושב ותלשה ואזלה ודרגה
ומארכה: ומשרתה טפחה מארכה בלבד או דרגה ושתי מארכות העמודות:
ומשרתה אתנקה שופר מורם ונטויה: ומשרתה סלוק מארכה בלבד ונטויה בה
מקומות כמו שביארנו: ברוך אדונינו שהפיק רצוננו:

וזזה הוא סידור הטעמים בברוך

טרס ואחריו רביע ^{ואחר זקף} או לגרמיה ואחר לגרמיה
רביע ואחר רביע יתב ואחר יתב זקף תביר או טפחה ואחר טפחה אתנקה או
סוף פיס: אחר פזרתלשה אחר תלשה טרס זה הוא סידורן לפי הנעימה: לפי
שיש מהן דרך גובה ומהן דרך רום ומהן דרך נעב: ואפשר שיתחלף סדר זה
לפי מלות הפיסוק ונדלו וקטנו אם הוא דרך סיפור או ישבו אותיות קריאה
או אותיות התמה או אותיות הידיעה לפי ענינו יהיו תוצאותיו ולפי תוצאותיו
יהיו סימני טעמיו והמשכילים יבינו: ^{וזה} שיש לבעלי הדקדוק לכל
טעם וטעם הנפה ביד יתר על הנעימה הגלויה בפה כמו שאמרו צנורי חוטף בה
באצבע יחיד סגולה מניף בשלוש אצבעות לפנו שופר מנענע בשתי אצבעות
הנפה קצרה פזר בשתי אצבעות הנפה גדולה: קרע פרה מניף בשתי אצבעות
למעלה: תלשה חטפה באצבע זקף קטן באצבע מלמעלה למטה: טרס
תופש המלה לאחוריה: תלשה מושכת המלה לאחוריה: ועל דרך זו יש להכיר
הטעמים והמשרתים כמו שאמרו בענין אין מקטחין בימין מה טעם מפני
שמראין בה טעמי תורה: ^{וסויה} והאגדול ברוכ גדל יזכה אותנו להגות בתור
והדקדוק כראוי ולידע צפונה ^{וסויה} ועיקרה ויסודותיה ויגלה לעינינו כל סתריה
ויעזרנו ויזכינו לדעת כל שאפשר לדעתו וללמוד וללמד לשמור לעשות ולקיים
את כל דברי תורתנו באהבה ולעשות משפטיו וחקין ומצותיו אשר צוה את אבותינו
ויתן חלקינו בתורתו ועם עושי רצונו ויבנה עירובי חיינו ובימינו ויקבץ גליונינו
וישפיע שלומינו ותדבה דעתנו ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קונו ולו וישיענו
זה יקנינו לונגלה ונשמחה בישועתו: אשרי המחכה ויגיע:
זה הוא שראינו לכתבו והכל בדרך קצרה

וראיתי לכתוב החלופים שנחלקו בהן הסופרים בנקודות
זה החלף אשר נמצא בין שני המלמדים אהרן בן משה בן אשר ומשה בן נפתלי
יהחם אל: וכשר להקדים מן המלות אשר התחלפו בהם אשר בהם שתי אותות
תתפעם במלה כמו יששכר וזולתה: דע כיהיה בן אשר ינקוד ממלת יששכר
וזולתה דע כיהיה בן אשר ינקוד ממלת יששכר השין הראשון ויצא אותו נטין

וישבית השין מן הנקוד ולא יוציא ~~שום דבר~~ ^{השין} אותן כפה כמו ישכר
 וכולן על זה המנהג: ובן נפתלי יחלפהו כי הוא ינקוד השנים ויוציאם כסיעין כמו יששכר:
 וכל לשון אכילה היה בן אשר פתח הכף על המשפטים שביארנו כסימנה שוא
 הנע: ובן נפתלי לא היה פותח ממנה דבר: וכל לשון גרושה היה בן אשר פתח
 הריש והוא שיהיה תחת השין שלוש נקודות כמו מעט מעט אגרשנו לא אגרשנו
 וזולתם ואם לא היה על השין שלוש נקודות לא פתח הריש כמו ויגדלו בני האשה
 ויגרשו ותגרשנו מבית ודומ' חוץ ממלה אחת כי הוא פתח אותה ולא היה תחת
 השין שלוש נקודות והיא ויגרשו וילך: ובן נפתלי לא היה פותח ממנה דבר:
 וכל לשון בתים אשר היה בשני טעמים היה בן נפתלי יחזקס בדגש יותר מזולתם
 כמו על הפתים ומפתך כולם על זה המנהג: ובן אשר יחליפהו על זה חוץ משתי
 מלות והיא ובלים מלאים כל טוב את תבעת האולם ואת בתן כי זכר במאסדתה כי
 ארבע מלות במקרא מרבה הדגשין והן בלים מלאים ואת בתן וישימה תל עולם
 וגבריא אליך תלתייהו: וכל בישראל לישראל ביזרעאל ליזרעאל ביראה
 ליראה ביראת ליראת היה בן אשר ינקוד היוז באלו המלות ויוציא אותן כפה ובן
 נפתלי יחליפהו ולא ינקוד היוז ולא יוציא אותן כפה כמו בישראל: וכל ויהי אשר
 תסמוך עס בגד כפת והטעם מודבק עם ויהי היה בן אשר יקראם ברפי על משפט
 אויה כמו ויהי כשמע ודומ' ובן נפתלי יחליפהו בשבעה מלות ויהי כדאות אותה
 ויקרע ויהי כראת המלך ויהי כשמעו כי הרימתי ויהי כאשר תמן ויהי כהוציאם
 אותם ויהי כשמע כל המלכים ויהי כמלכו וחוץ מאלו ינהיגם על משפט אויה
 רפי כמו ויהי כל הנפלים ויהי ידוד ודומ' נתחיל עתה בחילוף וחיבור
 שביניהן בתורה ואזכיר הסדרים שבכל חומש וחומש ומנין הפרשיות ואוחן

ספר ראשון והוא ספר הישר

דע כי זה הספר יתחלק שנים עשר פרשה גדול
 כללם חמשה וארבעים סדר והוא אלף וחמש מאות וארבעה ושלשים פיסוק
 סוף אך ל' ועתה ילכנו כל פרשה ופרשה ואשים לפיסוקי כל פרשה שם
 איש שישמר בוהמעין ולא תשגה בו:

פרשת ראשית שבה ארבעה סדרים

ריש הפרשה: ואלה תולדות השמים: והן הארם היה: וזה ספר תולדות ומנין
 הפיסוקים מאה וששה וארבעים קמו' נגד המנין שם אמציה: ובה מן החלוק
 מלה אחת והיא ומפרי העץ אשר בתוך הגן חטוף בתוך הגן: ולא המלות שנתנו
 בהן והי' תוארץ למינה: ולכל חית הארץ: מפרי עץ הגן נאכל אמה אתה אשך בראת:

אלה תולדת נח ישיבה חמשה סדרים

ריש הפרשה : ויהי בנח היצאים : ויהי כל הארץ שפה : ומנין הפיסוקים מאה
ושלשה וחמשים קנך נגד המנין שם בצלאל : ובה מן החלוק שתי מלות נתקן
קריאת בן אשר על הימין וקריאת בן נפתלי על השמאל : והיה בן אשר יקרא
כזה ומחיתי את כל היקום בזקפה ובן נפתלי יקרא כזה את כל היקום אשר
עשיתי על דרך שמאל : ובכל חית הארץ ובכל חית הארץ אתכם : ואלו
המלות אשר התחברו בהן את האלהים התהלל נח את מלדי יקום : ויגברו
המים ובכל דגיהם ובכל חית הארץ : נחמנו ממעשינו

פרשת לך לך ישיבה ארבעה סדרים

ריש הפרשה : ואחר הדברים : ושרי אשת אברם : ומנין הפיסוקים מאה ששה ועשרים קלן
נגד המנין שם מניני : ובה מן החלוק כי את כל הארץ אשר והתחברו בלאו
וישלחו אתו דאמרם ויאהל עד סדם ויחשבה לו :

פרשת וירא ישיבה חמשה סדרים וחמשה פיסוקים

ריש הפרשה : ויבאו שני המלאכים סדם : ויסע משם אברהם : ויפקד
והאלהים נסה : ומנין אלו חמשה : וחמשה פיס מן הסדר האחרון והוא סדר
ויגר לאברהם : ומנין הפיס מאה ששה וארבעים קלן נגד המנין שם יחזקיהו
ובה מן החלוק ארבע מלות וישאתי לכל המקום כי חפרתי אתה באר לא יראה
לו רעה ולא חשבת את בניך את יחידך : ואין בזוה פרשה מלה שישגי בה איש
כמו זולתה לא ויאמר לא כי עחקת : היה מקצת המלמדים יקרא אותה בדגש לא ואין

ויהיו חיי שרה ישיבה ארבעה סדרים

תחסי חמשה פיס : אשר הם בפרשת וירא
סדר ויגר לאברהם הוא סדר ראשון מזוה פרשה עד ואברהם זקן : הסדר השני
ואברהם זקן השלישי ואבא היום אל העין : הרביעי ויוסף אברהם : ומנין הפיס
מאה וחמשה קה נגד המנין שם יהונתן : ובה חילוק מלה אחת גר ותושב ושתי
מלות התחברו בהן לעת ערב לעת צאת השאבת :

ואלה תולדת יצחק ישיבה שלשה סדרים

ריש הפרשה : ויתקלם אלהים ומנין הפיסוקים מאה וששה קו נגד המנין יהלאל : ואלו שנתחלפו
בהן ויתקלם צוהבנים ולמה זה ליבכרה : כי עתה הרחיב לי לבן שופר ותשלחני

מאתכם עלי קללתך בע וירח את ריחבגדיו וראה ריחבני ועל הרבך תחיה ואת
אחד ולא התחברו בהן ורבקה אמרה אלי יעקב ואהרנה את יעקב אחי

פרשת ויצא יעקב ישיבה ארבעה סדרים

ויש הפרשה וירא כי שנואה לאה ויזכר לה את רחל ויאמר לי אלי יעקב ומנין
הפיסוק מאה שמונה וארבעים קמח נגד המנין חלקי וישיבה חלוק ויבא יע
מזה שדה ובה עטיף העצאן גנבתי יום וגנבתי לילה והתחברו על שהחום:

פרשת וישלח יעקב ישיבה שלשה סדרים

ויש הפרש ויבא יעקב שלם וירא אהים אלי יעקב ומנין הפיסמאה ארבעה
וחמשים קנז נגד המנין קליטה ואל שנתחלפו בהן ויאמר אם יבוא עשו אל
המחנה וכו' והיה המחנה ויאמר לא אשלחך ויאבה את הנער וסוף פיסוק
ולזרעך אחריך אתן בן בשמת אלוק קרח והמלות אשר התחברו
בהן כי פגשך כי על כן ראיתי כלי יעאי שער עירו בלא געיה

פרשת וישב יעקב ישיבה ארבעה סדרים

ויש הפרשה ויהי בעת ההוא וירד יהודה ויוסף הורד ויהי אחרי הה' הא חטאו
ומנין הפיסמאה ושנים עשר קיב נגד המנין בקי ושת מלות התחלפו בהן
להשתחות לך ארצה פה תאר ופה מראה ואל המלות שנתחברו בהן ויתגברו
אתובת איש כנעני כי לא לו יהיה הזרע לעחק בנו ראה את כל מאומה בידו

פרשת ויהי מקץ ישיבה ארבעה סדרים

ויש הפרשה ויאמר פיעה אל יעקב
ויאמר אהם יוסף ביום השלישי ואל שדי נתן לכם רחמים ומנין הפיסוק
מאה ששה וארבעים קמו נגד המנין יחזקוהו ויש בה חלוק ויקרא פיעה
שם יוסף וליוסף ילד שני בנים בהתחננו אלינו ויבא יוסף הביתה וישחחון
לו ושת מלות התחברו בהן ויפתח יוסף את כל אשר בהם

פרשת ויגש ישיבה שני סדרים

תחסר ארבעה פיס
שלח ומנין הפיסמאה וששה קו נגד המנין יגלה ובה חלוק היש לכם
אב אדאח ויפל על עוארי בנימן אחיו בני אשר ימנה וישנה בדלוג ובאדין
ובנידן חשים ובני יוסף אשר ילד במצרים ואל המלות שנתחברו בהן כי
שנים ילדה לי אשת בנימן אחיו כל הנפש לבית יעקב ויהלם בלא געיה

וארבעה פיסת שלום
פרשת ויהי ישיבה שלשה סדרים
 ואלו הן ויהי אחרי הדברים האלה ויקרא יעקב אל בניו ויבן זאב יטוף ומען
 הפיס חמשה ושמונים פה נגד המעין ^{מלה} ובה חילוף שתי מלות גם הוא יהיה
 לעם דגש או רפי יהודה אתה יודוך אחיד: נשלם ספר הישר

נתחיל בספר הברית
 רעבי הספר
 יתחלק אחד עשר פרשה תהיה
 שלשה ושלשים סדר ומעין הפיס ארץ

פרשת ואלה שמות ישיבה ארבעה סדרים
 ריש הפרשה וילך איש מבית לוי ומשה היה רעה וילך משה וישיב ומעין הפיס
 מאה וארבעה ועשרים קל נגד המעין מעי: ויש בה מן החלוף מלה אחת והיא
 שלנעליך והתחברו בשתי מלות ויבאו הרעים ויגרשום בלא געיה וארד לה צילוי

פרשת וארא ישיבה שלשה סדרים
 ריש הפרשה
 השכם בבקר ומעין הפיס מאה אחד ועשרים קל נגד המעין עיאל: וישיבה
 מן החלוף חמש מלות הם המדמים ויחזק לב פרעה וחל בלא געיה ובחור
 משכבך ויחלו הקלות והתחברו אשר ימצא כיה שעה

כי אני הכבדתי ישיבה שלשה סדרים וחצי
 ריש הפרשה עוד נגע ארץ ויהי בחצי הלילה קדש לי כל בכור ומעין הפיס סוף
 מאה ושישה קו נגד המעין הללאל: וישיבה מן החלוף מלה אחד ויבדו אלכל
 עזת והתחברו לא כן לכוני הגברים ואין קורין אותה באזלה כי אם במקף

פרשת ויהי בשלח ישיבה שלשה סדרים
 וחצי שלום
 ואלו הן מה תצעק אלי הנני ממטיר לכם: עד אנה יצאצא ומעין הפיס מאה
 ושישה קו נגד המעין הללאל: וישיבה מן החלוף שתי מלות נחית בחסדך עם
 זוגאלת דגש אורפי שמעתי את תלנות והתחברו יז יסיר משה זה ארלי
 ואנוהו בהר נחלתך כל המהלה הנני עמד לפניך שם עלי צור

פרשת וישמעו יתרו ישיבה שני סדרים
 ריש הפרשה
 ואי תהיו לי ממלכת

ומנין הפיס שנים ושבעים עב נגד המנין אליאל: ואין בה חילוף: והתחברו באוסקן
יסקר או ירה: ירה דגש וזה מנהג שפת הקדש: לא יהיה לך אה אח געיה על יד שנה

פרשת ואלה המשפטים ישובה שלשה סדרים

רישה פרשה: אם כסף תלוה: הנה אנכי שלח: ומנין הפיס מאה ושמונה עשר
ק"ה נגד המנין עזאל: ובה מן החלוק שתי מלות וינפש בן אמתך: ויחזן את
האלהים: והתחברו באו כן תעשה לשרך כן תעשה לברמך אם המצא תמצאנו

פרשת ויקחולי תרומה ישובה שלשה סדרים

רישה פ' ויעשית פרכת: ומנין הפיס ששה ותשעים ע' נגד המנין סלו: ואין בה חילוף: ואתה משכן תעשה
והתחברו באו ונתת עלה שלחן ולירכת המשכן ימה

פרשת ואתה תצוה ישובה שני סדרים

ועשרה פיסוק מן הסדר הבא ואזה: רישה פרשה וזה הדבר:
ועשית מזבח: ומנין הפיס מאה ואחד ק"א נגד המנין מיכאל: ושלוש מלות
התחלפו בהן והם יקחו את הזהב ואת התכלת ופעמך זהב ובה עלות אהרן
והתחברו באלו ואת שמות ולקחת את כל החלב ואם יותר

פרשת כיתשא ישובה ארבעה סדרים

רישה פרשה תשלום סדר ראשון שהוא ועשית מזבח: ראה קראתי: ויפן
וירד משה: פסל לך: ותשעה פיס מן הסדר הבא והוא ויאמר יי אל משה
כתב לך: ומנין הפיס מאה ותשעה ושלשים קל"ט נגד המנין חנניאל: ובה
חילוף וקנמן בשם מחציתו את מעשה יי ושת מלות התחברו בהן ויתחבר
בני ישראל כי לא תשתחוה לאל

פרשת ויקהל ישובה שלשה סדרים

תחסר תשעה פיס תשלום סדר ויאמר יי אל משה כתב לך: ויאמר דר או
קרא יי בשם: ויעש בעלאל את הארן: ומנין הפיס מאה ושנים ועשרים קנ"ב
נגד המנין סנאוא: ובה חילוף ויקרא משה אל בעלאל: ושת מלות התחברו
ויביאו מטוה את התכלת ויעשו את כל כלי המזבח

פרשת אלה פקודי ישובה שני סדרים

רישה פר' ויביאו את המשכן ומנין הפיס שנים ותשעים עב נגד המנין עזאל: ובה חילוף ומן התכלת והארגמן
וירכסו את החשן מטבעתו ואת מכנסי הבד שש משזר: ונתחברו בארלו ואת
האגנים

ואת האנטי והיתה להם משחתם בלא געיה נשלם ספר הכרית

נתחיל בתורת כהנים

דע כי הספר יתחלק עשרה פרשות תהיה חמשה ועשרים סדר ומנין הפיסוק נטף

פרשת ויקרא

יש בה שני סדרים וחצי ריש הפרש נפש כיתחטא וחצי סדר ונפש כיתחטא ושמע ומנין הפיס מאה ואחד עשר ק"א נגד המנין דע כי וישבה מן החלוק מלה אחת מכל אשר ישב עליו והתחברו ונפר עליו והכהן עליו

פרשת צו ישבה שני סדרים

וחצי סדר המוקדם: זה קרבן אהרן ובניו וחצי סדר הבא והוא סדר קח את אהרן: ומנין הפיס שבעה ותשעים צ"א נגד המנין עבדיה ואין בה חלוק והתחברו ויקח את כל החלב ואת כל החלב

פרשת ויהי ביום השמיני ישבה שני סדרים

וחצי: חצי המוקדם: דקח אהרן וידבר דיין ושכר: וידבר דזאת תחיה: ומנין הפיסוקים אחד ותשעים צ"א נגד המנין מיכיהו: והתחלפו ללשקצו

פרשת וישה כי תזריע ישבה שני סדרים

ריש הפרשה: ואיש כי יהי בונגע: ומנין הפיס שבעה וששים ס"ז נגד המנין ובה מן החלוק והנה אין מראהו או מקדשות והתחברו והנה אין בבהרת או בשתי בראפתחאשוא: ותשעה פיסוקים

פרשת זאת תהיה ישבה שלשה סדרים

וכי תבאו אל ארץ כנען: דברו דאיש כי יהיה זב: ותשעה פיס מן סדר ואשה כי יזב זכרמה ומנין הפיס תשעים צ"א נגד המנין יעדו: ובה מן החלוק מלה אחת כלהמשכב אשר ישכב עליו:

פרשת אחרי מות ישבה שלשה סדרים

תחבר תשעה פיס תשלוס סדר ואשה כי יזב: איש איש: בית ישראל אשר ישחט במעשה ארץ ומנין הפיס שמונים פ"ח נגד המנין עדו: ובה חלוק וכמעשה ארץ כנען

פרשת קדשים ישבה שני סדרים

ריש הפרשה וכי תבאו אל הארץ ונטעתם: ומנין הפיסוקים ארבעה וששים ס"ד נגד המנין נדר ויש בה חלוק אל כל עדת: בת אביו או בת אמו: והתחברו לא תעשק

פרשת אמר ישבה שלשה סדרים וחצי

ויש הפרשה דבר דאשר יקריב קרבנו וידבר דוק צרתם: וחצי הסדר הבא מן זיקחו
אליך שמן: ומנין הפיס מאה וארבעה ועשרים קכד נגד המנין מעדי: ובה חלוק
אמר אלהיהם אשר תקראו והכד שבתכם את מעדי ייבנקבו שם זמת מאריך
והתחברו ונסכה יין מאריך ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים:

פרשת בהר סיני ישיבה שני סדרים וחצי הסדר
המוקדם וציתמנו
ממכר וכי ימוד אחיך ומטה ומנין הפיס שבעה וחמשים נגד המנין חכיר
וישיבה מן החלוק שתי מלות ולבהמתך את כספך לא תתן לו ונתחברו באן
תעבירו שופר בכל ארצכם ואם מעט נשאר:

פרשת אס בחקתי ישיבה שני סדרים ויש הפרשה
וידבר דאיש כי יפ
ומנין הפיס שמונה ושבעים עח נגד המנין עזא: ואין בה חלוק והתחברו
ואם מך הוא קמץ וכל עדכך יהיה בשקל הקדש: נשלם תורת כהנים:

נתחיל בחומש הפקודים
דעבי הספר יתחלק עשרה פרשיות תהיה שלשה ושלשים סדר: ומנין הפיס אלפא

במדבר סיני ישיבה שלשה סדרים וארבעה פיס
על דגלו: ואלה תולדות אהרן ומשה: והארבעה פיס מן סדר אל תכריתו
ומנין הפיס מאה ותשעה וחמשים קנט נגד המנין חלקיה: ובה חלוק מלה וכלה
אהרן ובניו לכסת והתחברו אשר על המט ועל המזבח אשר ישרתו עלול סדר
בזאהרן:

פרשת נשא ישיבה חמשה סדרים תחסר ארבעה פיס תשלום סדר אל תכריתו: ודבר איש כי יפלא ודבר דבה
תברכו ביום השביעי: ומנין הפיס מאה ששה ושבעים קעו נגד המנין עמוס
ואין בה חלוק והתחברו באן שהם בגעיה והם השביע הכהן וכל המרים
המאדרים והשקה ימים ובאו בה המים המאדרים והשא בלא געיה:

פרשת עלתך ישיבה ארבעה סדרים ויש הפרשה
עשה לך שתי

הצויות: אספה לי שבעים איש: היד יי תקצר: ומנין הפיס סוקים מאה
ששה ושלשים קלו נגד המנין מהללא: ובה חלוק כקעשו להם בניו ובה אריך
הענן על המשכן כי אם אלארצי אספה לי שבעים אם יהיה נביאכם
במראה אלי: אתודע והתחברו באן והתעבבו שם עמד אסכלוגי
פרשת שולח לך ישיבה שלשה סדרים

ר' ישוהפרשה: עד אנה ינאצני: וידבר דנסכים: ומנין הפיס מאה ותשעה עשר
קיט נגד המנין פלט: ויש בה חלוקה הבמחנים וכל מנאצני את תלנות בני ישראל מי
העמלקי והכנעני ועשו כלה עדה ונתחברו בלא עליו זה בנגב: ואל כל עדת בני ישראל:

פרשת ויקח קרח ישה שני סדרים

ר' ישוהפרש
ומנין הפיס חמשה ותשעים צה נגד המנין דנאל: ובה חלוקה זה יהיה לך
מקדש והתחברו בלא אמר אל אלעזר בן אהרן לך ולזרעך אתך ויתן אתהקט

ר' ישוהפרש
ומנין הפיס שבעה ושמונים פז נגד המנין עזי ובה חלוקה ולא נתן סיחן וכל
אשר יגע בו הטמא וישמע הכנעני והתחבר במלה אחת לסכך את ארץ אף ופי:

פרשת וירא בלק ישה שלשה סדרים

ר' ישוהפרש
וישבישראל בשטים: ומנין הפיס מאה וארבעה קד נגד המנין מנח ובה מן
החלוקה אשר עלה נהר ולישראל מה פעל א כי אם יהיה לבער קין יזלמים מול

פרשת פינחס ישה ארבעה סדרים

ר' ישוהפרש
תחלק הארץ: וידבר דיפקד: וביום הזכורים ומנין הפיס מאה שמונה וששים
קסה נגד המנין כסלחים: ואין בה מן החלוקה אא וזוהיה לבי ישראל כי בן אשר
בן נפתלי בלא געיה ראשי המטות ישה ארבעה סדרים

ר' ישוהפרש
מא ויש עשר קיט נגד המנין עיבל ויש בה מן החלוקה מלה אחת אתהשני
ואת המל והתחברו אתהנחשת אתהכדזל עד תם כל הדור העשה הרע ואמו
בן נפתלי כיראה מחזורא רבא פתח: אלה מסעי ישה שלשה סדרים
ר' ישוהפרשה וידבר דזאת הארץ וידבר דוהקריתם לכם ומנין הפיס סוקים מאה
ושנים שלשים קלב נגד המנין בלק: ובה מן החלוקה מלה אחת אל תתחילו
אותה והתחברו בלא הפסה: נשלם חומש הפקודים

נתהיל במשנה תורה

ר' ישוהפרש
רע כי זה הספר יתחלק עשרה פרשיות והוא אחד ושלשים סדר ומנין הפיס הנץ
אלה הדברים ישה שלשה
סדרים: ר' ישוהפרשה ויאמר דרב לכם סב
ויאמר דראה החלוקה ומנין הפיס מאה וחמשה קה נגד המנין מלכה
ואין בה חלוקה והתחברו בזו וכתא אתכם בשעיר:

ר' ישוהפרש
על
הדבר
הזה
מן
התא
הידוע
במדינת
ערן

פרשת ואתחנן ישיבה ארבעה סדרים

ריש הפרשה: כי תוליד ומנין הפיס מאה ותשעה עשר ק"ט נגד המנין פלט: ובה מן החלוקה המשמלות
אז יבדיל משה שמעיו
אסיספס אנחנו ובלכתך בדרך פן יחדה אף ונשל גויס דבס מפנך והתחברו
באן את עבדך וזכרת כי עבד מקף את הדברים והיה כי יביאך

והיה עקב ישיבה שלשה סדרים

ושלישית סדר ריש הפרשה: כי תוליד ומנין הפיס מאה ותשעה עשר ק"ט נגד המנין פלט: ובה מן החלוקה המשמלות
אז יבדיל משה שמעיו
אתה עבד בעת ההוא ושלשית סדר כי הארץ אשר בא שמה ומנין הפיס מאה
ואחד עשר ק"ט נגד המנין דעואל: וישיבה מן החלוקה ותעב תתעבנו לדעת
את אשר בלבבך למטר השמים תשתה מים ובלכתך בדרך והתחברו בארץ
עס גדול ורב כענקים ויכתב על הלחת ארץ נחלימים במאריך והוא מקף

פרשת ראה ישיבה חמשה סדרים

תחסור שלש סדר שבת פרשת ויהי עקב כי ירחיב יי אלהיך כי יקום בקרבך בניס אתם ליי כי יהיה בדך אביון ומנין הפיס מאה
ששה ועשרים ק"ט נגד המנין פלאיה: ובה חלוקה שתי מלות פתח תפתח את דרך
וזכחת פסח במק אשר יבחר והתחברו וכל אשר תשאלך קרבה שנת השבע

פרשת שפטים ישיבה ארבעה סדרים

ריש הפרשה: כי תוליד ומנין הפיס מאה ותשעה עשר ק"ט נגד המנין פלט: ובה מן החלוקה המשמלות
אז יבדיל משה שמעיו
כי תגויס האלה כי תקרב אל עיר ומנין הפיס ששית ותשעים צ"ט נגד המנין
עבדיהו: ובה מן החלוקה שתי מלות והם על פי המורה אשר יורוך ועל המעט
למען יאריך ימים על ממלכתו והתחברו נביא מקרבך

פרשת כי תצא ישיבה חמשה סדרים

ריש הפרשה: כי תוליד ומנין הפיס מאה ותשעה עשר ק"ט נגד המנין פלט: ובה מן החלוקה המשמלות
אז יבדיל משה שמעיו
כי תצא ישיבה חמשה סדרים
כי יקרא קן צפור כי תצא ממנו
כי תרד נדר כי תקצר קצירך ומנין הפיס מאה ועשרה ק"ט נגד המנין פלט: ובה מן החלוקה המשמלות
אז יבדיל משה שמעיו
החלוקה שתי מלות והיה לפנות ערב אשר ינצל אליך: ואזהמלות התחברו
ואם בשדה את העבוט החוצה פרשת כי תבא ישיבה שני סדרים

אתם נעבים ישיבה שלשה סדרים

ריש הפרשה: כי תוליד ומנין הפיס מאה ותשעה עשר ק"ט נגד המנין פלט: ובה מן החלוקה המשמלות
אז יבדיל משה שמעיו
קדבו ימך: ומנין הפיס שבעים ע"ט נגד המנין ארבעה: וישיבה מן החלוקה פלה
מלה אחת והיא אל הארץ אשר נשבעתי: אשר הדיחך יי אלהיך שמר
וכי אביאנו אלה אדמה כולן נתחברו בהן שהן בלא געיה

שירת האזינו

ישיבה סדר אחד ומנין הפיס שנים וחמשים נגד המנין כלב ובה מן החלוק שות
מלות הוא עשר ויכננך נתחלפו אם געיה תחת הו או תחת הכף ימצאהו

וזאת הברכה ישיבה סדר אחד

ומנין הפיסוקים אחד וארבעים מא נגד המנין
גאואל ואין בה חלוק והתחברו על שתי מלות והם רבבות אפרים אף שכרין
יערפו טל כל הפרשיות של תורה הגדולות שלוש וחמשים נגד המנין
שם אליאהו וכלל כל הסדרים של תורה מאה ושבעה ושש סימנים קסז

סדר תיבות אשר במקרא חצובות

כעדר הקצובות על דרכים הרבה נעבות

מתחלפים בהרבה אותות ונכתבים בכמה פנים

מהם חקוקים באות ונקרא באות אחר ומהם דברים שונים בלשון ומחלפים בכתב
כמות אלה העברים נקרא עלינו אלה העברים נקרא עלינו כל אשר יקרא עלינו
בשם י את אשר יקרא לעמד כי ביצחק יקרא לך אולי יקרה כי שבעת ימים
ימלא עד ימלא שחוק פך הלא אסתובב שאת הלה הוא ברבנות עמו
ופא ישית בגאון גליך ופה אשליך לכה גורל

אסדי רגפן עירה ויקברהו ברמה ובעירו וזיזה בן שמעי בן אלון ויהי יחת הראש
וזיזה תג יתרא ישר יתרה הנמצא וידוע בכל המקרא כי אלף עמוד
במקום הי ויהי יעמד במקום אף כי כן בני המקרא כולו ומהם אשר פתונו מתחלף
מחבירו ומהם אשר לא יתחלף כמות ופא וזיזה וזיזה ואין אחד מהם סותר
את חבירו כי היא זו דרך המקרא כי אף ישרת במקום הי ויהי במקום ונמוט עירו
עירה על זו הדרך כל המקרא כולו ולא לאדם שיתאנה בזה ועוד

כתובים ולא נקראים ונקראים ולא נכתבים וכולם ברוח הקדש מפי צירי אמונה
לא חילפו ולא שינו ולא המירו ולא נמצא אחד מהם סותר את דברי חבירו
לא כדברי זה כן דברי זה כתורת משה איש האלים אבי הנביאים כמות היצא
הוצא וכן נבואת ישעיה ושאר כל הנביאים על זו הדרך נמצא זה למד מזה
כי הדברים המיוחדים היצא הוצא העפלים הטחרים לבג לבז הכיר יכיר
דבונם חירי זנים שניהם מימי רגליהם נלמד שני ענינים ושתי דרכים שרני
תיבות שמות טחרים עפלים למדנו מזה כי יש לזה האבר שני שמות וכן
לחירי זנים דבונם וכן לשניהם מימי רגליהם אמר טחרים אמת דבר ואם
אמר עפלים אמת דבר וכן לבג לבז לבג לשון אוכל והיא מלה חצויה מפתגם
המלך ולבז היא לשון אכילה וכן הוא אומר ואכלת את שלל איב נמצאו שניהם

שנים ואין אחד מהם סותר דברי חבריו ולא משקר בו: וכן האסורים האסורים והכלוא
הכלוא שלמות שלמות ישוב ישיב הוא כמותן: ויש לנו דבר אחר כי בשני עתים
ובשני זמנים דבר הנביא ובשני מקומות פעם אחד דבר והוכיח בעפלים ופעם דבר
והוכיח בטחרים וצוה לכתוב אחד מן החוץ ואחד מבפנים וכי מה יש בין לבג לבג
לא הכל שוה: וכן וענתך תרבע וענותך תרבע זכור את יום השבת שמור את יום
השבת ועל שלשים על שלשים וכל תמונה כל תמונה ותאזני חיל ותזרני חיל
תתברר תתברר מגדול מגדיל ולא אחד ואחד לא יצא מענינו לא זה נסתר ולא זה
נסתר: וכל כת וקרי אשר במקרא תצא על זה הדרך חוץ מאחת על אומר מקצת
הפותרים והוא מדר רוח הקדים בקנה המדה חמש אצבעות קנים היא מאות וזה
הפותר שעה ולא ידע ולא טוב אמר ולא הוא כאשר חישב כי יש במקרא כמות זה
ארבעים ושבע תיבות נכתבים מקדם ומאחר כמות גלון ויקהלו ויקלהו
האלה האלה יחבר יבחר בערבות בערבות והמישני אתה הע והימשני ותאזנה ותאזנה
תזרנה תזרנה חץ שחוט שוחט וכן כולן וזו כמותן מאות אמות ואם הקדים למצוא
עליו כמות גלון גלון לא חילף אלא הכתב והענין אחד הוא וכן שארן והלילה
לנביא שיטעה או ישגה ויאמר במקום מאות אמות כי פנתים חמש מאות קנים
וכן פנת צפון וכן פנת מזרח ואין יהיה פנת קדים חמש אמות זה לא יעמוד בדיעה
ואין זה לא אומר הנביא וציוויו שיכתב מקדם ומאחר כמות ויקהלו ויקלהו
בערבות בערבות והענין אחד בלא שגגה בלא חלוק והמשכילים יבינו
כבר ביארנו קרי ולא כתיב וכתב ולא קרי ועתה נבאר פירושו בעזרת
שדי: ולא אכזבנימן חסרם הכתוב בני כי עשו תכלית ונבלה וזמה בישראל
וראו להם לגרוע ייחוסם מבנימן הצדיק ולהרחיקם מתולדתו ומכללן ולא נשבע
בנימן כי לא אבן לשמוע בקול אחיהם ובשאר מקומות שקראם בני בנימן נתן
להם תקוה ודרך תשובה אם יחזרו ממעשיהם ויעשו תשובה יקראו על שם אביהם
בני בנימן: בלכתו להצבידו בעדר כת בספר שמואל: עלתו שהזכירו הכתוב
בשני מקומות בשמואל ובדברי הימים ואמרו הכתוב בשני זמנים ובשני עתים
פעם ראשון אמר להשיב ידו בעדר ופעם שני אמר להשיב ידו בעדר פרת ולא עסק
הכתוב בפעם ראשון להודיע שהוא נהר פרת או נחל מערים נתבוחצה לו פרת
קרי: כאשר ישאל בדבר חסרו הכתוב איש בפנים כי בן אדם מחוסר מאלהים
וכן הוא אומר ותחסרהו מעט מאלהים ולא דברו יקים בדברי אלהים לכך חיסרו
הכתוב מבפנים איש ותלה לו הכתוב מבחוץ אם זכה מעשיו ועשה לשם שמים
תהיה עינתו בדבר אלהים: כי על בן המלך חיסרו כן לפירושו מעשיו כי בקש
להמית אביו וכפר בעיקר ובא בזדון אל פילגשיו אביו ואמר ואב כי על בן המלך
מת: כי על אמת בן המלך מת תלה לו כן מבחוץ כי באמת הומת בן המלך וכנהג
אלה

אומר כן בנות עלפחד כדבר כסכן הוא ואדרמלך ושראצר הסובחב נכתב
מכפנים ושראצר בניו נקרא מבחוק: אנקרא ואדרמלך ושראצר הסובח לאגודע
מי הכהו את בניו או אחרים ותלה לו מבחוק בניו להודיע לכלבאי העולם נקמת אהים
בו ולקיים עליו הנני מקים עליך דעה מביתך: קנאתי תעשה כת הוסיף צבאות
ותלה לו מבחוק כי נקמה גדולה יעשה בבוראשונה ואחר כן על ידי צבאות
מלאכיו וכן הוא אומר ויצא מלאך ויד במחטה אשור מאה ושמונים וחמשה
אלף לכן תלהו מבחוק להודיע לשתי נקמות נקם בו אהים: הנה ימים נאם כי כת
עלתו כי הנה ימים נאם כי דבר סתם הוא והיה לנו לאמר כי זאת הבשורה לעתים
רחוקות ולימים רבים וכאשר נקרא באים מבחוק קירב הקץ וקירב הבשורה יא
ימים כצווי הנביא הרחמן יחיש הקץ ויקרב הגאולה אמן נעזר סלה:
אליה פליטה כת בפנים עילתו כי בכל היא כסא המלוכה ובית המלכות וכן הוא
אומר הלא דא היא בכל דבתא די אנא בניתה לבית מלכו וכה שקעה מלכות ישראל
ובלטה מלכותם ובשר ירמיהו לשארית ישראל בנקמת אהים אשר ינקום ממנו נעו
הזה ולעתיד לבוא וכתב אליה פליטה בעולם הזה והוסיף מבחוק אליה ל
לעתיד לבוא: כל אשר תאמרי אעשה כת יצא מזה כי צותה נעמי את
רות שני פעמים בדאשונה אמרה רות כל אשר תאמרי אעשה ובצויה שניה
אמרה רות כל אשר תאמרי אעשה לכך הוא תלוי מבחוק אלי:
אמר אל תבאי כת מלמד כי רות הגידה לנעמי חמותה הדבר שני פעמים בדאשונה
לא אמרה אלי ובשניה אמרה אלי לכך נתלה מבחוק: וזה פירוש
כתב ולא קרי: כי אם אמנון כת לפי שבראשונה אמר יונדב בן שמעה
כי אמנון לבדו מת שלא נודע לו הדבר על אמיתתו כי אמנון לבדו מת: וכשחשב
בלבו אמר אל ישם אדני המלך אל לבד דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון
לבדו מת לפי שהוא היה ראש הדבר על אמיתו וחסרו הכת תיבה לפי כי עוד
מעשיו ומיתת משונה לכך אם כת ולא קרי: כי אם במקום אשר יהיה שם
אדני המלך כת עילתו כי איתת הגת דבר בכל לבבו ובכל נפשו וחזק דבריו כי אם
במקום אשר יהיה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עב והיה בלבד
דוד הצדיק כי נכרי הוא וחסרו המקרא אם וכן הוא אומ' שוב ושכ עס המלך כי
נכר את וגם גולה את למקלך כת אם ולא קרי: יסלחנא לפי לעבוד חסרו
הכת תיבה אחת כי נעמן דבר דברים שלא כהוגן לכן לא השיבו אלישע הנביא
על דבריו כאשר אמר בבוא אדני בית רמן להשתחית שמה חסרו הכתוב נא
לפי חסרון דעתו ודבריו לכך כת ולא קרי: תי את אשר עש לנו את הנפ
כת חסרו הכת את לפי שנשבע פעם ראשון וכפר וכן הוא אומ' וגם במלך נכבד
נער מרד אשר השב באה ועוד הוכיח יחזקאל אסלא אלתי אשר הפר וג' ועוד

אמר ירמיהו ואם חי יאמרו אכן לשקר ישבעו לכך חיסרו הכת וחיסר שבעתן
 שיהיה בה תיבה נכתבת ולא נקראת: אל ידרך ידרך הדרך כת זה ילמד
 על שתי נקמות ועל שתי פורענות אשר ינקום י' לעמו ממלכות כשד ים ונפת
 שני פעמים ידרך הראשון נקמת העולם הזה במהרה וכן הוא אומר הנני רב את
 ר' בך ונקמתי את נקמתך ידרך השני כת ולא קרי כי הוא צפון ותלוי לעתיד לבוא
 עשיתי ככל אשר צויתני כת תלמד מזה כי אומ' כאשר צויתני ישבותקון
 וחיסה וחמלה מעט מהרבה ואין הוא דבר כליה וישבותקון ותחלת לתשובה
 וכאשר עפה המלאך לבוש הבדים גדול רוע מעשיהם וכן הוא אומ' עון בית
 ישראל ויהודה גדול במאד מאד עשה בהם כליה ואמר והשיב דבר עשיתי נקל
 אשר צויתני כי ככל לשון כליה הוא ואין שם פליטה וכן הוא אומ' זקן בחור ובתול
 טף ונשים תהרגו למשחית: ופאת נגב חמש חמש מאות ארבעת אלפים כת
 תלמד מזה כי חמש מאות הוסיף בשורה רמיזה כי אמ' הכת ואלה מדותיה ונתן
 חקוקו ומדה לבית השלישי למגרשיו ולתולדותיו למוצאיו ומובאיו ותלה בנינו
 עוד בתשובה וכן הוא אומ' אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו
 מעונותיהם ואומ' ואם נכלמו מכל אשר עשו וכל זה הכבוד הצפון להם הוא
 ויש ל' לתת הרבה מזה ויכול להוסיף חמש על חמש ואלף על אלף וכן הוא אומ'
 יום לבנות גרירך היום ההוא ירחק חק ואומר יום הוא ועדיך יבוא לכך נכתב חמש
 חמש כן יאמר בעל הרחמים אנס ועתה כי אמנס כי אם גאל אנכי כת עילתו
 כי ידע בעז כי שם גואל קרוב ממנו לכך אמ' כי אם גאל אנכי אם על ספק אולי
 גאל טוב או לא גאל ולא היה בטוח שהוא גאל כי הוא אומר ואם לא יחפץ
 לגאל וגאלתיך אנכי: ולכן אם גאל נכתב כי גאל אנכי נקרא:

פרוש סדר הספרים עד החרב

נתחיל בחומש: התורה ספר ראשון
 והוא ספר הישרים משנברא העולם עד שמת יוסף הצדיק אלפים ושלש
 מאות ותשע שנים: ספר שני והוא ספר הברית משמת יוסף הצדיק
 עד השנה השנית לצאת בני ישראל עד שהוקם המשכן מאה וארבעים נמצא
 משנברא העולם ועד שהוקם המשכן בתמט' והסימן בתמט': ספר שלישי
 והוא ספר תורת כהנים משהוקם המשכן באחד לחודש הראשון עד החודש השני
 היה חודש ימים דכל באחד לחודש השני בשנה השנית: ספר רביעי והוא
 חומש הפקודים מאחד לחודש השני בשנה השנית עד ארבעים שנה בעשר עשר
 חודש באחד לחודש שלשים ושמונה שנה ותשעה חודשים נמצא סימן בתתף
 ליצירה: ספר חמישי והוא משנה תורה מתאריך וחיה משה אחר ין
 שבעה חודשים ושבעה ימים וביום השביעי מתהחסי' ונקרא זה הספר ספר משנה
 ככתב

ככת ביס ההוא נקרא בספר משה וכל התורה נקראת על שם משה החסיד הנאמן
שנזכרו תורת משה עבדי: מעשתי עשר חדש באחד לחדש עד והעם עלו מן
הירדן בעשור לחדש הראשון הרי שבעים יום יצא מהן שלשים יום שבכו בדרך
ושלשת ימים הכינו להם עידה שנ' כי בעוד שלשת ימים הרי שלשה ושלשים
נשתיר שבעה ושלשים מן השבעים הרי זה מת משה החסיד בשבעה ימים ^{מחדש}
שנים עשר רוח יתניחנו: ומת אהרן הכהן בראש חדש אב שכך כת' ויעלה אהרן
הכהן אל הר ההר וכל בחדש החמישי באחד לחדש זכרון לטובה ולברכה הישרים
החסידים: ספר יהושע הנביא הוא ספר ראשון משעברו בני ישראל
את הירדן בימי יהושע החסיד עד שמת יהושע עשרים ושבע שנה ואם לא
תרע מאין מנה מען השופטים עד בשבת ישראל בחשבון ובננותיה ובערוער
ובננותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ואתה תרע: ואם
בנה חיל בית האלי את יריחו באכירם בכור יסדה ובשגוב צעירו העיב דלתיה
כדבר יי אשר דבר ביד יהושע בן נון זוהנבואה: ספר השפטים
מעתניאל בן קנז עד שמת שמשון בן מנוח הדני: ובימיו היה עלי הכהן בשילה
אחר פינחס בן אלעזר הכהן שכך כת' ואחיה בן אחיטוב אחי איכבוד בן פינחס בן
עלי כהן יי בשילו מיכהן יי בשילה לא עלי יום שמת עלי חרבה שילה נכתוב
ויטש משכן שילה אהל שכן באדם ואומ' כהנו בחרב נפלו ויד צדין אחור
וכל ענין שבספר תלים וכן הוא אומ' ועלי בן תשעים שנה ושמונה שנה ואומ'
ושם שני בע עלי חפני ופנחס כהנים ליי: נתמנה שופט והיו בניו כהנים במקומו
שהוא זקן לא יוכל לראות והוא טהן ארבעים שנה ושפוט ארבעים שנה ומת:
ומת עתניאל בן קנז עד שעמד עלי שופט שלש מאות ועשרים וארבעים
שנה: ספר שמואל משתמנה עלי שופט בשילו עד שמת דוד מלך
ישראל תשעים ושלש שנה ארבעים לעלי ואחת עשרה שנה לשמואל ושתים
לשאול וארבעים לדוד המלך: ספר מלכים משמלך שלמה בן דוד עד שחבר
הבית הראשון ארבע מאות ואחת עשרה שנה וששה חדשים ועשרה ימים
אמת אמונה צדיק ונכון ברור וישר: שימוש יהושע עשרים ושבע שנה
המזבח והארון עשה בגלגל ארבע עשרה שנה שבע שכבשו ושבע שחלקו:
בשילה שלש מאות וששים ותשע שנה: בנוב שלש עשרה שנה: בקרית ערים
עשרים שנה אחת עשרה לשמואל הנביא ושתים לשאול ושבע שנים לדוד
המלך בשנה השמינית העלה דוד את הארון מקרית יערים לירושלם שנא אבל
ארון האלה העלה דוד מקרית יערים כי נטה לו אהל: המזבח עשה בגבעון ארבעים
וארבע שנה: הארון בעין עשה שלשים ושבע שנה עד שהעלה אותו שלמה
לבית עולמים שנ' והמלך שלמה וכל עדות ישראל הנועדים עליו וכל וביאו הכהנים

את ארון ברית יי אל מקומו: המזבח ואהל מועד הביא אותן שכן כת ויעלו את הארון
אל אהל מועד ואת כלכלי הקדש אשר באהלו ספר ישעיהו מעזיהו ויתש
אחד יחזקיהו עד שנה למנשה מאה וארבע עשרה שנה ולא נתנבא שנים הרבה
לא ישעיהו בן אמוץ והושע בן בארי ספר ירמיהו מן שלש עשרה
שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה עד שחרב הבית הראשון ארבעים ואחת
שנה וששה חדשים ועשרת ימים והוא אומר אחר חרבן הבית בשנת שלוש ועשר
לנבוכדנצר בשנת שמונה עשרה לנבוכדנצר חרב הבית והגלה עדקיהו לבבל וכן
הוא אומר ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה והיא השנה שמת
בה שחוק עצמות נבוכדנצר הרשע ומן שלש עשרה שנה ליאשיהו עד שמת
נבוכדנצר ששים ושבע שנה: ספר יחזקאל מן בחמשה לחדש גיא

השנה החמישית ליהויכין מלך יהודה עד בעשרים ושבע שנה לגלותינו
ספר הושע בן בארי ספר שנים עשר נביאים שלש מאות ועשרים ושבע שנה
מן עזיהו המלך ועד השנה שבא אלסנדרוס מקרון עד כאן הנביאים נתנבאו
בבית שני בימי דריוש ואתחששתא ונטלה הנבואה: ספר דברי הימים
משנבדא העולם עד שעמד כורש מלך פרס שלשת אלפים ושלש מאות ותשעים
ואחת שנה: ספר עזרא מן שנת אחת לכורש מלך פרס עד בשנת שלשים
ושתים לארתחשש מלך פרס חמשים ואחת שנה ולקץ ימים נשאלתי מן המלך
שתי שנים:

אלו הנביאים שנתנבאו על ישראל

במדבר התנבאו במשה ואהרן ומרים
ואלדד ומידד ושבעים זקנים: בימי השפטים הושע בן נון ודבורה וברק בן אבינעם
בימי שאול אלקנה ושמאל הראה: בימי דוד נתן ואסף וידותין והימן וגד:
בימי שלמה אחיה שילני ועדוהחזה: בימי רחבעם שמעיה איש האלים ויעדה
החזה: בימי אביה חנני הראה: בימי אסא עזריהו בן עוזי ואלעזר בן דודיהו:
בימי יושפט הוא בן חנני ומיכיהו בן ימלא ויחזיאל בן זכריהו: בימי יהורם אליהו
ואלישע ועובדיהו: בימי יואש זכריהו בן יהורע ויונה בן אמתי: בימי עזריהו הושע
בן בארי וישעיה בן אמוץ ועמוס: בימי יותם מיכה המרשתי: בימי יחזקיהו ואל
בן פתואל: בימי מנשה נחום האלקושי וחנניקו: בימי יאשיהו ירמיהו וצפניה וחלליה
הנביאה: בימי יהויקים אוריה בן שמעיהו: בימי יצקיהו יחזקאל בן בוזי:

ואלו הנביאים שנתנבאו בבבל בירידתן מירושלם חגי זכריה ומלאכי ודניאל: מל
נביאי ישראל מן משה רבינו ראש הנביאים ואבי הסופרים עד מלאכי מאה
ושבעה עשר מיכאל ואילך ולחזקיהו חזקיהו רוח יי תנחם אלהים יחזקיהו

משה איש האלהים

כתב ספרו ושמאל הנביא כתב ספרו וספר
איוכי הושע

שופטים ורות: ישעיה הנביא כתב ספרו ומשלי ושיר השירים וקהלת: ירמיהו
 כתב ספרו וספר מלכים וקנינות: דוד ועשרה נביאים חברו תלים: חגי זכריה ומלאכי
 כתבו ספר יחזקאל ותרי עשר וספר דניאל ומגילת אסתר: עזרא הסופר כתב ספרו
 וספר דברי הימים: ברוך בוחר בישראל ומנחילם תורה תמימה
 שלימה מאושרה ערוכה בכל ושמורה דרשו מעל ספר יי וקראו אחת מהנה לא עזרה:

כבר אמרנו שאין אנו צריכין לכתוב סימן ריש

בדגש ורפי
 אצלנו והוא לבני ארץ ישראל לבדם אעפ"כ ראיתי לכתבו: וזה הוא סימני
 כאשר יסמך ריש לששה אותות ויהיה תחת האות הסמוך לה שוא יצא ריש בדפי
 כמות עזרני עזרה בעזרת בדרכי כי ישרים דרכי דרכמונים עטרות מטרות ישול
 המשרה ולמעשרות עשרה מצרים נעצרה יתרא התרועה סימנם ז' טס צ"ז
 אן ששה אותות מלפניה ויש שנים מאחריה ל' למד כמות ערלי לב נון כמות
 קרני: אלו שמונה אותות ששה מלפני ריש ושנים מאחריין ז' טס צ"ז מלפניו
 ל' מאחריין ובלבד שתהיה שוא תחת האות הסמוך לריש כמו שביארנו ואסלא
 יהיה שוא יצא בדגש: וכן אם היה שוא תחת הריש כמות מזרעו למלך דרכי
 כל טרפי צמחה סדעפותיו עד צרפת תרקיע: וכן אותיות לפני הריש ויבוא
 הריש בשיזא ויהיה רפי כמו ל' צנכס ונראה ודומ

אלין פתחין באתנחה דכל קריה ספר בראשית ספר הישר

ותאכל	ותראה אשה	לחדיש	ובחדשה שנ
ובלנה	ותהי ראשית	הפתחה	ויצא אליהם
ותהר	ויבא אלהגר	ויאמר	ויברכוהו
ויגמול	ויגדל הילד	המאכלת	וישלח אברהם
וילך	ויעקב נתן	זקנתי	ויאמר הנה נא
בת	ואחר ילדה	הארבע	ויבא יעקב
בטח	ויהי ביום השל	גדר	אנכי האבית ל
לחמש	וישם אתה יוס	עד	בעמין זאב:

ספר ואלה שמות

ולא שמעו	אליעזר	ויאמר משה	וישם האחד
ספר ויקרא		וכל מנהג אשר	

וחרבה
אדבע

וכל מנחה בלולה:
וכל שרצה עוף:
ספר במדבר סיני

החל
בנשר

ולבדיל בין הקדש
את בספר:

יאמר
הפר
עבר
בת

ובנחה:
כי רצו בזה:
ויים מיד כתם:
ואס אין לו:

לבג
ויאמר
לחיש
אחים

ולמה יי מביא:
וישא משלו ואנו:
וכהד שהראשון:
ואס אין לו אח:

ספר אלה הדברים

שבת
ואדברה

ואכתב על הלוחות:
האזינו השמים:

ואצונו
ירחף

ויאמר יי למשה:
כנשר יעיר קנו:

ספר יהושע

החרם
המלח

ורק אתם שמרו:
ויהי להם גבול נגב:

בחרם
למס

וימעלו בני ישראל:
ויהי בחזק ישראל:

ספר שופטים

עפת
ותאליהו
תאכל

וילך יהודה:
ויהי כהציקה:
מכל אשר יצא:

הגדת
לדת
ללכת

ותבך אשת שמשון:
ואס יראה אותה:
ויהי ביום השלישי:

ספר שמואל

בעלעז
הפער
וילך
מנת
לאבגיל
החמש
מלח
בנת
בחר

בלכתך היום:
כי חטאת קסם:
ויהונתן בא:
ויצא אישה בניס:
ויאמר דוד:
והנה באו עבדיך:
ויעש דוד:
ותהי עור מלחמה:
ויצאו ויצורו:

החרם
ללכת
בעמ
רשע
הצלנו
השל
המס
ויחנק
וירד

ויקחה עס מהשנל:
ויסב שמואל:
כאשר לא שמעת:
כאשר יאמר משנ:
ויען כל איש רע:
ויחר אף יי בעזא:
ואדרם:
ואחיתופל ראה:
ויט שמם:

ספר מלכים

החורצה

ויאריכו הבדים:
גער

גַּנֵּה
נֶגֶל
נֶגֶל
בְּלוֹיָהוּ

וַיִּחַזַק הָעָם:
אֵז יִכָּה מִנָּחֵם:
וְאֲנָשִׁי בְבִלִי:
וַיִּקַּח יְהוֹדָע:

לִקְחָת
וַיִּנְחָשׁוּ
וַיִּחַל
לְחַצֵּי

וַתֵּלֶךְ לִקְחָת וַיִּקְרָא:
וַיַּעֲבִירוּ אֶת בְּנֵי:
וַיִּפְּלֵם אֶחָדֵיהֶם:
אֵז יִחַלֵּק יִשְׂרָאֵל:

הַשֶּׁע
תְּרַשֶּׁשֶׁה
קֶשׁ
תְּרַמְסֵנָה
לְאֲדִיאל
הַדָּם
יֵאמֵר
בְּמַעֲרָצָה

הַשֶּׁמֶן לְבָהֶם:
וְקִשְׁתָּת נְעֻרִים:
תִּהְיוּ חֹשֶׁשׁ:
בְּרָגִלִים:
וְהַצִּיקוֹתִי:
תַּחַת הַנֶּעֻץ:
הֲלֹא שָׂרִי:

לֶאֱט
עַד־עַד
קֶמֶל
בְּלִנָּה
יִלְחֲכוּ
תַּפְחֻנָּה
יִחַלֵּץ

יַעַן כִּי מֵאֵס הָעָם:
בְּטוֹחַ בִּישׁ:
אֲכַל אֲמִלֵּלָה אֶדְקָן:
הֲלֹא כִכְרֵי מִישׁ:
וְהִיוּ מִלְכִּים:
וְרֵאִיתֶם וְשִׁשׁ:
וְנֶחֱךְ יֵי:
מִסַּעַף פֹּרֶדֶד:

סֵפֶר יִרְמְיָה

בְּעִנְיֹת
אֲכַבְנָה
נִעְלָנוּ
עֲבָדוּ

דְּבָרֵי יִרְמְיָהוּ:
זֹאת הַדְּבָרִית אֲשֶׁר:
וּבְאַתֶּם וְעַמֹּתֶם:
כִּדְנָה תֵּאֲמָרוּן:

לַעֲנָה
יַעֲתוּ
נִעְחָת
וְכָל־לִשׁוֹן

מֵאֲכִילִים:
לִכְן כִּהְיֵה אֲמֵר:
מִדּוֹעַ שׁוֹבְבָה:
הַחֲמָה לְחֹמָה

בַּחֲמָה בְּהוֹץ בְּחֹעֶה לְבָטוֹחַ בְּטוֹחַ יִרְחֵם אֶרְחֵם בֵּין בָּאֲמִיעַע בֵּין כְּסוֹף כָּל לִישָׁנָה פֶּתַח:

סֵפֶר יִחְזְקִיָּאֵל

תִּבְחֵלְנָה
תִּהְרָגְנָה
וְשִׁכְלָתָה
בָּז

הַיֵּלֶךְ יִתְאַבֵּל:
וּבְנוֹתֶיהָ אִישׁ:
לֹא חִיָּה רַעָה:
לְשַׁלֵּל שָׂלֵל:

הָאֲנָה
לִבָּה
לְבָטָח
לְטַהֲרָה

וְאֵתָה בֶן אָדָם:
וְהוֹשַׁעְתִּי לִצְאֹנִי:
וְנָתַן עֵץ הַשִּׁדְדָה:
וְאֲנָשִׁי תִמְדֵּי שִׁדְדָה:

תְּרֵי עֶשְׂרָה

אֶרְחֵם
בְּסַפְרִי
יִהְיֶה
תִּבְעַעֲנָה
רֶשַׁע

וְאֵת בְּנֵיהָ לֹא:
וּגְלוֹת הַחֵלֶל:
כִּי חָמַס לְבָנוֹן:
יְדֵי זָרוּבָבֶל:
עַד הָאֵשׁ בֵּית:

הַנִּפְלָת
גִּת
לַעֲד
עֲדָן
תִּשְׁמַעְנָה

בְּיוֹם הַהוּא אֲקִים:
לִכְן תִּתֵּן שְׁלוֹחִים:
לִכְן חֲכוּ:
בְּרִיחַ דְּמִשְׁקִי:
וְאִסְפֹּת אֶת־כָּל:

דְּבָרֵי הַיָּמִים

וְשִׁנְאֶצֶר
יִזְרַחִיה

וּמִלְכֵי סוּפְדִיָּה:
וּבְנֵי עֲזִי:

הַהִגְדָּאִים
הַנִּלְבָּת

וַיַּעֲשׂוּ מִלְחָמָה:
וְאַחֲרָיו:

יתר
החיות
ולבהלם
לבהלע
צעצועים
באמיה

אתה
לחם
אתה
חיי
יריבי
שקר
תחב
אתה
ובמי
בכס
שקר
בעם
אלה
אלה
יסדת
אנחנו
מפדת
שקר
עיני
מרדפי
השמים
תשברנה
ואדברה
ואתעבה
ממעל

ובני
ויאריכוהבדים
ויקראו בקול
וישחאלין מלאכים
ויעש בבית

תהלים

אספירה אלחק
הלא ידעו
חטאות נעורי
אחת שאלתי
לדוד ריבה
אל ישמחולי
ואתה
ואני עני ואב
הרכבת אנוש
אם תשכבון
ובו משעדות
בערה קדאת
כי טוב יום
שמרה נפשי
לפנים הארץ
דעו כי הוא
בשפדני
העילה נפשי
לא גבה רבי
הקשיבה ארנתי

חורני

רבות עשית
איוב
היום ההוא

ויצלה
להעלות
בחוחים
לאליעזר
המלך

נתשת
וירד
הלכתי
עלי
ידעת
ארץ
דרך
ארץ
סיני
עני
ואין
כלל
אלה
שועת
הודי
מים
השכלה
מנעוני
ירושלם
תחנוני

איהל

ואין

וישב שלמה
וככלור
ויבא ש עליהם
ואחיו
ואמיהו התחזק
ויחר אף

האיוב תכנו
ויט שמים
לדוד שפטני
כי שמעת דבתי
ובצלעי שמתו
כי לא שלום ידברני
זוכת תודה יבדנני
כשמך אהים
ארץ רעשה
יגעת בקראתי
חרפה שברה
אהים שיתמו
כי טוב יום בחצות
ואני אלוך
למנות ימינו
ישם מדברי
מכל מלמדי
רבת עררוני
תדבק לשוני
מזמור לדוד
הללו אתי
כי זרועות
ואני תמיד
שקר שנאתי
יהשכו כוכבי

יבתי
וילך
והשמו
אלך
הרחק
עדיקת
ונחמת
עד
יאהיל
לעור
יחבש
ואשר
איהל
נעח

כנפים
וגבתי
מים
ארץ

ככותלהמים
בע

קהלת

אסת
המליץ
כסף
רשמת
לשיזכותא
עשר
יבעין
עלת
הב

מבקר לערב
כלה ענן
פנו אלי
יתעני סביב
כפך מעלי
כי אמרא יוב
עלכן אמאס
הזאת ידעתי
הן עד ירח ולא
עינים היית
האף שונא
מי הקדימני
מה כחיבי
אבי יבחן

משלי

התעוף עיניך
פן אשבע
שאול ועצור
תחת שלוש

חורנין

דברי נרגן
גבר הכס

מישע
אמרת
תבנה
וילך
מבטחו
יגשו

חורנין

פחים
ותאשרני
לחמר
תפלה
מלח
תבעתך
תלהט

עבדתי
מארץ
נחל
תשבענה

מבטחך
החור
תע

ירחקו בני
אחת היא
בדי שאול
ישארו קדים
יעק מאהל
אחד באחד

עלכן סביב נתן
כי אמן
הורני
תכרענה ילדיהן
היאכל תפר
הנה אימתי
נפשו גחלים

על שדה איש
דור הרבות
עין תלעג
לעלוקה

להיות בדי
כבד אבן

אם רוחה מושל

הסף וימצא כתוב וכל אתנה וסוף פיס כות זמא ולקחתם אגדת

דניאל

ויאמר דניאל
הוא עלמא
באדין ענו
הן איתא הנא
לקצת ירחין תרי
בה זמנא מנע
מלכתא לקבל
באדין דניאל

אזל
בה
חסף
וידחלני
נפל
אלף
להודעותי
שבחתי

אדין דניאל
ודי חזית דגליא
ואינבעת דגליא
חלס חזא
עול מלתא
בלשאצר מלכא
וכעין הועלו
ועל מרא שמיא

גבה
תאחר

חדת
למעבד

ארה
לחוצה בחוצה כולהון פתח החרני

החשך

ויאכל

לחמר

הפר

ומת

עדר

ואברנס

בחור

ההלכים

לתבן

ולחשן

וינפש

ארחם

הערב

בטח

העלצל

ויגש

תלן

תאכל

והלם

בתרדנה
י' שמעה

עזרא

נדבכין דיאבן

ומה די עלך

כי רבים ביהודה בחומה כל לשון החומה לחומה בחומה החוצה

ומבני יודע

ואמר יוסף

ותראה אשה

ויאמרה איש ארעו

וערל זכר

הנה נא מצא

ויתן ביד עבדיו

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

ויאמר יוסף

קדמיה
בארצות

ורדב

למעטן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

מסתכלות
וישלה ידו

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ולחשן

ואלה שמות

ויקרא

אלה הדברים

יהושע

שופטים

שמואל

בת

הסף

באפק

מיכל

מיכל

מיכל

מיכל

מיכל

מיכל

מיכל

מיכל

מיכל

מיכל

מיכל

ויקדע
החרמנו
אהבתו
כבת
ויאכל
ולחיצון
החפר
ויהי

ויסב שמואל
ויאמר שאול
וירא שאול
ולדש אין כל
ויקס דוד מהארץ

מלכים

ואת כל קירות
הוא השיב

ישעיהו

מבעתך
חרפת
בחרשה
ויאנש
התמו

אט
מבעתך

ויאמרו עבדי
ויאמר דוד לשא
וירא דוד כי יצא
וילך נתן אל ביתו
ותאמר לאמר

ויהי כשמע אחאב
בן שמנה שנה
מקץ שלש שנים

תעכסנה
בעריפה
טבאל
השכתי
כאריאל
יעתו
תפתחנה
יחלון
עד וחב
לעבדים
יחלון

ויאמר יי
וינהם עליו
נעלה ביהודה
ונאסף שמחה
והצקותי
והיו עמים
אז תפקחנה
לא יכה ולא
ישראל נושע
ושמתי ביד
קרוב עדיק

ירמיה

העבד ישראל
ידעתי יי
תנו ליי אה
ברוך הגבר
ארחם
וישבו בה יח

יחזקאל

ואתה כי
ושבעים איש
ואראה והנה
כי כה אמר יי

תשפלנה
ועצביה
תשכבנה
התז
תקשכנה
מרחקים
ינהר
השב
לעיפה
ואמלט
סליק

להבד
תשמו
מקללונ
ההרגה
בששור
הסף

דברתי
מקדשיהם
בששור
מחליך

וישח אדם
הלא כאשר
ועל ליהם
כי לפע קציר
ולא תשענה
מלך ביפיו
כדעה עדרו
והוא עם בזוז
כדע כל קרס
ועד זקנה אני
ספר ישעיהו

בעת ההוא
שפך חמתך
אוי לי אמי
לכן הנה ימים
האמר אבנה
ואביא אותם

והיתה
והבאתי רע
ותוסף אתה
האמר תאמר

לבז

לכן כה אמר

תלכנה

בחורי און:

תרי עשרה

תנאפנה

על ראשי ההרים:

ישחרנע

אלך אשובה:

תמוגנה

הנה ימים באים:

וירדם

ויראוה מלחים:

מזעפו

וישאל יונה:

בעולה

הוי בונה עיר:

תחרשנה

יראונים ובושו:

יאתר

כי עוד חזון:

עמח

שמענא יהוש:

בעורון

ביום ההוא גאס:

כחש

דברי הימים

ואביהוד

ויהיו בנים:

ואחזה

ואבישוע:

לנחמן

ויתאכל אפרים:

ועתליה

ושמשרי ושחיה:

אצל

ולאצל ששה בנים:

ואחימן

למהר:

ומן הגדי

במעלם וכל ישראל

החבתים ומתתיה

השעלכני חרמות

ויזכח

ויוצא דוד לפ

ההררי בניהשם הגזוני

החרופי אלעזי וירמות

ועזזיהו

ואשישה ויחלק

לכל איש לעד וחז

ואתה שלמה בני ויחלקום

וימצאו בני אלעזר

לעבדתו וגם ללוים אין

ואיעזר בני מנשה גרשם

יתר ואחיו ביום ההוא

לעצתי

ויהיו כדברו החוח להכחיד

החזה ודברי דוד

וארץ

בני אפרכלהן

ונעבדך אבך הקשה

ואבישור ויהיו בני אונם

ונערה ולא שחור אבי

חתת

ובני קנז עתניאל ואשרל

ובני יהללאל

ואחישחר ובני ידיעאל

ואניעם

ויהיו בני סליק ספר דברי הימים

סליק ספר דברי הימים

סליק ספר דברי הימים

תהלים

ובהלמו

אז ידבר:

שגרת

קומה ובושיעני:

ואצפה

יבקר אעד:

תעטרנו

כי אתה תברך:

לעד

כי לא לנצח:

לבטח

לכן שמח לבו:

יאספני

כי אני ואמי:

שחות

כרע כאח לי:

תאחר

ואני עני ואביון:

ולחצנו

למה פנך תסתיר:

והדרך

חגר חרבך:

טהרני

הרב כבסני:

נדר

לך דמיה תהלה:

באשמיו

אך אלהים ימחץ:

המעד

תחשכנה:

יעבדוהו

וישתחו לו:

ילכחו

לפניו יכרעו:

יאשרוהו

יהי שמו לעולם:

בחנמל

יהרג כבדך:

הי שמו

כי אכל את יעקב:

ואמלאהו	אנכי יי אהיך	תבהלם	כז תרדפם
מגרת	השבת מטהרו	עדי עד	בפרות דשעים
לשפנים	הרים הגבהים	תחרש	אהי תהלת אל
מרחם	חנון יי ועדיק	אמילם	כל גוים סבבני
הסכנת	ארחי ורבעי	תנערני	למוחקות איש לשון בליכון

איוב

ישע	לשום שפלים	תבעתני	והתני בחלמות מבטחו אשר יקוט
ויעקשני	אם אעזרפי	והשיבני	תקרא ואנכי האבדת אבנים שחקן
ואספרה	אחור שמע	רעננה	כל ימו בחיין ומשך אבירים
אכחד	אורה אתכם	ינחם	אבחר דרכם יאזרני הברכ כר
אחרין	תטחן לאחר	אכלה	אם אמנע אנחנה כי מנעורי גדל
מבטחי	אם שמת	האזינה	ואולם שמע תאוו וזה מתו חיתו
רשע	וארחלחבד	יחלמנו	מלפנו מכהמות ותטהרם ועתה לאראו
יענה	שרי לאמצא	תשלחנה	תכרענה לדיהן תחמם כי תעזב לארץ
רעמה	התבן לסוס	תוסף	שים עליו כפיד סליק ספר איוב בש

משלי

תוכחת	לא אבולענת	תנצנכה	מזמה תשמר תאבדם כי משובת
מפלס	כי נכח עיני יי	לעפעפך	אלתתן שנה אחים יפוח כזבים
תשרפנה	היחנה איש	ואפלה	בנשף בערב לאשורן פת יאמין לכל
צעדו	לכ אדם יחשב	תשבענה	שאול ואבדון בעלמה דרד הנשר
שיר השירים	סמך	אחזר לנו שוע	ילדתך מי זאת עולה

רות לאנשים ותאמר נעמי ותתן ויאמר לה בעז לאמנת ותקח נעמי קינות למס איכה ישבה ואניה היה כאויב לחץ דרך קשות אסתר לבת ויהי אמן **דניאל** נבוכדנצר בשנת שלוש החוצ ויהן חלמא תהחוננ דיהן חלמא הודע אדין דניאל והודע אדין אריוך תנודע ואנא בלא חכמה חסף ישקוד דיפרזל להחווה אתיא ותמהיא יבהלונע חלס חזת יהודענע ומני שים טעם אמר בלש שאצר עלה בגזירת עירין יתונה ולך טרדין עבדת וכלדא לי ארע ישלט קרא בחילא תשלט ואנא שמעת עלך ידעת ואעז בריה הדרת ועלמרא שמיא והשלמה דנא פשר אזל אדין מלכא בשפרפרא אמו בשעתחזא לה קדמיתא כאריה תתחבר לה ייב יבהלונע קרבת על חרמן חבדתה ועל קרניא ותדקנה כין אמר חיותא באמתך כאשר נתוב שרכם אבל אגיד לך עזרא יחונה ידיע להוא למלכא החרבת די יבקר בת וחב

ומנישים טעם בנין אדין כנמא עבדו תתנ פחת תעבדון ומה
די עולך החזקה והסועבדך הגדתי והסגנים לאחרים ועתה כבשר
אכלתי גם מיום משתחווים אתה הוא בענא מלך חרום החרשים
לך ואנו החומה כל לשון פת סליק סוף פים בריך וחמנא דסייען

מען האותיות

זה הוא מספר כל האותיות שבמקרא שהוא ארבעה ועשרים ספרים כל אות אות
ואות לבדו מאלף עד תו : ממה שמעינו בתוב בספרי המסורות שמנה אותם
בדקדוק יפה רבינו סעדיה גאון זצ"ל ביר יוסף ראש הישיבה ר"ת ועשה למספר כל
אות ואות סימנים בבתיס חרוזים ובהם פיסוקים רמוזים ובהם מספר כל אות ואות
גנוזים וחזר ופירש מספר כל אות ואות הנרמזים וביאר הפסוקים הם בחרו ז'ים
גנוזים : **א** אהל מכוון בענין ששם עלו זקני הקהל עש קרבני ולזבח תודה באו
בני : פירוש מען כל אלף שבמקרא ארבעים ושנים אלף שלש מאות שבעים
ושבעה סימן מ"ב אלף שש"ז והסימן להם כל הקהל אחד ארבע רבוא אלפים שלש
מאות וששים : ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני
שנה חמשה : **ב** בני לו חברים יעמדו חברים בנימן וסגנים רבדים פחת השני
גבורים : פירוש מען כל בית שבמקרא שמנה ושלשים אלף ומאתים ושמנה
עשר סימן להם ל"ה אלף ר"ה : וסימן הפיסוקים פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלש
אלף וארבע מאות : בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמונה מאות ושמנה
עשר : **ג** גבורים בעוצם טוהר כן להם זוהר כל פקודי היצחק מלבד
הראשון דוהר : פירוש מען כל גימל במקרא עשרים אלף ותשעת אלפים
חמש מאות שבעה ושלשים סימן להם כ"ט אלף תקל"ז : וסימן הפיסוקים כל פקודי
הלוים אשר פקד משה ואהרן שנים עשר אלף : מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה
שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משוררים ומשוררות מאתים
ד דוהר גבורים יחדו דהרו נשק ושר יונות חגרו וקרח ובעור דגרו ועובר אדום
ואחיהם דהרו דהרו לבוא בשלום תשועתם לעילום ומן הדני בבשן והלום סנאה ישוב
עמו הלום : פירוש מען כל דלת שבמקרא שנים ושלשים אלף וחמש מאות
ושלשים סימן להם ל"ב אלף תקל"ב : וסימן הפיסוקים ומן הדני עורכי מלחמה עשרים
ושמונה אלף ושש מאות : בני סנאה שלשת אלפים שש מאות ושלשים : ועבד
אדום ואחיהם ששים ושמנה : **ה** הלום כל זנויות נקבעו נגועי דליות
ראובן לטרוף אריות עילם ואשור ומלכיות : פירוש מען כל הא שבמקרא
שבעה וארבעים אלף ושבע מאות וארבעה וחמשים סימן להם מ"ז אלף תשנ"ז :
וסימן הפיסוקים פקודיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות : בני עילם

אלף ומאתים חמשים וארבעה. וּמִלְכֵי־זָרָה וְיִפְחַת־עוֹר וְנוֹפְחַת־הוֹדָה
אל נא תִּשְׁחַת עֲזָרְךָ שְׁנֵי וּבֶן־זֶהֱחֵת: פִּירוּשׁ מִנֵּן כָּל־וּ שְׁבַמְקָרָא שְׁשָׁה וְשִׁבְעִים
אלף ותשע מאות שנים ועשרים סימן ע"א תתקנ"ב וסימן הפיס פקדיהם למטה
יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות בני עזר אלפים שלש מאות עשרים ושנים:
ז' זֶהֱחֵת כְּגֹפֶן בְּקוֹק פְּרִי סֵדִי עוֹן זָקוֹק וּבְנֵי אֶפְרַיִם בְּחִבְקוֹק בְּגֹי הַשָּׁנִי חֲקוֹק:
פִּירוּשׁ מִנֵּן כָּל־זֵין שְׁבַמְקָרָא שְׁנֵים וְעֶשְׂרִים אֶלֶף שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת שְׁשִׁים וְשִׁבְעִים
סימן כ"ב אלף תתס"ז וסימן הפיס ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי
חיל אנשי שמות לבית אבותם בני בגוי אלפים ששים ושבעה. ח חֲקוֹק
בְּתוֹבֵאת גִּרְשֵׁי תְּבוּסֶת מְלוּטִי זֶרֶשׁ שְׁמַעוֹן שְׁנֵיךְ שׁוֹרֶשׁ פֶּשְׁחֹר לַעֲבָד טֶרֶשׁ
פִּירוּשׁ מִנֵּן כָּל־חֵת שְׁבַמְקָרָא שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת שִׁבְעִים
וארבעים סימן להם כ"ג אלף תמ"ז וסימן הפיס כל משפחות השמעוני לפקדיהם
שנים ועשרים אלף ומאתים בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: ט
טֶרֶשׁ יִמְלֵאוֹ אֶסְמִין כְּמִישׁוֹתֵינוּ בְּתַחֲמוֹמִין חִיִּים לְמַסַּךְ נְעִימִין אֶמֶר לְהַרְבוֹת יִמִּין:
פִּירוּשׁ מִנֵּן כָּל־טִית שְׁבַמְקָרָא אֶחָד עֶשֶׂר אֶלֶף שְׁנֵים וְחֲמִשִּׁים סִימָן לָהֶם י"א אלף
נ"ב וסימן הפיס ועשרת אלפים שבו בני יהודה: כ"ב אֶמֶר אֶלֶף חֲמִשִּׁים וְשָׁנִים:
י' יִמִּין שְׁמַחָה וְשִׁשׁוֹן תִּלְלִיָּהֶם כְּקַמְסוֹן בְּכוֹחַס תֵּאלוֹן חֲסוֹן חֲרִים רֹאשׁ הַרְאִשׁוֹן
כְּמַסּוֹן: פִּירוּשׁ מִנֵּן כָּל־יֹד שְׁבַמְקָרָא שְׁשָׁה וְשָׁשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים
סימן להם ס"ו אלף תכ"ו וסימן הפיס בכוחם נתנו לאוצר המלאכה זהב ודרכמונים שש
רבואות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים וכתנות כהנים מאה: כ"ב חֲרִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְעֶשְׂרִים: כ' כְּמַסּוֹן לֹא זְעֻכָּה רָבְעוֹ עֲדָרִים בְּתוֹכָהּ וְכָל־הַבָּקָר לַעֲלֹה לְסַמִּינָה
כְּרַמִּינֵס־לֹאִי מִי־כְמוֹד: פִּירוּשׁ מִנֵּן כָּל־כֶּף כְּפוֹף שְׁבַמְקָרָא שִׁבְעִים וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף
מאתים שבעים ושנים סימן להם ל"ז אלף רע"ז: וסימן הפיסוקים ובקר ששה ושלשים
אלף ומכסס ל"י שנים ושבעים: כ"ב כְּרַמִּי שְׁלִי הָאֶלֶף לך שְׁלֵמָה וּמֵאוֹתִים לְנוֹטְרִים אֵת
פִּירוּשׁ: כ' בְּמוֹךְ אֵין אֹהֶם יִחְדְּלוֹן עֲזוֹת פֶּסֶל אֶלְלוֹן חִיִּים כְּמַתִּים יִדְּלוֹן סוֹסִידֵם
נְטֵה לָלוֹן: פִּירוּשׁ מִנֵּן כָּל־כֶּף פְּשׁוּט שְׁבַמְקָרָא עֶשְׂרֵת אֶלֶפִים וְתִשְׁעֵי מֵאוֹת אֶחָד
וְשָׁמוֹנִים סִימָן לָהֶם י' אֶלֶף תתקנ"א וסימן הפיס ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה
סוסייהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: ל לָלוֹן
מִלּוֹן אֲזָרַח בְּבָקָר יֹאִיר מִזְרַח אֶפְרַיִם דוֹד אֲתָרַח חֲרִים שֶׁעַ לְהַסִּיר מִטּוֹרַח פִּירוּשׁ
מִנֵּן כָּל־לִמְדָּה שְׁבַמְקָרָא אֶחָד וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת וְשִׁבְעִים עֶשֶׂר סִימָן לָהֶם
מ"א א"ת תק"ז וסימן הפיס פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: כ"ב
חֲרִים אֶלֶף שִׁבְעִים עֶשֶׂר: כ' מִטּוֹרַח נִשְׂאוֹ בֶן־פֶּאוֹתֶם חֲתָמוֹ מִדּוֹתֶם גִּדְּבַעֲבֵים
לְנַחֲתָם גְּמִלִים לְבֹאֵם מִשְׁכּוֹתֶם פִּירוּשׁ מִנֵּן כָּל־מִים פְּתוּחָה שְׁבַמְקָרָא שְׁנֵים וְחֲמִשִּׁים
אלף ושמונה מאות וחמשה סימן להם נ"ב א"ת תת"ב וסימן הפיסוק פקדיהם למטה ג' חמשה

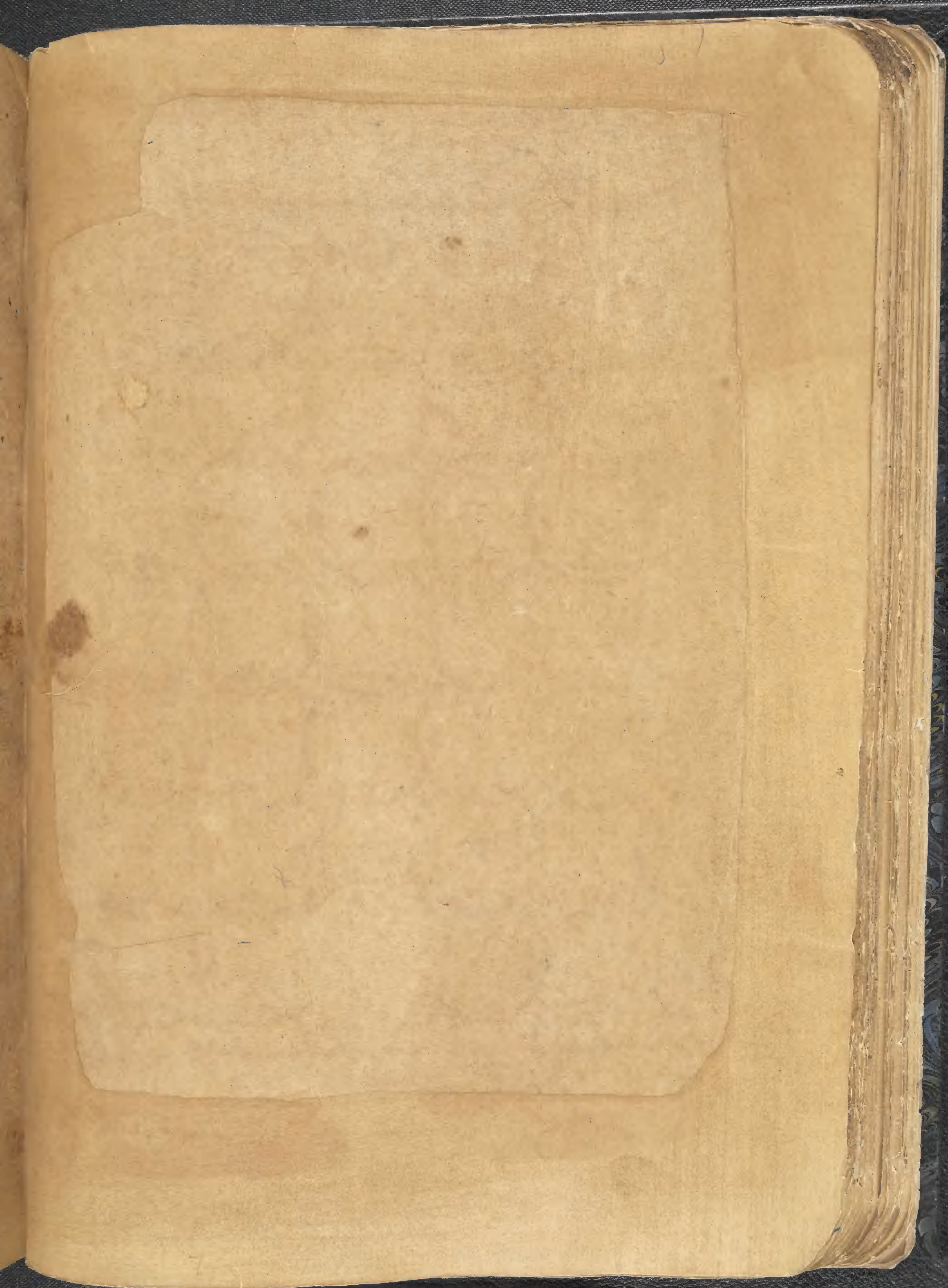
וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמורים
ששת אלפים שבע מאות ועשרים: **ה** משכנות כמו דשאן צופיכם עוד גאון
המתים בפניהם כקנאו לבית ישוע כי נבאו: פירוש מנין כלמים סתומה שבמקרא
ארבעה ועשרים אלף ותשע מאות שלשה ושבעים סימן להם כ"ד אלף תתקע"ג
וסימן הפיסוק ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: הנהנים בני ידעיה מבית
ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: **ו** נבאו לברכות בחשבון עמחיה על צבון
מנשה ישה צבעון למך בלחמו צבון: פירוש מנין כללון כפוף שבמקרא שנים
ושלשים אלף ותשע מאות שבעים ושבעה סימן להם ל"ב אלף תתקע"ג וסימנים
פקודיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: ויהי כל ימי למך שבע
ושבעים שנה ושבע מאות שנה: **ז** צבון חכמותיו כמו יסוד סירותיו ויהיו על
פי דברותיו השערים חנו סביבותיו: פירוש מנין כללון פשוט שבמקרא שמונת
אלפים ושבע מאות ותשעה עשר סימן להם ה' אלף תשי"ט: וסימן הפיסוקים ויהיו
פקודיהם שמונת אלפים וחמש מאות ושמונים דעילמן על פי י"י פקד אותם ביד
משה איש איש על עבודתו: בני השוערים בני שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב
בני חטופא בני שובי הכלמאה שלשים ותשעה: **ח** סביבותיו יבואו גדודים
במרכבת פריים בהצות את הנבדים ומקצת לפנו עומדים פירוש מן כלל סמך
שבמקרא שלשה עשר אלף וחמש מאות ושמונים סימן להם י"ג אלף תקפ":
וסימן הפיסוק ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשתא נתן לאוצר זהב
דרבמונים אלף מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות: בהצותו את
ארס נהרים ואת ארס צובה ויקם יואב ויד את אדום כגא מלח שנים עשר אלף
ע עומדים במחלקותיהם קצני עדתיהם באורך וברוחב להם אברהם לזכרון
פיהם: פירוש מן כלל עין שבמקרא עשרים אלף ומאה וחמשה ושבעים סימן להם
כ' אלף קע"ה וסימן הפיסוק והנותר באורך לעומת עשרת אלפים קדמה ועשרת
אלפים ימה: ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה ורחמ"ש
שנים: **פ** פיהם בצרור פינו בצרור סביב נפשטה ונטרוך גרשון ידעיות פלוך:
פירוש מנין כלל פי כפוף שבמקרא עשרים אלף ושבע מאות וחמשים סימן להם כ'
אלף תשנ"ו וסימן הפיסוק ויהיו פקודיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים:
סביב שמונה עשר אלף ושם העיר מיום ש' שמה: **ק** פלוך ארונ"ג ערס ענד
הנ"גנו הא בצלנה"גנו לעתים ידרכו ציגנו: פירוש מנין כלל פי פשוט שבמקרא אלף
ותשע מאות וחמשה ושבעים סימן אלף תתקע"ה וסימן הפיסוקים ואת האלף ושבע
המאות וחמשה ושבעים: ומנע יששכר יודע בנה לעתים לדעת מה יעשה
ישראל אשיהם מאתים: **צ** ציגנו צנוף ויצץ צרים נרצץ ונפש לאנקצץ
ויצץ צץ פירוש מנין כלל צר כפוף שבמקרא ששה עשר אלף ותשע מאות וחמשים
שנה

סימן להם י' אף תתקן וסימן הפיסוק ונפש אדם ששה עשר אף ויהיו כלי מי נחתשע
מאות שנה וחמשים שנה: ק' עין רבוקין פז עבר ברתוקין תוצאות חקין שפליה
נטה קו: פירוש מנין כל עד פשוט שבמקרא ארבעת אלפים ושמונה מאות שנים
ושבעים סימן להם ד' אלפים תתקעל וסימן הפיסוקים ואלה תוצאות העיר מפאת צפון
חמש מאות וארבעת אלפים מדה: בע שפטיה שלוש מאות שבעים ושנים:
ק' קו רונק כטרף עבי עדיו בעורף ומן בע אפרים ער הך פרעוש נמו רודף:
פירוש מנין כל קוף שבמקרא שנים ועשרים אלף ותשע מאות שנים ושבעים
סימן להם כ' אלף תתקעב וסימן הפיסוק ומן בע אפרים עשרים אלף ושמונה
מאות: בע פרעוש אלפים מאה שבעים ושנים: ר' רודף מרום דרומן
דושה צאן רגמו ומראשי שארית עמו לחפה לשכן שמו פירוש מנין כל ריש
שבמקרא שנים ועשרים אלף ומאה שבעה וארבעים סימן להם כ' אלף קמז:
וסימן הפיסוק רכב אהים רבותים אלפי שנאן: ויהיו ימיי עקב שע חיון שבע
שנים וארבעים ומאת שנה: ש' שמו לניצח במחולת קנויה מושיעה חוללת
מן הנשים נתעלה המשוררים עוז תהלת: פירוש מנין כל שין שבמקרא
שנים ושלשים אלף ומאה וארבעים ושמונה סימן להם ל' אף קמח: וסימן הפיסוק
ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף:
והמשוררים בע אסף מאה ארבעים ושמונה: ת' תהלת שמות פארת
קמה משוררת ובקר כליל מקטרת איוב בקומתו תזרת: תזרת
כבוד גשה רעננה גרשה זכר כהמליטה כחשה אדם האבן הראשה:
פירוש מנין כל תין שבמקרא ששה ושלשים אלף ומאה וארבעים
סימן להם ל' אף קמ' וסימן הפיסוק ובקר ששה ושלשים אלף: זק' י
איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה: כלל מנין אותיות שבמקרא כולם
הכפופות והפשוטות שבע מאות אלף ושנים ותשעים אף ושבעה ושבעים אות סימן
תש' ועב אף ועז אות:
ברוך אדוננו שהפיק רצוננו

והיה פעול לאעיאד

ראש השנה יום לאול וי' פקד א' וי' פקד ב' וי' פקד ג' וי' פקד ד' וי' פקד ה' וי' פקד ו'
ה' ויקח אברהם צאן ובקר: ואן כאן אסבת א' וי' פקד: ב' ותאמר שרה צחוק: ג' ותרא ד' וישנים:
ה' קומי שאי: ו' ויהי בעת: ז' ויקח אברהם: ח' יום אלתאני א' ויהי אחר הדברים: ב' ביום השלישי:
ג' ויאמר יצחק אל אברהם אביו: ד' וישלח אברהם: ה' ויקרא מלאך: ו' יום אלתאני
א' אחרי מות: ב' ולקח את שני: ג' ולקח מלא המחתה: ד' ויצא אל המזבח: ה' ואת חלב החטאת:
ו' והיתה לבס לחקת עולם: ז' ואן כאן אסבת א' אחרי מות: ב' כתנת כד: ולבאקי כלה סוא:
אסוכה יום לאול ואלתאני א' שור או כשב: ב' מועדי: ג' כיתבאו: ד' בחדש השביעי:
ה' בחמשה עשר: ז' ואן כאן אסבת א' שור או כשב: ב' אשבת: ג' אלה מועדי: ד' כיתבאו:
ה' וספרתם: ולבאקי סוא: ח' חולו שלמועד כל יום פעולין וביום השני א' אברה
שמיני עצרת א' כל הבכור: ב' שמור: ג' לא תוכל: ד' שבעה שבועות: ה' חג הסוכות: ז' ואן
כאן אסבת יתנו פצל שמור אתנן: יום אלתאני וזאת הברכה קד ביינא: אלתאני
יום לאול א' ברכת כהנים: ב' ויהי ביום כלות: ג' המקריב ביום הראשון וכל יום פצל יום
אלתאמן א' אכר אפרשה: אלתאני א' ויבא עמלק: ב' יתני ויעש יהושע: ג' כתב זאת:
אפסח יום לאול א' משכו וקחו: ב' והיה כיתבאו: ג' ויהי בחצי הלילה: ד' ויסעוהו זאת חקת
הפסח: ז' ואן כאן אסבת א' משכו: ב' והיה כיתבאו: ג' ויהי בחצי הלילה: ד' ותחזק מצרים:
ה' ויסעו: ו' ומושב בני ישראל: ז' זאת חקת הפסח: ח' יום אלתאני שור או כשב קד ביינא:
יום אלתאני א' קדש לי: ב' והיה כי יביאך: ג' והיה כי ישאלך: ד' והקרבת: ו' ואלא אלתאני
א' אם כסף: ב' אלהים לא תקלל: ג' לא תטה: ד' והקרבתם: ח' יום אלתאני א' פסל לך
ב' ויפסל: ג' שמר לך עד חלב אכ: ד' והקרבתם: ז' ואן כאן אסבת א' ראה אתה אמר
ב' גם את הדבר: ג' פסל לך: ד' ויפסל: ה' שמר לך: ו' את חג המצות: ז' ששת ימים:
יום אלתאני א' במדבר סיני: ב' ויעש את הפסח: ג' איש איש כי היה: ד' והקרבתם:
יום אלתאני א' ויהי בשלח: ב' וידבר וישבו: ג' ויגר למלך מצרים: ד' מה תצטק אל: ה'
נטה: ז' ואן כאן אסבת א' ויהי בשלח: ב' ויסעו מסכות: ג' וישונו ויחנו: ד' ויגר למלך מצ'
ה' מה תצטק: ו' ויסעו מלאך האלים: ז' נטה: ח' יום אלתאני כל הבכור קד ביינא: אלתאני
א' בחדש השלישי: ב' ויבא משה: ג' ויאמר: ד' אל משה לך וקדש: ד' וירד משה: ה'
וירד: ז' על הר סיני: ח' יום אלתאני כל הבכור: יום תעטת א' וירד: ב' פסל לך: ג' ויפסל שני:
תשעה באב א' כי תוליד: ב' בצר לך ומצ: ג' אתה הראת לדעת: ד' ראש חדש
א' צו: ב' יתני ואמרת: ג' עולת תמיד: ד' ובראשי חדשיכם: ז' ואן כאן ראש חדש טבת
א' צו: ב' עלת תמיד: ג' ובראשי חדשיכם: ד' ענין חנכה: ח' תם מא קצונה בעזרת שדי:

This image shows a circular manuscript page, likely a page from a Hebrew text. The text is written in a cursive script, characteristic of the 16th or 17th century. The page is aged and shows signs of wear, including stains and discoloration. The text is arranged in a circular pattern, with the outer edge of the circle forming the main body of the text, and the inner edge containing smaller, possibly marginal or supplementary, text. The overall shape is a large circle with a smaller circle inside, creating a ring-like structure for the text.

Handwritten text in a circular arrangement, likely a Kabbalistic or magical formula. The text is written in a cursive script, possibly Hebrew or Aramaic, and is organized into several concentric loops. The script is dense and difficult to decipher, but it appears to be a continuous flow of characters. The text is written on aged, yellowed paper, and the overall layout suggests a complex, multi-layered magical or mystical diagram.

בראשית

ברא אלהים וסימנוה בראשית כי נושבת למן היום ~ לאור זקמ וסימ ויקרא והולכת עוד רחק צדיק עקב ~ אשא מלה
יקום רוצח ~ בראשית ג ריש פיס וסימ ברא ממלכת מחלבת ~ ודוח לה ב וסימנה מרחפת לבשה את זכריו רצרו ימים ~

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ : וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֵהוֹ וּבְהוֹוֶה שָׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶמֶת
עַל־פְּנֵי הַמַּיִם : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי אֹר וַיְהי אֹר וַיֵּרָא אֱלֹהִים
אֶת הָאֹר כִּי טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ : וַיִּמְלֹא
אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהי עֶרֶב וַיְהי בֹקֶר יוֹם
אֶחָד :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַכְדִּיל בֵּין מַיִם
לַמַּיִם וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיְבָרֶךְ בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
שֵׁנִי :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד
וְתִרְאֶה הִיבֶשֶׁת וַיְהִי כֵן וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבֶּשֶׁת אֶרֶץ וּלַמָּקוֹה
הַמַּיִם קָרָא יָמִים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
תִּבְרָא הָאָרֶץ וַיֵּשֶׂא עֵשֶׂב מִזֶּרַע זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵץ
פְּרִי לַמַּיִם אֲשֶׁר זָרַע וַיֵּבֶן עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן וַתֹּלַד הָאָרֶץ
וַיֵּשֶׂא עֵשֶׂב מִזֶּרַע זֶרַע לַמַּיִם וַעַן עֵשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר

יֵהּ יֵהּ יֵהּ
 רב רב רב
 פִּיט פִּיט פִּיט
 ב ל וחד
 איהז
 מקומן כֵּן
 הארץ

ג
האר
המים
י
קמ
ב
סוף
פיס
בספ
למה
אשכל בקר

ז
ויהי
ז
ל
סוף
פיה

ש
 ס
 יקו
 הכל
 יחד
 הולך
 א
 מקום
 א
 ב
 נל
 וכל

01774

וְיִימֵי לְבָשָׁה אֶת צִדְעוֹן סָדָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל עַל שֶׁ הָיָה סוֹמְכִין סוֹף קְדָמָה הָאֶרֶץ וְיִישׁ תֵּלֵךְ וְהָאֶרֶץ וְיִימֵי לְבָשָׁה
יִהְיֶה יָמֵי לְבָשָׁה אֶת צִדְעוֹן סָדָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל עַל שֶׁ הָיָה סוֹמְכִין סוֹף קְדָמָה הָאֶרֶץ וְיִישׁ תֵּלֵךְ וְהָאֶרֶץ וְיִימֵי לְבָשָׁה
עַל שֶׁ הָיָה סוֹמְכִין סוֹף קְדָמָה הָאֶרֶץ וְיִישׁ תֵּלֵךְ וְהָאֶרֶץ וְיִימֵי לְבָשָׁה אֶת צִדְעוֹן סָדָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל עַל שֶׁ הָיָה סוֹמְכִין סוֹף קְדָמָה הָאֶרֶץ וְיִישׁ תֵּלֵךְ וְהָאֶרֶץ וְיִימֵי לְבָשָׁה

חית הארץ וסימניו עש לה ולכל חית ומדאכס ואת כל בן פגר מחטת ועשיתך והשבעו ולא יהי עוד אל תרדא ויבדו וכליש וסימנה וירדו בדגת וירדו במ ירדו בדגת והטנים ירדו על ס ולכל דינת פיס ד וסימנ חית הארץ ואיחין

חמישי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה אֶתְּהָאָרֶץ נָפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ
וְחַיְתוֹ אָרֶץ לְמִינָהּ וְיִהְיֶה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת־הָאָרֶץ
לְמִינָהּ וְאֶת־בְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת־כָּל־רֶמֶשׂ הָאָרֶץ לְמִינָהּ
וַיֵּרָא אֱלֹהִים בַּיּוֹם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּעֶלְמָנוּ
כְּדִמוֹתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בְּדִגְתַּיִם וּבַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם מִה וּבְכָל־
הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־
הָאָדָם בְּעֶלְמוֹ בְּעֶלְם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם
וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־
הָאָרֶץ וּכְבֹּשׁוּהָ וּרְדוּ בְּדִגְתַּיִם וּבַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיַּת־
הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־
עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עֹלֶפֶת כָּל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר
בּוֹ פְרִיעַן זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ וְלָכָל־חַיַּת־הָאָרֶץ
וְלָכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלָכָל־רֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ
חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וְיִהְיֶה וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם־

הששי

היד
החזקה
העלות
בד
ימי
צ
כע
ל
וחד
לחית
ארץ
ג
בטע
ל
וחד
וירדו
בם
ל
וחד
כעלמו
כב
וכל
בד
ימי
ג
ודעל
ועז
כות
כמ
והכ
ידו
י
דיע
פוס
מל
בת
בעז
כפרט
מתר
תקין
טוב
דיות
האדם
ורין

לכאן

זאת תורתם כל לשון ברייה כח אף וכל לשון אברואיבו
ויברא אלה שפך דם האדם אך בעלם יתהלך איש
פר בראת בדין איהו הוא לכוך וכל עבאם וסימניו

דמשא ושרעא בחור פיס וסימניו ויברא
דמא אדם סמ בעלם
תעלה כולהמוצי

א
זכר
א

٤ ٤ ٤

ב
המן
ממחלת

ב
בדיה
לך

五

ב קו ל
מל הי
בקד עיר
ה פרץ בתו ב
רוט פרץ
פוט
כספ

ב
 חד
 חס
 ב
 וחד
 חד
 מל
 מל
 וחד
 חס
 ב
 וחד
 ויטע
 ויטע
 ויטע

ז
 חזק
 ז ויבא
 ה
 חס
 והוא
 כחלק
 ויהי
 ל
 ויהי
 ויהי
 ויהי

[illegible]

ויאמר יי אלהי ד כח וסימנה לט טוב לאשה ושלמה הן האדם כ כשם שטמקללה בהמה מן החיה טבעה כך נתקללה
 נחש מן הבהמה טבעה נמצא מוליד לשבע שנים כ בעצב כ וסימנה תלמי כי ילדתי בעצב כ

אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי
 הוא נתנה לי מזה העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה
 מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר
 יהוה אלהים אלה הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל
 הבהמה ומכל חית השדה על גרונך תלך ועפר תאכל כל
 ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין
 זרעה הוא ישובך ראש ואתה תשובנו עקב

אלהאשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב
 תלדי בנים ואלא ישראל תשוקתך והוא ימשל בך
 ולאדם אמר כי נשמת לקול אש ותאכל מז
 העץ אשר עויתך לאמר לא תאכל ממנו ורה האדמה
 בעצבונך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וכן ודרדר
 תעמית לך ואכלת את עשב השדה בזה אפילו תאכל
 לחם ער שובך אלהאדמה כי ממנה לקח ואלעפר
 ואלעפר תשוב ויאמר האדם שם אשתו יהוה היתה
 אם בלחי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו תנות עור
 וילבשם

חית
עקום
ל

ל
ל
וריע
וחס
פוס
וחד
על
האשה
אמר

כ
ז
מל
עמל
צו
ל
א
בית
וכי
ז
ורדר
חית
ממאיד
עקום
מל
הוליד
ל
בית
ובדוח

ל
ל
וכל
וכל
ופל
עזר
דפוח
כתבות

הרבה ארבה כ בלש וסימנה עטבור את זרעך והגר את זרעך ד אברהם בתלי טפיו כ צויתך כ מלוצע
 וסימ המן העץ מן העץ ובלק דכות מל כמא אשר אנכי שלחך ואשר צויתך כ תאכלנה כ וסימ בעצב יו
 ועונת כ אל האדמה וסימנה כ צערת והשיבך והשבותם ואשלח אליכם ד אריך כ וישכן כ האדם באה ליהם

מִנְשָׁא מִדְּכֵס מִפְּרִשִׁי וְתַנְשָׂא וִינְשָׂא הַתַּנְשָׂא מִפְּרִשִׁי כֹּל לֵית כּוּת סָּד דְּמִי דְּסַבִּיר דֵּס הוּסִיָּא קוּל
דְּמִי וְשִׁלְא אַחֲרֵין וְדִי נִבְּוֹת בּוּ וְאֵת דְּמִי יִשְׁלֵם תַּקָּן וְסִיָּא חֵילָה דְּמִלְתָּא רֹחוּד פִּירוּשׁ כְּחָד וְלֹא תִגְדַּע דְּחוּס

יגועין
ח

אָנֹכִי וַיֹּאמֶר מֶה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמִי אֲחִיךָ עֵעֲקִים אֶל־י מִן־
הָאֲדָמָה וְעַתָּה אֲרוּר אַתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ
לִקְחַת אֶת־דְּמִי אֲחִיךָ מִיָּדְךָ וּפִתְעָבָר אֶת־הָאֲדָמָה לֹא־תִסָּף
תִּתְכַחֵה לָךְ נֶעַ וְנָע תִּהְיֶה בָאָרֶץ וַיֹּאמֶר קִין אֶל־יְהוָה גִּדּוֹל
עֹנֵי מִנְשָׂא : הִן גִּלְשֶׁת אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
וּמִפְּנֵי אֶסְתֵּר וְהִי־תִי נֶעַ וְנָע בָאָרֶץ וְהִיא כָל־מֵצְאֵי יְהִרְגֵנִי
וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לֵכֵן כְּלֹהֲרֹג קִין שִׁבְעַתַּיִם יָקָם וְיִשֵּׁם
יְהוָה לְקִין אֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אֹתוֹ כָּל־מֵצְאוֹ וַיֵּצֵא קִין
מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בָּאָרֶץ נֹדַד קָדַם־תְּעֵדָז וַיֵּדַע קִין אֶת־
אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוּךְ וַיְהִי בְנֶה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם
הָעֵיר כִּשֵּׁם בְּנוֹ חֲנוּךְ : וַיִּלֶּד לְחֲנוּךְ אֶת־עִירָד וְעִירָד־יֶלֶד
אֶת־מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל־יֶלֶד אֶת־מֶתוֹשָׁאֵל וּמֶתוֹשָׁאֵל־
יֶלֶד אֶת־לָמֶךְ : וַיִּקְחֵהוּ לָמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה
וְשֵׁם הַשֵּׁנִית עִלָּה : וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת־יָבֹל הוּא הִיָּה אֲבִי יֵשָׁע
אֵהֶל וּמִקְנֶה : וְשֵׁם אֲחִיו יוֹבֹל הוּא הִיָּה אֲבִי כָל־תְּפִשׁ כְּנוֹר
וְעֹגֶב : וְעִלָּה גַם־הִיא יֵלֶד אֶת־תּוֹבֵל קִין לְחַשׁ כְּחֶרֶשׁ
נַחֲשֶׁת וּבְרָדָל וְאַחֻת תּוֹבֵל קִין נַעֲמָה : וַיֹּאמֶר לָמֶךְ לְנָשִׁיו

ב.
סבי
ס

ג. חית
ב. עקום
א. חת
ב. חת
ג. חת

ב. ב.
אז ותם
מפני כי
מצא
מצא
חיים
ודן
ל
ל
בתו
ומל

ה' ג
חטך
וסך
אהרן

٦٠

平

אשר

८७

שבעתים ו' וסימנה לכן כל יקס קין אור הלבנה כסף צרוף לשכנינו ונמצא ס' כסף ונמצא ק"ו ושיפתח
ויאמר לו י' וסימנה לכן כל שלום לך ושלאחר עליה ונתתים ודברי ימים ס' בשם ד' וסימנה חנוך לשם הנחלים
הנחלים ס' תוכל ו' פתח ו' ק"ו וסימנה עליה ב' בן ושמותי בהם לרקמות וכן תוכל שם משך ס' ותהר ותלד ב'

17

כל קרייה מאת המאות כח בר מן ובשנה השביעית עד ויקח את שרי המאות מאיות כח מהללל יהללל
ג' וסימנה בראשית עזרה ודברי הזמים כח ויחי ה' בטעם וסימל מהללל חנוך מתושלח רעו נחור

כל
אור
מל

כל
קד
חס

ג
מטע

כל
קד
מל

בר
מן
ג
חס

בטע

ש
ג
ג
ג

ג
בטע

בעז
ג
רש

כל
קד
חס
ג
חד

אחריו הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות
שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים
ותשע מאות שנה וימת
שבעים שנה ויולד את מהללל ויחי קינן אחריו הולידו
את מהללל אל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד
בנים ובנות ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות
שנה וימת
ויחי מהללל חמש שנים
וששים שנה ויולד את ירר ויחי מהללל אחריו הולידו
את ירר שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי מהללל חמש ותשעים שנה ושמונה
מאות שנה וימת
ויחי ירר שנים
וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך ויחי ירר אחריו
הולידו את חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהיו כל ימי ירר שנים וששים שנה ותשע מאות שנה
וימת
ויחי חנוך חמש וששים שנה
ויולד את מתושלח ויתהלך חנוך את האלהים אחריו
הולידו את מתושלח שלש מאות שנה
ס ובנות

א שלוש
אד כי אע
זכים ויניקו

כל שלש דק
יב וסימנה ח
בט העציק הן

ויתהלך ג' רש פיס וסימנה ה' חנוך חנוך בנות
עשרה אמות קדמא רצות הבית דיחזקל
חשפתו יבקש את עון ישראל עשיר ישכב כי רוח עבר

שמונים ז' מל וסימנה מתושלח מיעאה בן חמש ושמונים שמונים ויהי בשמונים ויעזר מלך
בני דמלכים ואם בגבורות כהדאות וכל דברי ימים כות מל בר מן חד חס ויעש מהם סס כל ענין ויהי ויהי

46

ימי חנוך
למך נח
סימן חלף
8

9

בקר

ג

בטע

בעני

+

מל

וכל

דבר

יח

כות

מל

בר

בטע

טלס

חלש

על

חוד

מל

ג

חס

בת

ה

פיה

ה

אית

בהון

ל

חל

בת

חית

עקס

ג

מע

כתב

ויהי כלימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה
ויתלה חנוך את האלהים ואינו כילקח אתו אלהים
ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת
שנה ויולד את למך ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך
שנים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כלימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה
וימת ויחי למך שנים ושמונים שנה
ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו
ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה
ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש
מאת שנה ויולד בנים ובנות ויהי כלימי למך שבע ושבעים
שנה ושבע מאות שנה וימת
חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת ויהי לפי
החל האדם לרצ על פני האדמה ובנות ילדו להם ויראו
בניה אלהים את בנות האדם כי טובת הנה ויקחו להם נשים
מכל אשר בחרו ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעולם
בשגם הוא בשר והיו ימי מאה ועשרים שנה הנפלים היו

בחרו ג קמץ וסימנה מכל אשר ובאשר לא ויראת בני חד בנת וחד בנת סס לעלם יח חס בקר ימנה
בתו וסימ וחי לעלם באדם זה שמי יי מלך ונחלן לעלם ועצרו לעלם אות הילעלם בהם תעבדו ויבדלם ויאמרו
וח לעלם חס בשל קר וסימ יחי אדע המלך ושבו דמיהם באהבת יי ומלך ממלכת יורוך ואני אבד ואת מרדס מחסות

ואשתו וסימנה בעצם היום הזה כי כאשר בדיקת חצרון כי בעד מדינים משתוקם רמש על הדומה
וסימנה מן הדומה בלהחיה ידעשן מפני ג' וסימנה השמים כי ארבות ממדום שער העדירות

לחיות זרע עלפני כלהארץ: כי לימים עוד שבעה
אנלי ממטיר עלהארץ ארבעים יום וארבעים לילה
ומחיתי את כלהיחוס אשר עשיתי מעל פני הארמה:
ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: ונח בן שש מאות שנה
והמבול היה מים עלהארץ: ויבא נח וצניו ואשתו ונשי
בניו אתו אלהתבה מפני מי המבול: מזהבהמה הטהורה
ומזהבהמה אשר איננה טהרה ומזהעוף וכל אשר דמש
עלהארמה: שלים שנים באו אל נח אלהתבה זכר ונקבה
באשר צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת הימים ומי
המבול היו עלהארץ: בשנת שש מאות שנה לחיי נח
בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש בינום הזה נבקעו
בלי מעינת תהום רבה וארבות השמים נפתחו: ויהי
הגשם עלהארץ ארבעים יום וארבעים לילה: ובעצם
היום הזה בא נח ושם צחם ויפת בנית נח ואשת נח ושלושת
נשי צניו אתם אלהתבה: המה וכל החיה למינה וכל
הבהמה למינה וכל הרמש הרמש עלהארץ למינה וכל
העוף למינה: כל עפוף כל פנה: ויבאו אל נח אלהתבה

ל
וחד
ולחיות
נמשות
ג
מל
גלע
חת
ירושל
ג
דוש
פוס
הבהמה
החץ
השמים
ג
לבוא
לשבע
ג
ב
פי
ב
לפוק
וחס
ל
וחד
שם
ג
וחס
המה
ובל
פוס
בין
החיה
ג
מל
בת
בליט

המה יט ריש פוס וסימנה וכלהחיה כי מריבה בית מיכה הרחיקן מיטובים בארץ עוף המה רכלך כן תמהו
יענון אבדו מנשי יי במורדי אור יבאו אל מקור בדעוונכ
וסימנה ויהי לשבעת מצות יאכל ות עלין ושבעת ימי החג
ידר יום סם שבעת הימים הלע
ידר הלבעד ויאכלו את המועד ואחריהם

הגבהים ב' חס וסימנה ויכסו כל ליעלים ס' מאדם עד בהמה ו' וסימכין בקד וסימנה חמחה וימח כלי כל כבוד
שהטו כבודו וכל ואלה שמות ועד בהמה כות ס' ויעצר ט' ויזכר ויקחם שמה שבעות הקדשים וכשמע ובשעת

והגלו

ויגוע

ס

ב

מלכות

ב

בשר

תחתנה

ל

וחד

ותלם

ב

דסל וחד

הרים

הגבהים

ב

ורעשו

מפניו

פ

לכף

ג

בך

חית

עקום וב

ישאר

י

בתו

ל

וחד

ל

עקום

כת

לף

בלע

ל

סליל

שנים שנים מכלה בשר אשר ב' רוח חיים והבאים זכר
ונקבה מכל בשר באו באשר ענה אתו אלהים ויסגר יהוה
בעדו ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים
וישאל את התבה ותרים מעל הארץ ויגברו המים וירבו
מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים והמים גברו מאד
מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל
השמים חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו
ההרים ויג' עכל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה
ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם כל אשר
נשמת לרוח חיים באפו מכל אשר בחרבה מתו וימח את
כל הקוס אשר על פני הארמה מאדם עד בהמה עד למש
ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר
אתו בתבה ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום
ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר
אתו בתבה ויעבר אלהים רוח עלהץ
ויסכרו מעינת תהום וארבת השמי
דשמים וישבו המים מעל הארץ ו
שוב ויחסרו

סליל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

וישלח כב וסימנה הערב הינה לוט יצחק את אחיו משה בעם לכל עם יהושפט נושא המטה בקמח
שמואל בכל גבול משם לזקק את אבנר השלישית וגחזי האריות גודרי רזון בני נביא ודב מיס

המים מקצה חמשים ומאת יום ותנח התבה בחדש ושבוע
בשבועה עשר יום לחפש על הרי אררט והמים היו הלוח
וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחפש נראו
ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון
התבה אשר עשה וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד
יבשת המים מעל הארץ וישלח אתה יונה מאתו לראות
הקלו המים מעל פני האדמה ולא מצאה הינה מנוח
לכף דגלה ותשב אליו אלה התבה כימים על פני כל הארץ
וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אלה התבה ויחל עוד
שבועת ימים אחרים ויסף שלח אתה יונה מן התבה
ותבא אליו הינה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע
נח כי קלו המים מעל הארץ ויחל עוד שבועת ימים
אחרים וישלח אתה יונה ולא ספה שוב אליו עוד ויהי
באחת וששמאות שנה בראשון באחד לחפש חרב
המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה
חרבו פני האדמה ובחדש השני בשבועה ועשרים יום
לחפש יבשה הארץ וידבר אלהים

ב
עליהם
הרוח
ג
קמ
וחד
פת

ז
ג
מל
ור
חס

נא
בקר
מל
חס

ב
מן
מל
הוא
בקר

כל
יסמין
בשת
נקוד
וכל

מכות
בשלש

וישלח כב וסימנה הערב הינה לוט יצחק את אחיו משה בעם לכל עם יהושפט נושא המטה בקמח שמואל בכל גבול משם לזקק את אבנר השלישית וגחזי האריות גודרי רזון בני נביא ודב מיס

יצוא ז' מל וד חס וסימנה הערב שמעי נעמן מל כלה יצחק הרצח רוד ירמיהו חס ס חרבוב בפס
ולית בנת ערו ב בפס זמרו ב בפס חנו ב בפס קצצו ב בפס אגרטרל ב בפס בעלעל ב בפס ולית טות
גלל ב בפס הלח ב בפס ולמה ב בפס טמא ב בפס ממתים ב בפס עים ב בפס קלוד בטעמ נעלום ב בפס

ומגדל וסמך בשמים ויראן צנן וחורשה ומגדל עוז יסוב כל הארץ ומעל לשער הכרם בן קדמ קל ושי פתחם
בני האדם וסמך אשר בני אדורים אתה ידעת וחצר פקחות משמים בציט להודיע וכל קהלת כות ושי קל בני אדם

נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם כנפון
על פני כל הארץ וירד יהוה לראות אתה עיר ואת המגדל
אשר בנו בני האדם ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת
לכלם וזה החלם לעשות ועתה לאיצרם מהם כל אשר יזמו
לעשות הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו ולפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו
לבנות העיר על כן קרא שמה בבל כי שם בבל יהוה שפת
כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ

ב
העצב
נבזה
ג
חס
ח
דס
ושי
קל
בני
אדם
ג
הקלת
א
ח
בקל

אלה הולדת שם שם בדמאת שנה ויולד את ארפכשד
שנתים אחר המבול ויחי שם אחר הולידו את ארפכשד
חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות
וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח
ויחי ארפכשד אחר הולידו את שלח שלש שנים וארבע
מאות שנה ויולד בנים ובנות
חי שלשים שנה ויולד את עבר ויחי שלח אחר הולידו
את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

ב
בתו
א
לע
זק
אשר
א
נקד
א
שם
אכל
חת
אסוף
פוס
כות
א
אלמד
א
בטע

אויפכשד א ברא אבר א רש א הכז א ורע א זע א חי א טל א יסך א כף א לח א מר א נתן א שרי א עזר א מרץ א עץ א
קש א רכש א שט א ממל א ושלח א ואכז א ולמד א והועד א וחצו א ויסעו א ונסו א ומעץ א ותקדב א ותשקן א
ותנוח א ותעמד א נבחה א והכה א ודיפת א ורפא א ויחי ג וסימנה משם העם בכל העם מעלין ב מטה ריה פיס

פֶּלֶג לִסּוּף פִּיט לִמְשִׁמְרֵת לִסּוּף פִּיט אֲדִיכֵת לִסּוּף פִּיט עֲמֻדֵת לִסּוּף פִּיט לִלְבֵּת לִסּוּף פִּיט וְנִשְׁבֵּג לִסּוּף פִּיט ~

52

ל
קמ
וסוף
פִּיט
ג
מקף
ז וטפחה
בטע נח
שֶׁת פֶּלֶג
ידו תרח
למך
שם
שלח
עצר
פלג
בטע
בספ
ג
בטע
רעו
נחור
חטך
זא
פִּיט
אית
בהון
את
ואת
ומלה
ביטה
זין
קמ

וַיַּחֲלֶצְךָ אֲרֻבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶךְ אֶת־פֶּלֶג
וַיַּחֲלֶצְךָ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיֹּלֶךְ בָּנִים וּבָנוֹת וַיַּחֲלֶצְךָ שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וַיֹּלֶךְ אֶת־דָּעוּ וַיַּחֲלֶצְךָ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־דָּעוּ תִּשְׁעַ
שָׁנִים וּמֵאַתְנָיִם שָׁנָה וַיֹּלֶךְ בָּנִים וּבָנוֹת וַיַּחֲ
וַיַּחֲרֵעוּ שֶׁתִּים וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶךְ אֶת־שְׂרוּג וַיַּחֲ
רֵעוּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שְׂרוּג שֶׁבַע שָׁנִים וּמֵאַתְנָיִם שָׁנָה
וַיֹּלֶךְ בָּנִים וּבָנוֹת וַיַּחֲ שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וַיֹּלֶךְ אֶת־נַחֲוֹר וַיַּחֲ שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נַחֲוֹר
מֵאַתְנָיִם שָׁנָה וַיֹּלֶךְ בָּנִים וּבָנוֹת וַיַּחֲ
נַחֲוֹר תִּשְׁעַ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיֹּלֶךְ אֶת־תֵּרַח וַיַּחֲ נַחֲוֹר אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־תֵּרַח תִּשְׁעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמֵאַתְנָיִם שָׁנָה וַיֹּלֶךְ בָּנִים
וּבָנוֹת וַיַּחֲ תֵּרַח שֶׁבַע עִים שָׁנָה וַיֹּלֶךְ אֶת־
אַבְרָם אֶת־נַחֲוֹר וְאֶת־הָרָן וְאַלְהָ תוֹלְדֵת תֵּרַח תֵּרַח הוֹלִיד
אֶת־אַבְרָם אֶת־נַחֲוֹר וְאֶת־הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט וַיֵּמֶת
הָרָן עַל־פְּנֵי תֵּרַח אֲבִיו בְּאֶרֶץ מוֹלְדָּתוֹ בְּאֹר פִּשְׁדִּים וַיִּלָּח
אַבְרָם וְנַחֲוֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם אִשְׁתֹּ אַבְרָם שָׂרָי וְשֵׁם אִשְׁתֹּ

אברהם
אברהם
אברהם

זא פִּיט אית בהון את ואת ומלה ביטה זין קמ
זא פִּיט אית בהון את ואת ומלה ביטה זין קמ
זא פִּיט אית בהון את ואת ומלה ביטה זין קמ

ולד לומר ל וקס ל וטף ל וסר ל וזר ל ואף ל וגד ל וכי ל ורב ל ויש ל
הרן ג בליש וסימ ברחשית חר ואת צית נמדה ושלמית וחזאל וחד הרם ובעמק בית הרם

נחול מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יספה ויהי שרי
עקרה אין לה ולך ויקח תרח את אברהם בנו ואת לוט בן
הרן בן בנו ואת שרי בלתו אשת אברהם בנו ויעאו אתם
מאור פשרים ללכת ארצה כנען ויעאו ערחרן וישבו שם
ויהיו ימיתרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן

קנן פיס סימן בעלאל

ויאמר יהוה אלה אברהם לך מארעך וממולדתך ומבית
אביך אלה ארץ אשר אראך ויאעשך לגוי גדול ואברכך
ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה מברכך ומקללך
אאר ונברכו בך כל משפחת הארמה וילך אברהם כאשר
דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברהם בן חמש שנים
ושבעים שנה בעאתו מחרן ויקח אברהם את שרי אשתו
ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן ויעאו ללכת ארצה כנען ויעאו ארצה
כנען ויעבר אברהם בארץ עד מקום שלם עד אלון מורה
והכניעני ארץ וירא יהוה אלה אברהם ויאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת ויען שם מזבח ליהוה הנראה

ל
י
פיס
חית
בהן
ח
ואת
וח
ז
ל
שש
וח
ז
ח
ח
וח
מל
ג
ב
י
פיס
בח
מט
כ
כל
ק
ח
כ
ג
מל
ב
ז
בס
בבחר
וי

ואברכך ב חר חס וחר מל וסימנה ואעשך לגוי למע יי לפי משפחת האדמה ג בקר בקמנה
וסימנה ונברכו בך וחברו רן אתכם ויעתים כל ב השית הנראה בשלש נקוד וכל קלי הנראה
ותקם וסימנה פרעה שמשון חצני יחזקיהו ולימיל ומהיה לה ילד בחיה אכלי למה ומת

אחלה וכתה וקרן וסימנה ויתגל ויעתק וילך למסעין ויסע ישראל המערים וסימנה
כי יראו כבוא האכלים וירעו אתנו כבוא גמל וסימנה אברהם מועד צאתך השבתי לו

אליו ויעתק משם ההרה מקדש לבית אל ויט אלה בית
אל מים והע מקדש ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם
יהוה ויסע אברהם הלך ונסוע הנגבה

ויהי רעב בארץ וירד אברהם מצרימה לגור שם כי כבד
הרעב בארץ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ואמר אל
שרי אשהו העתא ידעתי כי אשה יפת מראה את והיה
כיראו אתך המצרים ואמרו אשהו זאת והרגו אתי ואתך
יחי ואמרתי אחתי את למען יטב לי בעבורך וחיתה נפשי
בגללך ויהי כבוא אברהם מצרימה ויראו המצרים את
האשה כי זאמאד ויראו אתה שרי פרעה ויהללו
אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה לאברהם היטיב
בעבורה ויהיו עאזבקר וחמרים וע
ואתנת וגמלים וינעיהו ואת פרעה עים גדלים ואת
ביתו ערד שם אברהם ויקר פרעה לאברהם
ויאמר מה זאת עשית לי למא לא הגדת לי כי אשה אתך
הוא ולמה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה

ו
כת
הי
ג
מל
בת
כה
בן
פל
מל
בר
מן
חד
חס
ג
ג
ג
דגן אמור נכשן
ג
לחכה
מל
בת
ג
ר
רע
מיס
ג
דסל
בן
חז
המלך
דעזיה
ג

מצרימה פה בקוסימנה ויהי רעב כאשר הקריב כבוא אברהם וישבו אנשים הורד הארץ החלעמך
מקניהם הנפש שמות בלכתך בשלחולי ונשובה בשבעים ידבה וענת וימלך וחיתה נפשי ונפשי
יחי וסימנה והרגו אתי דגן ויחי מיהאנשים והנב איס מתים ומשכטים עליהם מדוע ושעים

וְלָךְ וְסִימְנָה לְמַה אֲמַרְתָּ הֵנָּה רַבָּקָה עֵתָּה וְלָךְ וְיֹאמַר לְבָחָהּ קָח נָה בִּידָךְ וְיִשְׁלַחוּהָ לְאַחֲרֵיתָהּ
כִּי מִן חֹדֶשׁ יִשְׁלַחוּהָ הַנָּשִׁים עֲקָרוֹן פְּלִשְׁתִּים וְחִבְרוּ יִרְמְיָה כִּגְן בְּיָבֹשׁ וְסִימָה בַּחֹדֶץ וְעִרְבָתָהּ

הִנֵּה אֲשַׁתְּךָ קָחוּלָךְ וַיֵּצֵאוּ עָלָיו פֶּרְעָה אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַחוּ
אֹתוֹ וְאֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת כָּל אֲשָׁרָלוֹ וַיַּעַל אֲכָלָם מִמִּצְרַיִם
הוּא וְאֲשֶׁתוֹ וְכָל אֲשָׁרָלוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנֶּגֶבָה וְאַבְרָם בֶּנֶדֶד
מֵאֵד בְּמִקְנֵה בְכֶסֶף וּבְזָהָב וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנֶּגֶב וְעַד צִיָּת
אֶל עַד הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שֵׁם אֱהֱלָה בְּתַחֲלָה בֵּין בֵּית אֵל
וּבֵין הָעֵי אֶל מָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשִׁית
וַיִּקְרָא שֵׁם אֲבָרָם בִּשְׁם יְהוָה וְגַם לָלוֹט הֵלֶךְ אֶת אֲבָרָם
הָיָה עֹאזְבָקָר וְאַהֲלִים וְלֹא נָשָׂא אִתָּם הָאָרֶץ לִשְׁבֹת
יָחִידוֹ כִּי הָיָה רַכּוּשׁ רָב וְלֹא יָכֹל לִשְׁבֹת יָחִידוֹ וַיְהִי יָדִיד
בֵּין רַעֲי מִקְנֵה אֲבָרָם וּבֵין רַעֲי מִקְנֵה לוֹט וְהַנֶּגֶב עַל וְהַפְּרָזִי
אֲזִישָׁב בָּאָרֶץ וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל לוֹט אֵלַי תְּהִי מְרִיבָה
בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין רַעֲי וּבֵין רַעֲיָךְ כִּי אֲנִישִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ
הֲלֹא כָל הָאָרֶץ לִפְנֶיךָ הִפְּרָדָה נָא מֵעָלַי אֶסְדֵּשׁ מֵאֵל וְאִמָּה
וְאֶסְדֵּימִין וְאֶשְׁמָאִילָה וַיִּשְׁאַל לוֹט אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת כָּל
כֶּכֶר הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָה לִפְנֵי שֶׁ
עֲמָה בְּגִדְהוּהָ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶפְרַיִם עֵר וַיִּבְחַר לוֹ לוֹט
אֶת כָּל כֶּכֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקָּרָם וַיִּפְּרְדּוּ אִישׁ מֵעַל

ו
ה
ב
ק
כ
ז
פ
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צה

ג' פ"ס א"ת בהק' ועד עד וסימנה וילך למסעיו ושת את גבולך ויקרא לשיב. וחילופהון י"א איתבהון
עד ועד וסימנה ינאצוני ישלח יי' והערה ויהמם התקן
יחבלי. לבה חננו נפתחו שחקים ~ בארץ ה' וסימנה
האדץ ויבן כמו דמים אפשיטנה פ"שתי יי'

ואשמאלה ל החשמלה ל הגולה ל הגמולה ל האכילה ל כחולה ל כבתולה ל כבתולה ל
ואנשי ר' ריש פיס וסימטה סדום קדש תהיון בבל עשו תמיד יצא ~ אנה ספרה משה בן עמרם בן עזרא

54

ב
רע
פוס
הוז
רע
פוס
ב
נמ
ח
בול
ממ
וחס
א
א
סמ

אחי אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכפר
ויאהל עד סדם ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד
ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרר לוט מעמו שאנא
עניך וראה מזה מקום אשר אתה שם עפנה ונגבה
וקדמה וימה כי את כלה ארץ אשר אתה ראה לך אתננה

ט
רע
פוס
א
א
סמ

ולזרעך ולמנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה קום
רץ לארפה ולרחבה כי לך אתננה ויאהל אברם
באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח

א
א
סמ

לך שבער אריוך מלך אלסר כדרלעמל
לך גוים עשו מלחמה את צרע
שע מלך עמרה שנאב מלך ארמה
פזים ומלך בלע הוא עט בלאלה חברו
הואיס המלח שתים עשרה שנה עבדו
שלש עשרה שנה ויבא ארבע
גשלה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויבואו

א
א
סמ
א
א
סמ
א
א
סמ
א
א
סמ

צפנה ה בתו וחס וסימטה ויבן אמר והיה זרעך על ירך וחברו מחנה דין צוריא אל רב לכם הפסגה
וימה ג וסימטה וקדמה מעקרון וימה ונבקע הר הזת ~ למנות ה וסימטה זרעך ימנה ימינו כן הודע
בעני ישראל המספר ~ ויהי בימי ה וסימטה אמרפל אחז יהויקים שפט השפכיים אחז שורוש ~

וישב כה פתח וסימנה הרכוש ויקח הנה שקים השב זה בארבעה רעה הכסף יהונתן לשקר צדוק צדקתו בנכה יואש
עלה ויקרא שכן המקדש למלאך שפטינו כצדקי אונם מזרח יעתר ~ וחס ויין ג' וסימל מלכי צדק לחמורינו הכבדו
על

הרכש וגם אתלוט אחיו ורכשוה שיב וגם את הנשים
ואת העם ויניא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהפוזת
את כרר לעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה
הוא עמק המלך ומלכר צדק מלך שלם הוא עיאל חס ויין
והוא כהן לאל עליון ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל
עליון קנה שמים וארץ וברוך אל עליון אשר מגן צדק
בידו ויתקלו מעשר מכל ויאמר מלך סדם אל אברהם תקלי
הנפש והרכש קח לך ויאמר אברהם אל מלך סדם הרמתי
ידי אליהוה אל עליון קנה שמים וארץ אם מחוט
ועד שרוד נער ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני
העשיתי את אברהם בלעדי רק אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענל אשכל וממלאהם
יקחו חלקם
אחרי הדברים האלה
היה דבר הוה אל אברהם במחזה לאמר אלהי אברהם
אנלי מגן לך שכרך הרבה מאד ויאמר אברהם אדני יהוה
מהתתקלי ואנכי הולך ערירי ובזמ שק ביתי הוא דמשק
אלי עזר ויאמר אברהם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי

יב ל
מל
בטו
ל מלה
וחד חדא
על בירוש
דברת
מלכי ג
צדק ריע
פס
ל
חס
דחס
ז ל
ולא
ל נצח ל
דיע
פס
ה חס
ג
רוע
פס
בקר
כח
בן
ל
ז כתבו
וכל
נצי
כוח
במה

15

ויין וסימנה ומלכ צדק וגם תבן גס ר
ה כטור ונבל ויחזק את המעדות לאמתם חמורות והפוזות
שם כדורו חד בן וחד בנב וחד בכתו ~ הרי מות ג' מכלין כחותיותהו
יעז וסימ ירי קולי בחד ~ אחר הדברים האלה ג' דיש פיס וסימ אל אברהם

כי אם ג' בטעם וסימנה אשר יצא בדם שפכו רע לבם החוצה י' וסימנה ויוצא אתו כהוציאם ולכבדו
וינס ו' בענין ישב בחוץ מדלתו ויחולו וישכימו ויקרא ויאריכו וחזרו בערם א' וסימנה ו' כח' וסימ

מה תתן לי
במה אדע
אתה החלות
ג' ואתפלא
א

בטע
ג' מל
ל

ל
וחם

ג

צא
בקל

פתח
וכל

וישן
ויסך

דמיוב
כות

ל
וחר

ל
ישב
לוחו

כל

התו

חס

בר

מן

ס' וצ

רוע

פיס

ז

דוד

הולך

וירש אתי וזהנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה פואם
אשר יצא ממעיך הוא יירשך ויוצא אתו החוצה ויאמר
הבטנא השמימה וספר הכוכבים אסתובל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זרעך והאמן ביהוה ויחשבה לו ערקה
ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתך מאור בשמים לתת
לך את הארץ הזאת לרשתה ויאמר אדני יהוה במה
אדע כי אירשנה ויאמר אליו קחה לך עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותר וגו' ויקחה את כל אלה
ויבחר אתם בתוך ויתן אישבתו לקראת רעהו ואת
העפר לאבדו וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברהם
ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברהם והנה אימה
חשכה גדלה נפלה עליו ויאמר לאברהם ידע תדע כי תר
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע
מאות שנה וגם אתה גוי אשר יעבדוך אנכי ואחריו
יעבדוך שגור ואתה תבוא אל אצתיך בשלום תקבר
בשיבה טובה ודוד רביעי ישו בו הנה כי לא שלם עון
האמרי ער הנה ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנו

במה ה' קמעה וסימנה אדע חושיע חור אפתנו וחזרו אקדם יהי לנו והוגעתם וחר ובמה אכפרם
בתיך ה' וסימ ויבחר ויהיו הזנבות אחר אחר ג' וסימ דין א' דין ע' ע' ח' דין וכל שום ברש
יצאו י' וסימנה דן א' עזר איצד ואני וראיתם ומבניך ומבניך חיים ב' ד' דרכים מלאכים מהקדש בתחליים ע' ו

ל
ל
ו
ל
ל

ז
חמת

i

י
ד

ג פיס
 קמ בתו
 לא לט
 וחד
 פת
 וחד
 ואבט
 ג
 אנכי

ל
ל
פ
את
ו
ע
כ
ל

נקוד
 ב
 בתי
 ז
 זרוב
 זכר
 זכר
 זכר

עֲשֵׂן וּלְפִי אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזֵרִים הָאֵלֶּה וּבֵינָם הָיָה
בְּרִית יְהוָה אֶת אֲבָרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזָרְעְךָ נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ
הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פָּרָת אֶת הַקִּינִי
וְאֶת הַקִּנִּי וְאֶת הַקִּדְמוֹנִי וְאֶת הַחֲתָנִי וְאֶת הַפְּרָזִי וְאֶת
הַר פָּאִיס וְאֶת הָאֲמֹרִי וְאֶת הַמִּנְעֵנִי וְאֶת הַגְּרִגְשִׁי וְאֶת הַיַּבֵּי
וְיִשְׂרָאֵל אִשְׁתְּ אֲבָרָם לֹא יִלְחָה לוֹ
וְלֹה שְׂפָחָה מִצְרַיִם וְשָׂמָה הַגֵּר וְהָאֲמֹר שְׂרֵי אֶל אֲבָרָם
הֵנָּה לֹא עֲזָרְנִי יְהוָה מִלִּדְתָּ בְּאֵל אֶל שְׂפָחָתִי אֲנִי אֲנִי
מִמֶּנֶּה וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם לְקוֹל שְׂרֵי וַתֵּקֶחַ שְׂרֵי אִשְׁתְּ אֲבָרָם
אֶת הַגֵּר הַמִּצְרִי שְׂפָחָהּ מִקֵּץ עֶשְׂרִי שָׁנִים לְשִׁבְתָּ
אֲבָרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתֵּתֵן אֹתָהּ לְאֲבָרָם אִשָּׁה לוֹ לְאִשָּׁה
וַיָּבֹא אֶל הַגֵּר וְהַגֵּר וַתֵּרָא כִּי הִרְתָּהּ וַתִּקַּח גְּבֻרָתָהּ בְּעֵינֶיהָ
וְהָאֲמֹר שְׂרֵי אֶל אֲבָרָם חָמְסִי עָלֶיךָ אֲנִי נָתַתִּי שְׂפָחָתִי
בְּחֵיקְךָ וַתֵּרָא כִּי הִרְתָּהּ וַאֲקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי
וּבֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל שְׂרֵי הִנֵּה שְׂפָחָתְךָ בְּיָדְךָ עָשִׂיתָ
לִּי הַפֹּט בְּעֵינֶיךָ וַתַּעֲנֶה שְׂרֵי וַתִּבְרַח מִפָּנֶיהָ וַיִּמָּצְאָהּ
מִלֹּאךְ יְהוָה עַל עֵין הַמַּיִם בְּמִדְבָּר עַל הָעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר

וְלֵךְ ג' קִמֵּץ וְסִימְנָה שִׁפְחָה שְׁנֵי פִיּוֹת אִמֵּר עָלֶיךָ וְחָד פִּתְחָה וְלֵךְ ג' גִּבְרִית ד' וְסִימְנָה
וְתִקַּל וְתִאֲמַר הִנֵּה כְעֵינִי כִּתְרִישׁ נִתְּתָה ג' וְסִימְנָה שִׁפְחָה הָאֵר צוֹת וְהִיא לֹא יִדְעָה

וילדת ג' וסימט' ישמעאל הנך ~ וקראת ~ בלש' וסימ' ישמעאל הרעה עמנו ישועה הלוא מעתה
על כן קראת ~ והוא יהיה ~ פרא למען הקים לי לבן וחבל להם לרעה בית לשמו ~ דא' ליתקן

וַיֹּאמֶר הָגֵר שְׁפַחַת שָׂרִי אֵימָזָה בָּאת וְאַנְהָ תִלְכִּי וְהָאָמֶר
מִפְּנֵי שָׂרִי גָבַרְתִּי אֲנִי בִרְחַת וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֵּאךְ יְהוָה
שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתְּךָ וְהִתְעַנִּי תַחַת יָדֶיהָ וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֵּאךְ יְהוָה
הֲרַבָּה אֲרַבָּה אֶת־זַרְעֲךָ וְלֹא יִסָּפֵר מִרְבִּי וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֵּאךְ
יְהוָה הֲנֶךָ הָרָה וְיִלְדָּתְךָ בֶּן וקראת שמו ישמעאל כִּי־שָׁמַע
יְהוָה אֶל־עֲנִיךָ וְהוּא יִהְיֶה פְּרָא אֲדָם יָדוּ בְּכָל־וַיֵּךְ כָּל־בֶּן
וְעַל־פְּנֵי כָל־אֲחָיו יִשְׁכֵּן וְתִקְרָא שְׁמֵי הוּא הַדָּבָר אֵלֶיהָ אֲתָה
אֶל־רֵאִי כִּי־אִמְרָה הַגֵּם הַלֵּם רֵאִיתִי אַחֲרֵי־רֵאִי עַל־כֵּן קָרָא
לְבָאָר בָּאָר לְחִי רֵאִי הִנֵּה בִּזְקָךְ שׁוֹבֵן בָּרֶךְ וְתִלְךָ הָגֵר
לְאַבְרָם בֶּן וַיִּקְרָא אֲבָרָם שֵׁם־בְּנוֹ אֲשֶׁר־לָדָה הָגֵר יִשְׁמַעְאֵל
וְאַבְרָם בֶּן־שְׁמֹנֶם שָׁנָה וְשֵׁשׁ־שָׁנִים בְּלֶדֶת הָגֵר אֵת־
יִשְׁמַעְאֵל לְאַבְרָם וַיְהִי אֲבָרָם בֶּן־

ב'
לחסות
תחת ב'
מקור
מש

ג'
בלש'
ב'
לח
בסיב
ו'
וחד
בסיב
ו'

ל'
יד
ל'

ו'
פת
קטן

ק'

ב'

ב'
פרה

ל' ודבה
מל

ל'
וחד
כי
אב

תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעֵי שָׁנִים וַיֵּלֶךְ אֵלֶיהָ אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר
אֵלַי אֲנִי־אֶל־שָׂרִי הַתְּהִלָּה לִפְנֵי־וְהִיָּה תָמִים וְאַתְנָה בְּרִיתִי
בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּעָה אֹתְךָ בְּמֵאד־מֵאד וַיִּפֹּל אֲבָרָם עַל־
פָּנָיו וַיִּדְבֹּר אֵת־אֱלֹהִים לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה בְּרִיתִי אִתְּךָ וְהִיָּיתִי
לְאֵל־הַמּוֹזְגִים וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אֲבָרָם וְהִיָּה

פרא ~ וסימט' והוא יהיה למד מדבר ועיר פרא
פרא וחברדם ערוטה ויתרון ויכלו והעי ~ ור ומלכ
על שם ישמר וגם שם עיר מד שמו ~ לן סימן אחו
חפשי היאנק פרא ~ בכל ר' דגש וסימ
גול וסימ אדרס אצרהם בנו הצנו
סכר פרא נטר קרתא דבריה ~

יולד ג' בתו וסימנה הלבן מזה שור או כשב כל הבכור ~ אמירה אל האלהים ה' וסימנה לו ישמאל
מי אנכי הנה אנכי בחלק בן צפור אם ישך אל יחר אפך וחטאתי מאד למנות בעם ~ מלכי עמים ל

עמים ממנה יהיו ויפל אברהם על פניו ויעחק ויאמר בלבו
הלצן מאה שנה יולד ואם שרה הצבת שנים שנה תלד
ויאמר אברהם אלהי אלהים לו ישמעאל יחיה לפניך
ויאמר אלהים אברהם שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את
שמו יעחק והקמתי את דרית אתו לדברית עולם לזרעו
אחריו ולי ישמעאל שמעתיך הנה ערבת אתו והפריתי
אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד
ונתתנו לגוי גדול ואת דרית אתי יעחק אשר תלד
לך שרה למועד הזה בשנה האחרת ויכל להבר אתו ויעל
אלהים מעל אברהם ויקח אברהם את ישמעאל בנו
ואת כל ילדי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית
אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים ואברהם בן שנים ותשע שנה בהמו
בשר ערלתו וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמל
את בשר ערלתו בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל
בנו וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר
נמולו אתו

ל ג
בתו
כב זה
וכל
חיה
יחיה
כות

ל
דוש
פוס
ז
כתי
כ

ג
בלט

זל
מל
בר
מן
ז
חם

קמ
קמ
קמ

סימן מכנידי קכז פיס

ולישמעאל בן חור ריש פיס אחד חמץ פיס וסימנה שמעתיך ו
ואת דרית ב' וסימנה חקים את חם תפרו ~ עליה אלהים
ביתך קמ ב' זק קמ וב' קמ וסימנה ילד ויעש לזרע
מעתל שמעיה בן יהוחנן דדברי ימים ~
לשם וסימנה ויכל להבר ויעל מעלין עלה אלהים
לאתו וסוף פיס כות

ורחצו וסימנו רגליכם הזכור האהלה וסימ וימהר ויבאה ויעא כצאת כבוד וישאו שמונה יעל
כחם ו וסימ היום מחר היתה בע עמון צח על חור יקח ג חר פתוב קל וסימ מעט מים גס שביגבור ברגל

מעפר
חד בת
וחד צנ

18 4 3 144
oni 13

ix

五

מִיָּנָה

בת

i

3

۱۰۲ ۱۱۱

דף 101

פת בת

471

בנב

7611

101

201

ולחיותם

ושלש

ש"ת

לצנח

1

יח

נקוד מפיץ

9^e 62

52 12

253 חר וכל

114

תשובו

ממ 6

۴۱۳

2

כד

33

51

१८३

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֶיךָ מִמֶּרָא וְהוּא יֹשֵׁב פְּתַח הָאֵהָל כְּחֹם
הַיִּם וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹעְדִים עָלָיו
וַיֵּרָא וַיֵּדָךְ לִקְרַאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתָּחוּ אֶרְצָה וַיֹּאמֶר
אֲדֹנָי אֲסָנָא מִצֵּאתֵי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֲלֵנָּה תַעֲבֹד מֵעַל עַבְדְּךָ
יִקְחֵנָּה מֵעַט מִיָּס וְרוּחַ צוּר רְגִלֵּם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ
וְאִקְחָה פֶתַח לָחֶם וְסַעֲדוּ לְבָבְכֶם אַחֲרַי תַעֲבֹדוּ כִּי עַל כֵּן
עֲבַדְתֶּם עַל עַבְדֵּיכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה בְּאִשֶּׁר דְּבַרְתָּ
וַיִּמָּהֲרָ אֲבָרָהָם הָאֵהָלָה אֶל־עֲשֶׂרָה וַיֹּאמֶר מְהֵרָ שְׁלֹשׁ
סָאִים קֶמַח סִלַּת לוּשִׁי וְעֵשִׂי עֲגֹזֹת וְאֶל־הַבָּקָר רֵץ אֲבֹהֶם
וַיִּקַּח בֹּדֶבָק רֶדֶךְ וטוֹב וַיֵּתֶן אֶל־הַנֶּעֱר וַיִּמָּהֲרָ לַעֲשׂוֹת אֹתָם
וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֹלֶב וּבֹדֶבָק אִשֶּׁר עָשָׂה וַיֵּתֶן לִפְנֵיהֶם
וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ
שָׂרָה אֲשִׁיתְךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל וַיֹּאמֶר שׂוֹב אֲשׁוּב
אֵלַי כַּעֲתָ חַיָּה וְהִנֵּה בֶן לְשָׂרָה אֲשִׁיתְךָ וּשְׂרָה שִׁמְעַת
פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו וְאֲבָרָהָם וּשְׂרָה זָקֵנִים בָּאִים
בַּיָּמִים חֲדָר לְהִיזֹת לְשָׂרָה אֶרְחַ בְּנָשִׁים וְהַנֶּעֱחָק שָׂרָה
בְּקִרְבָּהּ לֹאמֹר אַחֲרַי בָּלְתִּי הִיתָה לִי עֹדָנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן

אָטוֹב ה' וְסִימָךְ דָּךְ וְטוֹב וְהַנְעִיר שְׁמוֹהֶל בַּחֲזוֹר וְטוֹב מַרְעָה וְלֹא הָאֲמֵנָה דְּמַלְכִּים ס וְיֵץ אֶמְצָב
וְסִימָנֶךָ וְיִצְמַח תְּהוֹם בְּכֹל הַדֶּרֶךְ הַדְּמוּתִי יֵאמֶר נָח וְרוּחַ לְשִׁחוֹל חֲמִישׁ עוֹדֵנִי וְנִחְמוּ וְעִמְמָהֶם
יָצִיעַ רִשְׁעִים רֵשׁ שִׁמְחָה לְעֵינַיִם רִשְׁעֵי מִשְׁעָהֶם ס וְיֵאמֶר אֲדֹנָיִךְ אֵלֶיךָ לְגִדּוֹל שִׁבְחָם אֲמָרוּ

והסליחות
א

ב' ח' י'

ז
כח
לך
דל
בקר

ذ
ذ

ז
 להביא
 העשרה
 נא
 ג
 וחס
 בקרב
 נא
 נא
 נא

אדני יי מיוחד בלוי וסימ אל נא תעבד הנה נא הואלתי וחבד אל נא אדני הנוי גם צדיק לא איש צדיקים שלחנה

והשכמתם ג' וסימנה והלכתם ויקם האיש ללכת ועתה השכם ס' ויפער ד' וסימנה בס' מאד ברטת את בן לוקח

וְאֵלֶּיָּהָ עָבְדָּם וְלִינוּ וְרַחֲנוּ רָגְלֵיכֶם וְהַשְׁכַּמְתֶּם
וְהִלַּכְתֶּם לְדַרְכֵּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בָרְחוּב נִלְיָנוּ וַיַּעַרְבֶם מֵאֵף
וַיִּסְרוּ אֲלֵינוּ וַיֵּצְאוּ אֶלֶּיָּנוּ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמִצֹּת אֶפֶה
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂכְּרוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ הָעִיר אֲנָשֵׁי סָדֵם נִסְבּוּ עַל
הַבַּיִת מִנֶּעַר וְעַד זָקֵן כָּל הָעָם מִקֵּצָה וַיִּקְרָאוּ אֶל לוֹט
וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵיךְ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּא וְאֵלֶיךָ הִלֵּלָה הוֹצֵאנָם
אֵלֵינוּ וְנַדְעָה אֹתָם וַיֵּצֵא אֱלֹהִים לוֹט הַפֶּתַח וְהִדְלִיתָ סָגֵר
אֲחֵרֵינוּ וַיֹּאמֶר אֶל נָא אֲחִי תִרְעוּ וְהִנֵּה לֹא לִי שְׂתֵי בָנוֹת
אֲשֶׁר לֹא יָדָעוּ אִישׁ אֶת אֲחֵיהֶן אֲתָהּ וְאֵלֶיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן
כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם דֹּק לְאֲנָשִׁים הָאֵל אֲתָה עֹשֶׂה דָבָר כִּי עַלֶּיכֶן
בָּאוּ בְעַל קִרְתִּי וַיֹּאמְרוּ וְגַם שֶׁהִלָּא וַיֹּאמְרוּ וְהָאֲחֵר בָּא לָנוּ
וַיִּשְׁפֹּט שְׁפֹט עֲתִידָה נִרְעֶה לָךְ מֵהֶם וַיַּפְעִרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט
מֵאֵף וַיִּגְשׁוּ לְשַׁבֵּר הַדֶּלֶת וַיִּשְׁלַחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת יָדָם וַיַּצִּיאוּ
אֶת לוֹט וַיֹּאמְרוּ אֶת הַדֶּלֶת סָגְרוּ וְאֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
פֶּתַח הַבַּיִת כֹּבֵסֵי נֹרִים מִקִּטָּן וְעַד גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לִמְצָא הַפֶּתַח
וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל לוֹט עוֹלָם מִיָּלְךָ פֶּה חֲתָן וּבְנֵיךָ וּבְנֵי־בְנֵיךָ
וְכָל אֲשֶׁר לָךְ בְּעִיר הוֹצֵא מִזֶּה מְקוֹם כִּי מִשְׁתֵּי אֲנִיחֵנוּ

וכל
ויפער
דכות
ג
ג
ב
בטע
כי
אס
עלי
מלך
ודין
אש
י
וכל
מלך
וישע
כות
ומל
גל
י
ז
רוע
פיס
בספ
ל
ח
בלע
ל
חול
וחר
גש
פגע
בו
ז
מל
ג
בן
י
חם
ה
בק
חיר
וחר
עקוס
והוצא

ישכבנו ג' וסימנה טרם את ערלים יחד על עפר חר בתו וחר בנב וחר בכתו ~ לאנשים לאנשים לאנשים לאנשים
וישלחו ל בתו וכל קל כות במד' וסימנה עקרון עקרון לשבר בחבלים ~ בסנורים ג' וסימ הכוהך נאדוהל ארס

ג' וס' יצ' ענקתם נפשך עד לשמים ח' בתו וחד' בנ' וחד' בנ' חס' נח' מל' וס' שתי בנותך

גם כל

הערים

א

ג' לפי

ב' מתוך עמי

א' וכל

שתי כטע' הגל' מרע רכות

ג' פילג

ו' ה

יג'

יז' מיוחד

בתו

א' ל

ב' חס'

ד' מחתה ג' קרבה

ל

א' חס' בתו

מ' מתוך עמי

את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו
יהוה לשחתה ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו
ויאמר קומו צאו מה מקום הזה כי ימ שחית יהוה את העיר
ויהי כמ צחק בעיני חתניו וכמו השחר עליה ויאצו
המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותך
הנמצאת פתספה בעון העיר ויתמהמה ויחזיקו
האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה
עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר ויהי כהו ציאתם אתם
החוצה ויאמר המלך על נפשך אל תביט אחריך ואל
תעמד בכלה כפר ההרה המלך פתספה ויאמר לוט
אלהם אל תא אדני הנה צא מצא עבדך חל בעיניך ואגדל
חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא
אוכל להמלט ההרה פתספה בקני הרעה ומתי הנה צא העיר
הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער אמלטה לא שמה
הלא מצער הוא ותחי נפשי ויאמר אליו הנה נשאתי פניך
גם לדבר הזה לביתי הפכתי את העיר אשר דברתי מהר
המלך שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה עלכן

תביט ה' וסימנה אחריו בגדים למי יצא ראינה כי אתה רק בעיניך ונתח' ג' ופי וסימ' נפשך נפשך
נפשך: וחד' וגש' וחד' רוח יעקב: ה' ונתח' שמה שמה וסימנה מהר המלט מצער הוא אל העלות מקום

וישקף וסימנה על פני סדום אבימלך יי אל מחנה ארונה ויזכר אהים וסימנו נח אברהם דחל ביותו
ויזכר עמ וסימנה המטיר הטל קולו חכמה שב בדרך ונחיה ג וסימנה זרע זרע סוס ופרד ו

קרא שסדה עיר צוער השמש יעא עלה ארץ ולוט בא
צעה ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש
מאת יהוה מזה שמים ויהפך את הערים האל ואת כל
הכפר ואת כל ישיבי הערים ועמה הארמה ותבט אשתו
מאחריה ותהי נציץ מלח וישכם אברהם בבקר אל
המקום אשר עמד שם את פני יהוה וישקף על פני סדם
ועמרה ועל כל פני ארץ הכפר וירא והנה עלה קיטור
הארץ כקיטור הכבשן ויהי בשחת אלהים את עיר הנמר
ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה
בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט ויעל לוט מצוער
וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בעווער וישב
במערה הוא ושתי בנותיו ותאמר הבכירה אל הצעירה
אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ
לכה נשקה את אבינו ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע
ותשקין את אביהן בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב
את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה ויהי ממחרת ותאמר
הבכירה אל הצעירה הושכבתי אמש את אבי ונשקנו אין

א
בטע
ח
בלע
ז חול חית
עיני
בשורי
חית
עקום

ל

ל

ד
בתו

ל
הל

ג
ז
בתו
יום
כה

ז
נקוד
בתו

ו

ישב טו וסימנה אבדס ב כו בשחת אהים גלעד ואיש ואשה ויהי מספר ויהי כי ישב ויהי כאשר
וגם ישב ושלמה וירבעם כי ששת ויהי כאשר וגם ישב אהים בלילה ההוא וסימנה ששה וירמך קסועין
פירוש ותשקין את וישכב עמה ויקם בלילה ו לא ידע יא וסימנה בשכבה וחב יעקב זסך ותלהטו גם

אברהם ארעה הנגב וישב ביזקדש ובין שור ויגר בגרר
ויאמר אברהם אלשרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך
מלך גרר ויקח אתשרה ויצא אלהים אל אבימלך
בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת עלהאשה אשר לקחת
והוא בעלת בעל ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני
הגוי גם צדיק תהרג הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם
הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת
ויאמר אליו האלהים בחלום גם ידעתי כי בתם לבבי
עשית זאת ואחשך גם אנכי ותך מחטולי עלכן לא
נתתיך לנגע אליה ועתה השב אשתה איש כינניא הוא
ויתפלל בעדד וחייה ואם אינך משיב דע כימות תמות

י
א
ח
ח
ל
ל
ח

ט
 מִיחֹד
 דחס
 כל
 הדד
 שום
 ממת
 ופקת
 ברה
 צרי
 וכל
 לשון
 קדוש
 חולם
 יא
 כת
 יור
 בתו

מחולל
חך
בת
וחך
כנב
וחך
כחול

دینا ۱۱۱۱

וּבְאֵיךְ וְסִימָנָה שֶׁכָּבִי לְכִי וּבְאֵי וְ
תַחֲתֶיהָ מֵהָ אֲדָבָר עֵתָה דְּוָיו דְּבָרֵי הַסֵּ
דְּאֻרִיתָא מַחֲטָן לִי כֵתִיב שְׁמוֹנֶה עָשָׂר

ענוע וחס וסימנ' עחק לי כנפל בהם ובדברי אלהן ושמע השמע ס עחק ב חס וסימנ' עשה לי היתר לעחק
לל ב חס וחס וסימנ' מי מלל שמד מה מלל לבתראה מל ס מלל למחז ותולד בן ס

62

אֲבִימֶלֶךְ עַל־דָּבָר שָׂרָה אִשְׁתֹּֽאֲבָרָהּ׃

ו

י

קמ

י

סגול

יג

סמ

ל

י

חס חס

ז

את

משתה

אסתר

ז

השכיבה

בחקי

ז

כת

ל

חס

ז

רע

פס

וַיְהִי פֶקֶד אֶת־שָׂרָה בְּאִשְׁרָא אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר׃ וְהָרָז וְהָלַךְ שָׂרָה לְאֲבָרָהָם בֶּן־לָזְקָנוּ לְמוֹעֵד
אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲתָוּ אֱלֹהִים׃ וַיִּקְרָא אֲבָרָהָם אֶת־שֵׁם בְּנוֹ הַנּוֹלָד
לֹא אֲשֶׁר־יָלְדָהּ לוֹ שָׂרָה יַעֲחָק׃ וַיִּמַּל אֲבָרָהָם אֶת־יַעֲחָק בְּנוֹ
בֶּן־שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲתָוּ אֱלֹהִים׃ וְאֲבָרָהָם בֶּן־מֵאָה
שָׁנָה בַּהֲוָיָה לֹא אֶת־יַעֲחָק בְּנוֹ׃ וְהָאָמֶר שָׂרָה עָחָק עָשָׂה לִי
אֱלֹהִים כֹּל־שִׁמְעִי עֲחָקִי׃ וְהָאָמֶר מִי מִלֵּל לְאֲבָרָהָם הֵינִי
בֶּנִים שָׂרָה כִּי־יָלְדָתִי בֶּן לָזְקָנוּ׃ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ
אֲבָרָהָם מִשְׁתֵּה גָדוֹל בֵּינֻם הַגָּמֹל אֶת־יַעֲחָק׃ וְהָרָא שָׂרָה
אֶת־בֶּן־הַגֵּר הַמֵּצִיט אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאֲבָרָהָם מִיַּעֲחָק׃ וְהָאָמֶר
לְאֲבָרָהָם גֵּר שֶׁהָאֵמָה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בְּזָהָאֵמָה
הַזֹּאת עַם־בְּנֵי עַם־יַעֲחָק׃ וַיִּרְעַה הַדָּבָר מֵאֹד בְּעֵינֵי אֲבָרָהָם
עַל־אוֹדֹת בְּנוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֲבָרָהָם יִרְעַה בְּעֵינֶיךָ עַל־
הַנֶּעַר וְעַל־אֲמִתּוֹ כֹּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלָיךְ שָׂרָה שְׁמַע בְּקוֹלִי
כִּי־בִי־עָחָק יִקְרָא הַנֶּעַר׃ וְגַם אֶת־שֵׁם אֲמָהּ לִנְוִי אֲשִׁימֶנּוּ
כִּי־זָרִעַ הוּא׃ כֹּס אֲבָרָהָם בְּצִיָּקָר וַיִּקַּח לָחֶם וְהִמָּת מִמֶּיִם

יקרא לא וסימנ' לאברהם בייעחק שפי ההוא חס וסימנ' שיר העריון לפנים לעולם לנצל מלארעים
וירד בעליך תפלה למקום חפצי בה דרי וחס הפנימית גרש ג וסימנ' האמה יגרש חתכם לשויער

לא שמעת ולא שמעת לא שלך ולא שלך לא שבע ולא שבע לא תדעו ולא תדעו לא תשכח ולא תשכח
המריה בחד חס וחד מל וסימעה ויך לך ויחל שלמה לבנות קדמסו יטע גוסימגן צען ויחלעט חשל וחד
לא תשכח
לא תשכח
ויע
ויע

על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא
הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום ויקח אברהם
עאז ופקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית ויעב
אברהם את שבע כבשת העאז לכדהן ויאמר אבימלך
אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר העבית
לכדהן ויאמר כי את שבע כבשת תקח מירי בעבולתיה
לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת עלכן קרא למקום
ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם ויכרתו ברית
בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר עבאז וישבו אל
ארץ פלשתים ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם
יהוה אל עולם ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים

וְהָיָה אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אֲבֹרָהֶם וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֲבֹרָהֶם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי וַיֹּאמֶר קַח אֶת בְּנֶךָ אֶת יְחִידֶךָ
אֲשֶׁר אֲהַבְתָּ אֶת־יֶעֱחֹק וְלֶךְ לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמִּצְרַיִם וְהַעֲלֵהוּ שָׁם
לַעֲלֹת עַל אַחֲרֵי הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ וַיִּשְׁלַם אֲבֹרָהֶם

כְּלֵב נִשְׂאֵת נִשָּׂא נִשָּׂא אֶת שְׁלֹמֹה נִשָּׂא וְשֹׁפֵל נִשָּׂא לְנָדִיב
וְעֵתָה שׁוֹב הַיָּסָב אֶת הַנֶּעֱד רִמּוֹת גִּלְעָד קֹחַ בִּידָךְ מִטָּה
שָׂמַר וְלֹךְ בְּקִמְצֵן קִטְצֵן אֵשֶׁל אֲכִילָה שְׂתֵּה לֵּוִי

נסה וצבת היוך כת שא וסימ והאלה
ולך יא וסימנה ארץ המריה ויאמרו ל
הואלכא סא אל הגולה ולך עבר ה

ונשוכה וסימנה אליהם נתנה ראש לנער הדסה לנו ונשוכה נחפשה דרכינו חדש ימינו ~ ב פיס אית
בהו ויאמר וסימנה ויאמר יצחק ויאמר אחאב במי ~ המאכלת ג וסימ ויקח בידו וישלח אברהם ויבא

אל
דעלגש
א

בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נערי אמו ואת יצחק
בנו ויפקע עעי עליה ויקם וילך אלה מקום אשר אמר לו
האלהים ביום השלישי וישא אברהם את עינו וירא את
המקום מרחק ויאמר אברהם אל נעריו שבו ולכם פה עם
החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם
ויקח אברהם את עני העלה וישם על יצחק בנו ויקח
בידו את הדאש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדיו ויאמר
יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בעי ויאמר
הנה האש והעצים ואיה הששה לעלה ויאמר אברהם
אלהים יראה לך הששה לעלה בני וילכו שניהם יחדיו ויבאו אל
המקום אשר אמר לו האלהים ויצבן שם אברהם את המזבח
ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
ממעל לעצים וישלח אברהם את ידו ויטח את המאכלת
לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך יהוה וישמע
ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אלהיך ידך
אל הנער ואלת עשרו מאומה כיועתי יד עתי כי לא אלהים
אתה ולא חשבת את בנך אתיחידך ממני וישא אברהם

ל

ה

ריע

פיס

כתו

וכל

נשי

כות

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

מסורת ביד הכל שהמקום שבה בו דור ושלמה המ
ועקר עליו יצחק והוא המקום שבה בו נח כשי
הקריב אדם הראשון כשנברא קרבן ומשם נב

אדונה הוא המקום שבה בו אברהם המזבח
בה והוא המזבח שהקריבו עליו קין והבל וכו'
מרו חל על אדם ממקום כמלתו נברא והוא העתיד

ו שמואל מפלים אברהם אברהם יעקב יעקב משה משה שמואל שמואל וכול בקריאה ~ בדר ייג' וסימ
אשר יאמר הישר יהיה מייטעל חד בול וחד בעלי וחד בכות ~ וטחול ב' ומל' וסימ שפת הים ארבע ימים ~

אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר נִאֲחֵז בְּסִבְךָ בְּמַרְעֵנוּ וַיִּלֶּךְ
אֶבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ וַיִּקְרָא
אֶבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוֹה־יִרְאֶה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם
בְּהָר יְהוֹה יֵרָאֶה וַיִּקְרָא מִלֵּאף יְהוֹה אֶל־אֶבְרָהָם שְׁנֵית מִזֶּה
הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֹאֲמִי הוֹה כִּי־עַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ כִּי־בָרַךְ
אֶבְרָכְךָ וְהָרַבְתָּ אֶרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָחוּל
אֲשֶׁר עַל־שַׁפְתַּי הֵימָּה וַיִּרְשׁ זָרְעֲךָ אֶת־שָׂעַר אֲבִיךָ וְהַתְּבָרְכוּ
בְּזָרְעֲךָ כָּל־גִּזְיֵי הָאָרֶץ עַקְבֹּתֶיךָ אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי וַיִּשָּׂא אֶבְרָהָם
אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיִּשָּׂא אֶבְרָהָם
בְּבֵאֵר שָׁבַע

וְהָיָה אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּגֵד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יְלִידָה
מִלִּפְתֵּי גֵם הוּא בָנִים וְלִנְחֹר אַחִיר אֶת עֹשֶׁן בְּכָרוֹ וְאֶת בְּנוֹת אָחִיו
וְאֶת קְמוּאֵל אֶבְי אֲרָם וְאֶת כְּשֵׁר וְאֶת חֲזוֹ וְאֶת פִּלְדָּשׁ וְאֶת
יֶדְלָף וְאֶת בְּתוּאֵל וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת דְּבָקָה שְׁמֵנָה אֵלֶּה
יְלִידֵה מִלִּפְתֵּי לִנְחֹר אָחִי אַבְרָהָם וּפִילְדָּשׁוֹ וְשִׁמְהָ רְאוּמָה
וְתֵלֵף גֵם הוּא אֶת טֶבֶח וְאֶת גַּחַם וְאֶת תַּחַשׁ וְאֶת מַעֲכָה

וירש' חסבלט וסימנה וירש זענד את שער י
וירשן וילחמו עם לשם את שמרון ויבא
לאברהם ואמר לזוסף וימת יהושע

יה וישבו בה ירשו את ערי הנגב דיוקרא להכו בע ישראל
אתה ושאר קד מל' ויהי אחרי הדבר ג' וסיל וינצ'
או ב' ויש פים וסימנה ושמה ראומה אעד בשכם

אתה ושאר קדמך ויהי מאד יחד לך ג' אלהים
או ב' ריש פיס וסימנה ושמה ראומה ארבע בשכס

בפיס מטעם בענין וסימנה ועפרון ישב לכל באי שער עירן לחבריהם למקנה בכל באי שער עירן וחד פיס סימנה

לכל
כל
המשכן
בכל
עדות
ז

וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֲבִרְהָם לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ וַיֹּדֹבֶר אֶל עֶפְרָיוֹן בְּאֶזְנוֹ
עַם הָאָרֶץ לֵאמֹר אֵךְ אִם אַתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי נָתַתִּי כֶסֶף הַשְׂדֵּה
קָח מִמֶּנִּי וְאַקְבְּרָה אֶת מֵתִי שָׁמָּה וַיַּעַן עֶפְרָיוֹן אֶת אֲבִרְהָם
לֵאמֹר לוֹ אֲדֹנִי שְׁמַעְנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף בִּינִי
וּבִינְךָ מִהֵוָּא וְאֶת מֵתְךָ קָבֵר וַיִּשְׁמַע אֲבִרְהָם אֶל עֶפְרָיוֹן
וַיִּשְׁקַל אֲבִרְהָם לַעֲפְרָיוֹן אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאֶזְנוֹ בֶּנֶי
חֵת אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר וַיִּקַּם שְׂדֵה עֶפְרָיוֹן
אֲשֶׁר בְּמַכְפֻּלָּה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא הַשְׂדֵּה וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר
בּוֹ וּכְלָהּ עַן אֲשֶׁר בַּשְׂדֵּה אֲשֶׁר בְּכַלְגָּלוֹן סָבִיב לֹא אֲבִרְהָם
לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי חֵת בְּכָל בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ וְאַחֲרֵיכֵן קָבֵר
אֲבִרְהָם אֶת שְׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל מַעְרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֻּלָּה עַל
פְּנֵי מִמְרָא הוּא חֶפְרָיוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּקַּם הַשְׂדֵּה וְהַמַּעְרָה
אֲשֶׁר בּוֹ לֹא אֲבִרְהָם לְאַחֲזֵת קָבֵר מֵאֵת בְּנֵי חֵת

ז
חט
בטו
ז
חט
ל
וחט
ז
חט
ל
דסז

ב

וְאֲבִרְהָם זָקֵן בָּא בִּימֵי יָחִיד וְהָיָה בֵּרֶךְ אֶת אֲבִרְהָם
בְּכָל וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֶל עֶפְרָיוֹן זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁכָּל בְּכָל
אֲשֶׁר לוֹ שִׁיסָּגָא יִדְּךָ תַּחַת יְרֵכִי וְאֶשְׁבִּיעַךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לְאַתְנָח וְלִבְנֵי מִבְּנוֹת

ז
דגש זקן
ז
דסז
ז

מה אמר עפרון
לכאן ולכאן
לכאן ולכאן

מה היא ל וסימנה ארני שמעני וראיתם את ויקם שדה וימחן ארזם ולא נתן סיחון ורה האמ מה היא ל וסימנה ארני שמעני וראיתם את ויקם שדה וימחן ארזם ולא נתן סיחון ורה האמ מה היא ל וסימנה ארני שמעני וראיתם את ויקם שדה וימחן ארזם ולא נתן סיחון ורה האמ

66

د
د
د

וְכִי פִסַּת אֶת בְּדוּקוֹ בָּם בָּם בָּם וְסִימַנְהֶם וְתֹאמַר אֵלֶיךָ תִּבְרָךְ אֶת הַשָּׁמַיִם וְיֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְיֹאמַר מִשֶּׁהָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גִּדְעוֹן וְיִשְׁחָל שְׂחָל בְּנֵי כִּגְסֵי אֲחִיךָ וּבֵית אֲחִיךָ כִּגְסֵי נָבִיא בָּם עֲתֻכָּם
בָּם בְּקִרְכֶּם בָּם לֵאמֹר שְׂמַעְתָּ בָּם תִּמְלֹךְ בָּם שְׁלֹשִׁים בָּם יִהְיֶה בָּם שְׁמִיתָם בָּם הַגְמִיאוּ אֵל וְיֹאמַר

ואצא ה' כלש וסימנה היום אל ארצו אסתתן אורה יה באהל ביתי סמ אכלה ג וסימ חע טרם חצי אכלה ועיני חלמה

וחד
ואכלה
א

ל
חס
ב
קמ
וכל
חת
וסוף
פיו
ולשון
נקבה
דף
ז
ריט
פיו
בספ

ב
ל
חס
ג
וחד
ואכלה

ג
דן
מל
וב
חס

ה
חס
ל
וחד
ושוב
עמי
ואש
ואכזה

ואמר אל ארצ אל לא תלך האשה אחרי ויאמר אלה
יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והעליח
דרךך ולקחת אשה לבני ממ שפחתי ומכית אפיו אזתנקח
מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואסלא יתנו לך והיית נקי
מאלתי ואצא היום אלה עין ואמר יהוה אלהי ארצו אברהם
אם ישך נא מעליח דרכי אשר אנכי הולך עליה והנה אנכי
ניצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי
למה השקיני נא מעטמים מכרך ואמרה אלי גם אתה
תה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה
דארצי אני טרם אכלה לגבר אל לבי והנה רבקה יצאה
ה על שפמה ותקד העינה ותשאב ואמר אליה
יחיני נא ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שית וגם
ליך אשיקה ואשת וגם הגמלים השקתה ואשאל אתה
מר בתמי את ותאמר בתבתואל בן נחור אשר ילדה
מלכה ואשם הנזם על אפה והעמידני על ידיה ואמר
ישיבתה ליהוה ואברהם את יהוה אלהי ארצו אברהם
אמר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי ארצו לבנו

נחור ל ואשתחוה ל וארעך ל וארעך ל ואכתב ל ואכתב ל ואכל ל ואכל ל ואכזה ל ואכזה ל
כ ה חס וסימנה על אפה את הלחת מקום לחרון המלכים וכלי בפך על מתני ס

אפי' כפי אית כהן וכן ויאמר וסימנה לכן ובתואל ויבא משה ויספר מהאנשים וקראתם בשם איהם
ותהי יד וסימנה אשה טהרה אחרית למקש ב' כלשטים להשות להשיחות סכנת כתבה שמע החדש נחמה

משכרתך

2

42

מציע

2

9: 7

五

2

מ' ע' כ"א

בת

五

מזל

98

۵۰

25

11

10

711

22

על

...

4

חן

4.

421

75371

70

٧٩

1

רבעה וְסִימְנָה אֵת הָיִי וְרָדְפוּ מִמֶּנּוּ אִיכָּה יִדְרֹךְ כַּעֲמֹחַ הַשָּׂדֶה וְחָדָר וְרֵבֵבָה מִיָּמִינֶךָ וְאֵת
בְּסִימְנֶה וְיִשְׁלַח וְיֵאמֶר חֹשֶׁי כִּפִּיִּם בַּת מִטֵּעַ קִדְמָאָה וְאֶבְרָהִם וְיִרְשׁ זֶרַעְךָ אֶת שְׂעֵר אִי
וְרֵבֵבֶךָ וְיִרְשׁ זֶרַעְךָ אֶת שְׂעֵר שְׂנָאִיו וְחָדָר פִּיִּם סִימְנָה וְנִתְּנָה לְהִיךְ אֶת כָּל הָאֱלֹת הָאֵלֶּה עַל יָדְךָ

ויצחק וסימנה בא מבוא בן ששים ויבא ויבדק המלאך מבווא וסימנה ויצחק בא בדמים וברוך טעמך
משא צר סגר כל בית וישבת את הסוסים כתרמה מבא כח סמ ראי וסימנה הגם הים קרם לבאר מבוא וישב יצחק וישלח

ויצאהו
לא
תשודני
וחד
ראי
ד

בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב ויצא
יצחק לשטח בשדה לפנות ערב וישא עינו וירא והנה
גמלים פאים ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל
מעל הגמל ותאמר אלה עבד מיהאיש הלזה ההלך
בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעירה
ותתכס ויספר העבד לי יצחק את כל הדברים אשר עשה
ויבאה יצחק האלה שרה אמו ויקח את דבקה ותהיל
לאשה ויאבה וינחם יצחק אחרי אמו

ירויץ
במים

ב
גנה
יעל

ג
דחס
הלה

ב
כרב
חסרין

י
פס
חית
בהון
את
את
וחת
וחת
וחת

מל
כל
כח
כוח

דע
פס
בית

ויקח אברהם ויקח אשה ושמה קטורה ותלך לו את זמרון
ואת יקשן ואת מרן ואת מדין ואת שבק ואת שונח
ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובעד דדן הו אשורט
ולטושם ולאמים ובעד מדין עיפה ועפל וחנה ואביפע
ואלדעה כל אלה בע קטורה ויתן אברהם את כל אשר לו
ליצחק ולבעד הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם ונת
וישלהם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה ויקח יצחק
ואלה ימי שני חי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים

אתכל הדברים יד דחס האלה וסימנה העבד וירבר אהרן ויעש אהרן צוה אתכס ויגו שמואל עמר
בחדר בית יי שלחני להנבא טעב כל וכתבת אליהם ויגו להם ויהי שמיכם חזרה שוב קח לך
ויאבה ב וסימנה ויקח ממנו בן דוד מתעב ב חס וז מנה נתן אברהם ושנה מתנת יחד

אליו זוגין משען משאר קרייה שני גלים יודע נגלים בבית האסורים מכית האסורים בית הכלא מבית הכלא חזית למלכים
חזית למלכים ימים ישיב ושמרון ישיב עמן הלום וידג' וסירמנה אחזת הנטויה חלקתה ויתרצו ל

היה
סד
ב
והוא
סד
אסור
בזקס
וסימ
יחזק
מנוח
ל

גוים
ק
ז
זוגין
מחלפ
קדמ
ל
מפיק
ל
תל
מפיק

בלט
גשול

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק
ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואר
הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה ויעתר
יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה
ותהר רבקה אשתו ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם
כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה ויאמר יהוה לה
שני גוים בבטןך ושני לאמים ממעריך יפרדו ולאם מלאם
יאמץ ורב יעבר עער וימלאו ימיה ללדת והנה תומם
בבטנה ויצא הראשון אדמוני כלו באדרת שער ויקראו
שמו עשו ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו
ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם
ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה
ויעקב איש תם ישב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי
ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזף יעקב נזיר ויצא
עשו מזה שדה והוא עיף ויאמר עשו אלי יעקב הלעיטני
נא מזה אדם האדם הזה כי עיף אנכי עליך ויאמר
אדום ויאמר יעקב מכה כקם את בכתי ויאמר

ורב ז מטעם וסימנה יעבר צעיר מהית קלת גויל העצה שלום בנך רב להוצע טוב לבית ישראל
אם יוליד איש מזה ויחזק ה וסימנה יצחק יעקב שלמה רחבעם קללה עיף ה וסימנה
יזד יעקב הלעיטני נא אשר קרך אין עיף וחזן כשל לא מים דע כמה נך בשרי ס מכה ל

70

אשתך וסימנה ויקרא פרעה למה חזית שרי אשתך אבל שרה וכמו השחר ויקרא חבימלך בעיר
תגנה וחד אשתך כגפן פריה וחד העם בסימנה ויאמר חבימלך ויאמר דוד אל אבנר

מצחק את רבקה אשתו ויקרא אבימלך ליעחק ויאמר
אלה הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו
יעחק כי אמרתי פזאמות עליה ויאמר אבימלך מה זאת
עשית לנו כמעט שכב אחרי העם את אשתך והבאת
עלינו אנשים ויצו אבימלך את כלה העם לאמר הנני באיש
הזה ובאשתו מות יומת ויזרע יעחק בארץ ההוא
וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה ויגדל
האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד ויהיו לו מקנה עאן
ומקנה בקר ועבדה רבה ויבנהו אתו פלשתים ופלו
הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום
פלשתים וימלאום עפר ויאמר אבימלך אליעחק לך
מעמנו כי עצמת ממנו מאד וילך משם יעחק ויחזן
בנחל גרר וישב שם וישב יעחק ויחפר את בארת המים
אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי
מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן
אביו ויחפרו עבדי יעחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים
באר עי גרר עסד עי יעחק לאמר למה מים ויקרא

ז
ז
כל
לש
דוד
חס
גמ
חד
מל
ג
מא
דוד
ז
למלך
ז
ט
מל
וחס
בת
ז
לש
מריבה
מל
גמ
חס

בזהו הליכה וגדולה וסימנה וישו דם פירוש יעחק הלך ויגדל
וגדול מרדכי הלך וגדול ומקנה גבצרי וסימ ומקנה בקר וזכר
לך וגדול דוד

עשק ל עשק ל השביעני ל ויקרא שמה ג וסימנ' שטנה רחבות שמה לזו
שטנה ב בקר וסימנ' שמה שטנה ד עזרא ח רחבות ל כח כן חט: עשק ל וחד ובעשק

שם הבאר עשק כי התעשקו עמו ויחפרו באר אחרת
ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה ויעתק משם ויחפר
באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר
כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ ויעל משם באר
שבע וילא אליו יהוה בלילה הזה ויאמר אנכי אלהי
אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתלך והרבית
את זרעך בעבור אברהם עבדי ויצא שם מזבח ויקרא
בשם יהוה ויטשם אהלו ויכרושם עבד יצחק באר
ואבימלך הלך אליו מגדר ואחזת מרעהו ופיקל שר
עבדו ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם
שנאתם אתי ותשלוני מאתכם ויאמרו ראו ראינו כי
היה יהוה עמך ונאמר תלי נא אלה בינותינו ובינך
ונברתה ברית עמך אסתעשה עמנו רעה כאשר לא
נגענוך ופאשר עשינו עמך רקטוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך יהוה ויעש להם משתה ויאכלו וישתו
וישכמו בפקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק
וילכו מאתו בשלום ויהי ביום ההוא וילא עבדי

ב
ח
בז
וחד
בכח
ב
בקר
ל
ודישע
עמך
אנכי
וט
קל
ל חתך
סמ
א
בר
נש
ל
ומל
ג
ב
מל
וחד
ל
חם
ב
בז
בדוק
ב
סמ

בינותינו ג ב מל וחד חס וסימנ' תהינא אלה יי יהיה שמע כי עד הוא ח תעשה ד וסימנ'
עמנו רעה לשמך הגדול שורא כי שקר בתר תעשי כל ויהי ביום ההוא ב וסמ וסימנ' יצ

תולדות

לפי מותו וסימנה והבחת לאביו ויצו אל יוסף וזאת הברכה ויבן דוד ברי ימים : במתעטע :
חלק ג' וס' ואכיל איש חלק בלא היה עתה ^{הוא} יוסף וזאת הברכה ויבן דוד ברי ימים : במתעטע :
חלק ג' וס' ואכיל איש חלק בלא היה עתה ^{הוא} יוסף וזאת הברכה ויבן דוד ברי ימים : במתעטע :

והבאת לאביר ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו ויאמר
יעקב אלדבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש
חלקי אולי ימשל אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי
עלי קללה ולא ברכה ותאמר לו אמו עלי קללתך בני
אך שמע בקלי ולך קחלי וילל ויכח ויבא לאמו ותעש
אמו מטעמים באשר אהב אביו ותקח דבקה את בנה
עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את
יעקב בנה הקטן ואת עדת גדי העזים הלבישה על
ידי ועל חלקת צואריו ותתן את המטעמים ואת הלחם
אשר עשתה ביד יעקב בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני מי אתה בנך ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו
בכרך עשיתי באשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה
מצידי בעבור תברכני נפשך ויאמר יעקב אל בנו מה
זה מהרת למצא בנך ויאמר כי הקרה יהוה אליך לפני
ויאמר יעקב אל יעקב גשה נא ואמשך בנך האתה זה
בנך עשו אסלא ויגש יעקב אל יעקב אביו וימשכו
ויאמר הקל קולי יעקב והימים ימי עשו ולא הפירו כי

ז
 חס
 יקם
 חס
 ז
 וחד
 וחלק
 משמן י
 חכה ז
 ז
 ז
 וחס
 ז
 וחד
 גר
 עזים
 ה
 ז
 דגש
 ז
 חס וחד
 אכל
 ז
 וחד
 כי
 לולי
 מברך
 ז
 חס
 ו

עשתה ה' וסימנה המטעמים הלביבות ואת כלמה זכר את ושרת אף לא הציחה ה' ה' וסימנה ה' מי אתה בני האתה זה וסימנה בני עשו עשרה אל אלהו לבו

ויגש ה' דגש וסימנה הגישה לו ועיני ישראל כבדו יוסף את שניהם פר החטאת אביהם
ועשו ב' וסימנה אחיו בא אם יעקב ויחרד ג' וסימנה יצחק חבימלך בעז מ

ל
וחס
ל
חס
י
בטע
בקו
5
ג
י
את
ג
חס
וישתחו
ל
ל
ט
וחי
ל
ולברך
וט
חס
ג
חס
ג
ובעז
ח
בתו
וחי
בנב
וחי
בכתו
וחי
פת

היו ידיו כידיו עשו אחיו שערות וברכהו ויאמר אתה
זה בני עשו ויאמר אני ויאמר הגישה ליואכל מני
בני למען תברכך נפשי ויגשלו ויאכל ויבא לו יין וישת
ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני ויגש
וישקלו וירח את ידיה בגדיה וברכהו ויאמר ראה ריח
בני כריח שדה אשר ברכו יהוה ויתן לך האלהים מטל
השמים ומשמן הארץ ורברגן ותירש יעבדוך עמים
וישתחו לך לאמים הנה גביר לאחריך וישתחו לך בני
אמך ארריך ארור ומברכך ברוך ויהי כאשר פלה
יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני
יצחק אביו ועשו אחיו בא מצורו ויעשגס הוא מטעמים
ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבלי ויאכל מני בני
בעבר תברכני נפשי ויאמר לו יצחק אביו מי אתה
ויאמר אני בנך בכרך עשו ויחלף יצחק חרדה גדלה
עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצר ציר ויבא לו ואכל
מכרם תבוא ואברכהו וגם ברוך יהיה בשמע עשו
אותו אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר

ברכו ו' וסימנה מדיח שדה וישטט עשו י' צמאות לאמר עמאל הששי מ' וישתחו וסימנה
וייך ב' בו מלכים יראו מלכים וקמו נורא י' יזכרו וישבו הנה ב' ח' כתוה וח' כתוה וא' וסימנה גביר

הכי וסימני שמו יעקב אחי אנה יש ענין אמרתי הבן לימן השלשים ואלה דמל וסימני חפוז אין בשורה שמה
לכה לישח עתה וכל לשון הליכה כות מל במג חס וסימני לך נא את לך ונקדבה לך ונתראה ודב ימי חז בתו וחד צל

וחד
בכתי
א

לאביו ברכני גם אני אבי ואמר בא אחי במרמה ויקח
ברכתך ואמר הלא קלא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים
את בברתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ואמר הלא אצלת
לי ברכה ויען יעקב ואמר לעשו הן גביר שמתנו לך
ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתנו ולכה
אפוא מה אעשה בך ואמר עשו אל אביו הברכה אחת
הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויברך ויען
יעקב אביו ואמר אליו הנה משמע הארץ יהיה מושבך
ומטל השמים מעל ועל הרבה תחיה ואת אחיך תעבד
והיה כאשר תרד ופרקת עלו מעל עונאך וישטם עשו
את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ואמר עשו בלבו
יקרבו לי אפל אבי ואהרנה את יעקב אחי ויגר לרבקה
את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא לי יעקב בנה
הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחי מתנחם לך להרגך
ועתה בן שמע בקלי וקום ברחלך אל לבן אחי חרנה
וישבת עיניך פנים אחרים ער אשר תשוב חמת אחיך
ער שוב אן אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו

ה
על
עמך
ז
כך
בתו
מעני
השיב
אל
בלע

ג
ל
ל
הספר
ל
בתו
אלל
אמירה פל
בלב
עשו
ידעם
המן
ג
ל
כל
אור
חס
במ
חד
מל

מושבך ג וסימנה הארץ איתן מושבך ונפקדת כי יפך ג מעל ג קמץ וסימנה ומטל השמים ג בתשמים
יקרא אל השמים ג הקטן ג חמץ וסימנה ליעקב בנה עור שאר ולמפיכשת בן אחד למאה הקטן למגדול
יען קטן וכל חתונה וסוף פיס כות ג להרגך ג וסימנה מתנחם כי באים להרגך ג תרד ל בתו ומל

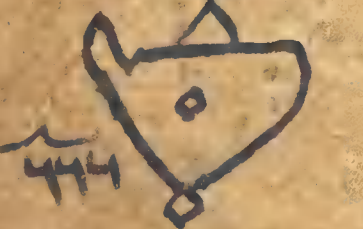
יום אחד וסימנה ויהי ערב למחשבה ודפוס יום תחלון ולא ויהי גלה את ארץ עתה אספה
ויכרת ויחל יונה והיה יום אחד ויכלו וחד יום האחד ועשרים ויכרת ויחל יונה ויחל יונה ויחל יונה

ושלח
וילך
א

זר
קטן
פ
חית
עזוס
לויך
ולקח
נפשת

נ
דוע
פוס
יה
יתן
לכס
רפי
נחנה
אהים
ח
בלוע
בקר

ל
בדוך
ל
בדוכה
ל

כט
ד
בתר
לוע
1

ושלחתי ולקחתני משם למחשבה ודפוס יום תחלון ולא ויהי גלה את ארץ עתה אספה
ותאמר רבקה אלי יצחק קצתי בחי מפני בנות חת אסלקה
יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למחשבה לי חיים
ויקרא יצחק אלי יעקב ויעברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא
תקח אשה מבנות כנען קום לך פדנה ארם ביתה בת יאקב
אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך וואל
שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים ויתקדש
את ברכת אברהם לך ולזרעך אתה לרשתך את ארץ
מגדל אשר נתן אלהים לאברהם וישלח יצחק את יעקב
וילך פדנה ארם אל לבן בן בת יאקב הארמי אחי רבקה אסיעקב
וישן וירא עשו כי ברח יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה
אלם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר
קח אשה מבנות כנען וישמע יעקב אל אביו ואל
וילך פדנה ארם וירא עשו כי רעות בנות כנען
ויצחק אביו וילך עשו אל שמעאל ויקח את מחלת
שמעאל בן אברהם אחות ילישין לו לאשה
קצ מבאר

קו פיס סימן יהלאל

קוט טרוש פיס וסימנה התהלך פדנה ארם קדש את העם לך צרפתה לך לקראת וירדת לך אלננה
וחדרו עליך הדבר מחלת ד בתרי לשנח וסימנה ויקח את ויקח לו דחבעם למנחה ריש פיס שיר מזמור

מראשתיו ה' וסימנה ויפגע וישכס שמה ויצאן משלח ידי לא טוב ויבט מעוכה ~ והנה יצא
וסימנה נעב עליו צא ועמדת בחד ויען השליש תננה תפתה ~ ללש ב' וסימ' וכו' את העגדים:

שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילן שם כי צא השמש
ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא
ויחלם והנה סלם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה
מלאכי אלהים עלים וירדים בו והנה יהוה נעב עליו ואמר
אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה
שכב עליה לך אתננה ולזרעך והיה זרעך בעפר הארץ
ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונכרתוך כל משפחת
הארמה וזרעך והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר
תלך והשבותיך אלהי הארמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר
אסעשית את אשר דברתי לך וייקן יעקב משנת
אכל יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי וייראו
מהנזכר המקום הזה אין זה כי אסבית אלהים וזה
השמים וישלם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר
מראשתיו וישם אתה מעבה ויעק שמן על רא
ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לז שם
לראשונה ויחלף נדר לאמר אם יהיה אלהים עמי
ושמרתני ויחלף ונתת לי לחם ל

ב
ואנן
סוף
פס
וסימ' ג
סלמא
רשכס
קום
יא
קמ
בן
עא
וכל
ויען
ויסוף
ואיוב
דבות

ג
דין
חזק
ואמץ
למען
תשכיל

ה
רסמ
ג
בלע
קודש
וחד
בלע
חול
פס
ג
מחלף
יעקב
ישראל
יפתח

הנה אנפיה וסימנה ושמדתך הולך היום בא בקצה וירדת לפע אנכי מעיעה ~ וייקן כל
קרייה מל בר מן ג חס וסימנה משעתו ושמשון המלך שלמה כישן ~ בית אהיסה
וסימ' ויירא והי' יוצאן אל חלק אלה אזכרה וחד בלשון עבודה זרה ~

ושבתי בפת וסימנה אל בית אבי אך טוב וחסד
הירעותם ג וסימנה אל לבן כי יש בבתם כי לנדרמות
העדרים כוס תנחומים כל חיתו שרי תור גבי וכתו

גלעך
ז

ו
ה
ח
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יה
יו
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ובגר ללבש: ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי
לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתל מענה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתלי עשר אעשרנו לך: וישא יעקב רגליו וילך
ארצה בניקדם: וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה
עדרים: עאל רבעים עליה כי מזה באר ההוא ישקו העדרים
והאבן גדלה עלפי הבאר: ונאספו כל העדרים וגללו
את האבן מעלפי הבאר והשקו את העאל והשיבו את
האבן עלפי הבאר למקמה: ויאמר להם יעקב אחי מאין
אתם: ויאמרו מחרז אנחנו: ויאמר להם הידעתם את לבן
זר: ויאמרו ידענו: ויאמר להם שלום לו: ויאמרו
ס והנה רחל בתו באה עם העאל: ויאמר הן עזרה נים
לא עת האסף המקנה השקו העאל ולכו רעו: ויאמרו
לא נוכל ער אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל
פי הבאר והשקינו העאל: עזרנו מרבר עמם ורחל באה
עם העאל אשר לאביה כי רעה הוא: ויהי כאשר ראה יעקב
את רחל בת לבן אחי אמו ואת העאל לבן אחי: ויבש
יעקב ויעל את האבן מעלפי הבאר וישא יעקב רגליו וילך

באן יא בטע בלף וסימנה ויאמרו שלום ארחת לנערה מעשיהם ומחשבתיהם שמועה ויקם
מגדל משפחת תחלת ובזה הנערה בערב היא באה וכל מלכים ויחזקל כותב בלף והשמועה באה
עד יואי באה העפודה רעה ג מלרע וחר מלעיל וסימ כי רעה שן רעה התדועעה

ויביאהו ה' וסימנה ויהי כשמע לבן וביאהו לביתו והוא אדמוני וביאהו אל אמו אל ארץ כנען - וכל
בתו כות מלצר מן חר חס ולתשובת השנה - תכין פיס חית כהן הוא הוא וסיל ויגר יעקב ובית אל

לא
תוסף
א

אמו וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבד ויגד יעקב
לרחל כי אחי אליה הוא וכי בדבקה הוא ותקן ותגד לאמה
ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בראחתו וירץ לקראתו
ויחבקלו וישקלו וביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל
הדברים האלה ויאמר לו לבן אך ענמי ובשרי אתה וישב
עמו חדש ימים ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני
חנם הגידה לי מה משכרתך וילבן שתי בנות שם הגדולה
לאה ושם הקטנה רחל ועיני לאה רפות ורחל היתה יתה
תאר ופת מראה ויאבה יעקב את רחל ויאמר אלה
שבע שנים ברחל בת הקטנה ויאמר לבן טוב תהיה
לך מתת אתה לאיש אחר שבה עמדי ויעבד יעקב
שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחרים באהבתו אל
ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאנימי ואכנאה
אליה ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה ויהי
בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה ונתן
לבן לה את חלפה שפחתו ללאה בתו שפחה ויהי בפקר
והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא

ב
פיס
אית
בהן
הוא
הוא
פילג
בין
בעל
הדן
חס
היא
ג
דגש
או
רע
ל
וחס
ג
רע
פיס
למד
ישק
רשעים
ג
ל
סוף
פיס
ל
בטע
בבית
נא
דמינן
בצירי
בקר

וכותב בתל טע וסימנ ועיני לאה עשיר יענה עזות - מתת ג וסימנה טוב תוע את מדין
בדרך את נחלת אבותי - ואכנאה ה' ומה - ליה מלשתי דשמעון קצה דמלכ אלמזבז - הים ומצאה

אבנה לואבנה לאחזה ואחזה אשמים ל ואשמים ל ~ יכלתי ג' וסימנה נפתלתי עשות ככס השגוני
עונתי חד בל וחד בל וחד בל ~ ולקחת ו סימ דודאי בני אתנו לעבדים בגדים רצון מידכם וחד

ולקחת
בידך
ז

ל

וחד

שכר

פרי

הבטן

ל

ז

ל

ג ד

וחד

ועמדה

לפי

המל

בא
דג
הג
ק

ל

נא

ל

וחד

במחת

לפי

מל

ל

וחס

וחד

כי

שכר

הוא

ז

ממך פרי יבטן: ותאמר הנה אמת בלהה בא אליה ותלך
על ברפי ואבנה גם אנכי ממנה: ותתקלו את בלהה שפחתה
לאשה ויצא אליה יעקב: ותהר בלהה ותלך ליעקב בן
ותאמר רחל דני אלהים וגם שמע בקלי ויתקל בן עלבן
קראה שמו דן: ותהר עוד ותלך בלהה שפחת רחל בן שני
ליעקב: ותאמר רחל נפתלי אלהים נפתלתי עס אחתי גם
יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח
את זלפה שפחתה ותתן אותה ליעקב לאשה: ותלך זלפה
שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו
גד: ותלך זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ותאמר לאה
באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר: וילד ראובן
בימי קציר חטים וימצא רועאים בשדה ויצא אתם אל
לאה אמו ותאמר רחל ללאה תניצא לי מדוראי בנגד
ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דוראי
בני ותאמר רחל לכלן ישכב עמך הלילה תחת דוראי בנגד
ויצא יעקב מזה שדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
אלי תבוא כי שכר שכרתני בדוראי בני וישכב עמך

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

אלין אלפין ביתין בקר לית כות באשרי לבבבת לבגד לבדמות לבדשמים לבוסים לבאזמ לבחלמיש
בטובה לביריעת לבכלות לבנה טיהם לבמהר לבנגע לבסירות לבעור לבכש לבצרות לבקר לבדעה

ט בן זבולן וסימ דברני בני למה בכור סדר ואלון ופגע בזבולן מעגב זבולן ותשלח ותקרא לבדק עם חרף נפשו
ומלחמים שלח בעת כשת הראשון הקל ארצה וכל כתו כותב בזה לזבולן ושמעיהו בן עבדיהו ויש קד כול זבולן בן
א

בְּלִילָה הוּא וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־לֵאָה וּתְהַר וּתְלֶךְ לִיעֶקֶב
בֶּן־חַמִּישִׁי וּתֹאמַר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי
שְׂפָחָתִי לְאִישִׁי וּתְקַרָּא שְׁמוֹ יֵשׁשְׁכָר וּתְהַר עוֹד לֵאָה וּתְלֶךְ
בֶּן־שִׁשִּׁי לִיעֶקֶב וּתֹאמַר לֵאָה זָבַדְנִי אֱלֹהִים אֲתִּי זָבַדְטוֹב
הַפַּעַם יִזְכְּלֶנִי אִישִׁי כִּי־לָדַתִּי לוֹ שְׁנֵי בָנִים וּתְקַרָּא אֶת־
שְׁמוֹ זְבֻלֹן וְאַחֲרֵי־יִלְדָה בֵּת וּתְקַרָּא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת־דָּחִל וַיִּשְׁמַע אֶל־יֵלֶה אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־דַּחְמָהּ
וּתְהַר וּתְלֶךְ בֶּן וּתֹאמַר אֶסֶף אֱלֹהִים אֶת־חַרְפֹּתַי וּתְקַרָּא
אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יֹסֵף יְהוֹה לִי בֶן אַחֲרִי וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
יִלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לֵבָן שְׁלַחֲנִי וְאַל־כָּהֵן אֶל־
מְקוֹמִי וּלְאַרְצִי וְתָנֶה אֶת־נַשִּׁי וְאֶת־לְדֵי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי אֶתְךָ
בְּהֵן וְאַל־כָּהֵן כִּי־אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עֲבַדְתִּי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ
וַיֹּאמֶר אֶל־יֹלָבָן אִם־נָא מֵעַתָּה חֹן בְּעֵינֶיךָ נָחֲשֵׁתִי וַיִּבְרַכְנִי
יְהוֹה בְּגִלְלָד וַיֹּאמֶר נִקְבָּה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאַתָּנָה וַיֹּאמֶר אֶל־יֹלָבָן
אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֶת־אֲשֶׁר־הָיָה מִקְנֶךָ אֶתִּי
כִּי מֵעַט אֲשֶׁר־הָיָה לִּי לִפְנֵי וַיִּפְרָץ לְדָבַר וַיִּבְרַךְ יְהוֹה אֶת־כָּל־
לְרָגְלֵי וְעֵתָה מָתִי אֶעֱשֶׂה גַם־אֲנֹכִי לְבֵיתְךָ וַיֹּאמֶר מַה אֶתְּךָ

i

י

מקף

בשתי

מקור

ט

כת

כך

וכל

כתו

כות

צמ

ח

ר

ל

וח

אקומה

ואלכ

ז

ל

ב

כ

ל

תחכך

ז

נ

לרגל

וש

רגל

ולמען וכות

רגל

רגל

רגל

רגל

רגל

רגל

רגל

כי אתה זכות ושמעך תנה את נשי העדות בנו ואמרו אל יושב נעב לקדאנו אל הארץ תביא תביא
רגל לרגל וזכות וסימ ויבדך יי נר לרגל במוט רגל מטה רגל עמוד במוטור דמעה באשרו אחזה מרמה רגל

ושם ח' וסימ' יעקב עלילות בסתר את בניכם ושם חטא בשר זרעו ושם אותם ושם ורך - והעראיננו ג' וסימ' ו
וירא יעקב ויחילו עור בוש ויעבר והנה איננו חר בתו וחד בכלי וחד בכתו - נתנו ה' וסימ' ואציק וילחצו מימים ושמעון
ויקה דשאול
במעדות:

א
ח
ז
הכלב חר
אנכי חס
וחר
מל
מן
ויפרץ
ועד
סוף
בראש
שפחות
מל
מל
בתו
מל
בקר
ג
ל
וחר
אתנה
חם
ה
וחר
ונתנו
להך
ל
בצק
ל
מל
אברהם
במג
חם

ושם יעקב אתה מקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה
במקלות ובדעיף הצאן לא ישים והיה העטפים ללכז
והקשרים ליעקב: ויפרץ האיש מאד מאד ויהילו צאן
רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים: וישמע את דברי
בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר
לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: וירא יעקב את פני לבן
והנה איננו עמו כתמול שלשום: ויאמר יהוה אל יעקב
שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: וישלח
יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו: ויאמר להן
ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמול שלשם ואלו
אבי היה עמדי: ואתנה יד עתן כי בכל כחי עבדתי את
אביכן: ואביכן התלבבי והחלף את משכרתי עשרת מעים
ולא נתנו אלהים להרע עמדי: אם כה יאמר נקדים יהיה
שכר וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה
שכר וילדו כל הצאן עקדים: ויעל אלהים את מקנה אביכם
ויתקלי: ויהי בעת יחס הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה
העתידים העלים על הצאן עקדים נקדים ובדרים: ויאמר

אבותך ג' מל וסימ' שוב אל א
נא ויחפר ב' בן את פני
בצאן דברי ימים בע
שלום תמות - יג בצול חר בתו וחד בכתו - נתנו ה' וסימ' ו
לפחד תנינו דפיסוק והמה התשפוט הכי כהקמת
טימ' ויעתן אמר אל טחי תפל כה אמר - הגני שפט וחד אתה

ותאמרנה ל מל ביתו וכל נביא וכתובים כות מל צמח חס ותענה הנשים ושל אכול ב מל ביתו וסימ מספיו
אזה בקדש ס בנין דקדים לנשין ב וסימבד ויקם יעקב ויעלו ביהודה דרברי ימים ס

אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני ויאמר שא
לא עיניך וראה כלה עתה ים העלמים עלה עאן עקדים נקדים
וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך אנכי האל בית
אל אשר משחת שם מעבה אשר נדרת לי שם נדר עתה
קום עא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך ותען
רחל ולאח ותאמרנה לו העורר לנו חלק ונחלה בבית אבינו
הלא אנכי ואת נחשבנו לו כי מברנו ויאכל גם אכול את כספנו
כי כלה עשר אשר העיל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה ויקם יעקב
וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים וינהג את כל מקנהו
ואת כל דכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן
ארם לבוא אלי עחק אביו ארעה בנען ולבן הלך לגזא את
נאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה ויגנב יעקב
את לב לבן הארמי עלבלי הגר לו כי ברח הוא ויברח
הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו
הר הגלעד ויגר לבן ביום השלישי כי ברח יעקב ויקח את
אחיו עמו וירדו אחריו דרך שבועת ימים וידבק א

כל
מל
בית
חס

ל
וחר
אל
בית
אל

ל
מל
ביתו

ב
מל
מל
ג ביתו
אתה
בקדש

ל

ל

זק
קמ

ג
בתי
לש

ב
תולה
ארץ

ב
בין

מלאך האלהים ח וסימנה בחלום יעקב ויסע מלאך קח את הבשר ומראהו כמראה ויש
למנוחה וארע הוא וירגל בעברך ס בבית
וסימנה מן נהו מקניהם תשובה יישיהו ס
ש וסימ הלך תקע ודי

באלם כחם בספר וסימנה אבימלך לבן ס ושרים י חס בליע וסימנה בשמחה המון שרץ ועפעפין יישון
נגדך ושר בשרים ס עשו י וסימנה עתה הסמלת ואתם חשבתם עשה שטים עזקה ומשפט קדמי כתון

ושו
הי
א
ב
חם
ב
מדבר
עם
יעקב

ל
וכת
י
חם
בלע

ח
וחד
ל
מדבר ומל

ג
מל
ה
וכל
חיה
יחיה
ב
כוח
ח
חם
וחד
מל
חד
בת
וחד
בנב

הגלעך ויצא אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר
לו השמר לך פזתך בר עם יעקב מטוב עד דע וישג לבן
את יעקב ויעקב תקע את אהלו בחר ולבן תקע את אחיו
בחר הגלעך ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את
לבבי ותנהג את בנותי כשכירות חרב למה נחל את לברח
ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתך
ובכנור ולא נטשתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסבלת
עשוי ישראלי ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמר
אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד
רע ועתה הלך הלכת כיתכסוף נכספתה לבית אפיך למה
גנבת את אלהי ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרת
פזתך את בנותי מעמי עם אשר תמצא את אלהיך לא
יחיה נד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב
כי רחל גנבתם ויצא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל
שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויצא באהל רחל
ורחל לקחה את התרפים ותשמש בכר הגמל ותשב
עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא ותאמר אל

בנותי גמל וסימנה בן תגזל ואכל קעירך עד זה מדבר חד בת וחד בנותי י פס את
בהון לך וסימנה חללה עם אשר יש לי רב ושמעת ועתה יקום בחר לך וחברו
כה אעשה שנינו מה יתן וידמרו האמהות כ חס וסימנה ובאהל יקח חד בת וחד בנב

שנינו ג' וסימנה ויזכירו אשר נשבענו לו ישבינו חר בתי וחר בנני וחר בבתי - גנבתי ל וגנבתי ל
גלתה ל וגלתה ל גבורתי ל וגבורתי ל מעיני 4 וסימל ותדיר שנתני ופי נסתדו נחם יסתד וסתד עמל 9

אֲבִיָּה אֶל־יֶחֱזֶקֶל בְּעֵינַי אֶרְבֵּי כִי לֹא אוֹכַל לְקוֹם מִפְּנֵי מִדְּוָה
נָשִׁים לִי וִיחַפֵּשׂ וְלֹא מֵצָא אֶת־הַתְּרָפִים וַיֵּחָר לִי עֵקֶב וַיִּרְבֵּ
בְּלִבִּי וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלִבִּי מִהֲפֹשֶׁעַי מִהֲחַטָּאתַי כִּי
דָּלַקְתָּ אַחֲרַי כִּי־שֵׁשֶׁת אֶת־כָּל־כְּלִי מִהֲמֵצָאתִי מִכָּל־כְּלִי
בֵּיתְךָ עָשִׂים כֹּה־נֶגֶד אֲחִי וְאֶחֱיָ וַיִּזְכְּחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ זֶה עֹשֶׂה
שָׁנָה אֲנִכְלִי עֹמֶךָ רִחֲלִיךָ וְעִזִּיךָ לֹא שִׁכְלוּ וְאִילִי עֲאֲנִיךָ לֹא
אֲכָלְתִּי טֹרְפָה לֹא־הִבֵּאתִי אֵלֶיךָ אֲנִכִּי אֲחַטָּנָה מִיָּדִי תִּפְקֹשְׁנָה
גִּנְבֹתִי יוֹם וְגִנְבֹתִי לַיְלָה הֵיטֵיבְתִּי בָּזָם אֲכָלְתִּי חֶרֶב וְקֶרֶחַ בְּלִילָה
וְתִדְרֹךְ שְׁנֵתִי מִעֵינִי זֶה לִי עֹשֶׂה שָׁנָה בְּבֵיתְךָ עֲבַדְתִּיךָ
אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשֵׁתִי בְּנִתִיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּעֲאֲנִיךָ
וְתַחֲלִיךָ אֶת־מִשְׁכַּבְתִּי עֲשֶׂה מְנִים לֹא־לִי אֱלֹהִי אֲבִי אֱלֹהִי
אֲבָרָהָם וּפְחָד־יַעֲחֹק הָיָה לִי כִי עָמְתָה רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי אֶת־
עֲנִי וְאֶת־גִּיעַ כַּפִּי רָאֵה אֱלֹהִים וַיִּזְכַּח אֲמַשׁ וַיַּעַן לִבִּי וַיֹּאמֶר
אֶל־יַעֲקֹב הַבְּנוֹת בְּנֹתִי וְהַבְּנִים בְּנֵי וְהַעֲאֵן עֲאֲנִי וְכָל־אֲשֶׁר
אֲתָה רָאֵה לִי הוּא וְלִבְנֹתִי מִהֲאֵעֶשֶׂה לֹא־לִי הַיּוֹם אִם
לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יִלְדוּ וְעָמְתָה לְכָה נִדְרָתָה בְּבֵית אֲנִי וְאֲתָה
וְהָיָה לְעַד בֵּינוּ וּבֵינֶךָ וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבְרָה וַיְרִימָה מִעֲבָדָה

ב
מל
בתו
פוס
אית
בהו
מה
מה
ומל

ל
קמ
ל
ל
סוף
פוס
י
בקר

ל
ז
דוש
פוס
למירעי
ל

ג
בני
ונפצתים
קשי
פנים
ל
וכת
כן

חוב יין ו
ושלאחר
אלהי אבי כעס חוב יין עבאות האמנות לראות תה לי תורתך שעשעני שהיה לנו
כלני בגזה משלכת בערה מיכיה ונתתי את ארץ וסכה תהיה על מחורב
ערי קולי שוורד ואקרא חרב ועצמי חרה לולי ז ריש פיס וסימל

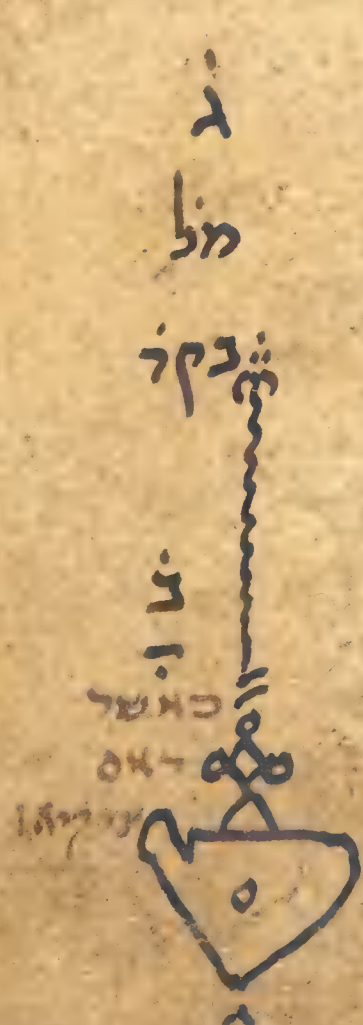
אני ואתה ג' וסימנה ועתה לכה והדבר אשר כי זכור ג' פיס אית בהון ג' מלין קרמז ובתרה
לא נסיבון וותנינ נסיבון וסימנה אלהי אברהם כי יצומו עלי עשור חד בתל וחד בנב וחד בטת

77

ל
ל
ל
כ
כ
ל
ז
א
א
ע
ה
פ
ד
א
כ
ה
ה
ה
ג
פ
ד
מ

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאָחִיו לְקַטּוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּגָל
וַיֹּאכְלוּ שֶׁם עַל־הַגָּל וַיִּקְרְאוּ לָבֶן לְבֶן יֶגֶר שֶׁהָרֹחַל וַיַּעֲקֹב
קָרָא לוֹ גִּלְעָד וַיֹּאמֶר לָבֶן הַגָּל הַזֶּה עָדָּה בֵּינִי וּבֵיןךָ הַיּוֹם
עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ גִּלְעָד וְהַמַּעֲבָה אֲשֶׁר אָמַר יַעֲקֹב יְהוָה בֵּינִי
וּבֵיןךָ כִּי־נִסְתָּר אִישׁ מִרְעֵהוּ אִם־תַּעֲנֶה אֶת־בְּנֹתַי וְאִם־תִּקַּח
נָשִׁים עַל־בְּנֹתַי אֵין אִישׁ עִמָּנוּ רֹאֵה אֱלֹהִים עָדָּה בֵּינִי וּבֵיןךָ
וַיֹּאמֶר לָבֶן לִיעֲקֹב הִנֵּה הַגָּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמַּעֲבָה אֲשֶׁר יִרְיֶתִי
בֵּינִי וּבֵיןךָ עָדָּה הַגָּל הַזֶּה וְעַדָּה הַמַּעֲבָה אִם־אֵנִי לֹא־עָבָד
אֵלֶיךָ אֶת־הַגָּל הַזֶּה וְאִם־אֶתֶּה לֹא־תַעֲבֹד אֵלִי אֶת־הַגָּל הַזֶּה
וְאֶת־הַמַּעֲבָה הַזֹּאת לְרַעָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם וְאֱלֹהֵי נַחֲוֹל
יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפָחַד אֲבִיו
יַעֲחֹק וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח־בָּהָר וַיִּקְרָא לְאָחִיו לֹאכֹל־לֶחֶם
וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיִּלְּנוּ בָהָר וַיִּשְׁלֹם לָבֶן בְּפָקֶר וַיִּנְשֹׁק לָבֶנוּ
וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָהֶם וַיֵּלֶךְ וַיִּשָּׁב לָבֶן לְמַקְמוֹ וַיַּעֲקֹב
הָלַךְ לְרֹדְפוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מְלָאכֵי אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
כֹּאֲשֶׁר רָאִם מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא
מַחֲנֶה

סימן חלקי קמח פיס

ולבנותיו ג' בקר וסימנה וינשק כל נפש בניו הוא ובנותיו ורפיה רעזרא ג' אותם ה' וסימנה
וישכם לבן וזהו רותה אותם ויחרם אותם כבדות רעה יקרא ורפ' ימי וחד ישפטו אותם וחד וברא

תאמרון ט וסימנה ויעז אתם למלאכים כטחנו ומלכ אדניכם אדניכם שיאך שיאך קשר צדקתו
עד עתה ד בקר וסימ ואחר עד עתה כ לא באתם ועתה קום צא ויחן יי אותם שור אה וקחמור זר

וישלה יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר
שדה ארזים ויעז אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשות
אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה ויהיה לי
שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני
למען אחן בעיניך וישלח המלאכים אלי יעקב לאמר באנו
אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש
עמו ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו
ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות ויאמר אם
יבוא עשו אלי המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר
לפליטה ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי
יצחק יהי האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיב
עמך קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית
את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי
לשני מחנות העילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי
אתו פדיוא והפני אם עלבנים ואתה אמרת היטב
איטיב עמך ושם את זרעך כחול הים אשר לא יספר
מרב וילן שם בלילה ההוא ויקח מקחבא בירו מנחה

גדה
ט
בקר
ז
אזה
לי כל
לש
לא
מפק
לף
במ
ט
ג

מל
בתו
וכל
ישע
ל כות
ומל במ
ל חר
ודיש
פיוס
דסל

ל

ג
ז
מל
וחו
חס

ויער גוסימנה יעקב אשתבע לאמנון ויחץ ג וסימנה ויירא יעקב ויחץ את הילשים שלש מאות
סימן חמש אותיות לענין גאולה כפ בו נגאל אברהם יך לך מים נגאל בו יצחק ממנו מאד
נוך נגאל בו יעקב העילני נא פי נגאלו בו ישראל פקד פקדתי צד המלך המשיח עמו צדקה

ב פיס בתור סוף כל מלה מים וסימל עזים מאתים ומנחתם ונסכיהם דמוסף שביעי שלחג - ועזים ל עירם ל ורוח ל רוח ל וירי ל ירי ל וידון ל ידון ל - שלוחה ב בספ חד מל וחד חס וסימל מנחה היא נפתלי חס

ב
פס
בתו ג
דמיון מל
ל
וחס
וחס
עירם

ל

ג

ב
בספ
חד יב
מל פיס
ל וחד אית
חס ביהו
ל
ג
ל
ל
וחס
במנחה

ג
וכל
ג שתי
הכל
ב כותב

י

לעשו אחיו עזים מאתים ותשיש עשרים רחלים מאתים
ואילים עשרים גמלים מיניקות ופניהם שלשים פרות
ארבעים ופריים עשרה אחנת עשרים ועירם עשרה
ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו
עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר ויצו את
אישון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי
אתה ואנה תלך ולמי אלה לפעך ואמרת לעבדך ליעקב
חיה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו
וגם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים
אחרי העדרים לאמר פדבר הזה תדברון אל עשו
ועצאכם אתו ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו
אמר אנפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה
פניו אולי ישא פני ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה
הוא במחנה ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת
שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר
יבק ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו ויתר
יעקב לבדו ויאבק איש של עמו עד עלות השחר וירא פני לא

ילדיו ג ב מל וחד חס וסימנל ואת אחד כי בראתו מי יכין לערב חד בתו וחד בנכ וחד בנות וביס
ולמי ג וסימל אלה לפעך כל חמדת ישראל אני עמל ומחסר תוד נבי וכל אנפרה ב וסימנל חמדתם
לא יכל ו סימנל וידא כי אתה ידעת ואחיהו להכל דבר וזמים וכל יחזקל כותב לפני לקמן

עם אלהים ג' וסימנה כי שרית היונתן ברצותו חד סתו וחד כנע וחד כבתו וחד ועם האלהים
ועמו ה' בטעם בזקק גדול וסימ יעקב ויהודה יהונתן יחזאל יואב שלמית זכריה עזגד

יְכַלְלוּ וַיַּגְדִּיעַ בְּכִידָם וַתִּקַּע בְּכִידָם יַעֲקֹב בְּהֶאֱמָקוֹ עִמּוֹ
וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֶשְׁלַחְךָ כִּי אִם
בְּרַכְתָּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶה שִׁמְךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לֹא
יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שְׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים
וְעִם אַנְשֵׁים וְתוֹכֵל וַיִּשְׂאֵל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִגִּידָה נָא שֵׁם
וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׂאֵל לְשִׁמִּי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנֵי אֵל כִּיד אֵתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל פָּנִים וְתַנְּחֵנִי
נַפְשִׁי וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוֹאֵל וְהוּא
עָלִירָכוֹ עַל כֵּן לֹא יֵאָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנֶּשֶׂה אֲשֶׁר
עַל כַּף הַיָּד עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכִידָם יַעֲקֹב בְּגִיד
הַנֶּשֶׂה וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אֶת
מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲסֵן אֶת הַיָּלָדִים עַל לֵאָה וְעַל רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי
הַשִּׁפְחוֹת וַיִּשָּׂם אֶת הַשִּׁפְחוֹת וְאֶת יֶלֶד יֶהוֹנָדָשׁ וְאֶת
לֵאָה וַיִּלְדֵּי אַחֲרָנִים וְאֶת רָחֵל וְאֶת יוֹסֵף אַחֲרָנִים וְהוּא
עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתָּחוּ אֶרְצָה שִׁבְעַת פַּעַמִּים עַד גִּשְׁתּוֹ
עַד אָחִיו וַיִּרַץ עֵשָׂו לִקְרַאתוֹ וַיִּתְּנָהּ וַיִּפֹּל עַל צוּאוֹ
וַיִּשָּׁקוּ וַיִּבְכוּ וַיִּשָּׂא אֶת עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ אֶת הַנָּשִׁים וְאֶת

54

וכן

נפשי

כות

۵۹

רזח

4. 10. 11

במ

3

והוא

22

2 m

၁၈

27

צטט

33

בטע

7

١٢

20

עיר

12

lib

3

די

一

13

בית
נחל

פנואל ה' וס"ב וי' אדר לו ויאמר גם לאנשי יועל משם ב' ב' ואת מגדל וי' צא משם ופנואל אבר
גדור וי' פדה — מתחלת הספר עד וי' פרץ שפחת בת חס' ומן וי' פרץ עד סוף הספר שפחת מל!
עשר נקודות בתו והמש בני אים ואחת בכתובים וכולן תקון סופרים;

אתה חלה העלילה הגמולה מבוהלה האפילה מגוללה בכתולה והכילה הרבולה שכולה ושאולה בקעילה כחולה בחולה
נסעה לנסעה ל השמעה ל השמעה ל הקרקעה ל קרעה ל ונשקעה ל הנעה ל מבקעה ל ואלעה ל

א

הילדים ויאמר מיאלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים
את עבדך ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין
ותגש גם לאה וילדיה וישתחוון ואחר נגש יוסף ורחל
וישתחוון ויאמר מי לך פלה מחנה הזה אשר פגשתי
ויאמר למעאחן בעיני אדני ויאמר עשו ישלי רב אחי
יהי לך אשר לך ויאמר יעקב אלנא אסנא מעאחניחן
בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על ראיתי פניך כראית
פני אלהים ותרעני וקחנא את ברבתי אשר הבאת לך כי
חנני אלהים וכי ישליכל ויפער בן ויקח ויאמר נסעה
ונלכה ואלכה לנגדך ויאמר אליו אדני ידע כיהילדים
רפיים והעאן והבקר עלות עלי ודפוקום יום אחד ומתו
כל העאן ויעברנא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי
לדגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא
אל אדני שעירה ויאמר עשו אענה נא עמך מזה עמ אשר
אתי ויאמר למה זה אמעאחן בעיני אדני וישב ביום
ההוא עשו לדרבן שעירה ויעקב נסע סבתי ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סבתי עלבן קרא שם המקום סבתי

צא
וכל
ויען
ויסר
ראיו
לכות

וז
פיש
חית
בהו
לד
לד

פ
לפון
ב
שתה
עונותיו
פ
לפון

ה
חם
ל
ומל

ג
בן
ג
מל
בית
בלע

עלותה וסימנה ודפוקום יום פרות פרות כרעה עדרו מחזור עלות הבאן אבא חם וסימנה היום
יעברנא אס תתן כל פתח לי שערי באהל ביתי שעירה ג וסימנה וישב אבא ואלה מלכי סבתי
ב וחס וסי ויעקב נסע כשש מאות מראות ב וסימנה את הנזם פני אלהים ותייהון חם

במאה ו' וסימנה קשיטה וחבר דיהושע עד לות פלשתים וישכר מישורל - קשיטה ג' וסימנה -
יעקב יהושע איוב - הילדה ל הילדה ל הקריבה ל הקריבה ל הכשבים ל והכשבים ל -

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב שָׁלֹם עִיר שְׁכֵם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
כְּנַעַן בְּבָאוּ מִפְּדַן אֶרֶם וַיַּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר וַיִּקֶּן אֶת־חֶלְקֵת
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֱלֹו מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר אֶפְרַיִם שְׁכֵם בְּמֵאָה
קִשְׁיֹטָה וַיַּיַּצֵּב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָאֵלֹו אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַתַּעֲבֹד יִנְה בַת־לָאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לִיעֲקֹב
לִרְאוּת בְּנֹת־הָאָרֶץ וַיִּלְדָּא אֹתָהּ שְׁכֵם בְּחֲמֹור הַחֹוִי
נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ וַיַּעֲנֶה וַתַּפְּקֵן נֶפֶשׁוֹ
בְּדִינָה בַת־יַעֲקֹב וַיֵּאָהֵב אֶת־הַנָּעַר וַיִּדְבֹּר עַל־לֵב הַנָּעַר
וַיֹּאמֶר שְׁכֵם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֹתָהּ יְלִידָהּ הַזֹּאת
לְאִשָּׁה וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמְאָ אֶת־דִּינָה בָתוֹ וַבָּנָיו הָיוּ אִתָּהּ
מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה וְהַחֲרָשׁ יַעֲקֹב עָרַב־בָּאֵם וַיַּיַּצֵּב חֲמוֹר אֶפְרַיִם
שְׁכֵם אֶל־יַעֲקֹב לִדְבֹר אֹתוֹ וַבֵּי יַעֲקֹב בָּאוּ מִדֶּה שָׂדֶה
כְּשִׁמְעֵם וַיַּתְּעֵצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי נָבְלָה
עֲשָׂה בִישְׂרָאֵל לְשֹׁכְבֵי אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא עָשָׂה וַיִּדְבֹּר
חֲמוֹר אֹתָם לֵאמֹר שְׁכֵם בֶּן־חֲשִׁקָה נָפְשׁוֹ בַּבְּתָלָם תָּנוּ
נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְהִתְחַתְּנוּ אִתָּנוּ בְּנֵיכֶם תִּתְּנוּ לָנוּ וְנֹאֵת
בְּנֵינֹתֵינוּ תִקְחוּ לָכֶם וְאִתָּנוּ תִשְׁכְּבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לְפָנֵיכֶם

ג
חלקת
דור
ההר
ל שמרון
דסמ

ג
החין
בבנות
דישמע
אלה
אבה
ראמז

ל
וחד
והילדה

ז
חס
בניע

ז
ל
וחד
כי
עשה
בבלה

כל
חס

והחדש ז חס בלש וסימנה ויעקב שמע זי ילחם ושמע אישה בתרז ביום שמעו למה ז
אותם מפי מע ממע ולא מצאו - חשקה ל עשקה ל לעלוקה ל ואשר תאמרו ל ואשר ישמע

אחתנו ג' חס וחד מל וסימנה את היי לתת את הכזונה וחד מה נעשה לאחותינו מל אמל
כמעט ג' חס וחד מל וסימנה תהיו ויהי אתה כמנו חלית כמנו בתרד מל ושד חס

שכנו וסחרוה והאחזובה ויאמר שכם אל אחיה
אמא אחז בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן הרבו עלי
מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנולי את הנער
לאשה ויענו בני עקב את שכם ואת חמור אביו במרמה
וידברו אשר טמא את דינה אחתם ויאמרו אליהם לאנוכל
לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה
פי חרפה הוא לנו ואך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו והמל
לכם כל זכר ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו
וישבענו אתכם והיינו לעם אחד ואם לא תשמעו אלינו
להמול ולקחנו את בנותנו והלכנו וייטבו דברי הם בעיני
חמור ובעיני שכם בן חמור ולא אחר הנער לעשות
הדבר כי חפץ בבתי עקב והוא נכבד מכל בית אביו
ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי
עירם לאמר האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו
בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניכם את
בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם אך בזאת
יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול

ג
בתוכנו
ג רבני
באן 74
בית
אל

ג יז
מל
ג בתו
חס
וחד ג
מל ג
חס
וחד
מל

ג
חד
מל
וחד
חס
ע
כאן
ל ג
פיס
דיט מוס
פיס

ל
וחד מל
ויאתו
הכהן

עשרה ריש פיס משמשין הר וכל חד וחד ל כות ריש פיס וסימנה האנשים המליך הכהן הקריב הארץ
הנגע האיש הנער השיב הנפש הביא היה וישבו ו וסימ האנשים הלוא לנו הם במבוא מלך אשור

עלה עיר יז וסימנה באבנים מצור כזרח וחנה בסכות הנלחמים וגם איש וזרק ויאל נה עשו
וכל וגנותי דכות במא קדמי דמלכים — בומאן ג' וסימ' ויבזו העיר מקדשי את היכל וחד וטמאן

את
אסדשי

א
ח

יב
מל
בן
בת

י

יז

י

וחד

ויצאן י

וחד

וטמאן
את

י
בטע
בבית
בתי
ליע

י

י
כ
כ

כז
בז

ב
בסגול
בספ

לנו כל זכר באשר הם נמלים מקנהם וקנינם וכל בהמתם
הלא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו וישמענו אל
חמור ואל שכם בנו כל ימי שער עירו וימלו כל זכר כל
ימי שער עירו ויהי ביום השלישי בהיותם באנים ויקחו
שני בני עקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרב ויצאו על
העיר בטח ויהרגו כל זכר ואת חמור ואת שכם בנו הרגו
לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו בני יעקב באו
עלה חללים ויצאו העיר אשר טמאן אחותם את עצמם
ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה
לקחו ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויצאו
ואת כל אשר בבית ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי
עברתם אתי להבא ישיב הארץ בכנעני ובפרזי
ואני מת מספר ונאספו עלי והכוננו ונשמרתני אני
ופיתני ויאמרו ה' כזונה יעשה את אחותנו

ויאמר אלהים אלי עקב קום עליה בית אל ושב שם ועשה
שם מזבח לאל הנראה אליך בדרךך מפני עשו אחי ויאמר

שבן ד בטעמ בבית וסימנה חילם והשיבו וחזר לפים חיים — ז' פים אית בהון ואני וסימנה
עברתם אתי וישב אל אחין ואמר להם אתם תמול בואין ואמרת בלבבך אם יסתר ואני י' אהיה להם
ו' פים אני אני וסימ' דברתי אך קדמתי כי אנכי כשחל — הנראה כ' וסימ' ויבן שם מזבח לאל ושיקל

ויסך ג' דגש וסימנ' ויצב יעקב אתם ל' ויסך את נסכו — מבית צטעמ בשופר וסימנ' ויסעו מבית
ולא נשאר והעמיד ושאר בגעיה — קצרתה ג' וחס' וסימנ' ויצב יעקב שם עילם ויהי קהלה —

וּלְיַעֲקֹב לֵךְ אֶתְנֶנָּה וּלְזֶרַעְךָ אַחֲרֶיךָ אֶתְהַאֲרֹץ וְיַעֲלֶה
מֵעַלְיוֹ אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲתוֹ וַיַּעֲבֵר יַעֲקֹב מִצֵּבֶה
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲתוֹ מִצֵּבֶת אֶבֶן וַיִּסֹּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיַּעֲמֵן
עָלֶיהָ שֵׁמוֹ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲתוֹ
שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית אֱלֹהִים וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֱלֹהִים וַיְהִי עוֹד בְּכַרְתְּהָ אֶרֶץ
לָבוֹא אֶפְרָתָה וְתֵלֵךְ רַחֵל וְתִקַּשׁ בְּלִדְתָּהּ וַיְהִי בַּהֲקֻשְׁתָּהּ
בְּלִדְתָּהּ וְלֹא אָמַר לָהּ הַמַּיִל לֵדֹת אֶל תִּירָאִי כִּי גָסְזָה לָךְ בְּיָדֶיךָ
בַּעֲצַת נָפֶשֶׁה כִּי מָתָה וְתִקְרָא שֵׁמוֹ בְּדָאוֹנִי וְאֶבֶן קָרָא לוֹ
בְּעַמּוּן וְתִקַּח רַחֵל וְתִקְבֹּל בְּדָרֶךְ אֶפְרָתָה הוּא בֵּית לָחֶם
וַיַּעֲבֵר יַעֲקֹב מִצֵּבֶה עַל קִבְרֹתָהּ הוּא מִצֵּבֶת קִבְרֹת דָּחִל עַל
הַיּוֹם וַיִּסְעוּ יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אֶהְרָה מִהָרָאָה לְמַגְדֵּל עֲדָרִי וַיְהִי
בְּשֹׁכֵן יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיֵּלֶךְ רָאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת בִּלְהָה
פִּילָגֶשׁ אִשּׁוֹ וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל

ג
דגש
בקר
ג
בטע
ל
חס
ג
ב
מלרע
וחד
ג
חס
וחד
מל
מעשה
רחוב
אין
מחלף
למרג
ולמעט
ט
כת
כ

וַיְהִי בְּנֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רָאוּבֵן
וְשֵׁמֶעוֹן וְלֵוִי וַיְהוּדָה וַיַּשְׁשֹׁכָר וַיְזַבְלוֹן בְּנֵי רַחֵל וַיִּזְקֵן וַיִּבְנֵם
וַיְבַנֵּי בִלְהָה שְׁפָחַת רַחֵל דָּו וְנַפְתָּלִי וַיְבַנֵּי זִלְפָּה שְׁפָחַת לֵאָה
גָּד וְאֲשֶׁר אֱלֹהִים בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יָלְדוּ בְּפָדֵן אֲדָמָה וַיֵּצֵא

ובני זלפה ובני בלה ובני יעקב ובני חס ובני לוי ובני יהודה ובני ששכר ובני זבולון ובני ראובן ובני שמעון
קצרתה ג' חס וחד מל וסימ' ויצב יעקב בלכותך היום קבורת חמור — ושמעון 4 וסימנ' בע' למה אתי שכלתם כראובן
בחרמותיהם

בְּרֵאשִׁית וְסִימָנָהּ יַעֲקֹב וְכִי יָבֵא הָלֵךְ וְהָאֵלֹהִים לִי וְהָאֵלֹהִים וְשָׂאן אֹתוֹ ॥ תְּלֻדוֹת ג' כֶּתֶב וְסִימָנָהּ עֶשֶׂן הוּא אֲדָרִים
עֶשֶׂן אֲדָרִים יַעֲקֹב יוֹסֵף ॥ ג' כֶּתֶב יַעֲקֹב וְשָׂאן אֹתוֹ וְהָאֵלֹהִים וְשָׂאן אֹתוֹ וְהָאֵלֹהִים וְשָׂאן אֹתוֹ וְהָאֵלֹהִים וְשָׂאן אֹתוֹ ॥

וַיַּעַל אֶל־עֵצֶה אֲבִיו מִמָּוֶה קִרְיַת־הָאַרְבַּע הוּא אֲחֵכֶּרֶז
אֲשֶׁר־גִּדַּשְׁם אֲבֹרָהֶם וַיַּעַחֵק וַיִּהְיוּ יָמָיו יַעַחֵק מֵאֵת שְׁנָה
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וַיָּגֹעַ יַעַחֵק וַיָּמָת וַיֵּאֱסֶף אֶל־עַמּוּ
זָקֹן וּשְׁבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשׂוֹ וַיַּעַקֵּב בְּנָיו׃

וְאֵלֶּה תְּלֻדֹת עֵשָׂו הוּא אֲדָמוֹס׃ עֵשָׂו לָקַח אֶת נָשָׁיו מִבְּנוֹת
כְּנָעַן אֶת עֵדָה בַּת אֵילָן הַחֹתִי וְאֶת אֵהֶל יִבְמָה בַּת עֵנָה
בַּת עֲבֵעֹז הַחֹתִי׃ וְאֶת בְּשֵׁמֶת בַּת יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת רָבִי
וְהַלֵּךְ עֵדָה לַעֲשׂו אֶת אֱלִיפָז וּבְשֵׁמֶת יִלְדָה אֶת דָּעוּאֵל
וְאֵהֶל יִבְמָה יִלְדָה אֶת יַעֲיִשׁ וְאֶת יַעֲלָם וְאֶת קַרְחֵה אֱלֵהֶנּוּ
עֲשׂו אֲשֶׁר יִלְדוּלוֹ בָּאָרֶץ כְּנָעַן וַיִּקַּח עֲשׂו אֶת נָשָׁיו וְאֶת
בָּנָיו וְאֶת בָּנֹתָיו וְאֶת כָּל נַפְשֹׁת בֵּיתוֹ וְאֶת מִקְנֵהוּ וְאֶת כָּל
בְּהֶמְתּוֹ וְאֶת כָּל קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בָּאָרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל
אֲרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אֲחִיו כִּי הָיָה רָכֹשׁ רַב מִשְׁבַּת יִחְדּוֹ וְלֹא
יָכֹלָה אֲרֶץ מִגֹּרֵיהֶם לִשְׁאֵת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם וַיֵּשְׁבָה עֲשׂו
בְּהָר שְׂעִיר עֲשׂו הוּא אֲדָמוֹס׃ וְאֵלֶּה תְּלֻדֹת עֵשָׂו אֲבִי אֲדָמוֹס
בְּהָר שְׂעִיר׃ אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי עֲשׂו אֱלִיפָז בֶּן עֵדָה אִשְׁתּוֹ

אילון ל מל בתו ושי אוריתא ויהי גדולם עם אלון מצב וחלפת משם מעוננים אלון כח ושי נדיד
וכתובים אילון כח במד נפשות ל מל בתו תלדות ל מל בתו אלה שמות ה וסימ בע עשו
בע אהרן אשר מלא אלה שמות האנשים דלתור אשר יחלו לכס אלה שמות הגבורים דשמואל:

ו
וה
בקרית
האדבע

י
צח
917
אב

ג
כת
ל ב
מל

בתו
וכל
נביא
ודתו

כח
מל
בר
מן
י
יעוש
ק
כח
ין

פיס
דמיין
באתין

א
 כח
 כן
 כח
 אור
 מנח

אורייתא צפו עלון שפן ועקן פנו עלוה: דברי ימים צפי עלין שפי יעקן פני עליה - ואלה בני יצחק
רעואל רעואל אהליבמה שובל צבעון ענה וישן שותלח אהרן אהרן בני בתיה המדינה קדל וספדו בני

בנימן
סלוא
א

עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ויהיו בני אליפז תימן
אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע היתה פילגש לאליפז בן
עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו
ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת
אשת עשו: ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון
אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואתי עלם ואת קרח
אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן
אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: אלוף קרח אלוף געתם
אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה
ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה
אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
אשת עשו: ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעיש
אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה
אשת עשו: ואלה בני אהליבמה אלוף יעיש הוא אדום
אלה בני אהליבמה אלוף יעיש הוא אדום
ושובל וצבעון וענה וישן ואמר וישן אלה אלופי
החרי בני שעיר בארץ אדום: ויהיו בני לטון חרי ויהי

ג
קמ
בלט
בר
נש
ב
צע
וח
בד
ימים
יעוש
א
כת
ק

י
רע
פוס
בתו
וכל
שמות
ותולדות
כות
צמ
ח

כל
חס
כל
מל
צמ
ח
חס
בלט

כל דישון דאור דשן כת חס: וכל ודיש
וכל דבר ימים דישון ודישון מל צמא
ואהליבמה אלוף וקנז וכל דברי ימים
ודישון כת מל ו צמא ודישן כת אילוני בני ויחמור:
תובע שעיר - ודישון ו בל שוסימנה ואמר
מן חר ובני שעיר - כל דישן ביד וכל דשן בחס

אלפים ה' חס בליט וסימל לאלפיהם תנע אלפים לדאש והיה כחלק ביהודה ואמרו אלפי יהודה ושלחחרין
ד' פים אית בהון ושם ושם וסימנה מהיטבאל וחברו בוצץ שאל ככל מעבה חלימלך ג' בן

ואחות לוטן תמנע : ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל
שפן ואונם : ואלה בני עבדון ואיה וענה הוא ענה אשר
מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים לעבדון אפיו
ואלה בני ענה רשן ואהליבמה בתענה : ואלה בני רישן
חמרון ואשבון ויתרון וברן : אלה בני אשר בלהן וזעבון
ועקן : אלה בני רישן ענין וארן : אלה אלופי החרי אלוף
לוטן אלוף שובל אלוף עבדון אלוף ענה : אלוף רשן אלוף
אשר אלוף רישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר

ל
חס
ל
דד
ימים
חמרון
רישן
סימל
ה
חס
בליט

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך
לבע ישראל וימלך באדום בלעבון בעור ושם עיר ודנהבה
וימת בלע וימלך תחתיו יזבב בחרח מבצרה וימת יזבב
וימלך תחתיו חשם מארץ התימני וימת חשם וימלך
תחתיו הדר בן בדר המכה את מדין בשדה מואב ושם
עיר עזית וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה
וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות העדר וימת
שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור וימת בעל חנן

ב
דן
וחב ג'
דד
ימים
יזבב
חס
יזבב
מי
זה
בא
מל
ממאוס
ל
דאור
חס
דד
יזבב
מל

כל לשון וימלך חולם כמזה קמ וימלך מלך : זה וימלך וסימל שלמה מתנה פרעה אליקים עדיקד
מהיטבאל ג' וסימנה ושם אשתו וחברו דדברי ימים ואני באצת בית שמעיה ס' עלה ג'
וסימנה אלוף עלה לא תשגם אלוף עלה דדברי ימים פתור עלה כתוב : הימם ב' בתרי ל' פים

ויט ה' וסימנה עד איש אל הדרך ישראל מעלין לבס אחרי אבימלך קנה קנית יי' יזכה הכותב בדרך הקורא

ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבילו את
הכתנת בדם וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם
ויאמרו זאת מעאנו הכרנא הכתנת בנך הוא אם לא
ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף
יוסף ויקרע עקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל
על בנו ימים רבים ויקמו כלבניו וכלבנותיו לנחמו וימאן
להתנחם ויאמר כי ארץ אלבעי אכל שאלה ויבך אתו אביו
והמדנים מכרו אתו אל מצרים לקוטיפל סריס פרעה
שר הטבחים

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש
עד למי ושמו חירה וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו
שוע ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער
ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן ותסוף עוד ותלד
בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אלהו
ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהודה וימתהו יהודה ויאמר יהודה לאונן
בא אל אשת אחיך ויבס אתה והקם זרע לאחיך וידע

ב
למי
ג
קמ
והר
פת
ט
ל
וריע
פס
ז
מנעם
בלט
מדינה
ראוי
חירה
נבי
חירם
כזיב
לחורם
א
מל
ט
א
ל

מנעם ג בתר ליש וסימנה מכרו ארצו ומשלח מנעם שנאה תעורר - ותהר ותלד ויקרא
ג וסימנה עד גרשם בריעה - בכורו ג מל וסימנה ויקח יהודה ויאמר ליתר ויהי בכורו -

לא לו ה' וסימנה וידע אונן לרשת משכנות חיי המרבה עבד מתעבד ולא לו היתר וחד חלוק שחת לולא
אשלח ט וסימנה גדי וזכחתם יהי כן יי אמת מצי רעב והכרתו או דבר איעצך ונתעלה ל

אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אסבא אלאשת אחיו
ושחת ארצה לכליתו נתקזרע לאחיו וירע בעיני יהוה
אשר עשה וימת גם אתו ויאמר יהוה לתמר כלתו
שבי אלמנה בית אביך עד גבול שלה בני כי אמר פן ימות
גם הוא באחיו ותלך תמר ותשב בית אביה וירבול הימים
ותקמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזי
עאנו הוא וחירה רעהו הער למי תמנתה ויגד לתמר
לאמר הנה חמיר עליה תמנתה לגז עאנו ותסר בגדי
אלמנאיה מעליה ותכס בעיף ותתעלה ותשב בפתח
עינים אשר על דרך תמנתה כראתה כגדל שלה והוא
לאנתנה לו לאשה ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה
פניה ולט אליה אלה דרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי
לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתקלי כי תבוא אלי
ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מזה עאן ותאמר אסתם
ערכון עד שלחך ויאמר מה הערכון אשר אתן לך
ותאמר חתמך ופתילך ומטף אשר בידך ויתקלה ויבא
אליה ותהר לו ותקם ותלך ותסר עיפה מעליה ותלבש

ה
וחד
חלוק
חטף

ה
ו
בן
ישיבה ו
בית ישיבה
סל
לביט

כב
ו
וחד
ל יב
בן

ל
ג
גדוק
לזוט
לשכרה

ט
יא
דטע
מאל
בסוף אשר
פיס
הצית
בו
ה

ישיבה בית ו בקר וסימ שבי אלמנה כ כו וישב ארון יי שמואל ותשב תמר בית החפשיית ודברי
ימים והמלך יושב בית החקר ושאר קליה בבית וותשב יי וסימנה ותלך תמר ותתעלה ותשב תמר
תמנתה באית קשתו החביאה ותנח את כנה ושמה לימנו חמותה הקוראים כפתח עיפס ל כול

ויסוף ג' ריע פיס וסימנה הורד כן שלשים הוא השליט ~ הורד והורד ו סימנה ויסוף הורד שאלו גאון ומשק
גאון אשר ~ פקידה ו חס בלע וסימנה וימצא וסוף ויבאו ויהי הוא בשער ויזנה ~ וחסאית לית כותה

ויסוף הורד מערימה ויקלהו פוטיו
סליס פרעה שר הטבחיס איש מערי מיד הישמעאלים
אשר הורדהו שמה ויהי יהוה את וסוף ויהי איש מעליח
ויהי בבית אדניו המערי וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר
הוא עשה יהוה מעליח בידו וימצא וסוף חזן בעינו וישת
אתו ויפקדהו על ביתו וכל אשר יעשה ויתן בידו ויהי מאזה פקיד
אתו בביתו ועל כל אשר ישלח ויברך יהוה את בית המערי
בגלל וסוף ויהי ברכת יהוה בכל אשר ישלח בבית ובשדה
ויעזב כל אשר לו ביד וסוף ולא ידע אתו מאומה כי אם
הלחם אשר הוא אוכל ויהי וסוף יפה תאר ויפה מראה
ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה
אל וסוף ותאמר שכבה עמי וימאן ויאמר אל אשת אדניו
הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר ישלח נתן בידו
איננו גדול בבית הזה ממנו ולא חשך ממנו מאומה כי
אם אותך באני את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה
הזאת וחטאתי לאלהים ויהי כן וסוף ויסוף ויסוף
ולא שמע אליה לומר ויהי ותעמה ויהי לפניהם

ו
ג
כח
ריע
פיס
ב
חס
ב ואשימה
עיע
סל
ו
חס
בלע
ה
בטע
טרסה
ו
מל
ג
סל
בטע
מרע
ז
טו
ב
ז
סל
בקר

אכל ו מל וסימנה כי אם הלחם כאשר ילחם איש שלמי ~ ויהי אחר הדבר הזה
ג' רסל וסימנה נסה את ותשא חטאו ~ חשך ~ איננו גדול חשך מרעה כי חשך
ואב הנה חשך ובתחפוטס יפלס כתיב מדרך בלי ~ אסידס האסידס ג' בלע וסוף חטאו

וּסְיָם וְיֵה כְדֻרָּה עַל אֲשֶׁר יִלְקֹטוּ וְאוֹתוֹ יוֹם יוֹם לְשִׁלְמִי כְדֻרֵי בְּדוּךְ יְיָ וְאֵדָה אֶעֱלֶה אֲשֶׁר־אֶבֶס שְׁמִי
כִּי יוֹם יְיָ וְסִימָנִי לַעֲשׂוֹת לְחִיָּתָם כְּבֹאֲכֶם לְשִׂאת וּכְלֵי עֲזָרָא כֹּתֶם (אין איש) וְסִימָנִי מֵאֲנִשֵּׁי הַבֵּית מֵאֲסָף וְחֲדָשׁ

הַזֶּה וַיֵּבֶא הַבַּיִתָּה לַעֲשׂוֹת מִלֻּאֲכָתּוֹ וַאֲיֵן אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת
שָׁם בַּבַּיִת וְהַתַּפְּשָׁהוּ בִּבְגָדָו לֵאמֹר שִׁכְבָּה עִמִּי וַיַּעֲזֹב
בְּגָדָו בִּידָה וַיֵּנֶס וַיַּעַח הַחוּצָה וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ כִּי עָזַב בְּגָדָו
בִּידָה וַיֵּנֶס הַחוּצָה וְהַתַּקְלָא לְאֲנָשֵׁי בֵּיתָהּ וְהַתַּמָּר לְהַסְלִימָהּ
וְאוֹהֲלָא לְנוֹאֲשֵׁי עֲבָדֵי לַעֲחָק בְּנוֹ בָּא אֵלָיו לְשִׁכְבָּ עִמִּי
וַאֲקִרָא בְּקוֹל גָּדוֹל וַיְהִי כְּשִׁמְעוֹ כִּי דִּרְיֵמְתִי קוֹלִי וַאֲקִרָא
וַיַּעֲזֹב בְּגָדָו אֵלָיו וַיֵּנֶס וַיַּעַח הַחוּצָה וְהַתַּנַּח בְּגָדָו אֵלָיו עַד
בּוֹא אֲדָנָיו אֶל בֵּיתָהּ וְהַתַּפְּשָׁה אֵלָיו כִּי דִּבְרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא
אֵלַי הָעֶבֶד הָעֲבָדִי אֲשֶׁר דִּבַּתְּ לָנוּ לַעֲחָק בִּי וַיְהִי כִּי דִּרְיֵמְתִי
קוֹלִי וַאֲקִרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדָו אֵלָיו וַיֵּנֶס הַחוּצָה וַיְהִי כְּשִׁמְעוֹ
אֲדָנָיו אֶת דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר כִּי דִּבְרִים
הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עֲבָדִי וַיֵּחָר אִפְּוֹ וַיִּסָּח אֲדָנָיו יוֹסֵף אֶתָּה וַיִּתְּנָהּ
אֶל בֵּית הַסֵּהר מְקוֹם אֲשֶׁר אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי שֵׁם
בֵּית הַסֵּהר וַיְהִי יְהוָה אֶת יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חֲנוּן
בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית הַסֵּהר וַיִּגָּן שַׂר בֵּית הַסֵּהר בְּיָד יוֹסֵף אֶת
כָּל הָאֲסוּרִים אֲשֶׁר בֵּית הַסֵּהר וְאֶת כָּל אֲשֶׁר עֹשִׂים
שָׁם הוּא הָיָה וַיִּהְיֶה אֵין שַׂר בֵּית הַסֵּהר רָאָה אֶת כָּל מַאֲמָלָהּ

ותאמר להם ג' וסימנה דאז אמרו לאיש לחם משה ו...
כה אמר יי' דמלכים ← ותנח תנח ד בליט וסימנה ב...
מקום ד וסימנה אסידה ריחא ליוסף ויינא פידוש א...
אשר יוסף נתנו שם ריח מקום המשפח

חבר
המנהל
העליון
של
הבנק
הלאומי
הרשמי
של
הממשלה

פיל
בין
בעל
הדקדוק

ו
מל
וכל
שמו
ובתו
בות
בין
במ
בצל
הדק
חס
אם
דגש
אם
יפי
אסירי
ה

4.

אכר

۱۲

三

אֶסְרִיִּים

משקה וְסִימָנָה חֲטָאוֹ מִסֶּפֶת חֲמֹתָךְ וְכָל כְּלִי מִשְׁקָה וְחֶבֶר וְחָד מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל — לְאֲדֹנֵיהֶם זִמְעִין
אֵל בְּלִישׁ וְסִימָנָה לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם הָאֲמֵרוֹת לְאֲדֹנֵיהֶם וְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים

להיס כי
קדשהו
לאדני
א

בִּידוֹ בְּאִשֶּׁר יְהוָה אֱתָו וְאִשֶּׁר הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מִצְרַיִם :

ו

בשת

יקור

האמרות
לאדני
מל

ג

א

קל

וב

פת

רפי

בקור

ב

פניך

זעפס

ב

מל

בז

ג

פתלנים

ב

מל

כבודו

וחב

א

א

וְיִהְיֶה אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲטָאוֹ מִשְׁקָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְהָאֵפָה
לְאֲדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם וְיִקְצֶנָה פְּרֻעָה עַל שְׁנֵי סָרִיסִין
עַל שֵׁר הַמִּשְׁקִים וְעַל שֵׁר הָאֲזָפִים וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמֶר בֵּית
שֵׁר הַטֹּבָחִים אֶל בֵּית הַסֹּהַר מִקּוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֶסּוּר שָׁם
וַיִּפְקֹד שֵׁר הַטֹּבָחִים אֶת יוֹסֵף אֹתָם וַיִּשְׁרֹת אֹתָם וַיְהִיו יָמִים
בְּמִשְׁמֶר וַיַּחֲלִמוּ חֵלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלֹמוֹ בַּלַּיְלָה אַחֶר
אִישׁ נִפְתָּרוֹן חֲלֹמוֹ הַמִּשְׁקָה וְהָאֵפָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר אֶסּוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר וַיֵּבֵא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בִּבְקֻר וַיֵּדַע
אֹתָם וְהֵנָּה זַעֲפִים וַיִּשְׁאַל אֶת סָרִיסֵי פְּרֻעָה אֲשֶׁר אֱתָו
בְּמִשְׁמֶר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מָדוּעַ פְּנִיכֶם רַעִים הֵנִי וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו חֵלוֹם חֲלֹמְנוּ וּפְתָר אֵין אֱתָו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא
לְאֱלֹהִים פְּתָרִים סִפְרָתָא לִי וַיֹּסֶפֶר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֶת חֲלֹמוֹ
לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחִלּוּמִי וְהִנֵּה גֶפֶן לִפְנֵי וּבִגְפֶן שְׁלֹשָׁה
שָׂרִיגִים וְהוּא כִפְרַחַת עֲלִיתָה נִעָה הַשִּׁיר לֹא שְׂכֻלָּתָה עֲנִיָּים
וְכֹס פְּרֻעָה בִּידִי וְאֶקַּח אֶת הָעֲנִיָּים וְאֶשְׁחַט אֹתָם אֶל כֹּס

הלוא יב מל טו וסימנה וטיב נכדות מקניהם לעים פתרוכם אמרת ישעה ידעת בלכתך טוב
שוב אבך קיך כמס עמדי בתרא פליג ~ בחלומי ד ב מל וב חס וסימ שר המשקים שר האופים

והוצאתי נ וסימתי מן הבית הפך ירך ולמה מרחם הם יב סוף פים בקדוסימנה השרגים הסלים ישפוטוהם
כפר בהם אלה קרואי אשאלה מהם כספך וזהבך ונלמורה בן אדם בתוך בית המרי כרוב חרישא וחצרו ~

פֶּרַעַה וַאֲתָן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פֶּרַעַה וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פֶּתְרוֹ
 שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרְגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם בְּעוֹדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשֶׁא
 פֶּרַעַה אֶת־דָּאֵשׁךָ וְהָשִׁיבְךָ עַל־בֶּנְךָ וְנָתַתְּ כּוֹס פֶּרַעַה בְּיָדוֹ
 כִּמְשַׁפְּטָהּ רָאוּ שׁוֹן אֲשֶׁר הָיְתָה מִשְׁקָהּ וַיֵּכֵז אִם זָכַרְתָּנִי אֲתָךְ
 כִּי אֲשֶׁר יֵטֵב לָךְ וְעָשִׂיתָ נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל־פֶּרַעַה
 וְהוֹצֵאתָנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה כִּי־גָנַבְתִּי גִנְבַתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים
 וְגַם־פֹּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאֻמָּה כִּי־שָׁמוּ אֶתִּי בְּבוֹר וּיְרֵאֲשֶׁר־
 הָאֲפִים כִּי טוֹב פֶּתַר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אַךְ אֲנִי בַחֲלוּמִי וְהִנֵּה
 שְׁלֹשָׁה סִלֵּי חֲרִי עַל־דָּאֵשְׁךָ וּבִסֵּל הָעֶלְיוֹן מִכָּל־מֵאֲכָל
 פֶּרַעַה מַעֲשֶׂה אִפֹּה וְהָעוֹף אֲכָל אַתֶּם מִן־הַסֵּל מֵעַל־רֹאשׁוֹ
 וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פֶּתְרוֹ שְׁלֹשֶׁת הַסֵּלִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 הֵם בְּעוֹדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשֶׁא פֶּרַעַה אֶת־דָּאֵשְׁךָ מֵעַל־יָדְךָ
 וְתָלָה אוֹתְךָ עַל־עֵץ וְאֲכָל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ מֵעַל־יָדְךָ וַיְהִי
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹסֵף הִלָּךְ אֶת־פֶּרַעַה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־
 עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁוֹ שֶׁר הַמִּשְׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שֶׁר
 הָאֲפִים בַּתּוֹךְ עֲבָדָיו וַיֵּשֶׁב אֶת־שֶׁר הַמִּשְׁקִים עַל־מִשְׁקָהוּ
 וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־כַּף פֶּרַעַה וַיֹּאמֶר אֶת־שֶׁר הָאֲפִים תָּלָה כִּי אֲשֶׁר פֶּתַר

ו
ויתן
היום
סוף
מִסֵּ
בֶקֶ
וחד
כסגול
והשיב
ל
מער

4
 5
 6
 7
 8
 9
 10

יו
 סו
 פו
 מל
 י
 ב
 סו
 וסו
 מל

5
7

מאכל ופתח וסימנה ובסלה עליון ומאכל שלחנו וחבר ודבר ימים וזהמתו חיתו — הלית ג
חס וחור מל וסימנה את פרעה לא חסה עליך עין לא כרת שרך בתוך מל — תליה על עץ
ג וסימנה ותלה אותך ותלית אותו ויתלו שניהם — שלשה חלומות מתקיימין: שחורית חבדו שגפתי:

ולא זכר ג' וסימנה שרהמשקים יואש את החסד הדום רגלין ~ וישכחו ל ויתקעו ל
וידקרו ל וימלכו ל וירדו ל ויטמנו ל ויצלו ל וישחטו ל: פות מראה ל כותב:

לָהֶם יוֹסֵף וְלֹא־זָכַר שֶׁר־הָמַשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

וְהָיָה מִקֵּץ שְׁנֵתַיִם יָמִים וּפְרָעָה חָלָם וְהָיָה עִמָּךְ עַל־הָאָרֶץ
וְהָיָה מִן־הָאָרֶץ עֹלֹת שֹׁבַע פְּרוֹת יָפוֹת מְרָאָה וּבְרִיאַת בֶּשֶׂר
וְתַרְעִינָה בְּאָחוּי וְהָיָה שֹׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן
מִן־הָאָרֶץ רַעוֹת מְרָאָה וּדְקוֹת בֶּשֶׂר וְתַעֲמִידָנָה אֶמֶל
הַפְּרוֹת עַל־שִׁפְתֵי הָאָרֶץ וְתִאֲכַלְנָה הַפְּרוֹת רַעוֹת הַמְרָאָה
וּדְקוֹת הַבֶּשֶׂר אֶת שֹׁבַע הַפְּרוֹת יָפוֹת הַמְרָאָה וְהַבְּרִיאַת
וַיִּקֶץ פְּרָעָה וַיִּשְׁן וַיַּחֲלֹם שְׁנֵת וְהָיָה שֹׁבַע שִׁבְלִים עֹלֹת
בְּקִנָּה אַחֶר בְּרִיאֹת וּטְבוֹת וְהָיָה שֹׁבַע שִׁבְלִים דְּקוֹת
וְנִשְׁדָּוּ פֶת קָרִים עֲמָחוֹת אַחֲרֵיהֶן וְתִבְלַעְנָה הַשִּׁבְלִים הַדְּקוֹת
אֶת שֹׁבַע הַשִּׁבְלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְלָאוֹת וַיִּקֶץ פְּרָעָה וְהָיָה
חֲלוֹם וַיְהִי בִבְקָר וּתְפִעַם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת כָּל־חֲרָטְמֵי
מִצְרַיִם וְאֶת כָּל־חֲכָמֶיהָ וַיִּסְפָּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וַאֲיֵךְ
פֹּתָר אוֹתָם לַפְּרָעָה וַיַּבֵּר שֶׁר הַמִּשְׁקִים אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר
אֶת־חֲטָאִי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם וּפְרָעָה קִצַּף עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן
אֹתִי בַּמִּשְׁמֶרֶת שֶׁר הַטְּבָחִים אֹתִי וְאֶת שֶׁר הָאֲפִיסִים

י
ו

גא

ז
ה
ב
ד
ק
ל
מ

ג ז
ומל וכל
ובענן כ' בת'
וחד עולת
כח ושט
רחם רחס

קמ וחד
סת ל מל
ויחל ב' כר
ויחל פ' תחת
ל ותס מל

1. 1. 1.
 2. 2. 2.
 3. 3. 3.

ג
ז
כח
וח
קל

ופרעה בן בקר וסימנה מקץ הקריב כאשר כבדו דכלשתים א בריאות ג מל בליט וסימ
וישן ושל אחריו והנה מן היאר א במשמר ג ב פתח וחר קמץ וסימנה ויתן אתם ויפקד
פרעה א פרעה ב ריש פים וסימנה קצף על עבדיו מלך מצרים דמלכים א

רעת ד חס בלע וסימנה ושבע הפרות לא תהיה אחרי את רעת נשיכם וכלה וסימנה
כפנא מכר ומכס ומבאש ומשח ורביץ ויקבצו ב וסימנה את כל את כל נערה

דקזת שדפות קדים עמחות אחריהם ותכלען השבילים
הדקזת את שבע השבילים הטבות ואמר אל החרטמים ואין
מגיד לי ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את
אשר האלהים עשה הגיד לפרעה שבע פרות הטבות
שבע שנים הנה ושבע השבילים הטבות שבע שנים הנה
חלום אחד הוא ושבע הפרות הרקות והרעות העלת
אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבילים הרקות שדפות
הקדים יהיו שבע שני רעב הוא הדבר אשר דברתי אל
פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה הנה שבע
שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים וקמו שבע שני
רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב
את הארץ ולא ידע השבע בארץ מפני הרעב ההוא
אחריכן כי דבר הוא מאד ועל השנות החלום אל פרעה
פעמים כי תכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים
לעשתו ועתה ירא פרעה איש גבון וחכם וישיתו על
ארץ מצרים יעשה פרעה דפקדן פקדים על הארץ וחמש
את ארץ מצרים בשבע שני השבע דקבצו את כל

ל
בספ
וכל
קד
כז
במ
ח
ח
חס
בלע
ב
זמץ
ומלח
אסמין
וכל
השב
כז
ב
בי
היתה
נערה
ל
ב
חס
וב
מל

ו פיס מן ד מלין משע וסימנה שבע פרות ובמדבר אשר חילו ותאמרו שלשה מדותה ואשלח
מתאכל קדמאה ותליתא שוין תנינ ורביע שוין פקדים ד ב מל וב חס וסימנה יעשה
פרעה להיות פקדים מיר כניהו ופקד המלך ופקד ב וסימנה יעשה המלך

בבוא ט מלוקימנה בזאת תבחנו כל ישראל לר' בית רמון ויקח יהודיע ארון ובבוא הנשיא עם הארץ ב' בו
אליו דואג בבוא רשע - וביאו ה' וסימנה ואת אחיכם לחם תנופה והיה המקום ויאמר איש השבה

ו
מל
ל
ל
רפ
רפ

1
1

حان
دولت

י. ז.
ומן

ibis

דמי

איל
ואשר

מל

דאס
דיש

פיה
ז
אול

שח
כוח

[illegible]

前

אֱשֵׁרִים וְאֱלֹהִים מַגְשִׁימִים וּמַהֲגִשְׁמִים הַקּוֹמִים וְאֹדְמִים הַשּׁוֹמִים בְּטָמִים בְּקָדִים הַקָּדִים וְהַקְדֻדְשִׁים
בִּינְתָם ג' וְחֵסֶד כִּי הַמְלִיץ וַיַּחֲמֵל הַמֶּלֶךְ וְשֵׁתוֹ וְהַתְקַנְעֶשׂוּ וַיִּסָּב בְּזוֹסֵי מַעֲלֵהֶם וְדוּר לַבְּרָךְ וְכָל שְׂמוֹת צִמְחָה עֲמֻתָּה

והנה הוא וסימנה בפי אמתחתו שם על שם והעם אשר אתו מצורע במצחו וארד בית היוצר והנה כת הקרות בבתוי ליש' חד חס' וחד מל' וסימנה ויגידו לו ויחף את הבית דמלכים רעבון ב' שער ודין

לִתֵּת מִסְפּוֹא לַחֲמֹר בַּמֶּלֶךְ וַיֵּרָא אֶת כֶּסֶף וְהִנֵּה הוּא בְּכִי
 אֲמַתְחָתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל אֲחִיו הוֹשֵׁב כֶּסֶף וְגַם הִנֵּה בְּאֲמַתְחָתוֹ
 וַיֵּצֵא לָבָס וַיַּחֲרֹדוּ אִישׁ אֶל אֲחִיו לֵאמֹר מַה זֹּאת עֲשֵׂה
 אֱלֹהִים לָנוּ וַיָּבֹאוּ אֶל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּגִּדּוּ לוֹ
 אֶת כָּל הַקְּרֹת אֲתָם לֵאמֹר דִּבֶּר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אֲתָנוּ
 קְשׁוֹת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ כְּמִרְגְּלִים אֶת הָאָרֶץ וְנֹאמַר אֲלֵינוּ כְּנָעִים
 אֲנַחְנוּ לֹא הֵינּוּ מִרְגְּלִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲנַחְנוּ אֲחִים בְּנֵי
 אֲבִינוּ הָאֶחָד אֵינָנו וְהַקָּטָן הַיּוֹם אֶת אֲבִינוּ בְּאָרֶץ כְּנָעַן
 וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בְּזֹאת אֲדַע כִּי כְנָעִים
 אַתֶּם אֲחֵיכֶם הָאֶחָד הֵנֵחוּ אֹתִי וְאֶת דְּרַעְכּוֹן בְּתִיכֶם קָחוּ
 וּלְכוּ וְהָבִיאוּ אֶת אֲחֵיכֶם הַקָּטָן אֵלַי וְאֶפְעֶה בִּי לֹא מִרְגְּלִים
 אַתֶּם כִּי כְנָעִים אַתֶּם אֶת אֲחֵיכֶם אֵתֶן לָכֶם וְאֶת הָאָרֶץ
 תִּסְחָרוּ וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שִׁקְיָהֶם וְהִנֵּה אִישׁ עֲרֹר כֶּסֶף
 בְּשֶׁקֶן וַיֵּרְאוּ אֶת עֲרֹרֹת כֶּסֶפֶיהֶם הֵמָּה וְאֲבִיהֶם וַיֵּרְאוּ
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֹתִי שְׁכַלְתֶּם יוֹסֵף אֵינָנו
 וְשִׁמְעוֹן אֵינָנו וְאֶת בְּנֵי מִן תִּקְחוּ עָלַי הִיוּ כְּלָנִה וַיֹּאמֶר
 רְאוּכֶן אֲדָבָיו לֵאמֹר אֶת עֲנִי כְּנִיתְמִית אִם לֹא אֲבִי אֲנִי

ל
כח
ל
כח
ומל

ז
למטה
וליסרה

3

3

74

ויתגבר

איהם

4

751

39A1

10

i

50

אדעה

2

10

1

1

13

401

וזהו ענין

צדקת

1

100

תמי

...

כח

מ.י.י.

ו' זוגין בקר מן תרין תרין קדמין אף תנבא לא מפיק אף וט מן וקראהו וקרהו משאל משל
הבארצ הדת וירפאו וידפו וסימ' שאל וקרי לנחרי אסיא — ויראנו לית כות' ומל'

אליך תנה אתו עלי ידי ואני אשיבנו אליך ויאמר לארץ בני
עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך
אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי בגזון שאולה והרעפ
בבד בארץ ויהי כאשר כלו לאכל אתה שבר אשר
הביאו ממערים ויאמר אליהם אביהם שבו שברולנו מעט
אכל ויאמר אליהם יהודה לאמר הער הער לנו האיש לאמר
לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם אם ישך משלח את אחיו
אתנו נרדה ונשברה לך אכל ואם אינך משלח לא נרד
כיהאיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם
ו' יאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוור לכם
אח ויאמרו שאול שאר האיש לנו ולמו להאנו לאמר העור
אביכם חיה יש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע
נרע פי יאמר הורידו את אחיכם ויאמר יהודה אלישראל
אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם
אנחנו גם אתה גם טפנו אנכי אערבנו מידי תבקשנו
אם לא הביאתנו אליך והעגתנו לפעך וחטאתי לך כל הימים
כי לולא התמהמהנו כי עתה שבונו זה פעמים ויאמר אליהם

ל
קמ
וכל
הנשאר פיס
כות
בט
מן
גג
מלן

גג
דוש
פיס
בספר
בקר
וחד
ולאיש

ג
ב
מל
וחד
חס
יז
פיס
גס
גס
גס

ר
ב
אף
בקר

נרדה ג וסימנה ונבלה שם ונשברה לך אחרי פלשתים — הידוע ג חר חס וצ מל וסימנה
כי יאמר כל גבל ימלא כי בעלים מלך — שאול צ מל וסימ' האיש ישאלו וחד ושאל לו —
שלחה וסימנה הנער אתי וקחנו וישלח שאול מלאכים ודליותיו אל אישה ואת תעלתה —

הביאתו ו בקר בלע וסימנה יהודה וכלב הביאתו כת וזנה לא עלתה והעלית ודכו והבאתו כת
לולא ו כת אף וסימנה התמהמהנו לולא ודברת חרשתם האמנותי שובו ג מל וסימנים עברו ושובו

לכם
לחלוקכם

א

ישראל אביהם אסכין אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ
בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרלי ומעט דבש
נכאת ולט בטינים ושקדים וכסף משנה קחו בידכם ואת
הכסף המושב בפי אמתחתיתכם תשיבו בידכם אולי
משנה הוא ואת אחיכם קחו וקומו שובו אלהאיש ואל
שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם
אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי ויקחו אנשים
את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין
ויקמו וירדו מערים ויעמדו לפני יוסף וירא יוסף אתם
את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח והלן כי אתי יאכלו האנשים בעהרים
ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים
ביתו יוסף ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב באמת חתנו ובת חלה אנחנו מוכאים
להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים
ואת חמדינו ויגשו אלהאיש אשר על בית יוסף וירדו
אליו פתח הבית ויאמרו בי אדני ירד ירדנו ובת חלה לשבד

א
וגמלהם

א

המושב

א
אולי יאמר
הכסף ומשנה

האשם

א
אולי

מל

א

שכרון

א

בקר

א

חם

אולי

מל

א

חם

בלע

א

בקר

א

חם

אולי

מל

א

חם

אולי

מל

כל ירדה מערימה בלע וסימנה יהודה וכלב הביאתו כת וזנה לא עלתה והעלית ודכו והבאתו כת
אולי יאמר ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמת חתנו ובת חלה אנחנו מוכאים
להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמדינו ויגשו אלהאיש אשר על בית יוסף וירדו
אליו פתח הבית ויאמרו בי אדני ירד ירדנו ובת חלה לשבד

ונפתחה ל ונפתחה ל פתחה ל הפרחה ל טפחה ל — בוא יד מל בקד י מטה באוריתא וסימנה
ברוך י ארזנו אל ביתו בעהרים תבואתה לראש יוסף — נכמדוג וסימ וימחר יוסף תנו לה את הילוך

אכל ויהי כי באנו אלהמלון ונפתחה את אמתחתינו והנה
כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו
וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם
כספנו באמתחתינו ויאמר שלום לכם אלתיראו אלהיכם
ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא
אלי ויצא אלהם את שמעון ויצא האיש את האנשים
ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא
לחמדיהם ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בעהרים כי שמעו
כישם יאכלו לחם ויצא יוסף הביתה ויביאולו את המנחה
אשר בידם הביתה וישתחוולו ארצה וישאל להם שלום
ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם עורפנו חי
ויאמרו שלום לעבדך לאפינו עורפנו חי ויקרו וישתחו
וישאל עיניו וירא את בנימין אחיו בואמו ויאמר הזה אחיכם
הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני וימחר
יוסף כי נכמדו רחמיו לאחיו ויבקש לפכות ויצא החברה
ויבך שמה וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם
וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמערים האכלים אתו לבדם

נכמדו
נחמו
ז
ה
ל
בטע רגש
וחך
יושבת
ונפתחה
בר

ל

כח
יב
מל
ויג
חס

ג
אפין
רגש
בקד
את
המטה
לנו
חון
רעז
ממש
ק

י
רפי

ב
חטון
יחנך

ב
המן
י
בלוט

הזה י רפי וסימנה אחיכם הזה האיש הזה יבוא הזה אוזה — וסימנה אחוכון גברא ייתי בצפוא
וישתחו ג כת חון וקר חון וסימנה ויאמרו שלום על אשר עזבו רמלכים ויבך עזרא

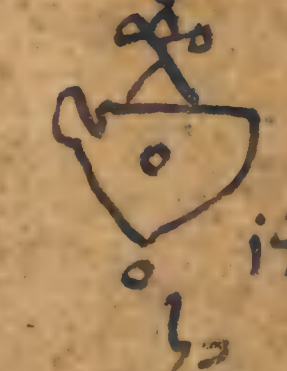
גם עתה ג' וסימנ' התצבן כדבר יכס הנה בשמים וחד וגם עתה נאס' — כדבר יכס ג' וסימנ' גם עתה
ותאמר כדבר יכס הנה מתפלל — עבד ב' זקן קמץ וסימנ' גם עתה חלילה ל' —

מעבדיך ומת' וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים ויאמר גם
עתה כדבר יכס כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם
תהיו נקיים וימהרו ויורדו איש את אחת חתו ארצה
ויפתחו איש את חתו ויחפשו בגדול החל ובקטן כלה
וימצא הגביע באמתחת בנימן ויקרעו שמלתם ויעמם
איש על חמרו וישבו העירה ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף
והוא עורנו שם ויפלו לפניו ארצה ויאמר להם יוסף מה
המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש
איש אשר כמני ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נאמר
ומה נעטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים
לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו ויאמר
חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו
הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם

ג
וחד
וגם
עתה
ב
חם
יד

ז
בק
ט
בק
כז
בק
יב
מל
בתו
ל
רגש

ו.
ויד
כל
דס
לנא
סגול
כח
ויל
לחדות
ויד

ויגש אליו יהודה ויאמר
אדני ירבך לא עבדך רבך באזני אדני ואליחר אפר
בעבדך כי במוך פפרעה אדני שאל את עבדך לאמר היש
לכם אורח ונאמר לאדני יש לנו אב זקן וילך זקנים

וימצא וסימנ' הגביע כתוב אשר הכהנים כי יעזר ויבקש הדבר בקשורה ויבקשורה
העירה וסימנ' וסימנ' ויקרעו וירע וגם להראות קומי וישלח הברכה ובע עמון ויבא
ונפשו וסימנ' קשורה בנפשו והקץ והנה רעב יכרע כל יודי עפר וזהמנו חיתו אותה ויעש אך

ב' אר"י ז' וסימנה ירדנו בתחלה ויגש אליו ותאמר אליו הנעבת עמך בזה נכמרו רחמיה האשה האחת
ג' בתו קרים אמן לאביו וסימנה ויותר הוא לבדו איש אמן ואביו כי אם לשארו וסימנה רחיל מאמיה

קטן ואחיו מת ויתר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו ותאמר אל
עבדיך הורדו אלי ואשימה עיני עליו ונאמר אל אבני
לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת ותאמר
אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספיקו לראות
פני ויהלכי עלינו אל עבדך אבי ונגיד לו את דברי אבני
ויאמר אבני שבו שברו לנו מעט אכל ונאמר לא נוכל
לרדת אשיש אחינו הקטן אתנו וירדנו כילא נוכל לראות
פני האיש ואחיו הקטן איננו אתנו ויאמר עבדך אבי
אלינו אתם ידעתם כישנים ילדה לי אשתי וייעא האחד
מאתו ואמר אך טרף טרף ולא ראיתו עדהנה ולקחתם
גם את זה מעם פני וקררו אסון והורדתם את שיעתי ברעה
שאלה ועתה כבא אל עבדך אבי והנער איננו ונפש
קשורה בנפשו והיה כראותו כי אין הנער ומת והולידו
עבדיך את שיעת עבדך אבני ביגון שאלה כי עבדך עזב
את הנער מעם אבי ונאמר אל אבני אם לא אביאנו אליך וחטאתי
לאבי כל הימים ונאמר אל עבדך תחת הנער עבד לאדני
והנער יעל עמאחי ונאמר אל אבני ונאמר אל אבני

טורף ג' חס' וסימנה יוסף דאיתנו ביאהו ער - ולקחתם ו' וסימנ
את ארון - אהבו ו' וסימנה ואבין אהבו אהבת נפשו וינח
ב' וסימ' אל עבדך לאסד את שמעון - ערב ה' וסימנה לייס
הוא זה קח בידו לקח בידו דע ידוע -

ג
באו
ק"ג
אמו
לאבין

4
44
מע:
כת
תאספון

חם
זו
י
מל
בתו

-5
 207
 2
 08
 5

ו
ה
ח
ו
מ
מ
ב

פתח

504

בדע וסימנה פן אראה לדעתו מאס כי בטרם ידע ולא עמד וסימנה איש אתו איש בפניו וישמעאל אשר
בבני וסימנה ויתן את קלו על כן אברהם הלחית וחברו בבני יבאן בבני מסכתו - ולהחיות ג' ומל' וסימנה לפיטתה להם

לב
נדכאים
X

ג
ק
משה
ל

ג
ל
בל
הו
ח
בר
מן
חור
מל
ונשמע
זול

ל
ל

כ
ז
וזדע

ג
ומל

ו

ל
ל

וחור

למב

המון

וחור

מב

המון והשכנה
ידין

ג
לברזל

אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי ואלא כל יוסף
להתאפק לכל הנעצבים עליו ויקרא הו עיאו כל איש מעל
ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אלא חיו ויתן את מקלו
בבני וישמעאל מצרים וישמע בית פרעה ויאמר יוסף אל
אחיו אני יוסף העורף אבי חי ולא יכלו אחיו לענוות אתו
כי נבהלו מפניו ויאמר יוסף אל אחיו גש ונא אלי וגשנו ויאמר
אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה ועתה אל
תעצבו ואליהם בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה
שלחני אלהים לפניכם כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ
ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר וישלחני אלהים
לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
גדלה ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כיה אלהים וישלחני
לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים
מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמעני
אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד וישבת בארץ
גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך ועאנך ובקרך
וכל אשר לך וכל כלתי אתך כי עור חמש שנים רעב פך

כי הלאים וסימנה לא אתם שלחתם ויאמר נתן אלדור דודי ימים והיה כי תבאנה מענה בשמחת
לבו אל תבהל על פך ויזכחו בזם ההוא - מהרו וסימנה ואמרתם עשן כמען ימהר ראשונים

והחם והחם החם כלש וסימנה ועיניכם ולא לה אמר באזני ותחם ענין תחם עיני ואלא כן וסימנה שלח דאמ

למנו ולמנו
ולמנו למ

הגור
א

אל

תחם

שנה

ל

מל

ל

מיוח

וכל

יהודה

וצעל

ויסוף חר

דכות חס

וחר

מל

ל

וחר

ואת

חלב

פר

את

סבת וחס

זלש

לז

ג

זלש

ל

לזל

בה

וחז

תורש אתה וביתך וכל אשר לך והנה עיניכם ראות ועיני
אחי בנימין כיפי המדבר אליכם והגדתם לאחי את כל
כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם
את אחי הנה ויפל על צוארי בנימין אחיו ויצר ובנימין
בכה על צואריו וינשק לכל אחיו ויצר עליהם ואחריהם
דברו אחיו אתו והקל נשמע בית פרעה לאמר בא אחי וסוף
וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו ויאמר פרעה אלי וסוף
אמר לאחייך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה
כנען וקחו את אחיכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם
את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ ואתה צויתם
זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אחיכם ובאתם ועיניכם אל תחם על כל יכם כי
טוב כל ארץ מצרים לכם הוא ויעשו כן בני ישראל ויתנו
להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדקה לדרך ולכלם
נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן לשלש מאות פסוק
וחמש חלפות שמלת ולאבין שלח עשרה חמרים
נשאים מטוב מצרים ועשר את נשאת בר ולחם ומזון

טוב בטוב מטוב יט כלש וסימנה ויקח העבר את אחיכם ועיניכם אל תחם ולאבין שלח ובתים מלחם
תחת אשר וכל טוב דמש חס תאבדו חסדי ויבאו ודגנו אפרים עגלה בנותיכם וילכו תעלץ קריה
האמנו אשר תבחר טוב טעם יבך יי מציון הנה עבדי והקל בחר חס וחר מלכות פרעה

הרץ ודמטעם וסיה ויעלו ממזר יט וחבר נחנן נעבר ותרם ותקד בתשבע ולו
אלהים לישרא ג וסימנה במדאת וידעו כל הארץ ויאמן שמך ודברי ימים

נעלה
וירשנו
ועלו
עלה
ובכה
א

ל ה
דמטע

ב
מל
בתו
וירא
את
שת
4

י
ב
חס
וב
מל

ג
כת
הי

כל
עגל
דיוס
מל

ה
בקר

לאביו לדדך וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהים אלהינו
בדדך ויעלו ממערים ויעלו ארץ כנען אליעקב אביהם
ויגדלו לאמר עור יוסף חי ופיהו משל בכל ארץ מערים
ויפג לבו כי לא האמין להם ויגברו אליו את כל דברי יוסף
אשר דבר אלהים וירא אתה עגלות אשר שלח יוסף לשאת
אתו ותחי רוח יעקב אביהם ויאמר ישראל רב עור יוסף
בני חיי אלכה ואראנו בטרם אמות ויסע ישראל וכל
אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו ויחזק
ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב
ויאמר הנני ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה
מערומה בילגוי גדול אשימך שם אנכי ארד עמך
מערומה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניו
ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב
אביהם ואת טפס ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה
לשאת אתו ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו
בארץ כנען ויבאו מערומה יעקב וכל זרעו אתו בנים
ובני בנותיו וכל זרעו וכל זרעו הפיא אתו

בארה ד וסימנה ישראל ומשם בארה וינס יוסף בנו אשר ס וותחי ג בליש וסימנה רוח יעקב
תחי נא נפשי תחי נפשי ותהללך ס ישית ג וס מבי ויוסף וירא יוסף יעצו מצפון ישועה ופא ישי

ובני יד בלש סביר בן וקד בני וסימנה דן חשים פלוא אליאב ענה דשן איתן עזריה ובני אפרים ג כו ובני יונה
ובני שבניה ובני עתניאל ובני חלה וקנה ובני ידעאל ובני עזי ובני מרדכי ובני אולם ב דן גשנה ב ואתיהודיה חב

אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר ובערן חשים
ובני נפתלי יחצאל וגו' וימר ושלם אלה בני בלהה אשר
נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש
שבעה כל הנפש הבאה ליעקב מערימה יצאי ירבו
מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושיש ובני יוסף
אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית
יעקב הבאה מערימה שבעים

יד
בלש
סביר
בן
וקד
בני

ואתיהודה שלח לפנו אל יוסף להורות לפנו גשנה
ויבאו ארעה גשן ויאמר יוסף מרבבתו ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צוואריו ויבך
על צוואריו עור ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם
אחר לראותי את פניך כי עורך חי ויאמר יוסף אל אחיו
ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי וצא
אבי אשר בארץ כנען באו אלי והאנשים רעי עאן כי
אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל אשר להם הביאו
והיה כיקרא להם פרעה ואמר מה מעשיכם ואמרתם
אנשי מקנה היו עבדיך מעוררנו ועד עתה גם אנחנו

ג
בטע
מלע
י
חר
בלע
אסירה
ל
בתו
ומל
וחס
ין
בקד
ח
מינה
רוע
פוס
וח
מעט
פוס

הבאה וג בטעמ מלעיל וסימנה אדרה נא ובני יוסף וישמעון שלשת ג וג מלדע וסימ כל הנפש למספרם יתן
והאנשים ין בקד ח מינה ריש פוס וסימ רעי עאן אשר עלן אשר שלח דרכו אחריהם אשר לא כהן טובים לנו
ינחשו וימחו עשים באמונה ג רעה ד כת הי וסימ ויהי הכל כי תועבתו יאמרו אל פרעה רעה ישראל ושל פתחו

גַּם אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תִּשְׁכּוּ בָאָרֶץ גִּשּׁוֹן כִּי תוֹעֲבֹת מִצְרַיִם
כָּל דַּעַת צָאן וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיִּגְדַּל לַפְּרֹעֶה וַיֹּאמֶר אֵלַי וְאֶחָי
וַיַּעֲנֵם וַיִּקְרָם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם בְּאֹמֶר אֶרֶץ כְּנָעַן וְהָנָם
בָּאָרֶץ גִּשּׁוֹן וּמִקְצֵה אָחִיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיַּעֲנֵם לִפְנֵי
פְּרֹעֶה וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה אֶל אָחִיו מַה מַּעֲשִׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ
אֶל פְּרֹעֶה דַּעַת צָאן עַבְדֶּיךָ גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אֲבֹתֵינוּ וְגַם
וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרֹעֶה לָגוֹר בָּאָרֶץ בָּאֵנוּ כִּי אֵין מְרֻעָה לַצָּאן
אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי כִבֵּד הָרַעַב בָּאָרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יִשְׁכּוּ
נָא עַבְדֶּיךָ בָּאָרֶץ גִּשּׁוֹן וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר
אֲבִיךָ וְאֶחָיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ אֶרֶץ מִצְרַיִם לִפְנֶיךָ הוּא בְּמִיטֵב
הָאָרֶץ הוֹשֵׁב אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אֶחָיךָ יִשְׁכּוּ בָאָרֶץ גִּשּׁוֹן וְאִם
יָדַעְתָּ וַיִּשְׁבּוּ אֲנָשֵׁי חֵיל וְשִׁמְתָם שָׂדֵי מִקְנֶה עַל אֲשֶׁר
לִי וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמֵד הוּא לִפְנֵי פְּרֹעֶה וַיִּבְרַךְ
יַעֲקֹב אֶת פְּרֹעֶה וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה אֶל יַעֲקֹב כַּמָּה יָמִי שָׁנָי
חַיִּיךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל פְּרֹעֶה יָמִי שָׁנָי מִגֹּדְרֵי שְׁלֹשִׁים
וּמֵאֵת שָׁנָה מֵעַט וְרַעִים הָיוּ יָמֵי שָׁנָי וְלֹא הָשִׁיגוּ אֶת
יָמֵי שָׁנָי אֲבֹתֵי בִימֵי מִגְדֵּי הָם וַיִּבְרַךְ יַעֲקֹב אֶת פְּרֹעֶה

٦٠١

ו
בית מלך
הי וכל
יהונתן
ושון
ותלם
כות
צמח
חד

३
५२

בארון
שער
נחל
ויקה
לכך

ג
מעט
גדלים
בחר
מחנה

אבותינו ח' מל' וסי' גם אטחנו סוף פיס' והבשלת אכלה נשכבה בבשתינו ידענו י' רשענו י' עזי ומעזי י' ר' אה' אבותינו והנה נפלן על אשר לא שמדו וכל יהושע ושופטים ותלים כות במא חס' בך בטחן

ויושב ה' ג' מל' ו' חס' וסימנה יוסף את שם את בני ישראל שם רעבים אותם בחלח בערי שמרון קדמו' מלך
ושאר מלעיל - ואת אחיו ה' וסימנה ויושב ויכלכל האמר לאביו וישב אבימלך ואקח את יאנה

ויעא מלפני פרעה וישב יוסף את אביו ואת אחיו ואת
להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ בארץ
רעמסס כאשר ענה פרעה ויכלכל יוסף את אביו ואת
אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף ולחם אין בכל
הארץ כי כבד הרעב מאד ואלה ארץ מצרים וארץ
כנען מפני הרעב וילקט יוסף את כל הפסח הנמצא
בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים
ויבא יוסף את הפסח ביתה פרעה ויתם הפסח מארץ
מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות נגידך כי אפס פסח ויאמר
יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס פסח
ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים
ובמקנה העאז ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל
מקניהם בשנה ההוא וותם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה
השנית ויאמרו לו לא נבחר מאדני כי אסתם הפסח ומקנה
הבהמה אלאדני לא נשאר לפני אדני בלתי אסג ויתנו ואדמתנו
למה נמות לעיניך גם אלהנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת

ה
ג
מל
וז
חס

ז
וחד
תלה
וחד
ותלא

ב
ערב
כבד

י
וחד
האפס

ז
בקר

ב
מסביב

ידביל
ימים

ז
כתו

ז
וחס

וחד
ג' יתנו

ולחם ו' דיש פיס וסימנה אין בכל מצות וחלות וקלי וכדמל משמים נתת להם - אפס ו' וסימנה כי אפס
כסף אם אפס כסף כי אפס המץ עריץ וחד האפס לנצח חסדו - בלחם ז' דגש וסי' ויעלה קנה אתם הקלן
אשר לא קדמו כי לא קדמו שבעים בלחם וחד והנותר בבשר ובלחם - ומקנה ג' וסי' הבהמה כלשתים ועריסבני

קרבת ימים למות ג' וסימנה ויקרבו ימי ישראל ויקרבו ימי דוד הן קרבו ימיו למות ומה ש' בענין עמו
וסימנה ויאמר ליוסף ויצא מעמך בשנת היובל דש חטים ~ ואת אפרים ב' וס' וילך ליוסף הנה אני חלש

ויאמר לואם לא מעאתי חל בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
ועשית עמך יחסר ואמת אל נא תקברני במצרים וישפתי
עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל
על ראש המטה:

ל
מל
בר
מן
חס

ג'
חס
בליע

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח
את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים ויגד לעקב ויאמר
הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה
ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען
ויברך אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתך לקהל
עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזקת עולם
ועתה שני בנך הנולדים לך בארץ מצרים עבדאי אליך
מצרימה הם אפלים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי
ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם
יקראו בנחלתם ואני עבדאי מפון מתה עלי רחל בארץ כנען
בדרך בעור כבדת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך
אפרת הוא בית לחם וירא ישראל את בני יוסף ויאמר

ג'
חס
דס
חס
וחי
מל

ג'
אשר
לאסתר

ל
ז
חס ודיית
לקהל

ב

ל

ב
ל
קמ

ג'
ויסעו

בעור
וילך
מאחז

לע' וסימנה לבן הן ושככתי סלחתי במה זכה בחקותיך גמל על עבדך ולמה ואענה טוב
ורע נר לרגלי נעטתי ~ הנולדים לך בארץ והרגום אנשיגת ~ יקראו צמי
אחיהם בנין יקראו על שבת ~ אפרת ב' קל בתר' לע' וס' וקברה שם ויקח לו כלב את המטה

כרבו
עשו
וסימנ

ופים אית בהון ויאמר וסימנה הכי קרא וירא את הנשים וירא את בנימין בעהם מי שמך לחוש אל השטן וחברו וחלופיהון גפס אית בהון ויאמר וסימנה ויוסף עוד לדבר אליו השליש וחברו הצעיר וסימנה

ואגבי הצעיר א

ו
ר
פ
ל
כ
מ
ו
ח
ה
ל
ר
מ
ב
ל
ו
ח

מיא לה ויאמר יוסף אל אביו בעהם אשר נתן לי אלהים
בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו
מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם
ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה
אתי אלהים גם את זרעך ויצא יוסף אתם מעם בר כיו
וישתחו לאפיו ארעה ויבך יוסף את שניהם את אפרים
בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל
ויגש אליו וישלח ישראל את מינו וישת על ראש אפרים
והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל אתיו
כי מנשה הבכור ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבתי לפניו אברהם ויעחק האלהים הרעה אתי
מעורף עד היום הזה המלאך הגאל אתי מכל דע יברך
את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויעחק
ויגן לרב בקרב הארץ וירא יוסף כי ישיב אביו וימינו
על ראש אפרים וירע בעינו ויתמך יראיו להסיר אתם
מי על ראש מנשה ויאמר יוסף אל אביו
לאכן אבי כי זה הכר שים מינך על ראשו וימאן אביו

בין חמשים

ועיני א מנה ריש פים וסימנה לאה דכות עיניהם ראות ישראל כבדו אדני המלך וישח אדם רשעים תכלית לחלק יגיד רעים אם אמנו פני מבין שאול לא כן יט וסימנה אבי כי זה הגברים עבדי משה ויוסף אחילה לפעך הרבר בית עם אטחנן עשים וחפאון בע הקשבות ובדוחם לא כן בודין בן והוא לא כן ידמה בן

לאמור ג' מל' בקר' וסימנה ויברכם הכיזער הזה אם תפרו ~ וזרעו ~ וסימנה יהיה מלך ועבד כל
יזל מים מדוע הוטלו יירש ארץ מבקש לחם ~ אהים עמכם ~ וסימנה והשיב אתכם כי שמעו:

וַיֹּאמֶר יְרֵעֲתִי בְנִי יְרֵעֲתִי גַם הוּא יִהְיֶה לָעַם וְגַם הוּא יִגְדֹּל
וְאוֹלָם אֲחִיו הַקָּטָן יִגְדֹּל מִמֶּנּוּ וְזָרְעוֹ יִהְיֶה מְלֶאכֶה גִּבּוֹרִים
וְיִבְרָכֶם בַּיּוֹם הַהוּא לְאֹמֹר בְּכִי יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יִשְׁמַךְ
אֱלֹהִים בְּאִפְרַיִם וּבְמִנְשֵׁה וַיִּשֶׁם אֶת אִפְרַיִם לִפְנֵי מִנְשֵׁה
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף הִנֵּה אֲנִי מֵת וְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּכֶם
וְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל-אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם וְאֶנִּי נָתַתִּי לָךְ שְׁכֵם אַחֵר
עַל-אֲחֵיךָ אֲשֶׁר לִקְחָתָל מִיַּד הָאֹמֹרִי בַּחֲרָבִי וּבְקִשְׁתִּי

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל-בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֶאֱסָפֹל וְאֶגִּידָה לָכֶם אֶת-אֲשֶׁר-
יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הַקִּצְצֹנוּ וְשָׁמַעְנוּ בְּעֵינֵי יַעֲקֹב וְשָׁמַעְנוּ
אֶל-יִשְׂרָאֵל אֲבֵיכֶם רְאוּכֹן בְּכָרִי אֲתָה כָּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יִתֵּר שְׂאֵת
וְיִתֵּר עֵזִי פָחַז בְּמִיִּם אֶל-תּוֹתֵר כִּי עָלִיתָ מִשְׁבַּבִּי אֶפְיֹךְ אֶזְחָלָתָ
יִצְוֵעִי עָלָה

שָׁמַעְנוּ וְלוֹן אֲחִים כָּל חֲמֵס מִכְרֵיתֵיהֶם בְּסָפֹס אֶת-כָּל אֲנָשֵׁי
בְּקֹהֶלֶם אֶל-תַּחַר כְּבֹדִי כִּי בְּאֶפֶס הִרְגֹנוּ אִישׁ וּבְרַמְנֵס עָקְרוּ וְשׁוּר
אֶרֶז אֶפֶס כִּי עֵז וְעִבְרָתָם כִּי קִשְׁתָּה אֶחָל
בְּיִשְׂרָאֵל

ט
א
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

449

ואפיצם ~ וסימנה אחלקם בקש עובר לפני רוח וחר' ברוח קדים אפיצם ~ ופיס' אית' בהון
ביעקב בישראל וסימנה אחלקם ביעקב לא הביט און כי לא נחש דבר שלח ואש נשמד ויקסעו:

ט פ"ס בס"פ אית בכל פ"ס מנה תרי"ן מל"ן מלה קרמחה מל תענה חס וסימנה מכל הבהמה מן הבהמה וישמע
אברהם ויקרא את שמו וירא יוסף את אחיו לכלם נתן ויביאו את מקנ ויברכם ביום ההוא כל אלה שבטי

ישראל
א

ל
ל
ל
חס
חס

ל

ל

ל

י
ה
חס
ג
חור
ז
מל
חס

חור
מל

י
ז
מל
בקר

ל
מל
בתו

ג
פ"ס
מיטע

ד
חס

ה
ר"ע

פ"ס
ל

ואת
ל
ש"י

על עין בנות צערה על יסור וימררו ורבו וישטממו
בעלי חיים ותשב באיתן קשתו ויפאז זרע ידיו מיר
אכיר יעקב משם רעה אבן ישראל מאל אכיר ויעזוב
ואת שריו ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבעת
תחת ברכת שרי ים ורחם ברכת אכיר גברו על ברכת חור
עדת אות גבעת עולם תהלין לראש יוסף ולקרא קר נזיר אחיו

בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב חלק שלל
כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר
להם אביהם ויברך אותם איש אשר בברכתו ברח אותם
ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי
אל אבתי אלה מערה אשר בשדה עפרון החתי במערה
אשר בשדה המכילה אשר על פני ממרא בארץ כנען
אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת
קבר שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה
קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את
לאה מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת ואל

ברכת (ה) חס וחס מל וסימנה מל אכיר ג בו ודברתיה ברכת אכיר ג בו כי תקרמנו בתו מל א לעמי
ה וסימנה ויצו אותם ותחללנה אותי ויקחני בא הקץ וחור טכ"ו ואל עמי ידו גורל עפרון חס

צוֹם ג' וְסִימְנָה וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו וּפְסָלִי וְנִסְכֵּי צוֹם מִצוֹת אֲמִיהֶם אֲשֶׁר צוֹם וְהֵשֶׁבֶד וְסִימְנָה יֵשִׁיב אֶשְׁוֹ
וַיִּתְּסֵב וְסִימְנָה אֲמִיהֶם וַיִּתְּסֵב דְּוִיד וְהָיָה כִּי אֲשֶׁר אֲבִלְסִי נִתְּסֵב

זרע

לשכנינו

שבע

בז"ה

五

2

۱

ॐ

三

אחרי

קצב 17

אתה

פ' ל' פ
ל' פ' ל'

1

227

三

9

i

כת

१८

۱۲۱

כח

זו

למערים עליון קרא שמה לכל מערים אשר בעבר
הירדן ויעשו בניו לו בן כאשר ינוס וישאו אתו בניו
ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכילה אשר
קנה אברהם אתה שדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי
עלפני ממרא וישב יוסף מנלימה הוא ואחיו וכל העלם
אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו ויראו אחיו וסוף
כימת אביהם ויאמרו לו שטמנו יוסף והשב ישב לנו
את כל הרעה אשר גמלנו אתו ויצו אליו יוסף לאמר אבני
עזה לפני מותו לאמר כהתאמרו ליוסף אנה שם לא
פושע אחיך וחטאתם כירעה גמלוך ועתה שאנא לפושע
עבדי אלהי אבני ויבך יוסף בדברם אליו וילכו גם אחיו
ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי התחת אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה
אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עמ
רבי ועתה אלתיראו אנכי לכלל אדכם ואת טפכם ויחם
אותם וידבר על לבם וישב יוסף במערים הוא ובית אביו
ויהי יוסף מאה ועשר שנים וירא יוסף לאפרים בני שלשים

וַיְהִי יוֹסֵף מֵאָה וְעֶשְׂרִי שָׁנִים וַיֵּרָא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים

אנכי מת וסימנתי והיה אלהים בקרבי אשר ואלהים פקד ואתם עבדים והעלתם ג חס בלית וסימנתי והעלתם עליכם

כי
העלתם
ויחי

גם בני מכיל בן מנשה ילדו על ברקי יוסף ויאמר יוסף
אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד פקד אתכם והעלה אתכם
מזה ארץ הזאת אלה ארץ אשר נשבע לאברהם ליעקב
וליעקב וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד פקד
אלהים אתכם והעלתם את עצמותי מזה וימת יוסף בן
מאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים

ג
ח
י
סז

י
ח
ס
בלית

פה פיסוק סימן ימלה

ברוך יי לעולם

אמן ואמן יתעלה ברוך הוא נדיך שמו

סכום הפסוקים שלספר אלף וחמש מאות
ושלשים וארבעה סימן אף לף ס

ואלהים ה וסימנתי פקד פקד מד מעלי זולתי אמר לכהלני מלכי מקדסי וישבע ו וסימנתי
יוסף יהודע יהושע עזרא פקד ה חס וסימנתי פקד ו יוסף וישבע חבל כי השבע לך ואנפתי פקדתי

וביתו ג' וסיל ואלה שמות וישב דוד עם אכיש ואנשיו אשר עמו אשר ישב שם ועשן גזר ועם האלהים איש וכו'

וסימ
שמות
וישב דוד
ואנשיו עמו
כט
ב
ז
ט
וכל
יהודה
ויוסף
כות
ל
וחז
ישרעל

ואלה שמות בני ישראל הבאים מערימה את יעקב איש
וביתו באוראובן שמעון לוי ויהודה יוששכר זבולן ובנימן
דן ונפתלי גר ואשר ויהי כל נפש יצאי ירד יעקב שבעים
נפש ויוסף היה במצרים וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו וישרעל ירבו ויעצמו במצרים מאד ותמלא
הארץ אתם

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף ויאמר
אל עצמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו יהבה נתחנמה
לו פדירה והיה פיתקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על
שנאינו ונלחם בנו ועלה מז הארץ וישימו עליו שרי
מסים למען ענתו בסבלתם ויצן ערי מסכנות לפדירה את
פתם ואת דעמם וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ
ויקצו מפני בני ישראל ויעבדו מצרים את בני ישראל
בפרך וימרדו את חיהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים
ובכל עבדה בשדה את כל עבדיהם אשר עבדו בהם
בפרך ויאמר מלך מצרים למי לית העבדית אשר שם
האחת שפחה ושם השנית פועה ויאמר בילדל את

ל
ח
וכל
כ
ירבה
וכי
ירבה
כות
כח
חד
ואל
אהינו וחס
כי
ירבה

ב
בדוח
שמים

ובנימן ט וסימנל בכה על ששכר החל להכות את הגלעז אפרים ובני בלהן הולד ויעמז ולן וכל
יהודה ויוסף כות עבדה בהם ג' וסימנה אשר עבדו בהם לעלם בהם תעבדו מיד העבד בהם

ולא עשו ה' וסימנה ותרצן ולא עשו חסד על אשר לא שם ולא שמעו ולא הטו עמו שופה

ובכל גמא
היגמא
תול
נצי
כת
א ואר
בית
היוצר

עמראם
על
חלבכם
מל
וחד
חס

ה' ב
ביום
הדא
גם
הבן
הילור

ב
מבית
לחס

ל
ג
וחד
הער
לקנה
וגמא לו

ל
חס
ל
בלע
אמר

העברית וראיתן על האפנים אספן הוא והמתן אתו ואם
בת הוא אחיה ותרצן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר
דבר אליהן מלך מערים ותחין את הילדים ויקרא מלך
מערים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה
ותחין את הילדים ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא בנשים
המעריית העברית כיהיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת
וילדו ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד ויהי
כיראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים ויעו פרעה
לכל עמו לאמר בלהבן הילוד היארה תשליכו וכל הבת
תחיו

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי וותהר האשה ותלד בן
ותרא אתו כי טוב הוא ותעפנהו שלשה ירחים ולא יכלה
עוד העפניו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת
ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר ותתעב
אחתו מרחק ללעה מהיעשה לו ותרג בת פרעה לרחק
על היאר ונערתייה הלכת עליה היאר ותרא את התבה
בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה ותפתח ותראהו

אלהן ה' מל וחד חס וסימנה ותרצן המילדת ותאמרן המילדת אל פרעה ויעשוהו אלהן לי נעמי
תעב חס ושם מל: הבת ה' וסימנה וכל הבת עד כטע תתחמקין מה תתהלל מה אעידך וכל לשון בנים כות:
ירידה על ה' וסימנה וירד העיט ותרד בת פרעה ותמהר ותקח ויעמדו המים וירדתי על הה' וירד ביתה וירד ששה

ותאמר ג' כח כן וסימ' המילות איש מערי הנשים המשחקות - איז ואיז' וסימ' ואמר איז מלך חמת ומלך
ויבוע אדם ויאמרו איהאמה אל איז: גרשם וחס וסימ' ותלך בן ואת שני ויחת בן גרשם מנשה מצע פתח בע

107

לויס
א

ל' ל' :

וכת

ל'

ג

כת

ל' ל'

כת

ל' ל' :

ד' ד'

ל' ל'

מל'

וב'

חס

ל'

וכל

דב'

ימי

כות

ל' ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

עאז אביהן: ויב' אנהרעים ויגרשום ויקס משה ויושע
וישק את עאנן: ותבאנה אלדעוואל אביהן ויאמר מדוע
מהרתן באה'ים: ותאמרן איש מערי העירלנו מיד הרעים
וגסדלה דלה לנו וישק אתה עאן: ויאמר אל בנתיו ואין
למה זה עזבתן אתה איש קראן לו ויאכל לחם: ויאל משה
לשבת אתה איש ויתן את עפרה בתו למשה: ותלך בן
ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הוית בארץ נכריה:

פ

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני
ישראל מזה עבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים
מזה עבדה וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את
בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב וירא אלהים את
בני ישראל וידע אלהים:

ומשה היה

רעה את עאן יתרו חתנו כהן מד'ין ועה' אתה עאן אחר
המפ'ר ויבא אל האלהים חרבה: וירא מלאך יהוה אליו
בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בוער באש והסנה
איננו אכל ויאמר משה אסרה נא ואראה אתה מראה

ויאל' וסימ' משה הכנעני האמרי הלוי לשבת ולא חודיש מנשה מל': ויאל שאל ויאל ללכת חס:
אסרה ד' חס בליע וסימ' ואראה לא תסרו ימין ושמאל לכן סרו דרו יד' לא אסרות:

עומד ז' מל' וסימנה של בעליך על שנים עשר וכל קהל ישראל ותרם והנה המלך תלתיסן דוד יל' ועשוהא
הנה זה עומד ז' מל' וסימנה של בעליך על שנים עשר וכל קהל ישראל ותרם והנה המלך תלתיסן דוד יל' ועשוהא

הגדל הזה מל' ועל לאיב' ער הסנה וירא יהוה כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר
הנני ויאמר אל תקרב הלם של עליך מעל רגליך כי המקום
אשר אתה עומד עליו ארמת קדש הוא ויאמר אנפ' אלהי
אביר אלהי אברהם אלהי יעקב ואלהי יעקב ויסתר משה
פניו כי יראה מהביט אלהים ויאמר יהוה ראה ראיתי
את עני עמי אשר במצרים ואת עקבתם שמעתי מפני
נגשיו כי ידעתי את מצאביו ואמר לה עילוי מיך מצרים
ולהעלות מזה ארץ הוא ארץ טובה ורחבה ארץ
זבת חלב ודבש אל מקום הבנעני והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוס ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי
וגסדאיתל את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם ועתה וט
ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים
ויאמר משה אלהים מי אנפ' כי אלך אל פרעה ופי
אוציא את בני ישראל ממצרים ויאמר כי אלהי עמך וזה
לך האות כי אנפ' שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים
תעבדון את אלהים על ההר הזה ויאמר משה אל

ז'
ט'
מל'
וחד'
חס'

ז'
ט'
מל'
וחד'
חס'
ז'
ט'
מל'
וחד'
חס'

ז'
ט'
מל'
וחד'
חס'

ז'
ט'
מל'

מי אנפ' וסימנה כי אלך ומי חיי' וחד' דוד יל' ועשוהא
אוריתא ונביאים כולה צעקתם כתב וכתובים צעקתם כתב ז' על ההר ז' וסימנה תעבדון
וענך כבוד ויחד הגבול ויצא כבוד ז' מה אמר ז' וסימנה מה שמו כי ארני

אבותכם ל מל בתי וחד חס יור אבותכם דיוסף עליכם ויש אבותכם כת חס ו
ואספת ויחן יי להלך דיוחס וסימ ואע ייעת כי מחן יי כי לא על איש מה לעע יורע: אם יבן שט יי
שמי בני מרד
כל אם

האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם אלהי
אבותיכם שלחני אליכם ואמרתי מה שמו מה אמר אלהם
ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר
לבני ישראל אהיה שלחני אליכם ויאמר עורף אלהים אל
משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי
לעולם וזה זכרי לדור דור ולך ואספת את זקני ישראל ואמרת
אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק
ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם
במצרים ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הנעני
והחתי והאמורי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב
ודבש ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך
מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו
ועתה נלכה לא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה
אלהינו וואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך
ולא ביד חזקה ושלחתי אתי והכיתי את מצרים בכור
נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחרי כן ישלח אתכם

אעלה ה' פתח וסימנתי ואמר ויעל מלאך ה' את מי אעלה לך כי קנא קנה ודברי ימים כי אעלה אדוכה
לך אכסה ארץ עלות מיתים את ירושלים ושאר קציה בשלש נקודות כל נקרא כתאף בר מן דין :

תלכון ב בקר וסיוכ והיה כי ובמנ לא תל -- והן ה וסימנל ויען משה והן אענה חגב והן חלמל
ופשרא והן לא תסדון והן לא ידיע -- אלהי אבותם ו וסימנל למען יאמינו ואמרו על אשר ימשנה חור

ויעזבו
בעצבם
א

ונתתי אתחן העס הזה בעיני מעריס והיה כי תלכון לא
תלכו ריקם וישאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי
כסף וכלי זהב ושמלת ושמלתם על בניכם ועל בנותיכם
ונעלתם את מעריס ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי
ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה ויאמר
אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה ויאמר השליכהו ארצה
וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו ויאמר יהוה
אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזקפו ויהי
למטה בפניו ולמען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויאמר יהוה לו
עור הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויצאה והנה
ידו מערעת כשלג ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו
אל חיקו ויצאה מחיקו והנה שבה כפשוטו והיה אסלא
יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל
האת האחרון והיה אסלא יאמינו גם לשני האתות
האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת מימי היאר ושפכת
היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם בעיני

ב
בקר
ל
ל
כל
התו
חם
ל
כל
התו
חם
בי
מן
ב
חר
וחם
ל
נשה
ל
י
דסמ
ג
ז
חם
וחר
מל
וחר
חם
והבא ובעז
ג
חם
ז
כר
פ
ל
לכין

לקל ג חם וסימנל האת הראשון ב בו אשר לא נשמע לקל שופר -- האת ג חם וסימנל והיה אסלא
והיה האת הזה -- אנכי ז בטעל בננן וכל אתנח וזקף וזקף וסוף פים כות במא חף אנכי

לאדם ה' וסימנה מי שם פה ידעתי וזהו לאדם כנזים הפנים ויאמר לאדם וסימנה כי לאדם
שטוב עמל - והוריתך ל ומל וחד הוריתך וחס בדרך חכמה הוריתך - חמש מגלות כות קולת שיר השירים

קינות
ומגלות
אסתר
ה' ה'
כטע

בנו

ה'
וכל
חמש
מגלות
כות
גמ'
ז'

חקק

כל
חס

ז' בר
לצמ מן
כח יב
מל בלע
בקר

בלע
בו
בזר

ז' ב'ה
בא'
לש
זק'
הגולה

ז'
חס
שב
שבע
פעמ

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנִי גַם
מִתְמוּל גַּם מִשְׁלֹשׁ גַּם מֵאֲזִדְּבָרְךָ אֶל־עַבְדְּךָ כִּי כַבֵּדָה
וּכְבֹּד לִשְׁוֹן אֲנִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שֵׁם פֶּה לֹא־אֶסֶּא אוֹ מִי
יִשּׁוּם אֵלֶם אוֹ חֹרֵשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עוֹר הֲלֹא אֲנִי יְהוָה וְעַתָּה
לֵךְ וְאֲנִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתֶךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹּר וַיֹּאמֶר
בִּי אֲדֹנָי שְׁלַחנָא בִּיד תִּשְׁלַח וְיַחַר אֶף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
הֲלֹא אֶהְרֹז אִתְּךָ הֲלֹא יִדְעָתִי כִּי־דָבַר יִדְבֹּר הוּא וְגַם הֵנִּי
הוּא יֵצֵא לִקְרֹאתְךָ וְרֹאךָ וְשִׂמְחָה בְּלִבּוֹ וְדִבְרֵת אֵלָיו וְשִׁמְתָּ
אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְעַם פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי
אֶתְכֶם אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֹׂן וְדִבַּר הוּא לְךָ אֶל־הָעָם וְהִיָּה
הוּא יְהִי לְךָ לִפֶּה וְאַתָּה תִּהְיֶה לוֹ לֵאלֹהִים וְאַתָּה תִּהְיֶה
הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת־הָאֵתָת׃

וּלְךָ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל־יֵתֶר חֲתָנּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֶלְכָּה זֵא
וְאֶשׁוּבָה אֶל־אֲחִי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאַרְאֶה הַעוֹרָם חַיִּים
וַיֹּאמֶר יֵתֶר לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר
לֵךְ שֹׁב מִצְרַיִם כִּי־מָלַךְ הָאֲנָשִׁים הַמִּבְּקָשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ׃

פיהו כל בלע וסימנה ודברת אליו מופתין ודברי ימים אלה פיהו פתח איוב ואיוב הקל הן יעשק נהר לב
חכם ערב לאיש טמן עזל קומאה ראמות לאויל כפוש עמל ונחלת דברי ב' בו מרית בעפר ישקוב
מנשיקות מכית לכתרת ואתה לא תמלט אמרת כי וזין כל עמל כי שפתי כהן: אמין כל י מלך נאמן:

יִשְׁלַח י' וְסִמְנֶה בְּלִבְתֶּךָ וְהִבִּיתִי בְּשִׁלְחוֹ וְגַם אֶת הָעֶדְרָה הַמְּהוּמָה בְּמִשְׁמַעֲנוּ לְדוֹן אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְעַל יוֹצֵל תִּהְיֶה לָּהֶם
הָרוֹן אִפּוֹ בָּהֶם עֲרוֹב לְדַגְלִין וְסִמְנֶה וְתִנָּע לְדַגְלִין כְּדַעִים מִמֶּעַל וְיֵצֵא רֶשֶׁף סָבִיב בַּעֲתוֹתָיו וְעִשְׂתִּים יִלְּאָה־

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיֵּרָכְבּוּ עַל הַחֲמֹר וַיֵּשְׁבוּ
אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מִטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה בְּלִלְכַתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיִם רְאֵה כָּל הַמִּפְתָּחִים
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְיָדֶךָ וְעָשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה וְאֵל אַחֲזָק אֶת
לְבָבוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת הָעָם וְאָמַרְתָּ אֶל פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה
בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר אֵלֶיךָ שְׁלַח אֶת בְּנֵי וַיַּעֲבֹדֵנִי וְתַמְאֵן
לְשִׁלְחוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי הֹלֵךְ אֶת בְּנֶךָ בְּכֶרֶךָ וְיֹהִי בְיָדֶךָ בְּמִלּוֹן
וַיִּפְגְּשֻׁהוּ יְהוָה וַיִּבְקֹשׁ הַמִּיתּוֹ וַתִּקַּח עֶפְרָה עֶר וַתִּכְרֹת
אֶת עַרְלֹת בְּנֵהּ וַתַּנֶּע לְרַגְלָיו וְהָאָמֶר כִּי חֲתָנֶיךָ אֵתָּה
לִי וַיִּרְף מִמֶּנּוּ אִזְ אֶמְרָה חֲתָנֶיךָ לְמִוְלָתִי

4
22
903

ב
קמ
ז
בק
ז

ב
חם
אנכי
עשו
דר
האחי

י
וח
ות
י
י

;
 בקר
 ;
 בקר
 יג
 דח
 הא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרֹאת מִשֶּׁה הַמִּדְבָּר וְיִלֵּךְ
וַיַּנִּיחֵהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקֵלוּ וַיִּנָּגַף מִשֶּׁה לְאַהֲרֹן אֶת
כָּל־דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר שָׁלַח וְאֶת כָּל־הָאֲתִת אֲשֶׁר עָלָה
וְיִלֵּךְ מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאסְפוּ אֶת כָּל־זָקֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּנִּיחוּ
אֶהֱרֹן אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מִשֶּׁה וַיַּעַשׂ
הָאֲתִת לְעֵינֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת

וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵיךָ וְסִימָנִי לְךָ לִקְרֹאת אֹתָהּ וְרִנְךָ בְּאָרְצָם תִּנּוּחַ וַיֹּאסֶפוּ וְסִימָנִי
אֶת כָּל זִקְנֵי אֶת הַשָּׁלֹחַ וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּשְׁלְחוּ וּפְלִשְׁתִּים כָּלשֵׁתִים אֶת מַחְנֵיהֶם עֲצָמוֹת הַמוֹקְעִים הַמֶּלֶךְ וְסִימָנִי
אֲחֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב וַיֹּאמֶן וְסִימָנִי הָעַם אֲדָמָה וְעֵשׂוֹן וְרָפִי וְסִימָנִי תִכְכֹּר יִצְחָר וְעֵשׂוֹן אֶת הַמֶּלֶךְ

כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּקֹל וְסִימָנֶהּ וְאַחֲרַי בָּא שִׁימוּ אִישׁ חֲדָשׁ בַּעֲבַד הַנֶּהָר וְיִשְׁלַח יְיָ אֶנְכִי הַעֲלִיתִי מִשְׁחָתִיךְ לְמִלְכְּךָ
לִבִּי אֲמַרִי לִירֵעֵם וְיָקֻם וְיָבֹא הַבֵּיתָה אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ וְחָבֹר וְתֹאמַר אֲלֵיהֶם וְתֹאמַר לָהֶם וְאֵל מֶלֶךְ יְהוּדָה וְחַב אֲדוֹר

5
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת עֲנָנִים וַיִּקְרָא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וְאַחֵר בָּאוּ
מִשֵּׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרֹעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּחְגּוּ לִי בַמִּדְבָּר וַיֹּאמֶר פְּרֹעֹה מִי יְהוָה
אֲשֶׁר אֲשַׁמְעַ בְּקוֹלִי לְשַׁלַּח אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא יִדְעַתִּי אֶת־הוּא
וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֶשְׁלַח וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעֶבְרִים נִקְרָא
עָלֵינוּ נִלְכֶּה לֹא דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ פֶּדְיָנוּ בְּדָבָר אוֹ בַּחֶרֶב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לִמֶּה מִשֵּׁה וְאַהֲרֹן תִּפְקְדוּ אֶת הָעָם מִמַּעַשְׂיוֹ
לֵכוּ לִסְבֹּלֵתֵיכֶם וַיֹּאמֶר פְּרֹעֹה הֲרֹבִים עִתָּה עִם הָאָרֶץ
וְהַשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסְבֹּלֵתָם וַיַּעַן פְּרֹעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־
הַנְּשִׁים בָּעָם וְאֶת־שִׁטְרֵי וַיֹּאמֶר לֹא תֵאֱסָפוּ לֵאמֹר
לָעָם לֵלֶכֶן הַלְבָנִים כִּתְמוּל שְׁלֹשֶׁם הֵם יֵלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם
תָּבֹן וְאֶת־מִתְלַנֹּת הַלְבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוּל שְׁלֹשֶׁם
תְּשִׁימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִדְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־רַפִּים הֵם עֲלֵפוֹתָם
עַעֲקִים לֹא־אָמַר נִלְכֶּה נִזְבְּחָה לַאֱלֹהֵינוּ תִּכְבֹּד הָעֶבְדָּה עַל־
הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ־הָ וְאֵלֵינוּ שָׁעוּ בְּדִבְרֵי־שִׁקָּר וַיֵּצְאוּ נָגְשֵׁי
הָעָם וְשִׁטְרֵי וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי עָם לֹא־אָמַר כֹּה אָמַר פְּרֹעֹה אֵינֶנּוּ

אדור האיש כל גבל ימלא בתמונים הטובות כתב לך הלוח ואמרת אל עד קראו אנכי כרתי הנני מסב אשעך אתכם
אשר שלחתם עליך בדרך - תספון - וסימנה לראות פני ולא תספון לעמוד לשוב בדרך לתת תבן בתלי מלך אף
הנביא ג וסימנך לא תאספון מתנות מקטרים על הלבנים - על האנשים ה' וסי' תכבד רב שקה וחב הקבאים וילכו

ל ב
והר בן
יחנן אשבע

ז
הח
כח
אך
בד
מן
חד
בת
הי
ג
צטע

לא
מל

١٢
 ١٣
 ١٤

٧

כל
חיל
בר
מן
יג
חם

י' י'
ח' ז'

אתם ודיש פיס וסימנה לכו קחו אתם דאיתם אתם נצבים אתם עדי ויפן ג וסימנה העם אתם משם העם מעלן
דיש פיס וחד מציע : ויפן ג וסימנה ויבאו שטרי ופרעה הקריב וישם מאפל כי רכב ברזל לו ויפנו יהודה ויעי
שלם

נתן לכם תבן : אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין
נדרע מעבדתכם ודבר ויפן העם בכל ארץ מצרים לקשש
קש לתבן : והנגשים אעים לאמר כלו מעשיכם ודבר ווס
ביומו באשר בהיות התבן : ויפן שטרי בני ישראל אשר
שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם
ללבן בתמור לשלשם גס תמור גס היום : ויבאו שטרי בני
ישראל וינעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך
תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך
מכים וחטאת עמר ויאמר נרפים אתם נרפים עלבן אתם
אמרים נלכה נזבחה ליהוה ועתה לכו עבדו ותבן לאינתן
לכם ותבן לבנים תתנו ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע
לאמר לא תדרעו מלבינכם ודבר ווס ביומו : ויפן עול את
משה ואת אהרן נצבים לקראתם בעאתם מאת פרעה
ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הצאשתם
את דיחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם
להרגנו : וישב משה אליהו ויאמר אדני למה הרעתה
לעם הזה למה זה שלחתני ומאזבאתי אל פרעה לדבר

דיש
פיס
ל
קפ
ז
מה
חד
לתבן
כל

ג
ח
בתו
הלבן

די
בטעמ
5
קפ
ל

ז
זוג
מחלף
א

ז

ה
פ
מלך
לכך
חד
מלך

ל
דיש
פיס

ויפן ג וסימנה ויבאו שטרי ופרעה הקריב וישם מאפל כי רכב ברזל לו ויפנו יהודה ויעי
נתן וסימנה תבן אין הוא מרומים משכב ויתנהו : ירא ה ויפן ג וסימנה ויבאו שטרי ופרעה הקריב וישם מאפל כי רכב ברזל לו ויפנו יהודה ויעי
בפלות ועתה ירא פרעה בתרי מלוע ושי מלעיל : הרעתה ג וסימנה וישב משה למה הרעת לעבדך

ז' זוגין מן ב' מיחודי חדר מן וסיד' ומאז באתי ומן אז חרלנו ומקמי תרוממכי אף מן קבלי ומאיצי חושע דשמ
ומן איבי דתלים מקבצא דשמ ומן קבצאל דדב' ימים מדמעה עיני מן דמעה כ' ל' ממועא מן מוצא דב' מן קדמת דזעל

מקדמת
דעזרא

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

בשמיך הרע לעם הזה והעל לאדעלות את עמך ויאמר
יהוה אלמשה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי כי
חזקה יסלחם וכי חזקה יגרשם מארצו קנז פיס
ויבר אלהים אלמשה ויאמר אליו
אני יהוה וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי
ושמי יהוה לא נודעת להם וגם הקמתי את בריתי אתם
לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגר יהם אשר גרבו בה
וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מערים
מעבדים אתם ואזכר את בריתי ולכן אמר לבני ישראל אני
יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והעלתי אתכם
מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים
ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני
יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים והוצאתי
אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם
ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה ויאמר
משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצת רוח
ומעבדה קשה

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

</

ו פיס איתברון את את ואת ואת וסימ ויקח אהרן והבשת אכלה והמלך אסא וימלכים ואסא המלך לקח
וחד חלוק את ואת ואת ואת שמה קברו את אברהם הן אני וסימנה ערל שפתים נשארתי לבני אני כפיך
עץ יבש

י
פיס
אית
בהו
את
את
ואת
את
ואת

ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה
ותלד לו אתננדב ואת אפיהוא את אלעזר ואת איתמר ויבני
קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי ואלעזר
בן אהרן לקח לו מבנות פוטיל לו לאשה ותלד לו את
פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם הוא אהרן
ומשה אשר אמר יהוה להם הוציא אות בני ישראל מארץ
מצרים על עבאתם והם המדברים אל פרעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן ויהי
כיום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים

י
י

י
סמ

י

י

וחד

ואת

ערל

שפת

נשארתי

לבני

אני

כפיך

פיס

בהו

אית

אלעזר

איתמר

אסיר

אלקנה

אסא

מלך

וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר
אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך ויאמר
משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן
אחיד יהיה נביאך אתה תדבר את כל אשר אעזר ואהרן
אחיד ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל ויאמר
אקשה את לב פרעה והרביתי את אתה מופת בארץ

ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן
אחיד יהיה נביאך אתה תדבר את כל אשר אעזר ואהרן
אחיד ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל ויאמר
אקשה את לב פרעה והרביתי את אתה מופת בארץ

אהרן וקדים למשה ה וסימנה ויקח עמרם הוא אהרן ומשה ואלה תולד אהרן ומשה ושם אשת
עמרם וכל טעמים כותיה מתחשיב חד כל קר אחות בלג אחות וסימנה ולב שלום יסוד קטנה
וחד ולאחות אתה יב ריש פיס וסימנה על בית תיב עברה יום הדאת ליעת ירעת את דוד תשמע בשמים

ולא ישמע ו' וסימנה אלכם פריעה ויסרו אותם כל איש אשר ימרה פקח אזנים אלפסן חס בתוסי
אשר דברתי ולא ישמע כי ידבר לא אוכל לבדי באתם עד הר האמרי לא תעריצון ולא תיראון

מֵעֲרִים׃ וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵכֶם פֶּרֶעָה וְנָתַתִּי אֶת־דִּי בְּמֵעֲרִים׃
וְהוֹצֵאתִי אֶת־עַבְדִּי אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מֵעֲרִים׃
בְּשַׁכְּטִים גְּדֹלִים׃ וַיִּרְעוּ מֵעַרְלִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּנֹטֹתִי אֶת־דִּי׃
עַל־מֵעֲרִים׃ וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֵּן עָשׂוּ׃ וּמִשָּׁה בֶן־שִׁמְעוֹן
שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בָּרַכְם אֵל־פְּרֻעָה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֲהֲרֹן לֵאמֹר כִּי יִדְבֹר אֲלֵכֶם פִּרְעוֹן
לֵאמֹר תִּנּוּ לִכֶּם מִזֶּפֶת וְאָמַרְתָּ אֶל אֲהֲרֹן קַח אֶת מַטְּךָ וְהִשְׁלַךְ
לִפְנֵי פִרְעֹה יְהִי לְתִנָּן וְיֵצֵא מִשָּׁה וְאֲהֲרֹן אֶל פִּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ כֵן
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אֲהֲרֹן אֶת מַטְּהוֹ לִפְנֵי פִרְעֹה וּלְפָנֵי
עַבְדָּיו וַיְהִי לְתִנָּן וַיִּקְרָא גַם פִּרְעֹה לַחֲכָמִים וּלְמַכְשָׁפִים
וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חֲרֻטִּים מִמֵּרִיס בְּלֹהֵט יָהִם כֵּן וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ
מַטְּהוֹ וַיְהִי לְתִנָּן וַיִּבְרַע מַטֵּה אֲהֲרֹן אֶת מַטְּתָם וַיִּחַזַק
לִב פִּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מִיֶּשָׁה בְּכֹד לֵב פִּרְעֹה מֵאֵן לְשַׁלֵּחַ
הָעָם: לֵךְ אֶל פִּרְעֹה בְּבֹקֶר הַיּוֹם יֵצֵא הַמִּיֶּמָּה וְנִצַּבְתָּ לְקִרְאָתוֹ

לתען חבליש וסימנה ויהי לתען יהי לתען היסאע אם תען מחללת תען והרג את התען ואע"פ
בלע כתען תרמס כפיד ותען וישלכו ד מל וסימנה איש מטורו ואת מלך העי ויפרשו את
השמלה ויהי הם קבורים וכל טנו כותבמה וישלכו את תורת משה ב' חס ו' מל וישלכו

i
on
b
oni
y b
oni
ii
-

ד
ד
ד

י
סמ חס
בת

ה
בלי

יב
 פים
 אית
 כהו
 גס
 גס
 ב
 חר
 חס
 וחר
 מל

ז
ח
פ
ו
ק

וימלא וסימנה שבעת ימים והחכמה בית הבועל הבית המן חמה על מדרכי וז' וימלא וסימנה ח' אע כדון
את וחס מן ז' וסימנה אתה לשלח אתה לצאת וז' והעל ז' בטע וסימנה את העפרדעים קח את זהרן

כי לא יכלו לשאת ממימי היאר וימלא שבעת ימים אחרי
הקות יהוה אתה היאר

ו
ק

ויאמר יהוה אל משה בא אלפרעה ואמרת אליו כה אמר
יהוה שלח את עמי ויעבדני ואסמאן אתה לשלח הנה אנכי
נגוף את כל גבולך בעפרדעים ושרץ היאר עפרדעים ועל
ובאובדיך ובחרר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך

כל
חס
בר
מן
ז'
מל

ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך ובכה ובעמך ובכל עבדך

ז'
ומל

יעלו העפרדעים ויאמר יהוה אל משה אמר אלהרן נטה

ז'

את ידך במטה על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל

בטע
בספ
חס
כלע

את העפרדעים על ארץ מצרים ויטאהרן את ידו על מימי

ז'
ודגש

מצרים ותעל העפרדע ותכס את ארץ מצרים ויעשוכל

ז'
וחד

החרטמים בלטיהם ויעלו את העפרדעים על ארץ מצרים

בלט ז'
יפ

וימלא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אליהוה ויסר

כל
וחל

העפרדעים ממני ומעמי ואשלח את העם הזבח וליהוה

שמות
ואשלח

ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך

וכל
קד

ולעבדיך ולעמך להכרית העפרדעים ממך ומבתיך רח

ח
ואשלח

ביאר תשא רנה ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תלע

בכה ובכה ז' מל בלע וסימנה ובכה ובעמך כי בכה ארוץ ושל בכה חסית אל תער חר בלו וחד זכב וחד
בכתובים ובעמך ז' וסימנה עבדך ובעבדך ישראל ז' למחר ז' וסימנה ויאמר למחר למחר לכתוביהך התקדש
למחר התקדש למחר אע קדוא ז' חס וחד מל וסימנה ויעבדן ז' חס אסף עשרה חמרים מל ז'

ו פ"ס אית ברוך מן מן וסמך וימנעו הצפרדעים אדם כי יקריב ויקח משה ממחצו ואחריו כן נאם יי
 כ"י וסמך ויאמר למחר כי מי גוי גדול אין קדוש המגביה לשבת ולא יללוג וסיק את הכנים ויחתרו הזנשים
 וירח מלמד
 מוחב

ו ל

ז

סוף

פ"ס

ובעז

ו

פ"ס

אית

ח"ס

כהו

מן

מן

ומן

ו

בטעם

בספר

ק

אל

ק

ז

ובעז

ז

מטע

בקד

ז

ח"ס

בליע

ו

בטע

בספר

מל

בית

ובעז

כִּי־אֵין כִּי־הוּהוּ אֱלֹהֵינוּ וְסָרְנוּ הַצִּפְרָדִּים מִמֶּלֶךְ וּמִבְּתוֹךְ וּמִעַבְדֶּיךָ
 וּמִעַמְךָ רַק בִּיָּאֵר תִּשְׁאַלְנָה וַיַּעַא מִשָּׁה וְאַהֲרֹן מִעַם פְּרָעָה
 וַיַּעַק מִשָּׁה אֶל־יְהוָה עַל־דְּבַר הַצִּפְרָדִּים אֲשֶׁר־שִׁם לְפָרְעָה
 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מִשָּׁה וַיָּמָתוּ הַצִּפְרָדִּים מִן־הַבָּתִּים מִן־
 הַחֲצֹרֹת וּמִן־הַשְּׂדֹת וַיַּעֲבְרוּ אֹתָם חֲמָרִם חֲמָרִם וּתְבֹאֲשׁ
 הָאָרֶץ וַיִּרְא פְּרָעָה כִּי־הִתְהַלְּחוּהָ וְהִכְבִּיד אֶת־לְבָבוֹ וְלֹא־
 שָׁמַע אֱלֹהִים בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מִשָּׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נִטָּה אֶת־מִטְכָּךְ וְהָךְ אֶת־עַפְרֹת
 הָאָרֶץ וְהָיָה לְכֹנֶס בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּעַשׂוּכֵן וַיֵּט אֶהֱלֹן
 אֶת־רֹאשׁוֹ בְּמִטָּהוּ וַיִּךְ אֶת־עַפְרֹת הָאָרֶץ וְהָיָה הַכֹּנֶס בְּאֶדָם
 וּבַבְּהֵמָה כָּל־עַפְרֹת הָאָרֶץ הָיָה לְכֹנֶס בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּעַשׂוּ
 כֵּן הַחֲרֻטִּים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹעִיָּא אֶת־הַכֹּנֶס וְלֹא־יָכְלוּ וְהָיָה
 הַכֹּנֶס בְּאֶדָם וּבַבְּהֵמָה וַיֹּאמְרוּ הַחֲרֻטִּים אֶל־פְּרָעָה אֶעֱבֹד
 אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב־פְּרָעָה וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשָּׁה הִשְׁכֵּם בִּבְקָר
 וְהָתִיעַב לִפְנֵי פְרָעָה הִנֵּה יוֹעַא הַמִּימָה וְאַמְרֹת אֵלָיו כֹּה־אָמַר
 יְהוָה שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי כִּי־אִם־אֵינְךָ מִשְׁלַח אֶת־עַמִּי הִנֵּנִי

ו יצא ט מל בות ובנביא וסימנה המימה תנינא והערתו אל יי כחצת הלילה וירחו סגרת ויראו השמרים
 וכל ישראל ויהודה וצא המלך רוד קרמדי רפיס ועתה קום צא ומן האש וצא וכל כח כח מל צמח חס כח וצא

מלאו ומלאו ג' בליש וסימכו הבה את אשתו בתי מצרים ובתי כל עבדיך ס' פדת ג' חר חס' ז' מל' וס' ז' ז'
(שם) פדת פדות שלח לעמו והדכה עמו פדות - ובכל ארץ ה' וסימ' היה לחם תשחת הארץ אחתכם ממעלות

משליח בך ובעבדיך ובעמך ובעתך אתה ערב ומלאו בתי
מירל' אתה ערב וגם הארמה אשר הם עליה והפליתי
ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמל עמך עליה לבית היות
שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ וישמתי פדות
בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה ויעש יהוה כן
ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים
תשחת הארץ מפני הערב ויקרא פרעה אל משה ולאחר
ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ ויאמר משה לא נכון
לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח
את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו ודרך שלשת ימים
נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו באשר יאמר אלינו
ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם
במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בערתי
ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתני אלהי
וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אליסף
פרעה התל לבית שלח את העם לזבח ליהוה ויצא
משה מעם פרעה ויעתר אלהי הוה ויעש יהוה כדבר

ג
בליש
ז'
ומל'

ג
חר
חס
וב
מל'

ט
בקר
סמיכ
וחס'
וחד'
וסקלני

ח
וחד'
ואשלח
את
האדם

ט
מל'
בתו
ובנכ
וכל
בתו
כות
במה

לוי אלהינו ט וסימכו ושמעו לקלך ויאמר אלהי עבדים לא נכון לעשות דרך שלשת ימים גם
אתה תתן בירינו הנסתרות נשכחה בבשתינו והיה כי תגיד לעם הזה הרחמים והסליחות ויניא

הדר צחות

3

13

2

一

7

ג. ו. י.
ב. ת.
מ. ז.

6

חז

72

五

11

10

1

72

5X

מלת

1

4291

...

2

۱۱۱۱

٥٥

12

1.

五

三

54

10

100

100

ואשר לא ה' וסימנה לא שם לבן לא צורה לא דאן לא שמעו לא טוב לא יתק לא בקשן לא נתק בכתיו ויעזרא
כל בראשית וירבר במדבר סיני ונחלות מחרם עד בהמה וכל נחלה שמות ורמיהו מאדם ועד בהמה ויחד פיס סיס עד אנה

ינאצוני
העם הזה
ועד אנה
י
חם
כח
פס
סמ

וירד עליהם הברד ומתו ויהי לא אתדבר יהוה מעבדי פרעה
הנים את עבדיו ואת מקנהו ואלה בתים ואשר לא שם לבן
אלדבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה

פ

י
בט
בס
מנה
כח

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על שמים ויהי ברד
בכל ארץ מצרים על האדם ועל בהמה ועל כל עשב
השדה בארץ מצרים וילט משה את מטהו על השמים

ל
וח
לשונם
בט
מתק
כח

ויהוה נתן קול וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד
על ארץ מצרים ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד וברד
מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגו

עב
אכלה
נאות
פילג
ואת
כל
עץ

ולך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד
בהמה ואת כל עשב השדה הפה הברד ואת כל עץ השדה
שבר ורק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד

ל
וח
י
צדק
חם
כח

וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אליהם חטאתי
הפעם יהוה העדיק ואני ועמי הרשעים העלירו אליהו
ולבמהית קולת אלהים וברד ואש לחה אתכם ולאתם פון
לעמד ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את

ויהי לב וסימנה מבדיל כנען כנען ברד חשך איעצך מתו כבדך עמך כשמעך כיתלך כהע בבואה לגן ירק כי שנים
משגב יכחשו נעם תשוע ארוץ אחימפץ בשכני פרץ אמריהו כאמור וברך קום צבאות טרף כזית הקשיובי

ל'א'ים
את
א

ו
כת
קן ב
ומל
לה
תעצב
ל ל

ו
לצמח
העיר
וחד
קלת

קִזְאָ פִיס סִימֵן יֵעֵאֵל

ג ב
ב ז
חס פיס
וחר
מל

٥٨١

וַיִּחָזֵק טוֹ וְסִימְנָה הַעֲרֵב תַּעֲזֹדִם כְּנִים בָּדָד בְּקִלְעוֹ וַיִּחָזַק מִמֶּנּוּ דָּבָר הַמֶּלֶךְ דָּאִשׁוֹ כֹּאֲלֵהֶם ^{עליו} כְּתִשְׁעֵה
לְחָדִשׁ וְהוּא נִלְחַם חֲמֹת עֹבֵד מֶלֶךְ הַנֶּגֶב ז' בּוֹ כִּי חָלָה וַיִּחָזַק דִּין קִמָּץ

ולא יוכל ו' וסימ' וסמ' את עי' ודא' אל מקדשו י' עוז' לשאת לדין עם שתקין: כלשון הפלטה ג' חס' וסימ'
ואכל את יתר וזונה נותרה בה ויכז את כל שארית - שת' ג' חס' וסמ' למען לבך למסלה פליל לבך בתו' מל'

נ' ג' ג'
ח' ח'
ב' ל'ע

כל
ק'
ח'
ב'
מ'
ג'
ל'
מל'
ו'

ל'
ח'
יור'
ז'
ח'

י'
דסל'
ג'
מנה'
בתו'

ז'
רפי'

נב'
בת'

עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאוֹת אֶת הָאָרֶץ וְאָכַל אֶת יְתֵר וְזוֹנָה נֹתְרָה בָּהּ וַיִּכְזֹּר אֶת כָּל שְׂאִירֵיתָּ שֶׁתִּי ג' חס' וסמ' למען לבך למסלה פליל לבך בתו' מל'
הַנְּשֹׂאֲרֹת לָכֶם מִזֶּה בְּרָר וְאָכַל אֶת כָּל הָעֵץ הַעֲמִיחַ לָכֶם מִן
הַשִּׁדָּה וּמִלֹּאבֹתֶיךָ וּבֵיתִי כָּל עַבְדִּי וּבֵיתִי כָּל מִצְרִי אֲשֶׁר
לֹא דָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאִנּוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיָּסִים הָיוּ תָּם עַל הָאָרֶץ מֵהָ
עַר הַיָּסִים הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרֹעֶה וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פְרֹעֶה
אֵלֵינוּ עַר מִתִּי הִיא זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שֶׁלַח אֶת הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְדוּ
אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַטָּרִם תִּדְעֵ כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם וַיִּשְׁבּוּ
אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן אֶל פְּרֹעֶה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לָכֵן עַבְדּוֹ
אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִיּוֹמֵי הַהֲלָכִים וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנִעְרֵינוּ
וּבְזִקְנֵינוּ נִלְךָ בְּבָלֵינוּ וּבְבָנוֹתֵינוּ בְּעֵאֲנֵנוּ וּבְבָקָרֵנוּ נִלְךָ כִּי
חָגִי הוּא לָנוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח
אֲתָכֶם וְאֶת טַפְכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נִגַּד פְּנֵיכֶם לֹא כֵן לָכֵן לָכֵן
הַגְּבֵרִים וְעַבְדּוּ אֶת יְהוָה כִּי אֲתָה אַתָּם מִבְּקָשִׁים וַיִּגְרַשׁ
אֲתָם מֵאֶת פְּנֵי פְרֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה נָטָה יָדְךָ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאַרְבַּע יָעַל עַל אֶרֶץ
מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֶת כָּל אֲשֶׁר הָשָׂא
הַבָּרָךְ וַיִּט מֹשֶׁה אֶת מַטְהוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְהִי הוּא נֶהָג

ויצא מעם פרעה ג' וסימ' ופ' ויצא ויעתר בחרי אף - חג י' וסימ' ויאמר משה באספכם חג י' בשלח
ומה תעשו ליום מועד ויעל זרפי וסי' נטה יד ימין ויעלמי יפתח וחב' ויעל גלולין מ' בכסכם אמר כורש קר' ויב' ימים

עשב הארץ ה' וסימנה בארבה ויכס את עין והיה אם כלה ויעיצו מעור וצאצאין בעשב ללכוד ויזו
לאחריו כחל פיסה בקד וסימנה ויעל הארבה ולא היה כיום ההוא לפעו אכלה אש וכמהו לא היה לפעו

רוח קרים בארץ כלה יום ההוא וכלה לילה הפקר היה ויהי
הקדים נשא את הארבה ויעל הארבה על כל ארץ מצרים
וינה בכל גבול מצרים כבד מאד לפעו לא היה כן ארבה נמו
ואחריו לא היה כן ויכס את עין כל הארץ ותחשף הארץ
ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הנה
ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים וימחור
פרעה לקרא למישה ולאחריו ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם
ולכם ועתה שאנא חטאתי אך הפעם והעתידו ליהוה
אלהיכם על מעל ירק את המות הזה וינא מעם פרעה
ויעתר אל יהוה ויהפך יהוה רוח חזק מאד וישא את
הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשא אל ארבה אחר בכל
גבול מצרים ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל

ל
וכל
יחז
כות
י
פיס
אית
בהו
פנים
וימחור

ה
ועדים

ג
פיס

דקד
לשו

חטאת
ותני

לשו
חטא

כל
דסמ

לאזכר

ב
כ

ז
בטע

ז
מע
ל

ל
במור

ז
ל

יחז

ויאמר יהוה אל מישה נטה ירך עלה שמים ויהי חשך על
ארץ מצרים וימשחשך ויט מישה את ידו על השמים
ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לאדא
איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני

ולא נותר ה' וסימנה כל ירק בעץ ויהי המה בדרך בה פרץ ובכל האנשים מהם איש ויסר ג רפי וסימנה את המות
הצמרעים את הנחש כל ויחזק דסמ לאדברה בקמ קטן וכל דסמיק לש קר פת צפה וסימנה חרש החרש
עזר המצודות המלוא לא נדע ג וסימנה מה נעבד כי כל נבל ואנחנו לא חד בתו וחד בנב וחד צכתובים

עט

רעותה ה' וסימנה ואשה מאת אשה רעותה אך שם נקבעו ולמדנה בנזכרם תאכלנה אשה - ויאמר לפרעה ב' וסי' אך מעלי כי מה עתה - למאישג וסימנה ולכל בני וכל אשר לא יירש ויחלק לכל העם חו' בתו וחו' בנני וחו' בכחובים

ישראל היה אור במושבם זיקלא פרעה אל משה ויאמר
לכל עבדיו את יהוה רק עאנכם ובקרכם יעג גם טפכם ילך
עמכם ויאמר משה גם אתה תתן כידנו זבחים ועלית ועשינו
ליהוה אלהינו וגם מקננו ילך עמנו לא תשאל פרסה כי ממנו
נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את
יהוה עד באנו שמה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה
לשלוחם ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אלמסך ואת
פני בניוס ראתך פני תמות ויאמר משה כן דברת לא אסף
עוד ראות פניך

ז
ויבאו
לעשות
בספ
ג
סמ
בקר
ג
ל
וחס
ס

וילאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל
מצרים אחר ילן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש
אתכם מזה דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו
ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב ויתן יהוה את חן
העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאוד בארץ מצרים
בעיני עבדי פרעה ובעיני העם ויאמר
משה כה אמר יהוה כח' נת ה' לך אני יועא בתוך מצרים
ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו

ז
זטע
גרש
ג
מלוע
וחו
כול חלעיל
מל
בר
מן
ג
חס
וחס
בקר

כל נטייה דחס את יו' בקר וסימנה
נזטה יד על פלשתים הנבי אלך
כי נטה אל אל ידו יען קרחת וזמ

תדעון ד' וסימנ' לא יחדץ בזאת מיעון וחבל דיהושע תדעון שד"ץ - והשתחוה ו' וסימ' עטף וראו
בשופר שחוח השער דוממו דוממו דתלים - נפשות ב' חס וסימנ' במכסת יצפנו לנפשות

עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה ובהמה
צעקה גדלה בכל ארץ מערים אשר כלהו לאנהיה ונמהו
אתם וכל בני ישראל לא יחדץ כלל לשנו למאיש ועד
בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מערים ובין ישראל
וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוה לי לאמר צא אתה וכל העם
אשר ברגליך ואחר יבן אצא ויצא מעם פרעה בחר יאף
ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה
למען רבות מופתי בארץ מערים ומשה ואהרן עשו את כל
המופתים האלה לפע פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל מארצו ויאמר
יהוה אל משה ואהרן בארץ מערים לאמר החדש הזה
לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה וברו
אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה וקחו להם
איש ששה לבית אבית ששה לבית ואסימעת הבית מהיות
משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשות איש
לפי אכלו תקסו עלה ששה ששה תמים זכר בן שנה יהיה לכם
מזה כבשים ומזה עזים תקחו והיה לכם למשמרת עד

ל
חס
י
כת
הי
נא בליש
וכל
רש
פס
כז
כח
ג
כל
העם
ומשה
ואה
ב
חד
רש
פס
וחד
סוף
ב
פס
זאת
עלת
חדש
חס
ב
ג
חס
כל
אנים
ימעט
וירכסו
קדמי
כל
רש
בית
קדים
לשין
זמל
שין
קדים לבית

וירדו זרפי וסימנ' כל עבדיך חיים שחלה ראמים מכסאותם מאנותיהם והפכת הערבה ס
בחד יאף ה' וסימנ' ויצא מעם ויקם יהונתן רצין וארם וי' שובו למקומם גרע בחר ב' מנה בפתח
ראשון ה' וסימ' החדש הזה כי ידע עבדך ויען איש מי פעל לעיון הנד שמע חל' כי שאל נח

לחיש בערב וסימנה בראשן וזאלה שמות כן בתשעו יחדש ויחמו בעיניהם
 וסימנה בראשן תאכל מצות וחלות מצות ונתת אותם ויחמו יחדש עבא ותכנס לית כותיה מל צתה

קדש יייה לכם כל מלאכה לאי עשה בהם אשר יאכל
 לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את המצות אשר
 היום הזה הוצאתי את עבא ותכנס מארץ מצרים ושמרתם
 את היום הזה לדרת יכם חקת עולם בראשן בארבעה עשר
 יום לאחד של בערב תאכלו מצות עד יום האחר ועשרים לחיש
 בערב ושב עת ימים שאר לא ימצא בכת יכם כי כל אכל
 מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח
 הארץ כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות

שכר
 לא
 שכר
 בקר
 לא
 מל
 דתו
 חס
 חס
 כל
 חס
 חס

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכנו וקחו לכם
 עאן למשפחת יכם ושחטו הפסח ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם
 בדם אשר בסף והגעיתם אליהם שחטו ואל שתי המזוזות מן
 הדם אשר בסף ואתם לא תעאן איש מפתח ביתו עד בקר
 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל
 שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המושחית לבא אל
 בתיכם לנגף ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד
 עולם והיה כיתבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם באשר דבר

כל
 מל
 בד
 מן
 חס
 חס
 מל
 בתו
 לא
 וקל
 טו
 פיס
 בק
 אית
 בהון
 על
 ועל
 על

טו פיס אית בהון על ועל על וסימנה ולקחו מן הדם ועברו על פי יחמו ויקהלו על משה ובעיניהם כי צדריהם
 ושמרתם את דברי וברא משה בהמות נגד יפקדו על עבא הנני פקד על שמעיה על ראשי הדרים על ארמונות
 ומן דברי עמוס עד שמעו את הדבר וכותיה 4 - אזור ג מל ומימ ולקחתם ולקח הכהן עץ ארץ ואזור ולקח אזור וטבלתם

ה זוגין מן צב בחד ענין מיוחד חר בבית וחד בית וסימנה בבית הבדור בית הבדור בבית בית בית החפשיית
בבית רשע בית רשע בבית המלכות בית המלכות בבית אכל בית אכל משארתם בית וחס חס

כל
לע
ח

ל

כל

כת

ה

כ

בר

מן

א

וישחור

פ

לכור

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

וישמרתם את העבדה הזאת ויהיה כיאמרו איכם בניכם מה
העבדה הזאת לכם ואמרתם זכר פסח הוא ליהוה אשר פסח
על בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו
המירליקד העם וישתחוו וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה וכן עשו ויהי צחצי
הלילה ויהוה ילכו בארץ מצרים מבצר פרעה וישב
על כסאו עד ר השבי אשר בבית הבדור וכל בלור בהמה
ויקם פרעה לה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי מעקה
גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת ויקרא למשה
ולאהרן ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
ישראל וכו' עבדו את יהוה כדברכם גם צאנכם גם בקרכם
קחו כסף אשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי ותחזק מצרים על
העם למחר לשלחם מזה הארץ כי אמרו כלנו מתים וישאועם
את בעקו טרם יחמץ משארתם צרותם מלתם על שנקמם
ובני ישראל ושה וישאועם מצרים כל ידם וכל
זה בשמלת ויהיה עלן אתחן העם בני ישראל וישאלום
וינצלו את מצרים

וישמרתם את העבדה הזאת ויהיה כיאמרו איכם בניכם מה
העבדה הזאת לכם ואמרתם זכר פסח הוא ליהוה אשר פסח
על בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו
המירליקד העם וישתחוו וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה וכן עשו ויהי צחצי

וכל עבדיו וסימנה ויקם פרעה לה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי מעקה
גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת ויקרא למשה
ולאהרן ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
ישראל וכו' עבדו את יהוה כדברכם גם צאנכם גם בקרכם
קחו כסף אשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי ותחזק מצרים על
העם למחר לשלחם מזה הארץ כי אמרו כלנו מתים וישאועם
את בעקו טרם יחמץ משארתם צרותם מלתם על שנקמם
ובני ישראל ושה וישאועם מצרים כל ידם וכל
זה בשמלת ויהיה עלן אתחן העם בני ישראל וישאלום
וינצלו את מצרים

ערב וסימנה ענה אותם ויברילו כל ערב וכל שבת ויברכו כותיהם — צבאות ג' וסימנה נפקן אמיא לשרי
 פירוש יצאן כל צבאות ג' וסימנה נפקן אמיא לשרי צבאות ישראל ומלתה ל' ומל' ו

וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמָסִס סִכְתָּה בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רִגְלִי
 הַגְּבֵרִים לְבַד מֵטָף וְגַם עֶרְבָּ רַב עָלֶיהָ אַתֶּם וַיֵּצְאוּ וַיִּבְרְכוּ מִקֶּדֶם
 בְּבַד מֵאָדָּם וַיֹּאמְרוּ אֶת־הַבְּעֵקֶשׁ אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגֹת
 מִצּוֹת כִּי לֹא חֲמֵץ כִּתְּלָהֶם מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכֹלוּ לְהַתְמַהֲמַה
 וְגַם יִנְדָּה לֹא עָשׂוּ לָהֶם וּמוֹשֶׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ
 בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֵסֶה הַזֶּה וַיֹּאמֶר כָּל־עֲבָדָאֵת
 יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵיל שְׁמֵרִים הוּא לִיהוָה וַיֵּצֵא מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם הוּא הַלֵּיל הַזֶּה לִיהוָה שְׁמֵרִים לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם

ב
 ויבא
 יעקב

ל
 חס
 ל

ל
 ריע
 פיס

ס
 פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֶאת חֻקַּת הַפֶּסַח וְהַזִּכָּר
 לֹא־אֲכָלְכֶם וְכָל־עַבְדְּ אִישׁ מִקְּנֵיכֶם וּמִלֵּיתָ אֹתוֹ אֵין יֹאכֵל
 בּוֹ תוֹשֵׁב וְשֹׁכֵן לֹא־אֲכָלְכֶם בְּבֵית אַחֵר יֹאכֵל לֹא־תוֹצִיא
 מִדִּבְתֵּי מִדְּבַשׁ חוּצָה וְעַם לֹא תִשְׁבְּרוּבּוֹ כָּל־עַרְבַּת
 יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ וּכְזִכָּרוֹ פֶּסַח לִיהוָה
 הַמּוֹלֵל כָּל־זָכָר וְאִי־יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְהָיָה כִּאֲזֶרְחַת הָאָרֶץ
 וְכָל־עַרְל לֹא־יֵאָכֵל בּוֹ תוֹרָה אַחַת יְהִי לִאֲזֶרְחַת וְלִגְרֵי הָגֵר

סמ
 קכז
 ומל
 קכז
 דפי
 קכז
 ל
 בתו
 פיס
 קכז
 חס
 קכז

וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֶה חֻקַּת הַפֶּסַח וְהַזִּכָּר
 כְּהַד הַהָר הָאֵמֶנֶת בִּי — בְּבֵית דָּפִי וְסִימְנָה אַחֵר יֹאכֵל כִּי לֹא יִשְׁבְּתוּ וְזָכָר הוּא מִנִּיעֵי אֵם יוֹתָרוֹ אֵעִי
 וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת — וְאֵין וְסִימְנָה יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ יִרְצוּ אֶת עֲנָס וְאֵין תִּשְׁכִּיב וְאֵין חֵיל מֶלֶךְ בְּבֵל

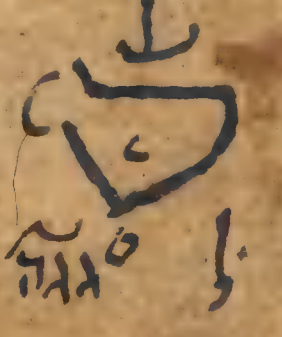
ד' זוגין מחלף קדמי תלית ורביעי ודמי
ורכותיה במחברת בחברת במחברת במחברת
מחלף וסימ בחזק יי ציור חזקה בחזק יי בחזק יי
ורכותיה בחטאתיכם חילוף ורכותיה יובלים חילוף ורכותיה

הוצאך חס יור וסיל והיה לך וקדש לי המסות הגדולות והיה לך בטע טרסה בספר וסיל כי תבא כי יבאך חס
 כי ישאלך הדבר הגדול קדמא וכל פטר חס וכל כזור אדם בעך תענ ופטר חסור כל כזור בעך

ימימה

והיה כזכר יהוה אל ארץ הננעני כאשר נשבע לך
 ולא תתן ונתנה לך והעברת כל פטר חס ליהוה וכל פטר
 שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה וכל פטר חס
 תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל כזור אדם בבני
 תפדה והיה כזכר לך בנך מחר לאמר מן היום ואמרת
 אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבין יצרים ויהי
 כי הקשה פרעה לשלחנו ויהי הג' יהוה כלב בארץ
 מצרים מבכר אדם וער כזור בהמה עליון אדם ליהוה כל
 פטר לחם הזכרים וכל כזור בע אפדה ויהי תעליה
 ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה מצרים
 ויהי בשלח על את
 העם ולא נתחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קשה הוא
 אמר אלהים כדנתחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה
 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו
 בני ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף
 עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד אלהים

י
 חס
 פיס
 לך
 לך
 ח
 ריע
 פיס
 בס
 פ
 בטע
 בס
 פ
 בכור
 בפס
 לפון
 תענ
 חס
 יש
 ח
 י
 ח
 וחד
 וינחם
 ח
 חס
 כלע
 ח
 וחס

דעה מנאקתם נשבעתי ולא וגם נח ישראל
 ענין לטוטפת כתוב בראתם ג' חס וחד
 יהי יחוד דעה ולא דמיה ל' אור בעדע כיום יאיר

ינחם וסימנה ויעא ופרסר משתבעין ומשקלין פיר
 לטוטפת ולטוטפת ג' בליע וסימנה והיה לאות וקשרתם וק
 ול וסימנה מלחמה בראתם האיש מישראל על וסי

עצמתי ה' חס בליע וסימנה והעליתם ויקח משה איכל עצמותיו ענין עצמות ממרום שלח ס פקד ה' וחס וסימ
 אהים נשבע לך ואספת ויקח משה אס פקד יקדע ימיש וסימ עמוד הענן מתוך האהל מעשות פרי ה' ער דמים חן ימיש
 ימיש ער
 הוות בקרנה

ה'
 חס
 זט
 צה
 י
 וחס
 ז
 יהושע
 כן
 כן
 נער
 רפי
 ג
 חס
 עס
 ל החזק
 חס
 ז
 ז
 את מחזק
 זרעות
 זקן
 ז
 להם
 לאוב
 כל
 לשון
 חבישה
 חס
 טו
 וכל
 ריע
 פיס
 כות

אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם ויסעו מסכת ויחנו
 באתם בקצה המדבר ויהיה הדרך לפניכם וזמם בעמוד ענן
 לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת וזמם
 ולילה לאימיש עמוד הענן וזמם ועמוד האש לילה לפני
 העם

וידבר יהוה אל משה לאמר ודבר אל בני ישראל וישבו ויחנו
 לפני החירות בין מגדל ויבין הים לפני בעל צפון נכחות חנו
 עליהם ויאמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר
 עליהם המדבר וחזקתי את לב פרעה וירדף אחריהם ואנכיהם
 בפרעה ובכרחיו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן ויגד
 למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לב פרעה ועבדו אלהים
 ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל ממצרים
 לקח עמו ויקח שש מאות

רכב פחור וכל רכב וישלשם על כלל ויחזק יהוה
 את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני
 ישראל יצאים ביד רמה וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם
 חנים עליהם כל סוס רכב ופרא ופרא ופרא ופרא ופרא

דרך הצפון וצורת הבית ס למלך זט רפי וסימ ויגד אמר
 חמתי הייתי מבקשים הכינו וחזר והשתגית כל צורה לשני קרס
 שלמה דמשק מעשי משפטך בלהות בלעל משכח היה
 צפן ג חס בליע וסימנה נכחות חנו וישגו
 ויאמר ויעש למלך ז בוגס אתה ומלכך
 גנים מנחה והיה להשתחות וחזר ויבחר

ויצטקו ג' וסימנך ויבאו בגשי פרעה ופרעה ב' ב' יסועת ה פתח וסימנך התיצבו חשף יי את זרוע
מי יתן מצון קדש זכר חסדו ומוטתו בזאת - תספו ב' חס לראותם על הדבר - ממוטתו ל' חס וחס

לפני בעל צפון ופרעה הקריב וישא בנך ישראל את עיניהם
והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצטקו בנך ישראל
אל יהוה ויאמרו אל משה המבלי איך קברים במצרים לקחתנו
למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים הלא
זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדר ממנו ונעבדה
את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממיתנו במדבר
ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת
יהוה אשר עשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום
לא תספּו לראותם עוד עד עולם יהוה ילחם לכם ואתם
תחישון

ויאמר יהוה אל משה מה תצטק אלי דבר אל בנך ישראל
ויסעו ואלה הרם את מטב ונטה את ידך עלהים

ובקעהו ויבאו בנך ישראל בחרו ריחב
מחזק את לב מצרים ויבאו הם ואנכדה בפרעה
ובכל חילו ברכבו ובפרשיו ויבאו מצרים כי אני יהוה
בהכבדי בפרשיו ברכבו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני משה וישראל ויבאו מצרים ויסע עמו

ג
חס
בלט
ב
וארון
בדית
י
כל
הנו
חס
בר
מן
י
מל
וחס
דחס
ה
מת
בז
ב
חס
ב
חד
חס
וחד
מל
י
יתן
החדש
ו
רפ
ב
וחד
ואכדה
ל
ח
דס
כל
מל
במל
חס

כל קד דאיתם במג הראיתם וסימ האיש אשר בחרו
וחד מלעיל וסימנך ואתה הרם כשופר הרם לרע ויא
ובקעהו הכני מחזק קום לך למסע הבו לכם עלהד
זה בן המדע הזה - הרם ג' ב' מלע
לד לעיל - ויבאו ר' וסימנך עלהים
או יחדו כמבוא עם

פד

וילך וחד מל וג חס וסימנה את הים אותם שמרונה ויקח אותם נבזראדן וחבר אחד אתי טה וילך שקיפה אל צבלט
וסימנה וישקף וישקפו אליו זה אל זה צ וסימ ולא קרב וקרח זה - ומשמאל ג צ חס וחד מל וסימ ויצאנו בעי ישראל
ובני ישראל
הלכו ויחזיקו
ביר
שמאלם
א
ב
ויאר
לנו
א
חד
מל
א
חס
א
ב
חס
וחד
מל
א
ויבאו
ביתך
א
המחנה
א
ל
א
סימ
חס
ויאמרו

הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויצא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה וילט משה את ידו על הים
ויילך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם
את הים לחרבה ויבקעו המים ויצאו בני ישראל בתוך
הים ביבשה והמים להם חומה מימין ומשמאלם
וירדפו מצרים ויצאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
ופרשיו אלתוף הים ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה
אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה
מצרים ויסר את אפן מרכבתו וינהגו בכבדת ויאמר
מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו
המים על מצרים על דרכו ועל פרשיו וילט משה את
ידו על הים וישב הים לפנות לקר לאיתנו ומצרים נסים
לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים וישבו
המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה

א
ח
ר
א
מיס מחולב
א
בטע
א
וסמ
א
וסיל
א
ויט
א
משה
א
יעזרה
א
הים
א

ויאמר יצ סבירין ויאמרו וסימנה מצרים בעי גר נעבר קרב שור סבות בה חמר ופתח הנה בנות ויאמר עין
שלנו בואך בן הדר והוא יצא ויאמר אפרים והאמנים יצאו וישבו ח רפי וסימנה וישבו ויחט המים על
מצרים אולי ישמעו תפל תחנתם ויתכסו שקים ויכנעו עני יזכרו וישבו חל וישבו לערב תענ

חמור ג' חס וסימנה ובני ישראל ואם לא יבא לבית החצירים וכול באור וכל מלכים כות חס במצ מצ' וסימ ששים עיר וחל החומה
ובמשה ב' וסימ ויאמרו ב' וידבר העם - אז ישיר צ בתו וסימ משה ובע ישראל על באר - י' שמו ד וסימ איש מלחמה להכנה

הבאים אחריהם בים לאנשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימים ומשמים: וישע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים: וירא ישראל את ה' הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויראוהו עם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה סוס

ורכבו רמה בים: עזיזי זמרתיה ויהי לי
לשועה זה אלי ואנוהו אלהי

אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה
שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומצחר

שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יסמו וירדו במעלות נמו-
אבן: מינך יהוה גאדרי בכח מינך

יהוה תרעץ: וברב גאונך תהרס
קמך: ישרו חרונך יאכלמו פקשי וברוח

אפך נערמומים: נעצו כמותך
ובני ישראל טו וסימ ויחזק אז ישיר משה כיב - וספרעה את המקל אשר הנה משה ואלה מלכי הארץ כעלות יהושע
משה עבד י' וטקנוהו מן העיר ויאמר שאר' לא היה דנקצו ויגע וחבר - במעלות ג' וסימ ידרו בא במחשכים במעלות
ואת רוח פיה השלכתם - תשלח ה' וסימ חלנך את האס מצעדיהם תשלח קצירה עד ים כוחך יבראון חור ותשלח פאדות

עושה כימה הכונה בשמים
סוף
ג
חס
בת
אכל
מלך
כות
חס
גד
מל
טו
וכל
רש
פס
כות
ג
וסים
יהי
הנה
חס
ישועת
וזמרת
יה
דחלים
הו
בת
וחד
בנב
והו
בכח
א
מל
שמן
קמין
ג
מל
בלע

מחמקת אצות י' ב' י' שבע השמות עניי מה המכונה אלה תבין וזה
הכל מתקשר וכל תלים כת מלפניה וספרותי א' אלשא ומנות הנכד והאיש עניי ונתתי מת י' מ

בגזית וסיל בחסודך בעזר עמך - בעזר וסילתך בעזר עמך כדעת - שמעו ריע פיס וסיל עמים גוים קלונך דימאנה
 חזר בל וחזר בל וחזר בל - אחז ג' מלכע וחד מלכע וסיל חל אחז והנה אחז בקרנות שמשול בעשותו בחד מלכע - חלן ג' סיל בעופות
 לקול מר שערי ירושלם - נמנר וחס וסיל בלישר בארס וחז בושח חמח - ידע וז חל וסיל חדיאמו שלוש בעמים דכלה בכוך ביתר

לעולם ועד וְסִימָן מֶלֶךְ כִּי כָל הָעַמִּים גְּעֻרָתָם אֶזְכִּירָה שְׁמִךְ וְאַשְׁמְרָה תוֹרַתְךָ אֱדוּמֶמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ כָּל יוֹם אֶזְכְּרֶךָ תְּהִלָּתְךָ וְיִצְחָק
פִּי וְהַמְשִׁכִּים יִזְהָרוּ וְיִסְמְכוּ עִמָּךְ מִשָּׁה כִּעָן עִמּוֹ כִּעָן תִּקְוֶה וְחַד יִסְמֶךָ קָדִים בְּשֵׁמִים וּבְמַחֲלֹת בְּרוּם וְתִקְחָה וְיִבְרָא כִּתְּחֵה

בְּאֵלֹס פְּרָעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרִשׁוֹ בָּיִם
אֶת־מֵי הַיָּם
וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם
וַעֲנִי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם

2

וּתְקַח מְרִיס הַנְּבִיאָה אַחוֹת אַהֲרֹן אֶת הַתָּף בִּידָהּ וּתַעֲאֹן כָּל הַנָּשִׁים
אַחֶיהָ בְּתַפִּים וּבְמַחֲלֹת וְתַעַן לְהַסְמְרִים שִׁירוֹ לַיהוָה כִּי אֵלֶּה גִּבּוֹרֵי
סוֹס וּרְכָבוֹ רַמֵּה בָּיִם וְיִסַּע מִשָּׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִסּוּף
וַיַּעֲאֹן אֶל־מַרְבָּר שׂוֹר וַיִּלְכּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמַּרְבָּר וְלֹא מִיָּעָו מִים
וַיַּעֲאֹן מֶרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתֵּת מִיִּם מִמֶּרְתָּה כִּי מָרִים הֵם עַל־כֵּן
קָרָא שְׁמָהּ מֶרְתָּה וַיִּלְנוּ הָעַם עַל־מִשָּׁה לֵאמֹר מִהֲנִשְׁתָּה וַיַּעֲעֵק
אֶל־הוֹה וַיִּזְהוּ הוֹה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֱלֹהִים וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים שֵׁם
שֵׁם לוֹ חֵק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסָּהּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיִּשְׂרָאֵלִי תַעֲשֶׂה וְהַאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְדָה
כָּל־חֲקִיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בַּמִּצְרִים לֹא־אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי
אֲנִי הוֹה רַפָּאֵל וַיַּעֲאֹן אֵילֵּמָה וְשֵׁם שִׁתִּים
עֲשֶׂרֶה עֵינֹת מִיטוֹ שְׁבַעִים תַּמְרִים וַיַּחֲנוּ שֵׁם עַל־הַמִּים וַיִּסְעוּ
מֵאֵילָם וַיַּעֲאֹן בָּרֶעַ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מַרְבָּר סִין אֲשֶׁר בֵּין
אֵילָם וּבֵין סִינַי בַּח וְהָעֵשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ שְׁנֵי לַעֲאֲתָם

ג
ח
ב

ל
חם
הי
ב
חם
בלוט
וירא
את
העגל
מחלות
כת
ב
ובת
כי
אות
מרעה
ל
וכת
כן
ל
לקן
יה

4
 אבן
 בן

כל
שום
מחת
כת
כן

עלהם יג חס בתו וסימנה וינשק לכל ויקץ יוסף ויכו שטרי שלח העז כי בא סוס פרעה ויקרץ עליהם משה ואתה תחזה ועתה יג
נחה ועשה לפד ופקדתם עליהם בל ולבני קהת וישארו שני אב ואמרו אל יושב יג המיסר וסימנה אשר ביד ויבא
חלימה הצמר החיה זה שמש דחה וכל תלים כח יקון סופר שידה למעד מן השירה חמש ששן תחלת כל שעה מוח כד ויחזק

מצותיו וקדושים לחקתו וסימנה והאונת ושמרת להטות לבבנו ויעמך המלך ודברי ימים: לנאתם מהרץ מערים גוסס
וסימנה ויסמנו מאילם במדבר סיני וחדר -- לשבע וחס וסימ באכלנו לחם והשיג לכם ויש ונתנה הארץ צוה שלח להם --

וילאנו
פ
ל
וכת
ל
כ
וחד
אל
סיר
הבשר

מארץ מערים וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל
אהרן במדבר ויאמרו אללהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד
יהוה בארץ מערים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם
לשבע כיהו עאתם אתנו אלהי מדבר הזה להמית את כל
הקהל הזה ברעב ויאמר יהוה

ל
ל
סוף
פס
בלע
וכל
דבר
ימי
כות
צמ
תלכנו
פ

אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויעא העם ולקטו
דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורת אס לא ויהי ביום
הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו
יום יום ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם
כי יהוה הוציא אתכם מארץ מערים ובקר וראיתם את כבוד
יהוה בשמעו את תלתיכם עליהוה ונחנו מה כי תלוננו
עלינו ויאמר משה בת יהוה לכם בערב בשר לאכל
ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלתיכם אשר אתם
מלינים עלי ונחנו מה לא עלינו תלתיכם כי עליהוה
ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל
קרבו לפני יהוה כי שמע את תלתיכם ויהי כדבר אהרן אל
כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה

ב
חס
ג
בתור
לע
דסמ
וטלה
בתו

הכינו ב בלע וסימ והיה ביום הששי רשת הכינו לפעמי וכל דברי ימים כות במב וסימ לבית אבותיכם ושחטוהם
ונחנו ג בתור לש וסימנה מה כי תלוננו וחדר עליו כאשר יחנה -- לשבע ב חס וסימנה ולחם בבקר אשר לשבע לחם
אל כל עדת בני ישראל ג דסמ וסימנה אמר אל כל ויהי כדבר קדשים תהיו -- וילינו כת וקר וילכו בן והיה האמת

ובקרן וסימנה תשבעו לחם היתה שכבת הטל ביום נטעך תשגשג תפלת תקדמך בערב היא באה אמר למלך ויתן
יותר זמל בליש וסימנה ממנו עד בקר ואת היותר החלמנו שואה מאה רסב וחברו לחם ואל תתחכם יותר לעשות קר יותר

בענין

וידבר יהוה אל משה לאמר ישמעתי את תלונת בני ישראל
דבר אלם לאמר בין הערבים את כלו בשר ובקר תשבעו
לחם וידעם כי אני יהוה אלהיכם ויהי בערב ותעל השל
ותכם את המחנה ובקר היתה שכבת הטל סביב למחנה
ותעל שכבת הטל והנה עלפני המדבר דק מחספס דק
כפפר על הארץ ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן
הוא כי לא ידענו מה הוא ויאמר משה אלם הוא הלחם אשר
נתן יהוה לכם לאכלה זה הדבר אשר עוה יהוה לקטו ממנו
איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשותיכם איש לאשר
באהלו תקחו ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה
והממעט וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא
החסיר איש לפי אכלו לקטו ויאמר משה אלם איש אל
יותר ממנו עד בקר ולא שמעו אל משה ויתרו אנשים ממנו
עד בקר וידם תולעים ויצאו ויקצו עלהם משה וילקטו
אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס ויהי
ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחר ויצאו

ה

ל
ל
ריש
פוס
בתו

סמ

ל
ל
קמ

ל
ל
חס
בלש
דסמ

ל
ל
פוס
אית
בהו
ל
ל
בית

ל
ל
וריש
פוס

ל
ל
חל
בלש

ל
ל
חל
בתו

ל
ל
שני
יחזק
תעשן

בשמעו ג וסימנה תלונתכם קול דברי האלה את דעתם : כפור ג במעשי שמים וסימ דק כפור כפור וכפור
שמם מי ילדו תעל מל כפור ג חס בליש וסימ הארץ שמם מי ילדו וכפרי זהב חס ג פתח וסימ בשמש
מלכא שכוב פיר השמש ונמס לארני המלך גם אם ישכבו חז בתו וחז בנב וחז בכתו הטל ל קמ

והעמר ונביל וכתוב עשרית כת ועשרית האפה מל ומל שאר אור ועשרית החמר עשרית כת
ויצמא ב וסימ שם העסמאד ב צור ג וסימנה והכית בוא בצור בעט בדל חר בת וחז בנ וחז נכח

באשר ענה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמיה
ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ
נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען והעמר
עשרית האפה הוא

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סיני למסעיהם על פי
יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם וירב העם עם
משה ויאמרו נתנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה
תרצון עמדי מה תנסון את יהוה ויצמא שם העם למים
וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית
את ואת בני ואת מקנ בצמא ויצעק משה אליהו לאמר
מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני ויאמר יהוה אל משה
עבד לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר בידך
בוא את היאר קח בידך והלכת הנני עמך לפניך שם על העור
בחרב והפית בעור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה
לעיני זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ידי
בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאכזר היש יהוה בקרבנו
אם אין

ל
בלע
מנחה
ל
ל
ומל ודיש
ל
פס
דסמ
ס
ב
ל
ח
ג
ח
בת
וחז
כעב
וחז
כח
ל
וחס
ב
חתמך
וכתילך
ו
רפ
ל
ל
וחס
ל
ג
ג
פח
וחז
קל

למים ה דגש וסימנה ויצמא שם העס דפאז למים ואדיר
למים כי אם לשמע ב תריבון ג וסימנה מה תנסון האת
למים ה דגש וסימנה ויצמא שם העס דפאז למים ואדיר
למים כי אם לשמע ב תריבון ג וסימנה מה תנסון האת

ויבאו וסימנו מיס ונפואשה זקנד ושפטין אחרינו עד וראו בפני טמאן את העית ישיבי ערי ישראל
חלישה ג בלע חר חס וב מל וסילו וחלש יהושע ואין קול ענות חלושה חולש על גנים קדמ חס - וידיג וסימ משה כבדים
אדם חזקת
תכלה
וי
צורך

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם ויאמר משה אל
יהושע בחר לנו אנשים ונא הלחם בעמלק מחר אנכי נעבד
ראש הגבעה ומטה האלהים בידי ויעש יהושע כאשר אמר
למשה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור על ראש הגבעה
והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יטה ידו וגבר
עמלק וירי משה כבדים ויקחו אבן וישים תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידי משה אחד ואחד ויהי ידיו אמונה
עד בא השמש ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי

ב
ועוד
ל

ל

ל

ל

בלע

חר

חס

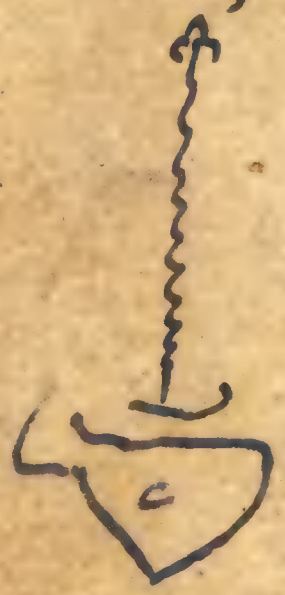
אז

מל

ב

את

האדם

חרב
ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני
יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים
ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על
כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מחר דר

קיו פיס סימן סנאה

וישמע יתרו כהן מדן חתן משה את כל אשר עשה אלהים
למשה ולישראל עמו כיהו עיני יהוה את ישראל ממצרים
ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה

הח

ו

בקו

ב

מטה

בספ

במחשבה פשוטה
במחשבה פשוטה
במחשבה פשוטה

ושים ט וסימ בסף איש באזני יהושע קח את המזוזה עשה לך שרף ושים בסלע ושים פחות ראה בענין עליה כרים
מפיתורה ולישראל וסימ וישמע יתרו זכר לאברהם יאמר לעקב ביום השמיני שלח וביום עשרים ואולם אנכי ג מל
בפורים קורין שלשה הראשון קורא ויבא עמלק והשני שונה מן ויעש והשלישי כתב זאת שמואל לקרות בפור

ואת שני ג' וסימנ' ואת שני בניה ונתת אותם ואת שני האילים ויאמר ה' בטעם בתורה וסימ האדם יעקב יתרו משה

תדעון
א

ואת שני בניה אשר שם האחד ג' שם כי אמר ג' הייתי בארץ
נכריה ושם האחר אליעזר כי אלהי אב' בעזרי ויעלני
מחרב פרעה ויבא יתרו חתן משה ובע' ואשתו אלמשה
אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים ויאמר אלמשה
אני חתנך יתרו ב' אל' ואשתך ושני בניה עמה ויבא משה
לקראת חתנו וישתחו וישקלו וישאלו איש לרעהו לשלום
ויבאו האלה וויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה
לפרעה ולמצרים על ארצ' ישראל את כל ה'לאה אשר
מעאתם בדרך ויעלם יהוה ויח' יתרו על פ' הטובה אשר
עשה יהוה לישראל אשר העילו מיד מצרים ויאמר יתרו
ברוך יהוה אשר העיל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר
העיל את העם מתחת יד מצרים עתה ידעתי כי גדול יהוה
מכל האלהים כי ב'ב'ר אשר ז'ו עליהם וי'אח יתרו חתן משה
עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל
לחם עם חתן משה לפני האלהים ויהי למחרת וישב משה
לשפוט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב
וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה

י
וכל
רבי
ימים
כות
כח
ב
ג
מלאך
סביב
וח

ה
בקר
ז
כת
ל
ס
וח
אל
יח

כז
רוע
פס

ג

ז
וכל
קהל
דכות
וח
מן
בקר

ועתה כה ריש פס' וסימנ' ידעתי שמע בקלי קמו לך והכית ד' נא המבלעדי על מי בטחת בוא כתבה מקרוב יחדיו כבדאן הקץ ירחיקו התגורדי למה תריעיתנו לבבכם עיני יהו' יאמן חכמה תקשו בני ידעתי יזקע ג' ויבא יוסף

ועתה כה ריש פס' וסימנ' ידעתי שמע בקלי קמו לך והכית ד' נא המבלעדי על מי בטחת בוא כתבה מקרוב יחדיו כבדאן הקץ ירחיקו התגורדי למה תריעיתנו לבבכם עיני יהו' יאמן חכמה תקשו בני ידעתי יזקע ג' ויבא יוסף

128

לברך ג' וסימ חתן משה ויחרד אבימלך אתה וכל אתנ וסוף פס כות ג' לדרש אלהים ד' וסימ לחתנו לפנים בישראל ולא יכל ויד ויהי לדרש אלהים: וז' לדרש האלהים וסימ כ' כל לבנו הכין והכין לכות לבבך - אינעך ג' וסימ עתה שמע ועתה הנני

וכי
אינעך
א

ג
וכל
חתן
וסוף
פס
כות

ג
ז
מל
וחז
חס
כחה

הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך
וכל העם נעב עליך מזבךר עד ערב ויאמר משה לחתנו פ
יבא אלי העם לדרש אלהים: כי היה להם דבר בא אלי ושמעתי
בין איש ובין רעהו והוד עתה את חקי האלהים ואת תורתיו
ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: נכל
תכל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כיבדך ממך הדבר
לא תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקולי אינעך ויהי אלהים
עמך יהיה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים
אלה אלהים: והזהרתה אתה את החקים ואת התורות
והוד עת להם את הדרך ילכו בה ואתה מעשה אשר יעשון
ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת
שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי
חמשים ושרי עשרות ושמעו אתה העם בכל עת והיה מלך ודבר
הגדל יבאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטוהם והקל מעליך
ונשא אותך: אם אתה דבר הזה תעשה ויגדל אלהים ויכלת
עמך וגם כל העם הזה על מקמו יסעו שלום: וישמע
משה לקול חתנו וילעש כל אשר יצא ויבחר משה אנשי

והוא
למ
שמע
ד
פס
דמין
בספ
ג
לגיד
כל
הח
חס

ותורתיו יצאנו ויחזקו תורתו כח: יעשון ג' וסימ
ג' - וגם ה' וצור אלהים הדור הוא ויחזק דור כבודו
יהי העם - על מקמו ג' וסימ ויכלת עמד והתבוננת

והוא
למ
שמע
ד
פס
דמין
בספ
ג
לגיד
כל
הח
חס

לצאת ג' וסימ באו מדבר סיני ויעל אהרן בחדיש ז' וסימ בירחא סלק ובנא - ונ' ד' וסימ ממלכות בהנים הנה עם בא וחזרו
ה' גוי לא תדע: בזה השבועות קוראין בחדיש השלישי יום ראשון הראשון קורא בחדיש: ב' ויבא משה: ג' ויאמר יי אל משה לך וקח:

ויד משה

ה'

ויד

על

הר

סיני

ז'

ה'

בלע

ל

ומל

חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים עלה עם שרי אלפים
שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם
בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן
ישפטוהם וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

ק'

ז'

ריע

פיס

ז'

מל

בלע

ג'

מל

בלע

ז'

חם

יור

ה'

ומל

הדבר

ויד

ל

חם

בחדש השלישי לצאת בני ישראל אל מארץ מצרים ביסחזה
באומדבר סיני ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחננו
במדבר ויחזשם ישראל נגד החר: ומשה עלה אלהים
ויקרא אליו יהוה מזה הר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד
לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם
על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי ועתה אם שמוע תשמעו
במלי ושמרתם את דברתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי
לי כלה ארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
הדברים אשר תדבר אל בני ישראל ויבא משה ויקרא
לזקני העם וישמעוהם את כל הדבר: ויהוה יראה ויהוה
ויענו כל העם יחד: ויהוה יראה ויעשה וישב
משה את דבר ה' ויאמר יהוה אל משה הנה

שמיעה לקול יי וסימ ולחדם חמר וישם חדרים ושמעו לך: ויהוה יראה ויעשה וישב משה את דבר ה' ויאמר יהוה אל משה הנה
ולא ישמעו לקול ויקח מהדרך וחתם תמנה ולקול אתם שבעים לקול יי: ויהוה יראה ויעשה וישב משה את דבר ה' ויאמר יהוה אל משה הנה
לקול וכללו אלהים ועתה שמע לקול: ותגיד ג' בלע וסימנה ותגיד לבני ה' ב' ויד יגיד דבור חר באוריתא:

ומחר / וסימנך וקדשתם אל כל עדות ישראל אתה ובניך עמי אשלחך אתן ויש אתך אעשה כדבר המלך = וקול שופר
וסימנך ויהי ביום השלישי לחי ארץ מצרים בחצרות = וקול שופר וסימנך מעי מעי עד מתי ארצה נס ברעש ודגש =

129

ל
ב
מל
בית
לא
תודע
של
חס
וכל
דבר
ימי
כוח
כח
ה
חם
ב
בית
לפי
חם
ב
מל
ל
ויע
כח
ב
בית
ויע
כח
ויע
כח

אנכי בא אלך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך
וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה
ויאמר יהוה אל משה לך אלהים וקדשתם היום ומחר
וכבסו שמלתם והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי
ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני והגביל את העם סביב
לאמר השמרו לכם עלות בהר וגע בקצהו פלה נגע בהר
מות וקמת לא תגע בו כי סקול יסקל אורה יורה אסבהמה
אם איש לא יחיה במשך היכל המה יעלו בהר וירד משה
מזהר אלהים ויקדש את העם וכבסו שמלתם ויאמר
אלהים היו נכנים לשלשת ימים אלתגשו אל אשה ויהי
ביום השלישי בהית הבקר ויהי קול וברקים וענן כבד על
ההר וקול שפר חזק מאד ויחרר כל העם אשר במחנה ויצא
משה את העם לקראת האלהים מזה מחנה וית מצב
בתחתית ההר והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה
באש ויעל עשנו בעשן הכבשן ויחרר כל ההר מאד ויהי
קול השפר הולך וחזק מאד משה יצד והאלהים יעננו
בקול וירד יהוה על הר סיני אלה אש ההר ויקרא יהוה

השלישי חם וסיני
ולמשה יהוה שר
והיה במשך בקר
השלישי חם וסיני
אזה שלישי בבו
על הר סיני רסמ וסימנך והיו נכנים וירד יי ושכן כבוד יי ויצא יב מל
והיה במשך בקר
השלישי חם וסיני
אזה שלישי בבו
על הר סיני רסמ וסימנך והיו נכנים וירד יי ושכן כבוד יי ויצא יב מל

וינח וסיל ויעל הארבה בזם השביעי וינח יי להם מסכת נבנה את הערים וישמחו כל יהודה ותשקט מלך יהושפט -
אתהים ואת כל אשר בם ב דסל וסיל זכור עשה שמים וארץ - בא להם לא האלהים ל וימן האלהים ל וימן אלהים ל עיר אלהים
עיר האלהים

א

א

פ

ואת

בהו

את

ואת

את

ואת

את

א

ב

מינה

בתו

א

מחלף

א

א

א

בהו

לא

לא

לא

לא

לא

ח

רע

פ

ב

ואת

חמות

הספים

מקול

א

לכור

זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבד ועשית כל
מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך וציתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרל אשר
בשעריך כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
אתהים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברח יהוה
את יום השבת ויקדשהו
וכבר את צריך
ואת אמר למען יארכו ימיך על הארמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא תרעח
תנאף לא תגנב
תענה ברעך עד שקר
לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו
וחמרו וכל אשר לרעך
וכלה עס ראים את חקולת ואת הלפידים ואת קול השפך ואת
ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק ויאמרו אל משה
דבר אתה עמנו ונשמעה ואלי רבר עמנו אלהים פתגמות
ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לב עבד נסות אתכם בא
האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו

רפ

רפ

רפ

יאר... וסיל... לבשור...
יאר... וסיל... לבשור...
יאר... וסיל... לבשור...

משפטים

עליון ג' חס וסימא מזבח אדמה לא הבאת לי לא על זבחך - אדמה יא בקר וסילבד ותסך מזבח נעמן
ולשארית חרש שורד וירא טמאה ואמר ויבן ותחרש - שם האלים ב' וסימא ומשה נגש על השל

ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלים
ויאמר יהוה אל משה כה תאמר

פ
על
השל

אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם
לא תעשון אתי אלהי כלסוף ואלהי זהב לא תעשון לכם מזבח
אדמה תעשה לך וזבחת עליו ואת עולתך ואת שלמיך את
עאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא
אליו וברכתיו ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה
אתהן גזית חרבך הנפת עליה ותחללה ולא תעלה במעלה
על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו

י
י
בטע

י
י
בטע

י
י
בטע

י
י
בטע

עב פיס סימן אליאל

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה עבד עברי
שש שנים ועבד ולשבעת יצא לחפשי חנם אם בגפו יבא
בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו אם אדניו
יתקלו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה
לאדניה והוא יצא בגפו ואם אמר יאמר העבד אהבתי את
אדני את אשתו ואת בני לא אצא חפשי והגישו אדניו אל
האלהים והגישו אלהיהם או אלהי המזוזה ורצע אדניו את

י
י
בטע

י
י
בטע

י
י
בטע

י
י
בטע

י
י
בטע

י
י
בטע

מזכיר ה' וסימא ולא תעלה בעומה ובחר ואיש ל
ולא תעלה בטחם תגלה ערותך תכסה - אמר
אזכור וסימא ורצע אדניו הולך צדקותה לא קצרה

משפטים

ועדיק: וסימ' ופני דער אלבע עמיד' הנה עמלה לזה רשע חנוך' וי' זרה בחשך יקין ויעדיק כעצור סופה כל היום סתומה
בפסע אישרע - ויש גר' יש פיל וסימ' שנים תזרע מאות איש חגרים מעלות לכסא: וזה ידיו הוסיף חתחג את פני

ופטר חמור
יאר'כו הצד'ים
וחבר

4 ; 5
 פ
 למוך
 זעז

ב
ו
ח
י
כ
ל

ד"ר
פ"ס

5
 40
 50
 40
 50

ל
יחד
וינפש

٤٥
١٧٧٧

۱
۷۷
۷۸

137

ב
חך
חם
ז
חם
חל
חל
חל
חל

412
מח

תַּטֶּה מִשְׁפָּט אֲבִינֶךָ בְּרִיבֹו מִדְּבַר שֹׁקֵר תִּרְחֹק וְנָקִי וְעַדִּיק
אֶל תִּהְרֹג כִּי לֹא אֶנְדִּיק רִשְׁעֵי וְשֹׁחַד לֹא תִקַּח כִּי וְשֹׁחַד לֹא יִעֲזֹר
פְּקֻחִים וְיִסְלַח דְּבָרֵי עַדִּיקִים וְגֵר לֹא תִלַּחֵץ וְאַתְּסִיד עֵתֶּס אֶת
נַפְשׁ הַגֵּר בִּיְגָרִים הֵייתָם בְּאֶרֶץ מִעֲרִים וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע
אֶת אֲרֶעֶךָ וְאַסְפֹּת אֶת תְּבֹואָתָה וְהַשְׁבִּיעַת תִּשְׁמְטֶנָּה
וְנָטַשְׁתָּהּ וְאַכְלוּ אֲבִינֶיךָ עִמָּךְ וְיִתְּלֶם תֹּאכַל חֵית הַשָּׂדֶה כֹּךְ
תַּעֲשֶׂה לְכַרְמֶךָ לְזִיתֶךָ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֶּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְיִנְפֹשׁ בּוֹאֲמֶתֶךָ
וְהַגֵּר וּבְכֹל אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֵלֶיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים
אַחֲרִים לֹא תִזְכִּירוּ לֹא יִשְׁמַע עֲלֵיכֶם וְשִׁלְשׁ רִגְלִים תִּחַגְּלוּ
בַּשָּׁנָה וְאֶת חֹג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת
כֶּאֱשֶׁר עָוִיתֶךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאֶבֶב כִּיבֹו יַעֲזַת מִמִּעֲרִים
וְלֹא יִרְאוּ פְנֵי רִיקִם וְחֹג הַקִּי עֵיר בְּכוֹרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע
בַּשָּׂדֶה וְחֹג הָאָסוֹף יַעֲזַת הַשָּׁנָה בְּאַסְפֹּךָ אֶת מַעֲשֶׂיךָ מִן
הַשָּׂדֶה וְשִׁלְשׁ פְּעָלִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כֹל זְכוֹרְךָ אֶל פְּנֵי הָאֱלֹהִים
יְהוָה לֹא תִזְבַּח עֹלָמָן בְּסִגְבִּי וְלֹא יִלִּין חֶלֶב חֲגִי עַד בִּקְרִי
רֹאשִׁית בְּכוֹרֶיךָ תָּלִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תִבְשֹׁל

שבת
אשרת
אשרת
אשרת
אשרת
אשרת

ישמע יוסימנל וכל אשר עוד חס וגלתי ב יושלם כהקיר במקום הזה ויתנה בסוגר והשבע המון שריך
קולמלככה וגם נביאים ולא יערבם - ג פיס מן בצ קדמא ח תנינא ש וסימנל לוז שם העיר ליש שם
העיר: זכור את יום שמור את יום לא תזבח לא תשחט: וחלופיהו ג זוגין קדמ ש תנינא וסימ שלח יהודה ידע התורה

134

ו
כח
זל
חם
זל
מל
צמ
ה
חם
עלך
מצב

פ
לבן

א

ii

۱۵

ב. בתו

۱۰۰

३३

၁၈

בן

521

משנ

3172

12

5 5

מִד
מֵם
דְּגוּשָׁה
לְהַזִּיחַ
מֵם
עֶפֶר
טָאן
מִתְּנָה
בְּלֹא
דְּעֵי אֵל

אֶשְׁלַח ט' וְסִימָה גְדִי עֲזִים וְזִכְחָתָם יִהְיֶה כֵן אֶת אִמְתָּה מִדָּוִד
אֶמְלֶה גְּזִימָה אֶת מַסְפֵּר וּפִי אֶמְלֶה וְאֶעֱרֹתֶיהֶם וְחֵד וְאֶמְכֹּר אֶת רוּחַ - וְרֵבָה ד' וְסִימָה עֲלֶיךָ חֵית הַעֲזוּבָה בְּקֶרֶב
הִיא עַל הָאָדָם וְרֵבָה מִשְׁטָמָה - וְעַד יֵם ד' וְסִימָה וְשֵׁת אֶת גְּבֻלְךָ וְכָל הָעֲרֵבָה וְהָעֲרֵבָה עֲדִים וְהַיָּדֵן וְגִבּוֹל:

משפטים

ג פים אית בהון ועד עד וסיל וילך למסבין ושתי את ויקם לשיב - וישלח ג מטעמ וסיל את נערי יהודה ביד ויד:
זבחים שלמים ג וסיל וישלח את וילכו כל העם הגלגל - זריקה על המזבח ז' חס סביב וסיל וחצי הדם וזרק הכהן את אף בכור

שור
לזרק
ויקבלו
ג
ג
כ
פס
אית
בהון
ועד
עד
ס

מיס סוף וערים פלשתים וממרבב עד הנהר כי אתה בידכם
את ישיב הארץ וגר שתמו מפניך ולא תכרת להם ולא להיהם
ברית לא ישוב ארץ פדחטיא ואתה לי כיתעבד את
אלהיהם כיהיה לך למוקש

24

ואלמשה אמר עליה אלהיהם ואתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל והשתחויתם מרחק ונגש משה לבדו אל
יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו ויצא משה ויספר
לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול
אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה ויכתב
משה את כל דברי יהוה וישכם בכר ויבן מזבח תחת ההר
ושתיים עשרה מעבה לשנים עשר שבטי ישראל וישלח
את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים
ליהוה פרים ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם
זרק על המזבח ויקח ספר הכרית ויקרא באזני העם
ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע ויקח משה את
הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת
יהוה עמכם על כל הדברים האלה ויעל משה ואהרן נדב

ג
בת
הכהן
ודבר
ג
סביר
ויעט כל
התו
פת
זמ
חד
בתור
כהנים

ל
וחס

ל

ק
וב
פת
ה
עז
כח
וש
אל
העם

וידעו

ישבו כ וסימכה לגור בארץ במיטב הארץ כן יחטיון בסכות תשבו רק נשיכם באורית רק נשיכם ביהושע
כיישבו אחים בסעפות קענו ישבו ציים כיימים דבים בארץ וזנו רבעים וזכרו וישכן עדים כי ישחו אך צדיקים
הדירה ג וסיל ויעתק ויגרל תספה עלה ויפנו ותהינו ותזדו בעלתי בעת ההוא ואעש לכו וילכו וילכו -

ב פיס דמיין אית בהו חבט וחבט וסימ שהם קרל ומיסר חבט יקרות וכן תעשו ב וסימנה בכל חמט תראו
נתינה אל ה וסימ ונתת אל הארץ ושל אחריין אות פצה פך ושל אחריין : זהב טהור ו וסימ כל אור חד ומעלגות והחולס

2.

ॐ

3

٥٠

דמיין

22

bin

1513

122

1

4

4

3

3

3

7

1.

27

۹۷۹

1.

۹۸۱

5765

שנים

134

ד'ט

١٥

וּתְכַלֶּת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹלֹת אֵילָנִים
וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעִי שְׁטִים שָׁמֶן לְמָאֵר בְּשָׁמִיץ לְשֵׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְלִקְטָרֹת הַסָּמִים אֲבִנֵי שֹׁהַם וְאֲבִנֵי מִלֵּאִים לֶאֱפֹרֶת
וְלֶחֱשֹׁן וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכָם כְּכֹל אֲשֶׁר אָנִי מֵרָאָה
אֹתְךָ אֶת־תְּכֵנִית הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־תְּכֵנִית כָּל־כְּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ
וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֵצִי שְׁטִים אֲמֹתִים וְחָצִי
אֲרָפוֹ וְאֲמָה וְחָצִי רַחְכּוֹ וְאֲמָה וְחָצִי קִמְתּוֹ וְיַצִּיט אֹתוֹ זָהָב
טָהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ תַּעֲפֹנוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זָר זָהָב סָכִיב
וְיִצְקָה לּוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי זָהָב וְנִתְּתָה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו
וְנִשְׁתַּי טַבַּעֲתֵי עַל־עֲלֵעוֹ הָאֶחָת וְנִשְׁתַּי טַבַּעֲתֵי עַל־עֲלֵעוֹ הַשֵּׁנִית
וְעָשִׂיתָ בָּדִי עֵצִי שְׁטִים וְיַצִּיט אֹתָם זָהָב וְהִכָּאתָ אֶת־הַבָּדִים
בְּטַבַּעֲתֵי עַל־עֲלֵעֵת הָאֶרֶץ לִשְׂאֹת אֶת־הָאֶרֶץ בָּהֶם בְּטַבַּעֲתֵי
הָאֶרֶץ יִהְיוּ הַבָּדִים לֹא יִסָּרוּ מִמֶּנּוּ וְנִתְּתָה אֶל־הָאֶרֶץ אֶת־הַעֹדֹת
אֲשֶׁר אֵתָּן אֵלֶיךָ וְעָשִׂיתָ כַּפָּרִית זָהָב טָהוֹר אֲמֹתִים וְחָצִי
אֲרָפָה וְאֲמָה וְחָצִי רַחְכָּה וְעָשִׂיתָ שְׁנֵים בָּרָבִים זָהָב מִקְשָׁה
תַּעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קִמְצוֹת הַכֹּפֶרֶת וְעָשִׂה כְּרוֹב אַחֶר מִקְשָׁה
מִזָּה וְכְרוֹב אַחֶר מִקְשָׁה מִזָּה מִן־הַכֹּפֶרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּרוֹבִים

אֲנִי יְיָ מֶלֶךְ בָּלֵט זָכַר וְסוּמָּה וְאֶרְבֶּה וְאֶחָשֵׁךְ וְתִלְהָה אַחֲרֵי הוֹדִיעַ וְאֶךְ אֹתָךְ מֵרָאָה אֲנִי וְנִוְעַדְתִּי לָךְ וְעַתָּה הִנֵּחֵה לִּי
דָּרֶךְ כְּמִנְיֵי יְיָ הוֹדִיעַ מֵהוּ אֲשֶׁר אֵנִי שֶׁלֹּחַ וְכֹדֶבֶר וְנִטְשֶׁתִּיךְ וְהוֹדִיעַתִּי אֹתָךְ קוֹיִת כֹּל הַיּוֹם - וְעַתָּה לִי שֶׁפִּסֵּ
וְכֵן אֲחֻץ מִכְנֵסִי בִּי - הַמְנוּחָה לִּי מֵל וְסוּמָּה וְעִשִׂית מַגֵּדָה בְּהַעֲלֶתְךָ אֶת וְשֶׁלֵּאֲחֲרִיו :

קני ו' כת יור במשכן קרימה וב' צמסכן תניח - ככר זהב ו' וסימנה מנרה ומשכן קדמ' ומנרה ומשכן בתורה
ויקח את עטרת מלכם וחבר עונש על הארץ וחבר ורמה ג' ריש פיס וסימנ' בתבניתם דנט' לבעך חס ודך עצב

ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה
גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו ויששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחר ושלשה קני מנרה
מצדה השני ושלשה גבעים משקלים בקנה האחר כפתר
ופרח ושלשה גבעים משקלים בקנה האחר כפתר ופרח
בן לששת הקנים היצאים מהמנרה ובמנרה ארבעה
גבעים משקלים כפתריה ופרחיה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מהמנרה כפתריהם
וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור ועשית
אתנרתיה שבעה והעלה אתנרתיה והאיר על עזר פניה
ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור ככר זהב טהור יעשה
אתה את כלה כלי האלה וראא ועשה בתבניתם אשר
אתה מראה בהר
ואתה משכן
תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלית וארגמן ותלעת
שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם ארבעה יריעה האחת
שמנה ועשרים באמה ולחל ארבע באמה היריעה האחת

ג
מל
בתו

ו
כת
יור

כל
מור
כת
ין

כל
לט
חס

ב
חס
דין
וחב

ל

י
דיש
פיס

ל
חס

י
סג

גבעים דומין לכוסות אכסנדריה שפיהן רחב ושוליהן קצר והכפתרים כמין תפוחים בירותים שהן ארוכין מעט
כביצה ששע ראשיה כדין והפרחים כמין פרח העמודים שהן כמו קערה ושפתיה כפולה לחוץ
ועשרים באמה ו' וסימנה ואת המשכן ויעש כל חכם לב ותמו שלשה מדבה עשרים באמה מראה

וכן תעשה ה' וסימנה בשפת היריעה בשבעה לחדש וכן תעשה לחמרו ב' כו' הששית ב' בתו וסימ' וכפלת וצוית את :

מדה אחת לכל היריעה חמש היריעות תהיין חכרת אשה
 אלא אחתה וחמש יריעות חכרת אשה אלא אחתה ועשית
 ללא תכלית על שפת היריעה האחת מקנה בחכרת וכן
 תעשה בשפת היריעה הקי ענה במחכרת השנית חמשים
 ללא תעשה ביריעה האחת וחמשים ללא תעשה בקנה
 היריעה אשר במחכרת השנית מקבילת הלא תעשה אלא
 אחתה ועשית חמשים קרסי זהב וחכרת את היריעה אשה
 אלא אחתה בקרסים והיה המשכן אחד ועשית יריעה
 עזים לאהל על המשכן עשית עשרה יריעות תעשה אתם
 ארבע היריעה האחת שלשים באמה ולחל ארבע באמה
 היריעה האחת מדה אחת לעשית עשרה יריעות וחכרת
 את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד וכפלת את
 היריעה הששית אל מול פני האהל ועשית חמשים
 ללא תעל שפת היריעה האחת הקי ענה בחכרת וחמשים
 ללא תעל שפת היריעה הח' השנית ועשית קרסי
 נחשת חמשים והכאת אתם ויסב את וחכרת את
 האהל והיה אחד וסרח העל יריעות חצי היריעה

כל
 סמ
 למדה
 שנה
 חקה
 תורה
 אחת
 צמ
 ח
 אחת
 ח
 קמץ
 וכל
 אתנה
 וסוף
 פיס
 צמ
 ח
 פת

ה
 זוג
 מחלף
 בעט
 ל
 וחם

כל
 חס
 צמ
 ב
 מל
 ל

ל

משה
 ומה
 ומה

כל זרקות אחת האחת פתח צמץ וסימנה וסוף פיס
 כות צמח וכל חקה מדה שנה תורה כות צמא ק
 ללא תעל שפת היריעה האחת הקי ענה בחכרת וחמשים
 ללא תעל שפת היריעה הח' השנית ועשית קרסי
 נחשת חמשים והכאת אתם ויסב את וחכרת את
 האהל והיה אחד וסרח העל יריעות חצי היריעה

ברך ג' חס בליט וסיל מטרם מן הקצה לניתן נחש ברח ס' העדות ח' מל מנו וסיל ועת מתהפכות
וסכת על הארון ויצא את הארון ונתת את הקטורת והלויס יחנו סביב תענא רפיס והנחתם ב' מוע ויה ממזרת השב את

קרשים ואדניהם כסף ששה עשר ארנים שני ארנים תחת
הקרש האחר ושני ארנים תחת הקרש האחר ועשית
בריהם עני שטים חמשה לקרשי על המשכן האחר
וחמשה בריהם לקרשי על המשכן השנית וחמשה
בריהם לקרשי על המשכן לירכתים ימה ושמאל התיכן
בתוך הקרשים מבלחמוד הקצה אלה הקצה ואת הקרשים
תעפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריהם וצפית
את הבריהם זהב והקמת את המשכן כמשפטו אשר
ראית בהר ועשית פרכת תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אותה
כרבים ונתתה אותה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב
ווייהם זהב על ארבעה אדני כסף ונתתה את הפרכת תחת
הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות
והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים ונתת
את הכפרת על ארון העדות בקדש הקדשים ושמת
את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנחה נכח השלחן על
על המשכן תימנה והשלחן תתן על יד ימין ועשית

כל
בריהם
אחול
בת
כן

ג
חס
בלוט
חד
בטו
וחו
בטו
ב
וחו
בטו
מל
וחו
חס
אותה
הדואת
לדעת
חס
מל
ח
מל
בטו
חס
בטו
בקר
וט
מנה
בטו

הכרנים
והאמשה

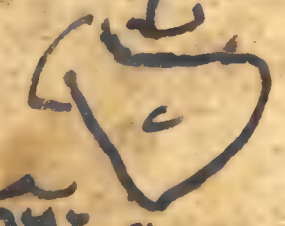
כלה פרישה תעשה תעשו צמך יעשה יעשו וסיל ככר ועשית פרכת נבוב לחות - בקדש הקדשים ב' וסיל מנח
ונתת תכלת וסיל ושמט את השלחן ואת השלחן וחבל - הארון העדות ב' וסיל וטענות לק
ונתת את הפרכת ונתתה ימותו ומשחת את ארון העדות ודיוש פיס ושמט שס ונתת את מזבח וזבא אהרן וזבא

אלק מלך חס יור ועמדו ואנשו בגדו שמתו רחמן מזבחתי משלח משרתי ברכו בסוסו מטבעתו כול לית כות

ווי העמדים וחשקיהם כסף וזן לפאת צפון בארץ קלעים
מאה ארץ ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי
העמדים וחשקיהם כסף ורחב החצר לפאת לים קלעים
חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה ורחב
החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה וחמש עשרה
אמה קלעים לפתח עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה
ולפתח השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה ולשער החצר מסך עשרים אמה תולת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקס עמדיהם
ארבעה ואדניהם ארבעה כל עמודי החצר סביב
מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת ארץ החצר
מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות
שש משזר ואדניהם נחשת לכל כלי המשכן בכור
עבדתו וכלי תדיתו וכלי תדית החצר נחשת
ואתה תצוה את בני ישראל
דיקחו אליך שמן זית זך כתיית למאור להעלות נר תמיד
באהל מועד מחוץ לפרכת אשר עלה עדת יעקב אותו

ק
ח
ו
ב
ל
ד
פ
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

ח
ה
ב
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

ב פיס בתו מטעם קדמ ארבע מלין בחדבע מלין תענה תלת מלין בתלת מלין קדמ באהל מועד מחוץ לפרכת
יערך אתו אהרן ובניו תענה מחוץ לפרכת העדות יעריך אתו אהרן וסמית ואתה תצוה את בני ישראל

והם ט' ריע פיס וסימ לה ידעו יקחו את הזהב עמך ונחלתך מביימים דרברי ימים והם ובעהם על השערים לדמם יאבדו
עצריך ועמך והם ואבוענו הזידו והם במלכותם וכתבם וסימנה ואלה הבגדים ותקח תמר

אֶהְרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עֶדְבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת הַקָּרֵב אֵלֶיךָ אֶת
אֶהְרֹן אֶחֱיֶיךָ וְאֶת בָּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנֹלִי אֶהְרֹן
נָדָב וָאִיִּהוּא אֶלְעָזָר וְאַיִתְמָר בְּנֵי אֶהְרֹן וְעָשִׂיתָ בְּגָדֵי קֹדֶשׁ
לְאֶהְרֹן אֶחֱיֶיךָ לְכָבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת וְאֵתָּה תִּדְבֹּר אֵלַי כָּל חֻמֵּי
לֵב אֲשֶׁר מִלְּאִתּוֹ רוּחַ חֲכָמָה וְעָשׂוּ אֶת בְּגָדֵי אֶהְרֹן לְקֹדֶשׁ
לְכַהֲנֹלִי וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאַפֻּד וּמְעִיל וְכֹתֶנֶת
תְּשַׁבֵּץ מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵי וְעָשׂוּ בְּגָדֵי קֹדֶשׁ לְאֶהְרֹן אֶחֱיֶיךָ וּלְבָנָיו
לְכַהֲנֹלִי וְהֵם יִקְחוּ אֶת הַזָּהָב וְאֶת הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן וְאֶת
תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת הַשָּׁשׁ

וְעָשׂוּ אֶת הָאֶפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תוֹלַעַת שָׁנִי וְשָׁשׁ
מִשְׁזָר מִעֲשֵׂה חֹשֶׁב שְׁתֵּי כֹתָפֹת חֲכָרֹת יִהְיֶה לוֹ אֶל־שָׁנִי
קִצּוֹתָיו וְחֹבֶר וְחֹשֶׁב אֶפֶדָתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כִּמְעֵשָׂהוּ מִמֶּנּוּ
יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשָׁשׁ מִשְׁזָר וְלִקְחָתָּ
אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שָׁהֶם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
שֵׁשׁ מִשְׁמֹתָם עַל־הָאֶבֶן הָאַחַת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשֵּׁשׁ
הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֶבֶן הַשְּׁנִית כִּתּוּלָתָם מִעֲשֵׂה חֹרֶשׁ אֶבֶן

אל שני ג' וסימנה שתי כתפת וזה לך האות אשר יבא ויתקן אל שני נערין חכש ג' פתח וסימנה מעשה חכש
אלן חכש עעים חכש חזלה משבעות ג' מל וסימנה מעשה חכש וחת שתי קצות כל כבדה

28
4
וחר
והקרב

3
וחר
הבגדים

ל
סביל
לשון
דבים ין
ריש
פיס
כתו

ט
ריש
פיס
ל

ל
וחר
חצר
וחר
חצר

ל
ל

ל
ג
פתח

זכרון א חס בלע וסימנה ושמות את שתי ב בונשה חזקן — כל שרשרת חס במג מל וסימל שבבים מעשה ויעש
שרשרות ב בונ — שמות א חס בלע וסימל מעשה חרש והאבנים תהיין על שמות ושהם ב בלע וסימל תרשיש ושהם
וזכור ועבדי

א

א
חס

א
מל

א
בלע
חס

א
מל

א
בלע

א
מל

א
בלע

א
חס

א
בר

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

א
מל

פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל
מסכת משבצות זהב תעשה אתם וישמאל את שתי האבנים
על כתפת האפר אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את
שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון
ועשית משבצות זהב ושת שרשרת זהב טהור
מגבלת תעשה אתם מעשה עבדת ונתתה את שרשרת
העבדות על המשבצות
משפט מעשה חשב כמעשה אפר תעשנו זהב תכלית
וארגמן ותולעת שני ויש משמר שרשרת תעשה אהרן רבוע
יהיה כפול זרת ארבע וזרת רחב וזרת רחב וזרת רחב וזרת רחב
ארבעה טורים אבן טור אדום פטרה וברקת הטור האחר
והטור השני נפק ספיר ויהלום והטור השלישי לשם שבו
ואחלמה והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצות
זהב יהיו במלוא אתם והאבנים תהיין על שמות בני ישראל
שתים עשרה על שמות פתוחי חתם איש על שמו
תהיין לשני עשר שבט ועשית על החשן שרשרת
גבלת מעשה עבדת זהב טהור ועשית על החשן שתי

חשן משפט ל חשן המשפט ל פני פרכת ל פני פרכת ל יצא דבר ל יצא דבר ל יוס דברים ל יוס דברים ל
שני עשר ו בלע וסימל איש על שמו קרבנם קחו לכם גדול עומד על שני עשר בקר דמלכים חרש דעלים כ

ואת שתי וסימ בנתיך הגמיה עשית שפחתיו קצות וחבל נשין ודוד הארצות וכל ואת שתי הכליות ודכסו ל
וירכסו ל ויתמהו ל ויתמהו ל ויתמהו ל ויתמהו ל ויתמהו ל ויתמהו ל ויתמהו ל ויתמהו ל ויתמהו ל ויתמהו ל

טב עזות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן
ונתתה את שתי עבדת הזהב על שתי הטבעות אל קצות החשן
ואת שתי קצות שתי העבדות נתן על שתי המטבעות ונתתה
על כתפות האפדן אלמול פניו ועשית שתי טבעות זהב
ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתי אשר אל עבר
האפדן ביתה ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי
כתפות האפדן מלמטה ממול פניו לעמדת מחברתו ממעל
לחשב האפדן וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת
האפדן בפתיל תכלית להיות על לחשב האפדן ולא יזח החשן
מעל האפדן ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן
המשפט על לבו בבא אל המקדש לזכרון לפני יהוה תמיד
ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על
לב אהרן בבא לפני יהוה ונשא אהרן את המשפט בנך
ישראל על לבו לפני יהוה תמיד ועשית
את מעיל האפדן כליל תכלית והיה פידאשו בתוכו שפה
יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפית חרא יהיה לו לא יקרע
ועשית על שולי רמני תכלית וארגמן ותולעת שני על

ז
מל
בשע

ו
וכל
את
כות
מל
בתו

ז
זל
מל
מל
בליט
זמ
זט
חס

תנו
ז
ז

ט
מל
בליט
ז
חס

ז
זט
זיס
זית
זיהו
זל

ז
זל
זל

ז
זסל

ז
זין

ז
זחז

ז
זח
זס

ז
זחז
זס

וטת זט חס היבקר וסימ כוס פרעה אל הארון ואל הארון ונתת על השלחן על ארבע הפאות בקדש הקדשים אלחשן
המשפט על החשן על סל ארז את נזר הקדש לטחיו ולקחת את כסף ועשית כיוצא בו ונתת את הכיוצא בו ושמית
את החצר ונתת עליה שמן על המערכת ציד עבדך לעבדך לחבתם לאיש ידשת אשר נתת את לבך והם במלכותם צו

טבעות טבעות ז' מל' בלע' וסי' ועשית על החשב' ב' על שפתו ושל אחריו הטבעות ונחמ' הח' בע' עינא וחבר' עכ' אפ' ט' מל' בלע' וסי' ואלה הבגדים מלמטה ב' ב' וירדו ב' ב' ועשית את מעיל ואבני שהם והנשאם הציאן וכל נדב' וכתו' וכות' מל' א

שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב פעמן זהב ורמון
פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב והיה על אהרן לשחת
ונשמע קולו בבאו אלה קדש לפני יהוה ובצאתו וולא ימות
ועשית עיץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי
חתם קדש ליהוה ושממת אתו על פתיל תכלית והיה על
המצנפת אלמול פניה מצנפת יהיה והיה על מצח אהרן
ונשא אהרן את עון הקדש שים אשר יקריש ובני ישראל
לכל מתנת קדש יהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני
יהוה ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט
תעשה מעשה רקם ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם
אבנטים ומגב עות תעשה להם לכבוד ולתפארת והלבשת
אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת
אתידם וקדשת אתם וכהנול' ועשה להם מכנסים לבסות
בשר ערוה ממתנים ועד רכבים יהיו והיו על אהרן ועל
בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת
בקרש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו
ולזה הדבר אשר תעשה להם לקדש

ל
מל
בית
אבני
שהם
ודין
השק
יו
בקד
ל
וחי
אל
מצח
ל
חס
ב
מל
בלע
ויחבר
להם
א
דיע
פוס
א
כ
דיע
פוס

על מצחו אל מצחו על מלכיו אל מלכיו על מדינה אל מדינה על מקדשי אל מקדשי על משכן אל משכן כוללית בזה
מצח ב' וסי' והיה על מצח חזקי מצח וחר ומצח אשה זונה על אהרן ב' וסי' ונשמע קולו והיו על אהרן ויז על
אהרן והזית על אהרן ויקהל העם ועל בניו ב' וסי' והיו על אהרן ויקח מן הדם ויקח משה משמן וחר איש על בניו

פז פיס בספר ריע את וסימנ את הדבש את אהל מועד את המשכן את הארון את השלחן וויקהל את מזבח את קלעי
את יתות את בגדי ויקהל את ארון את השלחן ואלה פקודי את המעלה את מזבח את קלעי את בגדי השוד רביע:

אתם לכהן לי לקח פר אחד בזבחר ואילם שנים תמימים
ולחם מצות וחלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן סלת חטים מעשה אתם ונתת אותם על סל אחד
והקרבת אתם בסל ואתה פר ואת שני האילם ואת אהרן ואת
בניו מקריב אלפתח אהל מועד ורחצת אתם במים ולקחת את
הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפר
ואת האפר ואת החשו ואפדת לו בחשב האפר ושמת
המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת
ולקחת את שמן המשחה ויעקת על ראשו ומשחת אתו
ואת בניו מקריב והלבשתם כתנת וחרגת אתם אבנט אהרן
ובניו וחרגת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם
ומלאת יד אהרן ויד בניו והקרבת אתה פר לפני אהל
מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר ושחטת
את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד ולקחת מדם הפר
ונתתה על קרנות המזבח באצבעך ואת כלהדם תשפך אל
יסוד המזבח ולקחת את כלהדל המכסה את הקרב ואת
היתרת על הבגד ואת שתי הכלית ואתה חלב אשר עליון

ז
לקח
בגדו
וחר
ולקח
עץ
אחד

ג

ג

ל

וחס

כט

חס

בקר

יט

מטה

ביתו
ביתו

כל

חס

בד

מן

בן

מל

כל

הח

חס

במ

ד

מל

והן

ביתו

סג

ואת הפר ג וסימנה והקרבת אותם בכל השע והעלה ואת האפר ב וסמך וסימך ולקחת את ויעלו חמשת ראשי
הכתנת ג וסימך ויטבלו והלבשת ויתן עליו ווהלבשתם ב וסימנה ואת בניו וקריב את אלעזר בנו

תשרף ג' וחס' וסימ' ואת בשר הפר דהכא ואת מרכבתהם העיר הזאת חטאת הוא י' וסימ' ואת בשר הפר
והוציא את הפר וסימ' ידו ושיעיר מלך והזה מדים החטאת כל קד' אשה הוא ל' כל אשה ל' הוא והקטרת

והקטרת המזבחה ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו
תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא ואתה איל האחר
תקח וסמכו אהרן ובעניו את ידיהם על דאש האיל ושחטת
אתה איל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב ואתה איל
תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וברעיו ונתת על נתחיו ועל
ראשו והקטרת את כלה איל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח
ניחוח אשה ליהוה הוא ולקחת את האיל השני וסמכו אהרן
ובעניו את ידיהם על דאש האיל ושחטת אתה איל ולקחת
מדם ונתתה על תנוף אהרן ועל תנוף אהרן ובעניו הימנית
ועל צדו ידס הימנית ועל צדו רגלס הימנית וזרקת את הדם
על המזבח סביב ולקחת מזהבם אשר על המזבח ומשמן
המשחה והזית על אהרן ועל צדו ועל צדו ובעניו
אתו וקרש הוא ובעניו ובעניו ובעניו אתו ולקחת מזהב
החלב והאלה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתר
הכבד ואת שתי הכליית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק
הימין כי איל מלאים הוא וכלר לחם אחת וחלת לחם שמן
אחת ורקיק אחר מסל המעזות אשר לפע יהוה ושמתהו

ה
וסי
תקח
תענו
נתח
וישחט
את
השור
יעשה
זבח
שלמים
ג
מל
בעניו
ה
כל
קד
חס
ו
ג
וחד
על
בעניו
י
וה
מל
וג
חס
חס

ניחוח ג' מל' בעניו וסימ' והקטרת את כל האיל ולקחת אתם מידם ז' בעניו וחד' בתחלת תורת כהנים וקרבו וברעיו
ובגדיו י' וסימ' וקרש הוא לא יפרס והנה איש בל' לא תשרפה - תשרף באש ג' וסימ' ואת בשר הפר מרכבתהם

קדש יג חס וסימנה וזאת איל המלאים והנותרת ממנה הבהן המחטא כל אשר יגע אשה זנה וחללה וקדשתו ואכלהו
כל ימי טרד כל ימי נזרו ולפתק עליון לשבית הצפון היום קדש הוא והלויים מחשים - אשה הוא לבי וסיומיוס מעל

כפיהם

ואת

הקת

א

ג

מל

בתו

ל

ז

חד

קמ

וחד

פתח

ל

ל

והגשם

ג

חל

ג

ותתן

את

ואכל

אהרן

ושם

תאכלו

ד

בתו

מל

על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה
ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח
לפני יהוה אשה הוא ליהוה ולקחת את החזה מאיל המלאים
אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה
וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף
ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו
והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה
הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמים תרומתם
ליהוה ובגד הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה
בהם ולמלאכם את ידם שבעת ימים ילבישם חכה תחתיו
מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש ואת איל
המלאים תקח ובשלת את בשרו במקם קדש ואכל אהרן
ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד
ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר
לא יאכל כי קדש הם ואם יולד מבשר המלאים ומזלחם
עד הבקר ושרפת אתה נותר באש לא יאכל כי קדש הוא
ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צוית אתה שבעת

ואלה שמות כת כי תרומה הוא וידבר כי שגנה היא וחד פיס סימנה הלוא הוא אמר לי אחותי היא
הוא ד מטע בתו וסימנה כי תרומה הוא והיתה לאהרן כי אחזת עולם כי מנחת קנאות - עד הבקר
בתו וסימנה הניחו לכם וניחו אתו ואם יולד על מוקדה - עלם תמיד וסיומ לו וצכם העשויה ועשו את

ועשרן ב' חס וסימ סלת בלול ועשרן דבוראשי חדשיכם : וג' מל וסימנ' ואס' דל ראשה שנה וחג סכות - בשמן ורפי וסימ ועשרן סלת ועשרית האפה והצלוה עדה מצאת דוד עברי ותלם כראים ששה חדשים :

ימים תמלא ידם : ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת
על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו ושבעת ימים
תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים
כלהנגע במזבח יקדש :
ותזה אשר
תעשה על המזבח כדשים בני שנה שנים ליום תמיד את
הכבש האחר תעשה בכקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים : ועשרן סלת בלול בשמן כתיבת רבע ההין ונסך
רביעת ההין ללכש האחר : ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הכקר וכןסכה תעשה לה לריח ניחח
אשה ליהוה : עלת תמיד לדתכם פתח אהל מועד לפני
יהוה אשר אוער לכם שמה לדבר אליך שם : ונעדת שמה
לבני ישראל ונקדש בכבדי : וקדשת את אהל מועד ואת
המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי בזה : ושפנתי
בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים : וידעו כי אני יהוה
אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם
אני יהוה אלהיהם
ועשית מזבח מקטר קטרת עני שטים תעשה אותו :

ג
על
המזבח
וכפרתו
את
על
המקדש
עונם
כב
דוש
פוס
דגש
מקדש
מקדש
חם
לח
תסכו
ל
סוף
חם
וחם
מל
לך
שם
קדש
ה
דסח
בקר
ביום
כלות
הקדשים

אני יי אלהים דסח בקד וסימ וידעו כי אני ב' וואף גם זאת וישבו עליה לבטח כי אני אלהים אתם בית
ישראל בזה צוית אתכם וגברתי את בית יהודה - מזבח שלקטרת היה נתון בהיכל מכוון בין הצפון לדרום
משוך מבין השלחן והמנורה לחוץ ושלשתן היו מוטין משלש ההיכל ולפנים כנגד הפרסת המבדלת בין הקדש

תצוה

בהעלת ובהעלת ד בליש וסימ ובהעלת אהרן ש את מלכו עליו את תהום העולה והחלצים קדם חס ושו מל:
 זק ג בטעם ריש פיס וסימ זה יתנו זה להמנו זה לע חד בזה וחד בנבי וחד בזה וחד וזה פרשן

אמה ארכו ואמה רחבו רכועיה ואתים קמתו ממנו
 קרנתיו ועפית אתו זהב טהור אתגנו ואת קירנתו סביב ואת
 קרנתיו ועפית לו זהב סביב ונשתו טבלות זהב תעשה לו
 מתחת לזרו על שתי עלותיו תעשה על שני עדין והיה
 לבתים לבדים לשאת אתו בהמה ועשית את הבדים עצי
 שטים ועפית אתם זהב ונתתה אתו לפני הפרדת אשר על
 ארז העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אוער לה
 שמה והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
 בהטיבו את הנדת יקטירנה ובהעלת אהרן את הנדת בין
 הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לרדתיכם לא
 תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו
 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מאס חטאת הכפרים
 אחת בשנה יכפר עליו לרדתיכם קדש שחר שים הוא ליהוה

ד
 ועפית
 ויכר
 וימד
 ויצא

ה
 כל
 הנה
 חס
 בר
 חס
 חס
 חס

ב ב

פ
 לפי
 ג
 ג

קא פיס סימן מיכאל

וידבר יהוה אל משה לאמר כי תשא את ראש בני ישראל
 לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בכפר אתם ולא יהיה
 בהם נגף בכפר אתם זה יתנו כל העבד על הפקדים מחעת

ז
 פיס
 נחתין
 פ
 וסלקין
 לפי
 ג
 בטע
 בטע
 דיע
 פיס

בהמה ג וסימ לשאת אתו ועשה בעלמל כי בהמה שמן חלקן ס קטרת סמים ה וסימ והקטיר עליו ויקטר
 עליו ומלא חפניו הנה אני בונה ומקטירים לך חסד וסימ ועשית כבוד ויתן שמה מים ויעש כוריס צב:

את תרומת ה' וסימ העשיר קחון מאתכם נדבה רוחו כל מרים ונתתם ממנו הויה להם כלע בקר וסימ ורחצו ידיהם

144

אשר יצא מן הים ונתתם ממנו

ל
וח
אל
הע
במע

פ
לכ
וח
לכ
מל

ז
ח
ב
מ
ב

ו
ו
ו
ו

ב

ל

ל

ל

וח

ק

ק

השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל
תרומה ליהוה כל העבד עלהפקדים מבין עשרים שנה
ומעלה יתן תרומת יהוה העשיר לארבעה והבדל לא
ימעט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על
נפשתיכם ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת
אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון ולפני
יהוה לכפר על נפשתיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית כיוור נחשת וכתוב נחשת
לרחצה ונתת אתו בן אהל מועד וביין המזבח ונתת שממה
מים ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם
בבאם אל אהל מועד ורחצו מים ולא ימתו או בגשתם
אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה ורחצו ידיהם
ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדורותם

וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קח לך בשמים ראש מן
דרור חמש מאות וקנמזבשם מחציתו חמשים ומאתים
וקנה בשם חמשים ומאתים וקנה חמש מאות בשקל

בבאם ג חס וסימ אל אהל הכהנים חרץ מצרים חק עולם ה וסימנה ורחצו ידיהם כל בבני אהרן
והכהן המשיח והיתה לאהרן המזבח לא תירמון ואת הכיור ג וסימ ואת מזבח העלה וחל וז ממנו

ובדעתה וסימא ואלמא אתו וימלא אותה עיניקים יחל חדרים ימלאו ובכשרון למלאות וצ' חס וד' מל וסימא ובחדשת אבן
והכל חס' בפי דרמיהו צ' בו ומי מתגרב למלאות צ'ו לחובות ירושלם מל — ואת כליו וסימא ואת השלחן בתרי ואת כליו

וידבר יהוה אל משה לאמר ראה
קראתי בשם בעל אל בן אורי בן חור למטה יהודה ואמלא
אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה
לחשב מחשבות לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובחרשת
אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה ואני
הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן וכלב
ברחב לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך אתו
אהל מועד ואתה ארץ לעדית ואתה כפרת אשר עליו ואת
כלבלי האהל ואתה שלחן ואת כליו ואתה מזבח הזהב
ואת כלכלייה ואת מזבח הקטרת ואת מזבח העלה
ואת כלכליו ואתה כפור ואתבנו ואת בגדי השרר ואת
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לפהן ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים לקדש כל אשר צויתך עשו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אַךְ אֶת־שַׁבָּתִי תִשְׁמְרוּ כִּי־אֹתָהּ הוּא בִּינִי וּבִינֵיכֶם
לִדְרֹתֵיכֶם לִלְעֵת כִּי־אֵנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם וּשְׁמִרְתֶּם אֶת־הַשַּׁבָּת

ככל אשר צונוך ד' וסי' ואת שמן המשחה ואתה אם תלך וחברו עלהרץ מרתים: לקדש ב' הסמים הדלות
את השבת ד' וסימנה ושמונתם את ושמו ב' ישראל תלין ביה ואתם מוסיפים חרון מ' מחללה ל' מל'.

משה אהרן הכהן

ו	ו
ז	ז
ח	ח
ט	ט
י	י
יא	יא
יב	יב
יג	יג
יד	יד
טו	טו
טז	טז
יז	יז
יח	יח
יט	יט
כ	כ
כא	כא
כב	כב
כג	כג
כד	כד
כה	כה
כו	כו
כז	כז
כח	כח
כט	כט
ל	ל
לא	לא
לב	לב
לג	לג
לד	לד
לה	לה
לו	לו
לז	לז
לח	לח
לט	לט
מ	מ
מא	מא
מב	מב
מג	מג
מד	מד
מה	מה
מו	מו
מז	מז
מח	מח
מט	מט
נ	נ
נא	נא
נב	נב
נג	נג
נד	נד
נה	נה
נו	נו
נז	נז
נח	נח
נט	נט
ס	ס
סא	סא
סב	סב
סג	סג
סד	סד
סה	סה
סו	סו
סז	סז
סח	סח
סט	סט
ע	ע
עא	עא
עב	עב
עג	עג
עד	עד
עה	עה
עו	עו
עז	עז
עח	עח
עט	עט
פ	פ
פא	פא
פב	פב
פג	פג
פד	פד
פה	פה
פו	פו
פז	פז
פח	פח
פט	פט
צ	צ
צא	צא
צב	צב
צג	צג
צד	צד
צה	צה
צו	צו
צז	צז
צח	צח
צט	צט

ג
מל
בלוט
וכל
גדו
י
וכות
אל
כח
ז
חס

4
Om
4
207

ז פיס אית בהון אין ואין באמצע פיס וסימנה ויחמר אין ויבדד ואנס וירחון סגרת יי אין כמון על כן גדל ועתה הנחה ויחמרן
לו ביום ההוא וכלית את חמוצ מסך אסיפס וכל ריש פיס בות אין ואין בלמב אין ויין וינך אין מתם בצע -

ק

דבר לעשות לעמו

ויפן וירד משה מזהר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים
משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים וזה לחת מעשה אלהים
המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת וישמע
יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה
במחנה ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה
קול ענות אנכי שמע ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא
את העגל ומחלת ויחראף משה וישלך מיפו את הלחת
וישבר אתם תחת ההר ויקח את העגל אשר עשו וישרף
באש ויטחן עד אשר דק ויזל על פני המים וישק את בני
ישראל ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה
כי הבאת עליו חטאה גדלה ויאמר אהרן אלי חראף
אדני אתה ירעת את העם כי ברע הוא ויאמר משה
לנו אלהים אשר ילכו לפענו כי זה משה האיש אשר
העלנו מארץ מצרים לא ירענו מה היה לו ואמר להם
למי זהב התפרקו ויהיו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה
וירא משה את העם כי יינו הוא כי פרעה אהרן לשמעה

חם
טו
פס
דמין
ל
ובת
הי
ז
בת
לנע
אדם
נפשו
ה
כת
ל
יד
וקל
יד
ז
הנשאר
אשר
נשאר
כז
בקל
וכל
דסל
לחית
ולעין
כות
כחז

והוא

טו פיס ריע וסוף מלה חראטא ריש מוסף ו על סוף ויחמר ויהיו תואמים והלחת מעשה והלויים יסמכו ונפש
אדם ומקנה רב ויחיד בן מנשה ויפתח הגלעדי ומלך אין ויחמר ויחמר ויחמר ויחמר ויחמר ויחמר ויחמר ויחמר
ויכניה ומלך וחצור חותה וערה - דין ב וסימנה ויטחן ערה אל אשר ה וסיל נחה את העם והאשלתם

וַיֹּאמְרוּ וְסִימָנוּ כָּל בָּנֵינוּ וְיִעָלֶה כָּל בְּעָלֵינוּ יִשְׂרָאֵל בְּעֵצֵינוּ שֹׁטֶרֶט אֵשׁ לַיהוָה יָחַד פְּלִשְׁתִּים לַחִיָּה הָעַם כְּדָשׁ
וְחִצֵּי הַמִּשְׁרָרִים עֹסֵרֵם וְלֹתֵם וְסִימָנוּ חֵידָן בְּרֹכָה שְׁקוֹץ צִדָּה כְּתֹכָה גִּדְרָה כְּפִרֵּי יִתְּ - פִּים וִיגָף מִן מוֹתֵג בְּצִדּוֹ:

בְּקִמְיָהֶם וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בַּשַּׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֱלֹהֵי
וַיֹּאסְפוּ אֲלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ חֲרָבוֹ עַל־רֵכְזוֹ עַבְדּוֹ וְשֹׁבֹמוֹ מֹשֶׁה
לַשַּׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהִרְגּוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ
אֶת־קָרְבּוֹ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לֵוִי כַדְבָּר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעַם בַּיּוֹם
הַהוּא כֶּשֶׁלֶשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵלֹאן יִדְכֶם הַיּוֹם
לַיהוָה כִּי אִישׁ בָּדְדָנוּ וְצִאֲחִיו וְלֹתֵת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרֹכָה זֶה הָיָה
מִמַּחֲרֹת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהֵי עַם חֲטָאתָם חֲטָאתָם גְּדֹלָה
וְעַתָּה אֵעֲלֶה אֶל־יְהוָה אוֹלִי אֶכְפֹּרָה בְּעַד חֲטָאתְכֶם וַיֵּשֶׁב
מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי חֲטָא הָעַם הַזֶּה חֲטָאתָם גְּדֹלָה
וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב וְעַתָּה אֲסַתְּשָׂא חֲטָאתָם וְאֲסַלֵּן
מִחֲנֵינִי מִסִּפְרָךְ כָּכָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי
אֲשֶׁר חֲטָאֵלִי אֲמַחֵם חֲפָרִי וְעַתָּה לֵךְ נַחֵה אֶת־הָעַם אֶל־
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ הֵנֶה אֲכִי יֵלֶךְ לִפְנֶיךָ וּבַיּוֹם פָּקְדִי וּפָקְדִתִּי
עֲלֵהֶם חֲטָאתָם וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הָעַם עַל־אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־
הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן וַיִּדְבֹּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה אַתָּה וְהָעַם אֲשֶׁר הָעֵלִיתָ מֵאֶרֶץ

בקר
ג
מל
בתו
בליע
ג
חט
ג
כסלע
ויזעק
בדק
ה
חית
בטע
ל
ועל
ספרך
ג
חט
בגו
ג
חט
לחמר

מה ומה כל בקר וסיו ודענו התרועה והמוון ידבר הדבר קול הצאן גם עתה משפט לעשות לעשות תכזכר
תגור וחכמת נדידי פנה כבודי בארץ בר נדרי זכר לא תשא הנה האדם שהימים וכל דסמך לחיתולען מתורצו
וסימ עמדי ולקת חזאל חפצו ואמרתם חשון עבדת - הגה ו מטעם בתו וסיו הנה מלכ הנה כסס חת עין הנה

החזי והיבוס וסימנה כי ילך מלחמי ושלחני לפניה כי החרס ויהי כשמע בזה ובשפלה תעצרו את הירדן כל העם הנותר
ומלכים הורג וסיל עדין מעליך אותם אל המים באף עמים חד בתו וחד בנצח וחד בעליו עדין וסיל ולשונות איש ועדי

עדין
לגמון

העלת

ג

מזקן

מצרים

בבדך

הגדל

מן

שחול

נפשי

מצרים אלה ארץ אשר נשבעתי לאברהם ליעקב
לאמר לזרעך אתננה ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את
הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסים אל ארץ זבת
חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה עורף אתה
פוא כלך בדרך וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו
ולא שתו איש עדיו עליו ויאמר יהוה אל משה אמר אל
בני ישראל אתם עם קשה עורף רגע אחר אעלה בקרבך
וכליתך ועתה הורד עד ירמיה וארעה מה אעשה
לך ויתנעלו בני ישראל את עדים מהר חורב ומשה יקח
את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא
לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יעא אהל מועד
אשר מחוץ למחנה והיה כי יצא האהל יקומו
כל העם ויניבו איש פתח אהל והיטו אחרי משה עד
באו האהלה והיה כבא משה האהלה ירד עמוף הענן
ועמד פתח האהל ודבר עם משה וראה כל העם את
עמוף הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוּ
איש פתח אהל ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים

ג

חד

בתו

וחד

בגד

וחד

בטל

ל

מל

פיה

כול

מל

ג

מל

בתו

ו

חס

בלט

כל

חס

בר

מן

מל

והיה ג בטע בספרא וסיל והיה כאשר ירים והיה כעצת משה והיה כבא משה — כצאת ג וסיל העבדים משה
השמש — והיטו ד בלע וסימנה אחרי משה ושפכת על בית ונהרו ארחות תימה — עמד ג בלע בטע וסיל
משה כבזרזרין והמן כבא וחס בלע וסימנה משה האהלה לפנות ערב ויעברו הדנה ראו כבא המלך ועתה כבא הדנה

ויאמר משה אל ה' וסלח וסלח לא איש רצונים למה הרעתה דמה חתה לאי וכל העם ושמעו מערים: כן סימן פעילבן
וסרה קנאות והנחת כח: וכלה פני והנחת כח: ודברי ימים והנחת כח: ושאר קר והנחת כח

באשר ידבר איש אל דעהו וישב אל מחנה ומשרתו
יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל

ב
בתו
0

ויאמר משה אל ה' וראה אלה אמר אלי העל את העם
הזה ואתה לא הורעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת
ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני ועתה אסנא מצאתי חן
בעיניך הורעתני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן
בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה ויאמר פני ילכו והנחת לי
ויאמר אליו אסאין פניך הלכיס אלת עלנו מזה ונבמה
יורע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך
עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה

ב
וכען
הורעת
דניאל
ב
חם
ב
חם
ב
מיחל
והרעה
זה
וכל
במה
ובמה
כוח

ויאמר יהוה אל משה גם אתה דבר הזה אשר דברת אעשה
כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם ויאמר הראני נא את כבודך
ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך
וחנתי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם ויאמר לא
תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי ויאמר יהוה הנה

ב
וחס
ויברכו
שם
ב
ויאמר
טוב
ב

יד מלין כח שין וקד סין ואנון ושכתי כפי ותכסהו בשמיכה וישתדו ושפח משוכות שחיק שך את השידו בשור
וכמשדות בעשי והיית כעשך מכעשעני - מעביר וסיל כל טוב היה דעה וגם את הנביאים: לראת חס וסיל וידע
שבת חילן שלמוצר קורין דמה אתה אמר ה' ראה אלה: גם את הרבד: פסלך: ופסלה שמוך: מן תורת: ששה

כפי כפי וסימנה ושכתי והסודות ואשים נפשי וגם אני אהיה ב' וזה הכתיב כפי כפי תמיד על מה אשה על ראשה
ה וסימנה ונעבת לי ויעבר דוד וישלח אליו שר חמס אלף אחד מפני זאת תורת הבית: הטעם ג' בליט וסימנ נשח עון ועצבת

מִקּוֹם אֲתִי וְנַעֲבֹד עֲלֶה עֹזֶר וְהָיָה בְּעֶבְרָךְ כְּכֹדִי וְשִׁמְתִּיךָ בְּנִקְחֹת
הָעֹזֶר וְשִׁבְתִּי כִפִּי עָלֶיךָ עַד עֲבָרִי וְהִסְרֹתִי אֶת נַפְשִׁי וְרֵאתִי אֶת
אַחֲרֵי וּפָנַי לֹא יִרְאוּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לֶחֶם שְׁנֵי־לַחֲת־אֲבֹנִים כְּרָאשֵׁינִים
וּכְתֹב־תְּלִי עַל־לַחֲת־אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־לַחֲת־הַרָאשֵׁינִים
אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְהָיָה נִכּוֹן לִבְקָר וְעָלִיתָ בִּבְקָר אֶל־הָרִי סִינִי
וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־דָּאשׁ הָהָר וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ
אֶל־יָדָא בְּכֹל־הָהָר גַּם־הָעֶאֱזֹל וְהַבְּקָר אֶל־יָדֶיךָ וְאֶל־מֹול־הָהָר
הַהוּא וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לַחֲת־אֲבֹנִים כְּרָאשֵׁינִים וַיִּשְׁלַם מֹשֶׁה
בִּבְקָר וַיַּעֲלֶה אֶל־הָרִי סִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בִּידוֹ
שְׁנֵי לַחֲת־אֲבֹנִים וַיִּרְדֵּי יְהוָה בְּעַנָּן וַיִּתֵּן עֲבָ עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל־פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי
רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ־אֲפִים וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת נֶעֱד חֶסֶד לְאֲלֹפִים
נִשְׂא עֵז וּפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְמָה לֹא יִנְקָה פִּקְדֹן עֵז אֲבוֹת
עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנִי בָנִים עַל־שְׂרָשִׁימִים וְעַל־דְּבָעִים וַיִּמָּהֵר
מֹשֶׁה וַיִּקְרָא אֶרְעָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר אֲסַנָּא מֵעַתָּה חֵן
בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָיִי לִדְגָא אֲדֹנָיִי בְּקִרְבָּנוּ כִּי עַם־קָשָׁה עֲרָף הוּא

רחום וחנן ג' וסימנה יי' ואתה יי' אל ארך אפים רחום ושל' חנן ורחום — כראשעים י' וסימן כסלך
ויבטל כסלך ואעש' ארון — וגם איש צ' וסימנה אל ירח היה מתנבא — כל קד' ויעבר' דגש צמ' לפי וסיה
חמר לער חטא המלך עלמה — כל ענינו עונך חס' יי' צמ' מל' חס' ענינו ענינו כנו מרוב ענין —

۱
ادب
ف

י
 י
 פ
 א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 כ
 ל

ז
 וחד
 ח
 וחד
 ח

45p
ipz
qz
by

כל דבור אתם חלם במו דבור אתם וסימנה וידבר אתם לאמר וידבר חמור אתם וידבר אתם קשות מדבר אתם וידברו אתם לאמר וידבר אתם המלך: תרומה ליה בליע וסימנה העשיר קחו מאתכם נדבה רוחו כל מרים ונתתם ממנו

א
בספ
כול
חם
במ
י
מל

א
ב
חם
וב
מל

כול
לכפות

ג

י
חם

א
חם
בתו

קָחוּ עֹר פָּנִי וַיִּרְאוּ מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל הַנְּשִׂאִים בְּעֵדָה וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן נִגְשׁוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזֹם אֶת כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲתָם בְּהַר סִינַי וַיַּכֵּל מֹשֶׁה מִדְּבַר אֲתָם וַיֵּתֶן עַל־פָּנָיו מַסּוּהָ וַיֵּבֵא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לִדְבֹר אֲתָם וַיִּסִּיר אֶת־הַמַּסּוּהָ עַד־עֲתָתוֹ וַיַּעַז וַדְּבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־אֲשֶׁר יְצִוָה וַרְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָחוּ עֹר פָּנֵי מֹשֶׁה וְהָשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסּוּהָ עַל־פָּנָיו עַד־בָּאוֹ לִדְבֹר אֲתָם וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־

קלט פיס סימן חננאל

עֲדַת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהִים הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֲתָם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קָדֵשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לַיהוָה כֹּל־הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת וְלֹא־תַעֲבֹדוּ אֵשׁ בְּכָל־מְשַׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה־הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: קְחוּ מֵאֲתָכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כָּל־גִּידֵי־לֶבָב יְבִיֵּאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֵׁת וְתַכְלִית וְאַרְגָּמָן

א
בספ

ובבא י ב חם וב מל וסימ משה לפנ משה אל מהל חם הנשיא עם הארץ מל - קהילה את כל עדות בני ישראל ב ויקהל משה והקהלות את כל עדת - משבתיכם ג חם וסימנה לא תבערו ולחם וקלי כל מלמכה -

ג
ה
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

[illegible]

מרים ג' וסימנה תרומת כסף וכסילים מרים קלון וקצר רוח מרים וחדו ומרים ראשי וכל הנשים ג' וסי' אשר נשא העומדות

יתכן

יקר

א

נשאן לבן וכל אשר נדב לה רוחו אתו הביאו את תרומת
 יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבודתו ולבגדי הקדש
 ויבאו האנשים על הנשים כל נדב לב הביאו ונזם
 וטבעת וכומז כלכלי זהב וכר איש אשר הנקף תנופת
 זהב ליהוה וכר איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן
 ותולעת שני ושש ועזים ועלת אילם מאדמים וערת
 תחשים הביאו כל מרים תרומת כסף ונהשת הביאו
 את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עני שטים לכל
 מלאכת עבודה הביאו וכר אשה חכמת לב בירה טון
 ויבאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני
 ואת השש וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה
 טון את העזים והנשאים הביאו את אבני השדה ואת
 אבני המלאים לאפור ולחשן ואת הבשם ואת השמן
 למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים כל איש
 ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר
 צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה
 ליהוה

ג
וחד
ומרים

ז
ושלם
בן
קורא

ג
חד
בתו

ז
חד
בנב
חם
וחד
מל

ל
רפי

ז
גווי
ביד
משה

כלי יח וסימ' ויבאו האנשים כל פתוח על משה הרעים ברזל הבקר בשלם משכב וספות ב' בו ומוציא כל סמך
 הזקן אחד ב' בו העיגל חטין משחתו מפצו מכל פז וכל יקר וכל ויוצר יוצר חפץ חמדה דכות ב' מן חד
 ויהי לחזקיהו וכל תורת כהנים ומן ויצאו משה ואלעזר הבהן עד סוף ספרא כות' חכמת ל פתח

וימלא ט וטימ רוח אהים ויקרב את המטח ויעש יעקב בן אחיז מחצו אחיו ועבדו ועצמות את ירושלם ארזה טוף:
מחשבת ב וטימ ובחרשת בן אשה ודברי ימים: החכמים ב וטימ ויבאו כל עם החכמים אשר עמי וחד אשר הצדיקים והחכמים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קִרְא יְהוָה בְּשֵׁם בְּעֹלָאֵל
בְּנֵי אֲדָרִי בְּחֹדֶר לְמִטָּה יְהוּדָה וַיִּמְלֵא אֶת רֹחַ אֱלֹהִים
בְּחִכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה וּלְחֹשֶׁב מַחֲשַׁבֶּת
לַעֲשׂוֹת בְּזֶהָב וּבְכֶסֶף וּבְנִחָשֶׁת וּבְחַרְשֶׁת אֶפֶן לְמַלְאֲכֵי
וּבְחַרְשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכֶת מַחֲשַׁבֶּת וּלְהוֹדִית נֶתֶן
בָּלְבָו הוּא וְאֵהֱלִיאֵב בֶּן אַחִי־סֹמֶךְ לְמִטָּה־דָן מִלֵּא אֹתָם חֲכָמַת
לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל מְלָאכֶת חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרָקִם בְּתַכְלִית
וּבְאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ וְאַרְגָּ עֲשֵׂי כָל מְלָאכָה
וְחֹשֶׁבִי מַחֲשַׁבֶּת וְעֹשֶׂה בְּעֹלָאֵל וְאֵהֱלִיאֵב וְכֹל־אִישׁ־חֵם
לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֲכָמָה וּתְבוּנָה בְּהִמָּה לְדַעַת לַעֲשׂוֹת
אֶת כָּל מְלָאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲשֶׁר־עֲוָה יְהוָה
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּעֹלָאֵל וְאֵהֱלִיאֵב וְאֵל כָּל־אִישׁ־חֵם
לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֲכָמָה בָּלְבָו כָּל אֲשֶׁר נִשְׁאַן לָבוֹ
לְקִרְבָּה אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה
אֶת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַלְאכֶת עֲבֹדַת
הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ זֶה־הַבִּיאוּ אֵלָיו עוֹד נָדְבָה בְּבִקֹּר
בְּבִקֹּר וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל־מְלָאכֶת הַקֹּדֶשׁ

ב

ט ו
וכל
עמול
כוח
בר
מן
ה

ב
את
בני
ישראל
חכמים
כל
התן
חם
בר
מן
טל
מל

כל
לע
חם
בר
מן
ד
מל

ל
חם
מלכ
משה
ב
ויצאו
כל
עמ
בני
וחד
והחכם

36

והחכם

עשיו בן יור בקר וטימ מלא אהם כל עשי שער מאשרים ועמך ועל ידם ויתכדו ויעשו מלכות השדה ויתנו ויצדו
ימים תעני דפיס וצדו ויצדו במים חמוה מניות השקול מנשאים ומן ויהי בשנת עשרים ושלש שנים למלך יהושע
ער ספר כות מרבים ג וטימ העם להביא כייש וצדו חורי יהודה וחד ומרבים בעם והמלכה ד וטימ היתה דים והמלכה

ויסג וסימ והמלאכה הלא יגבו השחית והותר ג וסימ והמלאכה היתה אכול והותר מהל התדומה - המה עשים ה ויצא כל המעשים האלה עור תשוב ומשכיתו כי עגבים ויעבדו ו וסימ ויצו משה והנה כל איש את כנהם ביהוצה וחד

ואשר

ישמיעו

ויעבדו

א

ג

וח

ד ומוצים

ה

מל

וח

ח

ס

ס

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

איש איש ממלאכתו אשר המה עשים ויאמרו אל משה לאמר מרבם העם להביא מדי העבודה למלאכה אשר עוה יהוה לעשות אתה ויצו משה ויעבדו קולו במחנה לאמר איש ואשה אלי עשו עזר מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר לבבעשי המלאכה אתה משכן עשר יריעת שש משזר ותכלית וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ולחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעות ויחבר את חמש היריעות אחת אלא אחת וחמש יריעות חבר אחת אלא אחת ויעש ללאת תכלית על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת ללאת אחת אלא אחת ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעות אחת אלא אחת בקרסים ויהי

ה זקני מן ב ב מללן בטעמים מחלפי וסימנותן ארך היריעה ארך היריעה וחד פיס סימ הנה וילט משה את ידו וילט משה את ידו וחס ורמזה הכהן וחס ורמזה הכהן וקחו ישיש מחתתו ויקחו ישיש מחתתו ויאמר יי חל יהושע ויאמר יי חל יהושע נטה - חחת אל אחת וסימ ויחבר את היריעות והלכו יושבי חחת

כל אמות האמות מל בדמן חס עשר אמות מדרך הקדש: ולירכתו ב ריע פים וסיל משכן קדמ משכן תענא:

המשכן אחר

ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשת עשרה יריעת
עשה אתם ארך היריעה האחת שלשים אמה וארבע
אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה
יריעת ויחבר את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד
ויעש ללא אחת חמשים על שפת היריעה הקי ענה במחברת
וחמשים ללא אחת עשה על שפת היריעה החברת השנית
ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחר:
ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאבמים ומכסה ערת
תחשים מלמעלה ויעש את

כל
זול
כת
ין
כל
דסל
למדה
שטו
חקה
תודה
אחת
פתח
בר
מן
חד
קמ
כל
חס

הקרשים למשכן עצי שטים עמרים: עשר אמות ארך
הקרש ואמה וחצי אמה רחב הקרש האחר שתי ידות
לקרש האחר משלבת אחת אלא אחת כן עשה לכל קרשי
המשכן ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים
לפאת נגב תימנה: וארבעים אפני כסף עשה תחת
עשרים הקרשים שני אפנים תחת הקרש האחד לשת
ידתיו ושני אפנים תחת הקרש האחר לשת ידותיו:

ן
חס
ל
חס
ב
וחס
ובענ
כל
לע
נגב
הנגב
במ
כר
נגבה

מאכלא סלמאסא דל כמאס:

כל דסמין לתימנה נגב במה נגבה תימנה ויעשית את הקרשים: אל ראשון ב וסיל והיו תומקם תנינא ויעק השמן

תואמם ב' חד חס וחד מלון וחס יור וסימ ויהי תואמם חס דחם והיו תואמם חס יור וסימ ויהי תואמם חס דחם

ויחדו כלם יכליון כל ליע צפון צפונה מל בר מן ח חס בליע חר חס דחם וחד מל ו וחס יור כל חור כת כן ל וחם י וחם מל במ חר חס

ולעלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים
וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת הקרש האחר ולירכתי המשכן ימה
עשה ששה קרשים ושני קרשים עשה למקצעת
המשכן בירכתים והיו תו אמש מלמטה ויחכו יהיו
תמים ארדאשו אלהטבעת האחת מן עשה לשניהם
לשני המקצעת והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף
ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת
הקרש האחר ויעש בריח עצי שטים חמשה לקרשי
על המשכן האחת וחמשה בריחם לקרשי על
המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן
לירכתים ימה ויעש את הברית התיכון לברח בתוך
הקרשים מזהקעה אלהקעה ואת הקרשים צפה
זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריתם ויעף את
הבריתם זהב ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה ברכים
ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב ויהם זהב

טבעתם ל בכתנתם ל ראשתם ל בקרבנתם ל ובמותם ל ועניתם ל מסרתם ל למחרתם ל ותפוצותם ל ובקרבנתם ל

עמודיך מל וסיל ואת עמודיך חמשה ויקם משה את המזבח וזאת משמדת עמודיך עשה כסף ויעש בעלמל ל ויעש מסך ל ויעש מכסה ל ויעש שלחנות לחוגש לבית ל ויעש כיודים ל ויעש מזדקי ל ויעש יהודה ל ויעש אמתים ואצי ב בטע חיל ואח

וסיג ויעשו ארון צני

ויעש
בעלמל
א
קמ
ובל
במסך
למסך
כות

ויעק להם ארבעה ארני כסף ויעש מסך לפתח האהל
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם
ואת עמודיך חמשה ואת זויהם וזפפה ראשיהם
וחשקיהם זהב וארניהם חמשה נחשת

א
מ

37

ויעש בעלמל את הארון עצי שטים אמתים וחצי ארנו
ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ויעפפו זהב טהור
מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סבב ויעק לו ארבע
טבעות זהב על ארבע פעמיתיו ושתי טבעות על עליו
האחת ושתי טבעות על עליו השנית ויעש בדי
עצי שטים ויעק אתם זהב ויבא את הכרדים בטבעות
על עליו הארון לשאת את הארון ויעש כפרת זהב
טהור אמתים וחצי ארפה ואמה וחצי רחבה ויעש
שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצוות
הכפרת כרוב אחר מקצה מזה וכרוב אחר מקצה
מזה מזו הכפרת עשה את הכרבים משני קצוות ויהיו
הכרבים פרשי כנפים למעלה סבכים בכנפיהם על

ל
בטע
כל
התו
חם
כל
התו
חם
כח
לח
מל
בתו
ובל
יהושע
כות
מל
כח
חם
קצוות
חם
מל
יתר
ולח
כפ

הכרבים יב חם בלש וסימנה כל זוריתם חר וישלח העם מבשר יהודה ועשר באמה ופרשו ויתפלל חזקיהו וחבריה
ויסכו וחרהו וכלה חפניך עמודים מימין וידה וישלח הכרוב תבנה ופס - בהן לו בקל וסיג בהפך את הערים תבנה
נשי ויהפך יסך בהן וחל ותנו בהן חש ויתע בהן ליתר בהן ותקעו בהן והצר לך מקול פרש תנו עיץ היו עליה ב בו

השלח היה ארכו י"ב טפח ורחבו ו טפחים והיה מוט אורכו למדוך הבית ורחבו לרוחב הבית וכן שאר כל הכלים שבמקדש היה ארכו
לרחבו שלבית חוץ מן המזון והמזורה וד סניפין שלזהב היו לו מפועלן מראשיהן שהיו סומכין בהן שתי המערכות שללחם

הפנים
ב מסודר
זה וב
מסודר
זה והן
הקשורות
וכח

הַכִּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכִּפֹּרֶת הָיוּ פְנֵי הַכִּרְבִּים

פ

וַיַּעַשׂ אֶת־הַשִּׁלְחָן עֵצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים אָרְכוֹ וְאַמָּה רָחְבוֹ
וְאַמָּה וְחָצִי קָמָתוֹ וַיַּצֵּף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֶרֶזָהָב
סָבִיב וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֵּרֶת טַפַּח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֶרֶזָהָב לְמִסְגֵּרָתוֹ
סָבִיב וַיַּצֵּק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי זָהָב וַיִּתֵּן אֶת־הַטַּבַּעֲתֵי עַל
אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו לְעִמָּת הַמִּסְגֵּרֶת הָיוּ
הַטַּבַּעֲתֵי בָתִּים לְבָדִים לִשְׂאֵת אֶת־הַשִּׁלְחָן וַיַּעַשׂ אֶת־
הַבָּדִים עֵצֵי שִׁטִּים וַיַּצֵּף אֹתָם זָהָב לִשְׂאֵת אֶת־הַשִּׁלְחָן
וַיַּעַשׂ אֶת־הַכִּלִּים אֲשֶׁר עַל־הַשִּׁלְחָן אֶת־קַעְרָתָיו וְאֶת־
כַּפֹּתָיו וְאֶת־מִנְקֵיתָיו וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר יִסָּךְ בָּהֶן זָהָב
טָהוֹר

כל
התו
חם
וכל
קו
מל
במ
חר
חם
ב
ויצק
כל
כת
ב
בד
מן
ג
בד
עצ
שטים

וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּנְכָּה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עֲשֵׂה אֶת־הַמִּנְכָּה
יִרְכָּה וְקִנָּה גְבִיעִיה בַּפֹּתֶיהָ וּפִרְחֶיהָ מִמִּנְכָּה הָיוּ
וּשְׁשֵׁה קָנִים יִצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְכָּה מִצִּדָּהּ
הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְכָּה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי וּשְׁלֹשָׁה
גְבָעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנָּה הָאֶחָד בַּפֹּת וּפִרְחָ וּשְׁלֹשָׁה

כל
התו
חם
במ
ג
כת
יו
ג
זוג
מן
ג
מלך
תלת
שוין
וכביע
משכ

וכח קנים שלזהב היו לו כל אחד מהן כחצי קנה חלול יד למדור זה ויד למדור זה והן הנקראין מנקיותן לו היו
נותן החלה הראשונה על עצמו שלשלחן ונותן בין ראשונה ושניה קנים וכן בין כל חלה וחלה ובין ששית
וחמישית ב קנים בלבד לפי שאין על הששית אחרתם בקנה אחד ג וסימ וראוי בחלומי ויישן ויחלם משקדים בקנה

ה' כיס אין להן הכרע וסיל הלוח אם תיטיב שאת ארור אפס כי עז וצח הלחם בעמלק מחר ארבעה גביעים משקדים הנך
שכב עם אבותיך וקס גגו ו' וסימנה וצפית אתו ויצף אתו וימרו ויצאו כחצות זאת התורה בשנת אתשז לשמחת

גְּבֻעִים מִשְׁקָדִים בִּקְנֵה אֶחָד כִּפְתָר וּפְרָח כֵּן לִשְׁשֶׁת
הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִזֶּה מִנְּהָ : וּבִמְנָה אַרְבַּעַה גְּבֻעִים
מִשְׁקָדִים כִּפְתָרִיה וּפְרָחִיה : וְכִפְתָר תַּחַת שְׁלֹשֵׁי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה וְכִפְתָר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכִפְתָר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמֶּנָּה לִשְׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִמֶּנָּה וְכִפְתָרִיהם
וְקִנְתָּם מִמֶּנָּה הָיוּ כָּלָה מִקְשָׁה אַחַת זֶה בְּטָהוֹר : וַיַּעַשׂ
אֶת־נִרְתְּיָה שְׂבָעָה וּמִלְקָחֶיהָ וּמִחֲתָתֶיהָ זֶה בְּטָהוֹר :
כָּכָר זֶה בְּטָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ :

וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח־הַקְּטֹרֶת עֵצִי שִׁטִּים אֲמָה אֶרְבּוּ וְאֲמָה
רֶחֱבֹו רְבֹוע וְאֲמָתִים קָמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קִרְנֵתָיו : וַיַּצֵּף אֹתוֹ
זֶה בְּטָהוֹר אֶת־גָּזָו וְאֶת־קִירְתָּיו סָבִיב וְאֶת־קִרְנֵתָיו וַיַּעַשׂ
לֹו זֶר זֶה בְּסָבִיב : וְנִשְׁתִּי טַבַּעַת זֶה בְּעָשָׂה לוֹ מִתַּחַת לְזָרוֹ
עַל־שֵׁתִי עָלְעָתָיו עַל־שְׁנֵי עָדָיו לְבָתִּים לְבָדִים לִשְׁאֵת
אֹתוֹ בָּהֶם : וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֵצִי שִׁטִּים וַיַּצֵּף אֹתָם זֶה בְּ
וַיַּעַשׂ אֶת־שָׁמֶן הַמִּשְׁחָה קָדֹשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת־הַסַּמִּים
טָהוֹר מִעֲשָׂה רִקָּח : וַיַּעַשׂ אֶת־

קִירְתָּיו ו' ג' חס וחור מל וצפית אתו המזבח עץ ויחף בתרש מל: ושא וקירותיו כותנה מל: כל התורה לבתים
לבדים צמב בתים לבדים וסיל לעמת המסגרת ויעץ ארבע: כל התורה את הסילת כת ואת היעים דמל
הסילת כת ואת הסילת קדמל וירמיה הסרות כת ושל הסירות כת מל דמל: ויעש את מל הקטל דמל:

כ"ד הכ"ד ג' מל' בתו' וס"מ ועשית' כ"ד נחשת' ואת' הכ"ד ואת' כ"ד ויעש' את' הכ"ד : וכל' נבי' וכתו' כות' מל' צמ' חס' וס"מ
לכ"ד ויסר' מעלה' צמ' חס' וס"מ ויסר' ויסר' לה' לישל' הצמ' חס' : וישל' תבנית' הצמ' חס' מל' צמ' חס' וס"מ

כל
מל'
בר'
מ'
ח'
חס'

ל

ל

ל

ל

נא

בר'

מל'

בתו'

ח'

חס'

חס'

חס'

חס'

חס'

חס'

מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְבּוֹ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת
רָחֳבּוֹ רְבֹעַ וְיִשְׁלַשׁ אַמּוֹת קָמְתּוֹ וַיַּעַשׂ קַרְנָתָיו עַל
אַרְבַּע פְּנֵיתָיו מִמָּנוּ הָיוּ קַרְנָתָיו וַיַּעַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת וַיַּעַשׂ
אֶת כָּל־כֵּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירָה וְאֶת־הַיַּעֲיֵס וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת
אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת וַיַּעַשׂ
לַמִּזְבֵּחַ מִכָּבֹד מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כָּרְכָבוֹ מִלְמָטָה
עַד־חֲצִי וַיַּעַף אַרְבַּע טַבַּעֲתַי בְּאַרְבַּע הַקַּצּוֹת לַמִּכְבָּר
הַנְּחֹשֶׁת בְּתֵים לְבָדִים וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיַּעַף
אֹתָם נְחֹשֶׁת וַיַּבֵּא אֶת־הַבָּדִים בַּטַּבַּעֲתַי עַל־עַלְתֵּי הַמִּזְבֵּחַ
לִשְׂאֹת אֹתוֹ בָּהֶם נָבוֹב לַחַת עָשָׂה אֹתוֹ :

וַיַּעַשׂ אֶת־הַכִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְאֶת־כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת
הַעֲבֹאת אֲשֶׁר עָבַד אֱהֱלֹמוֹעַד :

וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֶזֶר לַפָּאֵת נֶגֶב תִּימָנָה קֹלַעֵי הַחֶזֶר
שֵׁשׁ מִשְׁזָר מֵאָה בְּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעֵיהֶם
עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וְהָעַמּוּדִים וְחֲשִׁיקֵיהֶם כֶּסֶף וְלַפָּאֵת
עַפּוֹז מֵאָה בְּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעֵיהֶם עֶשְׂרִים
נְחֹשֶׁת וְהָעַמּוּדִים וְחֲשִׁיקֵיהֶם כֶּסֶף וְלַפָּאֵת יָם :

העמדים יא' חס' בלע' וס"מ ועמורין עשרים וכן לפאת צפון ולפאת והאזנים לעמדים ויאמר שמשון ועמדים ועב
ויקם את העמדים דמלכים עמדים שנים וגלת כי כה חמדי חל העמדים ועמדים חל האילם ויעש שדרות
עמוריהם ו מל' בתו' וס"מ ועמוריהם עשרים ריש פיס ולפאת צפון ולפאת ים קלעים חמש כרכבו ל

צפוי וצפוי ה' בלש וסימ והאדנים לעמוד ועמודיהם ירבעה את מחנות החטאים קח מעור ועמדתם
וישעיהו חשוקיהם צמל וסימטה ולפאתים והאדנים - עמדי ב חס בלש וסימטה החצר ועמדי ומררי

קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם
עשרה ווי העמודים וחשוקיהם כסף ולפאת קדמה
מזרחה חמשים אמה קלעים חמשים עשרה אמה אל
הפיתך עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ולפיתך
השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה
אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה כל קלעי החצר
סביב שש משזר והאדנים לעמודים נחשת ווי העמודים
וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים
כסף כל עמדי החצר ומסך שער החצר מעשה רקם
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים
אמה ארך וקומה כלחל חמש אמות לעמדת קלעי
החצר ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת
ווייהם כסף וצפוי ראשיהם וחשוקיהם כסף וכלה יתלת
למשכן ולחצר סביב נחשת

לכב פיס

אלה פקודי המשכן משכן העדות
אשר פקד עלי משה עבד הלוים ביד איתמר בן
אהרן הכהן ובעלאל בן אורי בן חור למטה יהודה

4
מל
בית

זל
חס
כמ
4
חז
חס
חז
מל

ב
חס

ב
חז
מל
חז
חס

ה
סימן סנאיה
ה

ה
פיס
מיטע
ל
דניע
פיס

ה פיס אית בהון תרי מלון קדמיה קמץ תניב פתח וסימטה את ברכת לקח והנה עתה לקח אשר
רשש מק קנינו אשר רשש והמכתב מכתב אהים המשכן משכן והמנהג מעבד יהוא

זָבֵד ד' וְסִימְנָה הַתְּנוּפָה הַתְּרוּמָה הַכֹּפֶת עֶשְׂרִים פְּרוּטִים וְחָדָי וְזָהָב הָאָרֶץ מֵהָאֵלֶף ג' וְסִימָא וְאֵת הָאֵלֶף וְשִׁבְעָה וְעֹלֶה
הָאֵלֶף כְּדָמִי שֶׁל וְחָדָי לְשֶׁר הָאֵלֶף וְעֹלֶת הַשֶּׁטַח וְגִיט וְסִימָא וְהֵם יִקְחוּ וְכָל מִשְׁהָ חֲכִמָּה מִלֵּאזְזֵם אֵתָם וְאֵתוֹ אֶהְיֶיב וְיִדְקֶנוּ

אֶת פָּחִי
וְהַתְּנוּפָה

א

אסל

א
בניע

ג

חז

זחב

החז

החז

טוב

ב

בניע

ג

וב

כל

העזר

ג

חז

בניע

חז

בניע

חז

בניע

חז

בניע

חז

בניע

חז

בניע

חז

בניע

חז

בניע

חז

בניע

חז

בניע

חז

בניע

חז

עֲשֵׂה אֶת כָּל אֲשֶׁר עֲוֶה יְהוָה אֶת מִשְׁהָ וְאֵתוֹ אֶהְיֶיב
אֶחָסֶמֶד לְמִטָּה דִּן חֶרֶשׁ וְחֶשֶׁב וְרִקְס בַּתְּכֵלֶת וּבְאַרְגָּמָן
וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ
הַעֲשֵׂוֹי לְמִלְאכָה בְּכָל מִלְאכַת הַקֹּדֶשׁ וְיִהְיֶה זָהָב הַתְּנוּפָה
תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר וְשִׁבְעָה מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שָׁקֶל בְּשִׁקְל
הַקֹּדֶשׁ וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדוּת מֵאֵת כֶּכֶר וְאַלֶּף וְשִׁבְעָה
מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשִׁקְל הַקֹּדֶשׁ בְּקָע
לְגִלְת־מַחֲצִית הַשָּׁקֶל בְּשִׁקְל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֵבֶר עַל
הַפְּקָדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
וּשְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים וְיִהְיֶה מֵאֵת כֶּכֶר
הַכֶּסֶף לַעֲקֹת אֶת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֵי הַפְּרֻכָּת מֵאֵת
אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּכֶר כֶּכֶר לְאֶדָן וְאֵת הָאֶלֶף וְשִׁבְעָה
הַמֵּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עֲשָׂה וְוִים לְעִמּוּדִים וְעִפָּה
רֹאשֵׁיהֶם וְחֶשֶׁק אֲתָם וְנִחֲשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כֶּכֶר
וְאַלְפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁקֶל וְיַעֲשֶׂה אֶת אֲדָנֵי
פֶתַח אֶהְל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת מִכְבַּר
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת אֲדָנֵי הַחֵזֶק

ד' חשיהם י' וְסִימְנָה וְאֵת עִמּוּדֵי חֲמִשָּׁה וְהַחֲזִים לְעִמּוּדִים וְעִמּוּדֵיהֶם מִדְּבַעָה וְאֵת הָאֵלֶף וְיִשְׁיִמוּ אֶת רֹאשֵׁיהֶם כְּעֵין
הַקִּירָה וְלֹא יִשְׁבּוּ אֶת גְּבֻדָּתָם בְּלֹאם בִּמְכַר יִתְּנֻם לְרֹאשֵׁי דָמִיהֶם מִזֵּתִים מִהָעֵצִים וְעַל כָּל פֶּנִּים וְיִזְדָּקֶן עֲמֵר עַל דָּמִיהֶם

ה פס אית בהון ו מלך קדמך לא נסב ו ושאח נסבין ו וסימנ וידקעו את פתח הזרוב : מלכר שבת :
לא תרצח ומשנה תורה שהוא פסוק חד למערכת : תחת הנחשת : ער כסף ככרין

סביב ואת ארבע שער החצר ואת כל יתדות המשכן ואת
כל יתדות החצר סביב : ומזה תכלית והארנמן ותולעת
השני עשו בגדי ישרר לשרת בקדש ויעשו את בגדי
הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה :

39
ו
בלע
ל
וש
בגדי
השרר

ויעש את האפר זהב תכלית וארנמן ותולעת שני ושש
משזר : וירקעו את פחי הזהב וקעץ פתילם לעשות
בתוך התכלית ובתוך הארנמן ובתוך תולעת השני ובתוך
השש מעשה חשב : כתפת עשו לו חכרת על שני
קצוותיו חכר : וחשב אפרתו אשר עליו ממנו הוא
כמעשהו זהב תכלית וארנמן ותולעת שני ושש משזר
כאשר צוה יהוה את משה :

ו
כ
ל
חכרת
ה
פס
חית
בהון
ו
מלך
קצוותיו קדמ
ל
נסיב
ו
וש
נסיב
ו
כל
קל
חס
במ
ב
מל
ו
ראע
וחד
מל
דמל
שתיס
מוסבות

את ארבע השהם מסכת משבצת זהב מפתחת פתוחי
חותם על שמות בני ישראל : וישם אתם על כתפת
האפר אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את
משה :

ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפר זהב

יב מלך יתירין ו לא נפיק וסימ קצוותיו דכרבים : קצוותיו דאפר : וחמש צאן עשוות : שמו ושכרו וקול נטולת גרון :
עון ית דוד : ומצאו עון : הן בעון חוללת : עונותיו ילכדכו : העבר נח את עון עבדך דבדרי ימים ומצולת ומצולת :

ישראל העבד וסימנה והאבנים לא נסור אל עיר חתם ג' חס וסימנה מעשה חדש ועשית עין והאבנים על שמות ויתנם ג' וסימנה כתפת בתפת ויתנום לחק בתורה מל וז' קדמה חס ג' וירכסו לא

תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ורצועה כפול
עשו אתהחשן זרת ארזו וזרת רחבו כפול וימלאו רבו
ארבעה טורי ארז טור אדם פטרה וברקת הטור האחר
והטור השני נפך ספיר ויהלם והטור השלישי לשם
שבו ואחלמה והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה
מוסבת משבעת זהב במלאותם והאבנים על שמות בני
ישראל הנה שנים עשרה על שמותם פתוח חתם איש
על שמו לשנים עשר שבט ויעשו עלהחשן שרשרת
גבולת מעשה עבית זהב טהור ויעשו שתל משבעת זהב
ושתי טבעות זהב ויתנו את שתל הטבעות על שני קצות
החשן ויתנו שתל העבית הזהב על שתי הטבעות
על קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבית נתנו על
שתי המשבעות ויתנם על כתפת האפר אלמול פניו
ויע' זו שתל טבעות זהב ויש' ימו על שני קצות החשן על
שפתו אשר אל עבר האפר ביתה ויעשו שתי טבעות
זהב ויתנם על שתי כתפת האפר מלמטה ממול פניו
לעמית מחברתו ממעל לחשב האפר וירכסו אתהחשן

ג' ז
ובעל
ג' חס
ז
זין
וחס
ז
כח
כל
התו
חס
ז
ז
מל
כל
ק
חס
ז
ז
מל
כל
ז
ז
חס
ז
ז
מל
ז
ז
חס
ז
ז
מל

אשר אל ה' וסימנה עבר האפר וחברו אל האש אשר אל האח אשר אל העפונה ומחוצה לשער
הפנימי והבני אשר אל פני הגזרה ויאמר אלי לשכנה צפון חמת בלתי הוה אל אשר חלוק

כל אוריתא ומלכים רמונים הרמונים חס בר מן חד מל והרמונים מאתם טורים וכל שאר קליה כות
מל בר מן תדין חס וסימטה וששה דוחה אל גת אקז: כאשר צוה יי אלהי משה יי כנגד התכלה:

מטבעתיו אל טבעת האפר בפתיל תכלת להית עלחשב
האפר ולא יזח החשן מעל האפר כאשר צוה יהוה את
משה:

ויעש את מעיל האפר מעשה ארג כליל תכלת ופיה מעיל
בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע: ויעשו על
שולי המעיל רמזי תכלת וארגמן ותולעת שני משזר:
ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמזים
על שולי המעיל סביב בתוך הרמזים פעמן ורמז פעמן
ורמז על שולי המעיל סביב לשירת כאשר צוה יהוה
את משה:

ויעשו את הפתנת שש
מעשה ארג לאהרן ולבניו ואת המענפת שש ואת
פארי המגבעת שש ואת מכנסי הכר שש משזר
ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני
מעשה ריקם כאשר צוה יהוה את משה:

ויעשו את ציצית נזר הקדש זהב טהור ויכתבו
עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה ויתנו עליו פתיל
תכלת לתת על המענפת מלמעלה כאשר צוה יהוה

פתוחי מל בנות וסימנה והאבנים תהיין ועשית ציצית זה והאבנים על שמות ויעשו את ציצית
ותכלת וארגמן וסימנה ותכלת ריש פיס ואת המענפת תעשה ויעשו כל חכם לב ואת האבנט שש משזר:

ח
חס

י

י

י

וכת

לך

י

חד

חס

וחד

מל

י

חס

י

וכל

עז

יכות

ח

סמ

י

ח

י

מל

בתו

עמדיה יג מל וחד חס וסימנה את קלע החצר אנכי תכנתי המרגיז ארץ חכמות צננה ביה קדמך חס ושי מל ס
ואת שמן ו סימנה המשחה מנורת מזבח הזהב הטוהרה הקטרת קח את את אהרן חזקיהו וכלבים

את משה

ותכל כל עבדת משכן אהל מועד

ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו

ל
וחי
ותכל
להשק

ה

ל
ח
בן

ל
כת
בן

ל
כת
בן

ל
רע
פס
ספ

י
זה
קטרת
קמים

י
ג
מל
וחי

ל
קל
עבדות
עבדותם
חס
זמ
חד
מל

ויביאו אתהמשכן אלמשה אתהאהל ואתכלכליו
קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו ואתמכסה עורת
האילם המאדמים ואתמכסה ערת התחשים ואת
פרכת המסך אתארון העדת ואתבדיו ואתהכפרת
אתהשלחן אתכלכליו ואת לחם הפנים אתהמנלה
הטהרה אתנרתיה נרת המערכה ואתכלכליה ואת
שמן המאור ואתמזבח הזהב ואת שמן המשחה
ואתקטרת הסמים ואתמסך פתח האהל ואתמזבח
הנחשת ואתמכפר הנחשת אשר לו אתבדיו ואתכל
כליו אתהפיר ואתכפו את קלע החצר אתעמדיו
ואתאדניה ואתהמסך לשער החצר אתמיתריו
ויתדתיה ואתכלכלי עבדת המשכן לאהל מועד ואת
בגדי השרף לשרת בקדש אתבגדי הקדש לאהרן וכהן
ואתבגדי בניו לפהן ככל אשר צוה יהוה את משה בן

כל קל עבדות עבדתם חס בר מן חד מל וסימנה וישבע להם וכלו צדי הימים וכות מל בר מן ארבע
חס וסימנה בע שלה ויעמר כמשפט יחזקיהו והמשרדים בע חס גלות לית כות חס

וסכת ד בלש וסימ על החרן וסכת כותל ראשי בענן סכתה כת: באף ותדפנו סכותה מל דמל
ערכו ג וסימנ וערכת את כסף נפשת ודבר גבורות וחד איש כערכו נגש

עשו בני ישראל את כל העבודה וילרא משה את כל מלאכה
והנה עשו אתה כאשר ענה יהוה כן עשו ויכרך אתם משה

כל
אז
חם
כל
הבן
חם
דר
מן
לש
מל

ויבר יהוה אל משה לאמר ביום הזה ש הראשון באחר
לחד שתקיס את משכן אהל מועד ושמם שם את ארון
העדות וסכת על הארץ את הפרכת והבאת את השלחן
וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה
ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדות
ושמת את מסך הפתח למשכן ונתתה את מזבח העולה
לפני פתח משכן אהל מועד ונתת את הכיור בין אהל
מועד ובין המזבח ונתת שם מים ושמם את החצר
סביב ונתת את מסך שער החצר ולקחת את שמן
המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת
אתו ואת כל כליו והיה קדש ומשחת את מזבח העולה
ואת כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש
קדשים ומשחת את הכיור ואת כליו וקדשת אתו והקדשת
את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם

ח
מל
הח
בית
כל
קל
סות
במ
חד
מל
יוד
כל
הח
חם
גמ
מל

כל
הח
חם
בר
מן
חד
מל
כל
הח
חם
גמ
מל

נתינה שם ז בלש וסימ ונתת את הכיור וצגים ההם לתת שם וידעתם כי אני י ואביאם אל הארץ
והיה בשבת נשימה לכדמיר פתח משכן אהל מועד ב וסימ לפני פתח ואת מזבח

הוקם ג' וסימנה המשכן את דברי יהונדב דברי דוד האחרונים בתרד חס ושי מל - ויקם שלשה דברים
עשה משה מדעתו והסכימה לו שכונה והן שבור הלוחות ופרישתו מן האשה והקמת המשכן

במים והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת
אתו וקדשת אתו וכהן לי ואת בניו תקריב והלבשת אתם
כתנת ומשחת אתם באשר משחת את אביהם וכהנו
לי זה יהיה להיות להם משחתם לכהנת עולם לדורותי ועש
משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה

ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחר
לחדש הוקם המשכן ויקם משה אתהמשכן ויתן את
אבניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו
ויפרש אתה אהל עלהמשכן וישם את מכסה האהל
עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה

ויסח ויתן את העדות אלה ארן וישם את
הבדים עלה ארן ויתן את הכפרת עלה ארן מלמעלה
ויבא אתה ארן אלהמשכן וישם את פרכת המסך ויסך
על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה

ויתן אתה שלחן באהל מועד על ירך המשכן
צפנה מחוץ לפרכת ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה
כאשר צוה יהוה את משה וישם

ל
וה
אשר
כהן
ה
חס
בתר
לע
כי
משה
בהם

א
ב
מל
וה
חס
כל
קל
מכסה
ב
מכסה

א
ח
מל
בת
ח
וה
בת

ויקם כ' וסימנה את המשכן ב' את החצר שפטים מושיע מושיע העמדים ומלכים ג' בן דברו ומלכים
והבדו דברי ימים שטן שטן מזבח מזבח העמדים דברו ודעהל מבור שמן עדות ביעקב וכל ויקם ויקם כות

וַיִּסַּךְ וְסִימָה עַל־אֲרוֹן הָעֵדוּת וַיִּדְחֶץ וַיִּסַּךְ לֹאֵה בַעֲדָו וַיִּסַּךְ בְּלִתְעֵם יֵם חֹד בְּתוֹ וְחֹד בְּעַבְדוֹ וְאֵת הַמִּנְחָה הַזֹּאת וְסִימָה
וְאֵת מִזְבַּח הָעֹלָה וְהַעֲלָה הַכֹּהֵן וַיִּקַּח מִנְחָה מִתְּגֵרֵי בְיוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ הַמֶּלֶךְ בְּכֹן יַעֲשֶׂה אֶת הַעֲשִׂיָּה יִהְיֶה הָעֹלָה וַיִּקַּדֶּשׁ שְׁלֹמֹה

וידברי
ימים
א

אֶת־הַמִּנְחָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נִכַּח הַשְּׁלֵחַן עַל יְדֵי הַמִּשְׁכָּן נִגְבְּהָ
וַיַּעַל הַנֶּרֶת לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה

כז
בך
וב
הנגבה

וַיִּשֶׂם אֶת־מִזְבַּח הַזֶּה בְּאֹהֶל מוֹעֵד
לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קֹטֶרֶת סַמִּים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה וַיִּשֶׂם אֶת־מִסַּךְ הַפֶּתַח

ה
וד
קטות
הסמ

לַמִּשְׁכָּן וְאֵת מִזְבַּח הָעֹלָה שֶׁם פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד
וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה וַיִּשֶׂם אֶת־הַכִּיֹּר בִּידֹאֵהל מוֹעֵד

כל
לע
דמור
חם
במ
חד
מל

וּבֵין הַמִּזְבָּח וּבֵיתן שְׁמָה מֵיִם לְרַחֲצָה וְרַחֲצוּ מַמְנוּ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם בְּבָאֵם אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד וּבְקִרְבָּתָם אֶל־הַמִּזְבָּח יִרְחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶ�ה וַיִּקַּם אֶת־הַחֲצֵר סָבִיב

ל
וחד
בקרבתם
למע
ב

לַמִּשְׁכָּן וּלְמִזְבַּח וּבֵיתן אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר הַחֲצֵר וַיַּכֵּל מֹשֶׁה
אֶת־הַמִּלֻּאָה

בין
המולט
ודין

וַיִּכֶס הָעֵנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּבָבֹד יְהוָה מִלֹּא אֶת־
הַמִּשְׁכָּן וְלֹא־יָכֹל מֹשֶׁה לָבוֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן
עָלָיו הָעֵנָן וּבָבֹד יְהוָה מִלֹּא אֶת־הַמִּשְׁכָּן וּבָה עֲלֹת

ב
בתו
ל
ומל

אל מזבח ו וסימנה בגשתם אל המזבח ורחצו מים ולא צבאם אל אהל מועד והקריבו אל
והבאת את ויקרב את קרב אל המזבח ויצא אל ולקח ו לא יכל ב וסימ וסוף משה

ענן וסימנה המשכן יומם וכסה ענן הקטרת יעתר יפיץ ענן חורו וחד וענן יי עליהם יומם

הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם
ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלאתו
כי ענן יהיה על המשכן יומם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

צב פיס סימן עזיה

ברוך יי לעולם

אמן ואמן

סכום הפיסוקים שלספר אלף ומאתים
ותשעה פיסוקים סימן ארבע

בית ישראל ו בתו וסימנה ויקראו בית ישראל כי ענן ואחיהם כל כי גוע מהרץ ס

ל
וחס
י
וחד
בעע
וענן

מאכל ו' וסימנה ויצא מאהל למה ויקרא אל משה ואהיה גם אל - קרבן ה' קמץ וסימנה בר נש
ואקרב בעידא קמי תרעא ולא אתקבל פירוש אדם כי יקרב והקריב והקריב ואם טהור ואם כלבהמה:

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר ודבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מקם קרבן
ליהוה מזהבמה מזהבקר ומזהבצאן תקריבו את קרבנותם
אם עלה קרבנו מזהבקר זכר תמים יקריבנו אלפתח אהל
מועד יקריב אתו לרענו לפני יהוה וסמך ידו על ראש
העולה ונרעה לו לכפר עליו ושחט אתבן הבקר לפני
יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים אתהדרם וזרקו את
הדם על המזבח סביב אשרפתח אהל מועד והפשיט
את העולה ונתח אתה לנתחיה ונתנו בני אהרן הכהן אש
על המזבח וערכו עצים עלהאש וערכו בני אהרן
הכהנים את הנתחים אתהראש ואת הפדר על העצים
אשר עלהאש אשר על המזבח וקרבו וכרעו ירחץ
במים והקטיר הכהן אתהכל המזבחה עלה אשה ריח
נחוח ליהוה ואם מזהבצאן קרבנו מד
הבשבים או מזהבצאים לעלה זכר תמים יקריבנו ושחט
אתו על ירך המזבח עפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב ונתח אתו לנתחיו

והד
אף ו
זעיר וחס

ג
פוס

אית

כהן

מן

מן

ומן ריש

פוס

ל

חס

ז

דמטע

בשלע

נקדו

וטעם

ג

סמ

ולים

וטעם

ויצא

הגודל

דיהוע

ושלח

ב

בעז

ז

מל

בתו

ז

בלע

ב

קרבן ל' ו' וסימנה אדם כי ואלפתח ואם כהמה ואם כל כהמה - וסמך ידו ו' וסימ העלה
שלמים קדמא השעיר דנשיא על הקיר - לכפר ו' וסימ ונרעה ויקדשהו ואם דל והטות בתה והשעיר וזכר וזכר:

ומשמנה ג' וסימנה מסלחה מגרשה המטה חלות מל בתו וסימנה וכו' וקריב אם על תודה ולקחת סלת פתם
ב ובתו וסימנה פתות אתה תפיני מנחת ואל המזבח ג בתו וסימ' קרבן ראשית חק אלה פרכת ושמו משמורת

חלות מעת בלולת בשמן ורקיקי מעות משחים בשמן
ואסמנחה על המזבח קרבן סלת בלולה
בשמן מעה תהיה פתות אתה פתים ויעקת עליה שמן מנחה
הוא ואסמנחת מרחשת קרבן סלת
בשמן תעשה והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה
ליהוה והקריבנה אלה כהן והגישנה אלה מזבח והרים
הכהן מזה מנחה את אזכרתה והקטיר המזבח אשה
ריח ניחח ליהוה והנותרת מזה מנחה לאהרן ולבניו קדש
קדשים מאשי יהוה וכל המנחה אשר תקליבו ליהוה לא
תעשה חמץ פי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה
ליהוה קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואלה מזבח
לאיעלו לריח ניחח וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא
תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבן
תקריב מלח ואם תקריב מנחת בכורים
ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקליב את מנחת
בכורך ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא
והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל

ג
מל
ח
בת
ג

ג
מל
ב

ג

ג
מל
ב

ג

ג
מל
ו
פ

ג
מל
ו
ש
תקליבו

ג

ג
מל
ב

ג

ג
מל
ו
ג
י

ג

תעשה ג' וסימנה מקשה תעשה ששת ימים העל תעז ופס' ושלחנות כהנים מרחשת מחבת כל המטה
כ' כלם אלה המזבח ג וסימנה והין על אהרן בצדק אל אהל מועד וחברו והקריבו והגישנה קרבן אל ויעא אל
ולקח את מנחת הקנאות בכורים הבכורים ג בתו ימז ואם תקריב חמץ תאכילה ויום הבכורים על לחם

כל דסמך למד מו להי או לעין משה בסגל כגון משה הוא לוי משה לוי הוא משה עלה וכל דסמך לשאר
אותיות משה בערי כגון משה נח נחח וכל משייכותי יוד כותיה כגון על משי החלבים והקטידים ב הבה המזמנה

כחטר
י'רם
משור
x

הִקְרַב וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת־שְׁתֵּי הַפָּלִיט וְאֶת־
הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלָיו אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶּלִים וְאֶת־הַיִּתְרֹת עַל־הַכֶּנֶף
עַל־הַפָּלִיט יִסִּירֶנָּה וְהַקְטִירוּ הַפֶּהוּן הַמִּזְבֵּחַ לַחֵם אֲשֶׁר לַיהוָה

יָד
בֶּן
א
מִנֵּה
חֹס
וּבְעַל

וְאִם עֵז קָרַבְנוּ וְהִקְרִיבֵנוּ לִפְנֵי יְהוָה : וּסְמַךְ אֶת־דָּוָעַל־אֲשׁוּ
וְשַׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֱהֱל־מוֹעֵד וְזָרְקוּבְנֵי אֶהֱרָן אֶת־דָּמוֹ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אִשָּׁה לַיהוָה אֶת־חֹלֶלֶת
הַמַּכְסֶּה אֶת־הַקָּרֵב וְאֶת־כָּל־הַחֹלֵל אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב : וְאֶת־שְׁתֵּי
הַכִּלִּית וְאֶת־הַחֹלֵל אֲשֶׁר עָלָהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֹּסֶלִים וְאֶת
הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכִּלִּית יִסִּירֶנָּה : וְהַקְטִירֶם הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחַ לֶחֶם אִשָּׁה לְרִיחַ־נִחֹחַ כָּל־חֹלֵל לַיהוָה : חֲקַת עוֹלָם
לְדֹרֹתֶיכֶם בְּכָל־מוֹשְׁבֵי־תֵיכֶם כָּל־חֹלֵל וּכְלָדָם לֹאֲתֹאכְלוּ :

דל
של
י
חם
מן
י

י
בן
ל
רוח
פיה

4
 כח
 כ
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

וַיֹּצֵא יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר וַיֵּצֵא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
נִפְשׁ כִּי־תִחַטָּא בַּשִּׁגְגָה מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂה
וַעֲשֶׂה מֵאַחַת־מֵהֵנָּה אִם־הִכִּיז הַמִּשְׁיִיחַ חַטָּא לֹא־שִׁמַּת
הָעַם וְהִקְלִיב עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חַטָּא כִּרְבּוּבָא קָמִים

ד
ד
ד
ד

וכל דם וי וסימ חקת עולם לדרתניכם לעוף ולבהמה וייעוזה המלך אחז צ בו ס — נקבה ז וסימנה מאחת מהנה ^{לשני}
כל היוצא ושמרון והלשכות לא נעדרה לא נשברה בחד לך ודברי ימים: והקריבו ג ומל וסי הפכה ואם עז והקריבו

קדמות ו' מל' בתו' וסימטה ונתן הטק' וישחט קדמי ויקריבו ויצא אל המזבח • ישגו' ב' וסימנ' ואם כל עמנו בכל הארצים •

לִיהוֹה לַחֲטָאתָ וְהָבִיָּא אֶת־הַפֶּה אֶל־פֶּתַח אֱהִל מוֹעֵד לִפְנֵי
 יְהוֹה וְסַמַּךְ אֶת־רֹאשׁוֹ עַל־דָּאֵשׁ הַפֶּה וְשַׁחֲטָה אֶת־הַפֶּה לִפְנֵי
 יְהוֹה וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמִּשְׁיָח מִדָּם הַפֶּה וְהָבִיָּא אֹתוֹ אֶל־אֱהִל
 מוֹעֵד וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶזְבְּעוֹ בַּדָּם וְהִזָּה מִזֶּה־דָם שְׂבַע
 פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוֹה אֶת־לִפְנֵי פֶרֶךְ־הַקֹּדֶשׁ וְנִתַּן הַכֹּהֵן מוֹהָרִים
 עַל־אֲרָנוֹת מִזְבֵּחַ קֹטֶרֶת הַסָּמִים לִפְנֵי יְהוֹה אֲשֶׁר בְּאֱהִל
 מוֹעֵד וְאֶת־כֹּל־דָּם הַפֶּה יִשְׁפֹּךְ אֶל־סוֹף מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר־
 פָּתַח אֱהִל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־חֵלֶב פֶּרֶךְ־הַחֲטָאתִירִים מִמֶּנּוּ אֶת־
 הַחֵלֶב הַמִּכְסֶּה עַל־הַקֹּרֶב וְאֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֹּרֶב
 וְאֶת־שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עָלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶלִים
 וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכֶּכֶד עַל־הַכִּלִּיֹּת יִסִּירֶנָּה בְּאֲשֶׁר יוֹדֵם מִשּׁוֹר
 זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקִּטְיָרִים הַכֹּהֵן עַל־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־עוֹר
 הַפֶּה וְאֶת־כָּל־בָּשָׂרוֹ עַל־דָּאֵשׁ וְעַל־כֶּבֶד עֵינָיו וְקֹרְבָנוֹ וּפְרָשׁוֹ
 וְהוֹעִיָּא אֶת־כָּל־הַפֶּה אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טְהוֹר אֶל־
 שַׁפַּךְ הַדָּשׁוּן וְשָׂרָף אֹתוֹ עַל־עֵצִים בְּאֵשׁ עַל־שַׁפַּךְ הַדָּשׁוּן
 יִשָּׂרָף

וְאִם כָּל־עַדְתֵּי־יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנִעְלַם דְּבַר מֵעֵינֵי הַקָּהֹל אֲעֹשֶׂה

על ה בטעמים מאריך בספרה וסימנה ירך המצבה על כל קרצנך חטאתו נקבה תענה קרצנך החלבים שגעת הערה
יקצף את אשר תשיג כל קלי את כל אשרו צמך ואת כל אשרו וסימנה ואת עוד המר והנה כסתר ואיש כי תענה

ונוצעה ב' וסימנה החטמה י' י' את עצמין - והביא ד' וסימ' ונוצעה החטמה ולקח את כל החיצים מעל ביקך בחזק -
ב' זוגין בספר מחלוקת קדמה נסיב את תפיל לא נסיב את וסימנה: וטבל הכות את מעצמו וטבל הכות מעצמו - והביא את קרנע

שעיר עזים
והציא קרבנו
שעיר עזים

Δ 1

מצות

۷۲

on

1

五

۱

דל

תדין

111

三

1215

003

...

1

175

2

•

•

7

11

1.

4

10

11

2

i.

31

ת

17

13

2

2

2

2

2

אחת מכל מצוות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו.
ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקליבו הקהל פר
בזבקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל מועד וזם מכו
זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט
את הפר לפני יהוה והביא הכהן המשיח מדם הפר
אל אהל מועד וטבל הכהן אצבעו מזהבם והזה
שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרקת ומזהבם יתן
על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד
ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח
אהל מועד ואת כל חלבן ירים ממנו והקטיר
המזבחה ועשה לפר באשר עשה לפני החטאת כן
יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם והוציא
את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אותו באש
שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא

𠂔

אֲשֶׁר נָשָׂא יֶחֱזֵק וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה
אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁגְגָה וְאִשָּׁם אֲדוֹרָעַ

הוא ה' מטעמים וסימנים בידועה הוא הטעם הקהל על ראש השעיר והזה מדם תכל והיתר (אחד) ולבנו ושדה מלש
כימטת קנאות -- יפרה מחטאתו ה' וסימנה דאשר נשיא בשצה ואת השע -- פני הפרכת שעה (לפחות)

יבית י' ה' מנה חס ו' מל' וסימנה ואם כבש ואת אשמו המקריב תודת הנזיר כאשר בא ועל עמך והיה רגוי הארון ותואתם כדס היה
נסיכיהם במשפט ועזרה להדע ופתח וסימנה ולא נתנו להם א' נפש כי חמה אנו מחל כאשר זממות להדע נשיבם להדע:

וְאִם כָּבֵשׁ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאת נִקְבָּה תְּמִימָה יָבִיא אֹנֶה
וְסִמָּל אֶתִּירוֹ עַל לֵאשׁ הַחֲטָאת וְשַׁחַט אֹתָהּ לַחֲטָאת
בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחֲטָאת
בְּאֵזָבָעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ
אֶל־יִסּוֹד הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל חֲלֵבָהּ יִסִּיר בְּאֵשׁ יוֹסֵר חֲלֵב
הַכֹּשֶׁשׁ מִמִּזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים וְהַקֹּטֵר הַכֹּהֵן אֶתֶם הַמִּזְבֵּחַ עַל
אֲשֵׁי יְהוָה וּכְפָר עֲלֵיו הַכֹּהֵן עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח
לוֹ:

וְנָפֶשׁ בְּיַחְיָטָא וְשִׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֵד אֶתְרָא אוֹ יִדְעַ
אִם לֹא יֵגִיד וְנִשְׂא עֹנֹו אוֹ נָפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגְעַל בְּכָל דְּבַר טָמֵא
אוֹ בְּנִבְלָת חַיָּה טָמְאָה אוֹ בְּנִבְלָת בְּהֵמָה טָמְאָה אוֹ בְּנִבְלָת
שָׂרֵץ טָמֵא וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאַשֶּׁם אוֹ כִּי יַעַ
בְּטָמְאָת אָדָם לְכָל טָמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא יִדְעֵהוּ אֶשֶׁם אוֹ נָפֶשׁ כִּי תִשְׁבַּע לְבַטָּא בְּשִׁפְתָיו לְהִרְעִ
אוֹ לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא יִדְעֵהוּ אֶשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִיא כִּי אֶשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה
וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ וְהִכְיָא אֶת אִשְׁמוֹ לִיהוָה עַל

יג
ח
מנה
ח
וה
מל

ל
יושר
ל
ל

כ' וכל

מחש
כח
עב

2
12

בתו :
 פי
 בטע
 לוח
 דסל
 חול יתב
 לקוס חקוס
 לבטול

י
ב
לבט
ל

ז
על
חטאתו

וה מלך צטעם צסמך יתב מקדס לבשטור וסימט. ון בעבול בהמה טמא אחר הכתו את סיחון כי מאסו את תורת
והיה כל מעבד איש שב על כסאו איש הולך אחרי שרידות יקר העבאים י מלכות י כל מלך כל חיל ויל י מלך
עבר נהדא ל ראשונה ג מל וסימט את אשר לחעת ושלמת ראשונה היתה צמל חד צול וחד צמל וחד צמל:

יוסף ב מל וסימנה ואת אשר חטא ויאמר יוסף יי וידבר ימים חור בתו וחד בבתו וכל שם בד נש כות ^ל תעשינה ג וסימ
ב תחת בשגבה מכל מצות יי אשר נשיא ואם נפש ולא ידע ^ל שם ב חר חט וחד מל הוא חט ויאשמו מל ^ל

והביא את אשמו ליהוה איל תמים מזה צאן בער כבד
כסף שקלים בשקר הקדש לאשם ואת אשר חטא מן
הקדש ישלם ואת חמיו שתל יוסף עליו ונתן אותו לכהן
והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו

ל
סמ
ל
ז
כת
מל
כת

ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא
תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו והביא איל תמים מן
הצאן בער כבד לאשם אלה הכהן וכפר עליו הכהן על
שגרתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו ואשם הוא אשם
אשם ליהוה

ה
כת
ק

ל
ז
קמ
חד
חט
וחד
מל

וידבר יהוה אל משה לאמר נפש כי תחטא ומעלה מעל
ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל
או עשק את עמיתו או מעא אבדה וכחשבה ונשבע
על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה
והיה כייחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את
העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או
את האבדה אשר מעא או מכל אשר ישבע עליו לשקר

ג
בתו
וחד
בכת

ל
ז
קמ
כת
לש

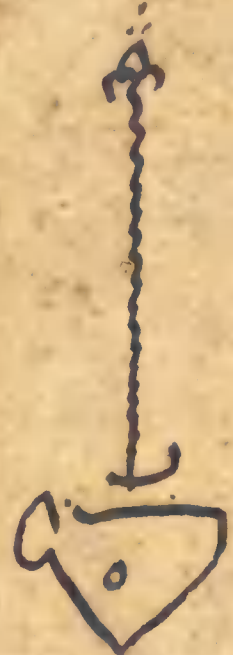
וכחש ג חד מלדע וז מלעיל וסימ וכל שם בעמיתו וכחש בה וכחש בו לא דאיתך ^ל בכת ג וסימנה אומת
ומה הערים והכל קצירך ^ל גזל ב קמץ וסימנה והיה כ יחטא גזלות גזל ^ל לאשמה ב וסימנה למה יהיה

ושלם ג בליע וסימטה אתו בדמשן ערך כן שלם ל חור בתו וחר בנב וחר בבית ג חל פני ט וס מנה שלט פעמים קדמה
וזאת תורת ויקח ושלח את העפר תעז רפיס וחל יבם בכל עת ויבא משה ויקהלן ומשלכנו צורה ג מדון צ וסי ולבש ויחב חקור

ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסך עליו לאשר הוא לו יתנו
ביום אשמתו ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מזהב צאן
בערך לאשם אלההו וכלפר עליו הכהן לפני יהוה
ונסלח לו על אחת מכל אשר עשה לאשמה בה

קיא פיס סימן ועואל

ג
חור
בת
חור
בנב
חור
בנב

ג
גמל
פיס
זית
בהון
על
על
ומלה
חור
ביניה
ג
ו
שמו

י

ז
זית
בזית
לע

י
זית
זית
פיס

ט
וכל
זרת
הבית
זית
זית
במז

ויבר יהוה אל משה לאמר וצאת אהרן ואת בניו לאמר
זאת תורת העלה הוא העלה על מזבחה על
הלילה ערב הקר ואש המזבח תוקר בו ולבש הכהן מדי
בד ומכנס בד ילבש על בשרו והרים אתהודשן אשר
תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח
ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא אתהודשן
אל מחוץ למחנה אל מקום טהור והאש על המזבח
תוקר בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר
וער עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים אש
תמיד תוקר על המזבח לא תכבה וזאת
תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל לפני
המזבח והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה

זית פיס זית בהון על על ומלה חור ביניה וסימטה אתו בדמשן ערך כן שלם ל חור בתו וחר בנב וחר בבית ג חל פני ט וס מנה שלט פעמים קדמה
על בתוליה ועל הכהן והמה לקחו ויחמד לבי אל מזהבם על העל המקור ויעז מנחם ועתה כה תאמר ושמואל על
יחור עלכן על בארין הדבר אשר היה על ידמיהו וזה לבד ויחמדן אל בלבבם לא לנו יי הנה בית המן

יובא ה' ומל וסימנ: וכל חטאת במים יובא כסף פונד כסף מרוקע כסף חשם — כל קד קדש קדשים היה בד מן שנה
קדש קדשים הוא וסימנ: וכפר חדרן תורת האשם ושחט את הכבש כל זכר בטהנים והיתה לאהרן אך כל חסם —

כָּל־אֲשֶׁר־יַגֵּעַ בְּבִשְׂרָה יִקְרֹשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדַּמָּה עַל־הַכֶּדֶד
אֲשֶׁר־יִזֶּה עָלָיָה תִכְבֶּם בַּמָּקוֹם קָדָשׁ וְכִלְיֵי־חֶרֶשׁ אֲשֶׁר תִּכְשֹׁל
בּוֹ יִשְׁבֹּר וְאִם בְּכִלֵי נְחֹשֶׁת בִּשְׂלָה וּמִדָּק וּשְׂטָף בְּמִים כָּל־
זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ קָדָשׁ קָדָשִׁים הוּא וְכִלְחָטֹאת אֲשֶׁר
יֹבֵא מִדַּמָּה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקָּדָשׁ לֹא תֹאכַל בָּאֵשׁ

תַּשְׂרֹף:

וְזֹאת תּוֹרַת הָאִשִּׁם קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ שִׁים הוּא בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט
אֶת־הָעֹלָה יִשְׁחַט וְאֶת־הָאִשִּׁם וְאֶת־דָּמּוֹ יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב וְאֶת־כָּל־חֶלְבוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת־הָאֵלִיָּה וְאֶת־הַחֶלֶב
הַמִּכֶּסֶה אֶת־הַקָּרֶב וְאֶת־שֵׁנֵי הַכִּלִּית וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר
עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶּלִים וְאֶת־הַיִּתְרֹת עַל־הַפֶּדֶר עַל־הַכִּלִּית
יִסִּירֶנָּה וְהִקְטִיר אֹתָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ אֵשׁה לַיהוָה אִשִּׁם
הוּא כָּל־זֶכֶר בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ שִׁים אֲכֹל קֹדֶשׁ
קֹדֶשׁ שִׁים הוּא כַּחַטָּאת כָּאִשִּׁם תּוֹרַת אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
יִפְּרֹצוּ לוֹ יִהְיֶה וְהַכֹּהֵן הַמִּקְרִיב אֶת־עֹלֹת אִישׁ עֹזֵר הָעֹלָה
אֲשֶׁר הַקָּרִיב לָכֶהֱן לוֹ יִהְיֶה וְכָל־מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאֲפֶה בַתִּנּוֹר
וְכָל־עֲשֵׂה בַּמִּדְּחָשֶׁת וְעַל־מַחֲבֹת לָכֶהֱן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ

ג פים דיש ומציע ואת את ואת את ואת מזבח העלה שם ואת כל חכמו ואת כל היונים כ נעשה ה קדש וסימ במרחשת
אס יחסרני ממלכה ממלכות פסח הפסח וכל קהלת ומגלות אסתר וכוות קמ וכל חמישות בות קמ בלעז פתח וסימנה

שְׁלָמִין בְּבִדּוּרֵיהֶם וְסִימָנָהּ עַל חֵלֶת לֶחֶם וּבֶשֶׂר זָבַח וְאִשְׁרֵי צִוִּי וְסִימָנָהּ תֹּרַת שְׁלָמִין הַמִּקְרִיב וְגִבְשֵׁר גִּבְשֵׁי

אשר יגע
בו צבן
והבשר
תאכל

תִּהְיֶה וְכָל מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְחִרְבָּה לְכֹלֵבֶנִי אֲהֲרֹן תִּהְיֶה
אִישׁ כְּאָחִיו

א
וחי
פת
חרבה

וְזֹאת תֹּרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה אִם עֲלֵתוּדָה
יִקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב עַל זֶבַח הַתֹּדָה חֲלוֹת מִצֹּת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
וְרִקְיֵי מִצֹּת מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסִלַּת מִרְבֵּכֶת חֲלֵת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
עַל חֲלֵת לֶחֶם חֲמִץ יִקְרִיב קֶרֶבֶנּוּ עַל זֶבַח תֹּרַת שְׁלָמִין
וְהִקְלִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל קֶרֶבֶן תְּרוּמָה לַיהוָה לִכְהֹן הַזֶּרֶק
אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה וּבֶשֶׂר זֶבַח תֹּרַת שְׁלָמִין בַּיּוֹם
קֶרֶבֶנּוּ יֹאכֵל לֹא יִנְיַח מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְאִם נָדָר אוֹ נֶדְבָה
זֶבַח קֶרֶבֶנּוּ בַּיּוֹם הַקְרִיבֹו אֶת־זֶבְחוֹ יֹאכֵל וּמִמַּחֲרַת וְהַנּוֹתֵר
מִמֶּנּוּ יֹאכֵל וְהַנּוֹתֵר מִבֶּשֶׂר הַזֶּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ
יִשָּׂרף וְאִם הָאֵכֹל יֹאכֵל מִבֶּשֶׂר זֶבַח שְׁלָמִין בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
לֹא יִרְעֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחַשֵׁב לוֹ פְּגוּלָה יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ
הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֹנֶה תִשָּׂא וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל טִמְאָה
לֹא יֹאכֵל בְּאֵשׁ יִשָּׂרף וְהַבֶּשֶׂר כָּל־טָהוֹר יֹאכֵל בֶּשֶׂר וְהַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר־תֹּאכֵל בֶּשֶׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטִמְאָתוֹ
עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּי וְנֶפֶשׁ כִּי־תִגַּע בְּכָל־

א
ד
ד
פ

א

ב
ס

ב
ה
ק

א

ב
ק
מ
ב
ד
ח

א
ד
פ
ב
מ

א
ד
פ
ב

וְזֹאתוֹ דִּישׁ פִּי וְסִימָנָהּ הַמִּנְחָה הַשְּׁלָמִים תִּהְיֶה טִמְאָתוֹ עָשׂוּ לֹם הַמִּיד קֶרֶבֶן הַתֹּדָה הַמִּעֹנֶה הַצִּדְכָה
לַיהוָה הַתְּרוּמָה לִכֹּס תִּהְיֶה יִשְׁעוֹת תִּעֲשׂוּ לִכְנִיס בִּישְׁרָאֵל וְפְגוּלָה וְסִימָנָהּ יִחַשֵׁב לוֹ וְאִם הָאֵכֹל יִקְרָא שִׁים וְלֹא בִּי

בבהמה ד רפי וסימל אנפש כי תגע לא יחליפנו יתן שכבתו אך זכור אשר - ולבהמה ד וסימל וכל דם לא ולא היה מים היו עציבהם:

טמא בטמאת אדם או בהמה טמאה או בכל שחין טמא
ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה

ויבר יהוה אל משה לאמר ודבר אל בני ישראל לאמר
כל חלב שזר וכשב ועז לא תאכלו וחלב גבילה וחלב טרפה
יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו כי כל חלב
מזבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש
האכלת מעמיה וכרדם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעון
ולבהמה כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה וידבר יהוה אל משה לאמר ודבר אל בני
ישראל לאמר המקריב את זבח שלמים ליהוה יביא את
קרבתו ליהוה מזבח שלמים וידיו תביאנה את אשי יהוה
את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה
לפני יהוה והקטיר הפה את החלב המזבחה והיה החזה
לאהרן ולבניו ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי
שלמים המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני
אהרן לו תהיה תרומה הימין למנה כל את חזה התנופה ואת

ל
ספ

ה

4

בט

בס

פ

פי

דמי

ל

ט

דוע

פי

בס

י

ל

ומל

ודפי

ל

ל

ה

וכל

שח

הכלות

דכות

דכות

דכות

דכות

דכות

דכות

דכות

דכות

דכות

דכות

ידבר ד בטעם בספ וסימנה כל חלב המקריב יתן כח בחודש השביעי בחמשה עשר - שוק הימין זור מולקחת מן הבית
תתנו תרומה המקריב ויקח את החלב ומסל מצות ואת החזות ובשרם יהיה לך - בשכבה בחלול נשיף ל חנינה בן תלדין

אשר הוא לוי וסימנה ולקחת אותם ואת קרוב ויקח משם אותם ייחוד ה' וסימנה בשלל את לא הזכר ואת היושע

למקדש

וכל עבדים

ציור

۱۰

۲۵

•

7

450

五

הוא

三

אמנו

11

127

1.

40

בעל

מלך

2

...

三

3

27

1

תו

וְעַל שׁוֹךְ הַיָּמִין וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּל עַל כַּפִּי אַחֲרָיו וְעַל כַּפִּי
בָּנָיו וַיִּנָּק אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל
כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר המִזְבֵּחַ עַל־הָעֹלָה מִלֵּאִים הֵם לְרִיחַ נִיחֹחַ
אִשָּׁה הוּא לִיהוָה וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַחֹזֶה וַיִּנִּיפֶהוּ תְנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלֵּאִים לְמֹשֶׁה הִיא לְמִנֶּה בְּאִשֶּׁר יָנוּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וּמִן־הַדָּם
אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּז עַל־אֹהֶרֶן עַל־בְּגָדָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי
בָנָיו אֹתוֹ וַיִּקְרַשׁ אֶת־אֹהֶרֶן אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי
בָנָיו אֹתוֹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶרֶן וְאֶל־בָּנָיו בְּשׁוּלוֹ אֶת־
הַבָּשָׂר פָּתַח אֱהִל מוֹעֵד וְשָׂם שָׂם אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר בְּסֵל הַמִּלֵּאִים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיֹּאמֶר אֹהֶרֶן וּבָנָיו
יֹאכְלֻהוּ וְהַנּוֹתָר בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם וְהַנּוֹתָר בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם וּמִפְתָּח
אֱהִל מוֹעֵד לֹא תֵצֵא וְשָׂבַעְתָּ עַד עֶרְבַּיִם יוֹם מִלֵּאֵת יָמֵי
מִלֵּאֵיכֶם כִּי שָׂבַעְתָּ יָמִים יִמְלֹא אֶת־הַכֹּס וְכַאֲשֶׁר עָשָׂה
בְּיוֹם־הַזֶּה עֲוֹה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לָכֵן לֵיכֶם וּפָתַח אֱהִל
מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וּלְיָלָה שָׂבַעְתָּ יָמִים וְשָׂמִיתֶם אֶת־
מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־יִתֵּן וַיַּעַשׂ אֹהֶרֶן

צוית ה' וסימנה כי כן צוית ומעש כאשר והנציח כאשר : אפתח ב'
ליש פיה וסילי אפה מועד הגלע ניהאקל וקרין אחרי ב' וסימנה וכבר לחם אחד ונוסף המעות

ושור ה' וסימ' ואיל' לשלמים ושור שרוע ושור ח' ש' ושור לאחד ושור וחמור וש' שור כות' זביחה לפע' ב' וסימ' ושור ואיל' ולכן כל העם והמלך וכל ישראל וחב' — כל תמימים שבתורה חס' יוד' ש' ע'יה וכל נביא' כות' חס' יוד' ש' ע'יה זמ'א' ב' ח'.

וַבֵּנוּ אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה

פ"ט סימן עכ"ה.

ויהי ביום השמיני

קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל-
אהרן קח לך עגל בובקר לחטאת ואיל לעלה תמימים
והקרב לפני יהוה ואלבני ישראל תדבר לאמר קחו
שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה
ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה
בשמן כי היום יהוה נראה אליכם ויקחו את אשר צוה
משה אלפני אהל מועד ויקרבו בלהעדה ויעמדו לפני
יהוה ויאמר משה להדבר אשר צוה יהוה תעשו
וירא אליכם כבוד יהוה ויאמר משה אל-אהרן קרב
אלהמזבח ועשה חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך
ובער העם ועשה זבח רבן העם וכפר בעדם כאשר
צוה יהוה ויקרב אהרן וישחט את עגל
החטאת אשר לו ויבלי אהרן את הדם אליו
ויטבל אצבעו בדם ויטבול את קרנות המזבח ואת הדם
ימץ אל יסוד המזבח ואת החלב ואת הכלית ואת היתר

ו

ל

ל
וד
הקרב

ה
ל
בלע

ט
וכל
עדות
הבית
ויחזק
כות
זכ
יפ
ג
וחד
וחטאתן

ה
כח
ז
חס
ואת
מלך
הע
תפשו
חי

ה פתח ה' אהרן חל המזבח והיה כי קט אליה מדמשק רב החבל — עלתך ג' וחל וסימ' את
העז — לתך וחב' — וכפר ג' וסימ' קרב חל המזבח ב' וזהו חל המזבח עזיני' אה' וא' כפר לעמך —

ואת העלה וסימנה המציאו ושחטו את הכבש ועל הגשים כדאשון ל מראשון ל כדאשון ל חס וראישון ל כדאשון ל

לז
בז
י
פס
בז
אית
בז
ואת
ויזת
ומל
חיה
בינה

ב

ל

ב
ח

ל
ח

ב
מ
ח
מל

ל
ח
ב
מל

ל
ח
ב
מל

ל
ח
ב
מל

מזהבד מזהבטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה
יהוה את משה ואתהבשר ואתהעור שרה באש מחוץ
למחנה וישחט אתהעלה וימצאו בני אהרן אליו את
הדם ויזרקו על המזבח סביב ואתהעלה המציאו
אליו לנתחיה ואתהראש ויקטר על המזבח ויזחן
אתהקרב ואתהכרעים ויקטר עלהעלה המזבחה
ויקרב את קרבן העם ויקח אתשעיר החטאת אשר
לעם וישחטה ויחטאהו כל אשון ויקרב אתהעלה
ויעשה כמשפט ויקרב אתהמנחה וימלא כפוממנה
ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר וישחט את
השור ואתהאיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני
אהרן אתהדם אליו ויזרקו על המזבח סביב ואת
החלבים מן השור ומן האיל האלה והמכסה והכלית
ויתרת הכבד וישימו אתהחלבים על החזות ויקטר
החלבים המזבחה ואת החזות ואת שוק הימין הנף
אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה וישא אהרן
אתידו אל העם ויברכם וירר מעשת החטאת והעלה

יפס בזת אית בזת ואת ומל חיה בינה ויזת עליו פרעה וימצא שם העם ונת
וחברו ואת הבשר ואת הכרעים ואת העור ואת החזות ויתנו יי אהרן והק

פֶּדֶר מֵשֶׁה

וַיִּצְרֹם מֹשֶׁה אֶל־אֶהְרֹן וְאֶל־אֶלְעָזָר וְאֶל־אֵת־מִרְיָם
הַנּוֹתָרִים קָחוּ אֶת־הַמִּנְחָה הַנּוֹתְרֹת מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאִכְלוּ
מִצֹּת אֶעֱלֶה מִזְבֵּחַ כִּי קָדֹשׁ שִׁים הוּא וְאִכְלֹתֶם אֹתָהּ
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כִּי חֹקֶךָ וְחֻקְּבֶיךָ הוּא מֵאִשֵּׁי יְהוָה כִּי־בֵן
עֹנִיתִי וְאֵת־חֲזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת־שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ
בְּמָקוֹם טָהוֹר אֹתָהּ וּבְעֶכֶךָ וּבְנֶתֶךָ אֲתָלֶךָ כִּי־חֹקֶךָ וְחֻקְּבֶיךָ
נָתַן מִזְבְּחִי שְׁלָמִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחֲזֶה
הַתְּנוּפָה עַל־אִשֵּׁי הַחֲלָבִים יָבִיאוּ לְהִנָּף תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה וְהָיָה לָךְ וּלְבֶנְךָ אֲתָלֶךָ לְחֹק־עוֹלָם בְּאִשֵּׁר עֹוֶה יְהוָה
וְאֵת־שְׁעִיר הַחַטָּאת דָּרֹשׁ דָּרֹשׁ מֹשֶׁה וְהָיָה שֹׁרֵף יִקְרַע
עַל־אֶלְעָזָר וְעַל־אֵת־מִרְיָם בְּנֵי אֶהְרֹן הַנּוֹתָרִים לֵאמֹר

[illegible]

יהיה
זב
א

י
י
ח
ז
ו

י
י
מ
ו
ח
ס
ה

ג
רִיט
פִּיס
בַּתוֹ
יִט
רִיט
פִּיס
בַּסֵּף

ב ב
כ כ
י י
ו ו
ח ח
ט ט
י י
כ כ
ל ל
מ מ
נ נ
ס ס
ע ע
פ פ
צ צ
ק ק
ר ר
ש ש
ת ת
י י
כ כ
ל ל
מ מ
נ נ
ס ס
ע ע
פ פ
צ צ
ק ק
ר ר
ש ש
ת ת

[illegible]

למיתו יי' וסמנו: ותוצא הארץ שנצטו ובתור דויברה להם ובתור דויצעש להם מבעוף שנצטו וכל החיה שנצטו בת היעשה ודוד

העלם

החורבן

החזק

העב

4

מֵהֶם תֹּאכְלוּ אֶת הָאַרְבֶּה לְמִינֹו וְאֶת הַסִּלְעִים לְמִינֵיהֶן
וְאֶת הַחֲרָגָל לְמִינֵהוּ וְאֶת הַחֲגָב לְמִינֵהוּ וְכָל יֶשְׁרָץ הָעוֹף
אֲשֶׁר לוֹ אַרְבַּע רַגְלִים שִׁשָּׁן הוּא לָכֶם וְלֹא לָהֶם תִּטְמְאוּ כִּי
הִנֵּגְעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד הָעֶרֶב וְכָל הַנֶּשֶׂא מִנִּבְלָתָם
יָכֶם בְּגָדֵי וְיִטְמָא עַד הָעֶרֶב לְכָל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא
מִפְּרִסַּת פֶּרֶסָה וְשֵׁם עֵי אִינָה שֵׁם עֵת וְגֵרָה אִינָה מֵעֵלָה
טִמְאִים הֵם כָּל הַנֵּגַע בָּהֶם יִטְמָא וְכָל הַזֹּלֶף עַל
כִּפּוֹ בְּכָל הַזֶּה הַלֵּכַת עַל אַרְבַּע טִמְאִים הֵם לָכֶם כָּל
הַנֵּגַע בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד הָעֶרֶב וְהַנֶּשֶׂא אֶת נִבְלָתָם
יָכֶם בְּגָדֵי וְיִטְמָא עַד הָעֶרֶב טִמְאִים הֵמָּה לָכֶם

1

5

i.

1.

י בתי

1.

421

למא'ם

הם

ᐱ ᐱ ᐱ ᐱ ᐱ

1

1

۱۰۰

он

五

77

3

五

571

五

כנ

931

...

וְסוֹף פִּיִּס בֹּת וְסִימָנָה מִכָּל כֹּל עוֹר וְנֶעַם בְּחֻלּוֹתָם בֵּת עֲמִי חֲגִי וְהַעֲלֵתָם - הוֹלֵךְ יֵשׁ הֵל בֵּתוֹ וְסִימָנָה וְנֶעַם הוֹלֵךְ עֲרִיבֵי
וְיֵאמֹר עֲשׂוּ וְשִׁמְרֵי בְּדֶרֶךְ הַזֶּה וְיִהְיֶה קוֹל הַשּׁוֹפָר וְכָל הוֹלֵךְ עַל כַּפָּיו עַל גִּחוֹן בְּבֹר וְיֵחָד חָק אֱלֹהִים וְעֵתָה חֲתֹם הוֹלֵךְ
דָּגוּל

1000

האריך
ד

ל ל ל
חמ בת

٦
 ٧

٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣

[illegible]

۵۸۰

٢٠
 ٢١

76

יין

וְיָיִמוּתָּ בְּכֹחַ וְסִימָנָהּ וְכִי יִפֹּל וְהוֹדִיעֶיךָ טַמְחָה בְּסֶף גִּלְיָה

הדחות ובליל ומל וביום הראות כי לא יוכלו אל אחאב בהגלות פשעכם -- צרעת הוא ו' וסימ בעור הבשר הנשר
החי וראה דנתקין והיה הנגע -- וטמאן ו' וסימ על המספחת לא יסורנו הבשר החי בשחין כרחוק --

נגע צרעת כי תהיה באדם והוא אל הכהן וראה הכהן
והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחירת
בשר חי בשאת צרעת נוספת הוא בעור בשרו וטמאן
הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא ואם פלוח תפרח הערעל
בעור וכסתה הערעל את כל עור הנגע מראשו ועד
רגליו לכל מראה עיני הכהן וראה הכהן והנה כסתה
הערעל את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור
הוא וכל יום הראות בו בשר חי טמא וראה הכהן את הבשר
החי וטמאן הבשר החי טמא הוא צרעת הוא או כי
ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן וראהו והנה
והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא

נא
פיס
ריש
וסוק
נון

ה
חס
בלע

ד
ומל
בלע

ה
בענ

א

ב
מכ

ה
קל

ל
מפיץ
ה

ובשר כי תהיה כובעו שחין ונרפא והיה במקום השחין
שאת לבנה או בקרת לבנה אדמדמת וראה אל הכהן
וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך
לבן וטמאן הכהן נגע צרעת הוא בשחין כרחוק ואם
יראנה הכהן והנה איזבה שער לבן ושפלה אינה מן

יובל
יובל
יובל

יסגרנו חס בלע וסימנה נא יסגרנו כי טמא הוא יסגרנו את הרעח הסגרנו כי בעל קעו וחבר ואם תסגרנו ציר
ידוני הכהן אתו וסימנה ולא פשה הנגע נגע היא אם פשה תפלה ימכזה -- ואם פשה ג' וסימנה ימכזה

שבעת ימים שניתן וסימנה וראהו הכתוב ריש פיס והתגלה וצוה הכתוב כל ליל שחר שחרה שחרים כול חס בר
מן ב מל וסימנה וראהו תאדם ומהנהו ב וסימנה איכנו עמוק במראה מלך ברהות ב ומל ברהות ועינו הנהו

וְשַׁעַר שְׁחַר אֵין בּוֹ וְהַסְגִּיר הִכְהִין אֶת־נִגְעֵי הַנֶּתֶק שְׂבַע־עַתִּים
יָמִים וּרְאָה הִכְהִין אֶת־הַנִּגְעַל בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהֵנָּה לֹא־פִשָּׁה
הַנֶּתֶק וְלֹא־הָיָה בּוֹ שַׁעַר עֶהֱבֹ וּמִרְאָה הַנֶּתֶק אֵין עִמָּךְ
מִדֶּעִזֹּר וְהַתְנַלֵּחַ וְאֶת־הַנֶּתֶק לֹא יִגְלֹחַ וְהַסְגִּיר הִכְהִין אֶת־
הַנֶּתֶק שְׂבַע־עַתִּים שְׁנֵית וּרְאָה הִכְהִין אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם
הַשְּׂבִיעִי וְהֵנָּה לֹא־פִשָּׁה הַנֶּתֶק בְּעִזֹּר וּמִרְאָהוּ אֵין עִמָּךְ
מִדֶּעִזֹּר וְטָהֵר אֹתוֹ הִכְהִין וְכִכֵּס בְּגָדָיו וְטָהֵר וְאִם־פִּשָּׁה
יִפְשָׁה הַנֶּתֶק בְּעִזֹּר אַחֲרֵי טָהֲרָתוֹ וּרְאָהוּ הִכְהִין וְהֵנָּה פִשָּׁה
הַנֶּתֶק בְּעִזֹּר לֹא־בִקֵּר הִכְהִין לְשַׁעַר הַעֶהֱבֹ טָמֵא הוּא
וְאִם־בְּעֵינוֹ עֲמַד הַנֶּתֶק וְשַׁעַר שְׁחַר צִמְחָבוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק
טָהוֹר הוּא וְטָהֵר הִכְהִין וְאִישׁ אֹ
אִשָּׁה כִּי־הָיָה בְּעִזֹּר בְּשָׂרָם בְּהִרְתָּ בְּהִרְתָּ לְבָנִית וּרְאָה
הִכְהִין וְהֵנָּה בְּעִזֹּר בְּשָׂרָם בְּהִרְתָּ כִּהְיוֹת לְבָנִית בְּהִק הוּא פָּרַח
בְּעִזֹּר טָהוֹר הוּא וְאִישׁ כִּי יִמְרֹט
רֹאשׁוֹ קִרְחַת הוּא טָהוֹר הוּא וְאִם מִפֶּאֱת פָּנָיו יִמְרֹט רֹאשׁוֹ
גִּבְחָת הוּא טָהוֹר הוּא וְכִי־הָיָה בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ נִגְעַל
לְבָן אֲדָמָה עֲרֵעַת פִּלְחָת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ

א
 גמל
 ג
 בל
 אור
 מל
 בר
 מן
 ג
 חט
 וכל
 קר
 בות
 מל
 בנ
 ג
 חס
 ג
 חד
 מל
 וחלת
 חס

4
204

בְּנֵי יָחִיד מִלִּבְּךָ חֵם וְסִימָנָה וּפְעֻלָּתָהּ בְּהַדָּת כְּהוֹת וְנִתְּנָה אֶתְּךָ קָדְמָא מִלִּבְּךָ חֵם — וְאִם פֶּשֶׁר יֵשֶׁ
וְסִימָנָה תִּפְשֶׁה תִּפְשֶׁה הִתְקַן וְשֵׁן אִם פֶּשֶׁר — וְכִי יִהְיֶה יָד וְסִימָנָה בְּקִדְחָת בּוֹמוֹס אִישׁ שְׁנָה בְּאִישׁ חֲמִישִׁי

יעטֶה וְ וְסִימָה וְהַצְרִיעַ אֲשֶׁר כִּאֲשֶׁר יַעֲטֶה הַרְעָה גַם בְּרִכּוֹת יַעֲטֶה תְּהִי לוֹ כִּכְנֶדֶד יַעֲטֶה — בְּדָד ה' וְסִימָה
כָּל יְמֵי וְחֵן עַמּוֹ וְיִשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל כִּי עוֹד קוֹמֻ יִשְׁבְּתִי אִיכָה יִשְׁבֶּה כִּי נִטְלָעַלְוִים — וְהַצְרִיעַ לִית בּוֹת :

וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהָיָה שִׂאת הַנֶּגַע לִבְנֵה אֲדָמָה
בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ כַּמֵּרָאָה עֲרֵעַת עוֹר בֶּשֶׂר אִישׁ
עָרֹעַ הוּא טִמָּא הוּא טִמָּא יִטְמְאוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ
וְהָעָרֹעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יְהִיוּ פָרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה
פָּרֹעַ וְעַל שִׁפְסָם יַעֲטֶה וְטִמָּא טִמָּא יִקְרָא כָּל יָמֵי אֲשֶׁר
הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טִמָּא הוּא בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבֵי
וְהַבֶּגֶד כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע עֲרֵעַת בְּבֶגֶד צִמּוֹ
אוֹ בְּבֶגֶד פְּשִׁתִּים אוֹ בְּשֵׁתִל אוֹ בְּעֵרֵב לַפְּשִׁתִּים וְלֹא יֵצֵא
בְּעוֹר אוֹ בְּכָל מִלְאכָה עוֹר וְהָיָה הַנֶּגַע יִדְקֶק אוֹ אֲדָמָה
בְּבֶגֶד אוֹ בְּעוֹר אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֵרֵב אוֹ בְּכָל כְּלִי עוֹר נֶגַע
עֲרֵעַת הוּא וְהָרָאָה אֶת הַכֹּהֵן וְרָאָה אֶת הַנֶּגַע
וְהִסְגִּיר אֶת הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים וְרָאָה אֶת הַנֶּגַע בַּיּוֹם
הַשְּׂבִיעִי כִּי פִשָּׁה הַנֶּגַע בְּבֶגֶד אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֵרֵב אוֹ בְּעוֹר
לְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמִלְאכָה עֲרֵעַת מִמָּאֵת הַנֶּגַע
טִמָּא הוּא וְשָׂרָף אֶת הַבֶּגֶד אוֹ אֶת הַשֵּׁתִי אוֹ אֶת הָעֵרֵב
בִּצְמֹר אוֹ בַּפְּשִׁתִּים אוֹ אֶת כָּל כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ
הַנֶּגַע כִּי עֲרֵעַת מִמָּאֵת הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף וְרֹאשׁוֹ הַכֹּהֵן

וְיָפִים אֵת בְּכָל חֵד מִמֶּהוּן וְאֶתְנָן וְסִימָן וְחֹלֶל לְחַטֵּךְ וְיֵה בִשְׁחָתָהּ לֵה ס' לִחְכֵּט אֶת אֶצְלוֹ וְכִסָּה אֶת עֵינָיו וְכִי יִגַּף שׁוֹר
אֶת הַשְּׁלֶחֶן וְהִי כִי יִחְטֵא וְשָׂרָף אֶת הַבָּגָד וְיֵשׁ אִשֶּׁר יִשְׁכַּב וְיִדְעָתָם הַיּוֹם וְאָקָה אֶת חֲבִיכָם וְהִכָּה יְיָ אֶת יִשְׂרָאֵל
חֲנֹנִי רַב אֶת רִיבְךָ וְאָקָה אֶת מִקְלִי וְיֵה לְעַת תְּשׁוּבָת וּמִלֵּךְ אֲדִי יִגֹּה וְיִצְרִי יָמִים פְּדֻמִּים לְבָתְּךָ

12

15

54

五

عد

1

!

1

...

१३

二

۱۲۴

نای

כח

五

1

1917

۵۸

44

21

1.

במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש
קדשים הוא ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על
תנוד און המטהר הימנית ועל ביהן ידו הימנית ועל ביהן
רגלו הימנית ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן
השמן אלית וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמן אלית והזה מן השמן באצבעו שבע
פעמים לפני יהוה ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן
על תנוד און המטהר הימנית ועל ביהן ידו הימנית ועל
ביהן רגלו הימנית על דם האשם והנותר בשמן אשר
על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן
לפני יהוה ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר
מטמאתו ואחר ישחט את העלה והעלה הכהן את
העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר
ואסדל הוא ואין ידו יצת ולקח
כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועש סלת אחד
בלול בשמן למנחה ולג שמן ונשתיתרים שני בני
יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחר עלה

וְיֹנֶה אֲשֶׁר תִּשְׁתַּיֵּרוּ וְהִיא אַחֶר חֲטָאת וְהָאֶחָד עֲלֶיהָ

ואת האחר ו' וסימלת אשר תשיג והלויס יסמכו ועשה הכהן וישם את האחר ו' ואחר בן וסימל וצנה הכהן תצא אליה

כל
חזק
חזק
בר
מן
לש
חזק

ט

ז
מחלף
בטע

כל
לש
חזק
חזק

ז
על

מקום
המקום
ויצא
מצד

ז
ובזה
וכל

ז
דברי
ימים
בזמן
בזמן

ז

והביא אתם בימים השמיני לטהרתו אלהיהן אלהיהן
אלהיהן ללפני יהוה ולקח הכהן את כבש האשם ואת
השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה ושחט את
כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן עלתנו
אזן המטהר הימנית ועל צדו ידו הימנית ועל צדו רגלו
הימנית ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית
והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו
השמאלית שבע פעמים לפני יהוה ונתן הכהן מן
השמן אשר על כפו עלתנו אזן המטהר הימנית
ועל צדו ידו הימנית ועל צדו רגלו הימנית על מקום
דם האשם והנותר מן השמן אשר על כף הכהן
יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה ועשה
את האחר מן התלויס או מן בני היונה מאשר תשיג
ידו את אשר תשיג ידו את האחר חטאת ואת האחר
עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה
זאת תורת אשר בונגע צרעת אשר לא תשיג ידו
בטהרתו

מן בע ד' וסימלת היונה הלא ממערים הבמן הובישה וכל דברי ימים כותבן בע ומן בע כלל וסימלת
ומרבית העמרים הצבא לעתים ויחלקום גם אתם בכח ו' וסימל וצנה הכהן תצא אליה

והנה פשה ג' וסימנה לא יבקר ושב הכהן וצא הכהן - ואת הבית ה' וסימנו יקצע מבית אשר הקדש לשמי וחזון אשר חזק

הגורל
חפה
א

וידבר יהוה אל משה ואליהרן לאמר כי תבאו אל ארץ
כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתל נגוע ערערת בבית
ארץ אחזתכם וצא אשר לו הבית והגיר לכהן לאמר
כנגע נראה לי בבית וינה הכהן ופנו את הבית בטרם
יצא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית
ואחר כן יצא הכהן לראות את הבית וראה את הנגע
והנה הנגע בקירת הבית שקערורית ירקרקת או אדמדמת
ומראיהו שפל מן הקיר ויצא הכהן מזהבית אל פתח
הבית והסגיר את הבית שבעת ימים וישב הכהן ביום
השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית וינה הכהן
וחלעו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל
מחוץ לעיר אל מקום טמא ואת הבית יקצע מבית
סבב וישפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת
האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית ואם ישב הנגע
ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את
הבית ואחרי הטוח וצא הכהן וראה והנה פשה הנגע

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

כל
לוי
מל
צמ
א
חט

א

א

א

א

א

א

א

א

סימנה ונתן את הבית וצנן ועיך ועפרך ועמר לרב עשי מלכה בן אשה מבנות יי
ואלהם שוחט השור הלין ג' מל בליע: אלפני השורה ג' דסמ ושלח את העפר בקעל נכסך

והאת תהיה ב' וסימ' טמאיתו בזכו המגפה אשר יק' וידיו 4 וסימ' 1 לא שטף ידי ארובבל ימחו ויד' ארץ בני ירצו וליס:

9

145
י
חב
יט
בתו

५२

2
1

2
7512

תשכ

ד"ר
פ"ס

על דברו וזה

המשיח
הספר

117

لش

3
on
101 -

מל

1.
lin

2

6

והנשיא ג' חז' מל' וב' חס' וסימנה את נבלתם והאכל מנבלתה וכל הגווע בכל אשר בתרד מל' ושב' חס' = מזווג
ומל' וסימנה או החתים ובי יטהר וכפר עליו הלהן ושב' חזבו בזונו כל מל' : וקבס' ב' וסימ' צמים וטמא שעת וטהר :

השעירים כול כותבן חס יור שנה כמב מל ומל וסימל ושעירים יקדן שם לבמות ולשעירים כל קרייה ורחץ את בשרו במים
זמא ורחץ במים את בשרו ולבשם בגדי קדש וסימנה ואלה הצגים ועשית כדתבדך

פס' סימן יעזר

פ

16

והיה
דחם
לומר

ב
בית

ל
קמ

והגשם
ל

מסמ

כא
כת

חם
יו

שנה
בר

מן
ז

מל
מל

ב

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנותם
לפני יהוה וימתו ויאמר יהוה אל משה ודבר אל אהרן
אחיו ואליבא בכל יעת אל הקדש מבית לפרכת אלפני
הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על
הכפרת בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר כזבקר לחטאת
ואיל לעלה כתנת בר קדש ילבש ומכנסים יבד יהיו על
בשרו ובאבנט בר יחגר ובמענפת בר יענף בגדי קדש
הם ורחץ במים את בשרו ולבשם ומאת עדת בני ישראל
יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה והקריב
אהרן את פר החטאת אשר לו ובחר בעדו ובעד ביתו
ולקח את שני השעירים ונתן אהרן עד
אחד מועד ונתן אהרן עד
אחד ליהוה וגורל אחד לעזא
השעיר אשר עלה עליו הגורל
והשעיר אשר עלה עליו הגורל
יהוה לכפר עליו לשלח אתו לגורל
אחד לבחור עליו וסימנה ונתן אהרן על ומגדל כחלתינו
אחד לבחור עליו וסימנה ונתן אהרן על ומגדל כחלתינו
לקריאת השעיר וסמך ולא טען ויסבן מפני הח וחתם כנו וכבן ונדע ויפנו וינסו והיה השעיר אחד ויחן שאלו ונעשה

גדלות ד חס בליט וסימנה ונתן אהרן על ומגדל כחלתינו
אחד לבחור עליו וסימנה ונתן אהרן על ומגדל כחלתינו
לקריאת השעיר וסמך ולא טען ויסבן מפני הח וחתם כנו וכבן ונדע ויפנו וינסו והיה השעיר אחד ויחן שאלו ונעשה

אברהם משה

לאהל מועד ה' וסימנה את קלעי החיצר וכפר על הקדש איש על דגלו זכרה בן ויעל שלמה שם חטאת
וסימנה וכפר את וסמך והיה פן תספן מהבו לטע קרא בדרוך יזכור עונם ישוב ירחמנו

אֶהְרֹז אֶת־פֶּרֶךְ הַחֲטָאִת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֹּר בְּעֶדְיוֹ וּבְעֶדֶךָ בֵּיתִי
וּשְׁחַט אֶת־פֶּרֶךְ הַחֲטָאִת אֲשֶׁר־לוֹ וּלְקַח מִלֶּאֱמֻחֶתָהּ גִּחְלִיל־
אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלֶּפְנֵי יְהוָה וּמִלֶּא חֲכִנּוּ קִטְרֹת סַמִּים
דִּקְהָ וְהָבִיא מִבֵּית לִפְרִיָּת וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֹת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי
יְהוָה וְכִסֶּה עֵנָן הַקִּטְרֹת אֶת־הַנִּפְרֹת אֲשֶׁר עַל־הָעֲדוּת
וְלֹא־יָמוּת וּלְקַח מִדָּם הַפֶּר וְהָזָה בְּאֶזְבְּעוֹ עַל־פְּנֵי הַנִּפְרֹת
קָדְמָה וּלִפְנֵי הַנִּפְרֹת יָזָה שִׁבְעַת פְּעָמִים מִזֶּה־דָם בְּאֶזְבְּעוֹ
וּשְׁחַט אֶת־שְׁעִיר הַחֲטָאִת אֲשֶׁר לָעֵם וְהָבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־
מִבֵּית לִפְרִיָּת וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמוֹ כִּאֲשֶׁר עָשִׂה לְדָם הַפֶּר וְהָזָה
אֹתוֹ עַל־הַנִּפְרֹת וּלִפְנֵי הַנִּפְרֹת וְכִפֹּר עַל־הַקָּדָשׁ מִטָּמְאֹת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּמִפֶּשַׁע נִיָּהִם לְכָל־חַטָּאתָם וּכְזֹן יַעֲשֶׂה לְאֹהֲלֵי
מוֹעֵד הַשָּׁנָה אֲתֶם בְּתוֹךְ יִצְחָק וְכֹל־אֲדָם לֹא־יִהְיֶה בָּאוֹל
מוֹעֵד בָּבָאוּ לְכַפֹּר בַּיּוֹם עַד־יֵצְאוּ וְכִפֹּר בְּעֶדְיוֹ וּבְעֶדֶךָ
בִּי וּבְעֶד כָּל־קֹהֲלִי אֵל וַיַּעַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה וְכִפֹּר עָלָיו וְלִי וְלָדָם הַפֶּר וּמִדָּם הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל־
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהָזָה עָלָיו מִזֶּה־דָם בְּאֶזְבְּעוֹ שִׁבְעַת
פְּעָמִים וּטְהַר וּקְדֵשׁ גִּטָּמְאֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְכֹל־הַמִּכְפֹּר

9
504

١

9

701

וקטרת
הסמים

42

בתו

3

17

35

4

1.

1

1

1

20

11

00

3

52

11

71

2

בם סעיפיה מדות — ואת המוצר וסימנה וכלה
יעל — והתורה וסימנה עליו את והיה כי יאשם —

וכלה ושמנה הרעב את מכפר את מהרן ו
מכפר וכפר את מקדש וגשאו את ידיעותי

אחרי מות

וכל נפש ג' וסימ' דמית' תורת' הבהמה אשר תאכל גבלה וכל נפש דמית' וחד' ולכל נפש השרצת ג' וערות ג' בל' וסימ' דמית' וחד'

אחות
אמך
חלצה
לא
א

ג
וחד'
ולכל
נפש

ז
קמ'
יג'
פת'
ה
מכ'

י
רוט'
בספ'

פ
סוף
פיס'

ג'
שנא'
שנא'

כל
חוד'
בת'
היה
הוא
כל
בז'
חוד'
כח'
יוד'

יכרת' וכל נפש אשר תאכל גבלה וטרפה באזרח ובגר ובכל
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר' ואם לא יכבס' ובשרו
לא ירחץ ונשא עונו'

וידבר יהוה אל משה לאמר' דבר אל בני ישראל ואמרת'
אלהם אני יהוה אלהיכם' כמעשה ארץ מצרים אשר
ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני
מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקותיהם לא תלכו' את
משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו' ללכת בהם אני יהוה
אלהיכם' ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה
אתם האדם וחי בהם אני יהוה'
איש איש

אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה'
ערוה אפיק' וערוה אמך לא תגלה אמך הוא לא
תגלה ערותה'
ערוה אשת אפיק' לא

תגלה ערוה אפיק' הוא'
בת אפיק' או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה
ערוה'
ערוה בת בנך או בת בתך לא
תגלה ערוה כי ערוה הנה'
ערוה

וערות ג' בל' וסימ' דמית' וחד'

ירחץ ה' חר' קמץ וז' פתח וסימ' וקדב' והקריב' והיה לפנות פעמין ואם לא יכבס' בתל' קמ' ושחר פתח'
משפטי דקדים לחקתי ג' וסימ' וז' משפט' והארץ תעזב' ותמר' את ב' בו מע' ה' שיע' יע' במשפט' יע'

האלה בלע חול וסימנה למעשים ויהפך את גרביהם והדבית אנשי המדן לנס דהו יבדיל ונשל יי וחב לו ס וצ
אל גליו להרפא דדברי ימים אל מנחם ס כי כל אשר יעשה צ דסמך וסימנה מכל התועבות ייעת כי כל אשר ס

מפניכם ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ
את שביה ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא
תעשו מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוככם
כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם
ותטמא הארץ ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה
באשר קאה אתה גוי אשר לפניכם כי כל אשר יעשה מכל
התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם
ושמרתם את משמרת לבלתי עשות מחקות התועבות
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם

פ פיס סימן ערו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל
ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם
איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה
אלהיכם אלהי פני אלהי אילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם
אני יהוה אלהיכם וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרענכם
זבחהו ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום
שלישי באש ישרף ואם האכל יאכל ביום השלישי

ל
ח
ו
מ

ה
בלשון
חול

ל
ב
ד

ה
ח
בלשון
חול

ל
ב
ד

ה
ב
ד

ה
ב
ד

ה
ב
ד

ה
ב
ד

ה
ב
ד

ה
ב
ד

ה
ב
ד

ה
ב
ד

ה
ב
ד

כל קד אביו ואמו זמא חביו כל אוריתא את שבתותי זמא ואת שבתותי דתחלת קדשים וכל יחזקאל כתר זמא
את שבתותי וסימנה ואת שבתותי וימרו כי אלילם האיללם ב חס וסימנה אל תפנו לא תעשו ס

מן ריש תורת סגלים עד לתגובו מעי' אלהים במג' מעי' וסימנה ושמרתם שחר בשחר ומזרעך ומן לא תגבנו עד וקראתם דבור
צמח וסימנה ובטנה החמישית אל תפנו כחזרה והתקיישתם ומן וקראתם עד סוף דבור צמח וסימנה שבתתי וזכרת להם:

פגול הוא לא ירעה ואכליו עוננו ישא בראת קדש יהוה
חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ובק צרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא
תלקט ובדמך לא תעולל וקרט בדמך לא תלקט לעני
ולגל מעצב אתם אני יהוה אלהיכם לא תגבנו ולא
תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו ולא תשבעו בשמי
לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה לא תעשק את
רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקה לא
תקלל חרש ולפע עור לא תתן מכשול ויראת מאלהיך
אני יהוה לא תעשו עול במשפט לא תשא פנידל ולא
תהדר יגדול בעדק תשפט עמיתך ולא תלך רכיל
בעמי לא תעמד על דם רעך אני יהוה לא תשנא את
אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמך ולא תשא עליו
חטא לא תקם ולא תטור את בני עמך ואהבת לרעך כמוך
אני יהוה אתחקתל תשמרו בזה
שדך לא תזרע כלאים ובגד כל
עליך ואיש כחישב את אשה
עוהו אשפחה

א
בספ
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

מכשול ג' חס בלע וסימנה ולפע עור הנע נתן למען למוג לב
לא יסבון ומה יוכיח לא יאמרו לך וחד והוכח אל יל וחד הוכח ל
וסימנה לא תלך וראיתך אתה נקם נקמת ונות סדר וקם ש

במשפט ה' וצ' וסימנה לא תעשו לא תכירו ויגבה י' על כן לא יקמו ידך עניים שמת פ' רשע שמח בחור וכל חוב וכו'
במה ואות תצית במשפט עמך במשקל ד' בלש וסימנה עול במשפט לחמכם לחוב ולמזבח הקטרת עמך י' טמאנו מקדש

ה

נ
ס
פ

נ
נ
נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

יהוה וכליגור אתך גר בארצם לא
תנו אתו באזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת
לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מערים אני יהוה אלהיכם
לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשהו מאזני
עדק אבני עדק אפדת עדק והיו עדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מערים ושמתם
את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה

20

וידבר יהוה אל משה לאמר ואלבני ישראל את אלהי
איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן
מזרעו למלך מות ומת עם הארץ ירגמהו באבן ואני
אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי
מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את
שם קדשי ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם
מודאי שההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו
ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו
ואת כל הזנים אחרי לזנות אחרי המלך מקרב עמם

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

נ

כל בראשית ריש פיס ולא בר מן צ' לא חרף לא יסור שבט וכל ואלה שמות וכו' וזהו פיס לא בר מן טו' ולא
וסימנה ולא יכלה עור ולא יכלה וזהו פיס ולא יכלה עור ולא יכלה וזהו פיס ולא יכלה עור ולא יכלה
עור ולא יכלה עור ולא יכלה וזהו פיס ולא יכלה עור ולא יכלה וזהו פיס ולא יכלה עור ולא יכלה

קדשים

אע"פ מקדשכם וסימנה ואתה דבר אל בני ישראל ושמרתם את חקתי וקדשתו כי את לחם ולא תחללו את שם מות וקמתו שניהם בבער ערות אביו תכל עשו מות וקמתו קל וסימ את זכר משכני אל כל בהמה כי יהיה בהם אוב

סימן
זלו
א

והנפש אשר תפנה אליה אבית ואליה יד עינים לזנות אחריהם
ונתתי את פני בני פש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו
והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם
ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם
כאיש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת
אביו ואמו קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת איש
אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת
ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות
יומתו שניהם דמיהם בס ואיש אשר ישכב את בליתו מות
יומתו שניהם תכל עשו דמיהם בס ואיש אשר ישכב
את זכר משכני אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו
דמיהם בס ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה
הוא באש ישרפו אתו ואתהו ולא תהיה זמה בתוכם
ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה
תהרגו ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה
והרגת אתה אשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בס
ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה

ל
חם
ג
ז
סוף
פס
י
סמ
ק
ל
מנחת
ל
כל
דמיהם
בס
בסקלה
ג
בער
קמץ
סימן
זלו
י
מל
וב
חם
ל
ג
קמ
בער

ולא תהיה זו וסימנה זמה בתוכם לכם תקומה עדת כי כעצן ודיות דין למעלה זאת לך לפורק לא תקום ולא תהיה
ונאמת מאשונה מקרה כח חס וחד מל וסימנה חס מקרה הערד והחריב את מקורה - ואת אמו ג
אשר יקלל דור אביו

ד' ו' וסימנה את אשר תזרס כמו ממדום שלח חר כנו וחד בנב וחד בכת - הערה ג' וסימנה את מקרה כי את שארן תחת אשר הערה - י' ו' קל וסימ חטום ישאו כפתף ישאו זהב ולבונה המה כלמותם ישאו משל ישאו:

יה
כת
יו
בתו

ג
וחד

והדנה

וחד

וגלתה

ג' הארץ

בתו

ה

חט

בק

ג

מל

ה

חט

בלע

וכל

חקת

וכות

חט

במ

חד

מל

ל

וחט

ל

את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני
בני עמם ערות אחת וגלה עונו ישא איש אשר ישכב
את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה ולוא
גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם וערות
אחות אמך ואחות אבך לא תגלה כי את שארן הערה
עונם ישאו ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דוה וגלה
חטאם ישאו ערירים ימתו ואיש אשר יקח את אשת
אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו ואשמרתם את
כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקניא
אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה
ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את
כל אלה עשו ואקץ בם ואמר לכם אתם תירשו את
ארמיתם ואני אתננה לכם לרשע ויהי ארץ זבת חלב
ודבש אני יהיה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מן העמים
והכרלתם בין הדבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף
הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בדבהמה ובעוף
ובכל אשר תרמש האדמה אשר הכרלתי לכם לטמא

ימתו חט בלע וסימנה כלבתו חר ימתו חט וכל ידמיה במה והיה חטא נשים דגע ימתו כי החיים ידעו
בחקת חט בלע וכל חקתי וכות חט במחד מל וסימנה ולח תלכו ובחקתם לח תלכו עד היום הזה הם
עשים כמשפט הראשון נתן שמש לאור זמם: עקב אשר שמע בתורה מל לטהר לוחם

191

בחדש ז' ר"ע פ"ס וסימנה השלישי הדמיון קדמ' דו' קר' וחכ' דפסח שני הוציע דמלכ'ס וחברו דירמיה הערמות
הוא חדשניסן - וקל'ג וסימנה ולחם ומשכב וספות ב' כו - וב' קל' וסימנה וחמש סחין ויצט' לה' וחד' קל'א כח'קח

נח

אלה הם מועדי ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון מקרא קודש כל מלאכה לא
תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם

כל
מל
במ
א
ח

אלה מועדי יהוה מקראי קודש אשר תקראו אתם במועדים
בחודש הראשון בארבעה עשר לחודש בין הערבים פסח
ליהוה ובחמשה עשר יום לחודש הזה חג המצות ליהוה
שבעת ימים מצות תאכלו ביום הראשון מקרא קודש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה
שבעת ימים ביום השביעי מקרא קודש כל מלאכת עבודה
לא תעשו

קנב

שבת

א

כל
מל
במ
א
ח

קנב

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כיתבאו אליה ארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם
את קצירה והבאתם את עמר ראשית קציר ואת
והניח את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת
ינפנו הכהן ועשו ויפכו את העומר וישתמים
בן שנתו לעלה ליהוה ומנחתו שני עיס סלת מלולה

א

אמר

א

בספ

ונטעמס

וקצרתם

ושבתו

הדרך

א

אמר

אמר

יג חג מתחילין בטעם חזק לרומה וחד נחם לתהומה וסימנה וידבר משה לפע' וידבר משה כן ועזיתם ביד
ועשיתם שער חלה הם משפחת חלה הם חלה דחלו וק' דוד וק' דוד וכן ובער שמואל חתנו
שמואל וק' אשר הלכו וק' ומים ממנו דחם ממנו ופנה קלעים קלעים מרה חתם מרה חתם

ואולם וְסִימְנָה עֲדִים מֵאֵתִים זֶה הַדָּבָר וְהַקְרִבְתֶּם עַל בָּקָר עֶרְבֹה וְכָל נְשִׂימָי קָרִי הַלֵּל הַזֶּה וְהַחֲתִים אֹתוֹ אֲשֶׁה רִיחַ נִחֹחַ ט
וְסִימְנָה וְהִבִּיאה וְהָרִים וְהַקְטִירוּ אֹתוֹ וְהַקְרִבְתֶּם עַל וַיֵּן תִּקְרִיב וְשִׁלְחֻדִּין וְשִׁלְחֻדִּין וְאֵת הַכֶּבֶשׂ כֹּהֵל תַּעֲשֶׂן

בְּשֶׁמֶן אֲשֶׁה לַיהוָה רִיחַ נִחֹחַ וְנִסְכָּה יֵין רַב־יַעַת הַהִיז
וְלֶחֶם וְקָלִי וְכֶרֶם לֹא תֹאכְלוּ עַד עֵצִים הַיּוֹם הַזֶּה עַד
הַבִּיאֲכֶם אֶתְקָרְבֶן אֱלֹהֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל
מִשְׁבַּתֵיכֶם וְסִפְרֹתֵם לָכֶם מִמַּחֲרַת
הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאֲכֶם אֶתְעֹמֶר הַתְנוּפָה שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת
תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ
חֲמִשִּׁים יוֹם וְהַקְרִבְתֶּם מִנְחָה חֹדֶשׁ לַיהוָה מִמֹּז שַׁבָּתֵיכֶם
תִּבְיֹא לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים־עָשָׂר עֶשְׂרִים סֵלֹת תִּהְיֶינָה חֲמֵץ
תִּאֲפִינָה בַּכּוֹרִים לַיהוָה וְהַקְרִבְתֶּם עֲלֵה לֶחֶם שִׁבְעַת כִּבְשִׁים
תְּמִימִם בֶּנֶי שָׁנָה וּפְרִי בֹבֶקֶר אֶחָד וְאֵילָם שְׁנַיִם יִהְיוּ עֹלָה
לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם אֲשֶׁה רִיחַ נִחֹחַ לַיהוָה וְעֲשִׂיתֶם
שְׂעִיר עֲדִים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח
שְׁלָמִים וְהִנֵּף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוֹרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה כִּבְשִׁים קָדְשֵׁי יִהְיוּ לַיהוָה לִכְהֵן וּמִקְרָאֲתָם
בְּעֵצֵם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כֹּל מִלֹּאכֶת עֲנִיָּה
לֹא תֵעֶי חֲקַת עוֹלָם בְּכֹל וּשְׁבַתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְקִצְרֵיכֶם
אֶתְקַצְרוּ אֹתוֹ לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ בִּקְצֶרְךָ וְלִקְטוּ

ונספון
ק
מלן
כת
ה
בסוף
תבנה
וקר
ו
ל
מל
כל
מור
כת
ק
ג
לפין
דגש
ז
ח
ל
על
ז
בטע
בספ
במאל
ול
וידבר
במור
סיע
כור
בר
מן
ז
בוציר
וב
שאר
מור
דכות

ה מלן מורכה ונפחה על מלה מור וסימנ בכל מושכתיכם וכל הדרתה מלכות וכל לולכים למבדאשורה
ונבדויתק יתם והמה סימן מהמנה לוש - שבעת כבשים ו וסימנה והקדשתם פסח בכורים שבתות מלך

זכרון ג' ומל' וסימני' זכרון תרועה לחכם עם הכסיל ואין זכרון - יום כפורים ל' יום הכפרים ל' יצא צבר ל' יצא הצבר [חשן]
לחדש השביעי הזה ג' דסמ' וסימ' בעשור בחמשה ובעשור: בסוכה יום ראשון ושני קורין שור או כשב א' שור או כב' מועדי:

ג' כי תבאו
ג' בחודש השביעי
ג' בחמשה עשר:

קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה
אלהיכם:

ג' ב
בטע
בספ' קב

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר
בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון

ג' ש
דש
כס

תרועה מקרא קדש: כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבנות
אשה ליהוה:

ג' ל
וחי
יום
כפרים

ואמר יהוה אל משה לאמר:
אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא

ג' ל

קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה
ליהוה: וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום

ג' ל
דס

כפרים הוא לכם עליכם לפני יהוה אלהיכם כי כל הנפש
אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה וכל הנפש

ג' ל
זר
עמ
זכ
חר
עמיה

אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדת את
הנפש הרחוקה עמה: כל מלאכה לא תעשו חקת עולם

לדורותיכם: שבת שבתון הוא לכם ועניתם
את נפשותיכם לחדש שבת מערב עד ערב

תשבתו שבת
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר

חשן משפט ל' חשן המשפט ל' כי שמים ל' כי שמים ל' סל לית כות - מקרב עמיה ג' וסימ' בגפ' והאבדות מעמיה
שבתכם ל' מוראכם ל' מעריצכם ל' בשבועותיכם ל' בחספכם ל' במעצכם ל' בעצרותיכם ל' ברכותכם ל' מתנותיכם ל'
ואם חל הסכה בשבת הראשון קורא שור או כשב א' שבת ג' זה מועדי: ג' כי תבאו ה' וספרתם: ובה' שבת

ידעו יצ' וסימנה למען ידעו קומינא והשתבית יצרי פסל כלם למען ידעו ממזרה שמש ולא ילמדו עוד ואטמה אותם באר ימי הפקודה
כל תפלה כל תפלה ודב' ימים ואתה תשמע מן השם שיתנה לך מורה למען ידעו דור אחרון ואמרו צריכנו לה ידעו מה מערכת ב

קמץ ומן בני
הקדמים

ידין
חם
בתו

וידבר משה את מערי יהוה אל בני ישראל

24

וידבר יהוה אל משה לאמר יצו את בני ישראל ויקחו אליהם
שמן זית זך בתית למאור להעלות נר תמיד מחוץ לפרכת
העדות באהל מועד יערו אותו אהרן מערב עד בקר לפני
יהוה תמיד חקת עולם לדתכם על המנרה הטהרה יערו
את הנרות לפני יהוה תמיד

ד

ז
מל
בתו
מל
בתו

ולקחת סלת ואפית אותה שתים עשרה חלות של עשרונים
יהיה החלה האחת ושמת אותם שבע מערכות שש
המערכות על השלחן הטהר לפני יהוה ונתת על המערכת
לבנה זכה והיתה להם לאזכרה אשר ליהוה ביום השבת
ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית
עולם והיתה לאהרן ולבניו ואכלוהו במקום קדש כי קדש
קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם ויעא

ה
חם
ז
וחו
וללחם
לחם
נרעב
חם
חם

ז
וחו
לחם
ש/ם

ז
בתו
לחם

בן אשר יכנס אליו והוא בן איש מערי בתוך בני ישראל
וינעו במחנה בן ישראל ויש ישראל ויקב בן אשר
הישראלית אתה שם ויקלל ויב' אנו אתו אל משה ושם אמו

על בן בשתי נקודות לא מקר ומטעים צמד מקר וסימנה בן ששי לערב וימלט בן אחר ולמכיש שבת בן קטן והוא בן פנין
וכל בן מקר ולא מטעים צמד וסימנה ושחט את בן הבקר בן הישראלית בן ידכיהו בן יחיר בן משלמה משלם בן בדכה
הבן מזה שנה יולד וינעו ב וסימנה שבעה בשדה ס ויקב ב בתו לט וסימנה בן האשה חר ברלית

הוציא ה' וסימנה ער מי יד פה את המקל ידש מיטיבים המלכותה וחד והוציא את עמי ס כד מלכותה וסיה וקצ משפט
וכל ישראל ויצא מל וסימנה את המקל את אבותינו ידשמוא את מוריה וכל כתוצ כח מל צמח חס את מעצב בית הכער

125.1

८

x

1.

כח

١٢

5

471

והוציא

מלך

50

9

27
פ

١٥١

۴۴۲

1101

د

17

שְׁלֹמֵת בַּת דָּבִיר לְמִטְהָדָן וַיֵּצֵאוּהָ בַּמִּשְׁמֶר לְפָרֶשׁ לָהֶם
עַל פִּי יְהוָה

וידבר יהוה אל משה לאמר הוצא את המקל אל מחוץ
למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו
כל העדה ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש בייקלו
אלהיו ונשא חטאו ונקב שם יהוה מות יומת רגום ורגמו
בו כל העדה בגר באזרח בנקבו שם יומת ואיש כי יכה
כל נפש אדם מות יומת ומכה נפש בהמה ישלמה
נפש תחת נפש ואיש כריתתן מוס בעמיתו כאשר עשה
בן יעשה לו שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן
כאשר יתן מוס באדם כן ינתן בו ומכה בהמה ישלמה
ומכה אדם יומת משפט אחד יהיה לכם בגר באזרח
יהיה כיאני יהוה אלהיכם וידבר משה אל בני ישראל
ויציאו את המקל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן
ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה

ס'מן מערי

ᠳᠤᠰᠤ ᠶᠤᠨ

וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶל־מִשְׁהַבֶּהֱרַר סִינַי לֵאמֹר וַיִּבְרַךְ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְנָשָׂא יָז וְסִימָנָהּ וּשְׁמָתָא שְׁתֵּי וְנָשָׂא אֶהְרֹן דְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה אֵל הַשְּׁלֹחַן וְהִיא עַל מַעְרֹן וְנִפְשׁ כִּי תַחְטֹט וְאִם נִפְשׁ וְנָשָׂא
הַשְּׁעִיר וְאִם לֹא רָבִם וְהַלְבֵּעַ יִשְׂרָאֵל וְאִם הַפֶּדֶר יִפְדֹּ וְיִצֹן הַמֶּלֶךְ אֶת הַלֵּלִיבֹן וְנָשָׂא נֶס וְחִבְדֹּן וְנָשָׂא עֵנֶף וְנָשָׂא הַמִּזְבֵּחַ
הַנֶּעֱבֹר לָבִם — רָגִימָה אֶת הָ וְסִימָנָהּ וְיִצְחָק אֶת וְיִרְגֵּמוּ אֹתוֹ כֹּל אֶת הַיָּדוּרִם דְּמֶלֶךְ וְחִבְדֹּן וְנָשָׂא יִמֹּ וְשִׁקְדֹן עֵלֶן

וקטן

תזמור וחס בלע וסימ ושיש שפס וכדמך לה תזמור וזמור זר וזמור שחט — תקצור ב מל וסימנה את ספיה חזרת תזמור
וחזר הקצור קצרה — שבת ופתח וסימנה והיתה שבת עלת שבת להכל קדשך וכל שבת שבתון כות —

ואמרת אלהם כי תלאו אלה ארץ אשר אני נתן לכם ושתתק
הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך ושש שנים
תזמור פרמך ואספת את תבואתה: ובשנה השביעית שבת
שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע ופרמך
לא תזמור: את ספיה קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא
תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם
לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים
עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כלתבואתה
לאכלה: וספרת לך שבע שבתות שנים שבע
שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע
וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחודש השבעי
בעשור לחודש ביום הכפר יצא עבדך שופר בכל ארצכם:
וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ
לכל ישביה: וכל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו
ואיש אל משפחתו תשבנו: וכל הוא שנת החמשים שנה
תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיה: ולא תבצר
את נזירי: כי וכל הוא קדש תהיה לכם מן שדה תאכלו

י
חס
בלע
זק
קמ
בחקה
דכרמ
י
מ
י
ל
י
ז
חס
ל
וחז
שבות
שנים
י
מל
ובפס
ח
חזרתם
לכל
ח
מל
י
זרע
ל
י
זרעו
מל
מל
מל

שופר ב מל בזה והעצרת ב בו: וכל נביד וכוונתם כות מל במל חס אל חכך בדי שופר ומן וקרא ממשלום עד סוף ספרת
יובל מל בלע וסימ וקדשתם את כי יובל היא בשנת היובל במספר שנים וחס לה מעשה בשנת היובל בתרד בקרן היובל

ו זוגין מן צב וחר כת הי וחר כת יור וסימנה ושהו מגיש ושהו תרומות כל מדוה וכל מדוה בזה דרכיו בזה שמי מזה אהים מזה חרוב ודומה קשת וזמי קשת דומה פני המלך כל דמי צם הקנה לקנה קנה בול חס צמץ מל וסימ הקנה אלשמה קנה כמור קנה

דע יאמר הקנה

ל

לז

צק

ז

חמלך

חת

נדח

ח

מל

בלט

קט

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

אחיו ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא פרי גאלתו וחשב את שני ממכרו והשיב את העוף לאיש אשר מכרו ושכב לאחזתו ואם לא מצא ידו וליהשיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היכל וימצא ביכל ושכב לאחזתו ואיש כי ימכר בית מושל עיר

חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו ואם לא יגאל עד מלאות לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו ולדלתיו לא ימצא ביכל ובתי החצרים אשר אולתם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלתה יהיה לו וביכל ימצא ועד הלויים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללויים ואשר יגאל מן הלויים וימצא ממכר בית ועיר אחזתו ביכל כי בתי ערי הלויים

הוא אחזתם בתוך בני ישראל וישדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם ופי ימכר

אחיו ומטה ידו עמך והחזקתו גר ותושבו עמך אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיו וחי אחיו עמך את כסף לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך אני

לאיש יצ וסימנה מזמרת הרעיתם לכלם נתן וחשב את שני וחשב וזם אין את צד ונגשה ותישנה בטרם נלך ועשה יעשה ישב הילך המצדונות משפט משפט יצד שמהה כבוד ערב תאמר תורע לבוש ונתן ויקח המן בת וחד ולחיש

כְּשֶׁכֵּר ב' וְסִימָה כְּתוּשָׁב עוֹד יִדְעָה וְחָדָשׁ וְכִשְׁכֵּר יִקְוָה — וְעִבְרִיךְ וְאִמְתִּיךְ וְעֶשֶׂד וְכִכְסִּים וְעִצְרִיךְ וְעִמְיִיךְ וְכִמְחָה וְכִשְׁמֵן וְהֵם וְכִנְהֵם —
סִבִּיבִיתֶכֶם ג' בְּתוֹ וְסִימָה וְעִבְרִיךְ וְאִמְתִּיךְ לֹא תִלָּן מֵאֵלֶּי מִיָּעֵם מִלֹּא וְשֶׁלֹּא חֵם — הוֹלִיךְ ב' חָדָשׁ מִלֹּא וְחָדָשׁ וְסִימָה חֵם עֵמֶס וְהִיא מִלָּן.

יהוה אלהיכם אשר הוא יצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם
 את ארץ כנען להיות לכם לאלהים וכן
 ימנע אחר עמך ונמכר לך לאת עבד בו עבדת עבד פשעו
 כתי שש יהיה עמך עד שנת חיל יעבד עמך ויציא מעמך
 הוא ופניו עמו ושש אל משפחתו ואל אחזת אביתו ושוב
 כי עבדי הם אשר הוא יצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו
 ממכרת עבד ולא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך ועבדך
 ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתכם מהם
 תקנו עבד ואמה וגם מבני הגוים הנגרים עמכם מהם
 תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם
 והיו לכם לאחזה והתעללתם אתם לבניכם אחריכם לרשת
 אחזה לעולם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש
 באחיו לא תרדה בו בפרך וכן תשיגו
 גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך
 או לעקר משפחת גר אחרי נמכר גאולה תהיה לו אחיך
 מאחיו יגאלנו אודיו או בן דודו יגאלנו או משאר בשרו
 ממשפחתו יגאלנו אזה שיגה ידו ונגאל וחסב עו

כל	ז
מל	י
בד	
מן	ז
ה	וחד
חט	וכשכיר

ב
בתו
וחס

494

۶۶۶

י
ג
ז
ח
ו
מ
ז
ו
ח
ו
ח

三

237

6
 401
 75

ל
ומה
נשיגה

לעקר ל' עקר ל' ובקבוק ל' תנקר ל' בידק ל' בקרקר ל' בקר ל' יתבקר ל' יבקר ל' כול ל' תכנות ^{ל'} וממשכו
 יושלוו בעדן ממשפחתם: וחד משפחתם יולשמע ידב ימים ^{ל'} הגרים י וסימנה ולשכיר וגם מבני והי
 בצ את כל יהודה ^{ל'} קנהו ב' חס וסימנה וחשב ידע שור ^{ל'} ומך ל' וחד מך ^{ל'} גשי

שני ג' וסימנה ישיב את גלותו מספר שני ד' ויב ור' שיהיו ימי שבו וקדחת - ד' פס ריש פים לא לא לא וסימנה לא
יקחה קדחה לא תעשו לכם חללים לא אל עמים רבים לא רגל על לשון - יקח ו וסימנה מלחמת ביולה עוד ופניה ימכר יבקר:

ל
ח
ז
ח
מ
ב

משנת המכרו לו עד שנת היכל והיה כסף ממכרו במספר
שנים כימי שכיר יהיה עמו ואם עוד רבות בשנים לפיהן
ישיב גאלתו מכסף מקנתו ואם מעט נשאר בשנים עד
שנת היכל וחשכלו כפי שניו ישיב את גאלתו בשכיר שנה
בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעינך ואם לא יגאל באלה
ויצא בשנת היכל הוא ובעניו עמו כי לי בני ישראל עבדים
עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם
ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני
יהוה אלהיכם ואת שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה

ד
ס

ז
ס
פ

פ
ל
ל
ל

ז
מ

ז
ר

פ

ב

ו

כ

ו

פ

ז

ח

פ

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ונתתי
גשמיכם בעתם ונתתה הארץ יכולה ועץ ושרה יתן פרי
והשיג לכם דיש אתב עיר ובעיר ישיג את זרע ואכלתם
לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם ונתתי שלום
בארץ ושבבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מזה הארץ
וחרב לא תעבר בארצכם וירדפתם אח איביכם ונפלו לפניכם

נענה הארץ יכולה ד' וסימנה ונתתי גשמיכם ונתן עץ השרה חרץ נענה יכולה גם יתן הטוב - והשבת י' וסימנה
ונתתי שלום ופירות מערי יהודה למואב והבאתי זמתיך שוריק מצרים והאבדתי וזמתי להם ממלכות כל משוש

והקיימת וכתב וסימנה את בריתו הן נאמן בדרך אתה לבי זרעך ושמול נביא תענה ויחזקל ונעני כדור וגו' וסימנה קרמאה ויחזקל זרעך ודברי ימים מלכותך ושאר הקמתי חס דחס כנחשח ב חס בלע וסיל ואת מרצבם

כעמין
דמט

לְחָרֵב וּרְדֹפוֹ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה יִרְדְּפוּ וְנִפְלוּ
אִי־יָכֶם לִפְנֵיכֶם לְחָרֵב וּפָנִיתִי אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי
אֶתְכֶם וְהִקִּימֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶכְלֶתֶם יֶשֶׁן נוֹשָׁן וַיֵּשֶׁן
מִפְּנֵי חֲדָשְׁתּוֹ יֵיאוּ וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹאֲתַנְעַל נֶפֶשׁ
אֶתְכֶם וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ
לִי לְעָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מֵהֵיתָ לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מַטְּתָם עֲלֵיכֶם וְאֶחָד
אֶתְכֶם קוֹמֵמִיּוֹת

ו
וה
ורבבה
ו
כת
ק
וג
מל
דמל
ושל
חס
דחס

ה
חס
ומל
ל
ומל

ה
פס
אית
כהו
וחס
ל וחס

ל
ל
ל
וחס

ל
בשניהם

ל
וה
חס
עד
תכלת
שדי
וחס

וְאֶסְלַח תְּשַׁמְעוּ לִי וְלֹאֲתַעֲשׂוּ אֶת־כְּלֵה מִצֹּת הָאֱלֹהִים וְאִם
בַּחֲקֹתַי תִּמָּאֲסוּ וְאִם אֶת־מִשְׁפַּטִּי תִנְעַל נֶפֶשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לְהַפְרֹכֶם אֶת־בְּרִיתִי אֲחִי אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹאת לָכֶם
וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת־הַשְׁחָפֹת וְאֶת־הַקְרָחַת מַכְלֹת
עֵינִים וּמַדִּיבַת נֶפֶשׁ וְזָרַעְתִּים לְרִיחַ זֶרַעְכֶם וְאֶכְלֶהוּ אִי־יָכֶם
וְנָתַתִּי פָנֶי כָכֶם וְנִגְפֹתֶם לִפְנֵי אִי־יָכֶם וּרְדּוּ בָכֶם שְׁנֵי אִי־כֶם
וְנִסְתַּתֶּם וְאִי־דִדְתֶּם אֶתְכֶם וְאִם עַד־אֱלֹהִים לֹאֲתַשַׁמְעוּ לִי וַיִּסְפָּקוּ
לִי־סֶרֶה אֶתְכֶם שִׁבְעַ עַל־חַטֹּאתֵיכֶם וּשְׁבַרְתִּי אֶת־גִּאֲזוֹן
עֲזָכֶם וְנָתַתִּי אֶת־שְׁמֵיכֶם כְּבָרְזֹל וְאֶת־אֶרְצְכֶם כְּנַחֲשָׁה

ה פס אית בכל חד מעין ואם וסימנה ואם בחקתי תמאסו ואם בברמה הטמאה ואם לא ינאל ואם יחבאו
ואם כביאיהם ח להעלות ואם אב אע ואם תדרשוהו ח טעיה פנ ח וסימ בנפש האכלת ונגפתם והש

והשלחת ג' וסימנה חית השויה רעב רעב בארץ — ושלחה ג' בלע וסימנה והכריתה נשים חרדך מחוץ שכלה חרב
חד בת וחד בנב וחד בכתל — והכריתה לכתל ואל וכל לשון ויש קל מל צלח חס בנב ולא בהכרת — ואכרתה ושמאל

וְתָם לְרִיק כַּחֲכָם וּלְאַתְתָן אֲרֵי עֲכָם אֶת־יְבוּלָה וְעֵץ הָאֲרֶז לֹא
יִתֵּן פִּרְיוֹ וְאִם־תִּלְכּוּ עִמִּי קָרִי וּלְאַתְאֲכֹנוּ לְשִׁמְעַ לִי וְיִסְפְּתִי
עַל־יֶכֶם מִכָּה שָׁבַע כַּחֲטֹאתֵיכֶם וְהִשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת־חֵי־ת
הַשָּׂדֶה וּשְׂכִלָּה אֲתֹכֶם וְהִכְרִיתִהָ אֶת־בְּהֵמַתְכֶם וְהִמְעִיטָהּ
אֲתֹכֶם וְנִשְׁמֹדְרֵיכֶם וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא־תוֹסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם
עִמִּי קָרִי וְהִלַּכְתִּי אִתִּי אֲנִי עִמָּכֶם בְּקָרִי וְהִבִּיתִי אֲתֹכֶם גַּם־
אֲנִי שָׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם וְהִבֵּאתִי עַל־יֶכֶם חֶרֶב נִקְמַת־נַפְסִים
בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל־עֲרֵיכֶם וּשְׁלַחְתִּי לְבַר־בְּתוּכְכֶם וְנִתְּתֶם
בְּיַד־אֹיְבֵיכֶם בְּשִׁבְרִי לְכֶם מִטָּה לֶחֶם וְאָפּוּ עֶשְׂרֵי נְשִׁים לְחֶמֶקֶם
בְּתַנּוּר אֶחָד וְהִשִּׁיבּוּ לְחֶמֶקֶם בְּמִשְׁקֵל וְאֶכְלֶתֶם וּלְאַתְשִׁבְעוּ
וְאִם־בְּזֹאת לֹא־תִשְׁמַעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם

עמי בקרי: והלכתי עמכם בחמת קרי: ויסרתי אתכם את
אני שבע על חטאתיכם: ואכלתם בשר בניכם ובשר
בנותיכם תאכלו: והשמדתי את צמתיכם: והכרתי את
חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי
אתכם: ונתתי את עריכם חרבה: והשמותי את מקדשיכם
ולא אריח בריח נחחכם: והשמתי אני אתה ארץ: ושמו

ושלחתה בלע וסימנה צתועכם וכלי יד בזה רצו תחת אשר לא שמעו וכל יחזקא וישעיה ודניאל
צתנור ל צתנור ל צנע ל צמלכה ל צמלכה ל כול לית דותה והשמות ב מל וסמ מקר שנים על
ולא הדיח ב וסימ צתועכם בעצרותכם בדיח ב וסימ ולא הדיח ארצה חתכם

ל. ז. ל.
חם
כלים
ומכחם
ש.
בעי.

מיטע
קדמ
זין
תני
כחטא תיכס
תלי
ורציע
זין
דא

4

י
 בעז
 י
 ח
 ח
 ו
 ח
 ו
 ח

198

ג פיס אית כלל חד מנהון ואם אם וסימנה ששים שנה ככה את עשה ואם לא השחוק היה כלל מנן קודם לשקלים
כמה בכסף שקלים חמשים ואת חקת ה וסימנה את משפטי געלה נפשם ותמו את יען משפטי ואת תורתיו

ו
ה
ד
ג
ב
א
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

יען וכלי ען במשפטי מאסו ואת חקת געלה נפשם ואף
גם זאת בה יותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא תעלה
לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם וזכרתי להם
ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני
הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה ואלה החקים והמשפטים
והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני
ביום משה

ו
ה
ד
ג
ב
א
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשית ליהוה והיה ערכך
הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך
חמשים שקל כסף בשקל הקדש ואם נקבה הוא והיה
ערבך שלשים שקל ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים
שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרה
שקלים ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך
הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערבך שלשת שקלים
כסף ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך
חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים ואם מן הוא

אע"פ סוף פיס וסימנה וחי בהם שנה בשרו ומזרעך לא תתן לא תלך וכל לא תקום ולא ושרט לנפש את שבתות
מפני שיבה ושמרתם את כל חקת מכל העמים נבילה וטרפה כי נזר שמן אשר הם מקדשים ולא ונותרו ושלמה
המוציא אותם את שבתו בחרה וזכרת להם ברית יפלא וחס בלש וסימנה טר לטר מנוח ונשית יפלא יפלא

יקדש ג' חס יור בליע וסימנה ואיש כי יקדש ויקדשו את קדש והקדשם ליום הריגה וכל מקדשים כות חס כל ליע שעונים חס בלע מל ועד חלקת דרכ ימים והוא נלחם כל ריש פיס דספר ואם בלע חס וסימנה עלה כשב הכהן תורה בחקתי עור רבוב

משנת
א

השדה המקדש אתו ויסף חמשת כסף ערבך עליו וקם
לו ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש
אחר לא יגאל עוד והיה השדה בעאתו וכל קדש ליהוה
כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו ואם את שדה מקנתו
אשר לא משדה אחזתו יקדש ליהוה ויחשב לו הכהן
את מכסת הערבך ער שנת היכל ונתן את הערבך ביום
ההוא קדש ליהוה בשנת היכל ישוב השדה לאשר קנהו
מאתו לאשר לו אחזת הארץ וכל ערבך יהיה בשקל
הקדש עשרים גרה יהיה השקל אך זכור אשר יבכר
ליהוה בבהמה לא יקדש איש אתו אם שור אם שוה ליהוה
הוא ואם בבהמה הטמאה ופדה בערבך ויסף חמשתו
עליו ואם לא יגאל ונמכר בערבך אך כל חרם אשר
יחרם איש ליהוה מכר אשר לו מאדם ובהמה ומשדה
אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש שקדשים הוא
ליהוה כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מור
יומת וכל מעשר הארץ מזרעה הארץ מפרי העץ
ליהוה הוא קדש ליהוה ואם גאל יגאל איש ממעשרו

כל
לע
כת
הי
בלע
ז
כת
יור

ל
שור
ז
זכור

ל
א
דגש
חס

ל
חס
וחר
בלע
חס
חס

ל
כת
וחר
קמץ

כל ליע שדה כת הי בלע יור וסימנה הרי בלע על שמים סופדים ויהי בימי שפט השפט קדמה שמענהו אל תשיג לכונו ולבע אהרן כול טת יור יחרם ג' פת וחור קל וסימ כל חרם זכור לאלהים יחרם כותר קמץ יחרם ב' חס יור בליע יחרם איש חרם ומקדש חמשת

חרין השדה
יחרם כל רכשו
אחס

בחקת

גַּלְגַּל ג' וְחַס וְסִימָנָה יִגְאֻלָּהּ הַמְקֻדֶּשׁ מִמַּעֲשָׂרוֹ וְכָל גִּלְגַּל כּוֹתֵחַס יִחַס בְּמִזְבֵּחַ מִלְּבַשׁ וְסִימָנָה וְכָל לִצְוֹן
גִּלְגַּל הַהוּא מִשְׁחַת חֵיכִי לְרַע וְכֵן וְסִימָנָה לֵאמֹר יִבְרָךְ רַגְלֵיהֶם הַחֲמֻדִּים וְיִשְׁעֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְיִמְשְׁלוּ.

חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו וְכָל מַעֲשֵׂה בְקָרוֹ וְנֶאֱזָן כָּל אִשָּׁה
יַעֲבֹד תַּחַת הַשָּׂבֶט הָעֶשְׂרִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא
יִבָּקֵר בִּיקָטוֹב לִרְעוּלָא יִמְיָרְנוּ וְאִם הֵמָּר יִמְיָרְנוּ וְהִיא
הוּא וְתִמְוֶרְתּוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ לֹא יִבָּא לָאֱלֹהִים הַמַּעֲוֹת
אִשָּׁה עֹוֶה יְהוָה אֶת מִשְׁהָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהָרְסִינֵהּ

עו ו ג וו ס מן כרע

ברוך יי לעולם

אמן ואמן

סכום הפיסוקים של ספר שמונה מאות
וחמשים ותשעה סימן נפ"ף

[illegible]

וידבר יי אל משה ויחם לחמר וסימנה לך דלך עלה מזה אחרי מות בחר סיע במדבר סיע ריש ספר במדבר סיע ופקן במדבר סיע וייעשו את הפסח בערבית מואב בעצם היום הזה וידבר במדבר סיע ג וסימנה ריש ספר אפקר את פסח

שני
א

ו הגה

יחם
לחמר
בתו

כל

חול

ונצי

חם

צמ

חד

מל

וכל

כח

כוח

מל

כל

מל

חוד

ג

בטע

בענ

סיה

סצן

ז

קדואי

מל

בתו

ל

חוד

הקד

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד
לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמור
שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות כל זכר לגלותם מלון עשרים
שנה ומעלה כל יעא עבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם
אתה ואהרן ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש
לבית אבתו הוא ואלה שמות האנשים אשר יעמדו
אתכם לראובן אליעזר בן שריאור לשמעון שלמיהאל
בן עורישדי ליהודה נחשון בן עמינדב לוי ששכר נתנאל
בן עזר לזבולן אליאב בן חלון לבני יוסף לאפרים
אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור לנחמן
אבירן בן גרעני לרן אחייעזר בן עמישדי לאשר פגעיאל
בן עכרן לגד אליסף בן עואל ללפתלי אחירע בן עינין
אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי
ישראל הם ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר
נקבו בשמות ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני
ותלדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מלון

ואתכם ג וסימנה יהיו איש ועתה כבוד הספר ויהוה ב כו — אבותם ז מל בתו וסימנה מלה קריאי ואתכם
אהרן: שחר חוריתא ואמרו על ויקראו גם בעהם ועבדלו ועזרה ומה יכלו להגיד בתורה כלן חס ושל קד מל —

בכור וחס וסימנה בכור ישמעאל ואלה שמות בני ישראל אשר באתם ויהיו בני ראובן פקד כל בכור זכר ולקחת את
הלוים ל קרימי ופיס: ונחך לא תעבד בכור שוריק: וכל הבכור כות צמדי מל בתו וכל נביאים וכתובים כות מל צמדי חס

עשרים שנה ומעלה לגלותם באשר ענה יהוה את משה
ויפקדם במדבר סיני ויהיו בני

כל
סכ
כ
צמ
ב
בזר
סיע
מל
בתו

ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות לגלותם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
עבא פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלה וחמש
מאות:

כל
קל
מל
צמ
ג
חס

לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר
שמות לגלותם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
עבא פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלה ושלוש
מאות:

לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא עבא פקדיהם למטה
גד חמשה וארבעים אלה ושש מאות וחמשים:

ט
מל
בתו
וכל
נבי
וכתו
כות
מל

לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא עבא פקדיהם
למטה יהודה ארבעה ושבעים אלה ושש מאות:

כל
הח
חס
צמ
מל

ויקרא

שמות ט מל בתו וסימנה ויקרא האדם ויקרא להן שמות ראש ואת כל העדה ויהיו בני ראובן לבני שמעון לבני גד
לבני מנשה לאלה תחלק הארץ: וכל נביא וכתו כות מל: וכל שמות כות מל צמדי חס בזר: וחמשים וסוף פיס
ואינון בזר וסימנה בקע לגלות פקדיהם ושבע גר ויהיו כל הפקדים וצמדי ופקדיהם ושבע גר מל פקדיו בני ישראל

כל התורה משפחתם למשפחתם חס צמח מל וספורי בני גרשון למשפחתם וכל נביאים וכתובות צמח מל וספורי דאובן קדמא מנשה תרין ביה שמעון קדמא זבולן בתראה אשר קדמא יושכר קדמא וכל כתובים כותה מלאים

פ
לְבִנֵי יִשְׂשָׁכָר תִּזְדַּחֲתֶם לְמִשְׁפַּחְתְּכֶם לְבֵית אֲנֹתָם בְּמִסְפַּר
שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא עֲבָא פְקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה יִשְׂשָׁכָר אַרְבַּעַה וְחֲמִשִּׁים אֱלֹה וְאַרְבַּע מֵאוֹת

לְבִנֵי זְבוּלֹן תִּזְדַּחֲתֶם לְמִשְׁפַּחְתְּכֶם לְבֵית אֲנֹתָם בְּמִסְפַּר
שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא עֲבָא פְקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה זְבוּלֹן שֶׁבַעַה וְחֲמִשִּׁים אֱלֹה וְאַרְבַּע מֵאוֹת

לְבִנֵי יוֹסֵף לְבִנֵי אֶפְרַיִם תִּזְדַּחֲתֶם לְמִשְׁפַּחְתְּכֶם לְבֵית אֲנֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא עֲבָא
פְקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אֶפְרַיִם אַרְבַּעִים אֱלֹה וְחֲמִשׁ מֵאוֹת

לְבִנֵי מְנַשֶּׁה תִּזְדַּחֲתֶם לְמִשְׁפַּחְתְּכֶם לְבֵית אֲנֹתָם בְּמִסְפַּר
שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא עֲבָא פְקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֱלֹה וּמֵאוֹת

פ

כל
התו
מל
בר
מן
ג
חס

כל
כת
ין
בר
ל
ה
חס
בר
מן
ח
מל
וכל
נני
כור
חס
בר
מן
ז
מל
וכל
כית
כות
מל

סימן מנן שבטין דאובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות סימן מוֹתָק: דשמעון סימן נטש דגד סימן מה תולן
דיהודה סימן עף תול: דישכר סימן נזח: דזבולן סימן נזח: דאפרים סימן מוֹתָק: דמנשה סימן לבר
דבנימין סימן להח: דרץ סימן סבשור דאשר סימן מאתק: דנפתלי סימן נזח: סימן הכל תולן תולן

אבותן ט' דתו וסימנה יחזקת הוא הין למשפחתו נשבעת שלח לך וכל תסב קדמי ושלח הדין כי חביבונן

לְבִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר
שָׁמַת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶזְעָא עֲבָא: פְּקָדֵיהֶם
לְמִטָּה בְּנִימָן חֲמִשָּׁה וְשָׁלֹשִׁים אֱלֹהִי וְאַרְבַּע מֵאוֹת:

כל
התנ
חס
במ
ט
מל

לְבִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר
שָׁמַת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶזְעָא עֲבָא: פְּקָדֵיהֶם
לְמִטָּה בֶּן שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֱלֹהִי וְשִׁבְעַת מֵאוֹת:

סימן
כל
כל
כל
פסוק
והתוך
הוא

לְבִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר
שָׁמַת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶזְעָא עֲבָא: פְּקָדֵיהֶם
לְמִטָּה אֲשֶׁר אַחֲרָי וְאַרְבָּעִים אֱלֹהִי וְחֲמִשׁ מֵאוֹת:

מקמעה
דש
ובנקוד
חזות
נדרש
וכל
חזק
וסמוך
מקמעה

בְּנֵי נִפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר
שָׁמַת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶזְעָא עֲבָא: פְּקָדֵיהֶם
לְמִטָּה נִפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים אֱלֹהִי וְאַרְבַּע מֵאוֹת:

לה
ימוד
ובה
לעולם
תמוך

אֱלֹהֵי הַפְּקָדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנָשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל

כל
מל
בת
צר
מן
חס

כל ספר כל יצא עבא במג כל יצא עבא בישראל וסימנה מבן עשרים שנה קדמי ויהיו כל פקודי שמו
את ראש כל עת בתרם בני נפתלי ב' רבא וחבד ופינחס ונשיא ישראל וסימנה מלך הפך כל הפך:

המחנה ג' חס וסימני מחנה הלויים כל בקורוי המשכן מאסף לכל ושלשים ב' וכתבן וסימנה יסעו תחתיהם

203

יסעו: ונסע אהל מועד מחנה הלויים
 בתוך המחנה כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו להגליהם
 דגל מחנה אפרים לעבאתם ימה ונשיא
 לבני אפרים אלישבע בן עמיהוד: ויצבאו ופקדיהם ארבעים
 אלה וחמש מאות: ועליו מטת מנשה ונשיא לבני מנשה
 גמליאל בן פדה צור: ויצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלה
 ומאתים: ומטת בנימין ונשיא לבני בנימין בוגדעני:
 ויצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלה וארבע מאות:
 כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלה ושמונת אלפים ומאה
 לעבאתם ושלשים יסעו: דגל
 מחנה דן עפקה לעבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן
 עמישדי: ויצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלה ושבע
 מאות: והחנים עליו מטת אשר ונשיא לבני אשר
 פגעיאל בן עכרן: ויצבאו ופקדיהם אחר וארבעים אלה
 וחמש מאות: ומטת נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע
 בועיץ: ויצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלה וארבע
 מאות: כל הפקדים למחנה דן מאת אלה ושבעה וחמשים

ג
חס
כל
וצע
קל
חס

ג
דיע
כל
חס
הח
ג
בטע
ג
חס
חס
ובתו

ה
חס
דגלי
כול
חד

ג
דיע
חס
בטע

ופקדיהם ג' חס וסימנה דגלים כללון חדמן יששכר זבולן ראובן כזר: ופקדיהם דמורי משה בעמך
 נפתלי סימן מנחם ופטוס סימן מטת מטה כל דסמך בשתי נקודות וכל מוכרת בשלש נקודות

והלויים יא ריש פיס וסימנה למטה חבתם יחננו סביב לא התקדדו יסמכו את ידיהם הורידו את חרון לעמת תדומת
הבהנים המשרדים לכלאחיה על האוצרות מחשים לאמר לכל העם וישועבן יחזקה ישוע ובענין ס - אלה שמות ה

ריש פיס
וסימנה
בענין
בני חרון
המשרדים
האנשים
אשר
שלח
יחננו
לכס
הנצרים
אשר
א

אלה ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם

אלה פקודי בני ישראל ללכת אבתם כל פקודי המחנה
לעבאתם שש מאות אלה ושלשת אלפים וחמש מאות
וחמשים ואלוים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה ויעשו בני ישראל לכל אשר צוה יהוה
את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על
בית אבתיו

ו
והלויים
והלויים
כילם
וכלכלו
ג
בק

ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר
סיני ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר ואלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא
ידם לכהן וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בקרבם אנשי זרה
לפני יהוה במדבר סיני ובענין לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר
על פני אהרן אביהם

ל
יס
וכל
ענין
דכות
כמות
הל
ג
חד
חס
והד
חל
דפינהס

וידבר יהוה אל משה לאמר הקרב את מטת לוי והעמידת
אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו ושמרו את משמרתו ואת
משמרת כלה עדה לפני אהל מועד לעבד את עבודת המשכן

ג
וחד
ואקרב
ז
יסמ

על בית יג וסימנה ויגשו אל האיש למשפחתו קמות תחת וייעזמו וימשחו מספר התקועית בפרצות אסתר ותקן
ויותם דבד ימים פקדת ותשם אסתר וכל מלכים וישעיה וירמיה ותרי עשר בות צמ יא וסימנה הגלגל והלכו עמים
וחבל פרד והק קרמ דפיס והרצים החעות הכלה הוציאה שנים בן המעשר ס - משמרתו ג וסימל ושמרו את והבית את

ואני יהוה רישי פים בתו וסימנה הנני מביא הנני מקים נתתי לך בצור מפני כי לא יתן חקשה את לב הנני מחזק את
פני הנני לקחתי וחבר נתתי אתו הקדשתי בבתו וסימנה כל בטר בישראל חותם לי עוה בבתו וסימנה על כפי ואני

עוה
כפי

ד

סמ

כל

התו

מל

צמ

לט

חס

ושמרו את כלכלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל
לעבד את עבדת המשכן ונתתם את הלויים לאהרן ולבניו
נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל ואת אהרן ואת
בניו תקדשו ושמרו את כהנתם והזר הקרב יזמת

יה

ריש

פיה

בתו

עבדים

זריזין

בכוריה

מתענין

ק

דחם

לחמר

כל

התו

חס

צמ

לט

מל

ד

פיה

מיטע

בשמה

וידבר יהוה אל משה לאמר ואני הנה לקחתי את הלויים
מתוך בני ישראל תחת כלבכור פטר רחם מבני ישראל
והיו לי הלויים כי לי כלבכור ביום הכהני כלבכור בארץ
מערים הקדשתי לי כלבכור בישראל מאדם עד בהמה
לי יהיו אני יהוה
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר פקד את בני לוי
לבית אבתם למשפחה כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם
ויפקד אתם משה עוה יהוה באשר עוה ויהי אלה בני
לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי ואלה שמות בני גרשון
למשפחתם לבני ושמעי וזבני קהת למנשתי וזבני וזבני
ויצחק חזקוני ועזיאל וזבני מררי לזבני וזבני וזבני
אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם לגרשון משפחת

אלין מלן חדן וחד זר מחויאל מחיאל ללון ללון כמאל פניאל המה לו המה לו תגידו תגידו ילדו ילדו עזו עזו
כפוסים כפוסים פרווא פרווא בעלות בעלות אבתם למשפחתם ב דסמך פקד את עזא וזבני גרשון וקהת ומררי

אלן מלן לתכות בשום בד נש לאל לא ובע לא אלתות לא שבקשה לא פרהאל לא פרנך לא אפור לא עזן לא יערו לא סוסיל
סעור לא פריהו לא גריל וירי לא כול בית כות - החלני ב בתו וחם מלה משפחת לוי ולקחת -

הלכני ומשפחת השמע אללה הם משפחת הגרשני
פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת
אלפים וחמש מאות משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו
ימה ונשיא בית אב לגרשני אליסר בן לאל ומשמרת בני
גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל
מועד וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן
ועל המזבח סביב ואת מיתליו לכל עבדתו
ולקחת משפחת העמרמלי ומשפחת היערי
ומשפחת החברני ומשפחת העזיאל אללה הם משפחת
הקהתי במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים
ושש מאות שמרי משמרת הקדש ומשפחת בני קהת
יחנו על ירך המשכן תימנה ונשיא בית אב למשפחת
הקהתי אליצפן בן עזיאל ומשמרתם הארז והשלחן
והמנרה והמזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך
וכל עבדתו ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן
פקדת שמרי משמרת הקדש למדרי משפחת המחלי
ומשפחת המוש אללה הם משפחת מררי ופקדיהם

אבותם
כל
חם
בתו
צמ
ב
מל

כל
קד
סת
צמ
ג
קמ

כח
פס

דמין
מן
ד
מלן
מלה

קדמ
לא

נסיב

ו

וש

נסיב

ו

קמ

בתו

ביד

איתמר

ב

ויבר

ורבל

ימים

וש

פקד

בת

כ פיס מיטעל באור ושמם את השלחן על עלע המשכן תימנה משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה
וחד פיס סימ והוא עלע על ירכו - המזבח מן מזבח חם כול מוד וישב ויבן את ושלחן תריוהו ומלכים

קח י"ז ריש פ"ט וסימנה ברכות אשר את הלויים את אהרן את הלויים קח מאתם והיו קח את המטה את האזור מנחת ספר
קח צידך מבנים מפיו תורה קח צדקו - חמשת חמשת ל עשרה עשרה ל ארבעה ארבעה ל שנה שנה ל מדינה מדינה ל

כול לית
כות מן
ב
מלן
י"ז

ריש
פ"ט
בין
ל

ב
מל
בת
ב

קח
עוד
תקח
כל
קל
מל
במ
בט

י
ב
קח
וב
פת

ק

יא
סמ

כל
התו
חס
במ
חד
מל

ו
בת
כת
י
חס
בת

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלויים תחת כל בכור
בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו להלויים
אני יהוה ואת פדויו השלשה והשבעים והמאתים העדפים
עלה לויים מבכור בני ישראל ולקחת חמשת חמשת
שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל
ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויו העדפים בהם ויקח משה
את כסף הפדיוס מאת העדפים על פדויו הלויים מאת בכור
בני ישראל לקח את הכסף חמשה ושישים ושלש מאות
ואלף בשקל הקדש ויתן משה את כסף הפדיוס לאהרן
ולבניו על פי יהוה כאשר עוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר נשא את ראש בני
קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם מבין שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כלבא ליבא לעשות
מלאכה באהל מועד זאת עבדת בני קהת באהל מועד
קדש הקדשים וכל אהרן ובניו בנסע המחנה והורו את
פרכת המסך וכסוה את ארון העדת ונתנו עלין כסו

ובא י"ז ריש פ"ט וסימנה ברכות אשר לו הבית ובא הכהן ודמה ובא השמש וטהר ובא אהרן ובא חמור והמופיד
ובא הלוי ובא המלך דוד ובא לעיון ובא עליו רעה ובא והכה ובא כמהלך דמך ובא מההלך רישך ובא דמלכות
ובא בארץ העבר קדש הקדשים וכלים וסימנה ובהדילה ושלח אהרן וזאת עשו להם זה יהיה לך בקדש הקדשים תאמנן

קסז

המחנים ב כליה וסימנה ואת פדיון ממשקה ישראל מלך חס בנת וסימנה ונתנה אותו לפע ובא מחן ובעו ובצא משה אל משה
למען שריתם בם ג וסימ ולקחו את כל כלי ואת הסירות ומלכים ובעצתם מלך החער ושל ישראל בהם ס הכפתל חס:

עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו
ועל שלחן הפנים פרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערות
ואת הכפתל ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד
עליו יהיה ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו
במכסה עור תחש ושמו את בדיו ולקחו בגד תכלת
וכסו את מנרת המאור ואת נרתיקה ואת מלקחיה ואת
מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתולה בהם ונתנו
אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט
ועל מזבח הזהב פרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור
תחש ושמו את בדיו ונ קחו את כל כלי השרת אשר ישרתו
בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור
תחש ונתנו על המוט ופרשו את המזבח ופרשו עליו
בגד ארגמן ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו עליו ובהם
את המחתת את המזלגת ואת היעיס ואת המזרקת כל
כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו וכלה
אהרן ובניו לבסות את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע
המחנה ואחריו יבאו בני קהת לשאת ולאיגעו אל

כל
חס
וחי
כל
החל
מל
במ
יג
חס

כל
יש
ואמר
חס
במלג
מל

ב
זוגין
וב
זוגין
מחלכין

כל
חס

ב זוגין מן כב קדמל לא נסיבות תענה נסיב את ואמר ונתנו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו ופרשו עליו כסוי ושמו בדיו
ופרשו עליהם בגד תולעת ושמו את בדיו פרשו בגד תכלת ושמו את בדיו ס ושמו ויטעו וסימנה ושמו בדיו
ושמו בדיו ושמו את בדיו ושמו את בדיו אותם איש איש על כע ישראל ל לבסות ל כסוי חס ס

למנוח צבא ב וסימנה מבין שלשים זאת אשר ללנים יעשה להם ג וסימנה זאת קלעי בתלה והדבר אין זה מופתכם :

עלה משכן ועלה מזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל
כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו על פי אהרן
ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל
עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם : זאת
עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם בני
איתמר בן אהרן הכהן :

למשפחתם לבית אבותם תפקד אתם : מבין שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם בלהבא לעבד
את עבדת אהל מועד : וזאת משמרת משאם לכל עבדתם
באהל מועד קרשי המשכן וביריחו ועמודיו וארניו
ועמודי החיצר סביב ואדניהם ויתדותם ומיתריהם לכל
כליהם ולכל עבדתם ובשמות תפקדו את כל משמרת
משאם : זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם
באהל מועד בידאי :

ואהרן הכהן ויפקד משה ואהרן
ונשיאי העדה את בני למשפחתם ולבית אבותם
מבין שלשים שנה ועד בן חמשים שנה בלהבא
לעבד לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים

ח
כ"ס
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
יג
ח"ס
יו
בית

ז
בטע
יו
דוע
כ"ס
ד
מל

ל
וחס
בשעת
ל
וחס

כל
הח
ח"ס
ז"ל
ח"ד
מל

משפחת ט בלע וסימנה ואחר נכדו משפחת הגרשני ונשיא אל תכריתו ותקדנה הארצות ועלה הבן ל
וחברו וכל כללה בני דכות צמב וסימנה ויקדבו חבימלך וכל סדרה תליתמה דד ימים ומן ואהרן ובענו עד
ויהיו בע מולם דכות צמב וסימנה ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים

על פי יידיש משה ו' דסל וסימנה הקדחת מררי משמדת יי שמחו בראשונה אשר נחזרו בה וחד על פי יי פקד אותם
ביד משה: למשפחותם ופקודי בע גרשון ל מל בתו וכל נכד וכות חס צמח מל וסימנה בתו דרמובן ויהושע וקדמיה

שבע מאות וחמשים: אלה פקודי משפחת הקדחת כר
העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד
משה: ופקודי בני גרשון למשפחותם
ולבית אבתם: מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כלהבא לעבדה באהל מועד: ויהיו פקדיהם
למשפחתם לבית אבתם אלפים ושיש מאות ושלשים:
אלה פקודי משפחת בני גרשון כלהעבד באהל מועד
אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה: ופקודי משפחת בני
מררי למשפחתם לבית אבתם: מבין שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כלהבא לעבדה באהל מועד:
ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים:
אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן
על פי יהוה ביד משה: כלהפקדים אשר פקד משה
ואהרן ונשיאי ישראל אתה למשפחתם ולבית אבתם:
מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כלהבא
לעבדה עבדה ועבדה: באהל מועד: ויהיו
פקדיהם שמונת אלפים וחמש מאות ושמנים על פי יהוה

וצמח
יהושע
קדמיה
ו' דסל
מל
בתו
נכד
דות
חס
צמח
מל
ט
וכל
מל
בע
דות
צמח
ב
וכל
סדר
תלית
דות
צמח
ב
וכל
תורת
כהנים
ויהושע
כות
בר
מן
ד
חד
בתול
כהנה

ולבית: וזימ ופקד משה ופקודי בע גרשון כל הפקדים אשר פקד ויעש את עני וחזרו והלבשתו כתנתך והגד לעמי
משעם ולבית מלך יהודה ולבית הרכבים ולבית שאל עזר - למשפחתם ולבית אבתם ג' דסל וסימנה הקדחת ופקודי בע
גרשון הלויים למשפחתם: וצ לבית אבתם למשפחתם - כל קדיה ועד בן חמשים צמח עד בן חמשים פרשת נשא וגרשון:

כל קד גרשון צמד גרשם וסימנה נכריה נכריה ויקמו פניחם: וכל סדרה ודבר ימים בות צמד לוי קדמה ויחלקם - כל קד כל הבא צמד כל בא דנשא בני קהת - קדשין ג בלש וסימנה ויש את ויקח יהושע ויבא את קדשי ודבר ימים

פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר עוה יהוה את משה:

ל

וידבר יהוה אל משה לאמר יעו את בני ישראל וישלחו מק המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחו ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם ויעשו כן בני ישראל אל ושלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל:

ל וישלחו

ל בנות וזל

ל זל בתו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל איש איש אושה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא והתורו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בר אשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלכד אלו הנפלים אשר יכפרו עליו וכל תרומה לכל בני ישראל אל אשר יקריבו לכהן לו יהיה ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה:

ל בטע בספ

ל ה פיס מית בהו חטאת ועשיה

ל ב בתו ט ריש פיס בספ

בראשו יד וסימנה ושלם אתו בראשו נגעו והתורו את חטאתם מרלתי ביתך ואת רעת וכל דרכו בראשו וילבש צדקה ישיב ויגד וישמע תשמע את קול השופר הלתו לת דרכו ישוב עמלני ויבאו לבוש מלכות החכם עינו בראשו אשם צפת וסימנה ושלם הוא ונתן לאשר לו יהיו מלמד שיש לו בהן טובת הנייה שנותן לכל כהן שירע

ונסתרה ל' וחד נסתרה דרכי מנח' מור' ונעיד נסתרה כתוב נסתרה - חס' בלע והעמדה וסימנה והעמדה לפע' יי' ותעמדי על דגל וחדו ונעמדי על עמדים וכל ונעמדה כות חס' - מותק' ב' מל' בלע נקדה וס' כי חס' מותק'

יתק' מותק' א

א

ב
זאת
תורת
והקנה
כח' כח' ו
במ' יא
כת
יור
בתו

כל
מור
ונצי
זק' זק'
וכתו
חס'
במ'
ב
חם
מל'

ב
הים
ל

ל
זק'
זק'
ב
אבע

ב
שכבות
בזהמה

וידבר יהוה אל משה לאמר ודבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם איש איש שכבת שטתו ומעלהו מעל וישלכ
איש אתה שכבת זרעו ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא
נטמאה ועל אין בה והוא לא נתפשטה ועבר עליו רוח קנאה
וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והיא לא נטמאה והיא איש את אשתו אל
הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שעורים
לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא
מנחת זכרון מזכרת עון והקריב אתה הכהן והעמדה לפני
יהוה ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומזה עפר אשר
יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אלהמים והעמדי
הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן
על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וכיף הנהן
יהיו מי המרים המאריים והשליע אתה הכהן ואמר
אלהאשה אסלא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה
תחת אישך הנקי ממי המרים המאריים האלה ואם כי
שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו

הוא יח' כח' יור' בתו וסימנה עשו מלחמה והיא גס' הוא חמדה והיא שלחה חל' חמיה וכי ימנה מן הכהמה והיא הפכה דגנע
והיא כהן דשחן שבת שבתון קדמ' והיא תראה את חמיה היא מחללת ונסתרה והיא דושכב והיא לא נטמאה דועבר'
ג' בספר בראשית וכו' ויקרא ב' הכה' - אלמ' ג' וסימנה המרים וינערו כל המלכים ועלה הגבול - 4

עמך ה' וסימנה הכותן בחרב יהיה הנה עמך בקרבך שמוע בת ורחל אל תפגע בך וחרד ועמך כלם צדיקים וחרד כי נשוא
הזקק לעמך ה' וסימנה מה זאת עשית יעקב אלהינו וירד וירדש וירדש וישאלהו וחרד וישאלהו עול מרובך:

מִבְלַעַי אִישׁךָ וְהַשְׁלִיעַ הַכֹּהֵן אֶתְּהָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת הָאֱלֹהִים
וְאָמַר הַכֹּהֵן לְאִשָּׁה יְתֹן יְהוָה אוֹתְךָ לָאֱלֹהִים וּלְשִׁבְעָה בָּתוֹךָ
עִמָּךְ בֵּית יְהוָה אֶת־יְרִכְךָ נִפְלֹת וְאֶת־בִּטְנְךָ עֲבֹה וְזָבֹאוֹ
הַמַּיִם הַמֵּאֲרָרִים הָאֵלֶּה בְּמִעֶיךָ לַעֲבוֹת בָּטֶן וּלְנַפֵּל יִרְךָ
וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אֲמִין וְאָמֵן וְכָתַב אֶתְּהָאֱלֹהִים הַכֹּהֵן
בְּסֶפֶר וּמַחֲהוּ אֲלֵמֵי הַמָּרִים וְהַשְׁקָה אֶתְּהָאִשָּׁה אֶת־מֵי
הַמָּרִים הַמֵּאֲרָרִים וְזָבֹאוֹ בָּהֶם הַמַּיִם הַמֵּאֲרָרִים לַמָּרִים וְ
וּלְקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת־מִנְחַת הַקִּנְיָאֹת וְהֵנִיף אֶת־
הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָקְרִיב אֹתָהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וְקָמַץ הַכֹּהֵן
מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אֲזִכְרֹתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְאַחֲרֵי־כֵן
אֶתְּהָאִשָּׁה אֶת־הַמַּיִם וְהַשְׁקָה אֶת־חַמִּים וְהִיתָה אִם־
נִטְמָאָה וְתִמְעַל מֵעַל־בְּאִישָׁהּ וְזָבֹאוֹ בָּהֶם הַמַּיִם הַמֵּאֲרָרִים
לַמָּרִים וְעֲבָתָה בִּטְנָהּ וְנִפְלָה יְרִכָּהּ וְהִיתָה הָאִשָּׁה לָאֱלֹהִים
בְּקֶרֶב עַמָּה וְאִם־לֹא־נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְטָהֲרָה הוּא וְנִקְתָּהּ
וְנִזְרְעָה זֶרַע וְזֹאת תוֹרַת הַקִּנְיָאֹת אֲשֶׁר תִּשְׁטָה אִשָּׁה
תַּחַת אִישָׁה וְנִטְמָאָה אִם־אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עַל־זֶרַח קִנְיָאָהּ
וְקִנְיָאֹת אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָעֵמִיד אֶתְּהָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וַעֲשֵׂה לָּהּ

לשון נפילה דחם יור וסימנה ולקבל לדרך דק הפלגה ויפלו גורלות הפל פור תנינה באש יפלו והיה תפלו והשק
ג לא מפיקה וסימנה מתכל פני האדמה את האשה את תכל השמים האלה ג ג מל וחד חס וסימ וכתב ונתן
י אהרן הנע מביא וצריימים קדמאה חס חסן חסן ג דסל וסימנה ואמרה ויברך דעזרא

ה
י
מל
בול
דק
ו
חכ
בול

ז
כתי
ה

ז
דסמ
לב
בק
ל
מפי
ה
חכה
ל
ל

٦ ٦ ٦
 ٦ ٦ ٦
 ٦ ٦ ٦

הין
קני
למ
בטורה

ונקה ג' וסימנה המכה דין האיש מענו כי מי שלח ידו: חר ריש פיס וחד מציעאה וחד סורפיס - נשיחך
את עונה ג' ונקה האיש ואם הפר וואשה ה' וסימ ונקה האיש השכב עם טובת שכל טובת מלאך

הַפִּיז אֶת כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְנִתְּנָה הָאִשׁ מֵעַן וְהָאִשָּׁה הָיְתָה

תֵּשֶׁא אֶת־עֹנֶה:

וידבר יהוה אל משה לאמר ידבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם איש אואשה כי פלא לעד נדר נזיר להזיר ליהוה
מיוז ושכל יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת
ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל כל ימי
נדרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחר ענבים וענף לא
יאכל כל ימי נדר נדרו תער לא יעבר על דאשו עד מלאת
הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו
כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לאחיו
ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזיר אלהיו על דאשו
כל ימי נדרו קדש הוא ליהוה וכי ימות מת עליו בפתע
פתאם וטמא ראש נדרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום
השביעי יגלחנו וביום השמיני יבא שתי תריס או שני
בעינה אלה כהן אלפתח אהל מועד ועשה הכהן
אחר לחטאת ואחר לעלה וכפר עליו מאשר חטא על
הנפש וקדש את דאשו ביום ההוא והזיר ליהוה את

חני
והאשה
הזאת
א. ה.
ב. ק.

6
५

4
ח
בליט

١٠
 ١١
 ١٢

15
 16

ॐ

١٢
 ١٣

海

י
מפי
א

כל
ה' חס
התו

מל
ז
י

ל
ש
ח

נחמ

יִאָכֵץ יֵה וְסִימְנֵה לֶחֶם אֱהִיֹּן וְכֹל מִשְׁרֵת מִחֲדָעִינִים מֵתָה לְאַחַד חֲמֵשׁ וּדְבַשׁ חֲצִיֹּן שֶׁרֶף לֹא יִבְנוּ וְאֶתְרֵךְ אֶזְרָעָה
וְאַחַד אֲשֶׁר קָצְרוּ הֵנָּה גַם כָּל יָמָיו בַּחֲשָׁךְ מִתְקַדֵּשׁ שְׁנֵת הַעֲבָדָה יֵבֶה ה' חֵס וְסִימְנֵה וְכִיּוֹם
הַשְּׁמִינִי דְגִזִּיר וְתַחֲזֹתֶם יֵבֶה לָהֶם יֵבֶה בְּמִשְׁפַּעְנוּ יֵבֶה בְּפִרְיוֹ אֵלֶּף בְּשִׁבְרֵי יֵבֶה כָּל מִתְחַסֵּם חֵס בְּמֵה בֹל חֵץ
פְּתִיחוֹתֶיךָ

סימן משיח נחיר למעלה ומשיח והביא אתו: דנזיר יביא אתו וחד פיס אנכי אכלכל אתכם וינחם אתם

210

ל
ז
דוש
פיס
סימן
משוח
ב ונזיר
בתו
דמערע

כל
התו
מל
בר
מן
ז
פיס חס
ואת
את
ואת

ל

ל
מל
בתו
וכל
יהוש
כוח
צמ

ימי נזרו והביא כפש בן שנתו לאשם והימים חר אשנים
יפלו כי טמא נזרו: וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו
יביא אתו אלפתח אהל מועד: והקריב את קרבנו ליהוה
כפש בן שנתו תמים אחר לעלה וכבשה אחת בנת שנתה
תמימה לחטאת ואיל אחר תמים לשלמים: וסלמנות
סלת חלות בלול בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
ומנחתם ונסכיהם: והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את
חטאתו ואת עלתו: ואתה איליעשה זבח שלמים ליהוה
על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: וגלח
הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער
ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: ולקח
הכהן את הזרע בשלה מזה איל וחלת מצה אחת מן
הסל ורקיק מצה אחר ונתן
את נזרו: והניף אותם הכהן תג
לכהן על חזה התנופה ועל
הנזיר יין: וזאת תורת הנזיר
נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפף נדרו אשר ידר כן יעשה

ז פיס אית בהון ואת את וסימנה והקריב מזבח השלמים ואת כל חלב פר החטאת ואת הגול יעשה זבח
ואת כל שללה תרבע ואם נכלמן על ויאמר אליהם עברי אנכי ואת עשו שנת: ישתה ב וסימנה הנזיר יין מנחל צדק

ציוס ההוא

ישא צרכה:

2

3.

六

٥٨٢

;

میں

11

4

דינע

פ"ה

9

1

2

10

10

११

10

95

1

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and small dark spots, possibly due to age or handling. There is a faint, irregular brown stain near the top center of the page. The page is otherwise empty of any text or markings.

וַיֵּשֶׁב יוֹדָן עַל עַמְכוֹן לְדֶרֶךְ פְּעַמִּין וַיֵּשֶׁב לְאֵל מִלְתִּי לְבָנִי בְּתַקְרָף פְּעוֹן לְאִיִּים וַיֵּשֶׁב בְּתֵּם מִיִּטְעִי בַעֲזֵן קְדָמָה וַיֵּבִיאוּ אֶת קְדָבָנָם לִפְנֵי הַמֶּשְׁכָּן תַּעֲלֵי וַיִּקְרִיבוּ הָעֲשִׂיִּים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ וְחֹד פִּיִּם סִימָנָה וַיִּקֶּם אֶת הַחֶצֶר סָבִיב לַמֶּשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ הַמֶּטֶעֱ גִ' חֹס וְסִימָנָה הֵם עֲשִׂיִּי וַיִּנָּח מִשְׁה אֶת וַיֵּצֵא מִשְׁה אֶת

j

三

פ"ח

三

חפ

2

315

דלת

二

1

100

۱۲۱

五

הכתב
והכתב
8

ה
כת
ק

ה

ה
ודיש
מיס

כ
מיס
דלית
בהון
למ
וו
ולמ
יוד

כל
מור
חס
למ
ב

הענין
בקר
חם
דין
בלע
וש
מל

נשיא וסימנה להם הדרך ישעבר לשמענה בגמלהם אשר בע יהודה וכל יחזקאל וכותב נשיא וסימ את הנשיא נשיא
ועבר ודוד ונשיא ודודי כל לשון הקרבה מל במי חס בלע וסימנה וכי תקרב קרבן מטזה ויקרבנו בני אהרן
בקרבהם מט זה קרובי הקרב את קרבנו תקרבון אל ושמע ויקרבנו ויהושע אשר יקרב הנשיא קרבן גדין וממין ויהיה

ליום כ דגש וסימנה והז נכנס ופר חטאת תעשה וזה אשר תעשה ואמרת להם זה כמלה תעשו נשיא אחד ב בן וממלך ויחזקאל
ויצו המלך היללו הוושבעת ימי החג ב בן שבעת ימים תעשה וכבש בן שנתו חדה ליום הזה ליום למזבח הלויים ב בופשון

שמעת הבקר נתן לבני מררי כפלי עבדתם ביד איתמר בן
אהרן הכהן ולבני קהת לא נתן כיעבדת הקדש עליהם
בכתף ישאו ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח ביום
המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפע המזבח
ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום
יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח ויהי

המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה
יהודה וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלילה בשמן למנחה כן אחת עשרה זהב מלאה קטורת
פר אחד בובקר איל אחד כבש אחד בן שנתינו לעלה ישעור
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עיתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבנו נחשון
בן עמינדב

ביום השני הקריב נתנאל בן עזוער נשיא יששכר הקריב
את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת

כל לית ויחזק קטרת קטרה כול חס במה מל שימו קטורה באיך כל לט רביעי הרביעי צרביעו כול מל צנ
גחס וסימ לשערים הרביעי חלקיהו השני נקהלו לעמק צרכה כל אור עתרים העתרים חס במב וסימ ולזבח השלמים

דיוה
המקריב
חממת
כל
בקר
א
לית
ויחזק
חס
צמ
חמל

בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחר כזבקר איל אחר כבש אחר בין שנתו לעלה: שעיר
עזים אחר לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עשרים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל
בן עזר:

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה מלאה קטרת: פר אחר
כזבקר איל אחר כבש אחר בין שנתו לעלה: שעיר עזים
אחר לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עשרים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב
בן חלון:

כל
כת
ין
צמ
ט
פת
זבולן

זהב

כל
אור
כת

ין
צמ

ד
מל

בלית
וחד

בלש
אח

חס
דחס

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליעזר בן שריאור: קרבנו
קערת כסף שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחר

הזרקה אפשר שתהא לבדה בלא משרת ואם היתה במשרת לא יהיה המשרת לא שופר מורם כג
דרך זה צמט במחבה וסימ לכך אמר לבני ישראל כל אשר התחלכתו כיתלם את ראש בני ישראל
מפני צריך ויזבח שור ומריח ונתן בני ראובן וגו' וחתי שבט מנשה קנה נדר השבטים בכל משרת
גדול ורבי ימים:

כל חמישי החמישי באמישי מל ברמך חס וסימ ויה בשנה השביעית בחמשי האכזה בחדש החמשי ידמיה החמשי

בזבקר איל אחר כבש אחר בדשנתו לעלה ושעיר עזים
אחר לחטאת וזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליעזר
בדשירי אור

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיהאל בן נורי שרי:
קרבו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בחלה
בשמן למנחה: כן אחת עשרה זהב מלאה קטרת: כן אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבחה שלמים בקר שנים אילים חמשה
עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה: זה קרבן שלמיהאל
בן נורי שרי:

ביום הַשְׁשִׁי נִשְׂיָא לְבֵנֵי גֵד אֱלִיסָף בֶּן־עֹזִיָּא לִקְרִבָּנוּ
קִעְרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שֶׁבַע עִים שִׁקְלֵי בִשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מֵלֹאִם סֵלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָוָב מֵלֹאִה קִטְרוֹת יִכְרֹא אַחֶר
בֶּן־בָּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים

כל זרקתה במשרת לה תהא לא שופך מורם צמח מאדכה: וכל שהיה בפסיון וציות במאדכה צמח וסימולאמר אלדס ראובן
הנה חרצת אלנו: כל שמות השבטים חד מלה בת כגון שריאמר צורישארי עמינצב פיהצור עמינצור אחרע אחיעזר אלסר

ביום השביעי ג' ריש פיס וחד מענין וסימנה נשיא דספרים כלוב לב המלך וגלח ראשו ביום טהרתו

אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף
בן עואל:

ביום השביעי נשיא לפני אפרים אלישמע בן עמי יהור
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת: פר אחד
בזבך איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע
בן עמי יהור:

ביום השמיני נשיא לפני מנשה גמליאל בן פדח עזר
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת: פר אחד
בזבך איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה

כל
חס
בר
מן
ג
מל
ג
ריש
פיס
חד
מצע

כל
קז
קן
צמ
ג
פד
בן
בקר
חד
וסר
בן
בקר
ג
ריש
פיס

כל
קז
מען
עבר
לשקל
צמ
חד

כל
קז
לזמן
הטלה
צמ

לזמן
שמים

לעלה דקדים לחטאת: וסימנה: וזמלאת ימי טהרה ושלחחין והקריב את קרבנו וכול נשיאים והיה אם מענין: ביום השמיני ג' ריש פיס וסימנה נשיא דמנשה עשרת ותהיה שלח את העם וכלאמע פיס דכות צמב באספכם את תבואת ויקרא

כל קד כל סמוך בשתי נקודות כמו מחנה אהים מטה ראובן מרבה רגלים ומלוקה ב עשה לה משתה היין וכל מוכרת בשלש נקודות כמו ממנה אל מטה ויעש להם משתה אם תחנה עלי מחנה חונן ומלוקה

עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרָבָן גְּמֻלָּאֵל
בְּזָבֶד עֹרִי:

בַּיּוֹם הַהוּא שִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בְנִימִן אֲבִירָן בְּזָבֶד עֹרִי קָרָבָנוּ
קָעֵרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְכָּר אַחַד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מֵלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה
בְּשָׁמֶן לְמִנְחָה יָכֹף אַחַת עֶשְׂרֵה זֶה כִּמְלֵאָה קָטְרוֹת פֶּרֶךְ אַחֶר
בְּזָבֶקֶר אֵיל אַחֶר כִּבְשִׁי אַחֶר בֶּן־שִׁנְתָּו לַעֲלֹה וְשַׁעִיר עִזִּים
אֶחָד לַחֹטְאֹת וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרָבָן אֲבִירָן
בְּזָבֶד עֹרִי:

בַּיּוֹם הַהוּא שִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בֶן אֲחִיעֶזֶר בְּזָבֶד עֹרִי קָרָבָנוּ
קָעֵרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְכָּר אַחַד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מֵלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה
בְּשָׁמֶן לְמִנְחָה יָכֹף אַחַת עֶשְׂרֵה זֶה כִּמְלֵאָה קָטְרוֹת פֶּרֶךְ אַחֶר
בְּזָבֶקֶר אֵיל אַחֶר כִּבְשִׁי אַחֶר בֶּן־שִׁנְתָּו לַעֲלֹה וְשַׁעִיר עִזִּים
אֶחָד לַחֹטְאֹת וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרָבָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־

כל
התו
חם
במ
חך
מל

כל
התו
חם
במ
חך
מל

כל
קד
מען
עבר
לשקל
במ
חך
כל
התו
חם
במ
מל

כל עלה לעלה העלה דמורית חם במה מל דמוסף עזרת וכל ישעיה בות חם במה מל וזיתו אקדי עולה וכל דבריימים בות חם במה מל וסימנה מקטירים קנה במסלה ומשכן לעולה יורים ובעת החל העולה וזחר הבינו וישחטם וישל כל קל חם

כב פיס בקל דלית בהון לא וולא יוד וסימנה לא תרעה קדמי כף אחת עשוה תרי סר פיסוקים גם עבדך נזהר
שם ארפכשד חתן להם חגגת לב לבגדה חמשה עשר מלך דבר אחד מלך חרמה אחד מלך לבנה אחד למד

עמי שדי
ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגע יאל בן עכרן
קרבו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד
בזבקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת וולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגע יאל
בן עכרן

כל
קל
חם
צמ
ב
מל

כל
סר
צמ
ה
קמ

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן
קרבו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד
בזבקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת וולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע
בן עינן

כל
זרק
ונגיה
פת
צר
מן
ג
קמ
וכל
זק
קמ
צמ
פתח
וכל
חמטות
לות
פת
צמ
קמ
וכל
מת
וסוף
פיס
כות

סמטות חמטות

לאמר לך אתה אתה כנען דתלים לאמר לך אתה ודברי ימים וסימטהון לא תקטל עבדא בשם בר
נח יהב להון עשרה מן תרי עשר ותלתה מלכין בארעהון ובענניו כלל מנן קורם לשלם צמח

כל ענין ריש פיס שער וכל מוסף רכות בלח ושער בכורים כפורים פדשת מנחם: הקולב מל בת וזהו כשמעכם וישמע:

זאת חנכת המזבח ביום המשח אותו מאת נשיאי ישראל
קעלת כסף שתים עשרה מזרק כסף שנים עשר כפות
זהב שתים עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע
מאות בשקל הקדש: כפות זהב שתים עשרה מלאות
קטרת עשרה עשרה הפך בשקל הקדש כל זהב
הכפות עשרים ומאה: כל הבקר לעלה שנים עשר פרים
אילים שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם
ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: וכל בקר זבח
השלמים עשרים וארבעה פרים אילים ששים עתה
ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח
אחרי המשח אותו: וכבא משה אל אהל מועד לדבר
אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר
על ארץ העדות מבין שני הכרבים וידבר אליו:

ל
ל
ריש
פיס
ל
קז
כז
זמ
ש
עשר
ל
מול
חס
בר
מן
ז
מל

414

ל
מל
דת

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבּוּ לְאַהֲרֹן וְאֶמְרָתָּ אֵלָיו
בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־מֹול־פְּנֵי־הַמִּנְוָה יֵאֲדֹוּ שְׂבַעַת

הקערה האחת ל המזרק האחד ל האבן השנית ל האיש הלוי ל הנער הנער ל מן חס וסימי
ועתה אתו ובבא משה וביא אהרן ובען זבב ו סימנה התרומה התעפה הכפות פרים וחד וזהו הארץ

במחנה ה' דגש וסימנה מקשה זהב כבוד יי' מחזקת ובמראה ז' בן ס' וכל ז' רש פיס בקל וסימנה תעשה להם חמר
שמעו יי' ואת האחד י' וסימנה את אשר תשיג ידו והלויים יסמכו את יריהם ועשה הכהן וישם את האחד בבית י' וירבעם:

הנרות ויעש כן אהרן אלמול פני המנורה העולה נרתיה
כאשר ענה יהוה את משה וזה מעשה המנורה מקשה
זהב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמר אה אשר
הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה:

כג
כיש
פיס
כז

ויצבר יהוה אל משה לאמר יקח את הלויים מתוך בני
ישראל וטהרת אתם וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם
מי חטאת והעבירו תעל על כלבשרם וכבסו בגדיהם
והטהרו וילקחו פר בקר ולמנחתו סלת בלולה בשמן
ופרישני בקר תקח לחטאת וזה קרבן את הלויים לפני
אהל מועד וזה קהל את כל עדת בני ישראל וזה קרבן
את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על
הלויים וזה נק' אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת
בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה וזה לויים יסמכו
את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת
ואת האו נלהל זלכר עליה לויים וזה עמדת את
הלויים לפני יהוה וזה נק' אתם תנופה ליהוה:

כז
כיש
פיס
כז
כיש
פיס

כז
הטקס
כז
כז
כז
כז

כז
כז
כז
כז
כז
כז

כז
כז
כז
כז

וזה כג ריש פיס וסימ' אשר תעשה לקדש אתם על המזבח לכם הטמא וזה לך תרומת וזה יהיה לכם וזה דבר השמטה
וזה יהיה משפט מעשה המנורה וזה אשר לא תמכלו וזה דבר הרצה וזה הדבר אשר מל הדבר אשר תעשו אל חפץ
מעשה המכוער דבר המס אשר הרים מכל השנה סחיש נחצרו וזה לך האות מאת יי' וזה גבול הארץ וזה ימות בנפש וזה

פרשן יי'

כל קד לחטאת חטאת מל במה חס ושגגת עבד בעצרה דזה על בני ישראל וסימנין ושמן ויתמי והיתה להם לחזק
והיתה להם וחתנה את הלוים ושגגתם את משמרת יתנם חזי נח וכל ישראל ויבנות בד מן מביית ישראל ס - בליתא משרת

ל
ל
חם
ריש
פיס

ל
ל
חם
ריש
פיס

ל

ל

מרגשת

ל

מרגשת

ל

ל

הוצא

ל

ל

ל

והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל והיו ללוים ואחריו
כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת
אתם תנופה כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל
תחת פטרת כל אחם בכור כל מבני ישראל לקחת אתם
לי כי לי כל בכור בכני ישראל בארץ ובהמה ביום הכתי
כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי ואקח את הלוים
תחת כל בכור בכני ישראל ואתנה את הלוים נתנים לאהרן
ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל
באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בכני ישראל
נגף בגשת בני ישראל אל הקדש ויעש משה ואהרן
וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את
משה ללוים כן עשו להם בני ישראל ויתחטאו הלוים
ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה וכפר
עליהם אהרן לטהרם ואחריו באו הלוים לעבד
אהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר
צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם
ויברך יהוה אל משה לאמר זאת אשר

ואתנה ל בית וכל כתובים כות ואתנה במה שאל ממני ואתנה גנים וכל יחשע ושכנים ויחזקל ושמואל ואתנה במה ויאמר
הכלשתי אל דודי ושאר נביא דכות ואתנה כל קד לכפר במג ולכפר וסימנה ואתנה שבעים שבעים מקטרים

ובואו אל מלכותו וסימנה ויאמר אם יבוא עשן פן יבא ויהי מכלה הכל אשר יאכל וכבש המטהור את בגדיו והמשלח את השעור והטורף אתם יכבש זאת אשר ללויים וכל יחזקל וישעיה כות מל כל חר חס ס ומכנ ב וסימנה חמשים שנה אדם חסד ינתן

ללויים מבין חמשי עשרים שנה ומעלה יבוא אל צבא צבא בעבדת אהל מועד ומבין חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד וישלח את אחיו באהל מועד לשמור משמרת עבדה לא יעבד בכה תעשה ללויים במשמרתם

ז

מל

ב

ב

ח

ח

ח

מל

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר ויעשו בני ישראל אתהפסח במועדו בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במערד ככל חקתו וככל משפטו תעשו אתו וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח ויעשו אתהפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה מן עשונ בני ישראל ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויגדלו לפני משה ולפני אהרן ויאמרו האנשים אליו אנחנו טמאים לנפש אדם נגדע לבגדי הקריב את קרבן יהוה במערד בתוך בני ישראל ויאמר

ז
ד
דסמ
רפי

ל

קמ

וכל

חמ

וקוף

סוס

כות

כל

קל

כת

לך

במח

כת

דשון

ל

וכל

להקריב

כות

ל צבא ג וחס וסימנה מבין ובע גושון זאת אשר על הר עון ס ההמה יב וסימנה ויאמרו האנשים הוה הסיר את הבמות לכן כה אמר יי וכן תהיה מגפת והיה כי תרבו ילכו בית יהודה לא מעשה אתכם יבקש את עון וגם בימים ההמה תבעת וגם על העצבים אשר יחזיקו ראית ביהודה ס וככל ה וסימנה משפטו החזיון כי תעניתם וככל כח ס

ויש ה' ריש פיס וסיל אשר יהיה הענן וחברו תקוה לחרייתך אמרים שדויתנו וחברו דעזרא ס' ימים ב' חס בלע וסיל
יו חרש יחיו מימים בתראה קמץ ס' פיס אית כהן ו' שם קדש כה' וסיל על פי יחיו ואם משא פי קול שאלון ויקרא חסא:

שם הענן שם יחנו בני ישראל: עלפי יהוה יסעו בני
ישראל ועלפי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על
המשכן יחנו ובה אריך הענן על המשכן ימים רבים
ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו: ויש
אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן עלפי יהוה
יחנו ועלפי יהוה יסעו: ויש אשר יהיה הענן מערב עד
בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או ימם ולילה ונעלה
הענן ונסעו: או ימים אחדים או ימים בה אריך
הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא
יסעו ובה עלתו יסעו: עלפי יהוה יחנו ועלפי יהוה יסעו
את משמרת יהוה שמרו עלפי יהוה ביד משה:

ל
וח
בהדין

ה
ריט
פיס
ז
מנה
בתו
ובענ

זל
חס
מל
מל
פיס
מית
בהו
שום

קודש
ז
כת
כ

וידבר יהוה אל משה לאמר: עשה לך שתלחצו צרת לך
מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא הערה ולמסע
את המחנות: ותקעו בהן ונועו אליך כל הערה
אלפתח אהל מועד: ואם באחת תקעו ונועו אליך
הנשיאים ראשי אלפי ישראל ותקעתם תרועה ונסעו:

ל
מל
בתו

זכ פיס דמיון מן ג' מלך ריש ומעיעל לא נסיב ו' וסילתא: ימים נחלק קישון ענה מקום יאמר העה יי' השמיע
אף כל נטעו קול שאון מעיר בטרם לית חק בקשו את יי' מה אעורר די יבקר בספר מבני פחם גדשם למען טבור

קעגן

עשה לך חצוצרות כותקן וכי תבא מלחמה וביום שמחתם תקעו שופר בגבעה חצוצרת כותקן ושופר חצוצרות כותקן -
הצר ג' חור פת וב קמץ וסימנה וכי תבא מלחמה וליועז ולבא חץ שלום כי אין הצר קדמל פתח וסימנה המן נמץ לקדמא:

ט
קד
מל
זמ
ל
ג
ל
ומל חס דסמ

ז
ג
ונטעם
קמ
כל
עץ
וחור
מל
ל

ז
חס
כז
סוף
פיה

ז
דסמ

ז
ז
חס
וחור
מל
ל
ל
חס

ז
גמון
משור

המחנות החנים קדמה: ותקעתם תרועה שנית ונסעו
המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם
ובהקהיל אתהקהל תתקעו ולא תריעו: ובעי אהרן
הכהנים יתקעו בחצוצרות והיו לכם לחקת עזר
לדריכם: וכי תלאו מלחמה בארצכם על חור העור
אתכם והרעתם בחצוצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם
ונושעתם מאיביכם: וביום שמחתכם ובמועדיכם
ובראשי חגשיכם ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם ועל
זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה
אלהיכם:

ויהי בשנה השנית בחודש השני בעשרים בחדש נעלה
הענן מעל משכן העדות: ויסעו בני ישראל למסעיהם
ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו בראשנה
על פי יהוה ביד משה: ויסעו דגל מחנה בני ישראל
למסעיהם ועל ימין נחשון בן עמי
בני ישראל נתינאל בן נויער
אליאב בן חלון: והורד המושב

על
פיה
חס
פסוקים

זאת ויסעו בראשונה את משמרת דתע שם
יקבצו דעזרא מטה בעי יח בות ח מיע: בעז
מין בע אשר בני נפתלי סימן שזע נמחף:

על פי ביד משה ודסמך וסימנה משפחת הקהתי בע
אשר נחזו בה - בעשרים בחודש דסמיון וסימנה
וסימנה מטה בני יששכר בני זבולן בע שמעון בע גד בע

הקדמים ג' וסימנה ונסעו הקדמים ויקמו הלויים מן בני והאנשים עשים באמונה : מאסף ד' וסימנה ונסע
ויגלו ויקרו שם לבוא עבדים אנחנו ובעמיר במחלוקת הקדש : וזכר טוב ב' וסימנה על ישראל על המלך

מרדי נשאי המשכן ונסע דגל מחנה ראובן לעבאתם
ועל צבאו אלי עזר בן שדי ואור : ועל צבא מטה בני שמעון
שלמיהאל בן עזרי שדי : ועל צבא מטה בני גד אליסף בן
דעואל : ונסעו הקדמים נשאי המשכן והקימו את המשכן
עד באם : ונסע דגל מחנה בני אפרים לעבאתם ועל צבאו
אלישבע בן עמייהו : ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל
בן פדה עזר : ועל צבא מטה בני בנימין אכידן בן גדיעוני
ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לבן המחנה לעבאתם
ועל צבאו אחיעזר בן עמי שדי : ועל צבא מטה בני
אשר פגעיאל בן עכרון : ועל צבא מטה בני נפתלי
אחירע בן עינן : אלה מסעי בני ישראל לעבאתם ויסעו
ויאמר משה לחנני בן עזראל המדיני

יה
בגו
ה
מנה
בעד
הקימו
ג' והקימו
ה
בעד
ה
בעד
ל
מל
ג'
חם
בתו
כול
מל
חד ל

סוף
פס
וחד
רוע
פס
ויהי
ז' חתת
חם
והיה
ט'
תלך

ל
וחם
לענים

חתן משה נסעים אנחנו אלה מקום אשר אמר יהוה אתו
אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כיהוה דבר טוב ער
ישראל ויג' : ליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל
לנא תעזב אתנו כפי על פני ידעת
לענים והיה כחלך עמנו והיה

לענים
לענים
לענים

קם הקימו כי הקימו בני ונתתי את כל האנשים בחנין עוררו
בשרים שני ומשפחת סופרים ושבי ועבדך תדעתיים שבעתים
תדעתיים שבעתים תדעתיים מהר סיני שבעתים שבעתים מעור

הקימו והקימו ה' וסימנה את המשכן ע
זכה יתרו שיעזר ממנו תולדות של עדיקי
שוכתים המה הקנים בבאים מחמת הכי

וענין ענין ואך וישיבה ודבר ונגד והקים והכה וזרע קומה כ בטעם מלדע וסימיה מע
ועתה קומה אלהים וכל תהלות רבות במא וקומה לעזרתי וכי בני שליפכין לא בניו שליתר אלה לכן אתל יעבץ למד תורה

הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה הוּא אֲשֶׁר יִיטֵב יְהוָה עִמָּנוּ וְהִטַּבְנוּ לָךְ וְיִטֵּב עִי
מִהֵר יִהְיֶה דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַרְבֹּן בְּרִיתִי הִוא נִסְעָ לְפָנֶיךָ
דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתֹר לְהֵם מְנוּחָה יוֹעֵנָה יְהוָה עֲלֵיהֶם
יִזְמֵם בְּנִסְעָם מִזֶּה מִחֲנֶה
בְּנִסְעָ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מִשָּׁה קֹבֶה יְהוָה וַיִּפְּעוּ אֲבִיךָ וַיִּנָּסוּ
מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנֶיךָ וּבְנָחָה יֹאמֶר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֲלֶיךָ
יִשְׂרָאֵל

וְהָיָה הָעַם כְּמִתְאַנְנִים לִעַבְדָּאֲנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיַּחַר
אָפוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה וְתֹאכַל בְּקִיעַ הַמִּחֶצֶה וַיִּצְעַק
הָעַם אֶל מֹשֶׁה וְיִתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ
וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא תִבְעָרָה כִּי־בִעַרָה בָּם אֵשׁ יְהוָה
וְהָאֵסֶפֶסךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הָתְאוּ תְאוֹה וַיִּשְׁבּוּ וַיִּצְלוּ גַם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יֹאכֹלֵנוּ בְּשֶׁר וְזָכְרָנוּ אֶת הַדָּג
אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֹנִים אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת הָאֲבִטָּחִים
וְאֶת הַחֲצִיר וְאֶת הַבָּעֲלִים וְאֶת הַדָּג
אֵין כָּל בְּלִתִּי אֶל הָמָן עֵינִי
כִּעֵין הַבֶּדֶלֶח שִׁטּוֹן
וּבְרִחִים אֲנִי וְכִי

ז
וכת
ז
בן
ומשה
ל
משן

ז
העם

ז' ז'
 חט
 בטע
 ז' ז'
 ז' ז'
 ז' ז'
 ז' ז'

ל
נ
כ
דברים
ויבדקם
והיו
ל

ל
ויתיר
אלף

ב
ב
ומה
ל

257

בדרך את שבייתם — רַע ט פת וסיף לאכול
וכנח להם: וכל אחיהם ועמיהם ויען אשון
= והיה ירך עמי שם אשכנז משנת: —

טובה ה' בטע מלדע וסימנה וצנחה מחית בעב חלצה
ומרמהן לא יחלפע במתאנעם דע ומר יגמר נא מיבי
כות צלח משה טוב היצטם ויתעם ויתע חוטא משעמם

ג פים אית בהו לא ולא ולא וסימנה לא יום אחד תאכלון לא תאכלו לו והיה כיתרנו ופריתם בארץ וזמנים ה' וז' חס
וסימנה לחם ימים אך יום אחד או חודש או לא יום אחד יחיינו מימים ו- או חודש יחיינו חס ושא מל - ולא תשא ג ופי למקס
עלין חטא
חתה לבדך
ה ג

ז
חס
ג ובעל
פים
אית
בהו
לא
ולא
ולא
ולא

ל
היקרך
ל

ז
זמם
חתך
סוף
פים
ג
וכל
דברי
ימי
כות
כז
רגל
הכניס

ז
התבה
חס
בני

למחר ואכלתם בשר כי כיתתם באזלי יהוה לאמר מי
יאכלנו בשר כי טוב לנו במערים ונתן יהוה לפס בשר
ואכלתם ולא יום תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים
ולא עשרה ימים ולא עשרים יום עד חדש ימים עד
אשר יצא מאפכם והיה לפס לזרוע כי מאסתם אתהוה
אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו מערים
ויאמר משה ששמע את אלך רגלי העם אשר אנכי בקרבך
ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים הוצאן
ובקר ישחט להם ומצא להם להם אם את כל דג הים יאסף
להם ומצא להם
ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקר
דברי אסלא ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה
ויאסף שבועים איש למזקנו הענ
ולר יהוה בענן וידבר אליו ויאמר
על שבועים איש הזקנים ויהיו
ולא יספון וישארו שני אנשים
וישם השני מיד ותנח עלהם הר ויהמה בכתיס ולא

דברי יג וסימנה היקרך דברי הקלותני הבית הזה אשר התשיר יצא מפי הכיש היסבת לדמות הנביא אשר אתו
כאשכנז שי לסכל היות אחרי דברי לא ישנו
והשלחת רעב לא תעלן דגב ימים רבי
ג ד וסימנה הבית האהל כעין בוש אחריהם

ויעמוד וכל דברי ימים כותב כלום וסימנה ויסת מזבח הנחשת הרוח יהושפט בקהל יי זכרה על עמודו משרת משה
ב וסימנה מבחרין ויהי אחרי מות משה - נביאים ג מל וסימני ומי יתן בהברית חזבל וגם נביאים העמודת א בל וא צד

והר
בטו
ז

יִצְאוּהָ אֱלֹהִים וַיִּתְּנֵבְאוּ בַּמַּחֲנֶה זִכְרָן הַנֶּעַר וַיֵּגֶד לַמֶּשֶׁה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו וַיִּמְדֹּד מִתְּנֵבָאִים בַּמַּחֲנֶה וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון
מִשְׁרַת מִשֶּׁה מִבְּחָרֵינוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִשֶּׁה כֹּלָאס וַיֹּאמֶר לוֹ
מִשֶּׁה הַמִּקְנָא אֶתָּה לִי וְלִי יֵתֵן כָּל־עַם יְהוֹלֵנִי אִים כִּי־תֵן יְהוָה
אֶת־רוּחוֹ עָלֵיהֶם וַיֹּאסֹף מִשֶּׁה אֶל־הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי־יִשְׂרָאֵל
וְרוּחַ־נְסֵעֵמָא אֶת־יְהוָה וַיֵּגֶד שְׁלֹשִׁים מֵהֵימָן וַיֵּשֶׁשׁ עַל־הַמַּחֲנֶה
כְּדָרָךְ יוֹם כֹּה וּבְדָרָךְ יוֹסֵפָה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וְכֹאמְתִים עַל־
פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּקְסֵם הָעָם כָּל־הַיּוֹם הוּא וְכָל־הַלַּיְלָה וְכָל־יוֹם
הַמַּחֲרֹת וַיֹּאסֹף אֶת־שְׁלֹשִׁים מֵהֵמָּה אֶסֶף עֲשָׂרֵה חֲמֹדִים
וַיִּשְׁטַח לְהֵם שְׁטוּחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה יְהִי שֹׁר עוֹדֵנוּ בֵּין
שְׁנֵיהֶם טָרֶם יִכְרֹת וְאֵף יְהוָה חֲרָה בְּעַם וַיֵּד יְהוָה בְּעַם מִמֶּה
רַבָּה מֵאֵף וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא קְצֵרוֹת הַתְּאֵה כִּי־
שֵׁם יְהוָה אֶת־הָעָם הַמִּתְּאֵוִים וּמִקְצֵרוֹת הַתְּאֵה נִסְעוּהָ עַם
חֲצֵרוֹת וַיִּהְיוּ בְּנוֹת
וְהַבָּר מֵרִים וְאַחֲרָיו שֶׁה עַל־אֹף וְהַתְּאֵה הַבְּשִׁית אֲשֶׁר
לָקַח כִּי־אֵשֶׁה כְּשִׁי קָח וַיֹּאמְרוּ חֲרָק אֵךְ בַּמֶּשֶׁה דָּבָר
יְהוָה הֲלֹא גַם־בְּנוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה וְהָאִישׁ מִשֶּׁה עָנָה מֵאֵף

צא
פת
ז
מינה
בתו
ז
העם
הזה
בטע
בסמך
ויקם
איוב
ז
מל
בתו
ובעל

ז
מל
בתו

ז
דס
וכל
קד
וחט
ז
עני
ז
ז
ז

חמייס גב חס וחמי מל ויעברו אותם ב אספ עשרה בתו מל וסד חס - שניהם ד בליט וסימ הבשר עוננו
השנים בע אים ברוך יי שלם ענו - סב - ז מל בתו וסימנה כדור יום כה וישטחו להם: המתחזים

הוא מתחזים וזו:

בהעלותך

וַיֹּאמֶר יְיָ ט בָּטַע בַּסֶּפֶל וְסִימָה בְּקֶדֶף כָּל בְּכֹר אֶסְפָּה לִּי פִתְיוֹם אֶל מֹשֶׁה וְאַבְיָה יִדְקֶה שֶׁבֶט אֶת מִטֵּה קֹחַ אֶת כָּל רֹאשֵׁי קֹחַ לְךָ
אֶת יְהוֹשֻׁעַ עֹשֶׂה לְךָ שֹׁרֵף בְּאַרְצָם לֹא תִשָּׁל — עַבְדֵי מֹשֶׁה גִבְלוּ וְסִימָה לָא כֵן וְשִׁלְאֵהֲרִין וְלֹא אֲוִסְרָא דְמַלְכִּים יֵי

ט
בטע
בספ
כל
קל
מל
כח
חס
טו
דיש
פיס
בסג
חבא
דמשה
אשתא
כל
קל
חס
ל
וח
יח
תיזון
סופ
ואית
דמל
עזרא
כל
דמל
בימ
ח
חס
עזרא
דמל
בימ
ח
חס

מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וַיֹּאמֶר
יְהוָה פִּתְיוֹם אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וְאֶל מֵרִיס עֲזָאוֹ שְׁלֹשֶׁת כֶּסֶם
אֶל אֶהֱרֹן מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשָׁתָם וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן
וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אֶהֱרֹן וּמֵרִיס וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
שְׁמַעְתָּ אֲדָבָרִי אֲמִידָה נִבְיָאֲכֶם יְהוָה בְּמִרְאָה אֱלֹהֵי אֱתוּדָע
בְּחֹלֹם אֲדַבְּרֵנוּ לֹא כֵן עַבְדֵי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא
כִּי אֵלֶּה אֲדַבְּרֵנוּ וּמִרְאָה וְלֹא בְּחִידָת וְתַמְנֵת יְהוָה יֵבִיט
וּמִלֹּעַ לֹא יֵרָאֶתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדֵי מֹשֶׁה וַיַּחֲרֹאף יְהוָה בָּם
וַיִּלֶךְ וַהֲעֵנֵן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מֵרִיס מִצְרַעַת כְּשֶׁלֶג
וַיִּפֹּן אֶהֱרֹן אֶל מֵרִיס וְהִנֵּה מִצְרַעַת וַיֹּאמֶר אֶהֱרֹן אֶל מֹשֶׁה
בִּי אֲדֹנִי אֵלֶּה תִשֶׁת עָלֵינוּ חֲטָאֵת אֲשֶׁר נֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר
חָטָאנוּ אֵלֵינוּ תְּהִי כִמֶּת אֲשֶׁר בִּיעַ אֶת מִרְחָס אֲמֹנוֹ וַיֹּאכֶל
חֵצֵי כֶּשֶׁד וַיִּצַּעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רַחֵם
נָא לָהּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַבְיָה יִדְקֶה יֶרֶק בְּפִנֵּיהֶם הֲלֹא תִכְלוּ שְׁבַעַת
יָמִים תִּכְגֹּר שְׁבַעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי תֵאָסֵף וְתִסְגֹּר
מֵרִיס מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים וְהִי עֵדָה אֶסְפָּה

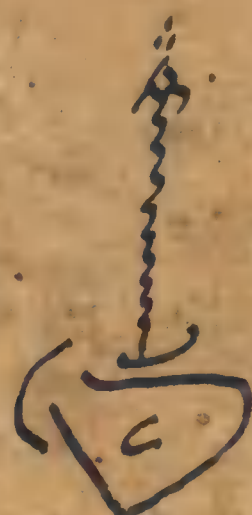
שמיעה ודדי בשר ודם ה' וסימנה שמעו נא דברי ויקרב אלה דב שקד וימ
קב וסימנה תלין צירי עלי ידק ג בתרי לשנא וסימנה דב בטו ואב
ומרים ג וסימנה ויקרא אהרן ואשלח לפעד ובני עמרם ודברי ימים א פו

דמל
בימ
ח
חס

אפרים וקמץ וסימנה חטא ומתקן פיר למטה ויהי איש מהר צדור עון חבור עזבים וכל חטא
וסוף פיס כות הושע בן נון ג בלע וסימנה למטה אפרים ויקרא משה ויצא משה תשלח בך בן נשא ודין

מרים ואחר נסעוה עם מחצרות ויחנו במדבר פארן

קלו פיס סימן מהללאל

ל גג

וח

ויתרו

ל

בת

ז

מל

בת

מל

ל ושם

ד

בד

קל

נש

וכל

מל

וסוף

פיס

כות

ל

ל

ל

וח

והנשע

וח

הנשע

ל

ל

ל

ל

וידיבר יהוה אל משה לאמר: שלח לך אנשים ויחרו את
ארץ כנען אשר אנכי נתן לבעי ישראל איש אחד איש אחד
למטה אבותיהם: כל נשיא בהם וישלח אתם משה
ממדבר פארן עלפי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל
המה: ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור: למטה
שמעון שפט בן חורי: למטה יהודה כלב בן יפנה: למטה
יששכר יגאל בן יוסף: למטה אפרים הושע בן נון: למטה
בנימין פלטי בן דפוא: למטה זבולון גדאל בן סודי: למטה
יוסף למטה מנשה גד בן סוסי: למטה דן עמיאל בן גמלי:
למטה אשר סתור בן מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן פסאי:
למטה גד גאואל בן מכי: אלה שמות האנשים אשר שלח
משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון: הושע:
וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם
עלו זה בגבע ועלייתם את ההר: וראיתם את הארץ מה הוא
ואת העם:

ב מלך יתרון אף בסוף עבה ולית כות וממן רפואה לה לבוא מבוה הקליא ומתיקא רצוא כגוא ושיצא
וקיא אדעא נקיא ביה ג בלע חס אף נחבי כן ופסי ונחבתם שמה דיהושע חבי כמעט רגע

שלח לך

וישחטם וסימנה במדבר וירדם אליהם אל היה כבודם ומלכים יא כת לך דלת נון וך מיוחד בתי וסימנה
אל נח העבר הנה נח הולדתו ונחל אל נח ארע הנח גם צדיק לא איש דברים שלח נח תני דפיס בוננו ירך ילך נח בבו

וישחטם במדבר ויעתה וגדל נא כח ארעי באשר דברת
לאמר יהוה ארך אפים ורחב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא
ינקח פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל דבעים
סלחנא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם
הזה ממערים ועד הנה ויאמר יהוה סלחתי כדברך
ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ כי כל
האנשים הראים את כבודי ואת אתתי אשר עשיתי
במערים ובמדבר וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו
בקולי אסיראן את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל
מנאני לא יראוה ויעבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו
וימלא אחרי והביאתו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו
יורשנה והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו
לכם המדבר הרך יחננו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר עד מתי לעדה הרעה
הזאת אשר המה מלינים עלי את הלחות בני ישראל אשר
המה מלינים עלי שמעתי אמר אלהם חי אני נא יהוה אס
לא באשר דברתם באזני כן אעשה לכם במדבר הזה

ועתה
גדל נח
א
חית
ג יו
עקום
דב
מדינ
נח
כת
לך
דל
ג
מיוחד
וחס
בוננו
ך
ה
ג
רשע
רפי
פיס
בבוננו
את
כל
ל
מל
בת
ל
ג
חך
חס
וחד
מל
דחנה
חס
יא
סמ
ג
מל
ובפיס
ג
ל

כגדל נח וחס וסימנה סלח נח זרועך הותר ועד העד ו
ואולם ה ריש פיס וסימנה בעבור זאת חי אני חי מע
יך בתי מדיש אל אל מדי ארבע יורשנה ג וחס יו
ממיעדים בשער המלך מדינות מדי נפלאתיך
ואולם הכסא מלאתי כח וכל איוב כות בלג שלח נח
ימנה וזרעו יורשנה הנה מדי נח נאם ג ב נשבעתי

שלח לך

וישמעו כל בני ישראל ויעלבו את משה ואת אהרן ויאמרו אל משה ואהרן ואלה אנחנו ואלה האנשים אשר שלחך אל הארץ הזאת ויאמרו ואלה אנחנו ואלה האנשים אשר שלחך אל הארץ הזאת

אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו ויאמר משה למשה
זה אתם עבדים את פי יהוה והוא לא תעלה אל תעלו
כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפע איביכם כי העמלקי
והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי עלכן שבתם מאחרי
יהוה ולא יהיה יהוה עמכם ויעלו לעלות אל ראש ההר
ואמרו ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה וירד
העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויבסו ויכתו ער

ל
חית
וחד
עקוס
ל
תעלה
את

ל
ל
דסמ
וחס
מל
ב

ל
מל
וחד
חס

דסמ

ל
דסמ

ב
חד
חס
וחד
מל

ב
קל
בקר
וסים
לכבד
האחד
את
יש

החרמה
ויבר יהוה אל משה לאמר ודבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו ארץ ארץ מושבותיכם אשר אני נתן לכם
ועשיתם אשה ליהוה עליה אוזבה לפלא אפול או בנדבה
או במעדיכם לעשות רוח נחה ליהוה מזהבך או מזהבאן
וזקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בליל
ברב עית הדין שמן ויין לנסך רביעית ההין תעשה על
העלה און חלככ
חר ואו לאיל תעשה מנחה סלת
ההין ויין לנסך
יחח לי
וכי תעשה בזהבך

ב בו ויעל יהודה ואבימלך ויתן
ת כת במא רבעית והקריב המקריב
לנסך ושלחמיו ושלח לא ישתו ישתו

וילכו וי
כל אורית
ויין ריש

ויבסו יא מל וחד חס וסימנה וירד העמלקי
ויאיש ישראל ויצאן ככלת בתרד דויתנס
וכל חס יור במא מל ומל ויין לנסך רביעית

ריח כחח ה' בתו וסימנה והקטרות בקמצו תפיני ומחצתו לעשות ושל אחיו ועשרון דובראשי והקדשתו ובעשור
תורת כהנים משפט אחד פת דויבד ומשפט אחד קל וחד פיס ואתם תלקטו לאחד אחד

224

ב
וסים
ושחט
את
בן
ודין
וחד
ובן
ל
הבקר
משך
ישור
ג
ד
דע
פס
וסוף
פס
יב
לית
כח
מל
וב
חם

עלה אוזבה לפלא נפר או שלמים ליהוה וזה קריב עלבד
הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין
ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה ככד
יעשה לשור האחר או לאר האחר אולשה בפכשים או
בעזים כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחר כמספרים
כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח
ליהוה וכיגור אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה
אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה הקהל חקה
אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה
לפני יהוה תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר
אתכם

ד

י
דסמ
ג
וחם
ל
כה
ל
חם
דחם
בטל
סוף
פס

וידבר יהוה אל משה לאמר ודבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם בבאכם אלה ארץ אשר אני מביא אתכם שמה
והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תלית אשת
ערסיתכם חלה תרימו רומה בתרומי ואתם תרמו אותה
מראשית ערסיתכם תתנו ליהוה ואתם תאכלוה
וכי תשגו ונתעשו לכם חקת עולם

מראשית ה' וסימנה ערסיתכם ולקחת מראשית שנה ועד דחם אף להבדאכם מגיד מלה וחד ומראשית כל
תבואתך ג פס ריש וסוף לית כות עה ה ישה כמספר אשר ואשקלה שגנה הוא וסי והם הניין לפני המלך

שלה לך

י פיס אית בדון לכל לכל וסימנה ונסלה לכל ויחלק לכל העם ושמאל כל תפלה כל תחנה ומלכים ודע
אמר יהוה ובן ופרץ סומך י קרוב י אין קץ לכל העם הסולה לכל עונכי והיו בית ירושלם

אשר דבר יהוה אל משה את כל אשר עוה יהוה אליכם
ביר משה מן היום אשר עוה יהוה והלאה לדת יכם ויהיה
אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פרץ
בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו נמשפט
ושעיר עזים אחד לחטאת וכפר הכהן על כל עדת בני
ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הליאו את קרבנם אשר
ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם ונסלח לכל עדת בני
ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה
ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עזבת
שנתה לחטאת וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה
בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו והאזרח בני ישראל
ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה והנפש
אשר תעשה פירמה מזה אחר ומזה גר את יהוה הוא מגדף
ונפש חיה הוא מקרב עמה כי דבר יהוה בזה ואת מצותו
הפר הכהן ופוש הוא עונה כהן
ויהיו בני ישראל ימנאו איש מקשש עינים ביום
השבת וישלחו את נאמנים אתו מקשש עינים אל משה

י
ינני
ביד
משה
ז
התעבה
הזאת י
ל
חט
חט
לך
ל
ז
פיס
אית
בהו י
לע
לכל הקריבה
ל
חממה
י
רוע
פיס
בה
י
וחד
מחיר י
ומגדף י
י
רפי
ז
וחס
ל

פר כן בקר ו סימנה והקריבתם מעיני העדה ראש שנה ובעשור ביד רמה ו סימנה ובע ישראל
והנפש אשר ממחרת הפסח - מקרב עמו
בזה ו סימנה ובר יי בזה לך וחברו חלתי
כל נפש אשר תאכל והאכרת את הוא מגדף
ת חלתי כי לא בזה ולא נחת חסידין בזה חתם

עצתו כן בלע וסימנה ועשו להם כן והיה לכם ושלח תצטו ידן ועשה לו ה וסימנה ותתצב אחת
ואיש כיתום מוס או בן יתום כילא פדש כי גמול ידן וזכרתם לו ולי והיה לכם כי עמכם וברכש ונקטתם בפני
וחבר:

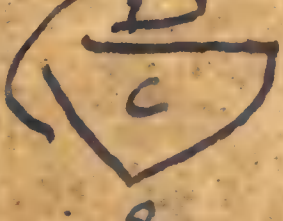
ל
ח
ה
כ
ק
פ
ב
ג
ק

ואל אהרן ואל כל העדה ויניחו אתו במשמר כילא פדש
מה עשה לו ויאמר יהוה אל משה מות
יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה ויצאו
אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת
באשר צוה יהוה את משה:

י
ד
כ
ב
ז

ויאמר יהוה אל משה לאמר ודבר אל בני ישראל לאמרת
אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדתם ונתנו על
ציצת הכנף והיה לכם לציצת וראיתם אתו
וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם ולמען
תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם

י
ד
כ
ב
ז

י
ד
כ
ב
ז

ויקח קרח בן יערה בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב
ואון בן פלתי בני ראובן ויקמו לפע משה ואהרן
ישראל חמשים ומאתים נשיא קרח וזעזעו את בני ישראל

את כל מצות ה' ג וסמ וסימנה וזכרתם ויעזבו ומלכים מחזיקים על אחיהם קימה לפע בשנה ב
וסימנה תקומה ויקמו לפע קריא ב ויקמו קראי כת הוא ויתן קראי כת פדש לו חס

ומדוע וסימנה תתנשאו על לא יראתם לדבר נעדרנו באתם אלי לא העלתם לא הכיתו יסתר מבי הקילוחתני
מלך מדינהו לא שמעת הקדוש וסימנה אל קרח ותנו בהן אש מי וכל לעמוד ויצה יצא

שם ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם בני
העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל
יהוה וישמע משה ויפל על פניו וידבר אל קרח ואל כל
עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש
והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו וזאת עשו קחו
לכם מחתות קרח וכל עדתו ותנו בהן אש ושימו עליהן
קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא
הקדוש רב לכם בני לוי ויאמר משה אל קרח שמעו עמני
לוי המעט מכם כיהדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל
להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמך
לפני העדה לשרתם ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי
אתך ובקשתם גם כהנה לכן אתה וכל עדתך הנעדרים על
יהוה ואהרן מה הוא כי תלוננו עליו וישלח משה לקרא
לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה המעט כי
העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו ובמדבר כיתשתנו
עלינו גם דשתנו לא אל ארץ זבת חלב ודבש הציאתנו
ואתקולנו נחלת שדה ודבש העיני האנשים ההם תנקר לא

ב
בטע
היהודים
אשר

ל
א
וחם
ומל

ג
ל
מל
וכל
כלון
דבות

כח
מיחד
בקר
בבקר
בבקר
על
ג
נפשים
ורין
חם

תלוננו
וב
מל
בנו

ל
ל
וכת
כ
ל
בשר
לך

אלהי ישראל כח מיוחד וסימנה ויבב שם מזבח ויראו את אלהי המעט מכם אשר מעלתם אשר שלחך ועשיתם עלמי אמר אלהי
ישראל ועתה אלהי יעריצו לא מעזבכם הקורא בשמך אל מסתתרה נשבעים כי מעיד ומאספכם והנה שם כבוד וכבוד אלהי וישאון
הכרבים וחברו היא החיה והנה כבוד ויקרא יעבץ ויעד אלהי גם סגורו אל יבושון ביריקם הבאים ואלי יאספון אל תפגו וסי אל קשי אלמכ

חטאתם ג' וסימנה פן תספון קרוב בדרון ותשליך במצולות וכל זכר ויפקד כות וכל פרשת אחרי מות כות
ויעלו ג' וסימ' מעל משכן מעל דושלם - כמות ג' וסימ' כל האדם ויהי כמות אחסב כמות זה בן מת זה ג' בת ג' זר ג' זר

תספון בכל חטאתם ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם
מסכב ורתן ואבירם יצאו נעבים פתח אהליהם ונשיהם
וכניהם וטפם ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני
לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי אסבמות
כל האדם ימתן אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא
יהוה שלחני וואסבריאה יברא יהוה ופעלה הארמה
את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה
וירעו כי ינאעו האנשים האלה את יהוה ויהי כללם לדבר
את כל הדברים האלה ותפקע הארמה אשר תחתיהם ותפתח
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בניהם ואת כל האדם אשר
לקרח ואת כל הדרכוש וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה
ותכם עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל וכל אשר אל
אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פחדנו ענה ארץ
ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש
מקריבי הקטרת וירבר יהוה אל משה
לאמר אלמד נזר בזאת הרץ הכהן וירם את המחטת
מבין השרפה ואת אה כי קרשו את מחטות

ג

ג

ה

בטע

בדו

בזרק

ג

בספ

וסימ' ה ג

משמרת בלע

מלעזר ט

כל וחד

האדם לשאלה

י

חד

בתו

ותלת

בנב

ל

מל

בתו

ג

חט

בין יג

דס

ב

ב

יב

זין

משיחו מל

בתו

ג

ב

ב

בראה ב בתרי ליע חד מל וחד חט וסימ' יבדא מל וממכלו ברה
ובדא על - שאלה בלע וסימ' כי ארד מל ירד בני והורדתם והו
ישבו רשעים ולא ירד בני ונבי וכתו מל - מחטות ג' מל בתו וסימ'

יבדא ג' בלע וסימ' ואם בדיאה כי בדא
עכדך וירדו חיים וירדוהם בזם רדתו ושלחיו
עשו החטאים האלה ויקח מלעזר הכהן

וה פיס לא לא ולא וסימנה ואם לא תשרי לא תעשו עול וחבדו לא תאכלו על הדם אל אל הפרכת זכרון לבני כהל אשר
לא תטה חלילה יתעב איש תאמרו קשר כל הבאיש והולכתי עורים הלוא ידעת אם הנה כפשו וכל אדם חרן אפוי צדיק

ה'תש"ח

ג'ע'ס

X

三

אח"כ יפ'י

۲۱۰

三

21

51

בהם

五

25

45

٧

一

יהמל

40

דומת

9

13

12

2

pro

11

1.

39

۲۱

10

הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנִפְשֹׁתָם וְעָשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צָפוּי
לְמִזְבֵּחַ כִּי הִקְרִיבָם לִפְנֵי יְהוָה וַיִּקְרָשׁוּ אֵיךְ לְאוֹת לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת מַחְתֹּת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
הִקְרִיבוּ הַשָּׂרָפִים וַרְקָעוּם נִפְוִי לְמִזְבֵּחַ זָבָחוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא
לְהִקְטִיר קֹטֶרֶת לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא יֵהְיֶה כִּקְרָח וְכַעֲדָתוֹ כֹּאֲשֶׁר
דָּבַר יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה לֵאמֹר

וילכו כל עדת בני ישראל ממחלת על משה ועל אהרן
 לאמר אתם המיתם את עם יהוה ויהי בחקקה העדה על
 משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן
 וירא כבוד יהוה ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד
 וידבר יהוה אל משה לאמר הרי מותוך

העֲדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה אֶתֶּם
מִשָּׁה אֶל־אֶהֱרֹץ קָח אֶת־הָ
וְשֵׁים קִטְרֹת וְהוֹלֵךְ מִהֶרֶץ
הַקִּנְיָן מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחֹלֶה
מִשָּׁה וִירֵץ אֶל־תֹּמֶךְ הַקֹּהֶל

אין אלה הנשים מכשלים נדרים חיים לכפשך נא שוין
 יד ולהורות את דין זכרון לפני ישראל ויסמך את דין יצא
 יך וכל קהלת יצא במא כידך להם יצא החטאים והמזמרות

ויהיו יא' וסימ' תלמס קדמאה 64 והיה לא
ויהיו כמנ' 64 בבור ביר משה' וסימנה בוחק
בספר וסימ' הקינף מצרים וכל בראשית בות 64

נשיאם ב' חס יור תני' וחד מל' וקח מאתם חס יור ויתנו אליו מל' — מטה לוי' וסימנה אך את מטה הקרב אתמטה
ואת שם אהרן וגם את אהרן — יפרח י' ב' קמץ וז' פת וסימנה והיה האיש צדיק כתמר קטע יורה בטל ליע' בימין צדיק פת:

הקטרת ויכפר על העם ויעמוד בין המתים ובין החיים
ותעצר המגפה ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף
ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח וישב אהרן
אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה

ח
וכל
עזרה יא
דכות בטע
מחלף

ל ל

ג

וידבר יהוה אל משה לאמר ידבר אל בני ישראל וקח מאתם
מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבותם שנים
עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו ואת שם
אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אהרן לראש בית אבותם
והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה
והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי
את הלכות בני ישראל אשר הם מלינכם עליכם וידבר
משה אל בני ישראל אל כל נשיאיהם מטה לנשיא
אחר מטה לנשיא אחר ואבותם שנים עשר מטות
ומטה אהרן בתוך מטה ויניח משה את המטות לפני
יהוה באהל העדות ויהי חרות ויבא משה אל אהל
העו' והפרח מטה לוי וינא פרח וינא

ב
בטע
בספ
ז
ח
חל
חד
חל
ז
חל
בטו
נשיא
מטות
הספר
קמ
וב
פת
ל
חל
דמל
ל
חל
ל
בטע
בתו
י
ח

נשיא ד' דפי וסימ' ויתנו אליו ז' בן כישראל לנשיא ויהי —
נבלת מתנער וינח בהיכל — ויצא י' חס וסימ' ממחרת וי
אותה משרתו למרחב מנחם את הכסף את האשרה הוצא ל

נשיא ד' דפי וסימ' ויתנו אליו ז' בן כישראל לנשיא ויהי —
נבלת מתנער וינח בהיכל — ויצא י' חס וסימ' ממחרת וי
אותה משרתו למרחב מנחם את הכסף את האשרה הוצא ל

וְסִימָנָה לְאוֹת לִבְנֵי חֻטְאֵת קֶסֶם אֶל תְּהִי מָרִי וְאִמְרַת אֶל מָרִי: וְשֹׁאֵר קִל מָרִי בְּחֻטְפִּי: — וְאַתָּה וּבְנֶיךָ אַתָּה גִּדְּמָה
וְסִימָנָה וַיֹּאמֶר יי אל אֶהְרֶץ תִּכְנֶנָּה דְּפִיט וְגַם אֶת אַחֶיךָ תִּשְׁמְרוּ אֶת כְּהֻנָּתָם: —

עֵיץ וְגַם לְשִׁקְרִים וַיַּעַם מֶשֶׁה אֶת כָּל הַמַּטֵּה מִלִּפְנֵי יְהוָה
אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּרָאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהוּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשָּׁב אֶת־מִטֵּה אֹהֶל־לִפְנֵי הָעֵדוּת
לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת לִפְנֵי מִרְיָם וְתָכַלְתְּ לִוְנָתָם מֵעַל וְלֹא יִמָּחוּ
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כִּן עָשָׂה

וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר הֲגִוּוּ עָנֹו אֲבָדָנוּ בְּלָנוּ
אֲבָדָנוּ כֹּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הָאֵם תָּמָנוּ
לְגֹועַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן אַתָּה

וּבְנֵיךָ וּבִתְּךָ אֲבִיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֹון הַמִּקְרָשׁ וְאֶת הַזִּבְעִי
אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֹון כְּהֵנְתְּכֶם וְגַם אֶת אֲחֵיךָ מִטָּה לִּי
שֵׁבֶט אֲבִיךָ הִקְרַב אִתָּךְ וּלְלוּ עֲלֶיךָ וּשְׂרֵתוֹךְ וְאֶת הַזִּבְעִי
אִתָּךְ לִפְנֵי אֱהִל הָעֵדוּת וּשְׁמֵרוֹ מִשְׁמֵרְתָּךְ וּמִשְׁמֵרֵת כָּל
הָאֱהִל אַךְ אֲלֵכֶּלִי הִקְרַשׁוּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא יִמָּתוּ
גַּם הֵם גַּם אַתֶּם וְנִלְווּ עֲלֶיךָ וּשְׁמֵרוּ אֶת מִשְׁמֵרֵת אֱהִל
מוֹעֵד לְכָל עֲבֹדַת הָאֱהִל וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיכֶם וּשְׁמֵרֵתֶם

וּלְלוּ ד' וְסִימְנֵה עֲלֶיךָ וְשִׂמְחָה עֵינֶיךָ יִשְׁאָלוּ גִּוִּים רַבִּים וּבִהְיֶינָה שְׁלֵם — הִקְרַב ג' וְסִימְנֵה וְהִזָּר כָּל הַקֶּרֶב ב' בּוֹ וְהִזָּר
תִּנִּיחַ אֶל מִשְׁכַּן ב' בּוֹ וְכָל כֵּלָּו — וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ ג' וְסִימְנֵה קֶרֶבֶן רֵאשִׁית אֶךְ אֶל הַפְּרִכָּת וְשִׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶתךָ —

י
סח
זח

יב
כח
כד
כז

ז
ז
האם
אין
עזרת
בי
ג
וסל
יפ
דיש
פיס
בתו

9

אמר יי ברכיה וסימנה שוק התרומה ואתה ובניך זה לך תרומת כל תרומות הקדשים — וידבר יי ב בטע' בדרקא וסימ

אֶת־מִשְׁמַרְתְּהֶן־שׁוֹאֵת־מִשְׁמַרְתְּהַמִּזְבֵּחַ־וְלֹא־יְהִי־עוֹר־
קֶנֶף־עַל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל־וְאֵנִי־הֵינִי־לִקְחַתִּי־אֶת־אֲחֵיכֶם־הָרִאשִׁים־
מִתּוֹךְ־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל־לָכֶם־מִתְּנָה־נָתַנִּים־לַיהוָה־לְעֹבֹד־אֶת־
עֲבֹדַת־אֱהֹל־מוֹעֵד־וְאֵתָה־וּבְנֶיךָ־אֲתָךְ־תִּשְׁמְרוּ־אֶת־
כֹּהֲנֵיכֶם־לְכָל־דְּבַר־הַמִּזְבֵּחַ־וּלְמִבֵּית־לְפָרֹכֶת־וְעַבְדֵיכֶם־
עֲבֹדַת־מִתְּנָה־אֲתָן־אֶת־כֹּהֲנֵיכֶם־וְהָזַר־הַקָּרֵב־יָמָת־

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת
תרומתי לכל הקדש בני ישראל לך נתתים למשחה ולבנין
לחק עולם וזה יהיה לך מקדש הקדש שים מזה אש בלוקבנים
לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים אשר ישיבו לי
קדש קדש שים לך הוא ולבניך בקדש הקדש שים תאכלנו
כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך וזה לך תרומת מתנם
לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנותיך
אתך לחק עולם כלטהור בביתך יאכל אתו וכל חלב
יגהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה
לך נתתים בכור כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה

א
ה
ל
הממל
ש
ב
ד

כן
 ו
 רמז
 ח
 וכל
 דבר
 י
 מל
 במ
 י
 ח
 ב

יין
ושכר

٤ :
٤ :

ד
ד
כ
ד
ח
ב

٤٤

۱۰

בְּקִרְשׁ גִּרְשִׁי וְכִימְכֶה וְנָתַתִּי אֶת הַפְּדוּת בְּקִרְשׁ וּבְכֶלֶן הַקִּרְשִׁים וְאֶחְלֹכֶנּוּ — ג פִּים מִטַּעַם בַּעֲבֹד קֶרֶם כָּל זָכֹר
יֹאכֵל אֹתוֹ תַעֲנֵה כָּל מַהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכֵל אֹתוֹ תִּלְיֹה כָּל מַהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכֵלֶנּוּ — לך נִתְּנִים ג וְסִי וְאֵי הֵנָּה נִתְּנִי לְךָ וְהֵאָּ

לכל בשר וְסִימְנָה אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת יִפְקֹד יְיָ אֱלֹהֵי כָל פֶּטֶר רָחֵם וְהִן דְּרָאוֹן עַל כָּל שְׂפִיּוֹת בַּח שְׁמוֹן כְּעוֹן לֶחֶם מִתְקַל
וּפְשָׁרָא וּבְעֵרָא הִי סֵת גְּבִרִי אֵל כְּתִיב — פָּדָה בְּכֹת הִי וְסִימְנָה יִהְיֶה לָךְ אֵח — כָּל מֶלֶךְ הוּא בְּמֵאָה הִיא צְרִית
מֶלֶךְ עוֹלָם

היא
א

כל
לש
ויחור
מל
בר
מן
ח
ל
חם
ולת
פ

ז
סמ
א
סמ

ז
ב
א
ז
חם
א
בט
מל
ל
וח
ל
עולם
זק
חם

ל
א
טו

ז
רוע
פוס
סמ

לְךָ יְהוָה	הוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכֵלְנוּ כָּל־חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָךְ
יְהוָה יִכְרֹ	יִרְחֹם לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה בְּאֲדָם
וּבְכַהֲנָה	דָּלָךְ אֲךְ פָּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֶת
בְּכוֹר הַבֶּ	זֶה הַטִּמְאָה תִּפְדֶּה וּפְדוּיוֹ מִבְּזֻז־חַדָּשׁ תִּפְדֶּה
בְּעֶרְכָּךְ	חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
הוּא יֵאָרֶ	וְשֹׁר אוֹבְכוֹר כְּשֶׁב אוֹבְכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה
ק	נִדְמָם תִּזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת חֲלָבָם תִּקְטִיר
אִשָּׁה לֹ	אִשָּׁה לִיחָח לַיהוָה וּבְשָׂרָם יִהְיֶה לָךְ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה
וּבְשׁוֹקֶי	ז לָךְ יְהוָה כָּל־תְּרוֹמֹת הַקֹּדֶשׁ שִׁים אֲשֶׁר יִרְיֹמוּ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל	יְהוָה נִתַּתִּי לָךְ וְלִבְנֶיךָ וְלִבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ לַחֲכֹךְ
עוֹלָם בְּ	יְיָ יְהוָה לָךְ וְלִזְרַעְךָ אִתְּךָ
וַיֹּאמֶר יְהוָה	אֲהֲרֹן בְּאֲרָעָם לֹא תִנָּחַל וְחֶלֶק לֹא יִהְיֶה
בְּתוֹכָם אוֹ	לְמֹד וְנִחַלְתָּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
חֶלֶק עֲבָדֶיךָ	יְיָ לֹי הִנֵּה נִתַּתִּי כָּל־מַעֲשֵׂי בְּיִשְׂרָאֵל לְנִחָלָה
וְלֹא־יִקְרַב	אֲשֶׁר־הֵם עֲבָדִים אֶת־עַבְדֹּת אֹהֶל מוֹעֵד
לְמוֹת יוֹנִי	יְיָ יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לִשְׂאֵת חֲטָא
	הַלֹּי הוּא אֶת־עַבְדֹּת אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׁאוּ

ח אֲהֲרֹן בְּ חֶסֶם חוֹן זִימְנָה הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר וְשֹׁרֵי תְרוֹמֹת אִישׁ תְּרוֹמֹת יִהְיֶה בְּתוֹךְ מֶלֶךְ — מַעֲשֵׂי ג' וְסִימְנָה
בְּרִיךְ לָנוּ לְלִיזָה פִּיזִי וּבְרוּךְ הֵל עֲלֵינוּ וְלִבְנֵי עִירָה עֲצֵי וְאֶל הַלְלוּם תִּדְבֹר וְכָל הַמַּעֲשֵׂי דְכּוֹת — וּפְדוּיוֹ לְכֹתֵי

כל קד בתוך בני ישראל במדבר סיני וכתב בתוך בית ישראל ו- סימן ומעמד והרמות
ממנו בן תרימו גם אתם תרומתו ונתתם ממנו את תרומתו: מכל מתנותיכם את כל תרומתו: ס

עונם חקת עולם לדורתיכם ובתוך בני ישראל
כי את מעשר בני ישראל אשר ידמו להוה
ללוים לנחלה עלבן אמרתי להם בתוך בני
ישראל נחלה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואלה לויים
אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את התרומה
לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומה
מקדש מעשר ונחשב לכם תרומתכם כדגן

מקדש יקב: כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכ
אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו
לאהרן הכהן: מכל מת
מכל חלבו את מקדשו ממנו: ואמרת אלה
את חלבו ממנו ונחשב ללוים בתבואת גרן
ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי
חלק עבדתכם באהל מועד: ולא תשא
בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי

תחללו ולא תמותו:
כל קדיה מעשרתיכם במדבר סיני וכתב בתוך בית ישראל ו- סימן ומעמד והרמות
ממנו בן תרימו גם אתם תרומתו ונתתם ממנו את תרומתו: מכל מתנותיכם את כל תרומתו: ס

כל
חול
מת
בן
מן
ג
קמ
קטן
כל
הוא
חס
במ
זכ
מל
ללוים
כל
לוק
חס
במ
חר
מל
ל
מל
וב
חס

ו

מל

כל קדיה מעשרתיכם במדבר סיני וכתב בתוך בית ישראל ו- סימן ומעמד והרמות
ממנו בן תרימו גם אתם תרומתו ונתתם ממנו את תרומתו: מכל מתנותיכם את כל תרומתו: ס

זאת חקת התורה ב' דסמ' וסימנה ויקחו אלכך ויאמר אלעזר — מן זאת חקת עזי זאת התורה וטמא עד הערב ומן
וזאת התורה עד ויבאנו בני ישראל לטמא עד הערב — כל הנח מלצר בין חד חס אשר הנח שם דמלצים

לא
דסמ'
ב'
בטע'
בספ'
ל' וקח
וחס מאתם
בדמה
ל'
וחס

ה'
בטע'
ה'
ל' ג'
מל'
בטע'

ל'
התו'
חס'
במ'

ל'
ב'
סימ'

ל'
רע'
פיס'

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה
אשר ענה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך
פלה ארמה תמימה אשר איננה מום אשר לא עליה
עליה על ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל
מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח אלעזר הכהן
מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע
פעמים ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה
ואת דמה על פרשה שרף וילקח הכהן עץ ארז ואזוב
ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה וכלם בגדיו
הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא
הכהן עד הערב והשרף אתה יכלם בגדיו במים ורחץ
בשרו במים וטמא עד הערב ואסף איש טהור את
אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה
לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא וכלם
האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה
לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם הנגע במת
לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים הוא יתחטא בו ביום

למי טה ל' למי מריבה ל' לאחזת עולם ל' לאשר באהלו ל' למשכן העדות ל' — מדמה ה' בתו וסימ' ולקח הכהן
ואשר יזה וכל חטאת ולקח אלעזר ב' כו וחף בנב' וז' מדמה על הקר — ואסף ג' וסימנה איש טהור המעלה
ונשא נס — חטאת היא וסימנה ואס' לא תש' והוציא יאסף איש רחם המדמה — הנגע ל' ריש פיסוק

בפיס מוטמם בעל הנגע את משכן ייטמא ואיש איטמא את מקושו ייטמא — באהל וקמ וסימנ —
ויאמר הען את התורה ויאמר ייטמאים ויעל ויעל — פתוח וסימנ וכל כל אשפות בקבר גרום לשונם אל מים

השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום
השלישי וביום השביעי לא יטהר וכל הנגע במת הנפש
הארס אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא
ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מין נדה לאזרק עליו
טמא יהיה עוד טמאתו בזה זאת התורה ארס כרימות
באהל בלהבא אלה אהל וכל אשר באהל יטמא שבעת
ימים וכל כלי פתוח אשר אין עמיד פתיל עליו טמא הוא
וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם
ארס או בקבר יטמא שבעת ימים ולקחו לטמא מעפר
שדפת החטאת ונתן עליו מים חיים אלכלי ולקח אזור
וטבל במים איש טהור והזה עלה אהל ועל כל הכלים
ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל
או במת או בקבר והזה הטהר עלה טמא ביום השלישי
וביום השביעי וחסא ביום השביעי וביום הנדיו ורחץ
במים וטהר בעורו אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה
הנפש ההוא ממש וכלל כי את מקדש יהוה טמא מין נדה
לאזרק עליו טמא הוא והיתה להם לחקת עולם ומזה

יב
מעיע
פיס ל

ב
ב
סמ וחם
ובענ
ואיש
אשר
טמא

יה
וכל
כל
חרש
חפץ
יוצר
יוצר
חמדה
כות

4
פיס
אית
בהו
על
ועל
ועל
ועל
וחד
וחטא
את
המזבח

ב
וחם

והזה

4 פיס אית בהון על ועל ועל ועל וסימנ ולקח חזב וחסל שחול והעס ויסטפן ויבכו כי כה אמר יי על הבנים
חזב ל מלכות וסימנ ולקחתם חגרת ולקח חטון ולקח חזב — בקבר ג ב פת וחד קמ וסימנ או בקבר בקבר
אשר איש האים חספס בקבר חסרן — מקנש יי ג וסימנ ואש אשר יטמא תהיה תרומת עתה תנ לבבכם ובבמקל

הנצחת ג בלע וחם וסימנה והנפש כי נצת עליהם הרעה בקיר השני ו לא היה ג ריש פיס וסימנה מים לעדה
כיום ההוא לשושן בעם — הבאתם ג וסימנה את קהל כי הבאתם את זה ומחמדי הטובים —

ח
בק
ב
בלע
וחם
ג
אז
חם
ג
ריע
פיס
ג
סמ
ב
ויבר
העם
ג
ק
מל
ג
מל
במ
במ
ג
ריע
פיס

מִי־הַנִּגְדָּה יִכְכֹּס בְּגָדָיו וְהַנִּגְעַל בְּמִי־הַנִּגְדָּה יִטְמֵא עַד־הָעֶרְבֹה
וְכָל־אֲשֶׁר־יִגְעֹדוּ הַטְּמֵא יִטְמֵא וְהַנִּפֶּשׁ הַנִּגְעַל יִטְמֵא עַד־
הָעֶרְבֹה
וַיֵּבֶאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְּבַר־נָן בַּחֲדָשׁ הָרִאשֹׁן
וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקֶדֶשׁ וּתְמַת שֵׁם מְרִיס וּתְקַכֵּר שֵׁם וּלְאֹהֲיָהּ
מִים לָעֵדָה וַיִּקְהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיִּרְכּוּ הָעָם עִם־
מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹגְעֵנוּ בְּגֹעַ אֲחִינוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלִמָּחֶה
הַבֹּאֲתָם אֶת־קֹהֶל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְמוֹת שֵׁם אֲנַחְנוּ
וּבְעִירָנוּ וְלִמָּחֶה הָעֵלֵתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהַבְיֵא אֹתָנוּ אֶל־
הַמָּקוֹם הַרְעָה הַזֶּה לֹא־מָקוֹם זֶרַע וּתְאֵנָה וְגֶפֶן וְרִמּוֹן וּמִים
אֵין לְשִׁתּוֹת וַיֵּבֶא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקֹּהֶל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּרֶא כְבוֹד יְהוָה אֲלֵיהֶם

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר יִקַּח אֶת־הַמִּטָּה וְהַקֹּהֶל אֶת־
הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אֹחֶיךָ וְרַבְרָתָם אֶל־הַסֵּלַע לַעֲיִנֵיהֶם וְיִתֵּן
מִמֶּיּוֹ וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מִן־הַסֵּלַע וְהַשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה
וְאֶת־בְּעִירָם וַיִּקַּח מֹשֶ�ה אֶת־הַמִּטָּה מִלִּפְנֵי יְהוָה בְּאֶשֶׁר

מימין ג מל וסימנה מל הסלע כי מימין מן המקדש מימין נאמנים — ויאמרו לאמר ג דסמך וסימנה אגישור
משה ולן גוענו הננו עצמי ובשרך דמלבים — ולן ג וסימנה גוענו הוצלנו ונשב ולוא אנכי שקל בת יתר אף

והשקית את העדה והשקית בדגלך — המרים ה' בליש וסיג ויאמר להם ויחלסו את כחם ויחברו מלון המוראים מלאך להקדש ב' וס' יען לא

במים לעיניהם:

עוהו ויקהלו משה ואהרן את הקהל אלפני הסלע ויאמר להם שמעו נא המלים המזהרות הזאת נזעיא לכם מים ויורם משה אתידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם:

ל' וחס

ה בליש

ח בקר

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדשי שני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: המה מי מריבה אשר דבו בני ישראל את יהוה ויקדשכם:

יא דסמ

ב בתו

ז ריע

פיס בק

משה מלאכים מקדש אלמלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו ויורנו

צחק יושן ב' בתו יד חר מלעיל ודור מלעיל ופיס לעיני בני ישראל

ז בקר קד מל

אבתנו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירענו לנו מצרים ולאבתנו ונעצק אליהוה וישמע קלנו וישלח

ז פת ודור קמ בליש

מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך נעבדה נא בארץ לא נעבד בשוה ובכרם ולא

ז חס ודור מל

נשתה מיבאר וידך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל ער אשר נעבד גבולך ויאמר אלין אדום לא תעבד בי פך

ז חס ודור מל

בחרב אינא לקראתך ויאמרו אליו בני ישראל אל במסלה

ז בתו קן וחס

לעני בע ישראל בליש וסימנה באש אכלת יען לא האמנתם וייטב הדבר בעי בעי יושן — מצאתנו ג' פת ודור קמץ וסימנה כה אמר אחיך כל זאת מל ימעט לפער א' בתו וא' בנצ וא' בכות — קלנו בליש ג' חס ודור מל וסי ונעצק אל בנינו זה סודר אל יי לאי אבוצנו ולא שמע בקולנו בתו מל — ויצאנו ג' ונעצק ויצאנו בת ואמרת לבנך ויצאנו

מכרם ג' וסימנה ואם מימך בכסף צדיק ביום מכרם עיר חד בית וחד בנב וחד בבת על גבול וחינה ארץ ירום וישמע בלך ושב משרד בחרב תפלו והנותר לנשיא תענא ופיסוק ושאר קר אל גבול והלבשתם ב קמ וסי ואת בניו והפישט:

א
ג
ב
ע
ל
ח
ח

ו

ח
ו
ו
ה

ל

ז
ד
פ

ז
ב
נ
ב
מ
ע
ש
נ
נ
ע
ל
ל

א
ב
ב

ל
ש

נעלה ואם מימך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק איזדור
ברגלי אעברה ויאמר לא תעברו וינא ארזם לקראתו בעם
כבד וביד חזקה וימאן ארזם נתן את ישראל עבר בגבול
ויט ישראל מעליו
ויסעו מקרש ויבאו בני ישראל בלה עדה הההר ויאמר
יהוה אלמשה ואלאהרן בהר ההר על גבול ארץ ארזם
לאמר יאסף אהרן אלעמיו כי לא יבא אלה ארץ אשר
נתתי לבני ישראל על אשר מריתם אתפי למי מריבה
קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר והפשט
את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן
יאסף ומת שם ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל
הר ההר לעיני כלה עדה ויפשט משה את אהרן את
בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם
בראש ההר ויהר משה ואלעזר מזה ההר ויראו כלה עדה
כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית
ישראל וישמע הבנעני מלך ערד וישע
הנגב כי בא ישראל לדרך האתרם וילחם בישראל וישב

הר ההר ה' וסימנה ויבאו בני ישראל ושלח אהרן ויעל אהרן הכהן תתא לכס וחד וים מים
והר ההר ערד ה' וסימנה מלך ערד וחברו ויחשע אשר בנגב ערד וזבדיה וערד בגבול ל' וחם

ותקצר ויסיג נפש העם נפשו בעמל ישראל נפשו למות נפשו בזה כל למה דסמך להי ולעין ולאלף מתקרי רפי
נמו למה אמרת למה העלייתנו ולמה הבאתם צמה שהן סמוכין להי ולף והן דגש וסימ הרגזתני מכנה העיתו עבדיך היה צמצי

ממנו שבי ויור ישראל נדר ליהוה ויאמר אסנתן תתן
את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם וישלח יהוה בקול
ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא
שם המקום חרמה

ויסעו מבר ההר הרד יססוף לסבב את ארץ אדום ותקצר
נפש העם בדרך ויברך העם באלהים ובמשה למה
העליתנו ממערים למות במדבר כי אין לחם ואין מים
ונפשנו קצה בלחם הקל קל וישלח יהוה בעם את העששים
השרפים וינשכו את העם וימת עמך מישראל ויבא
העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ונבך התפלל
אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם
ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על גס
והיה כל הנשוד וראה אתו וחי ויעש משה נחש נחשת
וישם חו על הגס והיה אסנשך הנחש את איש והביט
אל נחש הנחשת וחי ויסעו ובע ישראל ויחנו באבות
ויסעו מאבות ויחנו בעי העברים במדבר אשר על פני
מואב ממזרח השמש משמש נסעו ויחנו בנחל זרר

אמר
צמצי

נע
צ

יעקב

ישראל

יפתח

ה

י

יחס

הבוא פלג ז

בה

לסבב

ל

ז

וישלח קל

וכל

ועק הרב

אלי

וכל

מתנ

וסוף

ט

פוס

בטע

בספ ל

ז

בקל חס

וכתב בלע

את

נפש

העזת

דיחזקה

ויאמר צא פת מ מנה באוריתא וסי וברכהו במה אדע הגר שפחת מצאתי ויגש ויען ויסף אל נא ואבימלך הקרה נא עבד
מעלת נעב מה נורא שכר הילדים אשר יחנך בע ושכבתי עם קחם נא אל ויבכר מי שמך וישב משה וחברו וירא אחד
את בני הדיאני נא וירץ מבחריו ויור יעקב ויען ובלק מן אדם קום בלק נאם נאם אוימי יחיה וירא את עמלק היתן מושבך

קצד

גבל ט חס בלט וסימנה הינא צורה זכרונה משפס הרבלה ז בו לראובני ושלחורין ובעמק נשמדכו ~ ארנון ג מל
זתו וסימנה משפס בספן ז בו ושלחורין: שחר אריתא מן הדרך חס בעל ~ ונשען ז פת ושי לגבל עליו: זכר: צריש פיס
וסי צורה
עבר לי:

ט
ח
מל
בלט
בתו

ז
ח
פוס
בתו
ל

ז
ז
בלט
ל

ל
ז
כח
כ

ז
ז
כח
כ

ז
ז
כח
כ

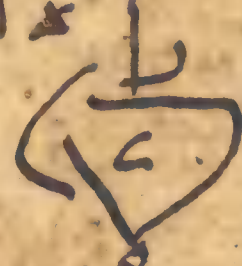
ז
ז
כח
כ

משפס נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבל
האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי על כן
יאמר בספר מלחמת יהוה את זהב בסופה ואת הנחלים
ארנון ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ערו ונשען לגבול
מואב ומשפס בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה
אסף את העם ואתנה להם מים
ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענולה באר
חפרוה שרים כרוה נריבי העם במחקק במשענותם
וממדבר מתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל במות
ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה
על פני הישימון
וישלח ישראל מלאכים אל מדין מלך האמרי לאמר
אעברה בארץך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר
בדרך המלך נלך ער אשר נעבר גבלך ולא נתנו סיחון את
ישראל עבר בגבולו ואסף סיחון את כל עמיו ויצא
לקראת ישראל המדברה ויצא יהציה וילחם ישראל
ויבהו ישראל לפיחרב ויילש את ארצו כמדין ער יבין

על ו וסימנה באר ענו לשלום לביתך עלים צורי מדי על הר גבוהה ~ חסון על גלעד וקחי צורי א מונה בתו
וממדבר ז וסימנה מתנה ער העדר ~ ענו: ב כלשון הודיה וסימנה ~ חסון לני בתורה ~ בשדה ה דפי וסי
מעברה נעודה מגיעי בית תצא ללקט ולא יפגעו בך ~ סימן דהצא ~ חסון דמשעה תולה ועד בך דשופטים ועד

בלק בן צפור ה' סמ' וסימנה וירא בלק בלחך גשור ויאמר בלעם אל נא תמנע ויקם בלק בן צפור דיהושע ויקץ ב' זמני בע
מואב בישראל ב' פיס' מיטעלי בענני קדמ' הנה עם יצא מערבים הנה כסה את עין הארץ תענה הנה העם היצא ממל' ויבס' את

עין
הארץ

ה' סמ'

ל'

בלו

ב'

בלע

עמר

עפר

וחס'

ל'

ומל'

ב'

בספ'

ל'

וחס'

ל'

ל'

וחס'

ל'

ל'

ל'

בלו

וכל'

יהוע

ושופ'

כות'

בלו

ה'

חס'

בספ'

ל'

וענ'

מעבר לירדן ירחו פ' פיס סימן עז' וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי ויגר
בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי ויגר
מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני
ישראל ויאמר מואב אל זקני מד' ענה ילחכו הקהל
את כל סביבתנו בלחך גשור את ירק השדה וכלק בך
צפור מלך למואב בעת ההוא וישלח מלאכים אל בלעם
בן בער פתורה אשר עלהנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר
הנה עם יצא ממערבים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב
ממלי ועתה לכה נא אכה לי את העם הזה כי עיני הוא
ממני אולי אוכל נפחבו ואגרשנו מזה הארץ כי ידעתי את
אשר תברך מכרך ואשר תאר ואר וילכו זקני מואב וזקני
מד' וקסמים כידם ויבאו אל בלעם ויגברו אליו ויבולק
ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבותי אתכם דבר באשר
יגבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם ויבאו אליהם
אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך ויאמר בלעם אל
האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי והנה העם היצא
ממערבים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבלי אתו

בער ג' חס' בענ' וסימנה וישלח מלאכים נחם בלעם וחברו - צפור ב' חס' בפרשה וסימנה ויאמר בלעם אל המזידה עד ה'
מכרך ג' חס' וסימנה את אשר תברך י' שפני ויאב וחברו ותלים: וחד ומכרך לעולם מל' - ממל' ל' וחס' -

ויקמו ט מל וסימנה ויאכלו וישתו שרי מואב בני ישראל בבקר וילכו זיפה כל איש חיל וחברו וינסו בעשן
ראשי האבות על עמדם וכל יקמו כוצה בלי חס שבו ה וסי עם החמור וסחרוה איש תחתיו ואלה הזקנים אשר

אולי אוכל להלחם פוגר שתינו ויאמר אלהים אל בלעם
לא תלך עמדם לא תאר אתה עם כי ברוך הוא ויקם בלעם
בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה
לתתי להלך עמכם ויקמו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו
מאן בלעם הלך עמנו ויסק עוד בלק שלח שרים רבים
ונכבדים מאלה ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק
בן עפור אלנא תמנע מהלך אלי כי כבד אכבדך מאד וכל
אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה
ויעזב בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן בלק מלאכתו
כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה
אוגדולה ויעתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסר
יהוה דבר עמנו ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם
לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואף אתה דבר אשר
אדבר אליך אתו תעשה ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתו
וילך עם שרי מואב ויחראף אלהים כהולך הוא ויתקב
מלאך יהוה בדרכו לשטן לו והוא רכב על אתו ושני נערו
עמו ותראה אתו את מלאך יהוה נעב בדרכו וחרבו שלופה

גדה
גם
אתם
ז
זה
בק
ג
חם
ל
ז
בפרע
ז
חם
מל
וכל
יקמו
כות
מל
זמ
ז
חם
ז
ובענ
אולי
אוכל
ח
קמ
וכל
אתנ
וסק
פוס
כות
ז
ז
מיע
וב
רש
פוס
ט
מל
בת
עלה
כל
לוע
חם

ויאמר אלהים כה וסימנה יהי אור יהי ריקיע יקוו המים תדשא הארץ
הנה נתתי לכם קץ כל בשר מלנח ואל בני זאת אמות הצדית וחברו אבל
עלה בית אל במראת הלילה אהיה אשר אל בלעם שחול ומלכים ההיטב ה

וכל שרי וסימנה וישב אליו ויחנק בן קרח וישמע יוחנן ולא שמע ויקח ויחנק וכל שרי המזבחות ויחנקו
מהררי ג וסימנה קדם לכה מהררי טוף נמרים — לצדד ג וסימנה הק עם שכנ לצדד כי אתה י לצדד

והגדת לך וילך שפי ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו
את שבעת המזבחות ערכות ואעל פר ואיל במזבח וישם
יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר
וישב אליו והנה נעב על עלתו הוא וכל שרי מואב וישא
משלו ויאמר מן ארם יחני בלק מלך מואב מהררי קדם
לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל ימה אקם לא קנה
אל ומה אזעם לא זעם יהוה כימר אש ערים אראנו
ומגבעות אשורנו הק עם לבד יסכן ובגוים לא יתחשב
מי מנה עפר יעקב ומספר את דבע ישראל תמות נפשי
מות ישראל ויהי אחרי יתי במהו ויאמר בלק אל בלעם
מה עשית לי לקב איבלי לקחתך והנה ברכת בך ויען
ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר
ויאמר אליו בלק לא את אל מקום אחר אשר תראנו
משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקנול משם
ויקוהו שורה עפים אלהאש הנ
ויעל פר ואיל במזבח ויאמר א
עלתך ואנכי אקרה בך ויקר יהו

ג
וסי
את
שבעת
בר
למשיח
הנה
ב
נמ
צדד
ג
ל
ג
בלש
ומל
וחס
כד
צא
מ
מנה
בתו
ושו
בז
ב
וכל
אל
אש
ההר
ודות
במה

שב וסימנה
עצת ודין

תמות ג וחס וסימנה שימות עם פלשתים בעבר
ויקוהו שורה ויטל אומב וכל ההר וכותיה בר מ

וַיִּשְׁמַע ה' קוֹל וְסִימָנָה קוֹם בֶּלֶק וַיֵּשֶׁא מִשְׁלֹ הַטָּה דַּמְלִכִּים וַחֲבָרוּ הַטָּה דַּדְנֵאל: וְלֹא יָעֲשֶׂה כ' וְסִימָנָה הָיָה אִמֶּר וַיִּרְאֶה וְלֹא יָעֲשֶׂה — עֲלֵתָךְ ג' וַחֲסֵ וְסִימָנָה קָרַב אֶל הַמַּעֲבָד הַתִּיבָע וַחֲבָרוּ — יִישָׁר ג' מִלּוֹסִימָנָה בַעֲיַע הַלֵּהִים אֲבִשְׁלוֹם יַחֲזִיקֶהוּ:

בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר ויצא אליו והגו נעל
על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה
וישאל משלו ויאמר קום בלק ושמע האזיעה עדי בני נפר
לא איש אל ויכאב ובן אדם ויתנחם הוא אמר ולא יעשה
ודבר ולא יקמנה יהנה ברכך לקחתני וברך ולא אשיבנה
לאהביט און ביעקב ולא דאה עמל בישראל יהוה אלהיו
עמו ותרועת מלך בו אל מוציאם ממצרים כתו עפת
ראס לו כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר
ליעקב ולישראל מה פעל אל הן עם כלביא יקום וכארי
יתנשא לא ישכב עדי אכל טורף ודס חללים ישתה ויאמר
בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברכך לא תברכנו
ויעי בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל
אשר יאמר אלי אעשה ויאמר בלק אל בלעם לכה
נא אקחך אל במקדש אולי ישר בעיני האלהים וקבלו
משם ויאמר בלק אל בלעם הנה ראש הפעור הנשקף על
בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה
ושבעה פרים ושבעה אילים ויעש

וְהַיְיטוּ

ה
קמ
ל ה ז

ל
י
ס
ל.ל.מ.י.ן
בט
וח

ו' ז' ה'
 ח'
 ט'
 י'
 י"א
 י"ב
 י"ג
 י"ד
 ט"ו
 ט"ז
 ט"ח
 ט"ט
 י"א
 י"ב
 י"ג
 י"ד
 י"ה
 י"ו
 י"ז
 י"ח
 י"ט
 כ'
 כ"א
 כ"ב
 כ"ג
 כ"ד
 כ"ה
 כ"ו
 כ"ז
 כ"ח
 כ"ט
 ל'

כל
חזק
חם
צמ
צב
צח
כל
קז
חל

၂၁
 ၂၂
 ၂၃
 ၂၄
 ၂၅
 ၂၆
 ၂၇
 ၂၈
 ၂၉
 ၃၀

יין אג
הן עם
הרים לו

ש'למה בראתם כי י' מי בכם מכל עמ' וחבר' - ה' ה' וסימנה
 ' לכל ואל' ולילה כות' - כתועפת' בלע וחם וסיה' למ' כל
 ' אשרי' אנש' יעשה מה' אנש' יתזכרו ויב' לנ' כל

לְבָרֵךְ טוֹסִיָּה כְּאִשֶּׁר בָּלָה וּדְאָ בִלְעָם אֵלֶּה יַעֲמִידוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל דִּי הוֹשִׁיעַ וַיִּקְרָאוּ לְאֶבְרָהָם וַיִּשָּׁב צִידוֹ וְגַם כָּאֵן עֲבָדֵי וַיִּלְכְּדוּ כָּל הָעָם וַעֲתָה הוֹמָלֵת־כַּפֶּעַם בַּפֶּעַם וְסִמְלָה וְלֹא הֵלֵךְ וְאָמַר הִתְקַן מִן הָעִיר וּדְעִלְיָה שְׂמוֹא וַיִּשָּׁב הַמֶּלֶךְ: הֵלֵךְ ג' כַּפֶּעַם בַּפֶּעַם הוֹשִׁיעַ

٧٧٧٢

五

۱۵

١٥٦

٦

د. ل. ن.

۱۰۰

ימי

דעות

जम

j

744

1

17

7.

1

ان

١٦

כח 10

979

1

三

...

51

in

99

10

בְּלֹק כְּאִשׁוֹר אָמַר בְּלָעַם וַיַּעַל מִן הַר וַיֵּרָא בְּלָעַם
כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל וּלְאַהֲרֹן כִּפְעֵם בְּכַפֵּעַם
לִקְרֹאת נְחֻשִׁים וַיִּשְׁתָּא לְהַמְרִיב רַפְנוֹ וַיִּשָּׂא בְלָעַם אֶת
עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשֹׁכְטָיו וְהָיָה עָלָיו רוּחַ
אֱלֹהִים וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאם בְּלָעַם בְּנוֹבַעַר וְנֹאם
הַגִּבּוֹר שִׁתְּם הָעֵין וְנֹאם שָׁמַע אֲמַר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִחַזֶּה שְׂדֵי
יְחִזֶּה נִפְל וְגָלוּ עֵינָיו מִהִטָּו אֲהַלִּיךְ יַעֲקֹב מִשְׁנֵנֶיךָ
יִשְׂרָאֵל כִּנְחָלִים נִטְיוֹ כִּנְגֹת עָלֶיךָ נֶהַר כְּאֲהָלִים נִטְעֵיהוּ
כְּאַרְזִים עַל יְמִים יִזְלְמִים מִדְּלִיו וְזָרְעוּ בְּמִים רַבִּים וַיִּרְוּ
מֵאֲנֵג מִלְכּוֹ וְהַנְּשָׂא מִלְכָּתוֹ וְאַל מוֹ צִיָּא מִמֶּנּוּ יָם
כְּתוּעַ פֶּת רֹאם לוֹ יֹאכֵל גּוֹיִם עָרִיו וְעַצְמֹתֵיהֶם יִגְרֹם וְחָצִיו
יִמְחֹץ כָּל עֶשֶׂב כְּאֶרֶץ וְכָל בָּיָא מִי יִקְיָנוּ מִבְּרִיכָךְ בְּרוּךְ
וְאַרְרִיךְ אֲרוּר וַיִּחַרְאן בְּלֹק אֶל בְּלָעַם וַיִּסְפֹּק אֶת כַּפּוֹ
וַיֹּאמֶר בְּלֹק אֶל בְּלָעַם לֹקֵץ אֵיבִי קִרְאתֶךָ וְהִנֵּה בִרְכָתְךָ
בְּרוּךְ זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וְעַתָּה בִּרְחֹלְךָ אֶל מְקוֹמְךָ אֲמַתִּי
כִּבְרָא כִּבְרָךְ וְהִנֵּה מִנְעַךְ יְהוָה מִכְּבֹדֶךָ וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל
בְּלֹק הֲלֹא גַם אֶל מִלְאָכֶיךָ אֲשֶׁר שִׁלַּחְתָּ אֵלַי וְצִוִּיתָ לֵאמֹר

משכנותיך משכנתיה משכנתם ג' חס בליט וסימ מה טבו וארל גבורי קדשם בתעמו : מלכות ג' חס וסיר ותנעת מלכת מל
ותקן מלכתו בשעת מלכתו ד ירמיה - לאס ג' בולו וסימ כתועפת כתועפת שהם עמים נגח וחור ותוס כללים בת מה
כל וש' חס - יספך ד בליט וסימ את כפרין עפר שידרוך ישבן עתמו כיצנו יספך קרב סמר ושאר שכן : מערך ג' הכהן צדיקים

אמרי אל ג' וסימנה נחם שמע וחברו כי המרו וידע ג' חס נאם טוביה חכם עד מה י' וסימ אשור ולא תבן תאמר

תסתרי

238

235

וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים וַיַּחַל הָעַם לַזְנוּת אֶל בָּנוֹת מִזְרָאִי
 וַתִּקְרָאן לָעַם לַזְבוּחַי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכְלֵם הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן
 וַיַּעֲמֵם יִשְׂרָאֵל לַבַּעַל פְּעֹר וַיַּחֲרֹאף יְהוָה בִּישְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל רֹאשֵׁי הָעַם וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לַיהוָה
 נֶגֶד הַשָּׁמַיִם וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל שָׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרֹגוּ אִישׁ אֶנְשֵׁי הַנִּעְמָדִים לַבַּעַל פְּעֹר
 וְהָלָה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל אַחִיו אֶת הַמִּדְיָנִית
 לַעֲיֵי מֹשֶׁה וְלַעֲיֵי כָל עַדְתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה בָלִים פָּתַח
 אֶהָל מוֹעֵד וַיִּרְא פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם
 מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ וַיָּבֹא אַחֲרֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל
 הַקִּבְלָה וַיִּדְקֹר אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאִשָּׁה
 אֶל קִבְלָתָהּ וַתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג
 הַמִּתֵּים בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף

ד' בלע

ל' ט

בטע

ל' סב

טו

ז' ל

הדבר

ז'

רוע

כיס

והנה

ל' קמתם

מל

בד

מן

חד

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ל' חס

ויבר יהוה אל משה לאמר פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי לכן אמר הנני

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

ל' סג

אין ב' ריש פיס בתו וסימ' אמר לבני הנני נתן מל' אורחא כפרה על בני ישראל כחא ופפר אחרן על כל עדת בני ישראל:
ונבי' ומתבי' כפרה על ישראל: ועל הנשיא כפרה בעד בית ישראל: וחזקיה כפרה על כל ישראל: וחז' יכפר בעד סוף פיס:

נתן לו את ברייתו שלום והיתה לו ולזרעו אחיו בריית
כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל
ושמא ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן
סלוא נשיא ביתאב לשמעני: ושם האשה המכה המדינית
כזבי בעור ראש אמות ביתאב במדין הוא:

יג
ריש
פיס
וכל
יחזק
יכז
בד
מן
י

ויאמר יהוה אל משה לאמר: עורר את המדינים והפיתם
אותם: כי עררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על
דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה
ביום המגפה על דבר פעור: ויהי אחרי המגפה

ל
ומל
ל
מל
בית
וכל
יהוש
כז
מל
במ
י
חס
וכל
יחזק
כז
מל
במ
י
חס

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר:
שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבין עשרים שנה
ומעלה לבית אבתם כליעא עבא בישראל: ויבחר משה
ואלעזר הכהן אתם בערבית מואב על ירדן ירחו לאמר:
מבין עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה וכל
ישראל היעאיים מארץ מערים: ראובן בכור ישראל בני ראובן

הכה ג' חס וחז' מל' וסימנה את המדינית הכה אפרים חס הוכה כעשב מל' חז' בתו וחז' בנבי' וחז' בכתובים
והד' והכ' ומת' חס' - המכה ב' קל' וסימ' ושם האשה בכלהם אשר - לשמעני ב' א' חס' וא' מל' וסימנה
נשיא ביתאב שפטיהו - ודמן ואברורים ג' דסל' וסימ' ויקח קרח ויעלן מעל ובע' אר'א - ערור ל' ומל' -

ואלה יז ריש פיס בתו וסימנה ימי שני היו בע רעואל אחיכמה שוכל עכעון ענה חמדן המלכים המשפטים הדברים
שמעכם שותלח פקודי הלני יעמדו וכל שמות תולדות דנות צמח אלה וכל נביאים ליש פיס ואלה דרמן ז אלה

242

סימן
מוחמן

א

א

בע

ל

א

דסמ

בע

א

בע

בע

ל

ל

ל

א

דסמ

בע

א

דסמ

בע

א

דסמ

בע

בע

ל

חפר לאהיו לו פנים כי אסבנות וישם בנות על פה מחרלה
ונעה חלה מלכה ותרעה אלה משפחת מנשה ופקדויהם
שנים וחמישים אלה ושבע מאות
אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבקר
משפחת הכרי לתחן משפחת התחב ואלה בני שותלח
לעזר משפחת הערני אלה משפחת בני אפרים לפקדויהם
שנים ושלשים אלה וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם
בני צנימן למשפחתם לבלע משפחת
הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת
האחירמי לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת
החופמי ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן
משפחת הנעמי אלה בני צנימן למשפחתם ופקדויהם
חמשה וארבעים אלה ושש מאות
בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה
משפחת דן למשפחתם כל משפחת השוחמי לפקדויהם
ארבעה ושלשים אלה וארבע מאות
אשר למשפחתם לימנה משפחת רימנה לישוי משפחת

בני צנון אלה בני אפרים בני בנימן בע אשר
אלה משפחת בני פלוגי ג בער דסמ וסימנה
סימן מוכן כענין זאת התורה וזע בן שבע ושלשים

אלה בני פלוגי בבעמים בעענא בזרקא וסימנה בע שמעון
אלה בני פלוגי למשפחתם וסימנה אפרים יוסף בעמין דן סימן
אפרים אשר סימנה ג פש ופקדויהם וסימנה מנשה בעמ

אמר להם וסימנה הוא מהרץ ומשה כי אמר ויעבדו הגוים לא השמידו את העמים ואלה עמדת דמיון וסימנה
זכר את ענין כי אסבל ויהי המה בדרך ובאנו אליו ויהי שמע וכל העדה כדסל וסימנה ולפע אלעזר לפני משה

ל
חם
ביתו

ל
לחטק
ליוסף
למחנה

ל
בקר

ל
ביתו

ל

ל
ביתו

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

המושי משפחת הקרחי וקחת הולד את עמרם וישם אשת
עמרם יונבדל בתלוי אשר ילדה אתה ללוי במערים
ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם
ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת
איתמר וימת נדב ואביהוא בהקר יצם אשזרה לפני יהוה
ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלה פרזכר מבן חרש
ומעלה כילא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם
נחלה בתוך בני ישראל אלה פקודי משה ואלעזר הכהן
אשר פקדו את בני ישראל בערבית מואב על ירדן ירחו
ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו
את בני ישראל במדבר סיני כי אמר יהוה להם מות
ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אסבל בן יפנה
ויהושע בן נון ותקרבנה בנות עלפח
בזחפר בזגלעד בזמכיר בזמנשה למשפחת מנשה
בדוסר ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה
ותרעה ותעמדה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני
הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר אבינו מת

יתן להם בק וסימנה והפיה להם נחלה ואלעזר בן אהרן ויעלן אל ה' ונתן הספר פרוח תפרח שמו עניכם
שדר יד הנה לש ויהי בד משכב ויבא שכן ויתמרמר השכל במרדן עשקן יביאו לבוש תבן מדומים ויתעו יד מנה פת
ו קל וחור העתק קל סימן וקחת הולד הגלות בעם והולד און הולד כל וס הולד ויהוה עור ובני כלב בר מן ושלם ורביה צב

אֲבִיהֶם וְכִנְיֻבוֹת וְסִימָנֵהוּ בְּכָל בְּנוֹת קָדְשֵׁי אֵל לְמִשְׁפַּחַת מִטָּה וְיִתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם נְחִלָּה וְכָל אֶחָד מֵהֶם יִבְרָכֶנּוּ
לְחֻקֵּי מִשְׁפָּט וְסִימָנֵהוּ וְהִיטָה לְבָע וְהָיָה לָהֶם עֵמִיד וְכָל בְּנוֹת וְסִימָנֵהוּ לֹא תֵלֵךְ כְּכִיל וְנִמְסַפֶּת מִלְּאָחֵר תִּמְסָק וְהָאֵסֶף

בְּמִדְבָּר וְהָיָה לָאֱלֹהִים בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנּוֹעֲרִים עַל יְהוָה בַּעֲדָת
קָדְשׁ בְּיָדֵי טָאוּ מִתּוֹכָם לֹא אֶחָד וְלֹא לְמָה יִגְרַע שֵׁם אֲבִינוּ
מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחָתוֹ כִּי אֵין לֹא בֶן תִּנְהַלְנוּ אֶחָדָה בְּתוֹךְ אֲחֵי
אֲבִינוּ וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְהוָה

ו
ג
מל
וחר
חם

ו
וען
רב

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר כִּן בְּנֵת עֲלֶפְכָּח וְכָרַת נָתַן
תִּתֵּן לָהֶם אֶחָדָה נְחִלָּה בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִיהֶם וְהַעֲבַרְתָּ אֶת נְחִלָּת
אֲבִיהֶן לָהֶן וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבָּר לֵאמֹר אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֶן
אֵין לוֹ וְהַעֲבַרְתָּם אֶת נְחִלָּתוֹ לְבָתּוֹ וְאִם אֵין לוֹ בֵּת וְנָתַתָּם
אֶת נְחִלָּתוֹ לְאֶחָיו וְאִם אֵין לוֹ אֲחִים וְנָתַתָּם אֶת נְחִלָּתוֹ לְאֶחָי
אֲבִיו וְאִם אֵין אֲחִים לְאֶבְיוֹ וְנָתַתָּם אֶת נְחִלָּתוֹ לְשֹׂאֲלוֹ הַקָּרֵב
אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחָתוֹ וַיִּרְשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקֵּי מִשְׁפָּט
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

ב
בתל
לע
חר
חם
וחר
מל
ו
תני
ומע
משול
דברות

ב
בת
ל
בטע
בתו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲלֶה אֶל הָר הָעֲבָרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּרְאִיתָה אֹתָהּ וְנִאֲסַפְתָּ אֶל
עַמִּיךָ גַּם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר נִאֲסַף אֶהְרָן אֲחִיךָ כַּאֲשֶׁר מָרִיתָם
כִּי בְּמִדְבָּר עָנָן בְּמַרְיָבָה עֵדָה לְהַקְדִּי שְׁנֵי בָמִים לְעֵינֵיהֶם

ו
וכל
מל
הר
הכרמ
דכות
כל
מור
חם

כל אוריתא והייתה בטעמים גרש בר מן חר והייתה ישראל לחקת משפט וכל קר דכחל והייתה במל והייתה הצפירה
פיו לחקתם נבלת מוצל חבלהים מדינתם את וסימנה כאשר מדינתם פי יען כי מדינת פי יען ואשר יבא
ב וסימנה אשר יעא ביער לחטב ב כים אית בולן קדמה וכתל לא נסב וזו ומעצמה נסב וזו אשר יעא לפעמים והייתה תחת

עדת בני ישראל וסימנה בעין ויחזקוהו מלך בלע וסימנה חתו לעיניהם חת כל אשר צויתם להם צויתם פקודיך לא יבאון בזהל ויחזקוהו ישראל על פיו יצאון והמלך שלמה ודמלכים מהודך לית כות

242

הם מימר יבת קו ש מר ברען וידבר
משה אל יהוה לאמר יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר
איש על העדה אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם
ואשר יוציאם ואשר יבאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן
אשר אין להם רעה ויאמר יהוה אל משה קח לך את
הושע בן נון איש אשר דווח בו וסמכת את ידך עליו
והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כלה עדה ועדותה
אתו לעיניהם ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל
עדת בני ישראל ולפני אלעזר הכהן יעמוד ושאל לו
במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו והוא
וכל בני ישראל אתו וכלה עדה ויעש משה כאשר צוה
יהוה אתו ויקח את הושע ויעמידהו לפני אלעזר הכהן
ולפני כלה עדה ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר
יהוה ביד משה

ב
פס
דמין

ט
בטע
בספ

י
מל
בלע

כ
ק
עד
בע
יש
דר
מן
יה

עד
יש
פ
בת

ק

ב
בת

א
אמ
בא

ב
מל
בת

וידבר יהוה אל משה לאמר ויעזב בני ישראל ואמרת
אלהם את קרבני לחמי לאשי וניחתי תשמרו להקריב
ליבמו ערו ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה

סמיכת זקנים בפה לאביר והוא שיושבין עלשה אנשים וסומכין אותו וקוראין לו דבי ואין סמיכה חלה בחלק ישראל
ומדעת הנשים ויענהו ב וסיי

לרית נחח חשה ל... וסמי וסימנה ואת הכש השני דואלה שמות העשויה הד סיו מולכך עלת החשש העשויה ז
חד חס וחד מל תמיד חס הכרבה מל - ואל אחד ז ככולן חדש ופסח - ובראש חודש ז דסל וסיל שמחתכם מקריבו
עולה
א

בכשים בני שנה תמימם שנים ליום עתה תמיד: את
הכש אחר תעשה בקר ואת הכש השני תעשה בין
הערבים: ועשירית האפה סלת מנחה בלולה בשמן
בתית רביעת ההין: עלת תמיד העשירה בהר סיני לריח
ניחח אשה ליהוה: ונסכו רביעת ההין לכש האחר במקדש
הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכש השני תעשה בין
הערבים במנחת הבקר ובנסכו תעשה אשה ריח ניחח
ליהוה:

כל ז
תמימם
דאח
חס
יוך
שנה
מל
בת

ז
סמ

ז
פילג
דגש
דפי
וכל

ויקל
כות
בד
מן

ז
כת
וכל
טבת
שבת
דכות

וביום השבת שני כשים בני שנה תמימם ושני עשרונים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עלת שבת בשבתו על עלת
התמיד ונסכה:

ז
בפרע
סיל
דף
דענ

ז
חס
כל
התו
חס
זמן
מל

ובראש חודש שיכם תקריבו עליה ליהוה פלים בני בקר
שנים ואיל אחד בכשים בני שנה שבעה תמימם ושלושה
עשרונים סלת מנחה לה בשמן לפר האחר ושני עשרונים
סלת מנחה בלולה זון לאיל האחר: ועשרון עשרון
סלת מנחה בלולה זון לכש האחר עליה ריח ניחח
אשה ליהוה: ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין

ועשה לו וסימנה דן במקדש עשה נבלה ותתעב אחתו כל המלא
חלב שוק העור מוס בעמיתו קלעי נדרו לשור האחד כי לא פרש התמיד
העם אחי ספות גמול תרבו והדבר מופתכם למלאכה עבדתו גמולך לדע

כל התנחל מקדש לה טפחה או שופר כל אתנחה דריש פיס כמו לרצונכם ודומין כלו דמוקדים לה נטויה ומקף ויצאנה
בשבעתכם מאפליה קפדה בא ובאשמה ושבחה ותאמרנה לה לכלא דבר וחברו בהקריבכם ב וסימנה מטה חרשה

את לחמי
חלצו

והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בניבקר שנים
איל אחד שבעה כבשים בני שנה ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפי האחד שני עשרנים לאיל
האחד: עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:
שעיר עזים אחד לכפר עליכם: מלבד עלת התמיד
ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם:

ל
סל
בתו

ב
רוע
פיס
בענ

ובאדש השביעי באחד לחדש מקראקד שיהיה לכם
כלמלאכת עבודה לאתעשו יום תרועה יהיה לכם ועשייתם
עלה לריח ניחח ליהוה פר בזבקר אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימים ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפי שני עשרנים לאיל: ועשרון
אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר עזים
אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד עלת האדש ומנחתה
ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח
אשה ליהוה:
הזה מקראקדש לכם ועניתם את פשתיכם כל

ה
רוע
פיס

ז
סל
ענ
זמ
א
סל

ז
דק
א
ומל

א

השני

לרוב וזמנה ולקחת אתם ואת הכבש ואת שמוות קרבן ראשית והקטירם הכה וכל חלבה ואת הקרב ואת הכרעים
ויקח ויהיה מעניי אך בכור שור העשיה בדר עולה ובכורית עלה דרא השנה מלבד עלת החדש ולחמי אשר
נתנו לך שמניך טובים: לפי האחד לזל האחד ג וסימנה ובראשי ובכורים ובחמי: ומנחת ונסכיהם ג דסל וסימנה ועשור

חטאת פת וסימנה הקהל הוא הכפרים הכפרים קסם מרי הנעדים ועל סתוכה בעט פיו דבר שפתמו וכלתו עשרה נזק לא
ותם המרכבה פרים בני בן ה וסימנה ובראשי חרשיכם ובהמשך עשר וביום השני

244

ב
שבת
כפור
והקרב
על
הלחם
חם
מעט
עלה
דראט
השנה
והקל
דכפור

ט

ט
סמ

ב
וביום
החדש
דיוחזק

נקד
בול

כל

קל

דוש

פיס

ושער

במז

שער

בעט

הכפרים

ואחר

בעט

הכפרים

מלאכה לא תעשו והקרבתם עליה ליהוה ריח ניחח פר
בזבקר אחר איל אחר כבשים בני שנה שבעה תמימים
יהיו לכם ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרונים
לפר שני עשרונים לאיל האחר ועשרון עשרון לכבש
האחר לשבעת הכבשים שש עיר עזים אחר חטאת מלכ
חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם

ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחגתם את
חג ליהוה שבעת ימים והקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליהוה
פרים בניבקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים יהיו ומנחתם סלת כלולה בשמן
שלשה עשרונים לפר האחר לשלשה עשר פרים שני
עשרונים לאיל האחר לשני האילים ועשרון עשרון לכבש
האחר לארבעה עשר כבשים ושש עיר עזים אחר חטאת
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם

וביום
השני פרים בניבקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים

והוא חלוק נקוד על הין ובקומה שלבכרה נקוד על שנה
נקוד על ויהלוק או בדרך דחק נקוד על ויהלוק או
כנזלכנינו עד עלם נקוד על לנזלכנינו וכל עין דער
נקודות בתו ישפט יש ביע ובניך נקוד על יוד שנה שלבכר
ושקל דעשן נקוד על סלה את צאן נקוד על ויהלוק נקוד משה
מידבא נקוד על ריש ועשרון דחג נקוד על ויהלוק נקוד משה

וְנִקְרָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָא הָיְתָה מִהֶמְכְּרֵנָהּ נִקְרָא עַל כֹּלֵהוּן וְחָד בְּכַתּוּבִים לְנֹלָא הָאֲמַנְתִּי נִקְרָא מִלְּעִיל וּמִלְּעִי וּבִיּוֹם הָרִבְעִי
ג' רִישׁ פִּיט וְסִימְנָה פְּרִים עֲשֶׂה נִקְרָאוּ נִשְׁקָלֵהֶם כָּל עֵינָא וּמִנְחָתָהּ בְּרִי מִן מִנְחָתָהּ וְסִימְנָה יוֹם טוֹב רִישׁוֹן וְרִבְעִי וְשֵׁשִׁי

ושביע

סימן

אין

מנחת

א

לֵאֵילִם וּלְכַבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט וְשִׁעִיר עִזִּים אֶחָד
חֲטָאת מִלְּבַד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם

וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּרִים עֲשֶׂה עֲשֶׂה אֵילִם שְׁנָיִם
כַּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תָּמִיד וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לְפָרִים לֵאֵילִם וּלְכַבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט וְשִׁעִיר חֲטָאת
אֶחָד מִלְּבַד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם

כל

ענין

ומנה

זמן

י

מנה

וּבִיּוֹם הָרִבְעִי פְּרִים עֲשֶׂה אֵילִם שְׁנָיִם כַּבְשִׁים
בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תָּמִיד וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לְפָרִים
לֵאֵילִם וּלְכַבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט וְשִׁעִיר עִזִּים אֶחָד
חֲטָאת מִלְּבַד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם

כל

קד

כת

ין

בר

טן

חד

וביום

החדש

דיוח

תמימים

יהין

באפטרות

ואתה

תענה

וּבִיּוֹם הַחֲמִישִׁי פְּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כַּבְשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תָּמִיד וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לְפָרִים
לֵאֵילִם וּלְכַבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט וְשִׁעִיר חֲטָאת אֶחָד
מִלְּבַד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם וּבִיּוֹם

כל

אור

כת

ין

במז

מז

וחד

חם

דחם

הַשְּׁשִׁי פְּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנָיִם כַּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה
עֶשֶׂר תָּמִיד וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לְפָרִים לֵאֵילִם וּלְכַבְשִׁים
בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט וְשִׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלֹת

י

בענין

ושעיר עזים אחד וְסִימְנָה ראש השנה וְחַד הַסֵּבֶת הַשֶּׁשֶׁי וְהַדָּבָר עַל שִׁעִיר חֲטָאת וְסִימְנָה פֶּסַח וּסְכוּת וְשִׁשִׁי
וְחֲמִישִׁי וְשִׁשִׁי וְשִׁבְעִי סִימָן פֶּסַח גְּהוּזָה כָּל עֵינֵי רִישׁ פִּיט וּמִנְחָתָם בְּרִי מִן מִנְחָתָהּ הָרִבְעִי וְהַחֲמִישִׁי סִימָן עֹלֹת

למשך
מסין

ל
סלסליה
ל
והעליה
ל
ל
וחל

זל ס'מ
 ח' ס'מ
 ז' ס'מ
 א'

ז
גית
בר
מן
חד
במספר

ז
סוף
זל
פח
וכל
תלם
דכות

שבת
מים

100%

מטות

קמו' חס' וסימנה ושמע אשה ויאמר ויאב הכינו לבנו מתים בליחיו (כן בזאת ידבר על לא יקמו יקמו ויסמנו —
שבעת ב' וחס' וסימנה תהיה בין כל יצר — לענת ב' חס' וחז' מל' כל יצר חס' על מחלת לענת מל' חז' צד וח' בבטן

בְּבֵית אֲבִיהָ בְּנִדְרֶיהָ וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת נִדְרֶיהָ וְאָסְרָהּ אֲשֶׁר
אָסְרָהּ עַל נַפְשָׁהּ וְהַחֲרִישָׁלָהּ אֲבִיהָ וְקָמוּ כָּל נִדְרֵיהָ וְכָל
אִסָּר אֲשֶׁר אָסְרָהּ עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם וְאָסְרָהּ לֵאמֹר אֲבִיהָ אֶתָּה
בְּיוֹם שָׁמַעְנוּ כָּל נִדְרֵיהָ וְאָסְרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָהּ עַל נַפְשָׁהּ לֹא
יָקוּם וַיְהִי וְיִסְלַח לָהּ כִּי הֵנָּה אֲבִיהָ אֶתָּה וְאָסְרָהּ וְתִהְיֶה
לְאִישׁ וְנִדְרֵיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִכֶּטֶא שִׁפְתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָהּ עַל
נַפְשָׁהּ וְשָׁמַע אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמַעְנוּ וְהַחֲרִישָׁלָהּ לָהּ וְקָמוּ נִדְרֵיהָ
וְאָסְרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָהּ עַל נַפְשָׁהּ יָקָמוּ וְאֵל בְּיוֹם שָׁמַע
אִשָּׁה יֵנָּה אוֹתָהּ וְהִפָּר אֶת נִדְרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִכֶּטֶא
שִׁפְתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָהּ עַל נַפְשָׁהּ וַיְהִי וְיִסְלַח לָהּ וְנִדְרֵיהָ
אֶל מִנָּה וְגָרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר אָסְרָהּ עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ
וְאֵסְבִית אִשָּׁה נִדְרָה אוֹ אֲסָרָהּ אִסָּר עַל נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה
וְשָׁמַע אִשָּׁה וְהַחֲרִישָׁלָהּ לֹא הֵנָּה אֶתָּה וְקָמוּ כָּל נִדְרֵיהָ
וְכָל אִסָּר אֲשֶׁר אָסְרָהּ עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם וְאָסְרָהּ כִּי יִפָּר אֶתָּם
אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמַעְנוּ כָּל מִזְמֹרָה שִׁפְתֶיהָ לְנִדְרֵיהָ וְלֹא אִסָּר נַפְשָׁהּ
לֹא יָקוּם אִשָּׁה הֵנָּה וַיְהִי וְיִסְלַח לָהּ כָּל נִדְרֵיהָ וְכָל
שִׁבְעָה אִסָּר לְעֵת שֶׁ אִשָּׁה יִקְיָמוּ וְאִשָּׁה יִפָּרְנוּ

[illegible]

ז
ח
ב
ז
ז
ז
ז

5

ב
ח
ח
ו
מ

מִזְבֵּחַ טוֹב זִמְתָּ הַמְנוּחָה בִּי עִם מְרִי בִי הִקְשׁוּ וִיקְשׁוּ אֶת עַרְכָּם
לְעֵבְרוּ וְזִמְתָּ מִלֹּשׁ נֶשֶׁל חֵם — נִדְרָה הַפְּלוֹשׁ בִּי עִדִּי וְסוֹמְנֵהוּ
לִי יִדְעָה וְנִדְרָה אֶלְמֵה וְכָל שְׂבָעֵת בִּי נִדְרָה עֵד עֲבָדְךָ לִי וְשִׁלְמוּ:

שמעו יא בן דוד וסימנה ואם ביום לבנת שמע
ועשר הדעה ואם אמרים אתם ואתם הישם וכל
בדדא דאדמלתה שלם עבדא ולא אתקבל פידוש נל

וַיִּסְדֹּר וַיִּטְהַר וַיִּזְכֹּק וַיִּתְמַכְרוּ וַיִּחַתְרוּ וַיִּמְהֲלוּ וַיִּמְהֲלוּ וַיִּתְכַּן וַיִּתְגַּלּוּ הַבְּדִיל הַטְהָרָה לְ

246

וְאִם הָחֹרֶשׁ יִחְלִישׁ לָהּ אִשָּׁה מִיּוֹם וְהָקִים אֶת-
כָּל־דְּרִיָּה אוֹ אֶת־כָּל־אֲסָרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הָקִים אֹתָם כִּי-
הָחֹרֶשׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְאִם הִפָּךְ יִפָּךְ אֹתָם אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ
וְנָשָׂא אֶת־עֹנֶה אֵלֶיהָ הַחֲקִים אֲשֶׁר עָוָה יְהוָה אֶת־מִשְׁהָ
בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין אֶבֶר לְבָתוֹ בְּנִעְרִיהָ בֵּית אָבִיהָ

א
חם
בתו
בלע

ב
וחם
ובספ
ומשה

כ
כיתור

ד
מל
בט

ה
רפ

ו
התו

ז
מל
בר
מן
א
חם
בספ
העזרה

ח
זה
מרון

ט
כל
בת
ין

י
כל

יא
לשון
חללים
אל
צמצ
על

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר נִקְסְנוּ מִתְּבִנֵּי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת
הַמִּדְיָנִים אַחֲרֵי תֹאסֹף אֶל־עַמִּיךָ וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם לֵאמֹר
הִחַלְצוּ מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים לַעֲבֹד אֹהֶל עֵל מִדִּין לַתֵּת נִקְמַת
יְהוָה בְּמִדִּין אֵלֶיךָ לַמָּטָה אֵלֶיךָ לַמָּטָה לְכָל־מִטּוֹת יִשְׂרָאֵל
תִּשְׁלַחוּ לַעֲבֹד וַיִּמְסְרוּ מֵאִלֶּפֶי יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ לַמָּטָה שְׁנַיִם
עֶשְׂרֵי אֵלֶיךָ חֲלוּצֵי עֲבָד וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֵלֶיךָ לַמָּטָה
לַעֲבֹד אֹתָם וְאֵת פִּינָחָם בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן לַעֲבֹד וְכָל־
הַקָּדָשׁ וְהַעֲצֻרוֹת הַתְּרוּעָה בִּידֹו וַיַּעֲבֹדוּ עַל־מִדִּין כַּאֲשֶׁר
עָוָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְיִהְיֶה כָל־זָכָר וְאֶת־מִלְכֵי מִדִּין וְהָרְגוּ
עַל־חֲלָלֵיהֶם אֶת־אֹוִי וְאֶת־רֵקֶם וְאֶת־עֹוִי וְאֶת־חֹוֹר וְאֶת־זַבֵּעַ
חֲמִשַּׁת מִלְכֵי מִדִּין וְאֶת־בָּלָעַם בֶּן־בִּלְעָם הָרָגוּ בְּחֶרֶב

כל לשון חללים אל צרמן ב על וסימנה בן על החללים ואת מלכ
הקוסם הרגו ואת מגרשיה מ מוס אל צם ב וסימ ואת החרש בשרן מיוס נקמת ב וסימ לתת נקמת ב מות ב וירח

וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם
ואת כל מקניהם ואת כל חילם בדדו ואת כל עריהם
במושבבתם ואת כל טירתם שרפו באש ויקחו את כל
השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה ויצאו אל משה
ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל אתה שבי ואת
המלקוח ואתה שלל אלה מחנה אל ערב בת מוא אשר
על ירדן ירחו ויצאו משה

וסימנה ויצאו
משה קדו

א

ה

א

חם

ל

וכת

כ

חם

כ

כ

ל

גש

צמ

ח

כ

ק

מ

ס

י

מ

ב

ל

ל

ק

חם

ל

ב

כ

ש

ח

כ

א

ויצאו ג' חס וסימנה את השבי זכרון ויע
וזה הדבר אשר תעשה ונכשי ידעת מא
מיושבי - מקחם ג' חס וסימנה וקנינו
ויצאו ג' חס וסימנה וקנינו וזה הדבר אשר תעשה ונכשי ידעת מא
מיושבי - מקחם ג' חס וסימנה וקנינו וזה הדבר אשר תעשה ונכשי ידעת מא
מיושבי - מקחם ג' חס וסימנה וקנינו וזה הדבר אשר תעשה ונכשי ידעת מא

וכל בלי ה' וסימ וכל כל חדש וכל כל פתוח וכל כל עץ ישטרף וכל בגד וכל כל עוד ב' צו — וכל מעשה ו' וסימנה
עזים וישתמר תקפו חז בתי וחץ בנב וחד בכתב: עפרת ו' חס בלש וסימנה אך את נחר מקח והנה נכר בעט בדגל.

[illegible]

כח פים בתו אית בהו י מלן מלה קדמ לא נסיב וו ושאר נסיב וו וסימנה ומעדים ילד ויקטן ילד ויקח אברם ופילגשו
ושמה וישלחו את וכל העם וקרישתי את אהל מועד ויכי תשא את השלחן ואת בדין וויקהל ועש בה את אדני ויקרעו את
ויז ממנו ויקח את כל החלב והבגדיל בין הקדש להבדיל בין הטמא ולקח את עין האדני מלבד שבת ועל שלחן הפנים ויהי

מטות

וראשי וסימני הכות העדה ואלה אשר נחלו אלה הנחלות וישמע פינחס ויכתבם שמעיה ויפילו גם הם גורלות הוא שלמות וחריון ויסבו ביהודה ורבים מהכוהנים וראשי הלויים כעבא וסימני חלק היצאים לא יצא בעבא והיו שרים בעבא

והתחשם

בעבא

א

קל

ובל

בזו

דמעל

כות

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

כאשר ענה יהוה את משה ויהי המלקוח יתר הבז אשר
בזזו עם העבא עאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת
אלפים ובקר שנים ושבעים אלף וחמרים אחר וששים
אלף ונפש אדם מזדנשים אשר לא ידעו משכב זכר
כל נפש שנים ושלושים אלף ותהי המחצה חלק היצאים
בעבא מספר העאן שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת
אלפים וחמש מאות ויהי המכס ליהוה מזה עאן שש מאות
חמש ושבעים ובקר ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה
שנים ושבעים וחמרים שלש מאות אלף וחמש מאות ומכסם
ליהוה אחר וששים ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם
ליהוה שנים ושלושים נפש ויתן משה את מכל תרומת
יהוה לאלעזר הכהן כאשר ענה יהוה את משה וממחצית
בני ישראל אשר חצה משה מזה אנשים העבאים ותהי
מחצית העדה מזה עאן שלש מאות אלף ושלושים אלף
שבעת אלפים וחמש מאות ובקר ששה ושלושים אלף
וחמרים שלש מאות אלף וחמש מאות ונפש אדם ששה
עשר אלף וילקח משה ממחצית בני ישראל אתהאחז

היצאים וחס וסימני מן האנשים על ארמל על הר ציון סהחמשים ה וסימני וקד שתם את ושל אחרי וראש יצאה
וממחצית וקד משה ויעה מלכו על ויבא ושל אחדין וז פיס בתו ריש וסוף מלה חדה וסימני כל רמש אשר והלחות
מזה בכת תשדו למדרי משפחת והלויים יסמכו ונפש אדם ומקד רב ויחד בן משה יי מלהך בפי ה וסימני והנבע

בזזו עם העבא עאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים ובקר שנים ושבעים אלף וחמרים אחר וששים אלף ונפש אדם מזדנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלושים אלף ותהי המחצה חלק היצאים בעבא מספר העאן שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות ויהי המכס ליהוה מזה עאן שש מאות חמש ושבעים ובקר ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים וחמרים שלש מאות אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחר וששים ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלושים נפש ויתן משה את מכל תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר ענה יהוה את משה וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מזה אנשים העבאים ותהי מחצית העדה מזה עאן שלש מאות אלף ושלושים אלף שבעת אלפים וחמש מאות ובקר ששה ושלושים אלף וחמרים שלש מאות אלף וחמש מאות ונפש אדם ששה עשר אלף וילקח משה ממחצית בני ישראל אתהאחז

בזזו עם העבא עאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים ובקר שנים ושבעים אלף וחמרים אחר וששים אלף ונפש אדם מזדנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלושים אלף ותהי המחצה חלק היצאים בעבא מספר העאן שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות ויהי המכס ליהוה מזה עאן שש מאות חמש ושבעים ובקר ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים וחמרים שלש מאות אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחר וששים ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלושים נפש ויתן משה את מכל תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר ענה יהוה את משה וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מזה אנשים העבאים ותהי מחצית העדה מזה עאן שלש מאות אלף ושלושים אלף שבעת אלפים וחמש מאות ובקר ששה ושלושים אלף וחמרים שלש מאות אלף וחמש מאות ונפש אדם ששה עשר אלף וילקח משה ממחצית בני ישראל אתהאחז

נשאו יא וסימנה עבדיך נשאו אחימעץ קול צופיך ומשנאך נחיות ב בוגרום הלכו כל נשאו את דודי פי נשאו
מכנותהם כל אלה נשאי כת כל זהב ג וסימנה ויצאו הנשים ונקרב את קרובן מך למעשה בית פי וטעמים

אחר מן החמשים מן הארס ומן הבדמה ויתן אתם
ללזים שמרי שמרת משכן יהוה באשר ענה יהוה את
משה ויקרבו אל משה הפקדים אשר לא לפי הצבא
שרי האלפים ושרי המאות ויאמרו אל משה עבדיך
נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד
ממנו איש ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כל זהב
אזערה וצמיד טבעת עניל וכומז לכפר על פשתינו
לפני יהוה ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם
כל כלי מעשה ויהי כל זהב התרומה אשר הלימו ליהוה
ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי
האלפים ומאת שרי המאות אנשי הצבא בזו איש לו
ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים
והמאות ויבאו אתו אל מועד זכרון לפני ישראל
לפני יהוה

ומקנה רב היה לפני ראובן ולבני עזוס מאד ויראו
את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה
ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואלעזר

פיס
אית
בה
מן
מן
ומן

ל
וח
ואצעה
על
זרועו

ל
סמ
בתו

ל
סמ
לו

ה
מכ

פיס
בתו
דוש
וסוף
ח

כל קרי מעשה בפי מעשה בסגול וסימנה כל כלי מעשה ותחת מעשה מקשה למצרים מעשה כי יאמר מעשה לעשהו מוקחם
במקחת מעשה אשר החל ודברי ימים להסיר אדם מעשה את כל זה ראיתי כל אשר תמצא ירך כי את כל מעשה
ומקנה גא ריש פיס וא סוף פיס וחד מציע רפס וסימנה דב היה לבני אבי יושב אהל ושרי כל דכוש ארץ גלעד ב וסימנה מקנה אביאכם וצביו

עדות ישראל יא דסמיכ וסימנה דכרו אל ושחטו אתו שבעת ימים בתוך כל עדת ריש פיס ואם כל עדת הארץ אשר הנה המעט
מכם אתם תמורדו הלא עכן והמלך שלמה וחברו - כלב בן יפנה הקנזי ג דסמ וסימ בלתי כלב ויגשו בעי יהודה על כן היתה פ

הבהן ואל נשי אי העדה לאמר עטרות ופיץ ויעזר
ונמרה וחשכו ואל עלה ושכס ונבו ופען הארץ אשר
הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך
מקנה ויאמרו אסמיעאנו חן בעיניך
יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה לתעבדנו את
הירדן ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחים יבאו
למלחמה ואתם תשבו פה ולמה תנואון את לב בני
ישראל מעבד אל הארץ אשר נתן להם יהוה פה עשו
אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ
ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני
ישראל לבלתי צא אל הארץ אשר נתן להם יהוה ויחראן
יהוה ביום ההוא וישבע לאמר ואם יראו האנשים העליו
ממצרים מבין עשרים שנה ומעלה את הארמה אשר
נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לאמלאו אחרי
בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהו שבע בן נון כי מלאו אחרי יהוה
ויחראן יהוה בישראל ים במדבר ארבעים שנה עד
תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה והנה קמתם תחת

ב
חז
כת
אלף
וחר
כת
בה
מה
ל
חטאת
וחס

תעאן ה
ף
פיש
רגש

ל
ומל

י
ריש
פיש
בספ

ג
דסמ
דסמ
זולת
ג
חס
בלתי
ג
קמ
סמיכ
לעשה

ולמה ה ריש פיס דגש בקר וסימנה תנואון תכבדון את לבבכם ולמה לא שמעת לקול פי ולמה מרחם הוצאת
חשנה בני בורה - ויגשם ג חס בליש וסימנה גמיר ארבעים שנה והנעוץ בכל הגוים שרדן ויגעו ראשן

מן ויגשן אליו עד אלה מסעי גדלות חס - אל מקום ב וסימנה ואנחנו טחנן ולקחום עמים חשים ב וחס ובעדן בעד המצור ומישראל ב וסימנה ונעשה הארץ מפני פרעוש - וגדלת ב בעד ליבנה חד חס וחד מל וסימנה בעד לבם חס ויפדוקן מל -

אֲבֹתֵיכֶם תִּרְבּוּת אֲנָשִׁים חֲטָאִים לִסְפוֹת עוֹר עַל חֲרוֹן אַף
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תִשׁוּבֶנָּה מֵאַחֲרָיו וַיִּסַּף עוֹר לְהַנְחִי
בַּמִּדְבָּר וּשְׁחָתָם לִכְלֹה עַם הַזֶּה וַיִּגְשׁוּ
אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גִדְרָת עֵאז נִבְעָה לְמִקְנֵנוּ פֶה וְעָרִים לְטַפְנוּ
וְאַנְחֵנוּ נִחַלֵּן חֲשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִסְּדָהּ בְּאֵנִס
אֶל מְקוֹמָם וַיִּשָּׁב טַפְנוּ בְּעֵרֵי הַמִּדְבָּר מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ
לֹא נִשׁוּב אֶל בְּתִינוּ עַד הִתְנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נִחַלְתָּ
כִּי לֹא נִחַל אַתֶּם מֵעַבְדֵּךְ לִירְדֵן וְהָלָא כִּי בָאָה נִחַלְתָּנוּ
אֵלָינוּ מֵעַבְדֵּךְ הִירְדֵן מִזְרַחָה

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲסֻחֶלְכֶן
לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה וְעַבְדְּ לַכֹּס כִּלְחֻץ אֶת־הָאֲדָמָה לִפְנֵי
יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ אִיְכָיו מִפָּנָיו וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה
וְאַחֲרַיִם תֵּשְׁבוּ וְהֵייתֶם נָקִים מִיְּהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיתְדָה
הָאָרֶץ הַזֹּאת לַכֹּס לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה וְאִם לֹא תַעֲשׂוּן
הִנֵּה חֲטֹאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ חֲטֹאתֶכֶם אֲשֶׁר תַּמְצֵא אֶתְכֶם
בְּנֹחֲלֵכֶם עָרִים לְטֹפְכֶם וּגְדֹנֹת לְעֵנֵיכֶם וְהֵינָא מִפְּיָכֶם
תַּעֲשׂוּ וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי־דָוִד רָאוּכֵן אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר עַבְדֶּיךָ

אלון מלון לית כות מפיק אף לענאבס ל מפיק אף ובאזרוע ל מפיק אף ואזרוע ל מפיק אף במלכות ל מפיק אף
מלאכות ל מפיק אף נאוו ל מפיק אף הערביאס ל מפיק אף במוציא ל מפיק אף רבאות ל מפיק אף מנחות ל מפיק אף
קמתם ב וסימנה והיה ואתם דבע גרעון: תשובון ג ביד ומשנ דהלא תשובן ג שוב דכלכ תשובון כד דדב י מל דמל:

21

i

2.

400

שחתם

צרת

הפני

4

၁၈၁

i

ר"ע

903

4

lib

103

הודיש

ה'ל"ש

1112619

1110

10

33
1.

39

12

4.

111

...

11

ש

יחי

30

卷四

三

חלוק ב בית ליע ומל וסימטה קצא לפני הקהל (את קושיע ב וסימ כן כון צוית ביעת: ונאחז ל וחד אשר נאחז ביד
ותרוהו ב אתך עטרת ב חס ביע אתך ושלחחרין לעען עטרת ולעען עטרת: ויגבה ב וסימ ואת עטרת מקדש לבנה:

בית
לנו

1. 2.

204

۲
۶۴۱

והחזק
נבבשה חט
בת

٥١٩

ב קי

٩١٥١
١١١

1

3
57

5

6

אֵל פִּיט בֶּקֶר רֵישׁ כּוֹן וְסוֹף כּוֹן וְסִימָנָה כִּגְעַע עֲדַעַת נַחֲנוּ כַעֲבֵר חֲלָעִים כִּבִּיא מִקְרֹכֶךְ נִדּוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל נִשְׁקִי קֶשֶׁת מִיּוֹמֵינוּ
נִדְר פִּלְגֵן יִשְׁמַחוּ נִדְחַת כִּצְאָן עִמְמִךְ נִגְדֵּי אֲדוֹת בֶּרֶךְ נִרְיָ נִשְׁמַת כִּפְתִּי מִשְׁכְּבִי נִפְתֵּי תַטְפֶּנָּה ס־ גְבוּלוֹת ה' בְּלִיעַ הָאָרֶץ
לַעֲרִיָּה יִצֵּב גְּבֻלוֹת כֶּתֶר וְאֶסִּיר גְבוּלוֹת בֶּתֶר גְּבֻלוֹת יִשְׁעוֹ גְּבֻלוֹת כֶּתֶר הָעֵבֶל כָּל גְּבוּלוֹת מֶלֶךְ יִמְלֹךְ כַּתְכֶם בְּחֵם בֵּת הַסִּיר

הר | חס בלע וסימנה ויחנן בחר ויסעו מחר ויקד חר בלעט ואראה וזהו ושעשע יונק על הר דודי שלחיתו בישותה ל
מיטבתה לטבתה ל — בשנת הארבעים ב דסמיכין וסימנה ויעל אהרן למלכות דודי — מצלמנה ל חס מעים ל

257

ל

ל

ל

חס

כב

כספ

א

בן

כל

קד

מל

כמ

א

חס

ט

חס

ויבר

פונ

וש

קז

פינן

ל

ל

ל

ל

כח

ק

א

מכ

ממסרות ויחנן בבני יעקן ויסעו מכני יעקן ויחנן בחר
הגדגד ויסעו מחר הגדגד ויחנן ביטבתה ויסעו מיטבתה
ויחנן בעברנה ויסעו מעברנה ויחנן בענין גדר ויסעו
מענין גדר ויחנן במדבר ען הוא קדש ויסעו מקדש
ויחנן בחר החר בקצה ארץ אדום ויעל אהרן הכהן
אל הר ההר עלפי יהוה וימת שם בשנת הארבעים
לעאת בני ישראל מלמלך מלמלך בחר שהחמישי באחד
לחפש וואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בחר
ההר וישמע הכנעני מלך עמל והוא
ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל ויסעו מחר ההר
ויחנן בעלמנה ויסעו מעלמנה ויחנן בפונן ויסעו מפונן
ויחנן באבת ויסעו מאבת ויחנן בעי העברים בגבור
מואב ויסעו מעיים ויחנן בדריבן גר ויסעו מדריבן גר
ויחנן בעלמן דבלתימה ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנן
בהרי העברים לפני נדו ויסעו מהרי העברים ויחנן בערב
מואב על ירדן ירחו ויחנן על הירדן מבית השמאל ער
אכל השטים בערב מואב ויבר

הישמאל וימשן וסימנה ויחנן על הירדן הישמאל כת והערבה עד ים כנרת וזכיה
הישמאל כת — הארבעים וסימנה בעבור ויעל אהרן למלכות דודי — במתו א חס ומהו בן עזיה
דמלכים — כל קד וישמע דגש צמח רפי וסימנה אליכם כסודי — מי בכס — פקודים פונן ושל קז פינן

והנשחט ב' ומל' ובענין - נידברתי אל משה ברעבת - וסמ' ונתנו ללוי' - והתחלתם ב' וסימנה אתם לעניכם את הארץ:
נחלקה ב' בטע' בנזן וסימ' מצרים עבר על נפשינו - וחצו מטה מנשה ג' בליע' וסימנה כי לקחו מז' יקרה ולבני גרשם ודגדי

ימים
ושאר
מחצ
מטה
דחם
למז
סמ

יהוה אל משה בערבית מואב על ירדן ירחו לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עבדים את
הירדן אל ארץ כנען והורשתם את כל ישבי הארץ
מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת מלעילי מסבתם
תאכדו ואת כל צמחתם תשמידו והורשתם את הארץ
וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה והתנחלתם
את הארץ בגורל למשפחתכם ללב תרבו את נחלתו
ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל
לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו ואם לא תורישו את
ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכנים
בעיניכם ולענינם בעדיכם ועררו אתכם על הארץ אשר
אתם יושבים בה והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה
לכם

ב
וכ
כ
ב
ב
בת
וח
והתנ
ג
ל
ב
במות
מתחלפ
ב
ומל

ידבר יהוה אל משה לאמר יצו את בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר
תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה והיה לכם מאת
נגב ממדבר עין עלידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה

ב
את
קרבע
ל
וש
קו
ב
חם
וב
מל

ולענינם ב' מחלפ' במות - ונענעם כח' ויהוש' ולענינם כח' - ואבותם ב' וסימנה את כל את שמם 4 בלה:
דמות ב' ומל' והיה כאשר - אבאשר ס את כל ישבי הארץ 4 וסיג' והורשתם ולהשמיד את כל הע' ממלך כי בלה:
ל' ד' צה' ד' וסימ' זאת ה' - היה לכם בע' בעמק ויכלן לנחל את הארץ ס תתחלו ב' וסימ' זאת הארץ ג' גבול:

५

ו
וש
ומלה
שמות
ב
וחס
ג
בעז
ל
ל
בתן
וש
כסלון
ל
וח
וחטאל
ודניא
ל
ל
ל
חם
ול
חמין
ל
כיוצא
בו
עשה
לא
חם
לחמר
ל
קפ
ל
בתן

וידבר יהוה אל בני ישראל
על את בני ישראל
לשבת ומגדש
הערים להם לשבת ומגדש
הערים להם לשבת ומגדש

חֵימָן וּסְפֹרֶתָם וּשְׁלֹאֲחֵיהֶן וְהַקְרִיתָם לְכוֹל סֶפֶר וְכִי וְכֹזֵב תִּהְיֶינָה כֹּת כֵּן שֶׁאֵד אֲוִירֵתָא גַם שְׂתִיחָן כִּי יִדְבֹּךְ כִּדְרֵיךְ וְנִתְּנָה
 אֶת אֶרֶץ וְהָעֵלְתִי צִמָּה פִּילָג וְהֵייוֹן כֹּת: נְשִׁיחָם פִּילָג לְעִלְפָחֹד וְהִתְנַיֶּנָה כֹּת — עֲרִי הַמְקַלֵּט ד' וְסִימְנָה וְאֵת הָעֲרִיסִים תִּנּוּ לָכֵן
 וְלִבִּי אֲהַדֵּךְ טַעֲנוּ וִיתְּנוּ לָהֶם — אֲרִצָּה כְּעֵנָן ח' וְסִימְנָה וִיקָח תְּרֹחַ וִיקָח אֲבִדָּם ב' וְיִתְּנָה אֶת כָּל הַקְּרוֹת אֲתָם טַעֲנוּ אֶת כְּעִיר וְשֵׁם
 חֵימָן וּסְפֹרֶתָם וּשְׁלֹאֲחֵיהֶן וְהַקְרִיתָם לְכוֹל סֶפֶר וְכִי וְכֹזֵב תִּהְיֶינָה כֹּת כֵּן שֶׁאֵד אֲוִירֵתָא גַם שְׂתִיחָן כִּי יִדְבֹּךְ כִּדְרֵיךְ וְנִתְּנָה
 אֶת אֶרֶץ וְהָעֵלְתִי צִמָּה פִּילָג וְהֵייוֹן כֹּת: נְשִׁיחָם פִּילָג לְעִלְפָחֹד וְהִתְנַיֶּנָה כֹּת — עֲרִי הַמְקַלֵּט ד' וְסִימְנָה וְאֵת הָעֲרִיסִים תִּנּוּ לָכֵן
 וְלִבִּי אֲהַדֵּךְ טַעֲנוּ וִיתְּנוּ לָהֶם — אֲרִצָּה כְּעֵנָן ח' וְסִימְנָה וִיקָח תְּרֹחַ וִיקָח אֲבִדָּם ב' וְיִתְּנָה אֶת כָּל הַקְּרוֹת אֲתָם טַעֲנוּ אֶת כְּעִיר וְשֵׁם

וְכָל חֵיתָם וּמִגֵּר שִׁי הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם מִקִּדְוֹתָם
וְחִוְיָהָ אֶלֶף אֲמָה סָבִיב וּמִדָּתָם מִחוּץ לְעִיר אֶת־פֶּתַח
קִרְמָה אֶלְפִים בְּאֲמָה וְאֶת־פֶּתַח נֶגֶב אֶלְפִים בְּאֲמָה וְאֶת־
פֶּתַח אֶלְפִים בְּאֲמָה וְאֶת־פֶּתַח צִפּוֹן אֶלְפִים בְּאֲמָה וְהָעִיר
בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגֵּר שִׁי הָעָרִים וְאֶת־הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ
לְלוֹיִם אֶת־שְׁעֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֶם שְׂמֵהָ הָרֵעַח
וְעָלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים עֶירֶךְ כָּל־הָעָרִים אֲשֶׁר
תִּתְּנוּ לְלוֹיִם אַרְבָּעִים וּשְׂמֵהָ עִיר אֶתְהוֹן וְאֶת־מִגֵּר שִׁיָּהּ
וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחַדָּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַרְבֵּה
וּמֵאֵת הַמֶּעֶט תִּמְעִיטוּ אוֹשׁ כֶּפֶץ נֶחֱלֶתוּ אֲשֶׁר יִנְחֻלוּ יִתֵּן
מֵעֶרְוֹ לְלוֹיִם

וַיֹּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר וַיֹּדְבַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתֶּם
אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן וְהַקְרִיתֶם
לָכֶם עָרִים עֲרֵי־מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָם שְׂמֵהָ רֵעַח מִכָּה
נָפֶשׁ בְּשָׂגָה וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים לְמִקְלָט מִגֵּאֵל וּלֹא־יָמוּת
הָרֵעַח עַד־עֲמֹד־לִפְנֵי־הָעִיר לְמִשְׁפָּחָהּ וְהָעָרִים אֲשֶׁר
תִּתְּנוּ שְׁעֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְאֶת־שְׁלֹשׁ הָעָרִים

ג
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

שְׁנֵי גִדּוּדִים הָיוּ בֶן שְׁאוֹל הַנֶּעַם מִמֶּלֶךְ אֶת־כָּל יִשְׂרָאֵל הָאֵת תְּחִינָה אֲזַנְךָ קִשְׁבֹת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֲשֶׁר נִחַן מִלְּעֵד הַכֹּהֵן
וְהוֹשֵׁעַ בֶּן־נֹחַן שְׁנֵי הַשְּׁבָטִים וְשְׁנֵי הַמַּחֲלָקוֹת וְהַמְשֻׁרְתִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ וְהַנֹּתֵר לְנִשְׂיָא מִזֶּה וּמִזֶּה לְתַרְוֹמַת הַקֹּדֶשׁ וְלִמְחֻקַּת הָעִיר וְכֵן

בשמן ורפי וסימנה ועשרון סלת ועשירית החיפה והעלה עדה מצאתי דוד עבדי ותרים כראים ששה חודשים
יכפר וסימנה ולא רץ לא ונגלה בימי לכן בזאת יכ בחסד ואמת מושבתכם כל מלכות במלכות ומושבתיכם
ענין יסוד:

בשמן הקדש ואם יצא יצא הרעה אתה נבול עיר מקלט
אשר ינוס שמה ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר
מקלטו ויצא גאל הדם את הרעה אין לו דם כי בעיר
מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן
הגדל ישוב הרעה לארץ אחזתו והיו אלה לכם לחקת
משפט לדתיתכם בכל מושבתיכם כל מכה נפש רציח
עדים ירעה את הרעה ועד אחר לא יענה נפש למות
ולא תקחו נפש רעה אשר הוא רשע למות כי
מות יומת ולא תקחו נפש לנוס אל עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד מות הכהן ולא תחנפו את הארץ
אשר אתם בה כי הדם הוא יחנק את הארץ ולא ירץ
לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו ולא
תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני
שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל

יה
סוף
פיה

כל
החט
חט
זמ
ה
מל
בר
מן
חד

ל
דחט
גדול

ז
דוט
פיה
צפ

ד

ז
וכל
פלו
כות
זמ
ז

מחלוקת
מסורת

ויקראו ראשי האבות למשפחות בניגלעד בן מכיר בן
מנשה ממשפחות בני יוסף ויבדלו לפני משה ולפני

כראם בדם ג' מוחץ בטעם וסימנה כראם אשר יצא ממעיד כראם בדם שפכו אין זה כראם רע לב ראשי האבות בדם
ויקראו אלה הנחלות וכל כתוב כותיה זמ וסימנה ובע בלע בני אהוד ושלחחרין אלה ראשי אב כל אלה אנשים ואלה המסורות
הלויים דעזרא ז' ב' מ' טעם ותקבנה למשפחות מנשה בן יוסף ויקראו ממשפחות בני יוסף והיו לאחד ונגרעה טעם ונחם ואם היה

שבטי בני ישראל וסימנה והיו לאחר מבני ויאמר להם יהושע עברו ויעשו כן בני ישראל לטוב ב דגש
וסימנה בעניהם תהייה לטוב ולטהור וחד לרע טוב ולטוב רע כל מחנה ומטה כל מדרת כל נקדות

הנשאום ראשי אבות לבני ישראל ויאמרו את אדנינו
יהוה לאת את הארץ ענחלה בגורל לבני ישראל ואדנינו
עוה ביהוה לתת את הנחלת על פחד אחינו לבנתיו וזהו
לאחר מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן
מןחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהייה
להם ומגרל נחלתנו יגרע ואם יהיה היצר לבני ישראל
ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהייה להם ומנחלת
מטה אבותינו יגרע נחלתן וייעו משה את בני ישראל
עלפי יהוה לאמר בן מטה בני יוסף דברים יזה הדבר אשר
עוה יהוה לבנות על פחד לאמר לטוב בעיניהם תהייה
לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהייה לנשים ולא
תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת
מטה אבותיו ירבו בני ישראל וכלבת ירשת נחלה
ממטות בני ישראל לאחר משפחת מטה אביה תהיה
לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו ולא
תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ירבו
מטות בני ישראל באשר עוה יהוה את משה בן עשו

ל
הנ
מל
במ
ב
ב
כחש
עוה

ג
גם
הוא
ל
חם
ל

ד
ל
דברת
ל
ב
דגש
וחד
ולטוב

כל
מוכרת
בשלש
נקדות
פיש
בספ
ב
שארית
מרום
פיש
בספ

אביהן וסימנה ותשקין את וחצרו להשקות עאן מדוע מהדתן ממשפחות בע משה ילפחד וצדק תענה ופיוסוק
ותקדנה דיהושע וחד מאביהן דותהרין ג פיש בקד בשמונים אות ארבעים זוג וכל שיח השדה וכלבת ירשת וכל

74

1.

אמן ואמן

מכוס הפיסוקים שלספר אלף ומאתים ושמונים
ושמונה פיסוקים סימן ארפח

עֲקֹוּ בִיד מֹשֶׁה ז' וְסִימְנֶה בְּלֵאִישׁ וְאִשָּׁה וְיִשְׁעֵשׁ אֶהְרֹץ אֶת כָּל אִשֶּׁר דִּישׁ מִיֵּם אֵלֶּה הַמַּעֲשִׂוֹת עֲקֹדֵל נְהַלְתֶּם וְיִצְדָּו חֲלָלִים
צִשְׁלֶה וְיִתֵּן בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְהִיוּ לְנִסֹּת בָּם וְיִמְעִיזוּ כְתוּב צִתָּ וְאֵת שִׁבְתָּ קִרְשָׁךְ וְשֵׁן יִעֲקֹוּ אֶת מֹשֶׁה בְּמֶלֶךְ אֵל מִשְׁקוֹ וְכָל רִבְבוֹ בְּיָד

בן אוריתא אביתא בן חס ון במבחר מל דמל וחר חס יוד ואמרצ לבס יא אביתא אביתא וקף עלום וכל משה ושופטים
 מלצמא חר ויעל מלחך יי וכל שמואל חס במבחר ואשפטה באשר בא מלכום כול מלצמא חס יעד יי ושבח

אֲבוֹתֵיכֶם יִסֹּף עָלֵיכֶם בְּכֶם אֵלֶיךָ פְּעָמִים וַיְבָרֶךְ אֲחֵיכֶם
בְּאִשְׁרֵי דְבַר לָכֶם יֵאֵיכָה אִשָּׁא לְבָרִי טַדְחָכֶם וּמִשְׁאֲכֶם
וּרְיִכֶם הִכּוּלֵכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְנַבְנִים וַיֵּרֶעוּ עֵינַי
לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימָם בְּרָאשֵׁיכֶם וְזִתְעֵנוּ אֹתִי וְתֹאמְרוּ
טוֹב הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת וְאֶקַּח אֶת־רֵאשֵׁי
שִׁבְטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וַיֵּרֶעוּ וְאֶתֵּן אֹתָם רֵאשֵׁי
עָלֵיכֶם שְׂרֵי אֲלָפִים וְשְׂרֵי מֵאוֹת וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי
עֶשְׂרֹת וְשִׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֶעֱוֶה אֶת־שִׁבְטֵיכֶם בְּעַת
הַהוּא לֵאמֹר שִׁמְעֵי בִין אֲחֵיכֶם וּשְׁכַבְתֶּם יָרֵךְ בִּין אִישׁ
וּבִין אֲחִיו וּבִין גֵּרֹוֹ לֹא תִלְכִּירוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט בְּקִטָּן
בְּגָדֹל תִּשְׁמַעוּן לֹא תִגְדּוּ מִפְּנֵי אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים
הוּא וְהַדְּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תִּקְרְבוּן אֵלַי וְשִׁמְעֵתִיו
וְאֶעֱוֶה אֹתְכֶם בְּעֵת הַהוּא אֶת־כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן
וְנִסֶּע מִחֵרֶב וְלֵלֶךְ אֶת־כָּל הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹלֵא הַהוּא
אֲשֶׁר רִאִיתֶם דֶּרֶךְ הַר הָאֱמֹרִי כַּאֲשֶׁר עֲוֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶתְּנוּ וְנִבְאֵר עָרֵי קִרְיָת שַׁרְיָנָה וְאֶתְּנוּ אֲלֵכֶם בְּאֶתְלַעֲרֵי
הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִתְּנָה וְנִדְאָה גִלְגָּל יְהוָה

دا
دنه
ج

ו
חם
ובענ
חם
חם
חם

ה
ח
ב

6
en

55

५१

2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526

111

ישעיהו כול חס צמח ועונות ימיהו כול חס צמח חס ואשלח דאריך מפני דעתכם יחזקל כול חס צמח
חס וישבתם בארץ ונולדתם חס יד עשיתם חס צמח חס צמחים חס וכל טובים חס צמח חס והיה
עמנו בראש שמענו וכל עזרה רבות יבדק וסימנה אשר יקשה את נאמנה לא חסל לעשות אבותכם חס

ותקדשן וסימנה אל מלכם ותעמידון תחת כל ידיו שבטיכם וישבו ג' דפי חרס וז' מל וסימנה ויחפרו לנו
ואשלם את נפשים קדמי חרש מל לבנו וחרס וסימנה אחינו המסו להטות ונשמע וימס נשא לבנו

אלהיך לפניך אתה ארץ עליה לשבא אשר דבר יהוה
אלהי אבותיך לך אל תירא ואל תחת ותקדשן אל כלכם
ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ
וישבו אתנו ודבר אתה לך אשר נעלה בה ואת הערים
אשר נבא אליהן ויטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים
עשר אנשים איש אחר לשבט ויפנו ויעלו ההרה ועאו
עד נחל אשכול וירגלו אתה ויקחו בידם מפרי הארץ
ויורדו אלינו וישבו אתנו ודבר ויאמרו טובה הארץ אשר
יהוה אלהינו נתן לנו ולא אבותם לעלת ותמרו את פי
יהוה אלהיכם ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה
אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי
להשמידנו ואתה אנחנו עלים אחינו המסו את לבנו
לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדולות ובעודת בשמים
וגם בני ענקים ראינו שם ואמר אלכם לא תעזון ולא
תיראון מהם יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ירחם
לכם ככל אשר עשו אתכם במצרים לעיניכם וצמח דבר
אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש

ג
וכל
מסיבות
דכות

ד
רפ
ב
מל
וחר

ה
חס

ו
כז

ז
וימרו
חס

ח
דטע
מלכע
חנה
אלך
מכוח

ט
ג
כ
טרס
ג

י
ונשך
הכית
ח
חרס
וח

בעיני כה וסימנה וגם מצאת ואדעך ויטב ישראל יעמוד נח דוד גדולה נפשו וטוב כמלך האלהים והיית שכל
מיוע בזית מאשר יקדת ומנתי גם חנ חבחר כי עשו בעי הוזה כי הין בני ישראל ועשה הדעה ותשובו אתם
כי יכלו וחתני לבתי לדעת זאת לשבט ג' וסימ ויטב בעי עתה קחו הכו לכם ובעזרת ב כח כן ערים גדולות

עשה אתם ב' וסימנה ככל אשר את כל ציונות ב' אנשים ג' קמץ וחד פת וסימנה חס יראה והאיש בימי שחול ויחל
באנשים הזקנים יען בטעם וסימנה מלא אחרי אשר לא שמעתם אשר גבהת בקומה חזק 4 וסימנה את בדיק עפרה דרך

אתכם בכל הדרך אשר הלכתם ער באכם ער המקום
הזה וזכר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם החל
לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה
לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענין יומם וישמע
יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר אם יראה
איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה
אשר נשבעתי לתת לאבותיכם וזולתי כלב בן פנח הוא
יראנה ולראתן את הארץ אשר ברח בה ולבנו יען אשר
מלא אחרי יהוה גם כן התאנף יהוה בגללכם לאמר גם
אתה לא תבא שם יהושע בן נון העמד לפניך הוא
יבא שמה אתו חזק כח הוא ינחילה את ישראל וטפכם
אשר אמרתם לבז יהיה ובעיניכם אשר לא ידעו היום
טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתנה והם ירשוה
ואתם פנו לכם וסעו מהר ברה דרך יססוף ותענו ותאמרו
אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר
צונו יהוה אלהינו ותחגורו איש את כלי מלחמתו ותהינו
לעלות ההרה ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא

את
ידי
א
ה
ב
ל
וכת
כ
ל
וחס
4
ריש
פיס
בספ
אם
ק
וח
פת
א
בטע
4
ריש
פיס
בטו
ל
ריש
פיס
4
ח
בטע

ב
עד
עולם
ב
בק

ב
ל
ב
בטע
ב

והאיש
בדרכו
לראתכם

ביאה שם יב ומטעם וסימנה לא תבא שם הבאים שם בשלה ויהי כבדך הגבעה אל המערה גדחי עולם ואהי לכם למקדש
למען יספרו מהבמה באמר להם לא למענכם נחלים יהיו ההרה יב וסימנה ויעתק משם ויהי כהו ציואם העה נח עלה אל
ויפנו ויעלו ותהינו בעלותי בעת ההוא ואעש מדרך ההרה לכו וילכו ויבאו וילחצו המרי יבא שמה ב' מטעם וסימנה

והענין ד' ג' מנה ריש פיס וחד סוף פיס
וסימנה הישבים בחצרים והעקרון והפכה והענין עשו את נכון
החלוצ ב' וחס ראה החלוצ הזם החלוצ לשאול

אל תירם ואל תתגבר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך
ירשה כל בני לוא נתתיה ירשה ארץ דפאית חשב אף
הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים
עם גרול ורם כענקים וישמירם יהוה מפניהם וירשם
וישבו תחתם כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר
אשר השמיר את החר למפניהם וירשם וישבו תחתם עד
היום הזה והענין הישבים בחצרים עד עזה כפתרים
הינאים מכפתר השמירם וישבו תחתם קומוסעו ועברו
את עמל ארנן דאה נתתי צידך את סיון מלך חשבון האמרי
ואת ארעו החל רש והתגבר בו מלחמה היום הזה אחר
תת פחדך ויראתך על פניה עמים תחת כל השמים
אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך ואשלח מלאכים
ממך בר קדמות אל סיון מלך חשבון ובר שילום לאמרי
אעברה בארץך בדרךך אלך לא אסור ימין ושמאול
אכל בכסף תשברניו אכלתי ומים בכסף תתקלי ושתיתי
רקא עברה ברגלי כאשר עשולי בני עשו הישבים
בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את

ל
וחס
ג'
ריש
פיס
ג'
ג'
כת
בן
ג'
ג'
מנה
ריש
פיס
וחס
סוף
פיס
ג'
ג'
קמ
וחס
סת
ג'
מל
בתו
וכל
קד
מל
מל
גמ
חד
חס
ג'
מל
וחס
חס

ישמעון ה' וסימנה האותות ושמרתם ועבדתם את שמך ומלכים
כי שמענו את אשר הוביש - השמירם ג' ומשכ כפתרים השמירם כס' וכל שלל השמירם כס' חס דחס כיסרו מעלהם מל'
החל ג' קמין וחד פתח וסימנה החל רש וחברו ביום ההוא אקרו אל עלי וגלית החל הזה בתראה פתח ושאר קמין

כל קד עוג עוג הבשן במו עוג בבשן וסימנה ששים עיר כל עיר המישור ממלכת עוג וחצי הנלעף - בערת ב חס וחס וסוף
כל מלה שמע ישראל - מנחל וסימנה ונקח בעת ואלה מלכי הארץ ולא הוסיף עוד מלך בדרך ישתה - אמת לאמת לא

אסמך

באסמך

זל

מל אצרתו

כל בתו

קל באצרתו

עוג

מלך

הבשן

במו

עוג

בבשן

לז

מל

בתו

ול

יהוש

ויחזק

כז

מל

צמ

ז

ל

ריש

פיסל

ז

וחס

מלכען

כלה

לכנון

ושדיון

וחס

דסמ

ל

כת

היל

וחד

כל אמת

הח

חס

וכל

קל

מל

במו

האמרי אשר יושב בחשבון ויתן יהוה אלינו בידנו
גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתי
השאירו שריד ונלכד את כל עיר ובעת ההוא לא היתה
קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארצ
ממלכת עוג בבשן כל אלה ערים בערת חומה גבהה
דלתים וכריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד ונחרס אותם
באשר עשנו לסיחן מלך חשבון החרס כל עיר מתם
הנשים והטף וכל בהמה ושלל הערים בזונולנו ונקח
בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר
בעבר הירדן מנחל ארנן עד החרמון יעידים יקראו
לחרמון שדיון והאמרי יקראו לו שניר כל ערי
המישר וכל הגלעל וכל הבשן עד סלכה ואפרעי ערי
ממלכת עוג בבשן כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבבת בני
עמון תשע אמות ארצה וארבע אמות רחבה באמת
איש ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער
אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעל ועריו נתת

החרס כל ש וסימנה כל אריתא חד ויכו את ו
ל רפ וכשמע ל רפ עמר ל ריש פיס ועמר ל
הכרזי וסימנה הרבה מאד ועד כפר - הלה היא

וזה פס אית בהון ועד וסימנה ולגדי מהמזבד ועד הלכנון ויבס יהושע ויאמר מלך בע עמון וירשן את כל גבול
ויבס מערער ויבער איש כלפידם ואת נגב עיר ויתן יד ער ועד זקנה אני הוא כי מקטנט מי מקטן ויהי מושל בכל ארץ ישראל

260

לא
ירוש
א

ל
בת
ל
יש
פס

ל

ז
רוע
פס

ח

ז
ח
פס

ל
בדא

ב

ד
בטע ומטע

ז
מל
וכל
ימי
הזק
בית
דפס

לראובני ולגדי ויתר הגלעד וכל שבט ממשלת עוג
נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארץ לכל שבט
ההוא יקרא ארץ רפאים יאיר בן מנשה לקח את כל חבל
ארץ עד גבול הגשור והמעפתי ויקרא אתם על שמן
את השבט חות יאיר עד היום הזה ולמכיר נתתי את
הגלעד וכל ראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנון
תוך הנחל וגבול עד יבם הנחל גבול בני עמון והערבה
והירדן וגבול מכנרת ועד ים הערב הים המלח העברת
אשרות הפסגה מזרחה ואענו אתכם בעת ההוא לאמר
יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים
תעבדו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל וחק נשיכם
וטפכם ומקנכם ורעתי כי מקנה רב לכם ישבוב בעריכם
אשר נתתי לכם ער אשר יליח יהוה לאחיכם כלכם וירשון
גסהם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם ואת
יהושע עוזי באתי בעת ההוא לאמר עינך הראת את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה בן עשה

והירדן ג וסימנה מכנרת ועד ים מלח על כל גויתו יגבול אתו - וגבול ג חס וסימט
ובעמק - הראת ד ז מל וב חס וסימנה ואת יהושע כי עיניכם בעב פעו יאות בארבות י יהושע והלא
מל ז מל בכל התורה מלמד שבאותה שעה יצא בשש עשרות הנאי והכוח וישר והחכמה והנבואה והנשיאות

למדון ב' אשר למדון ולא למדון עוד ודברי עשר - תשחתון ב' וחס יור וסימנה ועשיתם כי השחת - ונשמרתם ה' וסימנה לנפשותיכם לנפשותיכם דיהושע ויראן מכם ונשמרתם בדוחכם ודברי - ועבדתם ד' קמ וסימ וכן תשמע ענין

והיה
אם
שכח
ואם
יפנה
ל
לצדק
וענינם
א

דברי אשר ילמדון ליראה את כל הימים אשר הם
חיים על הארמה ואת בנייהם ילמדון ותקדבון ותעמרון
תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן
וערפל וירבד יהוה אליכם מתוך האש קול דברים
אתם שמעו ונתמונה אינכם ראים זולתי קול ויגד
לכם את דבריתו אשר עוה אתכם לעשות עשרת
הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים ואת עוה יהוה
בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם
אתם בארץ אשר אתם עבדים שמה לרשתה ונשמרתם
מאד לנפשותיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר
יהוה אליכם בחרב מתוך האש פותשחתון ועשיתם
לכם פסל תמונת כלסמל תבנית זכר או נקבה תבנית
כל בהמה אשר בארץ תבנית כל נפוח כנף אשר תעוף
בשמים תבנית כל דמש בארמה תבנית כל דגה אשר
במים מתחת לארץ ופן תשא עינך השמימה וראית
את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל עבא השמים
ועבדתה

כל
חול
מל

ב
כת
כח
בא
וכל
נבד
וכת
כח
בד
מן
חד
מל
וחד
חס

ט
מל
בחו

י
דוש
פוס

י
זל

ללך ויגד ויגד ויגד

זמר ליהודה למלך מערים לאבימלך ליהושע לאבימלך הכרמל
ה חרבהו פנים ייהלך שמעי הנה בדת וידא חלשע דמשק

כל קר ויגד כמ כר ויגד וסימט
בנות קשלה בת בוך חלמה בנ

יִרְחוֹן בְּזִמְשָׁנָה וְעֵצֵיכֶם שֵׁם יִרְחוֹן כֵּת אֶמְלֵהֶם לֹא יִרְחוֹן מֶלֶךְ — הַדְּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה ג' וְסִימָה הַגְּדִיָּה גַם עֵתָה כִּי
מֶלֶךְ עֲבָדָה קִדְמִי כְּדָבָר — וּבְמַלְחָמָה ג' וְסִימָה מִן הַנֶּסֶח וְיֵת בֵּית יְהוּדָה בְּדַעַב פֶּדֶךְ וְחָד וְלֹא בִּמְכָס וְלֹא בְּמַלְחָמָה —

ט
פִּיט
אֵית
בְּחו
לָא
וּלֹא
וּלֹא
וּלֹא ז
וּמוֹל
וּחֻלְפַת
ז חֲשׁוֹם
סמך
ז
חֶדֶל
לך
דָּבָר
יָמִים
ז
בְּרֵאשִׁית
וַיִּבְרָךְ
לוֹ
כִּי שָׂמַל ז
נָה קָמַל
הִשְׁמַע
ז
כִּי
שָׂמַל
נָה
וּלְכֹס

ן
חֶסֶךְ
וַחֲדָה ז
חֶזֶק יֵשׁ
פִּיט
בְּחו

עם י"ז קמ וסימנה הן עם הן עם כלבויא השמע עם הנה עם יורד הנה עם יורדים כי לא השאיר הכל עם לבדות עם כמבוא עם
אספו עם לבדות לו עם דרך ימים תפלטני בטחו בו עני עם יתגששו עם ברב עם הדרת ודתיהם שנות וכלאתך וקוף פיס דמות

כל אוריתא ערער מערער חס וכל קר מלך במו חס ולאשר בערער מן הירדן מזרח השמש עזבות ערי ערער וכלע
בן עזר: באזניבם ו' וסימנה ויקרא משע אלן אמרו הכהנים והנביאים אך ידועתדעו ואחזות באזניבם —

בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר
הכה משה וזני ישראל בעאתם ממערים: ויירשו את
ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מזרח שמש: מערער אשר על
שפת נחל ארנו ועד הר שיאן הוא חרמון: וכל הערבה
עבר הירדן מזרח ועד ים הערבה תחת אשרת הפסגה:

ז
מל
בתו
וכל
רש
פס
כח

ל
ל
בת

ז
ח
ודמלה
הרמים

ורין
כל
התו
חס
במ
י
ז
מל
וב
חס

ל
התו
חס
במ
י

ז
דס

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל
את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם
היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: יהוה אלהינו
ברית עמנו ברית בחרב: לא את אבותינו ברית יהוה את
הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה כה היום כלנו חיים:
פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: אנכי
עמד ביד יהוה וכניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר
יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליכם בהר לאמר:
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ
מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על

ז
דס

ועד יס ו' וסימנה ושת את גבול והערבה וכל הערבה עבר כנרת — לעשותם ו' ב מל ו' חס וסימנה ויקרא משע
ושמרת את המצוה והיתה עמן לשמרי ברית: ויקרא חס ושאר מל — הוצאתיך ו' מל וסימנה ויקרא משע
ז

ט פיס אית ביהן לא ולא ולא וסימנה ועבדתם שם להם לא תרעו דמשה תורה לבלתי בא בגנים ויכרתו אתם לבן כהאמר
י אל מלך אשר וחברו אין עין ואין כושל ומתו גדלים וקטנים החמס קם למטה - ושמה קם וסימ קום בלך קרב אתה הטת הטת

הטת

א

נתן לך לא תדע לא
תנאף לא תגנב לא
תענה ברעך עד שוא לא תחמוץ אשת
רעך לא תתאהב בית רעך שדהו ועבדו

ט
פיס
אית
בהו
לא
ולא
ולא
ולא

רפה

רפה

א

ואמרתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך

אתה דברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם
בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם
על שני לוחות אבנים ויתנם אלי ויהי כשמעכם את הקול
מתוך החושך וההר בער באש ותקרבוני אלי כל דאשי
שביטכם וזקניכם ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את
כבודו ואת גדלו ואת קלו ששמענו מתוך האש היום הזה
ראינו כי דבר אלהים אתה אדם וחי ועתה למה נמות כי
תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספיק אנחנו לשמע את
קול יהוה אלהינו עוד ומתנו כי מי כל בשר אשר שמע
קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי קרב אתה
ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת דבר אלהינו
זאת כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו

יש
פיס
בספ
ר
פת
וחו
קמ
א
ז
ל
חפז
יה
פיס
אית
בהו
את
ואת
ואת
את

ה
א
קמ
וחו
פת
א
דאש
זכר
וכל
לשון
נקמ
כות

שורו וחמרו ושור וחמרו עשר ונבטים עשר ונבטים כמנה וכשמן וכמנה וכשמן מלך חזק ג לית בות - ולא יסף
חמש וסימנה עור לדעת קול גדול עור מלך יי שמואל עור לבקשו תננה קמ ושאר פתח ב מנה בות - כשמעכם ג
וסימנה את הקול מתוך והיה במשך בקרן ושלח אבשלום מרגלים - את האדם ב וסימ כי ידבר דאמנס ישע דברי ימי

כאשר דבר יי אה אפתח לך ג' סמך וסימנה עלה דש באשר ושמעת ישראל ופתחת עליהן את כל דברי וכולם יי אה יבנה
חפסוקי וסימנה שמע ישראל ושמנו יי ויקרא חסא וקשחם ווהועתם ל והזהרתם ל בקרבם ועתם ל לחורר' כול ליתכר

וידבש
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ואהבו את יהוה
אלהיהם בכל לבבם ובכל נפשם ובכל מאדך ויהוה ירים
האלה אשר אנכי מעורר היום על לבבך וישור לבבך
ודברתם בשבתם בביתך ובלכתם בדרך ובשבתם ובקומתם
וקשרתם לאות על ידך והיו לטפת בין יד וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך והיה כזיכרון
יהוה אלהיך אלה ארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדולות וטבת אשר לאבנית
ובתים מלאים כל טוב אשר לאמלאת וברת חזונים אשר
לא חזנת ברמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת
השמר לך פתשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים את יהוה אלהיך תירא אותו תעבד
ובשמו תשבע לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי
העמים אשר סביבותיכם כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך
פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני הארץ
לא תגסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם

י. י.
 דל עין
 דב דב

כ
ישל
דצרים

לכבוד
אל
וה

ז
כח
כ
ח
בית

५
८०

5 1 4
 3 0 4

١١١

כ"ה
ה'תצ"ח

1117

٥٠٢

503
1
7

מלך
בית

מזות ומטל מזוזות לת חס וחס תענינא: שמע ישראל ושמשון מזוזות בת חס ון קדמיה: למען ירבן ומלכים מזוזות בת מל ימול:
 וסימנה מלכים כל תבנה ועשבת מאין ישוב וחמרו שדות— ובשמן ג' וסימנה תשבע וחברו יתהללו— במסה ז' חר
 בת שם לא תגסן סה בת במשא יסר שם בת— והטוב י' וסימנה נעשית הישר בעיניך עשית וחבר מפ' עליון:

תשמרון וְוַיִּמְנָה שְׁמוֹר תְּשִׁמְרוֹן כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר כִּתְּבָה שְׁמוֹר אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַחֻקִּים דְּמַלְבִּים עֲוֹן ג' וְסִימְנָה שְׁמוֹר
וְכִי עֲלֶיךָ נִסְכֵּי כָל קָרִייה הַטּוֹב וְהַיֵּשֶׁר זֶלֶא הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב וְעֵשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְנִשְׁלָג' וְסִימָה אֵלֶיךָ גוֹיִם רַבִּים מִפְּנֵי הַצְדִּיק לִמְ

העץ
ג'
מל
וריע
פס
ג'
חס
ל
וח
בהרף
ג'
מחלף
ג' בימות
כת
ג' בתו
מל
בלש
ג'
חס וכל
עזא
ג' פיס
אית
בהן
שבעה
עממים
ג' מל
בתו
וכל
קל
כת
במל

בַּמִּסָּה שְׁמוֹר תְּשִׁמְרוֹן אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעַד־תִּין
וְחָקִיו אֲשֶׁר עֲוֹן וְעֵשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן
יִיטַב לָךְ וּבְאַתְּ וּרְשִׁית אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְרָהָם לֵאמֹר אֶת־כָּל אֲבִיךָ מִפְּנֵי כָּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
כִּי־שָׂאֲלָךְ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־עָשִׂיתָ
וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר עָוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵתְכֶם וְאָמַרְתָּ
לְבְנֶךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרַעַה בְּמִצְרַיִם וַיַּצִּיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם
בְּיָד חֲזָקָה וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְּתִים גְּדֹלִים וְרַעִים בְּמִצְרַיִם
בְּפָרַעַה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן
הָבִיא אֹתָם לְאֶת־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
וַיַּעֲבֹד יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לִירְאָה אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֵּיתָנוּ כְּהַיֵּם הַזֶּה
וּמִדָּקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי־נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הַזֹּאת
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּאֲשֶׁר עֲוָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֱלֹהֵי אֶרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה בָּאֲשֶׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנִשְׁלָה
גוֹיִם רַבִּים מִפְּנֵיךָ הַחֲתִי וְהַגֵּר וְנִשְׁלָה וְהָאֲמֹרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי שְׁבַע־גוֹיִם רַבִּים וְעַתָּה יִסְמְךָ מִמֶּךָ וְנִתְּנָם

ועדיתו וְסִימְנָה שְׁמוֹר תְּשִׁמְרוֹן כָּל־הַחֻקִּים וְהַחֻקִּים דְּמַלְבִּים עֲוֹן ג' וְסִימְנָה שְׁמוֹר
וְכִי עֲלֶיךָ נִסְכֵּי כָל קָרִייה הַטּוֹב וְהַיֵּשֶׁר זֶלֶא הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב וְעֵשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְנִשְׁלָג' וְסִימָה אֵלֶיךָ גוֹיִם רַבִּים מִפְּנֵי הַצְדִּיק לִמְ
ג פיס ו ית בהון שבעה עממי וסומנה בי יביאך בזהות ר יתעבדו את הירדן ו מיתלים ל כת כן חס ו יתורה

ובכך ג' וסימנה את לחמך וחתפרי בטנך עלי' - אלמנה - ופרי אדמתך ג' וסימנה ואהבך ארור פרי כל ענך וחד ובפרי אדמתך
והותיק - ושמעון וסימנה עקב עקב ויהיה בעדנה ויתשמעון קל קדנא וחברן - ועקרה ג' וסימ לא תהיה לא יהיה :

הה' ו' ל

ל

ג

ה' ג

סמ

ל ג

חד

כת

י

וחד

כת

יה

ה' ג

כך

חם

הבן

יקר

ג

חם

והיה

לך

למות

עשה

קח

קח

קח

קח

קח

קח

קח

קח

קח

קח

קח

קח

קח

קח

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם
ועשיתם אתם ושמר יהוה אליך לך אתה כרית ואתה חסד
אשר נשבע לאבותיך ואהבך וברכך והרבך ובכך פרי
בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך וינהרך שגראלך
ועשתרת עאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת
לך ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובדהמתך והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מעלים
הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שני איך
ואכלת את כל העמים אשר יהוה אליך נתן לך לא תחוס
עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך
כיתאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני
איכה אוכל להורישם לא תירא מהם זכר תזכר את אשר
עשה יהוה אליך לפרעה ולכל מעריים המסת הגדולת
אשר ראו עיניך והאתת והמפתנים והיך החזקה והזרע
הנטויה אשר הזעאך יהוה אליך כזיעשה יהוה אליך
לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם
ישלח יהוה אליך כס עד אבד הו
והנסת מריס מפ

מיון ג' וסימנה והשיב כך ויה כת והסיר יי' כת וחד המה כדך לך - כל נתינה ומשנה תורה לך כמג לך וסימנה ואכלת
את כל חשימה עלי מלך ושמנת בטנך - לא - וסימנה זכר תזכר המעלך ההלך כשמיר מפחד לילה מוויק משור כי
משלך - המסת ג' ור חם וחד מל הגדולת חם יגדלם ההם מל - היצ עה ג' וסימנה ושלחת את וגם את ואשלח לפניהם את

והתם והתם ל יחם ל יחם ל ירוחם ל ירוחם ל יבולע ל יבולע ל ישק ל ישק ל כופר ל כופר ל
והתם והתם ל יחם ל יחם ל ירוחם ל ירוחם ל יבולע ל יבולע ל ישק ל ישק ל כופר ל כופר ל

מִפֶּנִּי לֹא תֵעָרֵץ מִפְּנֵיהֶם כִּי הוּא אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ אֵל גָּדוֹל
וְנוֹרָא וְנִשְׁלִי הוּא אֱלֹהֶיךָ אֶתְהַגִּים הָאֵל מִפֶּנִּי מַעֲט מַעֲט
לֹא תוֹכַל כִּלְתֵּם מִהֵר פְּהִתְרִבָּה עֲלֶיךָ חֵית הַשָּׂדֶה וְנִתְּנָם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֶיךָ וְהַמָּס מִהוֹמָה גְּדֹלָה עַד הַשָּׁמַיִם וְנִתָּן
מֶלֶכֶיהֶם בְּיָדְךָ וְהָאֲבֹתִי אֶת שֵׁמֶם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא־תִיַעַב
אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשָּׁמַיִם אֶתְּם וּפְסִילִי אֱלֹהֵי יְהוָה תִּשְׂרֹפוּן
בְּאֵשׁ לֹא תַחֲמוּ לָסֹף וְזֹהֶב עֲלֵיהֶם וְלִקְחַתְלֹךָ מִן תִּיקְשְׁבוּ
כִי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא וְלֹא־תֵבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתְךָ
וְהִי־תִתְּחַרֵּם בְּמַהוֹ שִׁקָן תִּשְׂקְעֶנּוּ וְתִעַב תִּתְּעֲבֶנּוּ כִי־חָרֵם

כִּלְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲוֹךְ הָיִסְתְּמָרוֹן לַעֲשׂוֹת לִמְעַן
תִּהְיוּ וְרַבִּיתֶם וּבִאתֶם וִירְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לֵאמֹר אֲבֹתֵיכֶם וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר לִמְעַן עֲנִתְךָ לִנְסֹתְךָ
לַלְעֵת אֲתָאִיִּר בְּלִבְּךָ הַתְּשִׁמֹּר מִצְוֹתַי אֲסִדֵּא וְיִעֲנֶךָ
וְיִרְעֶבְךָ וַיֹּאכֶל אֶת־הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא־יָדָעוּ
אֲבֹתֶיךָ לִמְעַן הֵי יַעֲרֶכְנִי לֹא עָלֶה לֶחֶם לִבְדּוֹ וַיְחִיֶּה הָאֱלֹהִים

三

וְנִכְרָה וְסִימָנָה תַּעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם הָיוּ וְנִכְרָה וְנִכְרָה שָׁמַד וְהָיָה כִּי גִדּוּלָהּ מֵחֻלְל דְּרָב יָמִים נֶעֱרַץ בְּסוּף קִרְשִׁים יוֹרֵן שָׁמַד
פְּדוּת שֶׁלָּהּ מִצֻּרָה גְּבֻת מִצְטָנוּ וְקִלְ מִצְוֹתֶיךָ וְסִימָנָה וְשִׁמְרֵי מִצְוֹתֶיךָ אֶל דְּרֹד הַתְּשׁוּבָה מִצְוֹתֶיךָ אֶל הָאֵל וְעִשִׂיתָ אֶת מִצְוֹתֶיךָ
וְהָיָה חֵן וְכֹל בְּסֶפֶד - בְּלֹא רִישׁ פִּיךָ בְּסֶפֶד וְסִימָנָה לֵאלֹהֶיךָ עֲרֵי עֲרֵי שֶׁלָּהּ הַמִּצְוֹת אֶת הַמִּקְוֶה אֲשֶׁר צִפּוּר עֲרֵי שֶׁלָּהּ עֲהוּר הַכֶּסֶף

ידעון ב וסימנה אשר לא ידעת למען ענתך - ענין ב בלש כחי וענין יד ב ענין ידך תשטמני ב בנין ג וסימנה אשר

ויקטרו שם
בכל וזענה
על רוחכם

ו
ח

מיס מעור החלמיש המאלף מן במדבר אשר לא ידעון
אבתך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך
ואמרת בלבבך כחי וענין יד עשה לי את החיל הזה
וזכרת את יהוה אלהיך כיהוה העתק לך כח לעשות חיל
למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתך ביום הזה

ו
ח
ו
ח
כ
ה
ו
ב
מ
י
ח

והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחר
אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם הערתי בכם
היום כי אבך תאבדון כגוים אשר יהוה מאביר מפניהם
כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם

ו
ח

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת
גוים גדולים ועצמים ממך ערים גדולות וצורות בשמים
עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת
מי יתייבב לפני יי ינק וידעת היום כי יהוה אלהיך
הוא העבר לפי שכלל הוא ישמידם והוא יכניעם
לפניך והורשתם את ארצם מהר כאשר דבר יהוה לך

ו
ח
ו
ח
כ
ח
ח
ו
ו
ו
ח

עומים ונמשל מל כל נש
צרת ב חס וסימנה אשר
תאבדון ב וסימנה אשר לא ידעת למען ענתך - ענין ב בלש כחי וענין יד ב ענין ידך תשטמני ב בנין ג וסימנה אשר

ברשעת ל וברשעת ל ברחמך ל בקשת ל ובקשת ל בגרזן ל ובגרזן ל - וסימנה צדקת צדקות
אקים אל בית היין המלך חדרין - ואשכח ה וסימנה ארבעים יום על כסא ישראל וחברו ואבא אל הגולה צ בן -

צ
החזקת
ולא
ארפה
ל
וח
וברשעת
י
מיוחד
כל
הינו
מל
צמח
ג
הוסד
אשר
יעת
כי
שאל
נח
ה
כת
ק
בתו
ה
ח
בן

אלה אמר בלבבך בחרך יהוה אלהיך אתם מלפניך
לאמר בערקה תליהבי אני יהוה לרשת את הארץ הזאת
וברשעת הגוים האלה יהוה מורי שם מפניך לא
בערקה תל ובישר ללבבך אתה בא לרשת את ארעם
ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורי שם מפניך
ולמען הקים אתה דבר אשר נשבע יהוה לאבותיך
לאברהם ליעקב וליעקב וידעת כי לא בערקה תל יהוה
אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם
קשה ערוך אתה זכר אלת שפח את אשר הקעפת את
יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ
מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם
יהוה ובחרב הקעפתם את יהוה ויתאנק יהוה בכם
להשמיד אתכם בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים
לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשכבה ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי
ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים בתים באעצב
אלהים ועליהם ככל הדברים

ולמען י מיוחד וסימ ספר שמי ותספר בחזק ושמדת את
וכל למען ולמען דכות צמו וסימנה למען דכי ידעתו כי
בעלות ה חס וב מל וסימנה ההרה לקח כל מעשה
בערקה תל ולמען תמך ימים כי סלע ומעוזות אתה
יתח למען דעת למען תעקו למען טבח טבח ואלה חות
ני בבית ד שמואל כי הער בפתיים ג קדמא חס

כל אורחא לחת הלחת בת חס וחס כמה לוודא כח מל ון קדמא וסימנה בעלת ההרה בן ויתן אלי את שני והחר בעד ביש
צעת ההוא אמר וז לחות בת חס וקדמא ומלן בת וסימנה ויהי מקץ ויגד לכם וכל נביא וכתו וכותבא ופתח על הלחת:

בְּהָרַם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל יִזְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה נָתַן יְהוָה אֵלַי אֶת שְׁנֵי לַחַת הָאֲבָנִים
לַחַת הַבְּרִית וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רִד מִהֵר מִזֶּה כִּי
שַׁחַת עָמַךְ אֲשֶׁר הוּא יֵצֵאת מִמֶּנִּי עֲרִים סָרוּ מִהֵר מִן הָרָר
אֲשֶׁר עָוִיתָם עָשׂוּ לָהֶם מִסִּכָּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
רְאֵיתִי אֶת הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם קִשָּׁה עֲרֹךְ הוּא הֵרָר
מִמֶּנִּי וְאֲשֶׁמִּידָם וְאֶמְחֶה אֶת שִׁמְם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי עֲצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ וְאֶפְןּ וְאֶרְדּ מִן הָהָר
וְהָהָר בְּעֵר בְּאֵשׁ וּשְׁנֵי לַחַת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדַי וְאֶרְאֶה
וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עָשִׂיתֶם לָכֶם עֹל מִסִּכָּה
סָרְתֶם מִהֵר מִן הָרָר אֲשֶׁר עָוִה יְהוָה אֲתֶכֶם וְאֶתֶּפֶשׁ
בְּשֵׁנֵי הַלַּחַת וְאֲשַׁלְּכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי וְאֲשַׁבְּרֶם לְעֵינֵיכֶם
וְאֶתְנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה כִּרְאשְׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה לֶחֶם לֹא אֲכָלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל חֲטָאתֶם
אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרָע בְּעֵינַי יְהוָה לַחֲכַעִיסוֹ
כִּי יִגְדַּלְתִּי מִפְּנֵי הַ
זִמָּה אֲשֶׁר קִצַּף יְהוָה עָלַי לָכֶם
לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וְעַיְהוָה אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא

י

ב
כת
ין
בתו
ויגד
לכם

ל

יו
מל
בלשון
זכר
בלש

י
חס
בלש

ה
בס

י
וחס
עצום

כראשונה ב וסימנה ואתנפל ובאחרונה י יצרת י וחס
זנה כי יצרת מפני מה חרי האף כי גרתי האף ואתנפל
ל טוחן יחר בתו וחד בלג וחד בכת

לוגי עצום ב וסימנה ואתנפל ואתנפל ואתנפל
וסימנה מפני האף העבר חרפתי יבא לי כל עצבתי
ב וסימנה גם בעד אל תשחת ב מלן לית כות בק טוחן

זרעך ה' חס בלש וסימנה והם עמך הנה ימים צאים ושמחה כי ישמעון ומלכים אתה קדמך וירמיה ואלמנה ורזי
ירושלם ואלשים ה' חס וסימנה הנזם על מכה את הלוחם במרון שם מקום לארון ומלכים ודבר בפיר ואשים על מתן:

הוֹיָאם לַחֲמַתָּם בַּמִּדְבָּר יוֹהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלִיתָ אֲשֶׁר הוּא עֲאֵת
בְּכַחַךְ הַגִּדֹל וּבְזֶרְעֶךָ הַנְּטוּיָה
בְּעֵת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֵלֵי פֶסֶל לֶלֶךְ שְׁנֵי לֹחֶת אֲבָנִים
כְּרָאשֵׁינִים וְעָלָה אֵלַי הַהֲרָה וְעָשִׂיתָ לִּי אֲרוֹן עֵץ
וְאָכַתְכָּ עַל הַלֹּחֹת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלֹּחֹת
הַכְּרָאשֵׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וּשְׁמַתְכָּ בְּאֲרוֹן וְאָעַשׂ אֲרוֹן
עֵץ שְׁטִיטִים וְאָפֶסֶל שְׁנֵי לֹחֹת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים וְאָעַל
הַהֲרָה וּשְׁנֵי הַלֹּחֹת בִּידֵי וַיִּכְתֹּב עַל הַלֹּחֹת בְּמַכְתָּב
הַכְּרָאשֵׁינִים אֶת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלֵיכֶם
בְּהַר מִתְּנֶה הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהֵל וַיִּתֶּנָּם יְהוָה אֵלֵינוּ וְאָפֶסֶל וְאָרָץ
מִן הַהָר וְאָשֵׁם אֶת הַלֹּחֹת בְּאֲרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיְהִי שֵׁם
כְּאֲשֶׁר יָנֹכִי יְהוָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרֶת בְּנֵי עַקֵּן
מִוִּסְרָה שֵׁם מֵת אֶהְרֹן וַיִּקְבֹּר שָׁם וַיִּכְהֵן אֶלְעָזָר בֶּנוֹ
תַּחְתָּיו וּמִשָּׁם נָסְעוּ הַגִּדְגָּדָה וּמִן הַגִּדְגָּדָה יִטְבַּחַתָּה
אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם הַהוּא הַכְּדִיל יְהוָה אֶת שִׁבְטֵה לְלֹי
לְשִׂאת אֶת אֲרוֹן בְּיָדָהּ לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁרְתּוֹ
וּלְבָרֶךְ בְּשִׁמּוֹ עַל הַיָּם הַזֶּה עַל כֵּן לֹא הָיָה לְלֹי חֵלֶק

ה' חס בלש
כתב בן

לוח וכתב בספר

יג ה' חס
מל בן

ה' חס
כל כתב פתח בד מן חז קמ

יטבתה ביטבתה מיטבתה גבלש וסימנה
הכהנים ויבדל אהרן הגדגדה בזכר פיסוק ו
ושם אשת על כן לא היה חשיבה בן קמול וחז
ונסעו ויחנו ויסעו וילכך וסימנה הכהנים ויבדל אהרן
ומתם ב קמ וסימנה שרי מקנה בארון ללוי וסימנה
יוי אמר לא אכה השחיתך לא עמי ולא שמע עמי לקני

ואנכי ט' דיש פיס עמדת ביה הסתר הסתר לא חטאתי לך היום דך ומשוחי לך רגנהים אמרת אף אשחק
נטעתי שדך תולעת ולא איש מעשיהם ומחשבתיהם וכל חרי עשר כותי השמים נשמי השמים גוסי הן לך לאהבי

האמנם
ומי
יעי
כח
א

ונחלה עם אחיו יהודה הוא נחלתו כאשר דבר יהודה
אלהיך לו ואנכי עמדת ביה רבימים הרשנים ארבעים
זוס וארבעים לילה וישמע יהודה אלי גם בפעם ההוא
לא אבה יהודה השחיתך ויאמר יהודה אלי קום לך למסע
לפני העם ויבאו דירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם
לתת להם

ט
דוש
פיס
וכל
הרי
עני
כות
ל
ומל
ודפ
ק

ועתה ישראל מה יהוה אליך שאל מעמך כי אמר אלה
את יהוה אליך ללכת בכל דרכיו ולא אהבה אותו ולעבד
את יהוה אליך בכל לבבך ובכל נפשך ולשמור את מצוות
יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך הן
ליהוה אליך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר
בה רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר
בזרעם אחריהם בכם מכל העמים ביום הזה ומלתם
את ערלת לבבכם וערפכם ופי יהוה
אלהיכם הוא אלהי האלהים ואני ארנים האלהים
הגבור והנורא אשר לא ישא פני אדם שחף עשה
משפט יתום ומלמנה ואהב גר לו לחם ושמרה

ד
סמ
כל
התו
בת
כז
ג
דסמ
לט
מל
בת
ח
מפיק
ז
ועתה
גלהינו
ספ
חכס
לחם
שמה מללה

גדול הגבור: לא תעזב אל גדול וגורא: דעל נחמה
ביאם שמר דק שמרין מאד להטות לבבנו אליו
סימנה את הגדלות ואת ועוז כורא חתך

סימן כי יי אהיכם ועתה מלהיג האלהים הגבור והנורא: יר
האל הגדול והנורא — ללכת בכל דרכיו וסמנה ועת
ולא יקח וסמנה שחף הנשמה הגורמת צרות

כל התורה שמלה מים קודם ללמד במדף למד קודם למים וסימנה על כל דבר אם חבטו שכב בשלמותו לא בלג שלמותם
ובל קל וכות במדף מים קודם ללמד וסימנה יהושע ויכשו לנפיה ויסך ויחלף וכל ישעיה חד מי ערד ודחצת וסבת

וְאֶהְיֶה אֲתָהּ הַגֵּר כִּי גָרִים הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת־הוֹד
אֱלֹהֶיךָ תִּירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְכֹן תִּדְבֹק וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע הוּא
תִּהְיֶה לְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּךָ אֶת־הַגְּדֹלָת וְאֶת־
הַנִּמְרָאֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּבְשֵׁבַע עֵשָׂר נֶפֶשׁ יִרְדּוּ
אִתְּךָ מִצְרִימָה וְעֵתָה שְׁמֶךָ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹנֵנִי הַשָּׁמַיִם
לְךָ וְאֶהְיֶה אִתְּךָ יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְחָקְתּוֹ
וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצֻּוֹתָיו כֹּל הַיָּמִים וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־
בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדָעוּ אֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת־מוֹסֵר יְהוֹה
אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גְּדֹלּוֹ אֶת־יְדֹן הַחֲזָקָה וְזָרְעוֹ הַנְּטוּיָה וְאֶת־
אֲתִתּוֹ וְאֶת־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפָרְעָה מֶלֶךְ־
מִצְרַיִם וּלְכָל־אֲרָצוֹ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְאִיל מִצְרַיִם לְסוּסֵי וּלְרֶכְבּוֹ
אֲשֶׁר הָעִיר אֶת־מִי יִסְסוּךָ עַל־פְּנֵיהֶם בְּרֹדֶפֶס אַחֲרֵיכֶם
וַיֹּאבְדוּם יְהוֹה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בְּמִדְבָּר
עַד־בְּאֶפְסָם עַד־זֶה וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתְךָ וּלְאֲבִירֶם
בְּנֵי אֱלִיָּאֵל בְּקֹדֶשׁ אֲשֶׁר פָּעַלְתָּ הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וְתַפְלָעָם
וְאֶת־בְּתֵיהֶם וְאֶת־הֶסֶם וְאֶת־כָּל־הַיָּקוֹם אֲשֶׁר בְּרָגְלֵיהֶם
בְּקֶרֶב כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנִכְסֵי הָרָאֹת אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוֹה

א
וסימ
תשבע
וחבר
וגדרתם
בני
ב
למיש
שר
X
קפן
סימן
4
כל
דסמ
למזכ
פתח
3
ז
ל
ב
משגא
לגוים
דסמ
כח
פוס
בלא
מן
ד
מלין
קדמ
ל
נסב
א
וש
נסב
א

ואשר עשה דסמ וסימנה לחיל מ
ויהר דברי בעשא ויתר דברי חזקיהו
וחר אותותינו את כל מעשה יי ויהי
ואשר עשה לכם במדבר עשה לעיניכם ואשר עשה לי בית
א וסימנה ואת מעשין אשר שם במצרים עמוכם דברי
דסמ וסימנה לעיניכם ויעבדו העם דסופטים

ולמען ב' ריש פיס וסימנה תספר ביוצני תאריכו ימים - וצאריכו וסימנה ימים על הארצה וצדכר הזה על מי התענגו ו
והארץ ה' ריש פיס ו' מנה בתו וד' בשאר קרייה וסימנה הגבלי הנשמה חנפה תחת תענה את הדגן - למען תחזקו וסימ

ובאתם
וירשתם
ואכלתם
ועבדתם

ב
ריש
פיס
בתו

ק

ה
רפי

ל
בטע

ח
ריש
פיס
בתו

ל
חס

ה
אף

ג

ו
וחי
ומעד
וחי
למטר

ל
וחי

יפת
וחי
יפת

הגדל אשר עשה ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
מצוה היום למען תחזקו ויבאתם וירשתם את הארץ אשר
אתם עבדים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על
הארצה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם
ארץ זבת חלב ודבש:
כי הארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה לא בארץ מעלים הוא אשר
יעאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך
בגן הירק: והארץ אשר אתם עבדים שמה לרשתה ארץ
הרים וצוקות למטר השמים תשתה מים: ארץ אשר יהוה
אלהיך ורש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בזה מרשית
השנה ועד אחרית שנה:
והיה אם שמע
תשמעו ולא למצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת רגלך
ותירשך ויעהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פקדנותי לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: ותלה אף

והשקית ב' בתו חד מלרע וחד מל
תשמעו אל שמוע עבדיך והיה ח
מטר ו' וסימנה ארצכם בעתו
ועדה מלרע ברגלך כגן מלשול - שמע ה' חס וסימנה צעקתו בין אחיכם
חלי - ולעבדו ו' וסימנה בכל לב
לך שמרו מאד כי אז אהפך אל עמים:
ומטר גשם יתן לכם וחד למטר השמים:
ותפתח יי לך את ונתן מטר זרעך

ב פס חטעמי צקו די אוריתא ווארדעטם מהרה דיהושע ואבדעטם מהרה וסימנעו משה רביע ויהושע קים - לציבר ב בלע
וסימנעו ולמדתם אתם ושנעתם לבבך - סימן משנה תורה בל המקום יהושע כל מקום וחד פיס וסי וזהו המקום מקום

מקנה

8

יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־שָׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא־תֵתֵן אֶת־כֹּלֶהָ וְאַבְדֹתֶם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם וּשְׁמַתֶם אֶת־דְּבַר־יְהוָה עַל־
לִבֵּיכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם זִקְשׁוּ אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם וּלְמִדּוֹתֵיכֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְרֹבֵר
בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם וּבְלִכְתְּכֶם בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם
וּבְתַבְּתֵיכֶם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם
וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹר תִּיכֶם
לִתְּלָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

אִם־שָׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת־אֲשֶׁר־אֲנִי־
מֵעֹהָ אֲתֶכֶם לַעֲשֹׂתָהּ לֹא־הִנֵּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִלְכֹּת
בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדַבְּקָה־בּוֹ וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירְשֶׁתֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצָמִים מִכֶּם׃
כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תֵּדָרַךְ בְּחַדְגֻלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־
הַמִּדְבָּר וְהַלְכֶנּוּ מִן־הַנֶּהָר נְהַר־פָּרָת וְעַד־הַיָּם הָאֲחֵרִים׃
יִהְיֶה גְבֻלְכֶם לֹא־תִיעַב אִישׁ בְּתִמְנֵיכֶם פֶּחָדִים וּמִוְרָאֵכֶם
יִתְּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תֵּדָרַכּוּ בָּהּ׃

והדפס ידוע תדעו כי לא והלבנון
תע חס ושל מל - ג' כס' ג' חס' ו
ומורחם אלעג בבוא מהדפס בבוא

הוא הנהגתו של המלך המשיח
הוא הנהגתו של המלך המשיח

יבחר יי' להיכם צדק וסיוע כי אם אל המקום והיה המקום יוצא אתם בנס ימנה את כל משכיתם את שמם יי' ופיס ריש
פיס מזה חיה ותניח שמה וסימנה ונאספו שמה לנס שמה וחברו ונעלתי שמה והגיתם שמה ויסרו שמה וישלח שמה ובאת שמה

ובאו
שמה
כי שמה
ישבו
א

כל המקלות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם
ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל
הגבעות ותחת כל עץ רענן ונתתם את מזבחותם
ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש
ופסילי אלהיהם תגרעון ואבדתם את שמם מקדמקום
הוא לא תעשון כן ליהוה אלהיכם כי אם אלה המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את
שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה והבאתם שמה
עליכם וזכיתם ואת מעשרתיכם ואת תרומתיכם
ונדריכם ונדבותיכם ובכרת בקרכם ועאנכם ואכלתם
שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם בכל משלח ידכם
אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך לא תעשון ככל
אשר אנחנו עשים פה היום איש כלה ישר בעיניו
כי לא באתם עד עתה אלה מנוחה ואלה נחלה אשר
יהוה אלהיך נתן לך ועברתם את הירדן וישבתם
בארץ אשר יהוה אלהיכם משה ל אתכם והניח
לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח והיה

ב
בלע
ח
ח
וח
מל
מחל
ח
ריש
ליו
וח
יו
לריש

ל
סוף פיס
פיל ריש
פיס
מלה
חיה
ותנ
שמה

ג
בלע
כל
כן
כל
ג
הירדנה

ופיס אורגן ומטעמי וכלתם שם לפי ושמחתם לפני כל אשר שאלת מעם יי' אלהיך ויום אשר עמדת לפני יי' אלהיך ויאמר
חוש אל עיון ואל מבית המלך ו
שלא אל צדוק ואל מביתל ועבדו את בניהם ואת בניהם להעביר את בניהם ואת
בנועתם ואל נכבד צדוק מלך בכל וכן ע את נכבד מלך אשר לא לקחם נכבד נעל הכלני הממני נכבד נעל חז פשטין

לשום שמן שם ב' דס"ט וסימנה כי ירחקו כי ירבה ממך - ו' לשום את שמן שם וסימנה לשכנו וירדשו לרחבעם וחב:
א"פ מחרף בפרשה קרמיה הטמא והטהור יאכלנו בעצי ובא"ל: תענא הטמא והטהור יחדו יאכלנו: תליתיה הטמא והטהור

והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל
משלתיך השמר לך פונת עזב את הלוי כל ימיו
על אדמתך
אלהיך את גבלך באשר דבר לך ואמרת אכלה בשר
בית אנה נפשך לאכל בשר בכל אנה נפשך תאכל
בשר כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם וזבחך מבקרב ומזבח אשר
נתן יהוה לך באשר עויתך ואכלת בשעריך בכל
אנה נפשך אך באשר יאכל אתה עבלי ואתה איל
בן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו רק חזק
לכלת אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש
עם הבשר לא תאכלנו על הארץ תשפכנו במים
לא תאכלנו למען יטב לך ולבניך אחריך כי
תעשה הישר בעיני יהוה רק קרב שיך אשר יהיו לך
וגדיך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה
ועשית ערלת הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם
זבחך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל

ואמר יי' אל אדם ויתן לו חן וכל דבר אשר יצא מפיו לא נעדר והיה כל אשר יצוהו יעשה ואלה שמות האנשים אשר באו אל נח בשרם
בני נח שם למהרר קנז וזכור ופגל ויובל וטבל ואלה נולדו לנח ונח הוא השר השלישי על עולם השלטת שלוש בעדה

הטוב והישר וְסִימָנָהּ שֶׁמֶר וְשִׁמְעָה וְרֵאיוֹתָם הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר וַיַּעַשׂ אִמָּא וַיַּעַשׂ יִחְזַקְיָהוּ - וְשֶׁאֵד מַלְכִּים הַיָּשָׁר וְהַיָּשָׁר
וְהַטּוֹב: אִמָּא הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְיָ אֱהִי יִחְזַקְיָהוּ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר וְהָאִמָּה לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהִים - תִּקְוֶה סוֹפְרִים בְּהַ שְׁמוֹ בְּדָא

שִׁמְרוּ וּשְׁמַעְתֶּם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ
לַמַּעַן יִיטַב לָךְ וּלְבֵנְךָ אַחֲרַיִךְ עַד עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב

וְהַיֵּשׁוּר בְּעֵינַי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ:

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶתְּהַגּוּם אֶשֶׁר אֵתָּה בְּאִשְׁמָה לְךָ שֵׁת אוֹתָם

מִפְנֵי וַיֵּרְשׁוּ אֹתָם וַיִּשְׁכְּתוּ בְּאֶרֶץ הַשָּׂמֶר לְפָנֵינוּ

אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְּׁמַדִּים מִפְּנֵיךְ וּפְּתֹתֶיךָ לֵאמֹר

אֵלֶּה יַעֲקֹב וְהַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה כֵן גַּם־אֲנִי

לֹא־תַעֲשֶׂה כֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כִלְתוּ עֲלֵת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא

עֲשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּיגַם אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנֹתֵיהֶם יִשְׁרְפוּ בָאֵשׁ

וְאֵלֵיהֶם: אֶת כָּל הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲנֶה אֶתְכֶם אֲנִי תַשְׁמְרוּ.

לַעֲשׂוֹת לֹא־תִסָּר עֲלֵינוּ וְלֹא תִגָּרַע מִמֶּנּוּ:

פִּי יָקוֹם בְּקֶרֶבְךָ נָבִיא אֲוֹ חֵלֶם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ

מוֹפֶת וּכְאֵהָאוֹת וְהַמּוֹפֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נִלְכֶה

אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יִרְעֻתָם וְנִעְבְּדָם לֹא תִשְׁמֹן

אֵלֶּיךָ לִי הַנֶּבִיא הַזֶּה אוֹ אֶל־חֹלֶם

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לְדַעַת הַיְשָׁכִים אֶתְהוּהוּ

תועבת יי דקרים לה בלא אלהיך ג בתו וסימנה אשר שנה ובגלל התועבת אדור החיש י ידעתם ד קמ וסימנה
ובא האות שמעת הזה קרא אלך ואענך והכעסת לב כל אלו אל דברי וכל דברי ימים על דברי צמא על דברי נבו
בניהם ה חס וסימנה אשר שנה שרופה ובנו במות העם אשר והאכלתם וכל עזרא וכוונה ה חס דהבא לאל בנ

תיקון
סופרים
שער
ושמעת
צדיק
הדן
4
סל
וחד
הישר
והטוב

13

444

שה ד' ג' כת' וחד' כת' אף וסימנה זאת הבהמה ב' ב' לא הבהמה לי אצל אחת המן בתני כת' אף וכלשון אחרים - ועביג
וסימנה איל לבני מאיל עדין לבאן - סימן קומל שקן הוא תני טמא הוא וחד' פיסוק סימ' אל תשקצו את נפש וכל תעל
בהם

העמים אשר על פני האדמה
תאכל כל תועבה זאת הבהמה אשר תאכלו שור שיה
כשבים ושה עזים איל ועביר ויחמור ואקן ודישן ותאן
וזמר וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי
פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו אך את זה לא
תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את
הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה
לא הפריסו טמאים הם לכם ואת החזיר כי מפריסי פרסה
הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובגבלתם
לא תגעו את זה תאכלו מכל אשר
במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו וכל אשר אין
לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם
כל עפור טהרה תאכלו וזו אשר לא תאכלו
מהם הנשר והפרס והעזניה והראה ואת האיה והדריה
למינו ואת בת היענה ואת החמס
ואת השחן ואת למינהו את הכוס ואת הינשוף
והתנשמת וקאת הרחמה ואת השלך והחסידה

ד
ג
כת
ה
חד
כת
אף
ז
קעב
ח
מל
מל
חד
חס
פס
אית
בהו
ולא
לא
לא
ח
רין
פס
כעב
ל

ויחמור ב' ומל וסימ' איל ועביג וסימ' יס' - יס' ולא יס' וסימ' יס' - יס' ולא יס' וסימ' יס' - יס' ולא יס'
אחר כנצור ויבאו וירשו אותה ש' וואב וימרו בי ולא יס' וסימ' יס' - יס' ולא יס'
וסימ' ונמצא הארץ ב' ב' וסתר ויבאו וירשו אותה ש' וואב וימרו בי ולא יס' וסימ' יס' - יס' ולא יס'

עשר תעשר הענק תענק חבל תחבל שנה שנה עיר עיר להם להם הם הם ארבעה ארבעה מזבח מזבח הנער הנער חת חת יוש פיס בספ את בער במדבר את ישי לה תירא את הדב את הדבר את זה תאכל את הכוס את המדבר

277

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

והאנפה למינה והדנכית והעטלף וכל שרץ העוף
טמא הוא לכם לא יאכלו כל עוף טהור תאכלו לא
תאכלו כל צלה לגר אשר בשערך תתנעז אכלה או
מכר לגר כי עסק קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשר
גרי בחלב אמו

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצאה שדה שנה
שנה ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשמן
שמו שם מעשר דגנך תירשך ויעהרך ובערת בקרך
ועאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים
וכי ירצה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יבחר
יהוה אלהיך ונתתה בכסף וצרתה הלסף בדרך והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ונתתה הלסף
בכל אשר תאוו נפשך בכרך ובעאן ופליז ובשכר ובכל
אשר תשא לך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמת
אתה וביתך ודרך לא תעזבו כי אין לו
חלק ונחלה

כל ח ריש פיס וסימנה אל ערים ערי המישור המצור המקום צמר טהורה עוף טהור הבכור
בכסף דגש זמ טו רפי וסימנה מלח יאננה לי בנכסים
נמכרתם ולא בכסף יפה תרשיש סחרתך בכסף יק
ופרי כל קדשה
י יסנו אקנה ואבנה בן מזבח את כ
י יסן מימיו בכסף וכל הנשא

והכל אשר ה' וסימנה אמרתי אליכם אשר תרמזו אשר תשמלך אשר יפנה עגבנה נפשה - מקץ שבע ב' דסל וסימל תעשה
שמטה תשלחו איש את ויזכור בריע פיס - נתן לך נחל לישתה ב' דסל וסימל אפס כי לא תמחה את זכר - ישה ב' ולי משה ידוע

תניא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת
בשעריך ונא הלוי כי אין לך חלק ונחלה עמך והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה

מקץ שבע שנים תעשה שמטה וזה דבר השמטה
שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש
את דעהו ואת אחיו ביקרא שמטה ליהוה את הנכרי
תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמיט וידך אפס כי לא
יהיה בך אציון כי בך יהיה כל יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לרשתה רק אם שמוע תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוה היום כי יהוה אלהיך ברכך באשר יברך והעבטת
גוים רבים ואתה לא תעבט ומשללת בגוים רבים וברך לא
ימשלה

באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תאמץ את לבבך ולא תקפץ - האציון כי
פתח תפתח את ידך לו זה טעם כי יטען די מחסורו

כי
ישה
לך
א

י
ריע
פיס
בך

ב
כלע

ב
ריע
פיס

ל
ומל

י
ריע
פיס
בספ

ב
דסל

כל
מל
בז
י

ל
ל

ק
חס
בז
ג
מל
בז
בז

ל
ל

וכתבו מל - (דעה ט) בישיון טבין וסימנה
בז גס זה העל ורעה רבה הלן בישיון: ורעה המדבר
מען יברכה אנהם החמר - שמונו ל ומל -

וכתבו את ידך כי לא יהיה אציון הלן
בז ורעה לך חזות ורעה לא דמינו אלחר
תי עלהם - מעשה ידך ב' כלע

פתח ב' ח
רעה עובר

בתוך לו ב' וסמ' וסמ' ולא ידע לחם וחרב - תאמין ב' וסמ' את לבבך פדעוה - עניך ב' חסב' וסמ' לחם לחם
ידין עמך בצדק אל תתן לחית - ועבדך ב' שש שנים דהבא שש שנים דירמיה - נתן ד' מל' תתן לו ויאמרו נתן וידר' פתח וכו'
כתוב

278

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

אשר יחסר לו: השמר לך פקדיה דבר עם לבבך בלעל
לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך
באחיו האביון ולא תתן לו וקרא עליך אלהיה ויהיה בדך
חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל
הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח
ידיך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ עליו אנכי מצוה
לאמר פתח תפתח את ידך לאחיו לעניך ולאביוןך
בארעך: כי מלך לך אחיך העברי או
העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו
חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו
ריקס: העניק תעניק לו מצאנך אגורך ומי קבד אשר
ברכך יהוה אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד ה' את באוץ
מצרים ויפדך יהוה אלהיך עליו אנכי מצוה אתה דבר
הזה היום: והיה כ' יאמר אליך לא אצא מעמך כי אנכי
ואת ביתך כי טוב לו עמך: ולקחת אתה מריצע ונתתה
באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף ל' אתך תעשה כן
לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי: כי משנה

עניך ו חס' בלע' וסמ' לא יקשה ולא חס' דעין בעין וקצתה את להיות עניך דמלכ' פילג' הט' וישעיה אף על זה פקחת
וכי ח' ריש פ' בספר וסמ' ירבה ממך תשלחנו חפשי יהיה בו מוס' יבא הלוי יהיה איש שוא באיש חטא תאמר בלבבך
תחדל לטור - עבד עולם ל' וב' לעבד עולם וסמ' והיה לי דאכיש היכרות בדות' לא תתן תעשה כ' בהעניך -

יִרְאֶה יְיָ וְסִימָנָהּ בְּהַר יְיָ מִצֵּית יֶאֱכֹל צֶבֶד שֶׁלֹּשׁ שָׁלֹשׁ לֶךְ שֶׁחַר מִצֵּין אִם וַיֵּי עֲלֵיהֶם וּכְבוֹדוֹ עָלֶיהָ בְּצִיּוֹן אֶל עַבְדֶּיךָ בְּעוֹלָם
שְׂעוֹת ג' כֹּתָן וְסִימָנָהּ תַּחַל לִסְפֵּר דְּסוּף פִּים וְעִשִּׂית חֵן שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים - שְׂבָעַת ב' חֵס וְסִימָנָהּ תִּסְפֹּר לֶךְ תַּעֲשֶׂה לֶךְ

לְזַבֵּחַ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחֵר שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לָךְ כִּי אִם אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ
שֵׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּעֶרְבַּ כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מִזֶּעַר יָאֲתָךְ
מִמִּצְרַיִם וּבִשְׁלֵל וְאֶכְלֵת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּזֹפְנֶיךָ בְּבֹקֶר וְהִלַּכְתָּ לֵאלֹהֶיךָ שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת
וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי עֲזַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה
שִׁבְעָה שָׁבָעַת תִּסְפֹּר לָךְ מִהַחֹל חֲדָשׁ
בַּקֹּמָה תַּחֲלִל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבָעוֹת וְעָשִׂיתָ חֹג שִׁבְעוֹת
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת נִדְבַת יֶדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כֹּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ
וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְהָלֹי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהָגֵר וְהִתּוֹס וְהָאֻלְמִי
אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ
שֵׁם וּזְכַרְתָּ כִּי עַבְדְּךָ הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמַּרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת
הַחֻקִּים הָאֵלֶּה

חַג־הַסֻּכֹּת תַעֲשֶׂה לָךְ שִׁבְעַת יָמִים בְּאֶס
וּמִיָּקֶכֶךְ וּשְׁמַחֲתָ בְּחַגֶּךָ אֹתָהּ וּבְנֶכְךָ וּבְנִיתְךָ
וְהַלֹּלִי וְהִגִּדְתָּם וְהִתְנוּס וְהִאֲלַמְנָה אֲשֶׁר נִסִּיתָ
לְךָ יְיָ שִׁבְעַת

אשר בקרבך ב' יסמ וסימנה והגד והיתוס אתה והלוי והגר - כאשר יב' דמיטע סבירן אשר וסימנה מסת נ
הישר בנגע והשער סבירן וכו' להם ובהם דעמו בגורל החשבים ותשכח יי' מפניש עליהם חפצת עשית
שלח דחני שמר נלך - מהחל ב' וסימנה חרמש התרומה - ובשלת דהבא חנון אלה על כל ערכו נב'

卷之五

שכנים

ש' ל' אשה חל' בתו ובנה וסימנה על מה הכית את אחיך פעמים בתראה ערים קדמיה והעלעות על המזבח עץ וכל כלי דכות
לדרכת' וסימנה איש כמתת רך בכל אות - כל שפטים חס' וכל שטרים חס' צמא ומעשיה השוטרים *

יָמִים תַּחַג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי
יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאָתְךָ וּבְכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
וְהָיִיתָ אֶדְ שִׂמְחָה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זָכוֹר
אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג
הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסִּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה דִּיקָם אִישׁ
בְּמִתְעַתְּיָהּ כִּי בְּרַבְּתִי הוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר גָּתַלְךָ

קצו פס' סימן בלאי
שפטים ושטרים בתקלה
בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשפוט וישפוט
אתה עם משפט יצחק לא תטה משפט לא תכיר פנים
ולאתקח שחר כי השחר יעור עיני חכמים ויסלק דברי
עריקים יצחק יצחק תרדף למען תחיה וירשת אתה ארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תטע לך

אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך
ולאתנך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך

לאת
כל דבר
יהוה אלהיך עשה צדקה
יהוה אלהיך הוא

יְמִינָא בְּקֶדֶם יְחִדְךָ שְׂעִלֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ עִתָּן לָךְ

וְכִי־יֵשׁ וּמֵצֵא לֹא לֹא וְסִימָנָה לֹא תַעֲשֶׂה עוֹל לֹא תִתְּכֵל עַל־הָדָם לֹא תִתֵּן מִשְׁפֶּט לֹא תִתְּצֵב אִישׁ לְפָנֶיךָ לֹא תִתְּחַרֵּן
קֶזֶר לֹא תִתְּגַבֵּר בָּהּ דָּגָל — כָּל־שֶׁיִּתְּרֶךְ בְּלִיט מִלְּצִמָּה חֵס דַּעַת עִמָּךְ בְּשִׁבְתְּךָ — לִמְעַן תַּחֲיֶה ב' וְסִימָנָה צִדִּיק וּבַחֲרֹת בְּחַיִּים:
שֶׁנֶּה וְסִימָנָה לֹא תַעֲשֶׂה כֵן וְלֹא תִקֵּים לֶךְ אֲבִשְׁלוּם אֶת־אֲמֻנָתְךָ שְׁלֵחַ אִמּוֹר יְיָ שֶׁשׁ הָיָה שֶׁנֶּה יְיָ צִדִּיק לְצִדִּיק צִדִּיק לְפִשְׁתּוֹ:

עשייה את הרע וסימנה כי ימצא בקרבך כי ידעתי אחרי מותי ויעשו בני ישראל את הרע קדמו וצדקו ושופטים על כי עשה ויתעב משה יען אשר עשו את הרע ושאר עשייה הרע - בין דם לדם ודם ודם וסימנה כי יפלה בין תורה למעשה וצד ימים

א

איש אדאשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיו
לעבד בריתו וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם
ולשמש או לירח או לכל עבא השמים אשר לא צויתו
והגדלך ושמעת ודבר שת היטב והנה אמת נכון והדבר
נעשתה התועבה הזאת בישראל והוצאת אתה איש
ההוא או אתה אשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע
הזה אל שערך אתה איש או אתה אשה וסקלתם באבנים
ומתו על פני שנים עדים או שלשה עדים וימת המה
לא יומת על פני עד אחד יד העדים תהיה בו בראשנה
להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך

כל
קל
מל
י
מית
אית
בהו
את
את
כל
התו
חם
א
כל
חך
מל
כל
בד
ל
וחד
ורב
שפת
בטע
צתו
הספר

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לבין דין לדיו וכן
לנעלז נגע דברי ריב פשע דין וקמת ועלית אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופניו אל הכהנים הלויים ואל
השפט אשר יהיה בימים ההם ורשת והגידו לך את
דבר המשפט ועשית על פי דבר אשר יגיד לך מק
המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל

ה זוגין מן צד חד חס אמת ויתיר מלה וחד יח
אמו תעבד וכן תדבק על פי שנים עדים חוש
תורתו ואפלה על פני ואזק ואפל על פני
וחס אמת וסימנה ובך בחר יד בך בחר יד אלהיך וחתומה עברו
לפי שני עדים או על פי שלשה לא אבוא שמוע לא אבוא שמוע
ל גדולי למשפט טו בוגש וסימנה ולה ימות דרונה כי יפלה ממך

יורוך ג' זמל וס' מנה ועשית על פי הדבר וחברו הלוא הם יורוך - ויראן חס' וס' מנה וכל העם ישמעו וכל ישראל ישמעו והעש' ארבים ישמעו רמ' חיים יראן רבים ויראן צדיקים ויראן - כל הגוים וס' מ' משימה על עתה שימה לנו והיינו גם אנחנו יען חמר

מוצד
וטער

ג
בן

ש"ב

ג
ס

ל
בטע

ג
סל

שכב
עם
חם
חם

ל
מל

ג
תשמו

פניס
וחד

ושום
שכל

ג
ש"ב

ג
חד

ג
גת

ג
ולונת

ג
רשמו

ג
ורין

ג
וג

ג
והכה

ג
הלים

אשר יורוך על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט
אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מזה דבר אשר יגיד לך
ימין ושמאל והאיש אשר יעשה בזדון לב לתי שמע
אלה כהן העמר לשרת שם את יהוה אלהיך או אלה שפט
ומת האיש ההוא ובערתהו עמי ישראל וכל העם ישמעו
ויראו ולא יזידון עוד

הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה
ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי שום
תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בן מקרב אחיך
תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר
לא אחיך הוא רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם
מערימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון
לשוב בדרך הזה עוד ולא ירבה לו נשים ולא יסור

לבבו וכסו ויגדל לא יגדל מאד והיה כשבתו על כסא
ממלכתו וכתב לו או יהוה התורה הזאת על ספר
מלפני הכהנים הלויים ויהי עמו וקראבו כלימי חיון
למען ילמדו ליראה או יהוה אלהיך ויהי עמו וקראבו כלימי חיון

ישיב כד' וס' מנה ישטמו בעל הדבר מעט ירבה לו סוסים ה
חברו וירב ליה עם הכהנים הרס לשוררי חלוקה חמין בו מענה ד
ג' וס' מנה והיה כשבתו ויהי במלכו כשבתו וחד בשבתו - מש

מדי דעת יונה בנשך עט
נמול יסלם - כשבתו
ושלמתי ראשונה ויהרגי

ס עמו לאש כבו
פ איש כענתש
אנה וכתב לו וי

הכהנים הלויים יצאו וסימנה וזאת חל והיה כשבתו השמר כנגד וכל ישראל וזקניו והיושבים הראשונים העלו אותם וישם יהוה פקדת וישמע בקולם ויקם עזריא וישבע והנחילת ושאר העם ושאר ישראל אשר הם מזרע צדוק - זקני בוחס וסיל מיתאזוס עגלים

281

א

התורה הזאת ואת החקים האלה לעשותם ולכלת רוס
לבו מאחיו ולכלת סור מן המצוה ימין ושמאל למען
אלו ימים על מלכתו הוא ובעניו בקרב ישראל
לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי

ג
והזקנים
ומת
ירמיהו

קט

ט
כות
יין
וכל
ממש

חלק ונחלה עם ישראל אשר יהיה ונחלתו יאכלו ונחלה
לא יהיה לו בקרב אחיו יהיה הוא נחלתו באשר דבר לו
ואת יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת

כך
ריש
פיט

זבחי הזבח אם שור אם שנה ונתן לכהן הזרע והלחיים
והקבה ראשית דגנך תירשך ויעהרך וראשית גן עמך
תתקן כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמך
לשרת בשם יהוה הוא ובעניו כל הימים

קכ

כל
קל
מל
צמ
חד

וכיבא הלוי מאחך שעריך מכל ישראל אשר
הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אלה מקום אשר בחר
יהוה וישלח בשם יהוה אלהיו בכל אחיו הלויים העמדים
שם לפני יהוה חלק בחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות

ג
היורד
וחד
ובחלק
היושב

כי אתה בא אלה ארץ אשר יהיה
אלהיך נתן לך לאתלמך לעשות כת ועבדת הגוים ההם

כך
מל
מול
הכלים
כת

סבירין
וראשית
כמטר

לכהנים הלויים ללויים לחברונ ללויים לנחלה לישראל להלחם לישראל לקרוא למיכיהו - מחר
מן ומטעם וסימנה וזאת חל יהיה משפט הכהנים ושמאל - אם שור אם שנה צדוק וסיל וזה יהיה
וסימנה רמזן בכדי תתן לו להניח צרכה מל ביתך בכו השותים ימלטו - גז ב וסימנה צמך

כל לשון תכין מל צמ א חס שמים תכין חמונתך ושלשת ב וסימנה את גבול תרד מאך - מתמל ד חס בליש וסימנה
בימינו אל ואם שור נקח הוא אז יבדיל משה וזה דבר הדומה - נתן לך לרשתה וסימנה שלוש ערים ויבדילת למ

תסיג

כי

ימנה

חלל

א

ב

ושאר

לא

יבא

כפ

לוי

הדבר אשר לאדברו יהוה אשר ידבר הנביא בשם יהוה
ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לאדברו יהוה
בזרזון דברו הנביא לא תגור ממנו:

19

יבדית יהוה אליך את הגוים אשר יהוה אליך נתן לך
את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם שלוש
ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אליך נתן לך
לרשתה תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר
ינחילך יהוה אליך והיה לנו שמה כל רעח וזה דבר
הרעח אשר לנו שמה וחי אשר יבא את רעחו בבלי
רעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם ואשר יבא את
רעחו ביער לחטב עצים ונראה ידו בגרזן לכרת העץ
ונשל הבדל מן העץ ומצא את דעהו ומת הוא ינוס אל
אחת הערים האלה וחי פחד רדף גאל הדם אחרי הרעח
יחס לבדו והשיגו כירבה הדרך והכהו נפש וול אין משפט
מות כי לא שנא הוא לו מתמול ששום על כן אנכי מיון
לאמר שלש ערים תבדיל לך ואם ירחיב יהוה אליך
את גבולך וישור נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ

מלפניך

ג

מל

בתו

אב

בגד

קפ

כג

כיש

פיט

י

חס

בלע

ב יח

קמ

ב

חד

פת

וחד

קמ

בתו

ואשר יבא ב וסימנה יבא את רעחו יחס - שלש ערים תבדיל לך וזה דבר הדומה - וסימנה שלש ערים ויבדילת למ
קמ כי יחס לבדו ול וסימנה וזה דבר הדומה - וסימנה שלש ערים ויבדילת למ
ואשר יבא ב וסימנה יבא את רעחו יחס - שלש ערים תבדיל לך וזה דבר הדומה - וסימנה שלש ערים ויבדילת למ

וללכת וסימנה כי תשמר את שם המדות רק שמרן מאד וחרח לזכרה ויספת לו ויספת וסימל לנר שבו חכמה
וטוב ודברי ימים ודס הנקי גוסימל לא תחוס כי אין ענין וגם דס הנקי הריב גוסימל אשר להם ולכנ התגלע

אשר דבר לתת לאבותיך כית שמר את כל המצוה
הזאת לעשתה אשר אנכי מצוה היום לאהבה את הוה
אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש
ערים על השלש האלה ולא ישפך דם נקי בקרב
ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים

כל
קד
חם

ל
ו
יספת
נ
ריש
פס
בן

וכיהיה איש שנא לרעהו וארב לאוקם עליו והנה נפש
ומת ונס אל אחת הערים האלו ושלחו זקני עירו ולקחו
אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת לאתחוס עינך
עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך

ח
ריש
פס
ח
בלע
חונ
ג

לא תסיג גבול רעך אשר גבולו ראשנים בנחלת
אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה
לא יקום ער אחד באיש לכל עון ולכל

ה
ל
ז
פס
והר
זק
קמ

חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על
פי שלשה עדים יקום דבר כיוקום ער חמס באיש
לענות בו סרה ועמדו שניהם להם הריב
לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר י

ה פס
זוג
חזיר
ויתר

ל
והר
וה
השפט

ת כל התועבות
וסימנה אשר להם
פס הש' וח' הבל

האל ה' בלשון חול וסימנה רק למעשים ויהפך את הערים גור במרץ הזאת והרבות את זר
לשמה ויהי יבדיל ונשל ל' וארב ל' וז' אל וסימנה נולדו להרפה מאני - שני הא
והקן הראשה ויטבן שני ויענין - השפטים ו' וסימנה ודרשון כפסח הזה ויאמר אל ויה

כל מלה שהמטרת והתקיר עליה לא היה בין ימות שהמטרת עליה ובין אות שהטעם עליו אלא שיה כגון ופקדו שרי צבאות צמח
בשור ופתח ותקלן ותקלן ותקלן - והלית ה בטע בתין וסימנה את כל זכורה והחרמות את מדן את מרים את ביתאחאב:

ואיש אחר יקחנה ויספון השטרים לרבר אלהים ואמרו
מיהאיש הרא ורך הלכב ילך וישב לביתו ולא ימס את
לכב אחיו כלבכו והיה ככלת השטרים לרבר אלהים
ופקדו שרי צבאות בראש העם
תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום והיה
אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו
לך למס ועבדוך ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך
מלחמה וערת עליה ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את
כל זכורה לפי חרב ורק הנשים והטף והבהמה וכל אשר
יהיה בעיר כל שוללה תבז לך ואכלת את שולל איביך
אשר נתן יהוה אלהיך לך כן תעשה לכל הערים הרחוקות
ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הננה רק מערי
העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה
כל נשמה ביה חרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני
והפרזי החוי והיבסי באשר עורך יהוה אלהיך למען
אשר לא למדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר
עשו לאלהיהם וחסאתם ליהוה אלהיכם

כל
חס
צמ
חר

ל
בית

ל

ל

ל
ומל

ה
בטע
בתין

ל
וחס

ל
חס
ומל
ומל
ומל
ושל
רחקות
כת
מכשפה
נשימה
דממה

ה שובת ל והשקה ל חכה ל כלל ל עצה ל השה ל דודה ל עלה ל תלה ל חקה ל מנה ל בזה ל גרה ל כל ל מומפקין
תם ה וסימנה למען אשר ועדי עדין צחתי את הארץ צתתם ספס ונשאן כלמתם: וקדמי תועבתם כל חס ון שעה
והקול דמל - כלבכו וסימנה ולמיס בקש ילן - קריאה ב וסימנה לשלום את הקריאה: ועבדוך ל וחר ל עבדוך

להלחם עליה ג' דסמ וסימנה כי תקרב כי תצור ולא יכל להלחם ס' עשה ו קמ וסימנה עד דרעה קול רעה ימין יי
רוח סערה ולשמחה מה זה ואת מאמר מדרגי וחד כה אמר יי עשה אחד ועשה ס' ומדד ג' וסימנה אל הערים את

תבנית

4

1.

צדור

2.

777

2

٦

on

2

...

1

351

12

כוח

5

4

1

3

۱۲۸

ذ ذ

۱۰۰۰

כז

1. 1. 1.

2

1.

תַּעֲזֹר אֶל־עִיר יְמִינִים רַבִּים לֶהֱלִיחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשֶׁהָ לֹא
תִשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לִנְהַח עַל־זֶזֶן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאַתָּה
לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַיֶּשֶׁרֶה לֵבָא מִפְּנֵיךָ בְּמִעֲזֹר וְזֶקֶן
עֵץ אֲשֶׁר תִּדְּעַ כִּי לֹא עֵץ מֵאֲכָל הוּא תִשְׁחִית וּפְרֹת
וּבְנֵת מִעֲזֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עִי

כרית

כִּי־מֵעַתָּה לֹא־בְּאֶדְמָה־אֲשֶׁר־יְהוָה־אֱלֹהֵיךָ־נָתַן־לְךָ־לְרִשְׁתָּהּ
נָפֹל־בְּשִׂדֶּה־לֹא־נוֹרָע־מִי־הִבְהוּ־וַיַּעֲבֹד־זִמְרֹן־וּשְׁפָטִיךָ־
וּמִדָּדוֹ־אֶל־הָעֵרִים־אֲשֶׁר־סְבִיבֹתֶיךָ־הַחֲלָל־וְהִיָּה־הָעִיר־הַקִּוְיָה
אֶל־הַחֲלָל־וּלְקָחוּ־זִמְנֵי־הָעִיר־הַהוּא־עָגֹלֶת־בָּקָר־אֲשֶׁר־לֹא־
עֲבָדָהּ־אֲשֶׁר־לֹא־מִשְׁכָּה־בָּעֵל־וְהוֹלִיֹדוּ־זִמְנֵי־הָעִיר־הַהוּא־
אֶת־הָעָגֹלֶת־אֶל־נַחַל־אֵיתָן־אֲשֶׁר־לֹא־עֲבָדָהּ־בּוֹ־וְלֹא־יִזְרַע־
וְעֲרֹפֹשׁ־שֵׁם־אֶת־הָעָגֹלֶת־בְּנַחַל־וְנִגְשׁוּ־הַכֹּהֲנִים־בְּנֵי־לֵוִי־
כִּי־בָם־בָּחַר־יְהוָה־אֱלֹהֵיךָ־לְשִׁרְתּוֹ־וּלְבָרֶךְ־בְּשֵׁם־יְהוָה־וְעַל־
פִּיהֶם־יְהִי־כֹל־רִיב־וּכְלִיגָע־וְכָל־זִמְנֵי־הָעִיר־הַהוּא־הַקִּוְיָה־
אֶל־הַחֲלָל־יִרְחֲצוּ־אֶת־יְדֵיהֶם־עַל־הָעָגֹלֶת־כִּי־בְנַחַל־
וְעָנוּ־וַאֲמָרוּ־יֵרֵינוּ־לֹא־שִׁמְכָה־אֶת־הַדָּם־הַזֶּה־וְעֵינֵינוּ־לֹא־

וה' מלך בית הי' בעוף תב וקדו ונאמן לה יקדשה לה שפלה כי נשברה בעת החור עלה ערין נצח ערים לה נשבה
צמח וצדק היה עתה יצא ולא היה עוד לאמר שממה כאן שפלה פני חמר מרה עוד יצא חלילה די אמר שלח וזאת
וה' וקדו והין הקדשה ב' א חס וחד מל וסימנה ולא חתו כב צולה מל והיה העיר חס וכל זקני וסימ מצינים ישרא

ואל תתן ג' וסימנה דם נקי בין האולם אל נח נחמה ל ירח ימים ג' וסימנה זכרונה שלום בן יבש ויחזר בן ג' וסימנה
יצא הכהן תמונה מלפניו וחדר בן תבואה - והיה ביום ה' וסימנה הנחילו מלחמת צהנת והלכת הניח י' לך והיה ביום זבח י'

ראו כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם
נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם ואתה תבער
הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה

כיתצא למלחמה

סימן עבדיהו

עלאיבך ונתנו יהוה אליך בידך ושבת שבינו
וראת בשביה אשת פתתאר וחשקת בה ולקחת לך
לאשה והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את ראשה
ועשתה את צפרניה והסירה את שמלת שביה

מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ורח
ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה
והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא
תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה
כיתתיין לאיש שתי נשים האחת

אהובה והאחת שנואה וילדולו בנים האהובה והשנואה
והיה הבן הבכור לשנואה והיה ביום הנחילו את בניו
את אשר לא יוכל לבכר את בן האהובה על
פני בן השנואה הבכור כי את הבכור בן השנואה יפיר

אהובה כל לוע מל בר מן חס מהבית דע - לבכר ל יבכר ל בכרה ל בכרה ל רמבכירה ל סמכר ל
מכר ל תרדיון ליתמות - פישנים לית ביה עדים וסימנה: לתת לו ויהי נח והיה בכל סמנו חס בתר לוע וס' כיהוא ראשית
יהי דיעב חריר וסמנו בתל - מיה ומיה ה חס וסימנה הלא ה זה את עני ישראל ולא יהיו כמבותם קרץ בעינן -

וַיִּסְרוּ ב' וְסִימְנָה אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע וְלִקְחוּ זָקֵק הָעִיר וְחָדָי וַיִּסְרוּ לְמַשְׁפָּט — חֶטָּא ד' וְסִימְנָה מַשְׁפָּט חֶטָּא מוֹת חֶטָּא רִבִּים
חֶטָּא חֶטָּא — תְּלָן ג' וְסִימְנָה וְלֹא תִטָּמָא רִאשִׁית אֶת אֲבִשְׁלוֹם חֶלֶף הַמָּגֵן חָדָי בֵּיתוֹ וְחָדָי בֵּיתוֹ בֵּיתוֹבִים —

לֹא תֵת לוֹ כִּי שְׁנַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר יִמְצָא לוֹ כִּי הוּא רֹאשִׁית אֲנִי
לוֹ מִשְׁפָּט הַבְּכֹרָה כִּי הִיא לֹא יֵשֶׁת

בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו
אתו ולא ישמע אליהם ותפש בן אביו ואמו והו עיאו
אתו אלזקני עירו ואלשער מקמו ואמרו אלזקני
עירו בגנו זה סורר ומורה איננו שמע בקולנו זולל וסבא
ורגמהו פלאנשי עירו באבנים ומת ובערת הרהר
מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו

יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ
לא תלין גבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי
קללת אלהים תלוי ולא תטמא את ארמתך אשר יהיה
אלהיך נתן לך נחלה לא תראה את שור

אָחִיךָ אִם אֶת־שֵׁינוּ נִדְחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הִשָּׁב תִּשְׁיָבם
לְאָחִיךָ וְאִם לֹא קְרוֹב אָחִיךָ אֲלֶיךָ וְלֹא יָדַעְתָּ וְאִם סָפַתָּ
אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד־דָּרַשׁ אָחִיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבַּתָּ לוֹ
וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַחֲמִירוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל
אֲבֹת אָחִיךָ אֲשֶׁר תֵּאבֹד מִמֶּנּוּ וּמִצֵּאתָהּ לֹא תִנָּכֵל

א
ח
ב
ל

3

2
 3
 4
 5

46
100
מחשבי
מחשבי
מחשבי

4
בסב

2 33
45 10

י
ג
ח
ב
ד
ה
ו
ז

ג' ב'
נעמן
עבדי

י
זפ"ס

三

וַיִּמָּנֶה אֲשֶׁר יֵצֵא וְעָזַב אֶת אֲבֹתָיו כִּי אֵין הַגֵּד מִכָּה אִישׁ וּכְיָצֵן
וְחָרַב לוֹ וּשְׁלָחוֹ וּדְגָמָהּ אֵין זִמּוֹ כִּי אֵסְרוּ אֶת חֻרֵיהֶם וְאֵם רַעֲיָה תִּמְצָע בּוֹ —
חָטָא לֹא תֵבֵא — וְהַתְּעַלְמָתָה בְּוִבְעָה — וְכֵן תִּיֵּשֶׂה ג' וּבְפִיסוֹק עַד דְּרֵישׁ א

על אשה צ' וסימנה כלי גבר אם נפתה לזכר - על הארץ ט' בספרה וסימנה כי שאל נח למען ידבן ואכלת ושבעת לא תאכלן
רק היום רק את דמו כי יקרא קן לנכרי תשיך הרבה כך וחד צבתי רבצת ג' וחם וסימנה מאל אביך כי יקרא וליוסף אחד

לְהַתְּעִלֵם׃ לֹא תִרְאֶה אֶת חֲמוֹר אֲחִיךָ׃

או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו

לֹא־יִהְיֶה כְּלִי־בַר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבָּשׁ

גִּבּוֹר שְׂמִילֵת אִשָּׁה כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּלַעֲשָׂה אֱלֹהֶיךָ

כִּי יִקְרָא בְּאֵזְבֵּיב יִלְפֹּנֶה בְּלֶדֶד בְּכָל עֵץ יֵאָוֶה עַל הָאָרֶץ

אֶפְרָחִים אֹיֵבִים וְהָאֵם רָצְיָה עַל הָאֶפְרָחִים אֹיֵבִים

הַיְיָ יֵעִים לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבָּנִים׃ שִׁלַּח־תִּשְׁלַח אֶת־הָאֵם

וְאֶת־הַבָּנִים מִקֶּחֶלֶךְ לְמַעַן יִטַּב לָךְ וְהָאֲרֶזֶת יָמִים:

בִּיתֵהָ בֵּית חֹדֶשׁ וַעֲשִׂיתָ מַעֲמָהּ לַגִּגַּר וְלֹא

תַּשִּׁים דְּמִסְבִּיתָ כִּי־כָל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ לֹא תִזְרַע פֶּרֶם

כִּלְאִים פֶּתַח קֶדֶשׁ הַמִּלְאָה הַזֶּה אֲשֶׁר תִּזְרַע וְתִבְוֹאת

לְאַתְחָרָשׁ בִּשְׁזָרְוֵי חֲמֹר יַחֲדוּ:

לֹא תִלְבַּשׁ שַׁעֲטָנִיז עֲמֵרוֹפֵּשֶׁתִּים יַחְדָּו:

גְּדֻלָּתָם תַּעֲשֶׂה לָךְ עַל אַרְבַּע בְּנֵי כֹס וְתִכְרֹךְ

אִשֶּׁר תִּכְסֶּה בָּהּ:
כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה

וְכָאֵלֶיהָ וּשְׁנָאָה: וְשֵׁם לָהּ עֲלִילַת דְּבָרִים וְהוּנָא עֲלִית

עלית וּמִשֵּׁן בָּאוֹת וְסִימָן שֶׁלָּהּ וְהִנֵּה הוּא שֶׁמֶתֶקֶן עֲלִילַת כַּת חֶסֶן וְלֹא נִתְּכֵנוּ אֶל תַּטְלֵבִי עֲלִילוֹת כַּת חֶסֶן יוֹד —
 בִּיצִים מִבִּיצֵיהֶם כֹּל לֵינֵי מֹל בְּתֵרֵין יוֹדִי בִּמְדֵי חֶסֶן לִאֲרֵץ בִּצְיָה בְּנֵי בִצִי וְחֵץ חֲשׂוֹם בִּצִי — חֲמֹר וְחֶסֶן בִּלְיֵנִי וְסִימָנִי —
 וִירָבִבִים יִשְׁשֹׁבֵר וְכָל פֶּטֶר וְהֶרֶשׁ — גְּדִלִים בְּכַתֵּרֶן וְסִימָנִי תַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂה שֶׁלֹּא יִשְׁלַח וְחֵלֶב וְכֹחַ אֵלֶּיךָ בְּאִשְׁמֶה

ולא כיעצתי ה' וסימנה לה בתולים כלשתים חרפה שברה אשר עוד בקשה קדמי ופיס וחבקש מהם וישנאה וחס יור
למשה אמנון ה' שערך ג' וסימנה ולקח אבי ועלתה יבמתו והפרשים שות וחזר משיבי מלחמה שערך בעלת בעל

ז' וסימ
הנך מת
ומתו גם
ז'

כל
מל
ז'
וחז
שערך

ז' וסימ
חז
סוף
וחז
רע
פיס
למשה
למשה
למשה

ל
מל
בתו
ל
וחז
יכל
של

ל
ומל
ל

כל
קז
קז
במ
ב
מישל

שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה
ולא מעצתי לה בתולים ולקח אבי הנער ואמה והוציאו
את בתולי הנער אל זקני העיר השערה ואמר אבי
הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה
וישנאה והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא
מעצתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו
השמלה לפני זקני העיר ולקחו זקני העיר והוא את
האיש ויסרו אותו וענישו אותו מאה כסף ונתנו לאבי
הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו
תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כלמיו

ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים
לנער והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה
אנשי עירה באבנים ומתה כיעשתה נבלה בישראל
לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך
כי מצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומלתו
גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת
הרע מישראל
כי יהיה נער בתולה

והוציא ב' חס וחס מל שם רע חס יור האבן הראשה מל דמל והוציאו חס וסימנה ותפשו בו אביו את בתולי
הנער את הנער מל פתח משם את האשה חמשת המלכים את הנדה ובערת הרע מישראל ב' וסימ וסימ יעשה
בזרון גם שניהם ושאר קז ובערת הרע מקרבך כי ימצא ב' וסימנה שכב עם אשה גנב גנב דניף קים ונכ

ואת האיש ב' וסימנה אשר ענה ויראם את מבוא העיר - על כעון ה' וסימ' וכי יזד' איש כי כאשר יקום ושעיר על כעון זה תאמר

איש
גבר
מחליק
א

מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה
והוצאתם את שניהם אל שערי העיר ההוא וסקרלתם
אתם יבאנים ומתו את הנער על דבר אשר לא
נעקה בעיר ואתה איש על דבר אשר ענה את אשת
רעהו ובערת הרע מקרבך ואם

יט
פס
אית
בהו
אל
על
על
ל

בשרה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה
האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו
ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר
יקום איש על דעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה כי
בשרה מצאה נעקה הנער המארשה ואין מושיע
לה כי ימצא איש נער בתולה אשר

דבר
הכתוב
בהו
ל
רוע
פס
ה
ב
לקחת
הערבון

לא ארשה ותפשה ושכב עמה וגמלאו ונתן האיש
השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולוהיה לאשה
תחת אשר ענה לא יוכל שלחה בלימיו

ל
קמ
וחד
וגמלאו
ל
שנה
וחד
לשלחה

לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה פנה
לאיבא פצוע דבא וברות שפכה
לאיבא ממזר בקהל

אביו
בקהל יהודה

ב
בית
לע
ובת
אך

והנה ב' בתר' ל' שנה וכת' אף וסימנה לא יבא נשפל רוח תשב מנוש חד סגנו חוד כנפי חד כפתו - יוכל לשלחה ל' וכל שלחה ל' להלחם בישראל ל' להלחם ישראל ל' ממזר ב' חד בתו וחד בשר קרייה וסי' לא יבא נשפל ממזר באש

עמוני ה' מל' בל' שני' וסימנה' לא יבא ויעל נחש ויאמר אלהם נחש נחש יעלך העמ' ויד' ימים טבירה העבד
ויד' וסימנה' אל תשלחונו בותיה ברא ויד' עיר סימן תפיק ברי למדברא י' ירחץ וסימ' במים פעמיו *

ה'
מל'
בלע

י'
דגש

ל'
ומל'

ז'

ריש

פיס'

בספ'

ז'

ז'

מל'

בחן

ג'

ריש

פיס'

בספ'

ז'

בחן

ל'

דגש

ז'

עמ'

ז'

מל'

וחן

חס'

יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה
לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור
עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם על דבר
אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בע אתכם
ממצרים ואשר שבר עליך את בלעם בן בעור מפתור
ארם נהר'ים לקללך ולא אבה יהוה אלהיך לשמע
אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך אתה קללה לברכה
כי אהבך יהוה אלהיך לא תדרש שלמים וטובתם
כל ימך לעולם לא תתעב
אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית
בארצו בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם
בקהל יהוה
כי תצא מחנה על
איבך ונשמרת מכל דבר רע כי יהיה בך איש
אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ
למחנה לא יבא אל תוך המחנה והיה לפנות ערב
ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה וייר
תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ ויתר

לפנות ו' וסימנה' לשוח בשדה וישבה'ים ירחץ במים ותבא האשה דליותין ועזרה' אלהים - לעולם ז' מל' בתו וסימנה'
וגם כך יאמינו לא תדרש - וכבא ג' מל' וחן חס' וסימנה' ערב ירחץ חס' נשאי הארון השמש צוה יהוש' דמל' -

לה צילך וסימנה מזה לך מדרך דע מאשה זרה קדמה - ולא יראה | וסימנה ערות דבר בערעל בערטה כי יצא חס ולא יראה
בטוב מי גבר עבים סתר לו - ישך ב קמ וסימנה נשך מכל אחריהו כנחש - דרש ב וסימנה ומת שער כי תדר ותרוהון חס:

תהיה לך על אזורך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה
ושבם ובסית את עצאתך: כי יהיה אליך מתהלך
בקרוב מחנך לה עילך ולתת איבך לפניך והיה מחנך
קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושם מאחריך:

לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ימנל אליך
מעם אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר
באחר שערך בטוב לו לא תוננו:

לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש
מבני ישראל: לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית
יהוה אליך לכל נדר כי תועבת יהוה אליך גם
שניהם: לא תשיך לאחריך נשך כסף

נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך: לנכרי תשיך
ולאחריך לא תשיך למען יברכך יהוה אליך בכר
משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה:
כי תדר נדר ליהוה אליך לא

תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אליך מעמך
והיה בך חטא וכי תחרל לנדר לא יהיה בך חטא:

תביא י וסימנה ומכלהי ראשית וחצרו ובמלאת ימי אתנן זונה תועבה מראשית את יהושע חריצי תשמע זקנה מרורים
במשפט לחמה - אתנן ה בליע וסימנה למ תביא ובתך אתנן תניב דפיס כי מאתנן זונה ב זו ושרפו בתך באש -

ל
מל
וחר
חס
ל
חס
ו
דסמ
ל
ל
וריע
פיס
וחר
ועמך
ה
ל
בלע
מל
בתו
וכל
נכר
וכתו
כות
מל
ל
בר
מן
עקוס
חר
לחור
חס
מת
זעה
זנה
בספ
ה
רוע
פיס
בספ

תאמר ו' וסימנ' מלכתך כי תדיר נדר קרבת' עריות' כאשר תדיר נדר - ושננה ג' בלע וסימ' ובא חלה האיש האחרון אשר שננה - בעבא ו' וסימנ' היצאים לא יצא והתיחשם ויהיו שרים - לנדר ב' וחס וסימ' נדר נזיר וכו' תחולס כל וסמ' ל' חמשת פת' במא קמ'

דהכא

נקי יהו'

א

תיקון

סופרים

בראש

הדף

צוה

שמו

סימ'

כל יו'

התו' חס

חס ב'ק

אכל

משל

כות

צוה

הו'

מל'

א

ב

ח

וח

מל'

כג

ב'ק

ל

תועב

כות

ל

כ

ומל'

צוה

בצר

התעב

ל

סמ

לשט'

קמץ

ב

פוס

מטע

חד

קיס

וחו'

דמון

מוצא שפתך תשמור ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך
נדרה אשר דברת בפיו: כי תבא נדרים
רעך ואכלת ענבים כנפשוך שבעך ואלכליך לא תתן
כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך
וחרמש לא תגוף על קמת רעך:
יקח איש אשה ובעלה והיא אם לא תמצא חן בעיניו כי
מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר
ושננה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו
לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחה
להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כיתו עבה הוא לפני
יהוה ולא תחטא אתה ארץ א: יהוה אלהיך נתן לך נחלה
כייקח איש חרשה לא יצא בעבא
ולא יעבד עלין לכל דבר נ: יהוה לביתו שנה אחת ושמוח
את אשתו אשר לקח: לא יחבל רחיס ורכב כנפשו הוא חבל
כיימצא איש גלגל נפש מאחיו ומבני שוא

כל מוריתא ונביאים רעך ברעך חס צמח מל' וסימנ' ולקחת את נשיך שמע נח יהושע וכל כתובים מל' צמ משל
רחס צמח מל' לך התרפס ורהב - כריתות ג' חס וחד מל' וסימנ' כי מצא בה ושננה האיש חס ספר בידך מל':

ו' אגין בטיעם קדמ' ורביע' חד תנינ' ותלית' חד וסימנה דאנני וזכרת כי עבד ה'ית בארץ מצרים: תנינא ודמא
וזכרת כי עבד ה'ית במצרים: תלית' וזכרת כי עבד ה'ית במצרים: רביעא וזכרת כי עבד ה'ית בארץ מצרים:

עלכן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:

כִּי־תִקְעוּ קֶנֶדֶד בַּשּׁוֹדֵד וּשְׂבַחְתֶּם עַמֵּךְ בַּשִּׁדָּה לֹא־תִשָּׁב
לְקַחְתּוֹ לְגֵר לִיתוֹם וְלֹא־למִנָּה יִהְיֶה לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ:

יא
מל
וכל
תלים
כות
גמ
ה
חם

זִיתְךָ לֹא־תַמָּאֵר אַחֲרֶיךָ לְגֵר לִיתוֹם וְלֹא־למִנָּה יִהְיֶה: כִּי
תִבְעַל בְּרַמְךָ לֹא־תַעֲוִל לְאַחֲרֶיךָ לְגֵר לִיתוֹם וְלֹא־למִנָּה יִהְיֶה:
וְזָכַרְתָּ כִּי־עַבְדֵּךְ הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־כֵּן אֲנִי־מִצְוֶיךָ
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה:

ד

בֵּין־אֲנָשִׁים וְנָשִׁים אֱלֹהֵי־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהַעֲלִיקוּ אֶת־
הַעֲלִיק וְהַרְשִׁיעוּ אֶת־הַרְשָׁע: וְהָיָה אִם־בֶּן־הַכּוֹתֶה־רָשָׁע
וְהַפִּילוּ הַשֹּׁפֵט וְהַכִּהוּ לִפְנֵי כִּדִּי רָשָׁעְתּוֹ בְּמִסְפַּר־אַרְבָּעִים
יָכֵן לֹא־יִסָּף פָּקִידִים לְהַכֹּתוֹ עַל־אֵלֶּה מִכָּה רַבָּה וְנִקְלָה
אֲחֶיךָ לַעֲיֵינְךָ לֹא־תַחֲסֹם שׂוֹר בְּדִישׁוֹ:

ב
ריש
כס
יכנ
לא
אקוט
בדור
כ

יֵשְׁבוּ אֲחִים־יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן־אִין־לוֹ לֹא־תִהְיֶה
אִשְׁת־הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יִבְמָה יֵבֵא עָלֶיהָ וּלְקַחְתָּהּ
לוֹ לְאִשָּׁה וּיִבְמָה: וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תִּלָּךְ יִקּוּם עַל־שֵׁם
אָחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל:

א' אגין בטיעם קדמ' ורביע' חד תנינ' ותלית' חד וסימנה דאנני וזכרת כי עבד ה'ית בארץ מצרים: תנינא ודמא
וזכרת כי עבד ה'ית במצרים: תלית' וזכרת כי עבד ה'ית במצרים: רביעא וזכרת כי עבד ה'ית בארץ מצרים:

בן ד' בלש בן הכות שכן לילה היה וכן לילה בן יקה וכל יחושע
והדישע וז' וסימ את הרשע רשעים וכל: סימן כל אורית
יוסף וסימנה יואב וואהרין לא י' עליכם תחסם ל' וחס

גדל ג' חס בליט וסימנה ובמדה גדל כקטן כגדל כי גדל עד שמים - ויבאנו ג' חס בליט ויבאנו אל המקום ויבאנו בכל
פילג ויבאנו אל המדבר - ויבאנו ג' וסימנה השקיפה ממעון הואל וברך הושיעה את עמך חד בתי וחד בנב וחד בנחביהם

בִּיד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה וּבְמִדָּה גְדֹלָה וּבְאִתּוֹת וּבְמַפְתִּיחַ
וּבְאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ
זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעַתָּה חֲנֵה הַבְּאֵתִי אֶת־דַּאֲשִׁית פְּרִי
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִי יְהוָה וְהַנְּחִתּוּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהַשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמַּחְתָּ בְּכָל־טוֹב אֲשֶׁר
נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֲתָהּ וְהָלוּי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ
כִּי תִכְלֶה לַעֲשֹׂר אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תְבוּאָתְךָ
בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת־הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לָלוּי לַגֵּר לִיתְּוָם
וּלְאֶלְמָנָה וְאָכְלוּ בְּשַׁעְרֶיךָ וְשָׂבְעוּ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִזֶּה־בֵּית וְגַם נָתַתּוּ לָלוּי וְלַגֵּר לִיתְּוָם וְלְאֶלְמָנָה
כְּכָל־מִצְוֹתְךָ אֲשֶׁר עֲוִיתִי לֹא־עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא־שָׁכַחְתִּי
לֹא־אֲכַלְתִּי בְּאֵני מִמֶּנּוּ וְלֹא־עָבַרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטִמְאָה וְלֹא־נָתַתִּי
מִמֶּנּוּ לַמֵּת שִׁמְעִתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר
עֲוִיתִי הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קֹדֶשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ
הַיֵּם
הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעוֹן לִי יִשׁוּת אֶת־הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאֶת־

ג
ח
ח
בליט

כה
בן

ג
סמ
ב
סמ
ג
בספ
בת
ג

א

א
בת

א
ב

פיס

אית

בהו

לא

ולא

ולא

ולא

ולא

ולא

ולא

ולא

ולא

ולא

ולא

ולא

ולא

והטעם בזה כי בליט וסימנה ההין ליל כי תכלה לעשר ווסף
וסימנה בליט וסימנה ככל מצותך וחסה מצותך - אלה הן
הן וסימנה בליט וסימנה ככל מצותך וחסה מצותך - אלה הן
הן וסימנה בליט וסימנה ככל מצותך וחסה מצותך - אלה הן

ולכתו וסימנה כי תשמר את השמירת רק שמרו מאד וארח לחברה על כל הגוים וסימנה ולתתק עליו הנע שכל ולקחת והבאתי על הארץ קח לך מגלת ספר זאת העצה היעוצה והמסכה הנסוכה כי קצף לך כי קדוב יום וימערס ויציא שם

ויציא שם
לן
מל
בת

קצף ל
סימן

ל
דסמ
ז
חס
ס

ז
חס
כספ
מסמ

ל
ז
חס
מל
בת

ז
חס
וכל
ספ
משל
כוח
צמ
מל

לשמה עובר בענין
לשמה עובר בענין
לשמה עובר בענין
לשמה עובר בענין

המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך
אתה הוה האמרת היום להיזת לך לאלהים וללכת בדרך כיו
ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע ויהוה האמית
היום להיזת לו לעם סגולה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו
ולתתק עליון על כל הגוים אשר עשה להם להלה ולשם
ולתפארת ולהיתק עסקך ש ליהוה אלהיך כאשר דבר

ויצו משה וזקני ישראל אתה עס לאמר שמר את כל
המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום והיה ביזם אשר
תעבדו אתה ירדן אלה ארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
והקמת לך אבנים גדולות ושרת אתם בשיר וכתבת
עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר
תבא אלה ארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת
חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך והיה
בעברכם אתה ירדן תקימו אתה אבנים האלה אשר
אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושרת אותם בשיר
ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לאתנף

סימן גדולות גדולות זהו
ואעמידה גדולות כח והע
שתחגור בה הצפורן כסכין

לכת שמר אורית גדולות כח דחם נמצות בתראה
ולקחת את הפך את ידמיה כל חכן שפנמה כד
לכש ולמצח ולחכל ולעזרה שחצנים שלמות תבנה

בְּקֶטֶר יִקָּח וְסִימָה וְשֵׁם בְּסֶטֶר מְכָה רַעָה וּבִשְׁלֵתָהּ כִּי אֵתָה עֲשִׂיתָ — אֵין עַבְדָּהּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל נִסְתָּרָה אֵלֶּם כֵּן עֲבָד אֹתָהּ שֶׁ
וְשֵׁם בְּסֶטֶר עַד שִׁיעֶשֶׂה לָּהּ רַבִּירִים שֶׁבְּסֶטֶר שֶׁהֵן עֲבוּדָתָהּ — וְשֶׁלֹּא יִמָּנֶסֶת מִנִּסְתָּרָהּ שֶׁנֶּפְסֵיהֶן כְּסִילֵי אֵל —

עליהם ברזל אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה
אלהיך והעלית עליה עולת ליהוה אלהיך וזבחת שלמים
ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך וכתבת על האבנים
את כל דברי התורה הזאת באר היטב

וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הָלִוִּים אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הִסֵּכֶת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּשְׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַעֲשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתָיו וְאֶת־חֻקֵּיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצַוְךָ הַיּוֹם וַיַּעַזְבוּ מֹשֶׁה אֶת־

הַעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר יְאֵלֶּה יַעֲמֹד וּלְבָרֵךְ אֶת־הָעָם עַל־
הַגְּדִלִים בְּעִבְרָתָם אֶת־הַיָּרֵדִין שִׁמְעוֹן וְלֵוִי וַיהוּדָה וַיִּשְׁשָׁכָר
וַיּוֹסֵף וּבִנְיָמִן וְאַלֶּה יַעֲמֹד עַל־הַקִּלְלָה בְּהַר עֵיכָל רְאוּבֵן
גַּד וְאֲשֶׁר וְזָבוּלֹן דָּן וְנַפְתָּלִי וְעַנּוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֲלֵכֶּלֶךְ
אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹלָרָם אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר

יַעֲשֶׂה לָסֵל וּמִסָּכָה תִּזְעַבֶּת יְהוָה מַעֲשֵׂה יְיָ חֲרָשׁ וְשָׁם
בִּסְתֵר וְעֵנוּ כְּלֵה עֵס וְאָמְרוּ אֲמֵן אֱלֹהִים

מִקְלָה אֲבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כֹּל־הָעָם אָמֵן
מִסֵּי גִבּוֹרֵיהֶם וְאָמַר כֹּל־הָעָם אָמֵן

והכהנים הלויים ויזכר משם ויצו העם בני צדוק •
 וישחטו הפסח ויעל המלך ולא נעשה פסח במהו ויזכר
 ויזכרם ויזכרם גם ברית תופר וגם בירושלם ומהללים •
 ומהללים הלויים ויזכר משם ויצו העם בני צדוק •
 וישחטו הפסח ויעל המלך ולא נעשה פסח במהו ויזכר
 ויזכרם ויזכרם גם ברית תופר וגם בירושלם ומהללים •

כל ספרא חל בל ואל כל צמח על ועל כל וסימנה מוצא פ"י על כל חטאתם ולחתך עליו ונתן ב"ה אהרן וזכר הסתר
עשתרות לא מל בזה וברכות ושאר קרייה וסידור בני עשתרות כל חס ושאר קל מל בר מן חס חס יקמר לו ישי פ"ס

וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ שֹׁגֵר אֲלֶיְכָּךְ וְעִשְׂתְּרוֹת
עֲנָנְךָ בְּרוּךְ טֵנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֶתְךָ בְּרוּךְ אַתָּה בְּדֹאֵךְ וּבְרוּךְ
אַתָּה בְּעֵצֶיךָ יִתֵּן יְהוָה אֶת אֵיכָל הַקָּמִים עֲלֶיךָ נֶגְפִים
לִפְנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אַחֵל יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׂבַעַת דְּרָכִים יִנְסוּ לִפְנֶיךָ
יֵצְאוּ יְהוָה אֶתְּךָ אֶתְּהַבְרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ
וּבְכָל בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ יִקְיֶמְךָ יְהוָה לֹא
לְעַם קָדוֹשׁ בְּאֶשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ כִּי תִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדֶרֶכָיו וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה
נִקְרָא עֲלֶיךָ וִירָאוּ מִמֶּךָ וְהִזְתִּיר יְהוָה לְטוֹבָה בְּפָרִי
בְּטֶגֶךָ וּבְפְרִי בְהֶמְתְּךָ וּבְפְרִי אֲדָמָתְךָ עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָךְ יִפְתָּח יְהוָה לָךְ
אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לִתֵּת מִטֶּר אֲרֶצְךָ בְּעֵתוֹ
וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהָלִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
לֹא תִלּוֹה וְנִתְּנָךְ יְהוָה לְרֹאשׁוֹלָא לְזִנְבָ וְהָיִיתָ רַק לְמַעַלָּה
וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה כִּי תִשְׁמַע אֶל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִיךָ הַיּוֹם לְשִׁמּוֹר וּלְעִשְׂוֹת וּלְאַתְסוֹר
מִכָּל דְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִיךָ אֶתְּכֶם הַיּוֹם יִמֵּן

ל
מל
בתו
י
מנה
ריש
פ"ס

ל
ל
ומל

ל
וריש
פ"ס

ב
ב
בין
חס
ומל
מל

י
ומל
ומטר
ומל
למטר

ב
עליון
על
כל

עו
ריש
פ"ס
בספ

באסמך מעדך ולהביאך ולתתך משמיעך בהתמך מספוך הסיתך יסיתך הדיך בכסך - נגפים ב וסימנ לפנך
לפנינו - ינוסו ב מל וסימנה ובשבעה והיה כצני מרח - והשיגך וברכות ויוך כי תטיב יאמך למזמה כל חס בעצמך
אנכי מצוה אתכם היום ורסמ וסימנה והיה אם שמע את הברכה אשר והקללה אם לא ויצו משה וזקנו והיה בעצרכם

טורים דכתיב עפ"ל ו' וסימנה יככה י' ותכבד י' ויהי אחרי הכות המעט ועשיתם עמ' שכיבה וכת שכיבה ו' וסימנה
אשה תארש שמי עיניך ועוללניהם והנשים - כליה דסמך לאל בליש וסימנה וכלות מליהם כי כלתה דרעה כי כלתה מלון

אִיבִיךָ בְּדֶרֶךְ אַחֵר תֵּצֵא אֵלָיו וּבִשְׂבָעָה דְּרָכִים תִּנּוּס
לִפְנֵינוּ וְהָיִיתָ לְזַעֲוָה לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ וְהָיִיתָ נְבִלָתָל
לְמֵאכָל לְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאִין מַחְרִיף
יִכְלֶה יְהוָה בְּשַׁחֲזִין מִצְרִים וּבְעַפְלִים וּבְגִרְבִּי וּבְחֶרֶס אֲשֶׁר
לֹא תוּכַל לְהִרְפָּא יִכְכֶּה יְהוָה בְּשִׁגְעוֹן וּבְעוֹרוֹן וּבְתַמְהוֹן
לִבִּי וְהָיִיתָ מִשְׁשׁ בְּעֵהָרִים כְּאֲשֶׁר יִמְשֵׁשׁ הָעוֹר
בְּאַפְלָה וְלֹא תִגְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אֶדְ עֲשׂוֹן וְגִזּוֹל
כְּלִדֵּימִים וְאִין מוֹשִׁיעַ אֲשֶׁה תֵּאֲרֶשׁ וְאִישׁ אַחֵר
יִשְׁגְּלֶנָה בֵּית תַּכְנָה וְלֹא תִשָּׁב בּוֹ כֶּרֶם תִּטָּע וְלֹא
תַּחֲלִלְנוּ שׂוֹרֶךְ טַבּוֹחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֵאֲכַל מִמֶּנּוּ חֲמוֹךְ
גִּזּוֹל מִלִּפְנֵיךָ וְלֹא יִשׁוּב לָךְ עֲאֲנֶךָ נִתְּנֹת לְאִיבִיךָ וְאִין לָךְ
מוֹשִׁיעַ בְּלִיךָ וּבְנִתֶיךָ נִתְּנִים לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רְאוּת
וּכְלוּת אֲלֵיהֶם כְּלִדֵּי יוֹם וְאִין לֹא לִי יָד פִּרֵּי אֲדָמָתְךָ וְכָל
יָגֶעְךָ יֵאֲכַל עַם אֲשֶׁר לֹא יִדְעָתָ וְהָיִיתָ רַק עֲשׂוֹן וְרִצּוֹן
כְּלִדֵּימִים וְהָיִיתָ מִשְׁבַּע מִמְּרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר
תִּרְאֶה יִכְלֶה יְהוָה בְּשַׁחֲזִין רַע עַל הַבְּרִיּוֹת וְעַל הַשָּׁקִים
אֲשֶׁר לֹא תוּכַל לִבִּי זֶה מִכָּן רִגְלֶךָ וְעַד קִרְקֶדָּה

אור
כת
כ
ובטחורים
י
כת
בעפל
וקר
בטח
ב
אור
כאפ
אור
חם
ישפכנה
א
כת
ישגל
וקר
ישב
כ
ז
מל
בטח
א
א
מל
אור
חם
ב
כלט
אור
אור
דליו
שקים
ורין

בשחין ו' וסימנה יככה י' ותכבד י' ויהי אחרי הכות המעט ועשיתם עמ' שכיבה וכת שכיבה ו' וסימנה
אשה תארש שמי עיניך ועוללניהם והנשים - כליה דסמך לאל בליש וסימנה וכלות מליהם כי כלתה דרעה כי כלתה מלון

ולשניה ג' וסימנה והיית לשמה והכרתי את ישראל וחברו - זרע ד' ריש פ"ס וסימנה רב תנא יעבדנו יספר אברהם עבדו וחברו - גבולך ג' מל טו בליע וסימנה נגף את כל עד קצו זיתים יהיו ס' מטה ב' קל וסימנה ואתה תורד למען סור ס'

294

יולך יהיה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אלגוי אשר לא ירעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עין ואבן והיית לשמה למשל ולשניה בכל העמים אשר יעבד יהיה שמה זרע רב תוציא השדה ומעט תאסוף כי יחסלנו הארבה כרמים תטעו ועבדתו יין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת זיתים יהיו לך בכר גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כילכו בשבי כל עצה ופרי ארמיתך יירש העל על הגל אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה הוא ילוב ואתה לא תלונג הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב וכל או עליך כל הקללות האלה ורד פונך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקותיו אשר עזר והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובכ

כל לשון זכר חס בלע ד' כח כן בלע וכל יחזק ימות בצמא בסור עמי לא יהיו

ג חס בלע ד' כח כן בלע וכל יחזק ימות בצמא בסור עמי לא יהיו

ל סמ' ל ריש פ"ס ל וכת

ולא יהיו ג' וסימנה בנים ובנות לא תקח לך חשה כחביתם וכל יחזק וכות צמא - ברעב ד' רפי וסימנה ועבדת את הלא יחזקיהו פוך ממות העטופים ברעב - בנים ג' ריש פ"ס וסימנה אתם לבי אשר יעלדו ובנות תוליד -

תבוא

יחיה ג' בלע וסימנה ישא י' עליך הנה כנשר יעלה וחברו - השמך ד' וסימנה י' את מטר ישמר לך דגן יעלם י' עליך עד ורפוך והשיגור - תירוש מל' זמג חס וסימנה ור' דגן ותירוש ודגן ותירוש סמכותן ונהרן אלטוב

עוֹאֲרֶךְ עַד הַשְׁמִידוֹ אֶתְךָ יִשָּׂא יְהוָה עֲלֶיךָ גּוֹי מִרְחֹק
מִקְצֵה הָאָרֶץ כְּאִשֶּׁר יִדְאֶה הַנָּשׁוּר גּוֹי אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע
לְשֹׁנוֹ גּוֹי עֶז פָּנִים אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים לְזִקְנָן וְנָעַר לֹא יִחַן
וְאֶכֶל פְּלִי בְהִמָּתֵךְ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ עַד הַשְׁמִידוֹ אֲשֶׁר לֹא
יִשָּׂאִיר לְךָ דָּגָן תִּירוֹשׁ וַיַּיָּהֲרֹ שֶׁגֶר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתִּיתָ עֲאֹךְ
עַד הַאֲכִידוֹ אֶתְךָ וְהָעֵר לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ עַד רֵדַת חֲמָתְךָ
הַגְבַּהֲתָ וְהַבְעִירוֹתָ אֲשֶׁר אֶתְךָ בְּטֹחַ בְּהֹן בְּכָל אֶרֶץ וְהָעֵר
לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ בְּכָל אֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ
וְאֶכֶל פְּרִי בִטְנְךָ בְּשֶׁר בְּלִיךָ וּבְנִיתֶךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יַעֲיִק לְךָ אֵיבֶךָ וְהָאִשְׁהָרָךְ
בְּךָ וְהָעֵנָג מֵאֶרֶץ תִּרְעַע עֵינֶיךָ בְּאֶחָיו וּבְאִשְׁתִּי חֵיקוֹ וּבִיתְךָ
בְּנֵי אֲשֶׁר יוֹתִיר מִתֶּתִי לְאַחֶךָ מֵהֶם מִבֶּשֶׁר בְּנֵי אֲשֶׁר יֹאכֵל
מִבְּלִי הַשָּׂאִיר לֹא כֹל בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יַעֲיִק לְךָ אֵיבֶךָ
בְּכָל שְׁעָרֶיךָ הִרְפָּה בְּךָ וְהָעֵנָג אֲשֶׁר לֹא תִסָּתֶה בְּחֻלְגָּלָה
הַעֲגֵךְ עַל הָאָרֶץ מֵהַתְעַנָּה וּמִרְךָ תִּרְעַע עֵינֶיךָ בְּאִישׁ
חֵיקָה וּבְבִנְיָה וּבְבִתָּה וּבְשִׁלִּיתָה הַיִּצִּיתָ מִבֵּין רֵגְלֶיךָ
וּבְבִנְיָה אֲשֶׁר תִּלָּךְ כִּיתָ לְבַסְתָּר בְּמִצּוֹר

ז
אחכס
דיהוש

ז
גוי
עז
יעמי
מלך

כל
מל
זמ
ג
חס
ה
חס
זל
מל

ז
חס
רע
פוס

ז
מת
ז
לחמ
הכסילים

ז
וריע
וח
פוס
לרגל
וסי

ז
גמ
חס
היונה
לך

ז
קמ

בטח ה' וחס וסימנה אשר מלך אשרי אדם כמוהם י' עושיהם רחב נפש יורה - חמתך ז' חס וחז' מל' עד רדת חס ומבצר משגב חומתך מל' - לחמך ז' פת וסי' מתת ויקרא קרא ואתם תלקטו מתנה ידעה מתעז -

בלבבו וסימנה והתקדש וישם דוד להשמיד וידבר אמת לנסותו ומחה ד' ג' מנה בותו וסימנה אל מי המרים וירד הגבול יי את שמו וימנה מעל כל פנים חלה ג' בתרי לישנה וסימנה וראו את מכות וכו' צו לו חסד ג' וסימנה כי צדק הגדול הזה גדול האף —

שכט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת
לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש
ולענה והיה בשמנו את דברי האלה הזאת והתבונן
בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשר רות לבי אלך למען
ספות הרוה את העמאה לא יאבה יהוה סלח לו כי אז
יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל האלה
הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים
והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל ארלות
הברית הכתובה בספר התורה הזה ואמר הדור האחרון
בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ
רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר
חלה יהוה בה גפרית ומלח שרפה כל ארעה לא תזרע
ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב במהפכת סדרם ועמחה
אדמה ויבויים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו ואמרו
כל הגוים למות עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי
האף הגדול הזה על אשר עזבו את ברית יהוה
אלהי אבותם אשר עמם בהוציאם אתם מארץ

ג
וחס
ל
וכת
ג
ל
וחר
ולא
יאה
כי
תריבה
ל
הצדיל
ג
ג
מל
בתו
ל
מל
בת
ג
בת
ל
לש
חס
יו
ויעצוים
ל
כד
סגול
ג
פת
ג
כל
היו
חס
ג
ל
מל

ואת תחלואיה ממותי תחלואים וימת בתחלואים ג' כתבן : תחלואי ר' לכל תחלואי כי ג' כתבן מל : וחלום רעים אכן חלינו נשא ג' כתבן ביד ושד קריה בשני יודין — ולא יעלה ג' וימנה כל עשב על לב צמר צערותם — פנה ג' וחס וסימנה אשר לבבו וימנה פנה מל הגבול שער אשר פה — והבדילו ל הצדיל ל —

297

1 1
on on 4m
37

בית
דקור

٩

מכ

ה'תקס"ח
הדחה וידעת
שמה היום
י ב

१३
१४

חם
זמ

五

י
חש

०५
 ००३

4
31

by

五

新

עד יי' ה' וסימנה ושבבתננה יי'
באחריתך והיטבך והרבך ליהנותך וכו'

האלות ג' חר חס וב' חס וסימ וכתב את האלות ונתן יי' אלהיך את כל האלות הבתולות קדמי חס ושי' חס את כל מצותיו בזה וסימ
כי תשמע בקול ויהי אם לא תשמע ויהי אם שמע ויהי תשוב - שי' ו' וסימ על מצותך באשר שש פגעת את שש שש אנכי על

וחר
ודאיתם

ושש
לצט

א

ג

ב

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ובכל נפשך למען חייך ונתן יהוה אלהיך את כל
האלות האלה על איביך ועל שונאיך אשר רדפו ואתה
תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי
בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כיישוב יהוה
לשוש עליך לטוב באשר שש על אבותיך כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
התורה הזה כי תשוב אליהו יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך

וחר

ודאיתם

א

ג

ב

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

כי המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום לא תפלא אתה הוא ממך ולא רחקה הוא לא
בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשנה ואלא מעבר לים הוא לאמר מי
יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה
פיך רוב אליך הדבר מאד בפניך
ראה נתתי לפניך ה'
ואת המות ואתה ע' אשר א'
את יהוה אלהיך לרבת בדרך כי
שמר מצותיו וחקתיו

וחר

ודאיתם

א

ג

ב

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

וכהעם דאים וקדשתי את מהלמועך
וקח את כל החלב ולקח את עץ הארז
ביום כלות ותפתח הארץ קדמי ומזתם ואשר ע' א' נדתן ראה נתתי לפניך

וחר

ודאיתם

א

ג

ב

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

ל

מל

וחר

חס

חזקו ואמרו אל תיראו כי ככה יעשה יי אל תיראו ואל תחתו - את הירדן הזה וסימנה עלה ראש ויאמר להם
משה עבדי יעבדו בקרב המחנה והוריעתם את בניכם לאמר - אל תיראו כי כן יעשה וסימנה על שכם כי תעצבו
את יי

ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם ונתנם
יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם
חזקו ואמרו אל תיראו ואל תעריצו מפניהם כי יהוה אלהיך
הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך
ויקרא משה ליהושע ואמר אליו לעיני כל ישראל
חזקו אמין כי אתה תבוא את העם הזה ארץ אשר
נשבע יהוה לאבותם לתת להם ואתה תנחילנה אותם
ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא
יעזבך לא תירא ולא תחת ויכתב משה את התורה הזאת
ויתנה אלההים בעי לוי הנשאים את ארון ברית יהוה
ואל כל זקני ישראל ויצו משה אותם לאמר מקץ
שבע שנים במער שנת השמיטה בחג הסוכות
בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר תמלא את התורה הזאת נגד כל ישראל
באזניהם והאתה העם האנשים והנשים והטף וגרך
למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו
סו שמורו לעשות את כל דברי התורה

והיה כי
תאמר
קצת
פתח
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יט
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

אותם לט מל בתו וסימנה ויין פותח אותם וזאת אשר דבר ויצו אותם וינחם את יושבינו אותם על כל אחד ותצא אש את הצפר
וכל הנגע בכל אשר וזכיה אותם וזכיה זכיה והשיא אותם כי בסכות ושמות ילי בני ישראל ולקחו את כל כליה שרת ושמו אותם
מכנ שלשים ונשא תנוא ובני גרשון על פי יי פקד וישלחו אותם והכין אותם ויבאו את קרבנם קח מאתם ויקח משה והוקע אותם
גבור

ואנכי ט ריש פיס וסימנה עמודי בור הסתר אסתר את פני לא חטאת לך היום דך יי אלהיך רגע אמרתי אין נטעתיך

שורין

תולעת

ולא

איש

מעשיהם

ומחשבותיהם

וכל

תרי

עשר

כות:

ס

מ

י

ב

ל

סימ

א

כתורה

ל

כת

ל

וחס תשוב

ט

ריש

פיס

בקד

ל

זכורה

ל

הזאת: ובניהם אשר לא ידעו: ישמעו ולמדו: ליראה
את יהוה אלהיכם כלהימים אשר אתם חיים על הארמה
אשר אתם עבדים את הירדן שמה לרשתה:

וילאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיה למוות קרא את
יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע
ויתיצבו באהל מועד: וירא יהוה באהל בעמוד ענן
ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: וילאמר יהוה אל
משה הנך שכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה אחרי
אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבן ועזבני והפר
את בריתי אשר כרתית אתו: וחרה אפי בך וסוף הוא ועזבתם
והסתרת פני מהם והיה לאכל ומצא הורעות רבות וצרות
ואמר ביזם הוא הלא על כן אין אלהי בקרבי מצאוני
הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביזם הוא על
כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה
כתבולכם את השירה הזאת ולקחוה וישוראל
שימה בפיהם למען תהיה ליהודים הזאת לעד בכל

על כל הרעה ג וסימנה הסתר אסתר וגם ביד יהוא וינחמוהו ושבוע ג וסימנה ורישן ופנה ודוד זקן

וענתה ו' וסימנה כי ערקתי יצמתו אליו השירה הזאת כימי נעוריה - חנני ידעתי ב' וסימנה את מדיך את המושבות:

ישראל כי צאנו אלה ארץ אשר נשבעתי לאבותינו
זבת חלב ודבש ואכלו ושבבו ודשן ופכה אלהים אחרים
ועבדום ונאמנו והפך את כריתתי וזה כי תמלאן אתן
רעות רבות ופרות ופנותה השירה הזאת לפניה לעד כי
לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי אתי ערו אשר הוא עשה
היום בטרם אביאנו אלה ארץ אשר נשבעתי ויכתב
משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדו את בני ישראל
ויצאו אתיהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את
את בני ישראל אלה ארץ אשר נשבעתי להם ואנכי
איה עמך ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה
הזאת על ספר ער תמס וייען משה את הלויים נשאי ארון
ברית הוה לאמר לקח את ספר התורה הזה ושמתם
אתו מעד ארון ברית הוה אלהיכם והיה שם בך לעד
כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעורפי
חי עמכם היום ממרים היתם עם הוה ואף בי אחרי
מותי הקהירו אלי את כל זקני שבטיכם
ושטריכם ואברהם באזניהם את הדברים האלה

ל
דסמ
ל
וחד
והיה
ד
ישן
כת
ושמן
בלט

כ
פת
באר
תחת
ק
ל

י
קמ
דסמ
לזק

כל
ק
מל
זמ
חד
חס
ד
חד
חס
ותלת
מל
ל

הקשה
ה
בלט
וסימ
מודעת
כ
קשה
כ
אדונים

קשה והאיש קשה את הדבר הקשה ואת ערפך הקשה - הייתם ב' חס וסימנה ממרים היתם והייתם גם אתם -
לקוח 4 ג' מל וחד חס וסימנה את ספר חס - לקוח את הספרים מדרך העאן לקוח מאת הגולה מל -

וְאֶעֱיֶדָהּ הָוֵימָהּ הַקְהִילָוּ אֶל עֲדִים נִאֻמָּנִים עַל מִי אֲדָבָרָה שִׁמְעָה עִמִּי שִׁמְעָה עִמִּי - וְתִשְׁמַע בְּרָפִי וְסִימְנָה הַדָּלֶץ אֲמַר -
וְתִשְׁמַע וְתִנְשִׁיעַ אֲדָבָרֵי יָמִים - יַעֲרֹף בְּ וְסִימְנָה כְּמִטָּר מִזְבַּחֹתָם • בְּרִאשִׁית יְהוּדָה הַבָּאִים שְׁמֹר מוֹצֵא וְאֶעֱיֶדָה סִימָן

וְאֶעֱיֹדָה בָּם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וְכִי יִדְעֵתִי
אַחֲרַי מוֹתִי כִּי־הַשָּׁחַת תִּשְׁחָתֵנִי וּמִרְתָּם מִן־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר עָוִיתִי אֶתְכֶם וְקִרְאתִי אֶתְכֶם וְרָעָה
בְּאַחֲרֵית־הַיָּמִים כִּי־תַעֲשֶׂנוּ אֶת־הַדֶּרֶךְ עֲבִיעֵי־יְהוָה
לְהַכְעִיֵּסוּ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה בְּאָזְנוֹ לִפְנֵי
קָהָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרֵי־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תִּמָּס:

ע פיסול סימן ארנה

וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי יְיָ
תִּהְיֶה כִפּוֹל אִמְרֵי
וְכִרְבִּיבִים עָלַי עֲשֵׂה
הִבּוּ גִדְלֵי לֵאלֹהֵינוּ
כִּי כָל דַּרְכֵינוּ מִשְׁפָּט
עֲדִיק וְיֵשֶׁר הוּא
דוֹר עֲקֻשׁ וּפְתִילֵת
עִם גִּבּוֹר וְלֹא חֶסֶם
הוּא עֹשֶׂה וְיִכְנֹס
אֶל אֲבִירָיו וְיִגְדֹּף זַקֵּנָה וְיֹאמְרוּלָהּ

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶדְבָּרָה
יַעֲרֹף בַּמָּטָר לִקְחֵי
בְּשִׁעִירֵם עַל יְדֵשָׁא
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
הַעֲוֹל תִּמְּסֵם בַּעֲלוֹ
אֶל־אֲמוֹנֵה וְאִין עוֹל
שִׁחַתְלוּ לֹא בָנוּ מוֹמֵם
כִּי לִי יְהוָה תִּגְמְלוּ אֶת
הַלֹּא־הוּא אֶבְרָסְנָךְ
זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בֵּינֵינוּ שְׁמַת דָּר

וַיֹּאמְרוּ ט רֹפִי וְסִימָנֶיךָ שְׂאֵל אֶבְרָהָם יְיָ עֲדִי וּמַעַז כֹּלָם יַעֲנוּ וַיִּשְׁמְעוּ חוּסָה יְיָ תְּמִיד יִגְדֵּל יְיָ יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם הַתַּשְׁלֵחַ
בְּדָקִים לֶקְחִי וְסִימָנֶיךָ יַעֲרֹף כְּמִטֶּר וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ וְתֹאמְרִי זֶךְ וְחַד וְלִקְחִי חֵד בַּתּוֹרָה וְחַד בְּנֵי אִיִּם וְחַד בְּבִתּוּבִים:

צוה
שמו
כותב
ה' הכל
בראש
צ' הדף
כתב תם
כ
כ
פ
תשח

1
 ins
 A
 C
 120° 4

ב ג
ו ח
ז ט

٦
١٥٧

5
6

٦ ٦

ה' תל"ב
ר"ב

כ"ה
מנחם
כ"ה

٢٠

13745

כנשר ד רפי וסימ יעיר קנו יעופו יעוף השמים יטוש עלי אכל ^ס קט ג וסימנה כנשר יעיר ישים במדום ופי ירים קנו:
חלב ג בליט וסימנה חמאת בקר מלכים תינקי ודי חלב עזים חד בתו וחד כנב וחד בלתו יקנאהו ב חד חס וחד מל וסי בזרים
ובפסליהם

△

בְּהַנְחִיל עָלֵינוּ גְזֵימִם
יַעַבְדָּנוּ כְּלֵל עַמִּים
כִּי חָלַק יְהוָה עִמּוֹ
יִמְצֵאֵהוּ בָאָרֶץ מִדְבָּר
יִסְבְּעֵהוּ יִבְזֶנְהוּ
כְּנֹשֶׁל יַעֲרִקֵנוּ עַל גִּזְלוֹ יִרְחֹק
יְהוָה בָּרַד יִנְחֵנוּ
יִרְכְּבֵהוּ עַל בָּמֹתֵי אֶרֶץ
וַיִּנְקֵהוּ דָבַשׁ מִסֵּלַע
חֲמֵאת כָּקָר וְחֵלֶב צֶאֱזָן
בֶּנֶגֶב שֶׁשׁ וְעֵתוּדִים
וְדָם עֲנַב תִּשְׁתֶּה חֲמֵר
שִׁמְנֵת עֵבֶת כִּשְׁיֵת
וַיַּגְבֵּל עֹזר יִשְׁעֵתוֹ
בְּתוֹעֲבֹת יִכְעִיסֵהוּ
אֱלֹהִים לֹא יִרְעוּם
לֹא שְׁעָרוֹם אֲבֹתֵיכֶם

6

3

ॐ

בנין

הוא רץ

בעליה
1 101

1. 1. 1.

on

1. 1.

99
871

17

10

ii

1

מח

1.

7
171

17

41

Is

כח

3

38

५५

1

1

אבת

12

1

ॐ

;

1

20

3

ॐ

٦

91

זעיר

אֶרֶץ יְדִי זָקַף קַמֵּי וְסִימָנָהּ יִרְכְּבֶהָ שְׂאוֹל הִכִּינוּ לִבְנוֹ רִנּוֹ וְאַשֶּׁם חֲטָף וְתִשְׁכַּח נְהִי הִנֵּי עֵז מִשָּׂא בְּחֻצֶם וּכְלֵי אֲתֹנָה
וְסוּף פִּיט כּוֹת צִמּוֹד וְסִימָנָהּ רִגְעֵי אֶרֶץ קֶצֶף אֶרֶץ עֲנוּם רִגְזָה אֶרֶץ — צִמּוֹת ג' וְסִי יִרְכְּבֶהָ אֲזִיתָ עֵנַן נִידֵךְ וְיִרְדֵּךְ אֵילִים ד'
מִלְּבָתוֹ בְּלִיעַ וְסִימָנָהּ רוּחִים מֵאֲתִים קֹחַ אֶת אֹהֶלָן וְשִׁבְעָה אֵילִים קֹדֶם חֲמִישִׁת בְּקֶרֶף אֱלֹהֵי ג' חֶסֶד וְסִי לְשׁוּיִים לֹא וְלִמְלָכֵי מַעֲזִים

५१५

וַיֵּא יְהוָה וַיֵּנֶאֱמַן
וַיֹּאמֶר אֶתִּירָה פְּנִימוֹם
כִּי דֹר תִּהְיֶה הָמָּה
הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא אֵל
וְאֲנִי אֶקְנֵאֵם בְּלֹא עֵם
כִּי אִשׁ קָדְחָהּ בְּאִפִּי
וְתֹאכַל אֶרֶץ וַיְבִלָּהָ
אֶסְפָּה עַל־יְמוֹ רַעוֹת
מִזִּי רָעַב וּלְחָמִי רֶשֶׁף
וְשָׁן בַּחֲמַת אֲשֶׁלְחָבָם
מִחוּץ תִּשְׁכַּלְחָרֵב וּמִחֲדָרִים אֵימָה
אִישׁ שִׁיבָה אֶמְרֵת אֶפְאִיוֹם
לֹאִי כַעַס אוֹיֵב אֲגִיד
פֶּקֶד אֲמַר וַיִּדְּנוּ רָמָה
כִּי־וַי אֲבִד עֲצוֹת הָמָּה
לֹא חֲלָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת
אֵיכָה יִרְדֶּךָ אַחֲרָיִךְ

אמר לו ואלו פן אמרו חרני בך רמז
ויקח חז בל ואלו בלתי ואלו גל:

55
 56
 57
 58
 59

לו. כל וסימנה ישמעאל חיה אן אם אתה יהי כדברך ישטמט יוסף או במדבר הזה לו מתנו לו בולדועט בגיע יש חרב
 לו חכמו ישכילן הוא לכו החיות חפץ יי אבל היום העם שקל על כפי אבשלום חי הקשבת קדשת חיה רעה לו חיש
 לו עמי שמע שקל ישקל לו יי נפשכם שקל אבשלום לא אבל היום הקשבת קדשת לו ח' כת ושמך לו

האגודה

וְשָׁנִים יִנְסוּ וְרִבְכָּה
וַיהוּה הִסְגִּירָם׃
וְאַיֵּכֶנוּ פְּלִילִים׃
וּמִשְׁפַּמַּת עֲמֹרָה
אֲשֶׁכֶּלֶת מִרְדָּת לָמוֹ׃
וְרֹאשׁ פִּתְנִים אֶפְזָרוּ׃
חֲתֻמֹּס בָּאוּ עֲרֹתַי׃
לְעֵת תְּמוּט רִגְלִים
וְחֵשׁ עֲתִידָת לָמוֹ׃
וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם
וְאַפֶּס עֲצוּר וְעֶזְרוֹ׃
עוֹר חֲסִיּוֹבוֹ׃
יִשְׁתּוּ יֵיזֶן נְסִיכָם
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה׃
וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי
מִחֲצֵתִי וְאַנִּי אֶרְפָּא
כִּי אֲשֶׁא אֶל שָׁמַיִם וְיָדִי

१५५

רוש וכתו בלש וסימנה ענבמו ענבי אתן במדבר תחת הנערסן כבוד הלבנון אמה לי עוד היכל ברוש ושרק
וכל לש כת אלה אל שמים לוה אל השמים וסימ תחת עבדך ומלכים ימינו נגערקת אל ואין חלם

יקומו ג' מלכות נסיון יקומו כל העם בנפם אשר ויעזרום י' צורם ג' וסימ' כי לא כע' אם כי ויזכרו כי אלהים וחד וצורם

לבנות
שאלו
א

ל
ול
ל
ל
ל

ל

ל
ל
ל
ל
ל

ל

ל

ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל

ל

ל

אם שנותי ברכי חרבי
אשיב נקם לערי
אשכיר חצי מדם
מדם חלל ושביה
הרענו גוים עמו
ונקם ישיב לעריו

ותאחז במשפט ידי
ולמשנאי אשלים
וחרבי תאכל בשר
מראש פרעות אויבי
כי רם עבדיו יקום
וכפר ארמתו עמו

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם
הוא והושע בן נון ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל
כל ישראל ויאמר אלהים שימו לבבכם לכל הדברים אשר
אנכי מעיד בכם היום אני
את כל דברי התורה
חייכם וברבר הא
עבדים אתהירו ומה לרשתה

וידבר יהוה אל משה ובעצם היום הזה לאמר
הרעב רבים הזה נבו אשר בארץ מואב אשר על פני
ירחו וראה אתא

פליס ג' מלכות חס וסימ' על המשה ואויביו פליס כי הוא חמה וחד עון פליס - א שנות ל ברעות ל
עשית ל רפית ל טמאות ל מאות לירית ל בלתי ל ויבא לדבר אשר הזאת אשר המשטח

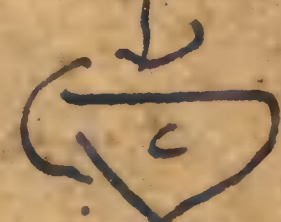
הברכה

וזאתו ריש פיס וסימנה המנחה הישם השלמים תהיה טמאתו עשו להם משמרת משום תורת הנזיר קדש התורה המצודה
הברכה ליהודה התרומה לכם תהיה שנית תעשו לפנים בישראל - הופיעג וסימנה מהר פארץ מציון מכלל אל נקמות: וחזר ונפיע

ומת בחר אשר אתה עליה שמה והאסף אל עמך באשר
מת אחרז אחיך בחר החר ויאסף אל עמיו: על אשר מעלתם
בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מרבר עין על אשר
לא קדש שבתם אותי בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את
הארץ ושמה לא תבוא אלה ארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

נב פיס סימן בלב

אור
עגנו
א
ל
וחס
וחז
בכך
להים
ומת
וחס
ל
ל
בתו

וזאת הברכה אשר ברח משה איש האלהים את בני
ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר
למו הופיע מהר פארץ ואתה מרובבת קדש מימיו אשרת
למו: אף חכב עמים כו: ששיו בירך והם תכו לרגלך
ישא מרביתך: תורה עוה: משה מורשה קהלת יעקב:
ויהי בשרון מלך בהתאסף ראשי עם יחזק שבעי ישראל:

33
ן דגה
ריש
פיס
אש
ות
ק
על
מה
ב
בתו
אשר
נשאת

יחזקאל ואל ימתו יהי מתיו מסנ
וזאת ליהודה ויאמר ש: יהוה קול יהודה
ואו עמו תביאנו ירין רב לו וע: מצריו תהיה:

ב
וכל
יהי
הכל
כות
לו
קמ

וללוי אמר תמך ואוריך לאיש חס: באשר נסיתו במסה

ב
ל
ויש
פ

שה איש האלהים ז דסמ וסימנה וזאת הברכה וגישן בני יהודה תפלה למשה בני יקרו: ויקרא המלך ויעמוד על עמודים
ויקום: טן מלך בת מלה חד וקר תרין וסימנה כך מזה השמות מאשחם מולכם: ומה: בעסן לבימיני חלצא: ו
למנו: לבימיני מנהסורה מקטירה המלוצים: וזרח ג וסימ משער למ בנסך חזק השמש ומה השמש: ו בתו: בנז:

יקומון ה' וסימנה ומשנאין מן יחיו מתוך נבלת עיני חמס ארבעה מלכין וקרניא עשר בתראה יקמון כת ושה מל
יחיים ו וסימ ותצפנהו שלשה ירחים וממנר גרש ירחים במספר ירחים תספר ירחים תמלנה

תריבהו עלמי מריבה והאמר לאביו ולאמו לא ראינו
ואת אחיו לא הפיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך
ובריתך ינערו ויזרו משפט יד לי עקב ותורתך לישראל
יש ימו קטורה באפך וכליל על מזבחך בך יהוה חילו
ופעל ידיו תרעה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן קומון
לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח

עליו חפך עליו כלהים ובין כתפיו שכן

וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים

מטל ומתהום רבנית תחת וממגד תבואת שמש וממגד

גרש ירחים ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם

וממגד ארץ ומלאה ורמון שכן סנה תבואתה לראש

יוסף ולקד קד נזיר אחיו בלור שורו הדור לו וקרני דאב

קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות

אפרים והם אלפי מנשה ולזבולן אמר

שמח זבולן בעאתך ויששכר באחליך עמי

יקראו שם יזבחו זבחי ערב כי יעמי ינקו

ושפני טמוני חור אמר ברוך

בנו י
חם

ל
חם

ל
חם

ל
חם

ל
חם

ל
חם

ל
חם

ל
חם

שכני ו וסימנה ורעון שפני סלע בחגור סלע לבדד יער
ו ושמח מאשת זכור וסימנה שם זבולן וטחן

זן מלך בתי כסוף תיבת וקן וסימנה ברא עיריה סותה דלה מחה ירה ברעה פרעה ונסכה ובגדה בעלה קבה כסותה לחה
גאה וחב' ויחמר יי מלן ו ריש פיס מישם פה זאת המדן שמע את תפלתך לך שג לדרך והתויתו שמע יזרעאל

1
ריש
פיס

ל
ומל
וח
דחיתך
ומל
ג
חם
בלע
ריש
פיס

זן
מל
בת
בת
הי
בסוף
תיבת
וקד
11

ז
וחד
ולח
זע
וחד
ולח
קס

ג
ריש
פיס

יהודה ער הים האחרון ואתה נגב ואתה כפר בקעת
ירחו עיר התמרים עד צער ויאמר יהוה אליו זאת
הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר
לזרעך אתנהה הראיתך בעיניך ושמה לא תעברו
ולמת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה
ויקבר אתו בנל בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע
איש את קברתו ער היום הזה ומשה בן מאה
ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה
ויבכו בני ישראל את משה בערב מואב שלשים יום
ויתמו ימי בכי אבל משה ויהושע בקנון מלא רוח
חכמה פיסמך משה את ידיו עליו וישמענו אליו
בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה ולא
קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים
אל פנים לכלה אתה והמופנים אשר שלחו יהוה
לעשות בארץ מצרים ולכל עבדיו ולכל ארצו
ולכל היר החזקה ולכל המלך הגדול אשר עשה
משה לעיני כל ישראל

מא פיס
סימן גאואל

ומשה ריש פיס וסימנה היה רעה בן שמע ויחמר עשו עליה מל המלחני יקח את האהל בן מאה ועשרים איש האהים בננו
הגדול מל וסימנה אחי יפת והבן וגבול יחמי יעמוד רן עם חכם הנחיה כדבר מה חרי המך ולכל המורה וכלן בתורה

תורת יי תמימה משיבת נפש

סכום הפיסוקים שלספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה סימן אף לף.
ומנין הסודרים חמשה וארבעים סימן מה.
סכום הפיסוקים שלספר ואלה שמות אלף ומאות ותשעה פיסוקים סימן ארנ.
ומנין הסודרים שלשה ושלשים סימן לז.
סכום הפיסוקים שלספר ויקרא שמונה מאות וחמשים ותשעה פיסוקים סימן נכף.
ומנין הסודרים חמשה ועשרים סימן כז.
סכום הפיסוקים שלספר במדבר אלף ומאות ושמונים ושמונה פיסוקים סימן ארפח.
ומנין הסודרים שלשה ושלשים סימן לז.
סכום הפיסוקים שלספר אלה הדברים תשע מאות וחמשים וחמשה פיסוקים סימן הנץ.
ומנין הסודרים אחד ושלשים סימן לא.
נמצא סכום הפיסוקים שלכל התורה חמשת אלפים ושמונה מאות וארבעים וחמשה
סימן להם הף מה.

ומנין הפרשיות שלתורה הגדולות שלשה וחמשים פרשיות נגדה מנין שם אליהוא.
ומנין הסודרים שלכל התורה מאה וחמשים וארבעה סימן קטל נגדה מנין שם קליטה.

ודע כי מן בראשית עד ויבא חמור אלף פיסוקים
ומן ויבא חמור עד כי יד על כסיה אלף פיסוקים
ומן כי יד עד מבשרם לא תאכלו אלף פיסוקים
ומן ומבשרם עד והורד המשכן אלף פיסוקים
ומן והורד עד ועתה ישראל שמע אלף פיסוקים
ומן ועתה ישראל עד לגיע כל ישראל שמונה מאות
ארבעים וחמשה פיסוקים סימן הף ולמעשה יתר

חצי ספר בראשית ועל חרבך תחיה
חצי ספר ואלה שמות להם לא תקלל
חצי ספר תורת כהנים והנני בבשר הזה
חצי ספר במדבר סי והיה האיש אעאצח
חצי ספר אלה הדברים ועשית על פי הדבר

חצי התורה כולה בפסוקים וישט עלן את החשן חצי התורה בתיבות דרש דרש משה.
חצי התורה באותיות וו דברחון

מספר תיבות שלתורה על אמתתם תשי
עיס אלף ושמונה מאות ושלשים וחמשים תיבות
סימן להם

ומספר האותיות שלתורה באמת או
ומנין הפרשיות הפתוחות שלכל התורה כ
הכל שש מאות שש
נה פרשיות

הכל על תיקון הספר שהיה במערים שהגיה
אשר ודקדק בו שנים רבות כמו שהעתיקו

ברוך אדונינו שנתן לנו חכמה ודעת וכל טוב

ודע כי מן בראשית עד ויבא חמור אלף פיסוקים

שלום ברוך יין סוף יום ג' ע"ה

נולד ה'לך הטוב הדימה לנך טוב בסוף יום הטוב
ביום שבת סוף חודש שבחלן יום מנוחה לנך טוב
והנך נפיש'ק טעמו לך יהיה וימנע יום מנוחה לנך טוב
חבוב ונמלא זה הפסוק בפיו כי ילך לנך טוב
לנך טוב ויהיה על שבת וימנע יום מנוחה לנך טוב
כל מה שיש לך יום טוב אבי ששך השלום
יד ית' לנך טוב ויהיה זה הפסוק לנך טוב
כי בימינו יהיה שלום בנך אפי' חמל
ודרך פניו יהיה לנך טוב לנך טוב

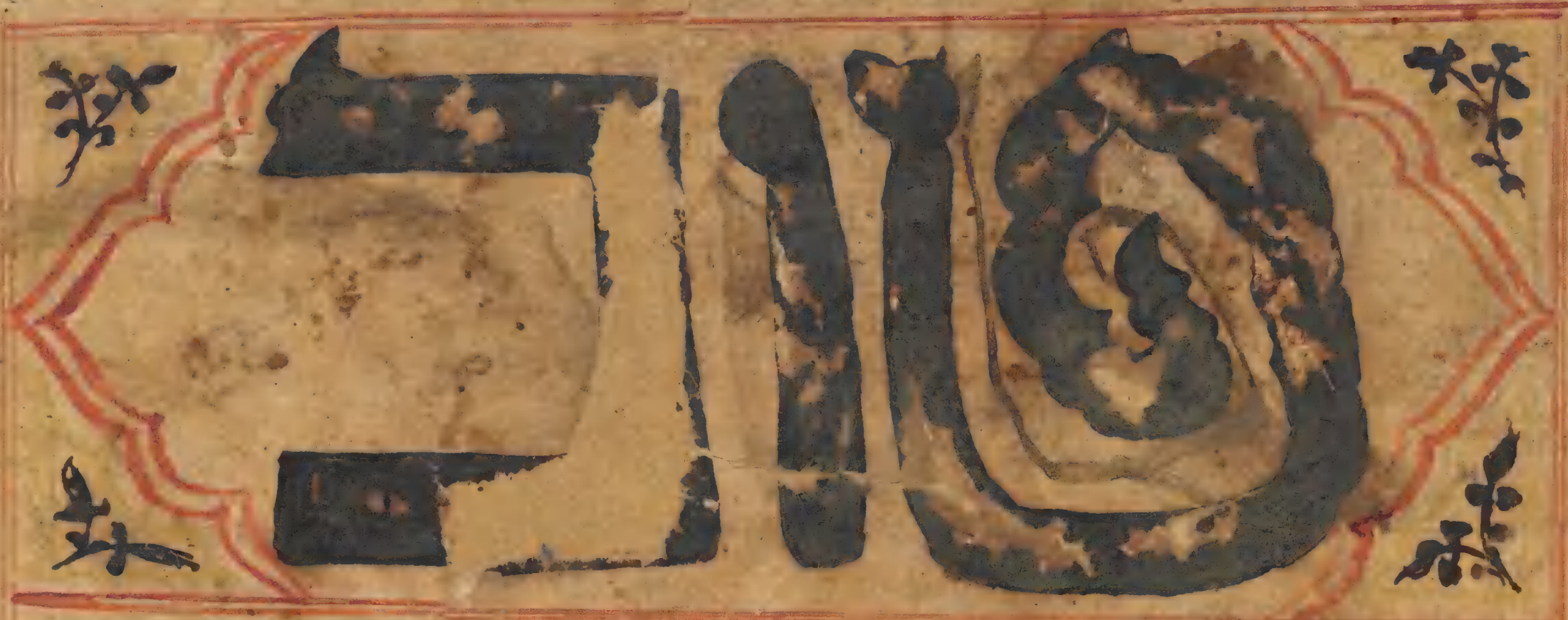
306

1811

1811

1811

1811

עטרת תפארת
תפארת
ימים ביומנות
בשמאלה
עשר
וכבוד
דרכים
דרכי
נעם

סלסלה ותוספת
תכבוד
תחזקת
תדע
ללש
צונו
דל

נאמר עליו בזה שם
הוא שם של ששה חסידים
שבהם אברהם

ברכה שאומרים קודם ההפטרה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורעים
בדבריהם הנאמרים באמת ברוך אתה יי הבורח בתורה במשה
עבדו ובישראל עמו ונביאי האמת והצדק

וכשיקיים ההפטרה יאמר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מור כל העולמים בכל הדורות הא
הנאמן האומר והעושה המצבי והמקיים אשר כל דבריו אמר
ועדך

עזיק

בכל

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים בדריך ודבר אחד מדברייך אחד לא
ישוב דיקם כי א מלך נאמן ורחמן אתה ברוך אתה יי האל הנאמן
בכל דבריו

רחם על ציון כי היא בית היינו ולעלובת נפש תושבי תנחום נקם
בזמנינו ברוך אתה יי משמחה ציון בבניה

ותבנה מדרה ברוך

שמחינו יי אלהינו בליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד בן ישי
משיחך על כסאו לא ישב זר ולא ינהל אחרים עוד ארץ
בבית כי בשם קדשך נשבעת לו שלא תכבה נור לעולם ועד ברוך אתה
יי נגן דוד

במדרה יבא ויגל
ליינו על

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועליוס המנוח השביעי הזה
שנכתב לנו יי אלהינו לקדושה ולמנוחה לפבור ולתבארת
הכל יי אלהינו אנו מווייב לך ומבאים אותך יתברך שמך בפה כל ד
תמיד לעולם ועד ברוך אתה יי מקדש השבת

בדרכי כתי

ועליוס השבת הזה

והיא מתקין אצלנו הגר וחתם שמו בה בן רשע

לשלוש רגלים

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה יוֹם טוֹב

יום חג השבועות
הזה
יום חג הסוכות הזה
יום שמיני חג
העצרת הזה

מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה יוֹב חָג הַמַּצּוֹת הַזֶּה
שְׁנַת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדוּשָׁה וּלְמִנוּחַ לִשְׁשׁוֹן
וּלְשִׂמְחָה לִכְבוֹד וּלְתַפְאֲרַת עַל הַכֹּהֵן
אֱלֹהֵינוּ אֲנֹכִים מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יְתִבְרַךְ
שִׁמְךָ בְּכָה כָּל הַיּוֹם תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים

לראש השנה

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה יוֹם טוֹב מִקְרָא
קָדֵשׁ הַזֶּה יוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה שְׁנַת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדוּשָׁה וּלְמִנוּחַ
לִכְבוֹד וּלְתַפְאֲרַת עַל הַכֹּהֵן אֱלֹהֵינוּ אֲנֹכִים מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ
יְתִבְרַךְ שִׁמְךָ בְּכָה כָּל הַיּוֹם תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְיִבְרַךְ מַלְכֵנוּ אֱמֶת וְקָיָה
לְעַד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים

ליום הכפורים

יום מקרא קדש

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים
וְהַזֶּה שְׁנַת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדוּשָׁה וּלְמִנוּחַ לִמְחִילָה וּלְטוֹלִי חַרָּה
וּלְכַפֵּרָה לִכְבוֹד וּלְתַפְאֲרַת עַל הַכֹּהֵן אֱלֹהֵינוּ אֲנֹכִים מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יְתִבְרַךְ שִׁמְךָ בְּכָה כָּל הַיּוֹם תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְיִבְרַךְ
מַלְכֵנוּ אֱמֶת וְקָיָה לְעַד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ כִּי הוּא יוֹסֵף
לְעוֹנֵתֵנוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְכִי אֵין מִתְּנוּחַ כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה
מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים

בשם האל הגדול הגבור והנורא
אתחיל לכתוב הענינות שמפטירין בהן לכל התורה

דבראשית

בישעיה סי' מב

הן עבדך אתמך בו בחירי רינתה נפשי נתתי רוחי
עליו משפט לגוים וזעיא לא יזעק ולא ישא ולא
ישמיע בחוץ קולו קנה רצון לא ישבור ופשתה
כה לא יכבנה לאמת וזעיא משפט לא יכהה ולא
ירוש עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים יחלו
כה אמר האל יהוה בורא השמים
ונותיהם רקע הארץ וזעיאיה נתן נשמה לעם
עליה ורוח להלכים בה אני יהוה קראתיך בעדק ואחזק
בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים לפקח
עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישיבי
חשך אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן
ותהלתי לפסילים הראשנות הנה באו וחר שות
אני מגיד בטרם תעמחנה אשמיע אתכם

לאור : קמ וסימנה ויקרא אלהים לאור והולכת עורים : צדיקים נקוה לאור זעף : אשא

שירו ליהוה שיר חדש תהלתי מקעה הארץ
יורדי היסומלאו אים וישפיהם : ישאו מדבר ועריו
חצרים תשב קר ילנו ישבי סלע מראש הרים ינוחו
ישמו ליהוה כבוד ותהלתי באים יגידו : יהוה כגבור
ינא באיש מלחמות יער קנאה ירע אף יצליח על
איביו יתגבר :

אחריש את אפק ביולדה אפעה אשם ואשאף יחרי
אחריב הרים וגבעות וכרעשבם אוביש ושמתי
נהרות לאים ואגמים אוביש : והולכתי עורים בדרך לא
ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור
ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתם
דאלה תולדת נח

בישעיה

רני עקרה לא ילדה פנה רנה ונהלו לא חלה כי
רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה : הרחיב
מקום אהלך וריעות משכנותיך יטו אל תחשכי
האליכלי מיתריך ויתדיתך חזקי : כימין ושמאל

מגלה עמוקות לאור יקום רוצח : לאיים ב כעל גמולות : עשיתם זכות והולכת עורים כי נחמתי

ל
וש
קל
וישביון

ל

ל

ל

ל

ל
כח
כ

ל

ל

ל

ל

הטוב וסימנה מנ אדח אדנכם אדנכם — למורי ב וסימנה ודב שלום תוכלו להיטיב

רחמי מעשך כלא תיראי ומחמה כי לא תקרב אליך
הן גור יגור אפס מאותי מיגר אתך עליך יפול הן אנכי
בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו
ואנכי בראתי משחית לחבל כלכלי יוצר עליך לא
יעלה וכללשון תקום אתך למשפט תרשיעו זאת
נחלת עבדי יהוה ויעדקתם מאתי נאם יהוה
הוי כל צמאלכו למים ואשר אין לו כסף לכו
שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין
וחלב למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא
לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו טוב ותתענגו
בדשן נפשכם הטו אדנכם ולכו אלי שמעו ותחי
נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים
דלף לף

בישעיה

ואלמי תדמיוע ואשוה יאמר קדוש שאומרום
עיניכם וראומי ברא אלה המוציא במספר צבאם
לכלם בשם יקרא מרב אוניס ואמיץ כח איש לא

ואלמי ד וסימנה יעלה מעלינו תדמיון אל מי תדמיוע ואל מי מקדושים תפנה

ותוצר רפי וסימנה בא אמתך למה תאמר ותדבר ולא תאלם העיר ה וסימנה מי העיר ממזרח ק

נעדרה למה תאמר יעקב ותדבר
ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבור
הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא
קצות הארץ לא ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו
נתן ליעקב כח ולאין אונים ענמה ירבה ויעפו נערים
ויגעו ובחורים כשור יכשלו וקווי יהוה יחליפו כח
יעלו אבר נשרים ילועו ולא יגעו ילכו ולא יעפו
החרישו אלי אים ולאמים יחליפו
כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרה מי העיר
ממזרח ערך יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים
ירד יתן כעפר חרבנו כמש נדף קשתו ירדכם יעבור
שלום ארח ברגליו לא יבא מיפעל ועשה קרא
הדרות מראש אע יהוה ראשון ואת אחרנים אנ
הוא ראו אים ויראו קצות הארץ יחרדו קרב
ויאתיו איש אתדעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק
ויחזק חרש את ענף מחליק פטיש את הולם פעם
אמר ללבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט

ג
רפי

ל

ב
חר
מל
וחר
חס
וקווי

טו ה

ל
מל

ג

ל

ה
וכל
דסמ
לאדכ
כוו

לאמר כחות

הכרז החיים ובשנת אחת וחבר ויקומו ראשי האב ויחזק ה וסימנה חרש חרש עזר המעצות המלוא וכלרספ

ואתה ישראל עבדי יעקב אשר
בחרתיך זרע אברהם אהבי אשר החזקתך מקצות
הארץ ומאניליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה
בחרתיך ולא מאסתך אל תירא כי עמך אני אל
תשתע בי אני אלהיך אמציתך אף עזרתך את
תמכתך בימין עדיך והן יבשו ויכלמו כל הנחריים בך
יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך כי
אני יהוה אלהיך מחזיק ימיןך האמר לך אל תירא
אני עזרתך אל תירא אל תולעת
יעקב מתי ישראל אני עזרתך נאם יהוה וגאלך
קרנך ישראל הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל
פיות תרנש הרים ותדק וגבעות כמין חשים תזרם
ורוח תשאם וסערה תפיץ אתם ואתה אל ביהוה
בקרנך ישראל תתהלל העניים
והאביונים מבקשים לם ואין לשונם בעצמם
נשתה אני יהוה אעני אלהי ישראל לא אעזבם

ויהי כמלאה ג' וסימנה הכלים שבעים שנה ימי המצור והמלא ל' תסיעי ל'

דוירא אליו יי' ל'

במלכים ל'

ואשה אחת מנשי בני הנביאים עעקה אלא אישע
לאמר עבדך אישימת ואתה ידעת כי עבדך היה
ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו
לעבדים ויאמר אליה אישע מה אעשה לך הגדי
לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית
כי אם אסוף שמן ויאמר לני שאל לך כלים מז
החין מאת כל שכנך כלים רקים אלת מעיטיו ונבאת
וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויעקת על כל הכלים
האלה והמלא תסיעי ותלך מאתו ותסגר הדלת
בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא מיעקת
ויהי כמלאה הכלים ותאמר אל בנה הנישה אלי עוד
כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמר השמן ותבא
ותגד לאיש האלהים ויאמר לכל מכרי את השמן
ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותך
ויהי היום ויעבד אישע אל שונם ושסאשה

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ל'

ה

ג
ח

ה
פיסוק
אית
בהון
תדין
שמה
שמה

ב
סוף
פיסוק
ח
ח
וח
מל
את
ל

כל
מל

גְּדוּלָהּ וּתְחַזְקוּן לֹאכְלֵל לֶחֶם וַיְהִי מִדֵּי עֲבָדוֹ יִסֹּר שְׁמָהּ
לֹאכְלֵל לֶחֶם וַתֹּאמֶר אֶל אִשָּׁה הִנֵּה נָא יִדְעָתִי כִּי אִישׁ
אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עָבַר עָלֵינוּ תְּמִיד נַעֲשֶׂה נָא עֲלֵינוּ
קִיר קִטְנָה וְנִשְׁמָה לֹא שֵׁם מִטָּה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶף וּמִנֹּרָה
וְהִיא בְּכָאוֹ אֵלֵינוּ יִסֹּר שְׁמָהּ וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שְׁמָהּ וַיִּסֹּר
אֶל הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב שְׁמָהּ וַיֹּאמֶר אֶל גִּחְזִי נִעְדוּן קְרָא
לְשׁוֹנֵמִית הַזֹּאת וְיִקְרָא לָהּ וְתַעֲמֵד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ
אֲמַרְנָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חֲרָתָא לֵינוּ אֶת כִּלְחָרְרָה הַזֹּאת
מָה לַעֲשׂוֹת לָךְ הִישׁ לְדָבָר לָךְ אֱלֹהֵי מֶלֶךְ אֱלֹהֵי שָׁמַיִם
הַיָּבֵא וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנִי יֹשֶׁבֶת וַיֹּאמֶר וּמָה
לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גִּחְזִי אֶכְלֵל בֶּן אִיזָלָה וְאִשָּׁה זָקָן
וַיֹּאמֶר קְרָא לָהּ וְיִקְרָא לָהּ וְתַעֲמֵד בַּפֶּתַח וַיֹּאמֶר לְמוֹעֵד
הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲתִי חֲכָקָת בֶּן וַתֹּאמֶר אֶל אֲדָנִי אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֵלֶיךָ בְּשִׁפְחָתְךָ וְתִהְיֶה הָאִשָּׁה וְתִלָּךְ בֶּן
לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר דָּבַר אֵלֶיהָ אֱלֹהֵי שָׁמַיִם וַיִּגְדַּל
הֵילֵךְ וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא אֶל אֲבִיו אֱלֹהֵי קִצְרִים וַיֹּאמֶר אֶל
אֲבִיו רֵאשִׁי רֵאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל הַנְּעֵר שְׂאֵהוּ אֶל אִמּוֹ

וַיִּשְׁאַהֲבוּ וַיָּבִיאוּ אֹהֶל אֱלֹהֵימוֹ וַיֵּשְׁבּוּ עַל בְּרִכְיָה עַד הָעֶהָרִים
וַיָּמָתוּ וַתֵּלַעַל וַתִּשְׁכַּחְהוּ עַל מַטְטַת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּסְגְּרָה
בַּעֲדָם וַתַּעֲמֶה וַתִּקְרָא אֶל אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שְׁלַחָה נָא לִי
אֶחָד מִן הַנְּעָרִים וְאַחַת הָאֲתָנוֹת וְאַרְוִיעָה עַד אִישׁ
הָאֱלֹהִים וְאֶשׁוּבָה וַיֹּאמֶר מְדוּעַ אֲנִי הֹלֶכֶת אֵלַי הַיּוֹם
לֹא חֶדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת וַתֹּאמֶר שְׁלוֹם וַתַּחַבֵּשׁ אֶתֹנָן
וַתֹּאמֶר אֶל־נַעֲרָה נְהַג וְלֹךְ אַל־תַּעֲצֹר לִי לְרַכֵּב כִּי אִם
אֲמַרְתִּי לָךְ וַתִּלְכִּי וַתָּבֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲלֹהֵי הַנְּדָמָה
וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲתָהּ מִנְּגִיד וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיחָזִי
נַעֲרוֹ הִנֵּה הִשּׁוּנָמִית הַלֵּז עֲתָהּ רוּסָנָא לְקַרְאָתָהּ וַאֲמַר
לָהּ הַשְׁלוֹם לָךְ הַשְׁלוֹם לְאִישְׁךָ הַשְׁלוֹם לִילָךְ וַתֹּאמֶר
שְׁלוֹם וַתָּבֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲלֹהֵי הַנְּדָמָה וַתַּחֲזֹק בְּרַגְלָיו
וַיִּגְשֵׁהוּ גִיחָזִי לְהַרְפֶּה וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הִרְפָּה לָהּ כִּי
נִפְשָׁהּ מְרַהֵלָה וַיְהוּהָה עֲלִים מִמֶּנּוּ וְלֹא הִגִּיר לִי וַתֹּאמֶר
הַשְׁאַלְתִּי בֶן־מֵאֵת אֲדָנִי הֲלֹא אֲמַרְתִּי לֹא תִשְׁלַח אֲתִי
וַיֹּאמֶר לְגִיחָזִי חֲגֹר מִתְנַפֵּךְ וְקַח מִשְׁעָנִיתִי בִידְךָ וְלֹךְ כִּי
תִמְצָא אִישׁ לֹא תִכְרַכְנוּ וְכִי־יִכְרַכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ

כל
סוף
פיס
ואת
וימא
ל

את
הלכת
ל

ה

כולה
מל
בר
מן
חס

ז
הרפה
ממני

ז

ז

ז

וכי יברכך ל' וכי ישמענו ל' וכי יאמרו ל' וכי ישאלך ל' וכי ימכר ל' וכי ירבה ל' וכי יעשה ל'

ושמרת משענתי על פני הנער: ותאמר אם הנער חר-
יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקס וילך אחריה: וגחזי
עבד לפניהם וישם את המושענת על פני הנער ואין
קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ
הנער: ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב
על מטתו: ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל
יהוה: ויעל וישכב על הילך וישם פיו על פיו ועינו על
עינו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחס בשר הילך: וישב
וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזוהר
הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו
ויקרא אל גחזי ויאמר קרא לשנמית הזאת
ויקראה ותבא אליו ויאמר שאיבנך: ותבא ותפל על
רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותעא:

דויהיו חיי שרה

תחלת מלכים

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בגדים ולא יחס לו:
ויאמרו לו עבדיו בקשו לאדני המלך נערה בתולה

בא בימים ד' וסימנהו ואברהם זקן בא בימים ויהושע והושע והמלך דוד זקן בא בימים:

ח

כפיו
ל'
ומל

ח

ד
דוש
פס

וחסג כחם וסימנה וילקטו אתו בבקר בבקר ושכבה בחיקך וחם לאדני ישכבו שנים

ועמדה לפני המלך ותהילן סכנת ושכבה בחיקך וחם
לאדני המלך ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל
וימצאו את אבישג השונמית ויצאו אתה למלך והנערה
יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא
ידעה ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אנני אמלך ויעש
לורכב ופרשים וחמשים איש רעים לפניו ולא עמדו
אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב לא
מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום ויהיו רבין עם יואב
בן נרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה ויצדוק
הכהן וכלהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגברים
אשר לדוד לא היו עם אדניהו ויזבח אדניהו יצאן ובקר
ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את
כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך ואת
נתן הנביא וכלהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא
קרא ויאמר נתן אל בית שבע אם שלמה לאמר הלוא
שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדניו דוד לא ידע
ועתה לכי איצרך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש

ל
ו
עמדה

ל

ל

ח
בליע

ל

ח
בליע

ל

מל

ז
מל
במלכיס

ל

וְבָאֵי בְטַעַם וְסִימָנָהּ שֶׁכִּי עָמַד לִי וְבָאֵי אֶל הַמֶּלֶךְ בַּחֲשֶׁךְ עוֹדֵי צָמוֹן וְבָאֵי —

בֶּנֶךְ שְׁלֹמֹה לְכִי וְבָאֵי אֶל הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הֲלֹא
אֵתָּה אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאִמְתְּךָ לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בֶּנֶךְ
יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסֵּאִי וּמִדָּוִד מֶלֶךְ אֲדֹנֵי הַיָּמִים
עוֹדֵךְ מִדְּבָרֶיךָ שֵׁם עַם הַמֶּלֶךְ וְאֵל אֲבוֹת אַחֲרֶיךָ וּמִלֵּאחֲתֵי
אֶת דְּבָרֶיךָ וְתָבֵא בֵּית שֹׁבַע אֶל הַמֶּלֶךְ הַחֲדָדָה וְהַמֶּלֶךְ זִמְן
מֵאֵד וְאֵבִי שֶׁגַּה שְׁוֹנֵמִית מִשְׁרָת אֶת הַמֶּלֶךְ וְתִקַּד בֵּית
שֹׁבַע וְתִשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִדָּוִד וְתֹאמַר לוֹ
אֲדֹנֵי אֵתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לְאִמְתְּךָ כִּי שְׁלֹמֹה
בֶּנֶךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסֵּאִי וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנֵי
מֶלֶךְ וְעַתָּה אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדַעְתָּ וְיִזְבַּח שׂוֹר וּמִרְיָא
וְיֵצֵא לְרֹכַב וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאִבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיֹאָכָב
שֶׁר הָעֶבֶא וּלְשְׁלֹמֹה עֶבֶדְךָ לֹא קָרָא וְאֵתָּה אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ
עֵינֶי כָּל־יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לַיהוָה מִי יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא
אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו וְהָיָה כִּשְׁכֵּב אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ עַם אֲבֹתָיו
וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים וְהִנֵּה עוֹדֶנָּה מִדְּבָרֶיךָ עִם
הַמֶּלֶךְ וְנִתְּן הַנְּבִיא בָּא וַיִּגִּדְּנוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נִתְּן הַנְּבִיא
וַיָּבֵא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ עַל־אִפְּיוֹ אֶרְעֵה

מִשְׁרָת לִי מִשְׁרָת לִי הִמָּרֵת לִי וּמִגִּדֵת לִי וּשְׁכֻרֵת לִי כִשְׁכֵּב לִי —

בְּטַעַם

לִי וְלִי
וְלִי

כל
קל
חם
בי
מן
חם
מל
חם
והו
מל

ה
ויע
פוס
בספ
מלז

נחיה ה' וסימנה מאת מעלו וחזר ונחה שבר האדם תאנה והיום יום ואשלחה

ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך
אחרי והוא ישב על כסאי וכי ירד היום ויזבח שור
ומריאזעאל לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי העבא
ולאביתר הכהן והגם אנשים ושתים לפענו ויאמרו יחי
המלך אדניהו ולי אב עבדך ולעבדך הכהן ולבניהו
בן הוידע ולשלמה עבדך לא קרא אם מאת אדני
המלך נהיה הדבר הזה ולא הורעת את עבדיך מי ישב
על כסא אדני המלך אחרי

דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמוד
לפני המלך וישבע המלך ויאמר חיה הוה אשר פדה
את נפשי מכרמרה כי באשר נשבעתי לך ביהוה אלהי
ישראל לא אמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על
כסאי תחת כי כן אעשה היום הזה ותקד בת שבע אפים
ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעולם
וגם שבע שלמה עבד המלך

דאלה תולדת יעחק

בתרי עשר יחולת מלכי ס' ה'

משא דבר הוה אלי אשר אל ביד מלאכי יאהבת אתכם

במה ה' קל וסימנה אדני אושיע היתה אפתנו מקדם אהבתנו הונעתם וברכו יי' ה'

ומריא

מחלפ

ה'

ב'

חד

חג

וחד

מל

עבדך

ז'

כל

חט

צמ

יח

מל

ב' ה'

חט

בין

ו זוגין חר כח יור וחר כח חי וסימנוד כל לכה בס לואי פני המלך ודומה קשת נושקי דומי קשת

אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אהב עשולי עקב
 נאסיהו ואהב את עקב ואת עשו שנאתי ואשים
 את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר: כיתאמר
 אדום רששנו ונשוב ונגנה חרבות כה אמר יהוה עבאזת
 המה יבנו ואני אהרום וקראו להם גבול רשעה והעם
 אשר זעם יהוה ער עורלם ועיניכם תראינה ואתם
 תאמרו גבול יהוה מעל לגבול ישראל: בן יכבד אב
 ועבד אדניו ואסאב אני איה כבולי ואסאדונים אני
 איה מוראי אמר יהוה עבאזת לכם הנחנים בוזי שמי
 ואמרתם במה בזינו את שמך: מגישים על מזבח לחם
 מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרלם שלחן יהוה
 נבזה הוא וכי תגשון עור לזבח אין רע ופיתגשו פסח
 וחולה אינרע הקריבהו נא לפחתך הירעך אנה ישא
 פניך אמר יהוה עבאזת: ועתה חלוצא פניאל ויחננו
 מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה
 עבאזת: מי גסבכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי
 חנם אילי חפץ בכם אמר יהוה עבאזת ומנחה לא

ה
 ל
 כל
 מל
 כח
 ה
 חס
 כל
 ל
 חרבה
 קמץ
 וכל
 לט
 סוף
 כחח

י
 זוג
 מחלם
 חר
 יור
 וחר
 הי

ז
 ח

מגש ל מקטר ל משכב ל מעהב ל מרדף ל עמל ל וז נאכל ל

אֶרְצָה מִיָּדְכֶם כִּי מִמְזִרְח־שָׁמַיִשׁ וְעַד־מְצֻאוֹ גְּדֹלָה
 שְׁמִי בְּגוֹיִם וּבְכָל־מְקוֹם מְקַטֵּר מִגֶּשׁ לְשָׁמַיִ וּמִנְחָה
 טְהוֹרָה כִּי־גְדֹלָה שְׁמִי בְּגוֹיִם אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת וְאַתֶּם
 מַחְלִלִים אֹתוֹ בְּאִמְרֹתֵיכֶם שֶׁלֹּחַן יְהוָה מִגֶּאֱלָה הוּא וְנִצְּבוֹ
 נִצְּזָה אֲבָלוֹ וְאַמְרֹתֵיכֶם הֵנָּה מִתְּלָאָה וְהַפְחַתֶּם אֹתוֹ אָמַר
 יְהוָה עֲבָאוֹת וְהִבֵּאתֶם גְּדֹלָה וְאֶת־הַפֶּסֶחַ וְאֶת־הַחוֹלָה
 וְהִבֵּאתֶם אֶת־הַמִּנְחָה הָאֶרְצָה אֹתָהּ מִיָּדְכֶם אָמַר יְהוָה
 וְאַרְוֵר נֹכְחִי וְיִשׁ בְּעֶרְוֹ זָכָר וְנִדְּרֵי וְזִבְחֵי מִשְׁחַת לֹא־נִי
 כִּי־מֶלֶךְ גְּדֹלָה אֲנִי אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת וְשָׁמַיִ נֹרָא בְּגוֹיִם
 וְעַתָּה אֲלִיכֶם הַמַּעֲוָה הַזֹּאת הַכֹּהֲנִים אֲסִלֵּאתֶם מֵעוֹ
 וְאַסִּלֵּאתֶם מִשִּׁמּוֹ עַל־לֵב לִתְּכָבוֹד לְשָׁמַיִ אָמַר יְהוָה
 עֲבָאוֹת וְשִׁלַּחְתִּי בְכֶם אֶת־הַמַּאֲלָה וְאַרְוֵתִי אֶת־בְּרִכּוֹתֵיכֶם
 וְגַם אֲרֻתֶיהָ כִּי אֵינְכֶם שָׁמַיִם עַל־לֵב הַנִּלְבֵּי גֵעֵר לְכֶם אֶת־
 הַזֶּרַע וְזִירִיתִי פָּרֵשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם וְנִשְׂא
 אֶתְכֶם אֲלֵיוֹ וְיִדְעֻתֶם כִּי שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת־הַמַּעֲוָה
 הַזֹּאת לְהִיּוֹת בְּרִיתִי אִתְּלֹי אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת וְבְרִיתִי
 הִיְתָה אִתְּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְאַתֶּנָּם לֹו מוֹרָא וְיִירָאֵנִי

ל

ל

ל

ל
כת
ל

ל

ל

ל

וּנְבוֹ ל בקריבו ל בקריבו ל גער ל גער ל

הפטרות תולדות

שחתם ל' ושחתם ל' אשמים ל' ואשמים ל' הקריבה ל' והקריבה ל' 5

ט

ב

כז
גליע

ה

ל'
וחי
ושחתם
לכל
העם

וממני שמי נחת הוא תורת אמת היתה בפיהו ועולה
לא נמצא בשפתיו בשלום ובמי שור הלה אתי ורבים
השיב מעון כי שפתי כהן ישמרודעת ותורה יבקשו
מפיהו כי מלאך יהוה עבאות הוא ואתם סרתם מן
הדרך השלמים רבים בתורה שחתם ברית הלוני אמר
יהוה עבאות וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל
העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאים פעם
בתורה הלא אב אחד לכלנו הלא
אל אחד בראנו מדוע נבגר איש באחיו לחלל בקיית
אבותינו בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל
בת אל נכר יכלת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה
מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה עבאות
וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה
בכי ואנקה מאין עוד פנות אלה מנחה ולקחת כעון
מידכם ואמרתם עלמה על פני וההעיד בינך וביני
אשת נעוריד אשר אתה בגדה בזה והיא חכרתך

ט
ל'
וחי
ולאיש

ז

ל'

ולקחת ז' וסימנה יברוחי דיוסף לבושין בדיה ולקחת יעון מידכם וחד ולקחת בידיך

הפטרת תולדות

הוֹנֵעֶתָם לְ הַמֵּתָם לְ הַחַיִּים לְ פִשְׁטוּתָם לְ מַלְאָכָם לְ אֲנַלְמָתָם לְ

וְאִשְׁתְּ בְרִיתְךָ וְלֹא אַחֶר עָשָׂה וְשֹׁאֵר רוּחַ לֹו וּמִרְיָ
הָאֶחָד מִבְּקֵשׁ זֶרַע אֱלֹהִים וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחְכֶם וּבְאִשְׁתְּ
נְעוּרֶיךָ אֶל־בְּגָדֶיךָ כִּי־שֵׁנָא שִׁלַּח אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְכִסֶּה חֶמֶס עַל־לְבוּשׁוֹ אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת וְנִשְׁמַרְתֶּם
בְּרוּחְכֶם וְלֹא תִבְגְּדוּ הוֹנֵעֶתָם יְהוָה

בְּדַבְרֵיכֶם וְאִמְרֵתֶם בְּמֶה הוֹנֵעֵנוּ בְּאִמְרֵיכֶם כֹּל עָשָׂה
רָע טוֹב וּבִעֵינֵי יְהוָה וּבָהֶם הוּא חֹפֵן אוֹ אֵיָה אֱלֹהֵי
הַמִּשְׁפָּט הִנֵּנִי שִׁלַּח מִלֶּאכִי וּפְנֵה דֶרֶךְ לִפְנֵי וּפְתָאם
יָבֹא אֶל־הַיְכָלוֹ הָאֶחָד וְאִשְׁרֵי אַתֶּם מִבְּקֵשִׁים וּמִלֶּאכֶי
הַבְּרִית אֲשֶׁר־אַתֶּם חֹפְעִים הִנֵּה בָא אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת
וּמִי מְכַלְכֵּל אֶת־זֶם בּוֹאוֹ וּמִי הָעֹמֵד בְּהִרְאוֹתָו כִּי הוּא
כָּאֵשׁ מִצֵּרָה וּבְכִרְיֵת מִכְכָּסִּים וְיִשְׁבַּע מִצֵּרָה וּמִטָּהֵר
כָּסֶף וּטָהֵר אֶת־כֶּנֶּל לֹו וְזָקַק אֶתֶם בְּזִהָב וּכְכֶסֶף וְהָיוּ
לִיהוָה מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּעֶרְקָה וְעֶרְבָה לִיהוָה מִנְחָת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קָדְמִנִיּוֹת

דְּוִי יַעֲקֹב

בְּתֵרֵי מִשְׁרַח בְּהוֹנֵעֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ

שֵׁנָא ה' וְסִימְנָהּ לֹא תַעֲשֶׂה כֵן וְלֹא תִקֵּים לָךְ מִצְוָה כִּי שֵׁנָא אֲנִי שִׁלַּח שֵׁשׁ הֵנָּה שֵׁנָא

ע"י ד' חס וסימנ' כל ימי אני שם שלשה ארבע מת' יומם תעצבנה ויהודה ע"י ד' עס ל היומש

י"ד

ועמי תלואים למשובתי ואל על יקר אהי יחד לא
 ירומם איך אתנך אפרים אמנך ישראל איך אתנך
 באדמה אשימך בעבאים נהפך עליו לבי יחד נכמרו
 נחומי לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים
 כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר
 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כיהוא ישאג ויחרדו בנים
 מים ויחרדו בעפור ממערים וכיזנה מארץ אשור והו שבתים
 על בתיהם נאסיהו סבכני בלחש
 אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה ע"י ד' עס אל
 ועס קדושים נאמן אפרים רעה רוח ורדה קדים כל
 היום כזב ושר ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן
 למערים וכל וריב ליהוה עס יהודה ולפקד על יעקב
 כדרכיו כמעלליו ישיב לו בכטן עקב את אחיו ובאנו
 שרה את אלהים וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן
 לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו ויהוה אלהי
 הניב אות יהוה זכרו ואתה באלהיך תשוב חסד
 ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד כנען בירדו

ב
 חד
 חס
 וחד
 חל
 ודין
 ח"י
 חלמים
 חס
 וחד
 ודין
 חלמים
 כת

ל
 חס

ד

ג

ג
 כת
 ש
 בת
 ליע

א
 צמח
 אל מלאך כמורו

אושבך ישבו אשר דשע חרי מנה בעד : כמדון ג נחומי דחיה אל בנה אל אחיו וישר ג כת ש בתו ליע וס

אחרי ש' וסימנה לך נא אל הצאן וקחה לי משעם וילך ויקח ויצא לאמו ולחנה יתן מנה אחת אפים כי

חלל
יהודה
קיש
...
אשר
אחד

ג
מל
בליט
י
חס
בק

מאזני מרמה לעשק אהב ויאמר אפרים אך עשרתי
מעאתי און לי כלהיני לי לאימתי אולי עון אשר חטא
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ער אושיבך באדלים
כימי מועד וזכרתי עליהם אים ואנכי חזון הרביתי
וביר הנביאים אמה אסגלער און אך שוא היו בגלגל
שורים זבחוגם מזבחותם כנלים על תלמי שפי ויבחה
יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר
ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר
דוישלח יעקב

בתרי עשר **בצובדיה די א**

חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועיה
שמענו מאת יהוה ועיר בגוים שלח קומו ונקומה
עליה למלחמה הנה קטן נתתך בגוים בזוי אתה
מאד חזון לבך השיאך שכלך בחגויסלע מרום שבתו
אמר בלבן מי יורידני ארץ אסתגביה כנשר ואם
בין מוככים שים קנך משם אורידך נאם יהוה ואם
נעבים באולך אם שודדי לילה איך נדמיתה הלא

ג
ב
פתח
וחי
קמ

4

ל
מל

מכרם ג' וסימנה ואם מימך נשתה על מכרם בכסף צדק ביום מכרם צד חר בתו וחר בן וחר בטר

את מורשיהם ויהיה בית עקב אש ובית יוסף להבה
ובית עשו לקשו ולקוביהם ואכלום ולא יהיה שריד
לביט עשו כי יהיה דבר וירשו הנגב את החר עשו והשפלה
את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון
ובנימן את הגלעד וגלת חחר הזה לכל ישראל
אשר בנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר בספר
ירשו את ערי הנגב ועלו מושיעים בהר ציון
לשפט את החר עשו והיתה ליהודה המלוכה
דושב יעקב

ט
מיח
וכל
יהודה
יוסף
כוח

בתרי עשר בעמק סיני

כה אמר יהוה על ישראל פשע ישראל ועל ארבעה
לא אשיבנו על מכרם בכלם צדק ואביון בעבור
נעלים השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך
ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אלהנערה למען חלל את
שם קדשי ועל בנדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין
ענושים ישתו בית אלהיהם ואנכי השמרתי את האמרי
מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים

ג
חר
בתו
וחר
בנב
וחר
בכת

על ארץ כנען

כגבה וסימנה אשר ארזים דשע כגבה ואולך מל וסימנה קוממיות ארבעים ארבעים

ימלט וסימנה ואמר מנוס ותפש הקשת בבו מי גבר יחיה יחיה כחמודו לא ימלט

ואשמיד פריז ממעל ושרשץ מתחת ואנכי העליתי
אתכם מארץ מצרים ואולף אתכם במדבר ארבעים שנה
לרשת את ארץ האמרי ואקים מבניכם לנבאים ומבחוריהם
לנזרים האף איך זאת בני ישראל נאם יהוה ותשקו את
הנזרים יין ועלה נבאים צויתם לאמר לא תנבאו הנה
אנכי מעיק תחיתכם באשר תעיק העגלה המלאה לה
עמיר ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט
נפשו ותפש הקשת לא יעמד וקל בגליו לא ימלט ורנב
הסוס לא ימלט נפשו ואמין לבו בגבורים ערום ינוס
ביום ההוא נאם יהוה שמועו את הדבר

א
מל
ל
ל
ל
ל
א
וח
וימלט

הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל משפחה
אשר העליתי מארץ מצרים לאמר רק אתכם ידעתי
מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל
עונותיכם הילכו שנים יחדו בלתי אסנו עדו הישאג
אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו מענתו בלתי
אסלכד התפול צפור על פח הארץ ומוקש אין לה
היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד אסיתקע שופר

ג
סמ
כל
קל
חם
צמ
ג
מל
בירמ

ימלט אי נקי רשע את בעליו שקר הסוס לתע וימלט משחיתותם

בבית רפי וסימנה בבית אחרי יאכל כי לא ישבותי בבית וחברו הוי מגיעי בית

בעיר ועם לא יחרדו אסתהיה רעה בעיר ויהיה לא עשה
כי לא יעשה אדני יהיה דבר כי אסגלה סודו אל עבדיו
הנביאים אלה שאגמי לא ירא אדני יהיה דבר מי לא יבא

דויה מקץ

במלכים

ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמוד לפני ארון
ברית יהוה ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה
לכל עבדיו
אז תבאנה שתיים נשים
זנות אל המלך ותעמדנה לפניו ותאמר האשה האחת
כי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחרי ואלי עמה
בבית ויחי ביום השלישי ללדת ותלד גם האשה הזאת
ואנחנו יחדו אינן אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו בבית
וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו ותקם
בבוקר הלילה ותקח את בנה מאלי ואמתו ישנה
ותשכיבה וביקרה ואת בנה המת השכיבה בחיקו
ואקם בבקר להניק את בנה והנה מת ואת בנה אליו בבקר
והנה לא היה ביי אשר ילדתו ותאמר האשה האחרת

ג
קמ

ל

כול
חס
בר
מן
ה
מל

ל

ז
סמ
רפ

ט
בטע
בספ
מלכים

ז

ל
ומל

לֹא כִי בְנֵי הַחַי וּבְנֵי הַמֶּת וְזֹאת אֲמַרְתָּ לֹא כִי בְנֵי הַמֶּת
 וּבְנֵי הַחַי וְתִבְרָנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אֲמַרְתָּ
 זֶה בְנֵי הַחַי וּבְנֵי הַמֶּת וְזֹאת אֲמַרְתָּ לֹא כִי בְנֵי הַמֶּת וּבְנֵי
 הַחַי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קָחוּ לִי חֶרֶב וְיָבֹאוּ וְחַרְבוּ
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת־הַיָּלֶף הַחַי לְשָׁנִים וְתָנוּ
 אֶת־הַחֶזֶק לְאַחַת וְאֶת־הַחֶזֶק לְאַחַת וְתֹאמַר הַאֲשֶׁה אֲשֶׁר
 בְּנֵה הַחַי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמֵיָהּ עַל־בְּנֵיהָ וְתֹאמַר בִּי
 אֲדֹנֵי תַנּוּלָה אֶת־הַיָּלֶף הַחַי וְהַמֶּת אֶל־תִּמְיָתָהּ וְזֹאת
 אֲמַרְתָּ גַם־לִי גַם־לָךְ לֹא יִהְיֶה גִזְרוֹ וַיֵּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תָּנוּ
 לָהּ אוֹתֵהּ יָלֶף הַחַי וְהַמֶּת לֹא תִמְיָתָהּ הִיא אִמּוֹ וַיִּשְׁמְעוּ
 כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שִׁפֹּט הַמֶּלֶךְ וַיֵּלֶךְ אִימָפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִי־חֲכָמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
 וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל

דויגש אליו יהודה

ביחזקאל

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר וְאַתָּה בְּרָאֲרָם קָחֶלֶךְ עֵץ אֲחֹף
 וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוּ וְלִקְחֵם עֵץ אֲחֹף

ז
 זכר
 פתח
 וכל
 חס
 שות
 כוות
 ז
 זכר
 מן
 חס
 ז
 חס
 וכל
 שמואל
 כוות
 זכר
 מן
 חס

ליו

יד מלין כת הי בסוף תיבות וקן וסימ לא יקדח לא שפכה כי נשברה בעת ההיא עלה ערין נעלה

ערים
לא
נשכה

ובתב עליו ליוסף עין אפרים וכל בית ישראל חברו
וקרב אתם אחר אלא אחר לך לעין אחר והיו לאחרים
בירד וזאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלא אתגר
לנו מה אלה לך ודבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנני
אני לקח את עין יוסף אשר ביד אפרים ושפטי ישראל
חברו ועתה אתם עליו את עין יהודה ועשיתם לעין
אחר והיו אחר בירי והיו העמים אשר תכתב עליהם
בירד לעיניהם ודבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנני
אני לקח את בני ישראל מזהגוים אשר הלכו שם
וקבעתי אותם מסביב והבאתי אתם אלא אחר מתם
ועשיתי אתם לגוי אחר בארץ בהרי ישראל ומלך
אחר יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא
יחזו עוד לשתי ממלכות עוד ולא יטמאו עוד
בגלוליהם ובשקומיהם ובכל פשעיהם והו שעתה אתם
מכל מושבותיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו
לי לעם ואני אהיה להם לאלהים וועבדי עוד מלך עליהם
ורועה אחר יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו

ריו
ק

ז
רע
פס
יענו
אתו

ל
ריו
כת
ק
ז
עשיתם

א
וחד
ולקח
נפשות
חכם

זט
יהי
יד
מלין
כת
הי
בסוף
תב
וק
ו

ל
מל
כל
קל
מל
וכל
אור
חם
כח

אמר שלל וז כת ויהי וקד ויהי

עאן אכזת היה עתה יזנה ולא יהיה עוד לשני לאמר שמחה כאן שפכה פני חמרמה עדינה תכלית

משכני וסיל בטמאם את משכני ונתתי משכני בתכסוהיה משכני עליהם

כד

כל
אבותיכם
ויחזקאל
מל
בר
מן
ב
חט

ועשו אותם וישבו על הארץ אשר נתת לי לעבדתי
ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה חמה
וכניהם ובני כניהם עד עולם וידוד עבדי נשיא להם
לעולם וזכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם
ונתתים והרבית אותם ונתת את מקדשי בתוכם
לעולם והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים
וחמה יהיו לי לעם וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש
את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם

דויחי יעקב

במלכים

ב
סל
יש
ל

ויקרבו ימידוד למות ויען את שלמה בנו לאמר אנכי
הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש ושמרתי
את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרךיו לשמור חקתיו
מצותיו ומשפטי ויעדוהו ככתוב בתורת משה למען
תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם
למען יקום יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם
ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם

וישמעו

כל אבותיכם ויחזקאל מל זמכח וסילמח וישבתם בארץ ונחלתם אתה ועדוהו ה ושמרת ויאסון יעמד

לשלם בשלם ח' חס בליט וסימטה ולא יכלן דברו לשלם ויחדיו אנשי וישם דמי מלחמה בשלם ולא תורד שיבתו

וּבְכָל־נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא־יָכִיחַ לָךְ אִישׁ מֵעַל כֶּסֶף יִשְׂרָאֵל
וְגַם אֶתֶּה יִדְעֶת אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לִי יוֹאָב בֶּן־נֶר וְיֹרָ
אֲשֶׁר עָשָׂה לְשֵׁנֵי־שָׂרֵי עֲבָאֹת יִשְׂרָאֵל לֹא־נָרְבָּזָה
וְלַעֲמָשָׂא בֶן־יִתְרֹ וַיְהַרְגֵם וַיִּשְׂם דְּמֵי מִלְחָמָה בְּשָׁלָם
וַיִּתֵּן דְּמֵי מִלְחָמָה בַּחֲגֹרֹתָיו אֲשֶׁר בְּמַתְנָיו וַיַּנְעִלוּ אֲשֶׁר
בְּרַגְלָיו וַיַּעֲשֵׂת כַּחֲמַתְךָ וְלֹא־תֹרַד שִׁיבְתוֹ בְּשָׁלָם
שָׁאֵל וְלִבִּי בְּרָזָלִי הִגְלַעְדִּי תַעֲשֶׂה
חֶסֶד וְהִינֵב אֲכָלִי שֶׁלֶחֶן כִּי־כֵן קָרַבְוּ אֵלַי בְּבִרְחֵי מִפְנֵי
אֲבִשְׁלוֹם אַחִיךָ וְהִנֵּה עֹמֵךְ שָׁמַעִי בִּזְרָא בְּוַהֲיִימִינִי
מִבַּחֲרִים וְהוּא קָלְלֵנִי קָלְלָה נְמַרְעֶת בְּיוֹם לִכְתִּי מַחֲנֵם
וְהוּא־יִרְדֵּךְ לִקְרֹאתִי הִירְדֵן וְאֶשְׁבַּעְלוֹ בִּיהוָה לֵאמֹר
אִם־אֶמִיתְךָ בַּחֲרָב וְיַעֲתֶה אֶל־תִּנְקָהוּכִי אִישׁ חֶכֶם אֶתָּה
וַיִּדְעֶת אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת־שִׁיבְתוֹ בְּדָם
שָׁאוֹל וַיִּשְׁכַּח דָּוִד עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּעִיר דָּוִד
וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבַּע־עֶשֶׂר שָׁנָה
בַּחֲכָדָן מָלַךְ יִשְׁבַּע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ
שָׁנִים וּשְׁלֹמֹה יָשַׁב עַל־כֶּסֶף דָּוִד אֲבִיו וְתִכַּן מִלְכָּתוֹ מֵאֲדָוָה

ו

ג

ב
תקדו
ח
בליט

ח
חס
בליט

ה
מיע
פיע
כספ
מלכ

ז

כל
מל
כר
מן
חד
חס

טו
ז
חס

ויתן חכמה ומיסור לשאול נביאי ישראל הנבאים אל ירושלם והחזים לה חזון שלם ואין שלם בצו

ביחזקאל

٦٠
 ٦١
 ٦٢

ל
ל
מל מל
חם
ל יום
ג יפי
הלדת את
פרעה
ותשלי
אל ל
פני
השרה
ג
ב
חם
וחדד
מל וחדד
ורצה

נ
ח
ח
ח
מ
י
פ

4.

בהררי ל הדי ל באשרי ל הגדרי ל האיעזרי ל הזכרי ל פשווי ל

תחש ואחכשך בשש ואכסך משי ואערך עדי ואתנה
עמידים עליך ורכיך על גרונך ואתן נזם על אפך
ועגילים על אזניך ועטרת תפארת בראשך ותעלי זהב
וכסף ומלבושך ששי ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן
אכלתי ותיפלי במאד מאד ותעלחי למלוכה וינא לך שם
בגוים בפיך כיכליל הוא בהדר אשור שמת עליך נאם

אדני יהוה: דוארא

ביחזקאל

ולא היה עור לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב
מכל סביבותם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה בקרבי את בית

ישראל מזה עמים אשר נפצו כם ונקדשתי בם לעיני
הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב
וישבו עליה לבטח ופנו בתים ונטעו כרמים וישבו
לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם
וידעו כי אני יהוה אלהיהם: בשנה

העשירית בעשרי בשנים עשר לחייה הדר יהוה

ל

ל
ומל

שש

ל
יתיר
ל

ל

ג

בתל

ליט

ח

בתו

וחד

בנב

וחד

בכת

קל

חם

ו

כל

לא

מפיך

לך

ר

חם

כליט

העשירי עשירי בעשירי כלה מל בר מן 4 חס וסימנה בשנה התשיעית וידמיה לשכניה העשירי בשנה

יז

העשירית

בא

אלי

הפליט

אלי לאמר וכן אדם שיש פניו על פרעה מלך מצרים
והנבא עליו ועל מצרים כלה ודבר ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול
הרבץ בתוך יארי אשר אמר לי יארי ואני עשיתני
ונתתי חיים בלחיך והרבצתי דגתי אריך בקשקשתיך
והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגתי יאריך בקשקשתיך
תרבץ ונגט שתיך המדברה אותך ואת כל דגתי יאריך על
פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ
ולעוף השמים נתתיך לאכלה וידעו כל ישרי מצרים
כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל
בתפושם בך בכפר תרוץ ובקעת להם כל בתיך ובה שענם
עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים
לכן
כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך
אדם ובהמה ויהי תה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו
כי אני יהוה יען אמר יארי לי ואני עשיתי לכן הנני
אליך ואלי יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות וחרב
שממה ממגדל סונה ועד גבול כוש לא תעבר בה רגל

חיים
בא
אלי
הפליט

יז

ח

מל
בליט

יז
בפך
יז

יז

מחרבות ל מרובות ל הטובות ל זנובות ל ונתיבות ל פ

אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה
ונתת את ארץ מעלים שממה בתוך ארצות נשמות
ועליה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים
שנה והפצתי את מעלים בגוים וזריתים בארצות

כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ
את מעלים מן העמים אשר נפצו שממה וישבת לי את
שבות מעלים והשבותי אתם ארץ פתרום על ארץ
מכורתם והיו שם ממלכה שפלה מן הממלכות תהיה
שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעטותם לבלתי
רדות בגוים ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכור
עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני יהוה

ויהי בעשרים ושב על שנה בר אשון באחר לחמש
היה דבר יהוה אלי לאמר בן אדם נבוכדראצר מלך בבל
העביר את חילו עבדה גדולה אל עיר כדראש מקרח
וכל ביתו מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מעה על
העבדה אשר עבד עליה
לכן כה אמר
אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ

ולא תשב וסימנה אשר תאדש והיה כעדר לכן ישבו ציים לא תעבר בה דגל אדם

א
ל
כל
נצי
וכת
מל
וכל
אול
חס
בר
מן
ב
ל
אש
קרי
מגורתם
כל
קל
מל
במ
בלט
כל
נצי
וכת
מל
וכל
אול
חס
בר
מן
ד
מל

בָּזָה לֹא אָוֶה לֹא הִשָּׁה לֹא זְכוּרָה לֹא חִכָּה לֹא טוֹבָה לֹא עֲצָה לֹא חֵלֶה לֹא יִלָּה לֹא דוּדָה לֹא

ל
ח
ל
ויש
פס

מִצְרִים וְנָשָׂא הַמֶּלֶךְ וְשָׁלַל שְׁלָלָהּ וּבָזָז בָּזָה וְהִיתָה
שָׁכָר לַחִילוֹ וּפְעֻלָּתוֹ אֲשֶׁר עָבַד בָּהּ נָתַתִּי לוֹ אֶת אֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נֶאֱסָא אֲדָנִי יְהוָה
בְּיוֹם הַהוּא אֶנְמִיחַ קֶרֶן לְבֵית יִשְׂרָאֵל
וְלֹךְ אֵתָן פֶּתַח וְדָפָה בְּתוֹכָם וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
דְּכִי אֲנִי הַנְּבֻדָּה

בִּישְׁעֶיהָ

ל
סמ

מִשָּׂא מִצְרַיִם הִנֵּה יְהוָה רָלַב עַל עַבְדָּךְ וְנֶאֱמָר מִצְרַיִם
וְנֶעְלָו אֵלַי מִצְרַיִם מִפְּנֵי וְלִבָּב מִצְרַיִם יִמָּס בְּקֶרְבִּי
וּסְכַסְכֵּתִי מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְנִלְחַמוּ אִישׁ בְּאָחִיו וְאִישׁ
בְּרֵעֵהוּ עֵיר בְּעֵיר מִמְּלִכָה בְּמִמְלִכָה וְנִבְקָה רוּחַ מִצְרַיִם
בְּקֶרְבִּי וְעַצְתּוֹ אֶבְרֶה וְדָרְשׁוּ אֱלֹהֵי אֱלִילִים וְאֱלֹהֵי אֲטִים
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹת וְאֱלֹהֵי יָד עֵינִים וְסִכְרֵתִי אֶת מִצְרַיִם בְּיָד
אֲדָנִים קִשָּׁה וּמֶלֶךְ עַל יִמְשָׁל בָּם נֶאֱסָא הָאֶרֶץ יְהוָה
עָבְדָּאוֹת וְנִשְׁתַּוּמִּים מֵהֵימָּנָה וְנִהַר יִחְרַב וַיִּבְשׁ יְהוָה אֲנִיחוֹ
נִהְרֹת דָּלָלוֹ וְחִרְבּוֹ יֵאָדָר מִצֹּר קִנְיָ וְסוּף קִמְלוֹ עֲרוֹת
עַל יָאוֹר עַל פִּי יָאוֹר וְכָל מִזְרַע יָאוֹר יִבְשׁ נִדָּף וְאִנְנוּ

ל
מכין
ל

ל

וְנִשְׁתַּוּמִּים מֵהֵימָּנָה וְנִהַר יִחְרַב וַיִּבְשׁ יְהוָה אֲנִיחוֹ

וּסְכַסְכֵּתִי לֹא הִתְעוֹלָלְתִּי לֹא קִשְׁתִּי לֹא מִדַּעַתִּי לֹא יָדַעְתִּי לֹא יָדִיתִי לֹא קִשְׁתִּי לֹא וְסִכְכֵּתִי לֹא וְנִהַר יִחְרַב וַיִּבְשׁ יְהוָה אֲנִיחוֹ

א"ס ב' חר' ריש פ"ס וחר' סוף פ"ס וסימנה א"ס אפוא חכמך שמש זרחה ונוצר

ואנו הדיגים ואכלו כלם שליכי בי אור חכה ופרשי
מכמרת על פנימים אמללו ובשו עבדי פשתים
שריקות וארגים חורי והיו שתתיה מר באים כלעשי
שכר אגמיתפש אך אור לים שרי צען חכמי יעני
פרעה ענה נכערה איך תאמרו אלפרעה בן חכמים
אני בן מלכי קדם אים אפוא חכמך ויגידו נא לך
וידעו מה יעץ יהוה עב אות על מצרים ונאלו שרי
צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה
יהוה מסך בקרבה רוח עושים והתעו את מצרים בכל
מעשהו כהתעו שפור בקיאו ולא היה למצרים
מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה ואגמון
ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרר ופחר
מפני תנופת יד יהוה עב אות אשר הוא מניף עליו
זה יתה ארמת יהודה למצרים לחגא כל אשר יזכור
אתה אליו יפחר מפני עת יהוה עב אות אשר הוא
יועץ עליו
ביום ההוא יהיו חמש
ערים בארץ מצרים מדרות שפת כנען ונשב עות

א
מל
בליע

ל
מל

ה
חם

ב
חר
ריע
פ"ס
וחר
סוף
פ"ס

ל

בשלוש
נקודות

ב

ל
וכת
לך

ל

יזעקו וסימנך כי יזעקו אלך מפני לחצים שם יזעקו ובעת צרתם

יח

347

ל

ז

ואכן משכית

ל

ה

ל וכל

ל

ל

ד

יחזקאל ויחזקאל ויחזקאל

ז

דיט

פיס

בעמללכס

עש

ליהוה עבדות עיר החרס יאמר לאחת
 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים
 ומצבה אצל צולה ליהוה ויהיה לאות ולעד ליהוה
 עבדות בארץ מצרים כי יזעקו אל יהוה מפני
 לחצים וישלח להם מושיע ורפ והעילם ונודע
 יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא
 ועבדו זבח ומנחה ונדנדו ליהוה ושלמו ונגד יהוה
 את מצרים נגוף ורפוא ושלום עד יהוה ונעתר להם
 ורפאם ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים
 אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו
 מצרים את אשור ביום ההוא
 יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה
 בקרב הארץ אשר ברכו יהוה עבדות לאמר ברוך
 עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתו ישראל
 דויה בשלח

בשפטים

ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני

עד ה' וסימנה ושבת עד ה' ונגף ביער לך שובה ישראל נחמשה ודכינו ברוך ו' וסימ ויגש יעקב אליעזק וישיטם עש

פרעות ל פרעות ל נעות ל מלתעות ל במגבעות ל ומגבעות ל כהתעות ל

בני ישראל ואלה יד בני ישראל הלוח וקשה על
יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען

ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר
בפרע פרעות בני ישראל בהתנדב

עם ברכו יהוה שמעו מלכים האזינו

רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר

ליהוה אלהי ישראל יהוה בעאתך

משעיר בעערך משדה אדום ארץ

רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפומים

הרים גזלו מפני יהוה זה סיני מפני

יהוה אלהי ישראל בימי שמגר בן יתבימי

יעל חרלו ארחות והלכי נתיבות

ילכו ארחות עקלקלות חרלו פרזון בישראל

חרלו עד שקמת לדבורה שקמתי

אם בישראל יבחר אלהים חפשיים אז לחם

שערים מגן אמירא אורמח בארבעים

ל
ל
כל
חס
בר
מן
מל
ב
ב
בפיס
ב
בפיס
ל
בטע
ב
ויהי
בארבעים
שנה

וברק ג ותשר דבורה וברק דוד וידן וברק ממדתו יחלך ובעערך ב בעערך משדה אדום כשימון סל

ורצה ויטמנה ורצה עליך חית השדה ורצה העזובה בקרב היא על האדם ורצה משטמה

330

הארץ ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכלון
 אשר בשלל מנבתם זרע קדש מצבתה
 כחלף ילד לנזן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו
 ויקלא שמו פלא יועץ אל גבור אבי ער שר שלום
 לסובה המשרה ולשלום איזקן על כסא דוד ועל
 ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה
 מעתה ועד עולם קנאת יהוה עבאות תעשה זאת
 דואלה המשפטים

ח
רע
ל
פוס
ל

למריצה
ל

בירמיהו י ל

הדבר אשר היה אלי רמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך
 עדיקו ברית את כל העם אשר בירו שלם לקרא להם
 ודרור לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי
 והעברי חפשים לכלתי עבדים ביהודי אחיהו איש
 וישמענו כל השלימים וכל העם אשר באו בברית לשלח
 איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לכלתי עבד
 בם עוד וישמענו וישלחו וישלחו אחרי כן וישלחו את
 העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבשו

ה
בטע
בפד
ירמיה

ל
וח
העבדיה
דג

ל
מל
בע

יתיר
יו

וישלחו ל וישלחו ל וישלחו ל וישלחו ל וישלחו ל

שלחו וְסִימְנֵהּ הָעֲרִים וְאֵת הָעִיר שֶׁל שְׁלֹחוֹ חֲפָשִׁים וַיִּכְבְּשׁוּם שְׁלָלָם

לְעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת וַיְהִי דְבַר יְהוָה
אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר וְכֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲנִכִּי בָרַתִּי בְרִית אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוּא יָצִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֵאמֹר וּמִקֵּץ שִׁבְעַת שָׁנִים תִּשְׁלָחוּ
אִישׁ אֶת־אֲחִיו הָעֶבֶד אֲשֶׁר־יִמְכֹּר לָךְ וְעֶבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
וְשִׁלַּחְתָּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא
הָטוּ אֶת־אָזְנָם וַתִּשְׁכְּחוּ אֹתָם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ אֶת־הַיֹּשֶׁר
בְּעֵינַי לִקְרֹא דָרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ וַתִּכְרְתוּ בְרִית לִפְנֵי בָּתַי
אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו וַתִּשְׁכְּחוּ וַתַּחֲלִילוּ אֶת־שְׁמִי וַתִּשְׁכְּחוּ
אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שְׁפָחוֹתוֹ אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתֶּם חֲפָשִׁים
לְנַפְשָׁם וַתִּכְבְּשׁוּ אֹתָם לֵהָיוֹת לָכֶם לְעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת
לֵבָן כֹּה אָמַר יְהוָה אֹתָם לֹא־שָׁמְעֶתֶם אֵלַי
לִקְרֹא דָרוֹר אִישׁ לְאֲחִיו וְאִישׁ לְרֵעֵהוּ הִנֵּנִי קֹרֵא לָכֶם
דָּרוֹר נְאֻם־יְהוָה אֱלֹהֵי הָעָרֶב אֱלֹהֵי הַבֶּל וְאֱלֹהֵי הָרֶעִב וְנָתַתִּי
אֹתְכֶם לְזִזְעָה לְכָל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים
הָעֲבָדִים אֶת־בָּרִית אֲשֶׁר לֹא־הִקִּימוּ אֶת־דְּבַר־יְהוָה
אֲשֶׁר בָּרַתִּי לִפְנֵי הָעָם אֲשֶׁר בָּרַתִּי לְשָׁנִים וַיַּעֲבְדוּ בֵּין

ג
חט

ב

ל

כה
ו
מנה
קמצ
וש
פוח

ל
בטע
בספר
ירמיה

לזעזע
ל
חט

בְּתָרֵין יְשָׁרֵי הוֹדָה וְשָׁרֵי יְרוּשָׁלַם הַסְרָסִים וְהַכְהֻנִים
 וְכָל־עַם הָאָרֶץ הַעֲבָדִים בֵּין בְּתָרֵי הַעֲגָל וְנִתְּתִי אוֹתָם בִּיד
 אֲבִיהֶם וּבִיד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהִיתָה נִבְלָתָם לִמְאֹכֶל
 לַעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאֶת־עֲרֻקֵּיהֶם מֶלֶךְ־הוֹדָה
 וְאֶת־שָׂרָיו אֶתֵּן בִּיד אֲבִיהֶם וּבִיד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וּבִיד
 חֵיל מֶלֶךְ בְּכָל הָעָלִים מֵעַלֵּיכֶם הַנֶּנֶה מִצִּוָּה נֶאֱמָר יְהוָה
 וְהַשְׁבָּתִים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחֲמוּ עֲלֶיהָ וּלְכַדּוּהָ
 וְשָׂרְפָהּ בָּאֵשׁ וְאֶת־עֲרֵי־הוֹדָה אֶתֵּן שְׂמֵמָה מֵאֵין
 יוֹשֵׁב
 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הִיא אֶל־יִרְמְיָהוּ
 מֵאֵת־יְהוָה בִּילִי יְהוֹנָדָה בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ־הוֹדָה לֵאמֹר
 הֲלוֹךְ אֶל־בֵּית הַרְכָּבִים וּבִרְתָּ אוֹתָם וְהָבֵאתָ אוֹתָם בֵּית־יְהוָה
 אֶל־אֶחָת הַלְשָׁנוֹת וְהִשְׁקִיתָ אוֹתָם יַיִן וְאָקַח אֶת־אֲזֻנֶּיהָ
 בֶּן־יִרְמְיָהוּ בֶן־חֲבֵצְנִיָּה וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת־כָּל־בָּנָיו וְאֶת־כָּל־בֵּית
 הַרְכָּבִים וְאָבָא אֶת־כָּל־בֵּית־יְהוָה אֶל־לְשָׁנוֹת בְּנֵי־חֲנָן בֶּן־
 יְגֹדְלִיָּהוּ אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־אֶתֵּן לְיָדֵיכֶם הַשָּׂרִים אֲשֶׁר
 מִמֶּעַל לְלִשְׁכַּת־מַעֲשֵׂיהֶם בְּשֵׁלֶם שֶׁנֶּר הַסֶּף וְאֶתֵּן לְפָנֶיךָ
 בְּנֵי־בֵית־הַרְכָּבִים גִּבְעִים מְלֵאִים יָדָם וְאָמַר אֱלֹהִים

ב
ח

ו

ו
ואת אחיו

ו

ואת ביתו

ו

ז

ה

בטע

בספר

ירמיה

ו

מל

ז

ז

כל

קד

פת

כמ

ח

קמ

באהלים וסימנה ודרך השכונות ובית לא תבנו ונשב באהל עד אושיבך

שתמין ויאמרו לא נשתהיין כי יונלב בודבב אבינו
עוה עלינו לאמר לא תשתהיין אתם ובניכם עד עולם
ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וזרעם לא תטעו ולא יהיה
לכם כי באהלים תשבנו כלימים למען תחיו ימים רבים
על פני האדמה אשר אתם נדים שם ונשמע בקול
יהונדב בודבב אבינו לכל אשר עונו לבלתי שתותין
כלמינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו וילבלינו בנות בתינו
לשבתנו וזרע וזרע לא יהיה לנו ונשב באהלים
ונשמע ונעש ככל אשר עונו יונדב אבינו ויהי בעלות
נבוכדראצר מלך בבל אלה ארץ ונאמר באו ונבוא
ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב
בירושלם ויהי דברי הוה אליהם
לאמר כה אמר יהוה עבד אלהי ישראל הלך ואמרתי
לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע
אלדברי נא ויהי הוה ואת דברי יהונדב בודבב אשר
עוה את בניו וכל שתותין ולא שתו עד היום הזה
כי שמעו את מות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם

ג
בליט
וכל
שמואל
כוח
גמ
ח

ג
דגש

ג

ג

ג
דגש

ג
האספן

ה
בעולם
בירמ

ג
ג
מל
וחי
חס
המשכן
נאם
הגבר
הקם
עלם

ונשמע ג דגש וסימנה וימוס לבד בקול יהונדב ונשמע ונעש: וג דפי נעשה ונשמע ונח פתגם המלך:

שכונא חס בכות ובכב וסימנה אם תבעיון ואשלח ואריך וגם עמה כאם יי ויער יי ביתו שבא עור צדק יי

332

ודבר ולא שמעתם אלי ואשלח אליכם את כל עבדי
 הנבאים השכם ושלח לאמר שבו לא איש מדרו ודרעו
 והיטיבו מעלליכם ואלתלכו אחרי אלהים אחרים
 לעבדם ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם ולא תתיכם
 ולא הטייתם את אונכם ולא שמעתם אלי כי הקימו בני
 יהונתן בן דכב את מצות אביהם אשר צוה העם הזה
 לא שמעו אלי לכן כה אמר יהוה אלהי
 מצא אות אלהי ישראל הנני מביא אליהו ואל כל שכי
 ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי
 אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו
 ולבית הרבבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה מצא אות
 אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונתן
 אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר
 צוה אתכם לכן כה אמר יהוה מצא אות אלהי ישראל
 לאיכלת איש ליונת בן דכב עמר לפני כל הימים
 דויקחו לי תרומה
 במלכים

ה
 חס
 בכב
 ובכב
 וכל
 אור
 חס
 צמ
 ג
 מל

ב
 בטע
 בספר
 ירמיה

;
 בך
 ;

;
 כל
 וכל
 שמו
 כוונ
 צמ
 ח

אמר ירמיהו

יונתן בן דכב וסימנה אם תבעיון ואשלח ואריך וגם עמה כאם יי ויער יי ביתו שבא עור צדק יי

ויהי בטרם יושב פיס וסימנה המטיר הטיל נתן חכמה שבאת שנות כרך אתה לא העצב

ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלום בין
חירם ובין שלמה ויבדתו ברית שניהם וילעל המלך
שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש
וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחודש חליפות חדש
יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו וארבעים על המס
ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבלו ושמונים
אלף חיצב בהר ולבד משלי הנעבים לשלמה אשר על
המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדיוס בעם
העשים במלאכה ויעז המלך ויסעו
אבנים גדולות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית
ויפסלו בני שלמה ובע חירום והגבלים ויבנו העצים
והאבנים לבנות הבית ויהי בשמונים
שנה וארבע מאות שנה לעאת בני ישראל מארץ
מצרים בשנה הרביעית בחודש זה הוא החודש השני
למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה והבית
אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו
ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו והואולם על פניו

א
בטע
דוש
פיס

א
כל
כת
ין
בר
מן
ג
חם
יור

א

א
וחם

א

קמ

וכל

אחז

וסוף

פיסוק
שנת

א

וסימ

בירחא

סלך

וכנא

מלך

מל

כל

כפי

וכת

מל

ואם בגדרות בהראותו את ע וכל דברי ימים כוות מל בר מן חד חס ויעש מהם בהצנתו ב בפית והצית

היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר
באמה רחבו על פני הבית ויעש לבית חלון שקפים
אטמים ויבן על לקיר הבית ילוע סביב את קירות
הבית סביב להיכל ולדביר ויעש על עזות סביב הילוע
התחתנה חמש באמה רחבה והתכנה שש באמה רחבה
והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית
סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית והבית בהבנתו
אבן שלמה מסע נבנה ומקלות והגרזן כלכלי ברזל לא
נשמע בבית בהבנתו פתח העלע התכנה אלפתח הבית
הימנית וכלולים יעלו על התכנה ומן התכנה אל
השלשים ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גנים
ושדרת בארזים ויבן את היניע על כלל הבית חמש אמות
קומתו ויאחז את הבית בעיני ארזים
ויהי דבריה זה אל שלמה לאמר הבית הזה אשר
אתה בנה אסתלך בחקתי ואת משפטי תעשה
ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את
דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך ושכנתי

4
קמ
היניע
ק
היניע
ק
בטעם
ל

3
ל
וח
(הגרזן)

ל
ומל

ל
וחס

ל
מפיק
ל

ל
רש
פוס

לית כוות מל בר מן חד חס ויעש מהם בהצנתו ב בפית והצית

בית הבית לבית 4 קמץ וסימ יליד בית וחברו ויעש לבית ליסר הבית וכל אתגחה וסוף פוס כוות והגרזן הגרזן

תולדתו וְסִימָה אֶת חֲקֵי הָאֱלֹהִים וְאֵם נִפְלְמוֹ לְחֻקֹּת בֵּית יי' וְחָי וְתוֹלְדוֹתָיו יִכְרֹן א

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃

וואַס אַתָּה תַעֲשֶׂה

ביחזקאל

אֲתָהּ בְּאֶרֶס הַגֵּר אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת הַבַּיִת וּיְכַלְמוּ
מֵעוֹנוֹתֵיהֶם וּמִדָּדוֹ אֶת תְּכֵנֶת וְאֶסְכְּלָמוֹ מִכָּל אֲשֶׁר
עָשׂוּ עוֹרַת הַבַּיִת וְתִכּוּנָתוֹ וּמִזָּעָאֵו וּמִזָּבָאֵו וְכָל עוֹרָתוֹ
וְאֶת כָּל חֻקָּתָיו וְכָל עֲוֹרָתוֹ וְכָל תּוֹרָתוֹ הַזֶּה אַתֶּם וְכֵן
לְעֵינֵיהֶם וַיִּשְׁמְרוּ אֶת כָּל עֲוֹרָתוֹ וְאֶת כָּל חֻקָּתָיו וַעֲשׂוּ
אֹתָם וְאֶת תּוֹרַת הַבַּיִת עַל דֹּאשׁ הָהָר

כִּלְגָּלוּ סָבִיב סָבִיב קִרְשׁ קִרְשִׁים הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת
וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאַמּוֹת אַמָּה וְטַפָּח וְחֵיק
הַאֲמָה וְאַמָּה רֹחַב וּגְדֻלָּה אֶל שְׁפָתָהּ סָבִיב זֵרֶת הָאֹהֶל
וְזֶה גֹב הַמִּזְבֵּחַ וּמֵחִיק הָאָרֶץ עַד הָעֶזְרָה הַתַּחְתּוֹנָה
שְׁתֵּים אַמּוֹת וְרֹחַב אַמָּה אַחַת וּמִהָעֶזְרָה הַקְטָנָה עַד
הָעֶזְרָה הַגְּדוֹלָה אַרְבַּע אַמּוֹת וְרֹחַב הָאֲמָה וְהַהֲרָאֵל
אַרְבַּע אַמּוֹת וּמִהָאֲרָאֵל וְלַמַּעֲלָה הַקְרָנוֹת אַרְבַּע
וְהָאֲרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֶרֶב בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רֹחַב

וְזֶה
 הַיּוֹם
 פִּי
 צִוּוּ
 וּבְעַ
 הַיּוֹם
 הַזֶּה
 הַיּוֹם
 הַזֶּה

३
 ००
 ५५

4.

4

ז
ובפי'ם
ל 40

ל
ובת
ין

ומחיק ל ומאז ל ומעמים ל ומהגלים ל ומאתי ל ומהגשמים ל —

חקות ט' וסימנ' בלבדך העמים הכל הוא נתן בידת המזבח בית יי' מנחה ליי' וישתמר חקת הידעת חק'.

רבוע אל ארבעת רבועיו והעזרה ארבע עשרה ארך
 בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבועיה והגבול סביב
 אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות
 קריים: ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני
 יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו
 עולה ולזרק עליו דם: ונתתה אלה המהנים הלויים אשר
 הם מזרע עדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני
 פר בדבקר לחטאת: ולקחת מדמו ונתתה על ארבע
 קרנותיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת
 אותו וכפרתהו: ולקחת את הפר החטאת ושרפו במקדש
 הבית מחוץ למקדש: וביום השני תקריב שער עזים
 תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר
 בכל אותך מחטא תקריב פר בדבקר תמים ואיל מזהבאן
 תמים: והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם
 מלח והעלו אותם עולה ליהוה: שבעת ימים תעשה
 שער חטאת ליום ופר בדבקר ואיל מזהבאן תמימים
 יעשו: שבעת ימים וכפרו את המזבח וטהרו אותו

ל' ז'
והס' אל
המנחה

ל' ט'
בקר ומל'

י' ו'
והמהנים
הלויים

ז' ז'
מל'
בספ'
ולוא
בחיל

ל' ו'
וחי'
וחטאו
ביום
השביעי

ז' ח'
בספ'
יחזקאל
מל'
בבערה

י' כ' פ'
ל'

וחטאת ג' וסימנ' על המזבח אותו וכפרתהו את המקדש ווהקרבתם בקרבנות והודעתם ונתתם למחלתם ולמדותם

וּמִלֹּאנוּ יָדוּ וַיִּכְלוּ אֶת־הַיָּמִים
הַשְּׁמִינִי וְהַלֵּאָה יַעֲשׂוּ הַמַּהֲנִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־עוֹלוֹתֵיכֶם
וְאֶת־שְׁלֵמֵיכֶם וּרְצֵאתִי אֲתֶכֶם נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה

דכי תשא

במלכים ס' יח

וַיְהִי יָמִים רַבִּים וַדְּבַר יְהוָה הָיָה אֶל־אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁנָה
הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לְךָ הִרְאָה אֶל־אֲחֵאֵב וְאַתָּה מִטָּר
עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וַיִּלֶּךְ אֱלֹהֵינוּ לְהִרְאוֹת אֶל־אֲחֵאֵב וְהָרַעַב
חֲזַק בַּשְּׁמֵרוֹן וַיִּקְרָא אֲחֵאֵב אֶל־עַבְדֵּיהֶנוּ אֲשֶׁר עַל־הַבָּת
וְעַבְדֵּיהֶנוּ הָיָה יָרָא אֶת־יְהוָה מֵאֲרָץ וַיְהִי בַּהֲכָרִית אֵיזְבֵּל
אֶת־נָבִיא יְהוָה וַיִּקַּח עַבְדֵּיהֶנוּ מֵאֲחֵה נָבִיאִים וַיַּחֲבֹאֵם
חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמַּעְרָה וְכָל־כֹּלֶם לֶחֶם וּמִים וַיֹּאמֶר אֲחֵאֵב
אֶל־עַבְדֵּיהֶנוּ לְךָ בָּאֶרֶץ אֶל־כָּל־מַעֲיְנֵי הַמַּיִם וְאֵל כָּל
הַנְּחָלִים אוֹלִי נִמְעָא חֲעִיר וְנַחֲיָה סוּם וּפְרָר וְלֹא נִכְרִית
מִהַבֵּה־בָמָה וַיַּחֲלִקוּ לָהֶם אֶת־הָאֶרֶץ לַעֲבָדֵיהֶם אֲחֵאֵב
הָלַךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵד לָבֹדוֹ וְעַבְדֵּי־יְהוָה הָלַךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵד לָבֹדוֹ
וַיְהִי עַבְדֵּי־יְהוָה בְּדֶרֶךְ וְהָנִיחָם אֱלֹהֵינוּ לִקְרָאתוֹ וַיִּכְרְהוּ וַיִּפְּלֻ

יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ז
חר
מז
וחר
חם

6 7
om

ונחיה ג בקל וסימ מאכינו ארע וחברו סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה

על פניו ויאמר ה' אתה זה אדני אליהו ויאמר לו אני לך
אמר לאדניך הנה אליהו ויאמר מה חטאתי כי אתה
נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני חי יהוה אלהיך
אם ישגוי ובמלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך
ואמרו אין והשביע את המלכה ואת הגוי כי לא
ימצאכה ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו
והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא
אדע ובלאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך
ירא את יהוה מנערי הלא הגד לאדני את אשר עשיתי
בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחאב מנביאי יהוה מאה
איש חמשים חמשים איש במערה ואכל כלם לחם ומים
ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני
ויאמר אליהו חי יהוה עבדתיך אשר עמדת לפני כי
היום אראה אליו וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגדלו
וילך אחאב לקראת אליהו ויהי כראות אחאב את
אליהו ויאמר אחאב אליו ה' אתה זה עבד ישראל
ויאמר לא עבדתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך

כל
דסל
לחית
ולעין
בשלוש
נקדות
ז

ל
וכת
בן
ג

כל
לשון
לא
מפיך
לך
במ
ה

ב

כא
בטעם
בקל

היום אראה

ורוח ג וסימנך לבשה את גרעון סדה מעם שאול ישאך על אשר לא אדע: אראה ג וסימ כי בענן אראה

הכטרת לי תשא

בעזבכם ל' באספכם ל' בהזכרכם ל' בעצרותיכם ל' בשבועותם ל' הזכרכם ל' .

ל
 ל
 ואת
 ראש
 ל
 ואת
 ראש
 ל
 ואת
 תרומת
 ל
 ואת
 קלע
 ל
 ואת
 חקין
 ל

 ד
 דפי
 ל
 ל

 ל
 וחד
 והיה
 להם

 ל
 קר
 חס
 בנ
 ל
 מל

והיה אלהים ויהיה האלהים בא אלהים בא האלהים וישלח אלהים וישלח האלהים ל ויתנו ד רפי בקר וסי נס נא את

ה'תש"ח
בבית
המדרש

כעבר תרין חד חס וחמ מל וסימנ' ויהי כעבר הצהרים חס סופה ואין רשע מל

336

נתן להם ויעשו ויקראו בשם ה' על מה בקר ועד הצהרים
לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח
אשר עשה ויהי בצהרים ויהל בהם אליהו ויאמר
קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח ופשיג לו ופר
דרך לו אולי ישן הוא ויקץ ויקראו בקול גדול ויתגדלו
כמשפטים בחרבות וברמחים עד שכרדם עליהם ויהי
כעבר הצהרים ויתנבאו ער לעלות המנחה ואין קול ואין
ענה ואין קשב ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי וישו
כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה החרוס ויקח אליהו
שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני עקב אשר
היה דברי יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך ויבנה
את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כפית
סאתים זרע סביב למזבח ויערך את העצים וינתח
את הפר וישם על העצים ויאמר מלאו ארבעה
כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו
וישנו ויאמר שלשו וישלשו וילכו המים סביב
למזבח וגם את התעלה מלא מים ויהי בעלות המנחה

ל

ל

ל

ל
וחס

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

בעלות ה' וסימנ' הלב יואב המנחה קדמ' דאליהו נבוכדנאצר תולעת

אברהם ויצחק וישראל וסימנה זכר לאברהם ויהי בעלות המנחה יי אהי אברהם ריש פית

שוב
אל
הי
אהי
אברהם

4

יתר
יו
יא

ל
לחכה
ל
יעצרה
ל
בשמיכה
ל
מלאכה
ל
ו

בדין
ל
ב
חם

ל

וַיֵּשׁ אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם יִצְחָק
וְיִשְׂרָאֵל הֵנִים יוֹדַע כִּי אַתָּה אֱלֹהִים כִּי שְׂרָאֵל וְאֵנִי עֲבָדְךָ
וּבְדַבְרֶיךָ עָשִׂיתִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יְעֲנֵנִי יְהוָה
עֲנֵנִי וְיִדְעוּ הָעַם הַזֶּה כִּי אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה
הַסַּבְתָּ אֶת לִבְסֵי אַחֲרֵנִית וְתַפֵּל אֲשֶׁר יְהוָה וְתִאֲכַל אֶת
הָעֵלֶה וְאַתָּה עֵצִים וְאַתָּה אֲבָנִים וְאַתָּה עֶפְרָיִם וְאַתָּה מִים
אֲשֶׁר בַּתְּעֵלָה לַחֲכָה וְיִרְאֵה כָּל הָעַם וְיִפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם
וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים לֵאמֹר תִּפְשׁוּ אֶת נְבִיאֵי הַפֶּעַל אִישׁ
אֶל מִלֵּט מֵהֶם וְיִתְּפוּשׁוּ וַיִּזְדָּם אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים קִישׁוֹן
וַיִּשְׁחָטוּם שָׁם וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים לֵאמֹר אֶחָד עָלָה אֶכֹּל וְשֵׁתִי
כִּי קוֹל הַמֶּזֶן הַגָּשָׁם וַיַּעֲלֵה אֶחָד לֵאכֹל וְלִשְׁתּוֹת
וַאֲלֵהוּ עָלָה אֶל דָּאֵשׁ הַכְּרִמָּה וַיִּגְדֵּר אֶרֶץ וַיִּשְׁפֹּעוּ
בֵּין בָּרְכוּ וַיֹּאמֶר אֶל נַעֲרוֹ עֲלֵה נָא הַבִּטְרָרִים וַיַּעֲלֵה
וַיִּבֶט וַיֹּאמֶר אֵין מְאוּמָה וַיֹּאמֶר שָׁב שָׁבַע פַּעַמִּים
וַיְהִי בַּשְּׂבִיעִית וַיֹּאמֶר הִנֵּה עָבַ קִטְנָה כִּכְרָת אִישׁ עָלָה
מִים וַיֹּאמֶר עָלָה אֶמָּר אֶל אֶחָד אֶסְרֵה וְלֹא יַעֲזֹרָה

וימלא וסמכה וימלא שבעת ימים את החכמה את בית הבעל הבית המן חמה המן על מדוכי חמה

הגשם ויהי ערב כה וערב כה והשמים התקדרו עבים
ורוח יהי גשם גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה
דו ויקהל

במלכים א' ס' ז

וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצור: בן אשה
אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש ערי חרש
נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת
לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך שלמה
ויעש את כל מלאכתו: ויער את שני העמודים נחשת
שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתיים
עשרה אמה יסב את העמוד השני ונשתי כתרת
עשה לתת על ראשי העמודים מעק נחשת חמש
אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת
השנית: שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שר שרות
לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת
ושבעה לכתרת השנית: ויעש את העמודים ושני
טורים סביב על שבכה האחת לכסות את הכתרת

כל
מל
בר
ג
ח
ס
בניע

i
4
מל
בספר
מלכים

כל
קל
מל
במ
יה
ח
ס
כל
בת
י

כל
מל

ויער וסמכה אתו בחרט את שני העמודים ככרים כסף וכל לשון הצרה וכוונת

ואת הים ה' וסימנה האחד ואת הבקר נתן ויקצץ תלתיהון ומלכים ואע מדעש נתן ודברי ימים 2

אשר על פני העמודים ואת המכונת אשר ואת הפירות
 עשרה על המכונות ואת הים האחר ואת הבקר שנים
 עשר תחת הים ואת הסילת ואת היעים ואת המזמרות
 ואת כל הכלים האלה אשר עשה חירם למלך שלמה
 בית יהוה נחשת ממרט בכפר הירדן יעקס המלך
 במעבה הארמה בין סכות ובין ערתן וינח שלמה
 את כל הכלים מרב מאד לא נחקר משקל הנחשת
 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח
 הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב ואת
 המנרות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב
 הפרח והנרת והמלקחים זהב והספות והמזמרות
 והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפלות לוללות
 הבית הפנימי לקדש הקדשים לולת הבית להיכל זהב

דו יקרא

בישעיה

עסזו יערת לי תהלת יספרו
 קראת יעקב כי געת בי ישראל לא תביאת לי שם

זהב סגור ה' וסימנה ושלחן ופרח והמזמרות בתרץ ומשקל למערב המזמרות משקל 50

האלה
2
1
om

1
ואת
כל
כלין
ואת
כלין
ל
ח
בגד

ל

4
כ
הי
חד
כ
ל

שה' ה' וחד כח' ט' וס' מע' זאת הבהמ' אשר ב' בו לא הציאת לי ואמר לה שא' חזק:

בירמיה ס"ז

כֹּה אָמַר יְהוָה עֲבֹאֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָלַיְכֶם סָפוּ עַל-
 זִבְחֵיכֶם וְאָכְלוּ בָשָׂר וְכִי לֹא דִבַּרְתִּי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא
 עָוִיתֶם בְּיוֹם הוֹצִיא אֶתְּכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל דְּבַר־י
 עוֹלָה וְזֶבַח כִּי אִם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה עָוִיתִי אַתֶּם לֵאמֹר שְׁמָעוּ
 בְּקוֹלִי וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם וְהִלַּחְתֶּם
 בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֶצְוֶה אֶתְכֶם לַמַּעַן יִיטַב לָכֶם וְלֹא
 שְׁמָעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם וַיִּלְכוּ בְּמַעַצּוֹת בָּשָׂר רְוֹת
 לֶבָם הָרַע וַיִּהְיוּ לְאַחֹר וְלֹא לִפְנֵים לִמֹּן הַיּוֹם אֲשֶׁר
 יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁלַּח
 אֲלֵיכֶם אֶת כָּל עַבְדֵי הַנְּבִיאִים וְזֶם הַשֶּׁכֶם וְשִׁלַּח וְלֹא
 שְׁמָעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם וַיִּקְשׁוּ אֶת עֵרְפָם
 הָרַעוּ מֵאֲבֹתָם וַדְּבַרְתִּי אֲלֵיהֶם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְלֹא יִשְׁמָעוּ אֵלַי וְקִרְאתִי אֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲנוּכָה וְאֶמְרָתִי
 אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹל אֲשֶׁר לֹא שְׁמָעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי וְלֹא
 לִקְחוּ מוֹסֵר אֲבִידָה הָאֲמוֹנָה וְנִכְרְתָה מִפִּיהֶם
 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי תְהַלֵּל חֶכְם בְּחִכְמָתוֹ וְאֵל-

ל' כ' ט'
 כ' ט'
 כ' ט'

הוציא
 ק

כל' כ' ט'
 כ' ט'
 כ' ט'
 כ' ט'
 כ' ט'
 כ' ט'
 כ' ט'
 כ' ט'
 כ' ט'
 כ' ט'

אשר יצאו אבותיכם
 ממצרים עד היום הזה
 ואלו שמעו
 וקראו
 ואשלחו
 ואלו שמעו
 וקראו
 ואשלחו
 ואלו שמעו
 וקראו
 ואשלחו

עלותיכם כח ויכלן את הימים עולותיכם כח מל ומל בעלותיכם ובזבחיכם כח חס ון קדמאה ועולתך לגד

על עיר ו' וסימנה ולא אבה ושמאל והמטות על ע' ב' שבעים שבעים

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים
 ויחר דוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא
 למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה וירא דוד את
 יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבא אלי ארון יהוה ולא
 אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטו
 דוד בית עבד אדום הגת וישב ארון יהוה בית עבד
 אדום הגת שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדום
 ואת כל ביתו ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית
 עבד אדום ואת כל אשר לו בעבד ארון האלהים וילך
 דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדום עיר דוד
 ששמה ויהי כי יעלה נשאי ארון יהוה ששה
 עבדים ויזבח שור ומריא ודוד מכר כר בכלעז לפע
 יהוה ודוד חגור אפוד בך ודוד וכל בית ישראל
 מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר ויהי
 ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בער
 החלון ותרא את המלך דוד מפז ומכרכל לפע יהוה
 ותכז לו בלבב ויבאו את ארון יהוה ויעיגו אתו במקומו

ויטו ג' וסימנה דוד בית עבד אדום דוד ויאב כל בעירא מדיא בתל וכל סרבוותא מדי כח חל לך

הפטרות שמיני

בהגלות ל גלות ל בהגלות ל הסוללות ל וטהלות ל מגדלות ל ט

בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני
יהוה ושלמים ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים
ויכרך את העם בשם יהוה עבד אות ויחלק לכל העם
לכלה מון ישראל למאיש ועבד אשה לאיש חלת
לחם אחת ואשפר אחר ואשישה אחת וילך כל העם
איש לביתו וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל
בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבדך היום מלך
ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו
כהגלות נגלות אחר הרקיס ויאמר דוד אל מיכל לפני
יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לענות אתי נגיד
על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה ונקלתי
עוד מזאת והייתי שכל בעיני ועסדה אמהות אשר
אמרת עמם אנבדה ואל מיכל בת שאול לאהיה לה
ולך עד יום מותה ויהי כישב המלך
בביתו ויהוה הניחו מסביב מכל איביו ויאמר
המלך אל עתן הנביא איה נא אנכי וישב בבית ארזים
וארון האלהים ישב בתוך היריעה ויאמר נתן אל

א
מל
בספר
שמו

ב
אוקט
כלב
בבית
ישב

ג

ד ל א

ה ל
וח

ו
ומל

ז
מל
בספר
שמו

וסימנ' ושאול תחת האשל היבוס. בבית אדום בירושלם ואיה בן אדניך השער כשער

הַמֵּלֶךְ כֹּל־אֲשֶׁר בְּלִבְדָּךְ לֵךְ עֲשֵׂה כִי יְהוָה עִמָּךְ
וַאֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ

במלכים ב סוף דף א

וְאִישׁ בָּא מִבְּעַל שְׂלִישָׁה וַיֵּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם
בַּכּוּרִים עֶשְׂרִים לֶחֶם שְׁעָרִים וּבְרֵמֶל בְּעֶקְלָנוֹ וַיֹּאמֶר
תֵּן לֶעָם וַיֹּאכְלוּ וַיֹּאמֶר מִשְׁרְתּוֹ מָה אַתָּן זֶה לִפְנֵי מֶלֶךְ
אִישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לֶעָם וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱכֹל
וְהוֹתֵר וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ כִּדְבַר יְהוָה

וְנַעַמְזָן שֶׁרַעַב מֶלֶךְ אֶרֶץ הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי
אֲדֹנָיו וְנִשְׂא פָנִים כִּיבֹן נָתַן יְהוָה תְּשׁוּעָה לְאֶרֶץ וְהָאִישׁ
הָיָה גִבּוֹר חֵיל מִצָּרַע וְאֶרֶץ יִצְחָק גָּדוֹדִים וַיֵּשְׁבוּ מֵאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קִטְנָה וְהָיָה לִפְנֵי אִשְׁתּוֹ נַעַמְזָן וְהָאִמָּר
אֶל גְּבוּרָתָהּ אַחֲלִי אֲדֹנִי לִפְנֵי הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן אֲזַ
יֵאסֹף אֹתוֹ מִצָּרָתוֹ וַיָּבֵא וַיַּגֵּד לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר כִּזְזֹאת
וְכִזְזֹאת דְּבָרָה הַנַּעֲלָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ אֶרֶץ לֵךְ בָּא וְאֶשְׁלַח סֶפֶר אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיִלְךְ
וַיִּקַּח בִּידוֹ עֶשֶׂר כֶּכָרִים כֶּסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֶשֶׂר

ש
 ען
 ל
 וני
 י
 צר
 תן
 ח
 י
 וני

7
 6
 5
 4
 3
 2
 1

7
 8
 9
 10
 11
 12

במ
ז
ח
ב
רע

והותר ג' חל וסימ והמלאכה היתה ימים אכול והותר אכול והותר: כל לע מעדע ומעדע בלח חס בל חד בייאמרן מעדע

מתאנה ל תחתנה ל תעלנה ל תביאנה ל תכלנה ל תעשנה ל תעטרנה ל מ

חליפות בגדים ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר
ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך אתנעמן
עבדי ואספתו מערעתו ויהי כקרא מלך ישראל את
הספר ויקרע בגדיו ויאמר ה'אלהים אני להמית ולהחיות
כיצה שלח אלי לאסוף איש מערעתו כי אך דעותא
וראו כי מתאנה הוא לי ויהי כשמעו אלישע איש
האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך
לאמר למה קרעת בגדיך יבאנא אליו ויעבדני וישנאי
כי ישראל ויבאנעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית
לאלישע וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלה
ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר
ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יעאצוא
ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום
ואסף המערע והלא טוב אכלה ופרפר גהרות דמשק
מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתו ויפן וילך
בחמה ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבד ברגלך
הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ

ב
אל
תוך
ביתך

ל

ג
דפי

סין
ק

ג

ז
בטעם
מלדע

ב
אמנה
וחס
ק

וילך בַּטַּעֲמִים מִלֶּבַע וְסִימְנֵי וִיקַח הַעֲבָר וְיַעֲקֹב עֵתָּה וְיַחֲדָה אִתָּה וְיוֹתֵן וְיִקְצֹץ נֶעֱמָן אֶבְיֹמָלֶךְ שְׂאוֹלֵם

א

ב

ועתה

כבשר

אחינו

ג

ד

ה

מזאנו

לנו

אבינו

נעמן

ולא

יתן

סגור

נא

כח

ולא

סוף

פיס

וַיֹּהֲרֶה וַיִּטְבֹּל בִּירְדֵּן שֶׁבַע פְּעָמִים כְּדַבֵּר אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרוֹ כְּשֹׂר נָעַר קָטָן וַיִּטְהַר וַיֵּשֶׁב אֶל־
אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֵד לִפְנֵינוּ וַיֹּאמֶר
הִנֵּהנָא יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה קָחנָא בְּרַכָּה מֵאֵת עֲבָדְךָ וַיֹּאמֶר חֲיֵהוּהָ אֲשֶׁר־
עָמַדְתִּי לִפְנֵינוּ אִם־אֶקַּח וּפְעֹרְבוּ לַקַּחַת וַיִּמָּאן וַיֹּאמֶר
נַעֲמָן וְלֹא יִתְּנָא לַעֲבָדְךָ מִשְׁאֵי־נֶמֶד פְּרָדִים אֶדְמָה
כִּי לֹא־עָשָׂה עֹד עֲבָדְךָ עֲלֵה וְזַבַּח לָאֱלֹהִים אֲחֵרִים
כִּי אִם לַיהוָה לְדַבֵּר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לַעֲבָדְךָ בְּבֹא־אֲדָנִי
בֵּית־דְּמוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת שְׁמָהּ וְהוּא־נִשְׁעָן עַל־יְדֵי וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי
בֵּית־דְּמוֹן בְּהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית־דְּמוֹן יִסְלַח נָא יְהוָה לַעֲבָדְךָ
בְּדַבֵּר הַזֶּה וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאֵתוֹ כְּבֹרַת־אָרֶץ

וזאת תהיה

במלכים

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי שָׁמַע שְׁמֵנוּ דְּבַר־יְהוָה כֹּה־אָמַר יְהוָה כְּעֵת
מַחֲלֵסָאֵה סִלַּת בְּשִׁקְלִי וְסִלַּתִּים שְׁעָרִים בְּשִׁקְלִי בְּשִׁקְלִי
שְׁמֵרוֹן וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר לְמִלֵּךְ נִשְׁעָן עַל־דָּוָאֵת

ב

פיס

מיטע

בבוא תשע מלא וסימנה בזאת תבחנו בצ כל ישראל אדע בית דמון ויקח יהודה ובבוא הנשיא

ובבוא עם הארץ ב כו אליו ואג האדומי בבוא לשע בא גס בלו ס ומתנו ה קל וחז פתח

אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה יְהוָה עָשָׂה אֲרֻבּוֹת בְּשָׁמַיִם
הַיְיָ הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַנִּכְהָ לֹא הָיָה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא
תֵּאכְלֶה וְאַרְבַּעָה אַנְשֵׁי־יָמֵינוּ מֵעֵרֵים
פֶּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־עֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ וַיִּשָּׁבִים
מָה עַד־מָתְנוּ וְאִם אֲמַרְנוּ לָזֶה הָעִיר וְהָרֶעֶב בְּעִיר
וּמָתְנוּ שָׁם וְאִם יִשְׁבְּנוּ פֶה וּמָתְנוּ וְעַתָּה לָכֵן וּנְפַלֵּא אֶל־
מַחֲנֵה אֲרָם אֲסִיחִינוּ נַחִיָּה וְאִם יִמִּיתֵנוּ וּמָתְנוּ וַיִּקְמוּ
בְּנִשְׁף לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד־קֵצַה מַחֲנֵה אֲרָם
וְהִנֵּה אִישׁ שֵׁם אִישׁ וְאֶדְנִי הַשָּׁמַיִם אֶת־מַחֲנֵה אֲרָם
קוֹל לְכָל קוֹל־סוֹס קוֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו
הִנֵּה שָׂכַר־עַל־יְנוֹמֵלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־מֶלֶכִי הַחַתִּים וְאֶת־
מֶלֶכִי מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ וַיִּקְוּ וַיִּנּוֹסוּ בְּנִשְׁף וַיַּעֲזְבוּ
אֶת־אֱהֱרָיִהם וְאֶת־סוֹסֵיהֶם וְאֶת־חֲמוּרֵיהֶם הַמַּחֲנֵה כַּאֲשֶׁר־
הָיָה וַיִּנּוֹסוּ אֶל־נַפְשָׁם וַיָּבֹאוּ הַמַּעֲרָעִים הָאֵלֶּה עַד־קֵצַה
הַמַּחֲנֵה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֱהֱרָאֵל וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם
כֶּסֶף וְזָהָב וּבָגָדִים וַיִּלְכּוּ וַיִּטְמְנוּ וַיִּשְׁבּוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֱהֱרָאֵל
אֲחֵר וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיִּלְכּוּ וַיִּטְמְנוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־

ל
מל

ג
ב

ה
ד
קל
וחז
פת

ג
כח
כ

ה

ט
מל

ל

ג
חם
ובפיס

עוון 4 מל בליע וסימנה ומצאנו עוון ועתה העבר נא את עוון דברי ימים הן בעוון חוללתו

ל
בקר
ל
מל
בליע

בשדה
ל
מלך
יתר
די
בענין

המון
ל
דפי

בחקלים
ל

רעהו לאבן אנהנו עשים היום הזה יום בשרה הוא
ואנהנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עוון
ועתה אנבאה ונגידה בית המלך ויבאו ויקראו אל
שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם
והנה אין שם איש וקול אדם כי אסדסוס אסור והחמור
אסור ואהלים באשרדמה ויקרא השערים ויגידו בית
המלך פנימה וילקס המלך לילה ויאמר אל עבדיו
אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי דענו
אנהנו ויצאו מן המחנה להחכה בה שדה לאמר כי
יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואלה העיר נבא ויען אחרי
מעבדיו ויאמר ויקחונא חמשה מן הסוסים הנשארים
אשר נשארו בה הנם ככל ההמון אשר אל אשר נשארו
בה הנם ככל ההמון אשר תמו ונשלחה ונראה
ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם
לאמר לכו וראו וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל החיך
מלאה בגדיס וכלים אשר השליכו ארם בהחפזם וישבו
המלאכים ויגידו למלך ויצא העם ויבאו את מחנה ארם

עונותינו ילכנו ס ב מלך יתר די בענין במציע כחזון בחקלא

סימן דמיטעל קדמל דעענע העה יי עשה ארבות היהיה הדבר הזה תעל דעענע ודעה יי

היהיה
כדבר
הזה
הה
גך
סימן
ס

ל
וחס

י

כל
לשון
חס
בר
מן
ב
מל

י

י ל י

ואחר
ע
עתה
כילא
באתם
מנעורך

ב
בפיס
סמך

י

ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר
יהוה וזה מלך הפקיד את השליש אשר נשען עליו על
השער וירמסו העם בשער וימת כאשר דבר איש
האלהים אשר דבר ברוח המלך אליו ויהי כדבר איש
האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה
סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון ויען השליש
את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים
היה כדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא
תאכל ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת ויחן יהוה
אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק
ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פני ערערתו

דאחרי מות

ביחזקאל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר ואתה בן אדם השפט את השפט
את עיר הדמים והוצר עמה את כלתו עבתייה ואמרתי
בה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה
ועשתה גלולים עליה טמאה בדם אשר שפכת

כל לשון שערים דקריה חס בר מן תדין מלין וסימן ותדי חלקת השוה דדל ימ והוא נלחם

עֲתָה ג' בְּקֹל וְסִימָנֶיךָ קָרֹב לָבוֹא עֲתָה בְּתוֹכָהּ לָבוֹא אֲנִי בְּעֶשְׂקִי בְּעֶשְׂקִי בְּתוֹכָךְ

וּתְבַעֲרֵנִי

דעך

א

חל

חל

חל

חל

חל

א

א

א

חל

חל

חל

חל

חל

חל

חל

א

א

א

אֲשַׁמֶּת וּבְגָלוֹךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ טִמְאַת וּתְקַרִּיבִי יְמִיךָ
וּתְבָרֵךְ עַד שְׁנוֹתֶיךָ עַל כֵּן נִתְּתִיךָ חֶרֶף לַגּוֹיִם וּקְלָסָה
לְכָל הָאָרֶץ עוֹת הַקְרִבּוֹת וְהַרְחָקוֹת מִמֶּךָ יִתְקַלְסוּ בְּךָ
טִמְאַת הַשָּׁם רַבַּת הַמְּהוּמָה הִנֵּה נִשְׂיֵאִי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
לְזָרְעוֹ הַיּוֹבֵד לְמַעַן שִׁפְדָּה־סָאֵב וְאִם הַקְלוּבֵךְ לִגְרִי
עָשׂוּ בְעֶשְׂקִי בְּתוֹכְךָ יָתוֹס וְאֶל מַנְהֵג הוֹנוּבֵךְ יִקְרָשׁ יִבְזִית
וְאֶת שְׁבִיתֵי חִלְלֵי וְכִיל הַיּוֹבֵד לְמַעַן שִׁפְדָּה־סָאֵב
וְאֶל הָהָרִים אֲכָלוּ בְךָ זִמָּה עָשׂוּ בְּתוֹכְךָ עֲרוֹת אֲבִיגַיִל
בְּךָ טִמְאַת הַנְּדָה עֲנוּבֵךְ וְאִשׁ אֶת אִשְׁתִּי רָעוּ עָשָׂה
תִּיעֲבֹה וְאִשׁ אֶת כִּלְתּוֹ טִמְאַת זִמָּה וְאִשׁ אֶת אֲחִתּוֹ בֵּית
יָבִי עֲנֵה בְךָ שֹׁחַד לְקַחוּבֵךְ לְמַעַן שִׁפְדָּה־סָאֵב נִשְׂךָ
וְתִרְבִּית לְקַחַת וּתְבַעֲרֵנִי רַעֲךָ בְּעֶשְׂקִי וְאֶתִּי שְׂכַחַת נָאֻס
אֲדַע יְהוָה וְהָיָה כִּפִּי אֶל־בְּעֶשְׂקִי אֲשֶׁר עָשִׂיתָ וְעַל
דָּמֶךָ אֲשֶׁר הוֹבַתוֹכְךָ הִיעַמְךָ לְבָר אֶסְתַּחֲזָקָה יְיָיִךְ
לִימִים אֲשֶׁר אֲנִי עָשָׂה אוֹתְךָ אֲנִי יְהוָה רַב־רֵתִי וְעָשִׂיתָ
וְהִפִּיעוֹתִי אוֹתְךָ בְּגוֹיִם וְזָרִיתִיךָ בְּאֶרֶץ עוֹת וְהִתְמַתִּי טִמְאַתְךָ
מִמֶּךָ וְנִחַלְתָּ בְךָ לְעֵינֵי גּוֹיִם וִירַעַת כִּי־אֲנִי יְהוָה

בְּעֶשְׂקִי בְּסִימָנֶיךָ עָשׂוּ בְעֶשְׂקִי בְּתוֹכְךָ וּתְבַעֲרֵנִי דַעֲךָ בְּעֶשְׂקִי וְאֶתִּי שְׂכַחַת סָאֵב

הפטרת קדשים

כל לישנה החמישי חמישי כולחון מלאים ברמן תלת חס וסימנ— ויהי

קדשים

ביחזקאל כ"ב

ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו
 אנשים מזקני ישראל לחדש את יהוה וישבו לפני
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם דבר את
 זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה החדש
 אתי אתם באים חילי אם אדני עיני נאם אדני יהוה
 השפט אתם השפט בן אדם אתה ועבד אבותם
 הודיעם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי
 בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואורע להם
 בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם
 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים
 אל ארץ אשר זבת חלב ודבש עכ"ל היא לכל
 הארצות ואמר אלהם איש שקומי עיני השליכו
 ובגדולי מצרים אלהם מאו אני יהוה אלהיכם וימררו
 בי ולא אבן לשמע אלי איש את שקומי עיניהם לא
 השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי

ג
חס
בקר
בליש

ל
וחס

ב
מל
מת
אהלה

ז
סו
פס
בקר

ז
סו
פס
בקר
כל
ליש
מל
בלי
חד

בשעה השביעית בחמשי האבכה בחדש החמשי ירמיה החמשי סה החדש להודיע

הטובים ל הצאן ל הבן ל הבת ל היווך ל הנעשה ל היהפך ל הכלב ל המלך ל

התרעישן

ל

הלנעח

ל

ו

כל

קר

מל

וכל

התו

חס

בר

מן

חד

מל

כל

יחזקאל

מל

במ

ל

חס

דין

קדשי

בזית

וכל

אוריתא

ח

עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים : ואעש
 למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר המה
 בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ
 מצרים : ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר
 ואתן להם את חקותי ואת משפטי הורעתי אותם
 אשר יעשה אותם הארם וחיבהם וגם את שבתותי
 נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה
 מקדשם : וימרובי בית ישראל במדבר בחקותי לא
 הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אותם הארם
 וחיבהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי
 עליהם במדבר לכלותם : ואעשה למען שמי לבלתי
 החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם : וגם אני
 נשאתי ירי להם במדבר לבלתי הביאתם אל הארץ
 אשר נתתי זבת חלב ודבש : כי היא לכל הארצות
 דאמר אל הכהנים

ביחזקאל

והכהנים הלויים בני עדוק אשר שמרו את משמרת

אוריתא ונביאים וחי בהם כת - כתובים וחי בהם כת - אני יי מקדשם ו בקל וסימנה אך אל הפרעת

ל
 ודשיאן אותם
 ושמרו את משמרת

כל בבוואם מל בלג חס וסימ ירחצו הכהנים מארץ מצרים פארי צוסימ ואת פארי המצעות

שש
פארי
פשתים
יהויעל
ראשם
צ

יט
דיט
כל פיס
קל בק
מל
בד
מן
חס

ל
חס חס

ל

ל

ל
מחור

למחור
ק

מקדשי בתענות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי
לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני
יהוה המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני
לשרתני ושמרו את משמרתני והיה בבואם אל שער
החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם
צמר בשרתם בשער החצר הפנימית וביתה פארי
פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על
מחניהם לא יחגרו ביזע ויצאתם אל החצר החיצונה
אל החצר החיצונה אל העם יפשו את בגדיהם
אשר המה משרתם בם והניחו אתם בלשכת הקדש
ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם
וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסוס יכסמו את
ראשיהם ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר
הפנימית ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי
אסבתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה
אלמנה מכהן יקחו ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין
טמא לטהור יורעם ועל ידי המה יעמדו לשפט

שריתא בם וסימנך ולקחן את כלכלי השרת ואת הסירות ומלך ויצאתם אל החצר

לנחלה טו וסימנ' ולבני לוי כי את מעשר ונקח את ארצם ויקח וישבע ויברכהו ושלחוהו

ישפטו

במשפטי וּשְׁפִטָהוּ וְאֶת־תּוֹרָתִי וְאֶת־חֻקֹּתַי בְּכָל־מוֹעֲדֵי־
 יִשְׁמְרוּ וְאֶת־שִׁבְתוֹתַי יִקְרְשׁוּ וְאֶל־מַת אָדָם לֹא יָבֹאוּ
 לְטִמְאָה כִּי אִם לְאֹכֶל וּלְשֵׂא וּלְבֶן וּלְבַת לֶאֱחָ וּלְאֲחֹת אִשָּׁה
 לְאֵהִיתָה לְאִישׁ יִטְמְאוּ וְאַחֲרֵי טְהֻרָתוֹ שְׂבַע־תִּימִים
 יִסְכְּרוּלוּ וּבְיוֹם בָּאוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ אֶל־הַחֵצֶר הַפְּנִימִית
 לְשֵׁרֶת־בְּקֹדֶשׁ יִקְרִיבוּ חֲטָאֹת וְנֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה וְהִיתָה
 לָהֶם לְנִחְלָה אֲנִי נִחַלְתֶּם וְאַחֲזָה לְאֲתָנֹו לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל
 אֲנִי אֲחֻזְתֶּם הַמִּנְחָה וְהַחֲטָאֹת וְהָאִשִּׁם הַמָּה יֹאכְלוּ
 וּכְלָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יְהִי וְרֹאשִׁית כָּל־בְּכוֹרֵי כָל־וָתָל
 תְּרוּמַת כָּל־מַכֶּלֶת רֹמֹמוֹתֵיכֶם לִכְהֲנִים יְהִי וְרֹאשִׁית
 עֲרֻסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַכֹּהֵן לְהַעֲבִיר בְּרִכָּה אֶל־בֵּיתְךָ בְּלִנְחָלָה
 וּבְטֹרֶפֶה מִן־הָעוֹף וּמִן־הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ הַכֹּהֲנִים
 רַב־הָרִי סִינִי

טו בקר

פיס דאית בהון כל כל וכל וכל כן

בירמיה

יְהוָה עָזִי וּמַעֲזִי וּמְנוֹסֵי בְּיוֹם עָרָה אֵלַי גּוֹיִם יָבֹאוּ
 מֵאֶפְסֵי־אֶרֶץ וַיֹּאמְרוּ אֲךָ שֶׁקֶל נִחְלוּ אֲבוֹתֵינוּ הַבָּרֶל
 וַאֲיֻזָּם מוֹעִיל הִיעֲשֶׂה לָּו אָדָם אֱלֹהִים וְהָמָּה לֹא

זי קמ וכל אתנ וסוף פס כוונת צמח

ואת עצמות כי תזרם וחל והבדלתם והלכתי והיתה להם אשרי הגוי אשר ונתן ארצם בתראה

נחלו וסימנה כי בנות מנשה ואלה אשר נחלו אך שקר נחלו בתאים וחדו וטחן

לעולם
8

אלהים ולכן הנני מודיעים בפנים הזאת אודיעם את ידי
ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה
חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בעפרון שמיר חרושה
על לוח לבם ולקרנות מזבחות יכם כזכר בניהם מזבחותם
ואשר יהם על עין רענן על גבעות הגבהות הררי
בשדה חילך כל אוצרותיך לבז אתן במתן בחטאת
כל גבולך ושמתה וכל מנחלתך אשר נתתי לך
והעבדתך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש
קרחתם באפי ער עולם תוקר
אמר יהוה ארור הגזר אשר יבטח באדם ושם בשר
זרעו ומן יהוה יסור לבו והיה כערער בערבה
יראה כי צוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה
ולא תשב
ברוך הגזר אשר יבטח ביהוה
והיה יהוה מבטחו והיה כעין שתול עלמים ועליו
ישלח שורשיו ולא ירא כי יבא חס והיה עליו רענן
ובשנת בנות לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי
עקב הלב כל ואנש הוא מי ידענו אני יהוה

ל
בספ
ידמיה

ח

ב

ל

4

יב יראה
יב יקל
ל
זק
חם

לאמר הן ישלח איש ועל ידו יכל ישלח למלא בטנו ותפכות בם חרון אפו בהם ערב

לח

347

חקר לב כחן כליות ולתת לאיש כדרך כפרי מעל ליו
קרא דגל ולא ילך עשה עשר ולא במשפט
בחי ימו יעזבו ופאחריתו יהיה נכל: כסא כבוד
מרום מראשון מקום מקדשנו: מקוה ישראל
יהיה כל עזב יבשו יסור ופארץ יבתבו כי עזבו
מקור מים חיים את יהוה:
יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה
ראם בחקתי

כיו

ז

ימיו

ז

יסורי

ז

ז
סעני
ואזע

ביחזקאל סל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא על דו עי
אל הנבא ואמרתי אליהם לרעים כח אמר אדני
יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלוא העניאן
ירעו הרעים: את החלב תאכלו ואת חמור תלבשו
הבריאה תזבח ודעאן לא תרעו: את הנחלות לא
חזקתם ואת החולה לא דפאתם ולנשברת לא חבשתם
ואת הנחלת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם
ובחזקה רדייתם אתם ובפרך: ותפוענה מבלי רעה

ז
מל
בקר

כל
לשון
בריא
מל
ז
מן
חד
חם
יו

הנחלות כל לש ידושה מפיק חית — וכל לש מרעין לא מפיק חית —

אתהם ה' וסימנה וישכם לבן והזהרתה אתהם ויחרם אתהם כבקרת רעה יקראן ודבי

טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם
 תרבענה בנוה טוב ומרעה שמן תרענה אר הרי
 ישראל אני ארעה עאני ואני ארביצם נאם אדני
 יהוה אתה אבדת אבקש ואתה נדחת אשיב ולנשבות
 אחיש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה
 אשמיד ארעה במשפט ואתה עאני כה אמר אדני
 יהוה הנני שפט בין ששה לששה לאילים ולעיתים ודמעט
 מכם המרעה הטוב תרענו ולתל מרעכם תרמסו
 בגליכם ומשקעמים תשטו ואת הנזתרים בגליכם
 תרפשו ויעאני מרמס בגליכם תרענה ומרפש בגליכם
 תשיקנה
 לכן כה אמר אדני יהוה
 אליהם הנני אני ושפטתי בין ששה ברירה ובין ששה רצה
 יען בעד ובכתף תהרפו ובקרניכם תגנחו כל הנחלות
 עד אשר הפינותם אותנה אל החוצה והושעתני
 לעאני ולא תהינה עוד לבז ושפטתי בין ששה לששה
 והקמתי עליהם רעה אחר ורעה אתהן את עבדי ווי
 הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה ואני יהוה אלהיה

טו
 פיס
 אית
 בהון
 את
 ואת
 כל ואת
 נבי ואת
 ופת ואת
 מל

כל
 וחזק
 מל
 בר
 מן
 י
 חס

ט
 ו
 מל
 מעה וכל
 בישין תרי
 עשר
 טבין ודבר
 ימי
 ועז
 כוות

ורעה ט מעהון ובישין וג טבין וסימנה ורעה עינך באחיק ורעה לך זאת ורעה לא תמצא בך

ורעה לא ראינו ורעה רצה אל תמשכני עם רשעים והקמות עליהם ורעה הכרמל והבשן ועמר

ורעה

בעז

י
א

יב

כל

ליט

פוח

ל כולה

מל

בר

מן

חד

חס

ל

וחד

ולא

ימד

טו

וכל

רית

פיס

ל כוות
ומל

ל

ומל

ל

וחס

להם לא להים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי
וכרתי להם ברית שלום והשבת חיה דעה מזה ארץ
וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים ונתתי אותם
וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי
ברכה יהיו ונתן עץ השדה את פריו והארץ תתן
יבולה והיו על אדמתם לבטח וירעו כי אני יהוה
בשברתי את מטות עלם והעלתיים מיד העבדים בדם

ובמדבר סיני

בתרי עשר ביושע ב

זה יה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימר ולא
יספר זה יה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם
יאמר להם בני אחי ונקבעו בני הורה ובני ישראל
יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מזה ארץ כי גדול
יום יזרעאלי אמרו לא אחיכם עמי ולא אחותיכם רחמה
ריבו באמכם ריבו כיה לא אשת ואנכי לא אישה
ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שריה פקאפשיטניה
ערמה והענתיה כיום הורה ושמתיה כמדבר ושלה

אראלם בהקהלם גמולם החלם ובהכשלים ללם מכלם כלם כמשלם מהעולם עלם ילם קלם תלם למ

כארץ ה' וסימנה כגן יי בארץ מצרים כי הארץ זבת חיים ושלום ופירותיה ירבה

כארץ עניה והמתנה בעמא ואתבניה לא ארחם כיבני
 זנונים המה כי זנתה אפס הזכירה הורתם כי אמרה
 אלכה אחרי מאהבלי נתע לחמלי ומימי צמרי ופשותי
 שמני ושקוני
 לכן הנני שך את דרכך
 בסירים וגדרת את גדרה ונתבונתה לא תמצא ורדפה
 את מאהבליה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא
 ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי
 אז מעתה והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן
 והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל
 לכן אשוב ולקחתי דגל בעת ותירוש במועד וזהב עלתי
 צמרי ופשותי לכסות את ערותה וועתה אגלה את
 גבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מיד יוהשבת
 כל משושה חנה חדשה ושבתה וכל מועדה והשמתי
 גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו
 לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה
 ופקדתי עליה אתימי בעלים אשר תקטיר להם
 ותער נזמה וחליטה ותלך אחרי מאהביה ואותי

ה
 ל
 ל
 וחד
 ושקני
 בבני
 מסתי
 ל
 ג
 וחס פיס
 בק
 כל
 מליון
 מפין
 הי
 אם
 אחרת
 אז
 לאה
 ז
 ל

בסירים ל המוסרים ל כדורים ל הנדברים ל מקברים ל קברים ל המקטירים ל

וברחמים ב' וסימנל וברחמים גדלים אקבעך וארשתוך לי לשלם וארשתוך ॥

שְׂכַחָהּ נֶאֱמַר יְהוָה לִכְנֹהֵנָה אֲנֹכִי מִפְתִּיחַ
וְהַלְכִיתִּיהָ הַמִּדְבָּר וּדְבַרְתִּי עַל לִבָּהּ וְנִתְּתִי לָהּ אֶת־כְּרִמִּי
מִשֶּׁם וְאֶת־עֵמֶק עֲבֹר לִפְתָּח תְּקוּהָ וְעֲנִתָהּ שִׁמְחָה בְּיָמֶי
נְעוּרֶיהָ וּבְיוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא
נֶאֱמַר יְהוָה תִּקְרָא אִישִׁי וְלֹא תִקְרָא אֵילִי עוֹר בְּעֹרָהּ
וְהִסְרֹתִי אֶת־שִׁמּוֹת הַבְּעֵלִים מִפִּיהָ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹר
בְּשִׁמְמָהּ וְכָרְתִּי לָהֶם בְּרִית בְּיוֹם הַהוּא עִם־חֵית הַשָּׂדֶה
וְעִם־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּרְמֵשׁ הָאֲדָמָה וְקִשְׁת׃ וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה
אֲשֶׁבֶר מִן־הָאָרֶץ וְהַשִּׁבְכִּתִּים לִכְטֹחַ וְאֶרֶשׁתִּיךְ
לִי לְעוֹלָם וְאֶרֶשׁתִּיךְ לִי בְּעֶרְכִּי וּבְמִשְׁפַּט וּבְחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים וְאֶרֶשׁתִּיךְ לִי בְּאַמוּנָה וּבְרַעַת אֶת־יְהוָה
דְּנִשָּׂא

י
ומל
כל
ליט
בעל
בעלה
לא
מפין
עין

י
ובעני
ב

בשפטים

וְהָיָה אִישׁ אֶחָד מִצִּרְעָה מִמִּשְׁפַּחַת הָדָבָר וּשְׁמוֹ מִנוּחַ
וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה וְלֹא יִלְדָּה וַיֵּרָא מֶלֶאכ־יְהוָה אֶל־הָאִשָּׁה
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּהנָא אֲתָּה עֵינִי וְלֹא יִלְדָּתִי וְהָרִיתִי וְיִלְדָּתִי
בֶּן וְעָתָה הִשְׁמָרִי נָא וְאֶת־נִשְׁתִּי יִין וְשִׁכָּר וְאֶת־אֹכְלִי

ב
צד
ל
וחי
לא
ילדה
ג
דסמ

ויהי איש אחד צ בקדיה וסימנל שמשון בן מנוח ואלקנה הרמתי

יחל ה' ב' קמץ וז' פתח וסימנ' אשר יחל והוא יחל דברו ישראל וחברו ס

כְּלִטְמָא כִּי הִנֵּךְ הָרָה וְיִלְדֶּת בֶּן וּמִוְרָה לֹא יֵעָלֶה עֲלֵדָשׁוֹ
כִּי נִזְיֹר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעֶר מִן הַבֶּטֶן וְהוּא יִחַל לְהוֹשִׁיעַ
אֶת יִשְׂרָאֵל מִיָּד פְּלִשְׁתִּים וְתָבֹא הָאִשָּׁה וְתֹאמַר לְאִישׁ
לֹאמַר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמָרָא הוּבְמָרָא מִלֶּאךָ
הָאֱלֹהִים נִוְרָא מֵאָדָם וְלֹא שְׂאֵלָתָהּ אֵימָזָה הוּא וְאֵת
שְׁמוֹ לֹא הִגִּיד לִי וַיֹּאמֶר לִי הִנֵּךְ הָרָה וְיִלְדֶּת בֶּן וְעַתָּה
אֶל תִּשְׁתַּיִּין וּשְׂכָר וְאֶל תֹּאכְלִי כְּלִטְמָא כִּי נִזְיֹר
אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעֶר מִן הַבֶּטֶן עַד יוֹם מוֹתוֹ

וַיַּעֲתֵר מְנוּחַ אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שִׁלַּחַת יְכוֹנָא עֹזֵל אֵלֵינוּ וַיִּוְרֵנוּ
מִהַנְעִשָׂה לְנֶעֶר הַיּוֹלֵךְ וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל
מְנוּחַ וַיָּבֹא מִלֶּאךָ הָאֱלֹהִים עֹזֵר אֶל הָאִשָּׁה וְהוּא
יִשְׁבֶּת בַּשּׂדֶּה וּמְנוּחַ אִשָּׁה אֵין עִמָּה וְתִמְהַר הָאִשָּׁה
וְתִרְץ וְתִגֵּד לְאִישָׁה וְתֹאמַר אֵלַי הִנֵּה נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ
אֲשֶׁר בָּא בְּזִס אֵלַי וַיִּקַּס וַיִּלֶךְ מְנוּחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא
אֶל הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲאֵתָה הָאִישׁ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי
הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנִי וַיֹּאמֶר מְנוּחַ עַתָּה יְכוֹנָא דְּבִלְךָ מִן

ג
ה
ז
קמ
א
פת
ה
ל
ג
דסמ
ל
מל
ג
ז
מל
וח
חס
ז
זקל
ה
זספ
שפט
ז
חס

וורנו ג' ז' מל וחד חס וסימנ' מה נעשה לנער היולך מדרבין דישעיה וחזל דמיכה ב

ומעשהו ג' וסימנה — מה יהיה משפט הנער ואיש צמיעון לא השכילן מה

יהיה משפט הנער ומעשהו ויאמר מלאך יהוה אל
מנוח מכל אשר אמרת אל האשה תשמר מכל אשר
יעא מפני ה' לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמא
אל תאכל כל אשר עויתיה תשמר

ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה
לפניך גדי עזים ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם
תעציל לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלה
כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא ויאמר מנוח אל
מלאך יהוה מי שמך כי בא דברך וכבר נודע ויאמר
לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פליא

ויסח מנוח את גדי העזים ואת המנחה

ויעל על העז ליהוה ומלא לעשות ומנוח ואשתו
ראים ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימי
ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים
ויפלו על פניהם ארצה ולא יספ עז מלאך יהוה
להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך
יהוה הוא ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי

ג

ל

ג
סמ

ל

ל

ל

יני
יו
פל
ז

ז
וישח
מל
א

ל
בעה

הכטרת בהעלתך

מב

ונלוו וסימנך עליך ושמו ציון ישאלו גוים רבים אל יי ובה כשלים יעזרן 5

פז
בן
ג
מנה
ולו
ז
בן

אלהים ראינו ותאמר לו אשתו לו חלפך יהוה להמיתנו
לאלקה מידנו עליה ומנחה ולא הרצנו את כר
אלה ובעת לא השמיענו כזאת ותלך האשה בן
ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה
ובהעלתך

בתרי עשר בזכריה קי ג

4
ל
וח
אדמת
הקדש

רני ושמחי בת ציון כיהנני בא ושכנתי בתוכך נאם
יהוה ונלוו גוים רבים אליהוה בזם ההוא והיו לי לעם
ושכנתי בתוכך וידעת כיהוה מבאות שלחני אליך
ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר
עוד בירושלם הם כלבשר מפני יהוה כי נעזר
ממעזון קדשו

י
בטע
דונה
וש
מארכות

יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן
עמד עלימינו לשטנו ויאמר יהוה אל השטן וגער
יהוה בכ השטן וגער יהוה בכ הבחר בירושלם הלוא
זה אור מעל מאש ויהושע היה לבש בגדים צואים
ועמד לפני המלאך ויען ויאמר אל העמרים לפניו

אדמת הקדש ל אדמת קדש ל חשן משפט ל חשן המשפט ל יום הכפורים ל יום כפורים ל 5

הפטרות בהעלותך

וגם אתה ג' וסימנך לא הגדת לי ידעת את אשר עש וגם אתה תרין את בית

לאמר הסירו הכבדים העצים מעליו ויאמר אליו ראה
העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלמות ואמר
ישימו ענין טהור על ראשו וישימו הענין הטהור
על ראשו וילבשו הכבדים ומלאך יהוה עמו ויעל
מלאך יהוה ביהושע לאמר כה אמר יהוה עבד את
בדרכי תלך ואם את משמרת תשמר וגם אתה תרין
את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין
העמדים האלה שמעך יהושע הכהן הגדול אתה
ורעיל הישכים לפניך כי אנשי מופת המה כיהנני
מביא את עבדי צמח כיהנה האבן אשר נתתי לפני
יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח
פתחה נאם יהוה עבד את ומשתי את עון הארץ
ההוא ביום אחר ביום ההוא נאם יהוה עבד את תקראו
איש לרעהו אלתחת גפן ואלתחת תאנה וישב
המלאך הדבר בי ויעילני כאיש אשר יעור משנתו
ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת
זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה נרותיה עליה

ל
ל
בית
ובע
כל
חס
בד
מן
מל

ב
מל
בע
וסיה
ונחתי
את
נע
שמע
נא
יהוש
וכל
כת
חוז
ממשל
כוות
מל
וכל
מל
חס
חס
בד
מן
חס
מל
לך
התרפס

וזהב דעך כ כת ויאמר וקל ואמר וסימנך עמלק לא טוב מנורת זהב אשר לא יפתח

כל זונה ונביאים וכתובים מלאים בר מן חר חס וסימנ: את צעה זנה

שבעה ושבעה מועדות לנחות אשר על דאשה
ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחר על
שמאלה ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר
מה אלה אדני ואען המלאך הדבר בי ואמר אלי הלא
ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני ואען ואמר אלי
לאמר זה דברי הוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח
כי אסברוחי אמר יהוה עבאות: מיאתה הר הגדול
לפני זרבבל למישור והו ציא אתה אכן הר אשר
תשא אות חן חן לה:
אלי לאמר ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבציענה
דעת כי יהוה עבאות שלחני אליכם:

דשלח לך

ביהושע

וישלח יהושע בנותן מן השטאים שנים אנשים מרגלים
חרש לאמר לבו ראו את הארץ ואת ריחו וילכו ויבאו
בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה: ויאמר למלך
יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל

ז
כל
זונה
דכח
ונבי
מל
במה
חס

וכל אוריתא חס בר מן חר מל וסימנ: לא תביא אתנן זונה: חרש ב וסימנ מרגלים חרש וצקצק חרש

לחפר ג' בתר ליע וחם וסימנ' לחפר את כל הי' בארצ' נשכרים לחפר פרות ולע' 40

לחפר את הארץ וישלח מלך יריחו אל דחב לאמר
 הוציא אנשים הבאים אליך אשר באו לביתך
 כי לחפר את כל הארץ באו ותקח האשה את שני
 האנשים ותנפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא
 ידעתי מאין המה ויהי השער לסגור בחשך והאנשים
 יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם
 כי תשיגום והיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי
 העץ הערבות לה על הגג והאנשים רדפו אחריהם
 דרך הירדן על המעברות והשער סגור אחרי כאשר
 יצאו הרדפים אחריהם והמה טרם ישכבון והיא
 עלתה עליהם על הגג ותאמר אליה אנשים ידעת
 כיתתן יהוה לכם את הארץ וכיתפלה אימתכם עלינו
 וכי נמגו כל יושבי הארץ מפניכם כי שמענו את
 אשר הוליש יהוה את מי יססוף מפניכם ביצאתכם
 ממעררים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר
 בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם
 ונשמעו וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם

ג
 ל
 בטע
 חמטל
 ג
 בלע
 נקבה
 ה
 ין
 ז
 ל
 חור
 מל
 וחר
 חס
 ב
 לילה
 עצמי
 ל
 י
 חס
 ל
 חס
 וכל
 אור
 י
 חס
 זמ
 מל

ולא ידעתי ה' וסימנ' ותקח האשה ויאמר אחי מעץ ככבש אלוף הם המליכו ובעלע' 5

הוא להם וסימנך ושמע דמס וי להם אמת הלא אתה יעו כי יי הוא להם

כי יהיה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ
 מתחת ועתה השבעות אל ביהוה כי עשיתי עמכם
 חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבלי חסד ונתתם לי אות
 אמת והחיתם את אבני ואבני ואבני ואבני ואבני ואבני
 ואבני ואבני ואבני ואבני ואבני ואבני ואבני ואבני ואבני
 לה האנשים נפשנו תחת כס למות אם לא תגידו את
 דברנו זה והיה בית יהוה לנו אתה ארץ ועשינו עמך
 חסד ואמת ותורדם בחבל בער החלון כי בית לבקור
 החומה ובחומה היא יושבת ותאמר להם הרהר לט
 פדפגענו בכם הרדפים ונחבתם שמה של שתי ימים ער
 שוב הרדפים ואחר תלכו לרדפכם ויאמרו אליה האנשים
 נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו הנה
 אנחנו באים בארץ את תקולת חוט השני הזה תקשרי
 בחלון אשר הורדתנו ואת אבניך ואת אבניך ואת אבניך
 ואת כל בית אבניך תאספי אליך הביתה והיה כל אשר
 יעאמר לתי ביתך החוץ דמו בראשו ואנחנו נקים
 וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אסיר תהיה בו

י אחיות
חם ק

כל
 קר
 חל
 בר
 מן
 חם
 חם
 חם

וּבְחֵדָּשׁ לְיָחִידָשׁ לְיִקְרָשׁ לְלִהְתָּקְרָשׁ לְוִקְרָשׁ לְוַחֲמָשׁ לְוַיִּשׁ לְוַיֵּאֲשׁ לְוַמְחָשׁ לְ

כבש
ל
א

וְאֶסְתֵּרִי אֶתְדַבְּרְנוּ זֶה וְהֵינּוּ נָקִים מִשְׁבַּעַתְךָ אֲשֶׁר
הִשְׁבַּעְתָּנוּ וְהָאֵמֶר כִּדְבָרֶיכֶם כִּן הוּא וְהַשְׁלַחֵם וְיִלְכוּ
וְתִקְשֶׁר אֶת־תְּקוּת־הַשֶּׁנִּי בַחֲלוֹן וְיִלְכוּ וַיָּבֹאוּ הָהָרָה וַיֵּשְׁבוּ
שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד־שָׁבוּ הָרִדְפִים וַיִּבְקְשׁוּ הָרִדְפִים
בְּכָל־הָדֶרֶךְ וְלֹא־מָצְאוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיִּרְדּוּ מֵהָהָר
וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַיּוֹשֵׁעַ בֶּן־נָוִן וַיְסַפְּרוּ־לּוֹ אֶת־כָּל־מַצְאוֹת
אוֹתָם וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַיּוֹשֵׁעַ כִּתֵּתָן יְהוָה בִּידָנוּ אֶת־כָּל־
הָאָרֶץ וְגַם־נִמְגְּדוּ כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ

ויקה קרח

בשמואל

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעַם לָבוּ וְנִלְכֶּה הַגִּלְגָּל וְנַחֲדָה שָׁם
הַמִּלּוּכָה׃ וַיָּלֻכוּ כָּל־הָעָם הַגִּלְגָּל וַיַּמְלִכוּ שָׁם אֶת־שָׁאוּל
לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל׃ וַיַּזְכּוּ וַיִּשָּׂם זִבְחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁמַח שָׁם שָׁאוּל וְכָל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד־מְאֹד׃

וַיֹּאמֶר שְׂמוּ אֶל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שִׁמְעֵתִי
בְּקוֹלְכֶם לְכֹל אֲשֶׁר אִמַּרְתֶּם לִי וְאִמְלֹךְ עָלֶיכֶם מִלֶּךְ וְעַתָּה
הִנֵּה הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאֲנִי זָקֵנְתִי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הָעָם

4

六

۱۲۸

3

۵.

५१

١٥

١٠

פח

814

22/35

ואת מי ד וסימנך עשיתי דאנתי בין שמועה אין כמו אלוה

352

ג
ח

א

ב
ג

ד

ה
לשון

יחיד

סניד

לשון

דביר

ו

ז

ח

ט

י

יא

ויאמרו

ק

אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה הנני
ענובי נגד יהוה ונגד משיחו את שורמי לקחתי וחמור
מי לקחתי ואתמי עשיתי אתמי רעותי ומיד מי לקחתי
כפר ואעלים עיני בן ואשיב לכם ויאמרו לא עשיתנו
ולא רעותנו ולא לקחת מיד איש מאומה ויאמר
אלהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם
בידי מאומה ויאמר עד
אלהם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר
העלה את אבותיכם מארץ מצרים ועתה התיצבו ואשפטה
אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם
ואת אבותיכם וכאשר בא יעקב מצרים וייצעקו אבותיכם
אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויצאו את
אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה וישכחו את יהוה
אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חמור וביד
פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בהם וייצעקו אל יהוה
ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הדבעלים
ואתה עשית אות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך

צדקות ד ג מל וחד חס וסימנך שם יתנו ב ועתה התיצבו ואשפטה למען דעת

והיתם היתם ב' חס' בליט' וסימנ' הן בעודני חי גם אתם וגם המלך אשר מלך

וישלח יהוה את רב־על ואת בִּדְן ואת יִפְתָּח ואת
שבע שמואל וליעל אתכם מִיָּד אי־יִכָּם מִסָּבִיב ותשבו
בְּטַח ותראו כִּי־נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם
ותאמרו לו לא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ ויהוה אלהיכם
מִלִּפְנֵיכֶם ועתה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲרִיתֶם אֲשֶׁר שָׁאַלְתֶּם
והִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ אִם־תִּרְאוּ אֶת־יְהוָה
ועבַדְתֶּם אֹתוֹ ושמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא־תִמְרוּ אֶת־פִּי
יְהוָה והִיתֶם גַּם־אַתֶּם וגַּם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם אַחֵר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִם־לֹא תִשְׁמָעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמַרִּיתֶם
אֶת־פִּי יְהוָה והִיתָה יַד־יְהוָה בְּכֶם וּבְאַבְתֵּיכֶם גַּם־עַתָּה
הִתְיַעֲבוּ ורְאוּ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עֹשֶׂה
לְעֵינֵיכֶם הֲלוֹא קִצְר־חַטִּים הַיּוֹם אִקְרָא אֶל־יְהוָה וְיָתֵן
קִלְוֹת וּמָטָר וְדָעוּ וּרְאוּ כִּי־דַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם
בְּעֵינֵי יְהוָה לִשְׂאוֹל לָכֶם מֶלֶךְ וַיִּקְרָא שְׁמוֹאֵל אֶל־יְהוָה
וַיִּתֵּן יְהוָה קִלְוֹת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל־הָעָם מֶאֱדָם
אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׁמוֹאֵל
וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֶל־שְׁמוֹאֵל הִתְפַּלֵּל בְּעַד־עַבְדֶּיךָ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

ב

כל
ל
פת

ל
וחד
ושאלתם

ב
חס

ל

י
יפי

י
כת
ין

כל
כת

ב
במ
ז
את
בין

והיתם היתם

קלותו כת כן וסימנה יחידלן ויחידלן קציר חטים מים רבים בעשותו למטר מי פלג לשטף וחד קולת דוכלה עם

ויפתח ג' קמץ וחד פתח וסימנ' ויפתח ואשנה ויפתח הגלעדי ויפתח שפתיו עמך סיה

כל
מל
בר
מן
ג
ח
ל
ל

ואל תמות בייספנו על כל חטאתינו רעה לשאול לנו
מלך ויאמר שמואל אל העם אל תיראו
אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי
יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם ולא תסורו
בי אחרי הנהו אשר לא יעילו ולא יעילו כי תרחו
המה כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו
הגדול כי הוא יהוה לעשות אתכם לו לעם

וזאת חקת

בשפטים ס' יא

ג
ח
לש
קריה
וחד
שם
בר
נש
וחד
לש
פתיחה
כל
מל
בר
מן
ג
ח

ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה
וילך גלעד אתיפתח ותלך אשת גלעד לו בנים ויגדלו
בניה אשה ויגרשו אתיפתח ויאמרו לו לא תנחל
בבית אבנו כי בן אשה אחרת אתה ויברח יפתח מפני
אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים
ריקים וינאו עמו ויהי מימים וילחמו בני עמון
עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת אתיפתח מארץ טוב

מאת הגלעד פתיחה ג' ויהי מימים ג' וסימנ' וילחמו בני עמון ויהי מימים רבים ויהי מימים בימ

כל אותי וספר שפטים מל בר מן חר חס וסימכר אם משחים וניאמר האטף אל העצים

וַיֹּאמְרוּ לִפְתָּח לֵכָה וְהַיִּתְּהָ לָנוּ לְקַעֲנוֹ וְנִלְחֶמָה בְּבָנֵי
 עַמּוֹן וַיֹּאמֶר יִפְתָּח לְזָקֵנִי גִלְעָד הֲלֹא אַתֶּם שְׂנֵאֲתֶם
 אוֹתִי וְתִגְרְשׁוּנִי מִבֵּית אָבִי וּמִדּוֹעַ בְּאַתֶּם אֵלַי עַתָּה
 כְּאִשׁוֹר עַד לָכֶם וַיֹּאמְרוּ זָקֵנֵי גִלְעָד אֵלֶּיךָ לִפְתָּח לִכְנֹעַ עִתֶּךָ
 שְׂכָנוֹ אֵלֶיךָ וְהִלַּכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ בְּבָנֵי עַמּוֹן וְהַיִּתְּהָ לָנוּ
 לְרֹאשׁ לְכָל־יִשְׂרָאֵל גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֵלֶּיךָ זָקֵנֵי גִלְעָד
 אִם־מִשְׁיָבִים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בְּבָנֵי עַמּוֹן וְנָתַן יְהוָה
 אוֹתָם לִפְנֵי אֲנֹכִי אִהְיֶה לָכֶם לְרֹאשׁ וַיֹּאמְרוּ זָקֵנֵי
 גִלְעָד אֵלֶּיךָ יִפְתָּח יְהוָה יְהִי שְׁמֵעַ בִּינוֹתֵינוּ אִם־לֹא
 כְּדִבְרֶךָ כֹּן נַעֲשֶׂה וַיִּלָּךְ יִפְתָּח עִם־זָקֵנֵי גִלְעָד וַיִּשְׁמְנוּ
 הָעָם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקַעֲנוֹ וַיִּדְבֹּר יִפְתָּח אֶת־כָּל־
 דְּבָרָיו לִפְנֵי יְהוָה בְּמִצְפֶּה וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח
 מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן לֵאמֹר מִהֲלִי וְלֹךְ כִּי־בָאתָ
 אֵלַי לְהִלָּחֵם בְּאַרְצִי וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן אֶל־מַלְאָכָיו
 יִפְתָּח כִּי־לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־אַרְצִי בְּעֹלֹתָיו מִמִּעְרֵי־
 מִאֲרָנָן וְעַד־הַיַּבֵּק וְעַד־הַיַּרְדֵּן וְעַתָּה הִשְׁיֵבָה אֶתְהָן
 בְּשָׁלוֹם וַיִּסָּף עוֹד יִפְתָּח וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים

ב
מל

כל
שפט
מל
בר
מן
חר
חס

ל
ומל

ב
תהי
נא
אלה
ל
דס

י

ל
וחז
על
מלכ

י

ל
מל
בן

אחריו בחי' גדולן דאנין האין ויחנן ין חנון טחון ידעתין כאחרין לן האין 2

אל מלך בני עמון ויאמר לו כה אמר יפתח לאלק
ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון כי בעלותם
ממערבים וילך ישראל במדבר עדים סוף ויבא מקדשה
וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה
נא בארץך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב
שלח ולא אבה וישב ישראל בקדשו וילך במדבר ויסב
את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש
לארץ מואב ויחנן בעבר ארנון ולאבא בגבול מואב
כי ארנון גבול מואב וישלח ישראל מלאכים אל סיחון
מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה
נא בארץך עד מקומי ולא האמין סיחון את ישראל
עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהמה וילחם
עם ישראל ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת
כל עמו ביד ישראל ויכוס ויירש ישראל את כל
ארץ האמרי וישב הארץ ההוא ויירשו את כל
גבול האמרי מארנון ועד תיבק ומן המדבר ועד
הירדן וועתה יהוה אלהי ישראל הזריש את האמרי

3
וידאוס
מפרי
הארץ

ל

ל
ומל
כל
גבי
מל
וכל
אור
חס
צמ
ל
מל

יא
מל
וחל
חם
ויעאן ככלל
ויעאן ככלל
ויעאן ככלל
ויעאן ככלל

ויכוס יא : מל וחל חס וסימנ' וירד העמלק ויכו מהם וילכדהו ויתנס י' צ' בן ויעל יהודה ואבימלך ויתן

הטוב ו' וסימנה ועתה הטוב טוב אתה מכלל בן צפור כי יחקר אתכם לך כי תעשק

מפני עמו ישראל ואתה תירשנו הלא את אשר יורישך
כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה
אלהינו מפנינו אותו נירש ועתה הטוב טוב אתה מכלל
בן צפור מלך מואב הרוב רב עמי ישראל אסגלהם
נלחם נם בשבת ישראל בחשבון ובכנותיה ובכנותיה
ובכנותיה ובכלותה עריס אשר עליהי ארזון של שמאות
שעה ומלוע לא העלתם בעת ההוא ואנכי לא חטאתי
לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט
היום בין בני ישראל ובין בני עמון ולא שמע מלך
בני עמון אלהיך יפתח אשר שלח אליו

ותהי עליפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד
ואת מנשה ויעבר את מעפה גלעד וממזפה גלעד
עבר בני עמון ויבד יפתח נפר ליהוה ויאמר אם
נתון נתן את בני עמון בידיו והיה היוצא אשר
יצא מדלת ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון
והיה ליהוה והעליתיה עולה ויעבר
יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידיו ויכלם

ל
בספר
ל
דפי
ג
ח
חם
ל
וחי
מל
דין
מל
הרב
ט
עם
דוע
שדי
פיס
יסור
וכל
הרב
תרי
דברים
עשר
לא
כוות

ל
ג
ג
א
יעקב
ישראל
מל
יפתח
בנב

ל
ומל

ויעבר

היוצא ו' מל בנב וסימנה והיה היוצא אשר יצא מדלת ביתי מהנה היוצא אל הכשר ונכל

ולא אוכל ג' וסימנה פציתי פי נלאיתי כל כל מלאכה גדולה ~ הרפה ג' וסימנה הרפה לה כי נפשה הרפה

ממני

שני

חדשים

ג' ג'

באטי

מנית

ל

ג' ג'

אתם

שמח

דסביר

ממנה

ג'

ל

ומל

ג'

ודעו

ק

ל

וחי

ואת

ערו

ג'

מביר

מַעְרוּעַל וְעַד בְּאֵל מִנֵּת עֶשְׂרִים עִיר וְעַל אֶבֶל כְּרָמִים
מִכָּה גְדוֹלָה מֵאֵד וַיִּכְנְעוּ בְנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֵּבֹאוּ יָפֶתַח הַמַּעֲפָה אֶל בֵּיתוֹ וְהָנָה בָּתוֹ
וַיַּעֲתָ לִקְרֹאתוֹ בְּתָפִים וּבְמַחֲלוֹת וְלֵקָה הָיָה יְחִידָה אֶיךָ
לֹא מִמְּנוּ בֶן אֹבֶת וַיְהִי כִּדְאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו
וַיֹּאמֶר אֵלֶּה בְּתֵל הַכְּרַע הַכְּרַעְתָּנִי וְאַתָּה הָיִיתָ בְּעַכְרִי
וְאַנְכִי פָצִיתִי פִּי אֶל־הוּא וְלֹא אֶפְקֹל לָשׁוּב וְתֹאמַר אֵלָיו
אֲבִי פָצִיתָה אֶת פִּיךָ אֶל־הוּא עָשָׂה לִי כַּאֲשֶׁר יַעֲמִיךָ
אַחֲרֵי אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ יְהוָה נִקְמֹת מֵאִיבֶיךָ מִבְּנֵי עַמּוֹן
וְהֹאמֶר אֶל־אֲבִיהָ יַעֲשֶׂה לִּי הַדָּבָר הַזֶּה הֲרִפָּה מִמְּנִי
שְׁנַיִם חֳדָשִׁים וְאַלְכָה וְיִרְדֹּתִי עַל־הָהָרִים וְאַבְכֶּה עַל־
בְּתוּלִי אֲנֹכִי וְרַעִיתִי וַיֹּאמֶר לָכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי
חֳדָשִׁים וְתֵלֶךְ הָיָה אֶרְעוֹתֶיהָ וְתִכְדֹּךְ עַל־בְּתוּלֶיהָ עַל־הָהָרִים
וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַיִם חֳדָשִׁים וְתִשָּׁב אֶל־אֲבִיהָ וַיַּעֲשֶׂה
לָהּ אֶת עֲדָרוֹ אֲשֶׁר נָדָר וְהָיָה לֶאֱדָעָה אִישׁ וְתִהְיֶה חֶק
בְּיִשְׂרָאֵל מִיָּמַיִם יְמִימָה תִלְכְּנָה בָנוֹת יִשְׂרָאֵל
לְתָנוֹת לְבֵת יָפֶתַח הַגִּלְעָדִי אַרְבַּעַת יָמִים בַּשָּׁנָה

ממנו ה' דסביר ממנה וסימנה אפרש בעירא דיפתח ולקט באורחא וימלכית

כל קריה לבני האדם בד מן חר לבני אדם וסימנה ולא יחל לבני אדם : וכל תלים כות לבני אדם צמח

להודיע
לבני
האדם
גבורותיו

דוירא בלוק

בתרי עשר במיכה ק"ה

והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יהוה
כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא יחר
לבני אדם והיה שארית יעקב בגוים
בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעררי
עאן אשר אסעבר ורמס יטרף ואין מעיל תרום יד
על עריץ וכל איביך יכרתו והיה ביום
ההוא נאם יהוה והכרתי סוסך מקרבך והאבדתי
מרכבתך והכרתי ערי ארצך והרסתי כל מצודתך
והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך והכרתי
פסילך ומצבתך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה
ידך ונתת שבת אשירך מקרבך והשמדתי עריך ועשיתי
באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו
שמעתי א את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים
ותשמענה הגבעות קולך שמעו ההרים את דב יהוה
והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל

ו
בטע
בספר
מיכה
ל
וכל
תלים
כות
בר
מן
חד

ב
מל
כלע

י
מל

כול
מל
בר
מן
חד
חס
ל
חס

אל מעננים ואל קסמים ישמעו ועננים כפלשתים בכיענה חס : אלון מעננים ומעננים לא יהיו לך

הלאתיך ל הראיתוך ל ולתתך ל בהמתך ל אשמיעך ל הסירך ל פ

ל ל

ז

ח

מ

מח

ס

י

י

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

יְתוֹכַח עַמִּי מִהָעֵשִׂיתִי לָךְ וּמִהָהָלֹאתִיךָ עֲנֵה בִּי כִּי
הָעֵלִיתִךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתִיךָ וְאֶשְׁלַח
לְפָנֶיךָ אֶת מֹשֶׁה אֶהְרֹן וּמֹרִיס עַמִּי זָכַרְנָא מִהָיְעַן
בְּלֹק מִלֶּךְ מוֹאָב וּמִהָעֵנָה אֲתוּ בְלַעַם בּוֹדֵעַוֹר מִן הַשְׂטִיִּם
עַד הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת עַד קוֹת יְהוָה בְּמֵה אֲמַרְסָּם יְהוָה
אֶכֶף לֹאֵלֶּהי מְרוֹס הָאֲקָדִמְנוּ בְּעוֹלוֹת בַּעַלִּים בַּעַל שֵׁנִי
הִירֵעָה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת נְחֹלֵי שֶׁמֶן הָאֵתָן
בְּכוֹרֵי פֶשַׁעִי פְרִי בִטְנִי חֲטָאתִי נִפְשִׁי הִגִּיד לָךְ אֲדָם
מִהַטּוֹב וּמִהָיְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
וְאֶהְכֶּת חֶסֶד וְהַעֲנֵנִי לִכְתּוֹב עִם אֱלֹהֶיךָ

דפינחם

במלכים

וַיִּרְיָהוּ הֵיטָה אֱלֹהֵיהוּ וַיִּשְׁנֶם מִתְנִי וַיִּרְץ לְפָנֵי אַחֲאָב
עַרְבֵאכָה יִזְרַעֲלָה וַיִּגַּד אַחֲאָב לְאִיזָבֵל אֵת כָּל
אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיהוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר הִרְגָּה אֵת כָּל הַנְּבִיאִים
בַּחֶרֶב וְהַשְׁלַח אִיזָבֵל מִלֶּאךָ אֱלֹהֵיהוּ לֵאמֹר כֹּה
יַעֲשׂוּן אֱלֹהֵי סוֹכָה יוֹסֵפוֹן כִּי בָעֵת מָחָר אֲשִׁים אֶת נִפְשְׁךָ

ויד יד וסימנ ויד יד היתה אל אליהו עלי חזקה היתה אלי בערב

וַיֵּנַח ז' וְסִימַנִּי מִשֶּׁה אֶת הַמֶּשֶׁה יְהוֹשֻׁעַ שְׁמוֹ אֶל שְׁלֹמֹה אֶת נִבְלָתוֹ אֶת נַעֲרֹ צִדִּיקָא

כָּנַפֶּשׁ אֶחָד מֵהֶם וַיֵּרָא וַיִּקְס וַיִּלָּךְ אֶל תַּנְפְּשׁוֹ וַיֵּצֵא בְּאֵר
שָׁבַע אֲשֶׁר לַיהוָה וַיֵּנַח אֶת תַּנְפְּשׁוֹ שָׁם : וְהוּא הֵלֵךְ
בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יוֹם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רִתֵּם אֶחָת וַיִּשְׁאַל
אֶת תַּנְפְּשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמֶר רַב עֲתִידָה יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא
טוֹב אֲנִי מֵאֲבֹתִי : וַיִּשְׁכַּב וַיֵּשֶׁן תַּחַת רִתֵּם אֶחָד וְהִנֵּה
זֶה מַלְאָךְ נֹגֵעַ בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֲכֹל : וַיָּבֵט וְהִנֵּה
מֵרָאשֵׁיתוֹ עֲגֵת רִעְפִּים וְעַפְחֵת מִיִּם וַיֹּאכַל וַיֵּשֶׁת
וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב : וַיֵּשֶׁב מַלְאָךְ יְהוָה שְׁנֵית וַיִּגַּע בּוֹ וַיֹּאמֶר
קוּם אֲכֹל כִּי רַב מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ : וַיִּקְס וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיִּלָּךְ
בְּכַח אֲכִילָה הַהִיא אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה עַד
הָרֵאשִׁית חֹרֵב : וַיֵּצֵא שֵׁם אֱלֹהִים עֲרָה וַיִּלֵּן שָׁם וְהִנֵּה
דָּבָר יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מֵהַלֵּךְ פָּה אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר קָנָא
קָנֵאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי עַבְדִּי אֹת כִּי עֲזָבֹנִי בְּרִיתִךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת מִזְבְּחֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת נְבִיאֶךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְאֹתִי
אֵל לְבָדִי וַיִּבְקֹשׁוּ אֶת תַּנְפְּשִׁי לְקַחְתָּהּ : וַיֹּאמֶר יָצָא וְעַמְדָה
בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדֻלָּה וְחֶזֶק מִפָּרֶךְ
הָרִים וּמִשִּׁבְרֵי סִלְעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא בָרוּחַ יְהוָה וְאַחֵר

ב
הבן
וכנפש
האב
אחך
ז

ח

ט

כל
קד
חס
בר
מן
חד
מל
ח
חס
ז
מל

ג
ב
חס
וחד
מל
וסיה
קנא
קנאתי
וחדו
חס
אשר

שְׁתֵּה אֶפְרוּחֶיהָ : הָאֲכִילָה לְאֹתֵנָהּ בְּקַעֲלָהּ כְּחֹלָה מְגֻלָּלָה לְשִׁכּוּלָה מְבוֹהֶלָה פְּלִילָה ז' ~

קנא י ב מל וז חס וסימנ' קנא קנאני לני וחברו אל קנא ונקס אל קנא הוא *

הלוה רעש לא ברעש יהוה ואחר הרעש אנש לא
 באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה ויהי כשמע
 אליהו וילט פניו באדרתו וינא ויעמד פתח המערה
 והנה אליו קול ויאמר מה לך כה אליהו ויאמר קנא
 קנאתי ליהוה אלהי עבאות כיעזבו בריתך בני ישראל
 את מזבחתיך הרסו ואתנביאיך הרגו בחרב ואותר אני
 לבדי ויבקשו אתנפשי לקחתה ויאמר
 יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת
 ומשחת את חזאל למלך על ארם ואת יהוא בן חנני
 תמשה למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאכל
 מחולה תמשה לנביא תחתך והיה הנמלט מחרב
 חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע
 והשארתי בישראל שבעת אלפים כל דברכים אשר
 לא ברעו לבעל וכל דפה אשר לא נשק לו וילך
 משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים
 עשר עמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו
 אליו וישלך אדרתו אליו ויעזב את דבר וירץ אחרי

ימית ח וסימנ' גאל הדס וחברו ולא ימית את עבדו הנמלט ז בן זכוח שפוט אם שוש

ל
 י
 ז
 מל
 וב
 חס
 ז
 ז
 דני
 דפי
 צק
 ח
 ח
 ל
 וכל
 פה
 ל

אשקה ל ושקה ל וירקה ל עתקה ל מועקה ל המעשקה ל לפוקה —

אליהו ויאמר אשקהנא לאבי ולאמי ואלכך אחרריך
וילך לולך שוב כי מה עשיתי לך וישב מאחוריו ויקח
את צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר
ויתן לעם ויאכלו ויקס וילך אחרי אליהו וישרתהו
וראשי המטות

ביהושע

ויתן משה למטה בנידאובן למשפחתם ויהי להם
הגבול מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר
בתוך הנחל וכל המישור על מידבא חשבון וכל
עריה אשר במישור דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון
והעה וקרמת ומפקעת וקריתים ושכמה וצרת השחר
בהר העמק ובית פעור ואשרות הפסגה ובית השמות
וכל ערי המישור וכל מלכות סיון מלך האמרי אשר
מלך בחשבון אשר הלה משה אתו ואת נשיא מדין
את אוי ואת דקס ואת צור ואת חור ואת לב ענסי סיון
ושבי הארץ ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל
בחרב אלחללהם ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול

ה
חם
ל
ושב
ער
מידבא
ל
חם
ל
כת
כן
חם
יו

ג
ל
מל

כר
הישות
וחזק
כת ישות
ישמות ויש
הישמות מ

הישמות ל וסימ ויחנן על הירדן והערבה עד ים כנרת ובית פעור ואשרות לכן הגע פתח ואוריתא

כל
חם
זר
מן
ה
מל
ל
ל
ל
ל
חם
ל
בספ
יהוש
דמאת
מלכות
בנ
ג

ל
בקר
ה
מל

זאת נחלת בני אובן למשפחתם הערים וחצריהן
ויתן משה למטה צר לבני גד למשפחתם ויהי
להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון
עד ערוזער אשר על פני רבה ומחשבון עד דמת
המצפה ולטנים וממחנים עד גבול לדבר ובעלמק בית
הרם ובית נמלה וסכות וצפון יתר ממלכות סיוון מלך
חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרח
זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים וחצריהם
ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה
בני מנשה למשפחותם ויהי גבולם ממחלים כרדה בשן
כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן
ששים עיר וחצי הגלעד ועשתרות ואדריעי ערי
ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני
מכיר למשפחותם אלה אשר נחל
משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרח
ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל
הוא נחלתם באשר דבר להם ואלה אשר

עוג בבשן ד' וסימנ' ששים עיר כל ערי המישר כל ממלכות עוג וחצי הגלעד

וללויים ב' וסימנך כינתן מנשה נחלת שני המטות ויקרא דוד וכל לכהנים וללויים כותבם

וגם
מהם
אקח
כ
וחד
ונחל
ל
פתח

נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר
הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל
בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת
המטות וחי המטה כינתן משה נחלת שני המטות
וחי המטה מעבר לירדן וללויים לא נתן נחלה
בתוכם: כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים
ולא נתנו חלק ללויים בארץ כי אם ערים לשבת
ומגורשיהם למקניהם ולקניהם: כאשר צוה יהוה
את משה בן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ:
ואלה מסעי

ב
וכל
לכהנים
וללויים
כותב
במ
חד
ל
בספר
יהושע
וכל
קל
כותב
מל
חד
ס

ביהושע

אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן
נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל
בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את
הארץ:

ל
כז
חט
בטע
בענה
וגלגל

וידבר יהוה אליהושע לאמר: דבר אל בני ישראל
לאמר: תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם

ל

בִּיד מִשָּׁה לָנֶם שִׁמְהָ רוּצָח מִכֹּהֲנֵי שֶׁשׁ בִּשְׁגָגָה בְּבִלִי
דַּעַת וְהָיוּ לָכֶם לְמִקְלָט מִגֵּאל הַדָּם וְגַם אֶל־אֶחָת מֵהָעִירִים
הָאֵלֶּה וְעָמַד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וְדִבֶּר בְּאָזְנוֹ זִקְנֵי הָעִיר
הַהוּא אֶת־דִּבְרָיו וְאָסְפוּ אֹתוֹ הָעִירָה אֵלֵיהֶם וְנָתְנוּ לוֹ
מָקוֹם וַיֵּשֶׁב עִמָּם וְלִי יִרְדֹּף גֵּאל הַדָּם אַחֲרָיו וְלֹא־יִסְגְּרוּ
אֶת־הָרֹצֵחַ בִּידוֹ כִּי בְּבִלִי דַּעַת הִכָּה אֶת־דַּעְתּוֹ וְלֹא שָׁנָא
הוּא לוֹ מִתְמוֹל שְׁלֹשָׁם וַיֵּשֶׁב בְּעִיר הַהוּא עַד־עַמּוּד
לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפַּט עַד־מוֹת הַכֶּהֱן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר־יְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם אִזִּי יָשׁוּב הָרֹצֵחַ וְבָא אֶל־עִירוֹ וְאֶל־בֵּיתוֹ אֶל־
הָעִיר אֲשֶׁר־נָס מִשָּׁם וַיִּקְרָשׁוּ אֶת־קַרְשׁוֹ בַּגָּלִיל בַּהֲר
נֶפְתָּלִי וְאֶת־שֵׁכֶם בַּהֲר אֶפְרַיִם וְאֶת־קִרְיַת אַרְבַּע הִיא
חֶבְרוֹן בַּהֲר יְהוּדָה וּמֵעַבָר לִירְדֵן יִרְיָחוֹ מִזְרָחָה נִתְּנוּ
אֶת־בָּעֵר בַּמִּדְבָּר בְּמִישֹׁר מִמִּטָּה רְאוּבֵן וְאֶת־דָּאמֶת
בַּגִּלְעָד מִמִּטָּה גָּד וְאֶת־גִּלְיוֹן בְּבִשָּׁן מִמִּטָּה מְנַשֶּׁה אֵלֶּה
הֵיוּ עָלֵי הַמֹּעֵדָה לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכָם
לָנוֹם שִׁמְהָ כָּל־מִכֹּהֲנֵי שֶׁשׁ בִּשְׁגָגָה וְלֹא יָמוּת בִּיד גֵּאל
הַדָּם עַד־עַמּוּד לִפְנֵי הָעֵדָה וַיִּגְשׁוּ־רָאשֵׁי

י
מל

י

ט

ל

ח

טו

דגש

ג

ל

ח

ז

ואת

חמור

ג

גולן

ל

ל

מל

קד

ח

ז

ח

מל

ואת דאמת ג וסימנה את בער במדבר ומעבר לירדן יריחו ואת דאמת דיע פיס

לְבַנֵּי פְלוֹנִי ג' בְּטַעַם בַּעֲנַנְךָ וְסִימְנֶךָ לְבַנֵּי מִרְיָ וְלְבַנֵּי קָהָת וּמִמִּטָּה נִפְתָּלִי —

אֲכֹת־הַלִּוִּים אֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וְאֶל־
רָאשֵׁי אֲכֹת־הַמִּטּוֹת לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל וַיִּדְבְּרוּ אֵלֵיהֶם
בְּשִׁלָּה בְּאֶרֶץ כְּנָעַן לֵאמֹר יְהוָה יְנוּחַ בֵּין מִשָּׁה לְתֹת
לְבָנֵי עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגְרִישִׁיהֶן לְבַהֲמֹתֵינוּ וַיִּתְּנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לַלִּוִּים מִנְחָלָתָם אֵלֶּכּי יְהוָה אֶת־הָעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת־
מִגְרִישֵׁיהֶן וַיַּעַל הַגּוֹרָל לְמִשְׁפַּחַת
הַקָּהָתִי וַיְהִי לְבָנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן מִן־הַלִּוִּים מִמִּטָּה יְהוּדָה
וּמִמִּטָּה הַשִּׁמְעוֹנִי וּמִמִּטָּה בְּנִמֵּן בְּגוֹרָל עָרִים שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה וְלְבָנֵי קָהָת הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחַת
מִטָּה אֶפְרַיִם וּמִמִּטָּה דָּן וּמִחֲצִי מִטָּה מְנַשֶּׁה בְּגוֹרָל
עָרִים עֶשְׂרִי וְלְבָנֵי גֵרְשׁוֹן מִמִּשְׁפַּחַת
מִטָּה יִשְׁשַׁכָּר וּמִמִּטָּה אֲשֵׁר וּמִמִּטָּה נַפְתָּלִי וּמִחֲצִי
מִטָּה מְנַשֶּׁה בְּבֶשֶׁן בְּגוֹרָל עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
לְבָנֵי מִרְיָ לְמִשְׁפַּחַתָּם מִמִּטָּה רָאוּבֵן
וּמִמִּטָּה גָּד וּמִמִּטָּה זָבֻלֹן עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
וַיִּתְּנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַלִּוִּים אֶת־הָעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת־
מִגְרִישֵׁיהֶן כַּאֲשֶׁר יְנוּחַ יְהוָה בֵּין מִשָּׁה בְּגוֹרָל

ו'
דגש
ג'
בטע
ו' בעענ
דגש

ג'
בטעמ
בעענ

ג'
בטע
בעענ

ו'
דגש

בגורל ו' דגש וסימנ' משה מנשה בנמן בבשן זבולן צמ צפה & אנא ספרא ממאתא

ו' דגש וסימנ' משה מנשה בנמן בבשן זבולן צמ צפה & אנא ספרא ממאתא

דאלה הדברים

בירמיה

ואלה הדברים אשר דבר יהוה אלי ישראל ואל יהודה
כִּי־כֹה־אָמַר יְהוָה קוֹל חֲרָדָה שָׁמַעְנוּ פֶּחַד וְאִין שְׁלוֹם
שְׁאֵלוֹתָא וְרָאוּ אִם־יֵלֶךְ זִכָּר מִדּוֹעַ רֵאִיתִי כָל־בְּרִיָּו
עַל־חֲלָצִיו כִּי־יִלְדָה וְנִהְפְּכוּ כָל־פִּנִּים לִירִקוֹן הִזִּי כִי
גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כִּמְהוּ וְעַתָּה צָרָה הִיא לִיעֲקֹב
וּמִמֶּנָּה יִשְׁעַ וְהִיא בַיּוֹם הַהוּא נֹאֵם יְהוָה עֲבָאוֹת
אֲשֶׁר עָלָיו מֵעַל צוֹאֲרָךְ וּמִסְרוֹתֶיךָ אֲנִתֶק וּלֹא־עֲבָדוּ
בֹו עוֹד זָרִים וְעֲבָדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת־דּוֹף מַלְכָם
אֲשֶׁר אֲקִים לָהֶם וְאֶתֶּה אֶל־תִּירָא עֲבָדִי
יַעֲקֹב נֹאֵם יְהוָה וְאֶל־הַחֶת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנֵּנִי מוֹשִׁיעַךְ
מִרְחוֹק וְאֶת־זֶרַעְךָ מֵאֶרֶץ שָׁבִים וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט
וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחֲרִיד כִּי־אֶתֶּךָ אֲנִי נֹאֵם יְהוָה לְהוֹשִׁיעַךְ
כִּי־אֶעֱשֶׂה כָל־הַכּוֹל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִפְּצוֹתֶיךָ שָׁם אֶךְ אֶתֶּךָ
לֹא־אֶעֱשֶׂה כָל־הַיִּסְרֹתֶיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקָּה לֹא־אֶנְקֶךָ
כִּי־כֹה־אָמַר יְהוָה אֲנִישׁ לְשִׁבְרֶךָ נִחֵלָה מִבֶּתְךָ

ל
וה
אלה
הדברים
ב
חס

כל
חס
בר
מן
חד
מל

ל
חס
יו
טו
דגש

והוא

כִּי־מִלֹּאכִי וְכָל־מִשְׁחַתֶּיךָ לְמֶלֶךְ כּוֹת בָּמָה וְאֶמַר נִתְּנָם וְאֶת־זֶרַעְךָ בְּוִסְמֶנָּה וְאִנִּי הִנֵּנִי מֵקִים וְאֶתֶּה אֶל

יעקוב ה' מל וסימנה חסדתי את בריתי הנני שב שבותגם זרע יעקב ושב יעקוב בתר

לא
כאלה
חלק
יעקוב
בתר

ג

וגם

את

הגני

דן

דן

עע

אין

ב

דן

דיינ

וכל

שם

בר

נש

כות

א

ה

מל

ב

בקר

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

אין דין דינך למזור רפאות תעלה אין לך כל מאהבך
שכחוך אותך לא ירשו כי מלת אויב הפיתך מוסר
אכזרי על רב עונך עצמו חטאתך מה תזעק על
על שברך אנוש מכאך על רב עונך עצמו חטאתך
עשית אלה לך ולכן כל אכליך יאכלו וכל צריךך כלם
בשבי ילכו והיו שאסירך למשפחה וכלבזיך אתן לבז
כי אעלה ארובה לך ומכזותיך ארפאך נאם יהוה
פינדה קראו לך עיון היא דרש אין לה
כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקוב
ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר עלתלה וארמון על
משפטו ישב ויצא מהם תורה וקול משחקים
והרבתיים ולא ימעטו והכבדתיים ולא יעטרו והיו בני
בקרם ועדתו לפני תפון ופקדתי על כל לחציו והיה
אדירו ממנו ומשלו מקרבן יצא והקרבתיו ונגש
אלי כילי הואזה ערב את לבו לגשת אלי נאם
יהוה והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים
וואתחנן

בקרם

יאכלו וסימנה וכל שרץ העוף לכן כל אכליך: בקרם ב וסימ והיו בני בקרם חדיש ימיכו

בירמיה'

וּאֶת־פֶּלֶל אֶל־יְהוָה אַחֲרֵי־תֵתִי אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנֶה אֶל־בְּרוּךְ
בְּזִרְיָה לֵאמֹר אֲהֵא אֶרֶנִי יְהוָה הֵנָּה יֹאמְרָה עֲשִׂיתָ
אֶת־שְׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ בְּכַחַךְ הַגָּדוֹל וּבְזִרְעֶךָ הַנְּטוּיָה
לֹא־פָלָא מִמֶּךָ כָּל־דְּבָר עָשָׂה חֶסֶד לְאֻלְפִים וּמִשְׁלָם
עוֹן אֲבוֹת אֶל־חֵיק בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם הֵאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
יְהוָה עָבַדְתָּ שְׁמוֹ גִּדְלָה עֵצָה וּרְבָה הַעֲלִילָה אֲשֶׁר
עֵינֶךָ פָקְחוֹת עַל־כָּל־דֶּרֶךְ כִּי בֵנֵי אָדָם לִתֵּת לְאִישׁ
כְּדָרְכֵּיו וּכְפָרִי מֵעַלְלָיו אֲשֶׁר־שָׁמַת אֱתוֹת וּמִפְתִּים
בָּאָרֶץ מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וּבִישְׂרָאֵל וּבָאֲדָם
וּתַעֲשֶׂה לָךְ שֵׁם כִּיּוֹם הַזֶּה וּתֵצֵא אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֱתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבִיד חֲזָקָה וּבְאֲזִרוֹעַ
נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גָדוֹל וּתֵתֵן לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתָם לִתֵּת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ
וַיֵּבֹאוּ וַיֵּרְשׁוּ אֹתָהּ וְלֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וּבְתַרְוֹתִי לֹא
חָלְפוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִהּ לָהֶם לַעֲשׂוֹת לֹא עָשׂוּ
וּתְקַרָּא אֹתָם אֶת־כָּל־הָרַעָה הַזֹּאת הֵנָּה הַסְלִלוֹת בָּאוּ

כל
ירמיה
מקנה
בר
מן
חר
מקנה
ל
חס
הנולד
ג
ז
מל
וחר
חס

ג
ז
מל
מפץ
חר
חס

והתוריד
חס
בליט
ל
ז

וּתֵצֵא ג' ב' מל' וחר' חס' וסימנ' ותוצא הארץ את עמך את ישראל חס' ותוצא ותתן לה מל' ו

אלין מלין לית כות מפין אלף לצנאכס ל ואביאסף ל ובאזרוע ל במלאכות ל

העיר ללכדה והעיר נתנה ביד כשרים הנלחמים עליה
מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה
ואתה אמרת אליאני יהוה קנה לך השדה בכסף והעיר
ערים והעיר נתנה ביד הכשרים
ויהי דבר
יהוה אלי רמיהו לאמר הנה אני יהוה אלהי כל בשר
הממני פלא כל דבר לכן כה אמר יהוה הנני נתן את
העיר הזאת ביד הכשרים וביד נבוכדראצר מלך בבל
ולכדה ובאו הכשרים הנלחמים על העיר הזאת
והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים
אשר קטרו על גגותיהם לבער והסילו נסכים לאלהים
אחרים למען הכעיסני כיהיו בני ישראל ובני יהודה
אך עשים הדע בעיני מנעדתיהם כי בני ישראל אל
מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה כי על אפי
ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למקדש אשר בנו
אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני על כל דעת
בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעיסני המה
מלכיהם שריהם כהניהם וגביאיהם ואיש יהודה

ל כל
כות
פ
בר
מן
חר

ל

נ
וכל
וגות
על
העיר
הזא
כות
בר
מן
חר
אל
א

ב
מל
בספר
ירמיה
ל

מלאכות ל הערביאים ל ואזרוע ל רצואות ל מנאות ל במוצאת ל

וַיִּשְׁכְּנוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּפְּנוּ אֶל־עֵרֶךְ וְלֹא־פָנִים וְלִמָּד אֶת־כֶּסֶם
הַשָּׁכֶם וְלִמָּד וַאֲנִים שִׁמְעִים לִקְחַת מוֹסֵר וַיִּשְׁיִמוּ
שְׁקוּצֵיהֶם בְּבֵית אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עַל־יָן לְטַמְּאוֹ וַיִּצְנוּ
אֶת־בְּמוֹת הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּנִי אֲבֹהֵנָם לְהַעֲבִיר אֶת־בְּנֵיהֶם
וְאֶת־בְּנֵיהֶם לְמֶלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־עֲוִיתָם וְלֹא עָלִיתָ עַל
לְבִי לַעֲשׂוֹת הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת לְמַעַן הַחֲטִי אֶת־יְהוָה
וְעַתָּה לֵכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים נִתְּנָה בְיַד מֶלֶךְ בָּבֶל
בַּחֶרֶב וּבָרַעַב וּבְדָבָר הַנֶּנִּי מִקְבָּצִים מִכָּל־הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר הִרְחַתִּים שָׁם בְּאֶפֶי וּבַחֲמַתִּי וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וְהַשְׁבַּתִּים
אֶל־מְקוֹם הַזֶּה וְהַשְׁבַּתִּים לְבָטָח וְהָיוּ לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה
לָהֶם לֵאלֹהִים וְנִתְּנִי לָהֶם לְבֶאֱחָד וְדָרָךְ אַחֶךָ לִירְאָה
אוֹתִי כִלְהִימִים לְטוֹב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם וּכְרַתִּי
לָהֶם בְּרִית עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא־אֲשׁוּב מֵאַחֲרֵיהֶם לְהִיטִיבִי
אוֹתָם וְאֶת־יְרֵאָתִי אֶתֶּן בְּלִבָּם לְבָלֵת סוֹר מֵעָלַי וְשֹׁשְׁתִּי
עֲלֵיהֶם לְהִיטִיב אוֹתָם וְנִטְעַנְתִּים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת בְּאַמַּת
בְּכָל־לְבִי וּבְכָל־נַפְשִׁי כִּי־כֹה־אָמַר יְהוָה

ב
ובספר
יחמיה

ה
ח
וכל
עזרא
דכות
כח
בק
סמ

ב
ל
בס
יחמיה
וכל
יחזק
כות
בר
מן
ח

והוא שכתב
עליון שכתב
עליון שכתב
עליון שכתב

והושבתם בבקר וסימנה הנני מקבצים ידמיה והשב על במות נאם יי וששתי ב עליהם להיטיב

כַּאֲשֶׁר הִלְאֵתִי אֱלֹהֵ עַם הַזֶּה אֶת כָּל הָרָעָה הַגְדוֹלָה
הַזֹּאת כֵּן אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֲנִי
דֹּבֵר עֲלֵיהֶם וְנִקְנָה הַשְּׂדֵה בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אַתֶּם
אֹמְרִים שְׂמִמָּה הִיא מֵאִין אֲדָם וְבַהֲמָה נִתְּנָה בְּיַד הַכְּשָׁדִים
שָׂדֵה בְּכֶסֶף יִקְנוּ וְכָתוּב בְּכֶסֶף וְחִתּוֹם וְהָעֵד עַל יַם בָּאָרֶץ
בְּנִימָן וּבְסִבְיָה וְיִירוּשָׁלַם וְבָעֵרִי יְהוּדָה וְבָעֵרִי הַחֵר
וְבָעֵרִי הַשְּׂפֵלָה וְבָעֵרִי הַנֶּגֶב כִּי אֲשִׁיב אֶת שְׂבוֹתָם נֶאֱמָר הוּא
דוּהִיָּה עֶקֶב

כל
מל
בר
מן
ג
חס
ל
פס
מטעל
אשור
ק

בִּירְמִיָּה

וְהִיא דְּבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר הִלּוּךְ וְקִרְאֵת בְּאֶזְנֵי יִירוּשָׁלַם
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אֲהַבֵּת
כְּלוּלִיתִךְ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי בְמִדְבָּר בָּאָרֶץ לֹא זָרוּעָה וְקָדֵשׁ
יִשְׂרָאֵל לִיהוָה רֹאשִׁית תִּבְּרָאֲתָה כֹּל אֲכָלֶיךָ יִאֲשֶׁמוּ וְרֵעָה
תִּבְּרָא אֲלֵיהֶם נֶאֱמָר יְהוָה
שְׂמֵעוּ דְּבַר
יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכָל מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר
יְהוָה מִהֵמָּנָה אֲבֹתֵיכֶם בִּלְעוֹל כִּי רָחֲקוּ מֵעָלַי וַיִּלְכּוּ
אַחֲרֵי הַכּוֹל וַיִּהְיוּ וְלֹא אָמְרוּ אֵיךְ יְהוָה הִמְעִילָה אֶתֶּנוּ

ל
ל
תו
ק
ג
ד

וְלֹא אָמְרוּ וְסִימְנָה וַיִּטַּב הַדְּבָר אֵיךְ הִמְעִילָה בְּלִבָּם נִרְאָה נִחַ הַעֲבָרִים בְּרִכְתוֹן

ת. י. א. ת. ח. נ. ו. כ. ז. ט. י. ק. ל. מ. נ. ס. ע. פ. צ. ק. ר. ש. ת.

۱
 ۲
 ۳

11.

כל ימי אם שם שלשה אָרִיב מות יומם תעברנה לוֹ אֶל הַיּוֹדֵשׁ אֲשִׁיבךָ יִשְׁבּוּ זָקֵן אֲשֶׁר רָשָׁע תְּדַיֵּמְנֶהֱ

לדרך ג' וסימנה וענה מה לך לדרך מצרים ב' וצדק לפניו יהלך: אם י' ויש פיס בספרימיה

אלהיך בעת מולך בדרך: וענה מה לך לדרך מצרים
לשתות מי שיחור ומה לך לדרך אשר לשתות מי נהר
אם תשוב ישראל נאסיהוה אלי תשוב
ואסתסיר שקו עיך מפני ולא תנוף: ונשבטת חיהוה
באמת במשפט ובעדקה והתברכו בו גוים וכו' יתהללו
דראה אנכי

בירמיה

הנה ימים באים נאסיהוה והקמתי לדור עמח עדיק
ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ
במים תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו
אשר יקראו יהוה יצחקנו
ימים באים נאסיהוה ולא יאמרו עוד חיהוה אשר
העלה את בני ישראל מארץ מצרים: כי אסחיהוה
אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ
עפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על
אפמתיס: לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפון
כל עמותי היתל באיש שכור וקנר עברו יין מפני

ל
וחס
ג
רפי
י
רוע
פיס
בספר
ירמיה ב

ל

ל

ל

ל

ל
כל
קד
לית
מל
במ
ה
חס

ואשר הביא ל ואשר נשבע ל ואשר דברת ל ואשר יתנו ל ואשר העלה

ז
והיית
ממשש

٤

ז
את
העם
הזה

١٥١

אמור ג' מל' וסימנה לכן נאם :: אהי ישראל כה תברכו אמרם אמור ~ וישביר 4 וסימ' כחגבים כעמדה

במסותרים ג' ריש פיס וסימנה אם יסתר במסותרים יהרג נקי לידת במסותרים תם

את דברו מיהקשיב דברי וישמע
סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים
יחול לא ישוב אף יהוה ער עשתו ועד הקימו מזמות
לבו באחרית הימים תתבוננו בה בינה לא שלחתי את
הנביאים והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו ואסעמון
בסורי וישמיעו דברי את עמי וישבוס מדרכם הרע
ומרע מעלליהם האלהי מקרב אני נאסיהו
ולא אלהי מרחק אסיסתר איש במסותרים ואני לא אראני
נאסיהו הלא אתה שמים ואתה ארץ אני מלא נאסיהו
רשפטים
בשמואל

ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בנו שפטים לישראל
ויהי שם בנו הזכור יואל וישם משנהו אביה שפטים
בבאר שבע ולא חלכו בננו בדרכו ויטו אחרי הבצע
ולקחו שחר ויטו משפט ויתקבצו כל
זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמיה ויאמרו אליו
הנה אתה זקנת ובעיך לא חלכו בדרכיך עתה שימח לנו

וידברו
ל

זו
פיס
אית
בהון
ער
ועד

ל
חס

ג
דגש
ז
בקל
רסל

ו
ז
ל

ג
חד
מל
וחד
חס

שם | וסימנה אברהם בנו הזכור על שם שמד וגם שם עיר ומה שם בנו

וְאַתְּ בַּחֲדוֹרֵיכֶם הַטְּבִיִּים וְאַתְּ חֲמוּרֵיכֶם יִקְחוּ עֲשֵׂה לְמַלְאָכָיו
 עֲנֵכֶם יַעֲשֶׂה וְאַתֶּם תִּהְיוּ לוֹ לְעַבְדִּים וְזַעֲקָתְכֶם בְּיוֹם
 הַהוּא מִלִּפְנֵי מֶלֶכְכֶם אֲשֶׁר בַּחֲרָתֶם לָכֶם וְלֹא־עָנָה יְהוָה
 אֶתְכֶם בְּיוֹם הַהוּא וַיִּמָּאֲנוּ הָעָם לִשְׁמַע בְּקוֹל שְׁמוּאֵל
 וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אִם מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ וְהָיִינוּ גַם־אֲנַחְנוּ כְּכָל
 הַגּוֹיִם וּשְׁפָטֵנוּ מֶלֶכְנוּ וַיַּעַל לִפְנֵינוּ וּנְלַחֵם אֶת־מִלְחַמְתֵּינוּ
 וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־דְּבַר הָעָם וַיִּדְבֹּר בְּאָזְנוֹ יְהוָה
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלִי וְהַמְלֵכָה
 לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל לָכוּ אִישׁ לְעִירוֹ׃

דכי תעא

בשמואל

וַיֹּאסְפוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־מַחְנֵיהֶם לְמַלְחָמָה וַיֹּאסְפוּ שָׂכָה
 אֲשֶׁר לִיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בִּין־שָׂכָה וּבִין־עֲזֶקָה בְּאַפְסֵי דְמַיִם׃
 וּשְׂאוּל וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל גָּאֲסְפוּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק הָאֵלֶּה וַיַּעֲרְכוּ
 מַלְחָמָה לִקְרֹאת פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עֲמָרִים אֶל־הָהָר
 מִזֶּה וַיִּשְׂרָאֵל עֲמָרִים אֶל־הָהָר מִזֶּה וַהֲצִיא בִּינְהָם׃
 וַיַּעַל אִישׁ־בְּנִים מִמַּחֲנֵית פְּלִשְׁתִּים גְּלִית שִׁמוֹ מִגִּת

ומשנהו אבינב והשלשי שמה ודור הוא הקטן ושלשה
הגדלים הלכו אחרי שאול ודור הלך ושבע מעל שאול
לרעות את ענאן אביו בית לחם ויגש הפלשתי השכם
והערב וית יעב ארבעים יום ויאמר ישי

לדור בנו קחנא לאחיי איתת הקליא הזה ועשרה
לחם הזה והרץ המחנה לאחיי ואת עשרת חרצני
החלב האלה תביא לשר האלה ואת אחיי תפקד
לשלוש ואת ערביתם תקח וישאול והמה וכל איש
ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים וישלם
דור בבקר ויטש את ענאן על שמו וישא וילך פאשו
עוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היעא אלה מערבה
והרעו במלחמה וותערך ישראל ופלשתים מערבה
לקראת מערבה ויטש דור את הכלים מעליו עליז
שומר הכלים וירץ המערבה ויבא וישאל לאחיו לשלום
והוא מדבר עמם והנה איש העלים עולה גלית הפלשתי
שמו מגת ממערות פלשתים וירבך בדברים האלה
וישמע דור וכל איש ישראל בראותם את האיש וילכו

ג
חס
וכל
דברי
ימים
כות
חס
בר
מן
ז
וכל
מגלת
אסתר
כות

ל

ל

ל

ל

ל

ממערכות

ל

ג

ל
מל
בספ
שמו
ג

ל
ב

ג
והי
ולאיש

ג
ח
ח
והי
מל
ג
נטשת
עמך

ג
וח

ה
פת

מפניו ויראו מאד ויאמר איש ישראל הראתם האיש
העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה זה האיש אשר
יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית
אביו יעשה חפשי בישראל ויאמר דוד אלה אנשים
העמרים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את
הפלשתה הלז והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתה
הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים ויאמר לו
העם בדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו
וישמע אל אב אחיו הגדול בדברו אלה אנשים ויחר
אף אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת ועלמי נטשת
מעט העצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדוני ואחר
לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת ויאמר דוד מה
עשיתי עתה הלא דבר הוא ויסב מאצלו אל מור
אחר ויאמר בדבר הזה וישבהו העם דבר בדבר
הראשון וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני
שאוול ויקחהו ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם
עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתה הזה ויאמר שאול

אלדוד לא תוכל ללכת אלה פלשתי הזה להלחם עמו
פיער אמה והוא איש מלחמה מנערו
ויאמר דוד אל שאול רעה היה עבדך לאכין בעאן
ובא הארץ ואת הדוב ונשא שם מה ערר ויצאתי אחריו
והכתינו והעלתי מפיו ויקס עלי והחזקתי בזקני והכתינו
והמתנו גם את הארץ גם הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי
הערל הזה כאחר מהם כי חרף מערכות אלהים חיים
ויאמר דוד יהוה אשר העלני מיד הארומים
הריב הוא יעילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אלדוד
לך ויהוה יהיה עמך ויהי דוד לכל דרכו משכיל והוה עמו
דוהיה כיתבוא

ג
ז
ח
ח
ח
ח
ח

ז
ח
ח

ג
ז
ח
ח

ח
ח
ח

ביהושע

אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל
כאשר ענה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב
בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא העניף
עליהן ברזל ויעלו עלין עלות ליהוה ויזבחן שלמים
ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב

י
ז
ז
ז
ז
ז
ז

ז
ז
ז
ז
ז
ז
ז

לפני בני ישראל וכל ישראל וזקניו ושטריס ושפטי
עמרים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלויים נשאי ארון
ברית יהוה כגד באזרח חנין אל מול הר גרזים והחנין אל
מול הר עיבל כאשר יצא משה עבד יהוה לבדך את העם
ישראל בר אשנה ואחר יבן קרא את כל דברי התורה
הברכה והקללה ככל הנתוב בספר התורה לא היה דבר
מכל אשר יצא משה אשר לא קרא יהושע נגד כל
קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם
ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן
בחר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון
החתל והאמרי הנבעני הפרזי החוי והיבוס ויתקבצו
יחדו להלחם עמיהושע ועם ישראל פה אחר
ויאמר יהוה יהושע אל תירא מהם כי בידך
נתתם לאי עמר איש מהם בפניך ויצא אלהם יהושע
פתאם כל הלילה עלה מזחגלגל ויהמם יהוה לפני
ישראל ויכס מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה
בית חרוז ויכס ער עזקה וער מקרה ויהי בנסם ומפני

ב
ל
א
ד
ר
פ
ב
י

סימן
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י

ב
ח
ה
ו
ז
ח
ט
י

ענין

ישראל הם במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם
אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימותו רבים אשר
מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב
אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את
האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש
בגבעון דום וירח בעמק אילון וידם השמש וירח
עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר
הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא
ביום תמים ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו
לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל
ראתם נעבים

ביהושע

ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכם ויקרא
לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיהם ולשטריו ויתעצבו
לפני האלהים ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר
יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם
תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים

שכמה וסימנה ושלחם מעמק ואסף יהושע וילך אבימלך הנה געל הנה חג וילך רחבעם ודברי ימים

י
ומל
וארבע
ב
שנאות

ד
בלע

ה

ו

ז
בא
בקר

ח
יתר
ה

ט
ל

י

יא

יב

יג

יד

טו

ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולף אתו
בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתו לו את יצחק
ואתו ליצחק את יעקב ואת עשו ואתו לעשו אתהר
שעיר לרשת אתו ויעקב ובניו ירדו מצרים ואשלח
את משה ואת אהרן ואגף את מצרים כאשר עשיתי
בקרבו ואחר הוצאתי אתכם וואוציא את אבותיכם
ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם
ברכב ובפרשים יססוף ויעצקו אליהוה וישם מאפל
ביניכם ובין המצרים ויבא עליו אתהים ויכסחו ותראינה
עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבוב במדבר ימים
במים ואצאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר
הירדן וילחמו אתכם ואתו אותם בידכם ותירשו את
ארצם ואשמידם מפניכם ויקס בלק בן עפור מלך
מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור
לקלל אתכם ולא אפית לשמע לבלעם ויברך ברוך
אתכם ואעל אתכם מידו ותעברו את הירדן ותבאו
אל ריחו וילחמו בכם בעלי ריחו האמרי והפרזי

ויעצקו וסימנה ויבאו שטרי מצרים נסע וישם מאפל רכב יצילם ויצאם ויפנו יהודה

הערעה ג' וסימטה ושלחתי את הערעה וגם את הערעה ישלח ואשלח לפניהם את הערעה י

סימן

מפ

עג

גוס

ג

ב

והכנעני והחתי והגרנשי החוי והיבוס ואתן אותם בידכם
ואשלח לפניכם את הערעה ותגרש אותם מפניהם שני
מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך ואתן לכם ארץ
אשר לא יגעתי בה וערים אשר לא בניתי ותשכון בהם
פרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים ויהא

דהאזינו אם היתה אחת כפוחית מציא

ביחזקאל

כה אמר אדני יהוה ולקחתי את מצמרת הארץ הרמה
ונתתי מראש ינקותי ורך אקטף ושתלתי אני על הר
גבה ותלול בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף
ועשה פרי והיה לארץ אדיר ושכנות חתנו כל עמו
כל בנה בעל דליותו תשכנה וידעו כל עמי השדה כי
אני יהוה השפילתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי
עץ לח והפריחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה לכם אתם
משלים את המשר הזה על ארמית ישראל לאמר אבות
יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה יחי אני נאם אדני יהוה

ל

ל

ל

ודגש

ל

זק

קפ

ל

ל

יחמדו

עוד

אבדו

לחזקתו
פרי העץ

לח ב פתח וחוץ קמץ וסימטה מקל לבנה ואכלה כך הובשתי עץ לח בתוך קמץ ושני הבנים ושני בני פרי

כל בן בשח נקדות לא מקר בר מן וסימנד ותלך בקששי והולך בן קדיץ ולמפיכשת בן קטן וכל

מכרת
בואר

אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל הן כל
הנפשות לי הנה נפוש האב ונפוש הבן ליהנה הנפש
החטאת היא תמות ואיש כי יחיה עדיק
ועשה משפט ועדקה אלההרים לא אכל ועינו לא נשא
אלגלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל
אשה נדה לא יקרב ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב
גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגדי בנשך
לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת
יעשה בין איש לאיש בחקותי יהלך ומשפטי שמר
לעשות אמת עדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה
הולך בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחר מאלה
והוא את כל אלה לא עשה כי גם אלההרים אכל ואת
אשת רעהו טמא עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא
ישיב ואלהגלולים נשא עינו תועבה עשה בנשך
נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה
עשה מות וזאת דמיו בו יהיה והנה הולך בן וידא את
כל חטאת אביו אשר עשה וידא ולא יעשה כהן

ב
אח
מדם

סימן
ואכיל
פחה
פומיה
אכל
ולא
אכיל
קמין
פומיה
כל
לא
אכיל
מל

י
צטעל
י
ב
זקן
קמין
יה
וכל
חיו
יחיה
כוח
וידא
מל

חטאת וחס וסימנד איש או אשה אחד חטאת מחטאת את הכל והוא חזק בחטאת מנשה יבקש את עון

יחיה יי וסימנה לו ישמעאל יחיה לפעך עם אשר תמצא את אה לא תגע בו יד כי סקול יסקל

על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל
את אשת רעהו לא טמא ואיש לא הונה חבל לא חבל
וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה בגדי מעני
השיב ידו נשך ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי
הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה אביו כי עשק
עשק גזל גזל אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה
מת בעונו ואמרתי מרע לא נשא הבן בעון האב והבן
משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה
אתם חיה יחיה הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא
בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו
תהיה ורשעת רשע עליו תהיה והרשע
כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי
ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות כל פשעיו
אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה
החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלא בשובו
מדרך וחייה ובעשור צדיק מצדקתו
ועשה עול כלל התועבות אשר עשה הרשע יעשה

כל
את
חוק
פס
ק

ל
חם

כל
כת
ה
בר
מן
ב
הרשע
פ

חיו
פ

יח
וכל
חיה
יחיה
כרת

או ירה או מי יחיה משמו ויעך וירעבך ואכלך את המן אשר ב בו ואעמד עליו בעקבך בנשך נקל כל משען

ובשוב יחיה כל נפש הטע עפלה מיגבר יחיה ולא יראה מות מלט נפשו עכר ביעזבו

והי כל יצחקו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר
מעל ובחטאתו אשר חטא בם ימות ואמרתם לא
יתכן דרך ארץ שמעונו בית ישראל הדרכל לא יתכן
הלא דרכים לא יתכנו בשוב צדיק מעדקותו ועשה
עול ונמת עליהם בעולו אשר עשה ימות

ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה
הוא את נפשו יחיה ויראה וישוב מכל פשעיו אשר
עשה חיו יחיה לא ימות ואמרו בית ישראל לא יתכן
דרך יהוה הדרכל לא יתכנו בית ישראל הלא דרכים לא
יתכן לכל איש כדרךיו אשפט אתכם בית ישראל נאם
יני יהוה שובו והשליכו מכל פשעיכם ולא יהיה
לכם למכשול עון השליכו מעליכם את כל פשעיכם
אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חרש ורורח
חרשה ולמה תמותו בית ישראל כי לא אחפץ
במות המת נאם ארץ יהוה והשליכו וחינו

דוזאת הברכה

תחלת השע

תו

ק

ל קל

ב ק

ג ק

ד ק

ו ק

ז ק

ח ק

ט ק

י ק

כ ק

כב ק

כג ק

כד ק

כה ק

כו ק

כז ק

משה ריש פיס וסימני עברי מתועתה קום עבר משה עבר יי ובע ישראל הכוס משה

ואהין
בכהין
א

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל
הושע בן נון משרת משה לאמר משה עבדי מת
ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל
הארץ אשר אנכי נתן להם לפני ישראל כל מקום
אשר תדרכו בן וגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל
משה מהמדינה והלבנון הזה ועד הנחל הגדול הנחל
פרת כל ארץ החתנים ועד הים הגדול מצוא השמים
יהיה גבולכם לאיתי עבד איש לפניך כל ימי חיך
כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא
אעזבך חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם דור
אתה ארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם ורק
ואמץ מאד לשמר לעשות כל התורה אשר נתן
משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען
תשכיל בכל אשר תלך לא ימוש ספר התורה הזה
מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות
כל התורה אשר תעליח את דרכך ואז תשכיל
הלא עייתך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך

א
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

והלכנו ה' מל' חס וסימני פנו וסענו לכם אעברה נא כל המקום מהמיצור יהלכנו בארץ יפול

אחשורוש
ז

ג
זהו
אנכי
עמך
למען
תשכיל
די
עמד
י
א

לאשר הלך

הושע ויהי שמעו בכל הארץ
אלו הן הענינות

התורה

רשיות

כל ישראל להיות מפטירין בשלוש שבתות
לתשעה באב בדברי תוכחה לא בענין הפסוק
ואלו הן שבת ראשונה

תחלת ירמיה

רמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות
בנימן אשר היה דבר יהוה אליו בימי אשיהו
היה בן שלש עשרה שנה למלכו ויהי
ישיהו מלך יהודה עד תם עשרת
הו בן אשיהו מלך יהודה עד

ויהי

החמישי

טרם אמורך בלטן ירעתך
אתך נביא לגוים נתתך
דירעתך דבר כיתער אנכי

ח
וכל
משנ
נאות
בי
מן
חד
מל
ג
כל
נבי
בת
כן
ג

אצור
ק

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲלֹתֶיךָ אָמַר גֵּעַר אָנֹכִי
אֲשַׁלְּחֶךָ תִּלְךָ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר אֲעֹנֶךָ וְ
מִפְנֵיהֶם כִּי אֲתָךְ אֲנִי לֵה עִלְךָ נֶאֱמַר יְהוָה
אֶתִּידּוֹ וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נִתְּנָה
בְּפִיךָ רֹאֵה הַפֶּקֶד תִּיכָּה יוֹסֵם הִזָּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַ
לְנִתּוֹשׁ וְלִנְתּוֹס וְלִהְיוֹת לְבָנוֹת וּלְבָנוֹת
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מֶה אַתָּה רֹאֵה
וַאֲמַר מִקֵּל שֶׁקֶר אֲנִי רֹאֵה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה
לְרֹאֹת כִּי שֶׁקֶר אֲנִי עַל דְּבָרִי לַעֲשׂוֹת
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי שֵׁנִית לֵאמֹר מֶה אַתָּה רֹאֵה
נִפְּוֹחַ אֲנִי רֹאֵה וּפְנֵי מִפְּנֵי עֲפֹנֶה וַיֹּאמֶר
תִּפְתַּח הַרְעָה עַל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
מִשְׁפָּחוֹת מִמְּלָכוֹת עֲפֹנֶה נֶאֱמַר
כִּסְאוֹ פֶתַח שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם
וְעַל כָּל־עַרְי יְהוּדָה וְדָבָר
אֲשֶׁר עֲזָבוּ וַיִּקְטְרוּ לֵא
יְיָהֶם וְאֵתָה תִּאָזַר

ג
חם
יו
ה
ל
מל
ג
ה
חם
ג
ל
ק
ממלכות
ב
מ
ג
ממלכות
נא
בת
יו

אל תחת מפניהם פן אחתך
יהי נתתיך היום לעיר מבצר
ולחממות נחשת על כל הארץ
וזה לשירה לפניה ולעם הארץ ונלחמו
ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להעילך

שבת שניה

תחלת ישעיה

וְיִשְׁעֵיהֶם בְּדַאמּוּץ אֲשֶׁר חָזָה עַל־הַיּוֹדָה וִירוּשָׁלַם
 יָמֵי עֲזִידוֹ יוֹתֵם אֶחָד יַחֲזִיקֶהוּ מִלִּפְיֵי הַיּוֹדָה׃ שִׁמְעוּ
 שָׁמַיִם וְהָאֲדָמָה אֶרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֶּר בְּנִים גְּדֻלָּתִי וְרוֹמְמֹתִי
 בִּי יִדְעֵה שׁוֹל קִנְהוֹ וְחִמּוֹר אֲבוֹס בְּעַלְיוֹ
 שְׂרָאֵל לֹא יִדְעֵה עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנֵן׃ הוֹי גּוֹי חֲטָא עִם כְּבֹד
 וּן זֶרַע מִרְעִים בְּנִים מִשְׁחָתִים עֲזָבוּ אֶת־הוָה נֶאֱצָו
 מִדְּוֶשׁ יִשְׂרָאֵל נִזְדּוּ אַחֲזֹר׃ עַל מָה תָּבוּ עוֹף תּוֹסִיפּוּ
 יֵהָ כִּלְדָּאֵשׁ לַחֲלִי וְכִלְדָּבֵב דְּוִי׃ מִכְּדָגְלוֹ וְעַד דָּאֲשֵׁאֲדָן
 בּוֹ מִתְּסַפֵּצַע וְחִבּוּרָהּ וּמִכָּה טָרִיָּה לֹא אֲזָרוּ וְלֹא חֲפְשׁוּ וְלֹא
 רִפְכָּה בִּשְׁמֹן׃ אֲרַעְכֶם שְׂמִמָּה׃ רִיכֶם שְׂרָפּוֹת אֵשׁ

ל
ו
בזון
ג ישיעיהו
צד
זכר
כח
כח
צד
מן
ה
ב
יש
פיס
צד
ישיעיהו

[illegible]

11. 12.

ה' ג' וס' מעה זה אדני ארץ אל יאמנה לא חלתי קלא ילדתי

אֲדַמְתֶּכֶם לִנְגִדְכֶם זָרִים אֲכָלִים
זָרִים וְנוֹתְרָה בְּתִינִין כְּסִכָּה בְּכָר
נְעוּרָה לֹלֵל יְהוָה עֲבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שֶׁ
הֵינּוּ לַעֲמֻרָה דְּמִינוּ
יְהוָה קָצִיעַ סָדֵם הָאֲזִינוּ תוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם עֲמוֹהָ
לִי רַב־זַחֲכִים יֹאמַר יְהוָה שֶׁבַע עֲתִי עֲלוֹת אֵילִים
מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וְכַבְשִׁים וְעֲתוּדִים לֹא חִפְּצִיתִי
לִרְאוֹת פָּנֶי מִיִּבְקֵשׁ זֹאת מִיִּדְּכֶם רַמֶּס חֲצֵרִי וְלֹא תוֹס
הָבִיא מִנְחַת שְׂוֹא קִטְרֹת תוֹעֵבָה הִיא לִי חֲדָשׁ וְשֶׁ
קָרָא מִקְרָא לֹא אֹכֵל אֶזֶן וְעֵצָה חֲדָשִׁים וּמוֹעֲדִים
שֶׁנֶּאֱמַר נִפְשֵׁי הָיוּ עָלַי לְטָרַח נִלְאִיתִי נִשְׂאָה
כְּפִיכֶם אֲעֲלִים עֵינֵי מַכֶּסֶם גַּם בִּי תִרְבּוּ תִפְלֵה אֵינֶנּי שֶׁ
יִדְּכֶם דְּמִים מְלֹאוּ רַחֲמֵי הַזֶּכֶר הַסִּירוּ רַע מֵעַלְלֵי
מִנְגִּד עֵינֵי חֲדָלוּ הָרַע וְלִמְדוּהָ יִטְבַּח דְּרִשׁוּ מִשְׁפָּן
חֲמוּץ שֶׁפִּטּוּ יִתּוֹס רִיבּוֹ אֶלְמֵנָה
לְכוּ נָא וְנִכְחָה יֹאמַר יְהוָה אֲסִי הָיוּ חֲטָאִים כֶּסֶם בֶּשֶׁ
כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ אֶל יְהוָה בְּתוֹלַע כְּעֶמֶר יִהְיוּ אִם

ב
שחברה
לה
ז
דוע
פוס

ל

ז

ז

ל

ז

ל

ה

ל
ומל

ל

ל

ונזכרה ל המלחמה ל הפרחה ל המרצחה ל ונחה ל ינוחה ל

תאכלו ושמעתם טוב הארץ תאכלו ואם תמאנו
ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר חס תאכלו ושמעתם
טוב הארץ תאכלו
שבת שלישית

בישעה כ"א

כח היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט ערך
בה ועתה מנחם כספך היה לסגים סבאך מהג
מים שריך סוררים וחברי גנבים כל אהב שחור ור
ולמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבא אליה
לכן נאם האדון יהוה עבא אות אב
ראל הוי אנהם מערי ואנקמה מאיבי ואשנה
ואערך פני סגור ואסירה כלבדילך ו
בראשנה ויעצך כפתח
קרי אמה

הפטרות תשעה באב

כל שופר דאורייתא חס בר מן ב מל והעברת שופר תרועה ב בן — וכל נביא וכתוב כתר מל

לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבדה

דתשעה באב

בירמיה

כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתיביו

עולם איזה דרך הטוב ולכובה ומצאו מר

נפשכם ויאמרו לא נלך והקמת עליכם

קשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב

והאסיקם נאס יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנה

נה והעלה גבל ואתן להם יעבדו ויעלמה א

האספנו ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שני

יהינו הרמנו וישקנו מידאש כי חטא

אין טוב לעת מרפה והנה ב

מל מנהלות א

ואברהם ב' וסימנה ואברהם על בתול אנה ואברהם יומם ולילה את חללי בת עמי

עמי מארץ מרחקים היה זה אין בעיון אסמלכה אין פה
מדוע הכעיסוני בפסיליהם בהכלי נכר עבר קציר כל
אין ואנחנו לא נושענו על שבר בת עמי השברת
מה החזקתני הוצר יאין בגלעד אסדפא אי
כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי

אשלימים ועיני מקור דמעה ואברהם יומם ולילה
בת עמי

מיתנני במדבר
אעזבה אחיני כה מאתם פי
וידרכו את לשונם קשתם
כי מרעה אל דעה יצא את
רעהו

בין יעקב

ואמת לא ידברו

שבתך בתוך

סיהוה

פס ובחנותים פי איך

שונם מרמה דבר

לשונם דבר שקר העוה
רמה במרמה מאנו דעת
לכן כה אמר יהוה עבאזה
אעשה מפני בת עמי יח

יהוה לא יחלוקו לא בשלם לא בשלם לא בשלם

יהוה לא יחלוקו לא בשלם לא בשלם לא בשלם

ח

ב

ל

ה

ל
בלט
מורה

ל

ג

וכל

דסמ

לנא

כזות

בעע

בספר

ירמיה

שחוט

כל ידמיה מקנה למקנה בר מן חדר ולא שמעו קול מקנה • וכל קרי דכות מקנה במא מקנה

לאברהם
למקנה

בפיו שלום אתר עליו ידבר וברקבו ישיס ארבו העל
גלה לאפקדבם נאס יהוה אם בגוי אשר בזה לאתו
על הררים אשא בכיונה
גות מדבר קינה כי נעתו מבלי איש עבר ולא ש
למקנה מעור השמים ועד בהמה נדדו הלכו
נדדו שלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהוד
זמה מבלי יושב
זאת זאת ואשר דבר פידור
דה הארץ נעתה במדבר
לעזבם את תורתא

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

בקור

הבער

אמר יהוה

הזה לענה והי

לא ידעו המה ו

כלותי אותם

וקראו למקוננות

ידאש והפקעותי סבגוים
לחתי אחריהם אתה חרב
ומל יהוה עבאות התבון
להחכמות שלח ונתבוא

ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ב
ובפיס

א

בספר
ישעיה

א

א

א

א

א

הו בארח משפט
ענו הוגוים כמר
ם כדק יטור
עולה פלהעים כאין
ואלכו
כולו הפסל נסר חרש וצדק
עורף הקסכן תרומה טו
קשלו להכין פסל
ישע על חוג הא
וימתחם באה

הענינים והאפיונים
נשתתף אני יהוה אט
דוהי

ותאמר ציון עזבני יהוה
עולה מרחם בן בטנה גם
הן על כפיס חקתיך חס
בהרסך ומחריבך ממך
כלם נקבעו באולך חיא
ואקשרים כפלה כי חרב
כי עתה תערי מן שני

ל

א

ל

ל

א

והי

ויצאו ל

ל

ל

יורה בן יונה

וְלֹא יִדְרֹךְ בִּידְרֹךְ וּמִדְרֹךְ וּמִדְרֹךְ וּמִדְרֹךְ וּמִדְרֹךְ
 וְלֹא יִדְרֹךְ בִּידְרֹךְ וּמִדְרֹךְ וּמִדְרֹךְ וּמִדְרֹךְ וּמִדְרֹךְ
 וְלֹא יִדְרֹךְ בִּידְרֹךְ וּמִדְרֹךְ וּמִדְרֹךְ וּמִדְרֹךְ וּמִדְרֹךְ

הורק
 ל
 ז
 ממט

יְהוָה אֲשֶׁר לֹא יִבְשׁוּ קוֹנֵי הַיָּקָח
 בִּי עֲדִיק יִמְלֹט:

ל
 זק
 קמ

כִּי גִבּוֹר יִקָּח וּמִלְקוֹחַ עֲרִיץ יִמְלֹט וְאֵת
 כָּל אֲתֻבְנֵיךָ אֲנֹכִי אוֹשִׁיעַ וְהֶאֱכַלְתִּי אֶת

ל
 ל

שָׂרָם וְכַעֲסִים דָּמָם יִשְׁכְּרוּן וַיִּדְעוּ כָּל בְּשָׂר בְּיָדִי
 וַיִּשְׁתַּעַר וַיִּגְאַלְךָ אֲבִיר יַעֲקֹב:

ג
 ז
 חס
 וחד
 מול

אֵי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אֲמַכֶּם אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהֶם אוֹ מִי
 אֲשֶׁר מִכַּרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ הֵן בַּעֲוֹנוֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם

ל
 ומל

לִשְׁלֹחַ אֲמַכֶּם מִדֹּעַ בְּאֶתִּי וְאִין אִישׁ קִנְיָתִי
 הִקְלִיזוּ קַעֲרָה יָדִי מִפְּדוּת וְאִם אֵין כֶּחַ לְהַעֲרִיל

ל

וְאַחֲרֵיכֶם אֲשֵׁים נִהְרֹת מִדְּבַר תִּבְאֵשׁ דָּגְתָם
 עֹלֶת בַּעֲמָא: אֲלֹכֵי שָׁמַיִם קִדְּרוּת וְשִׁק

ל

אֲדַנִּי יְהוָה נָתַן לִי לֵשׁוֹן
 וְלֹא יִבְשׁוּ קוֹנֵי הַיָּקָח

ע

לֹא נִכְלַמְתִּי עֲלֵיכֶן שְׁמַתִּי כִּנֹּעַ
אֲבוֹשׁ קְרוֹב מֵעֲדִיקִי מִיָּדִיבֹא
מִשְׁפָּטִי יָנֹשׁ אֵלַי יְהוָה אֲדַע יְהוָה יֵע
הֵן כָּל־סִבְבֶּנֶד יִבְרֹא עֲשֵׂי יֵאֲכָלִם
יֵרָא יְהוָה שִׁמְעֵ בְקוֹל עֲבָדָיו אֲשֶׁר הִלְךְ
נִגְהָלוּ יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה וַיִּשְׁעֶן בְּאֵלֵהֶיו
אִשׁ מֵאֲזִרֵי זִקּוֹת לִבּוֹ בְּאֹר אֲשֶׁכֶם וּבְזִיקוֹ
מִיָּד יְהוָה זֹאת לָכֶם לִמְעַנְיָה תִשְׁכַּבּוּ
שִׁמְעוּ אֵלַי רִדְפִי עֲדָק מִבְּקִשֵׁי יְהוָה
חֲמִצִּיתִם וְאֵל מִקְרֶת בּוֹר נִקְרַתֶּם הַבִּיטוּ
אֲבֵיכֶם וְאֵל־שָׂרָה תִחֲזַלְלֶכֶם כִּי אַחֲרָי קָרָא
וַיִּרְבְּהוּ כִּי נָחֵם יְהוָה מֵעֵזֶן נָחֵם בְּלִחְרָה
יֵן וְעֲרִבְתָּהּ כִּגְדֵי יְהוָה שְׁעֵי

ל
וח
בחלמיש
שלה
יד

כל
חס
בר
מן
חד
מל
ל

ל
וב
ישכבון

ל

ל
וח
פת
וח
קמ

יה ויה

במתים לא במתים לא בגלגל בגלגל לא

על
מנע

380

לא בני חפץ: וכל בעד למודי
 יך: בעדקה תכונני רחקי מעשן כר
 ה כי לא תקרב אליך: הן גור גור אפס
 גל עליך: פול: הן אנכי בראתי חרשנפח
 סומן עיני כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית
 לכל: יער עליך לא יעלה וכל לשון תקום אתך
 ע זאת נחלת עבדי יהוה: יער קתם מאתי
 הוי כל צמא לכו
 ס ואשר אידלו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו ובלוא
 ובלוא מחיר יין וחלב: למה תשקלו כסף בלוא לחם
 יעכם בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו טוב
 תענגו בשר ונפשכם: הטו אזנכם ולכו אלי שמעו
 וואכרתה לכם ברית עולם חסדי רוע
 תתן: ומצוה לאומים:
 אליך ירומו

ב
השם
הרע

ל
ומל

הנה

ל

וכל

חדש

חמדה

יוצר

יוצר

כזה

ב
פיו
דמיון
ולמים

א
אדח

אזנכם

אזנכם

ל

מל

מלכות

אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מִנְחָמְכֶם מִי אֶתְּ
אֶדָם חֲעִיר יִתֵּן וְתִשְׁכַּח יְהוָה עַל
אֶרֶץ וְתִפְחַד תִּמְדִּי כָּל־הַיָּס מִפְּנֵי
כּוֹנֵן לַהֲשִׁחִית וְאֵיה חֲמַת הַמַּעֲיִק מִתְּ
יָמוֹת לַשִּׁחָת וְלֹא יִחַסֵּר לַחֲמוֹ וְאֲנֹכִי יְהוָה
תִּסְוִיהֶמוֹ גִּלְיוֹן יְהוָה עַבְדָּאֹת שָׁמוֹ וְאֶשֶׁם דָּבָר
וְבַעֲלִידִי כִסִּיתִי לְנֹטַע שְׁמַיִם וְלִיסָר אֶרֶץ וְ
לְעִיּוֹן עַמִּי אֶתְּ
הַתְּעוֹרְרִיהוּ
קוֹמִי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר שָׁתִית מִיָּד יְהוָה אֶת כּוֹס חֲמָ
קִבַּעַת כּוֹס הַתְּרַעֲלָה שָׁתִית מִעִיתִי אֵין מִנְהֵל לָהּ
בְּנֵם יִלְדָה וְאֵין מַחְזִיק בִּידָה מִכָּל בְּנֵים גְּדִלָה שְׁתֵּים
קִרְאֵתִיךָ מִי יָנוּחַ לִי הַשֵּׁר וְהַשֶּׁבֶר וְהַרְעָב וְהַחֲ
אֶנְחָמֶךָ בְּנִיךָ עֲלֶיךָ שִׁבְדוֹ בְּרֹאשׁ כָּל־חַוְעוֹת
הַמַּלְאִים חֲמַת יְהוָה גְּעֵרַת אֵלֶיךָ
עֲנִיָּה וְשִׁכְרָה וְ

ג' ב'
חמשים
שנה
מל'

ב' ב'

ט
רוע
פיו
וכל
חט
תרי
עשר
כות לירושלם
לעיון
עליו

כל
רוע
פיו
אין
ואין
בד
מן
ב'
אין
אין
ל'

ים כי קנו אקנה וחברו ואבנה כו מזבח את כדמך אשר

381

מאן

והנה

צדפתך יא

לא

לא

חס

בספר

ישעיה

חיל

ק

טו

רפי

בקד

משלי

ח

ב

ג

לחייך

בתנאים

ג

נדאד

אמה

וי

ולא

מחוס

אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה
גוף וכוונת לעבדים
עזר
עין ציון לבשיינגדי תמארתך ירושלם עיר
לא יוסף יבא בד עור ערל וטמא התנערי
ונמי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צואלך שביה
כידה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא
תגאלו
כידה אמר אדני יהוה מצרים ירד
בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו
המה ליפה נאם יהוה כילקח עמי חנם משלו יהי לילול
זמיר כלהיום שמי מנאין לכן ידע עמי שמי
זיוס שהוא כיאני הוא המדבר הנבי
עלה הארץ מגלי ממשר משמיע שלום ממשר טוב
מיע ישועה אמר לעין מלך אלהיך קול צפיד נשאו
זרנו ירגנו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון פצחו
הצוה ירושלם כיתחם יהוה עמו אל ירושלם
להנויח וראו כלאפס

תלכין ב וסימנ' והיה כי תלכון לא תלכון ריקם

משם טמא אל תגעו עמו מת
יהוה כי לא בחפזו תעאו ובמנוסו
הלך לפניכם יהוה ומאספכם אליה
דכי תעא ביסעיה כי כ

רני עמך לא ילך פעה רנה ועהלי לאחלו
בנישוממה מבני בעולה אמר יהוה הרחיבי מק
ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי האליכלי
ויתדתיך חזקי כי ימין ושמאול תפרעי וזרעך
יירשו וערים נשמות יושבו אלתיראי כלא תבו
תכלמי כי לא תחפרי כי בשת עלומיך תשכחי וד
אלמנותיך לא תזכרי עוד כי בעליך עשיך יהוה
שמו וגאלך קדוש ישראל אליה כלה ארץ יקרא
עזובה ועעובת דוח קראך יהוה ואשת נעורים
אמר אליך ברגע קטן עזבתך וברחמי סגור
בשעך קעף הסתרת פני לגימתי
אמר גאו

ל
ב
ל
ל
ב
ולארץ
ה
מל
בלט
ל
זק
ל
ל
כא
בקר
ל
ב
וארשתך
ל

ועירי חבלי והגדרי ומגער ומלאן ומרע ומצית ומישע וממחר

ומקור
ומגדנך
ל
א
ב

כי הקהרים ימושו והגבעות תמוט ימה וחסדי
שוברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה
דוהיה כיתבוא

ל
בטע

כי בא אורך ובכבוד יהוה עליך זרח כיהנה
ל ימיה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה
דו ערך יראה והלכוגוים לאורך ומלכים לנגה
אך שאיספב עינך וראי כלם נקב עובדך בלך
יחזק יבאו ובנתך על צד תאמנה אז תראי ונהרת
חד ורחם בך כיהפך עליך חמון ים חילגוים יבאו
ישפעת לים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא
ידב ולבנה ישאו ותהללות יהוה יבשרו כל צאן קר
ובכר אילי נפיות ישראל ונך יעלו על דעון מזבחי
בארתי אפאר ומיאלה בעב תעופיה וכינים אל
הטבילי אים יקוו ואניות תרשיש בראשנה
בך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך
ישראל כי פארך ובנו בני גבל חמתיך ו
יבדעוני רחמתיך יתרו

ל
וד
תהלת
ח
בספר
כל
צאן
והבאותים
בנביא
וכל
סוף
פיה
בוח
לפ
ל

לזש ו כת ו כלש וסימנה ענכמו אתן במדבר תחת הנער

הילל
ברוש
כ

שערך תמיד יזמם ולילה לא יסגרו לו
ומלכיהם נהגים כיהגוי והממלכה א
יאבדו והגוים חרב יחרבו ככור הלכנו א
ברוש תהר ותאשור יחרו לפאר מקום מק
רגלי אכבד והלכו אליך שחוח בני מעניך וה
על כפות רגליך כלמנאניך וקראו לך עיר יהו
קדוש ישראל תחת היותך עזובה ושנואה ואין
ושמתך לגאון עולם משוש דור ודור וינקת חלב
ושם מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגא
אביר יעקב תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל
כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל
פקדתך שלום ונגשך ערקה לא ישמע עו
בארץ שר ושבר בגבולך וקראת ישועה
ושערך תהלה לא יהיה לך עוד השמש לא
ולנה הירח לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור
לתפארתך לא יבוא עוד שמשך וירחך ל
יהוה

ל
וח
וגוים ו
כת
כ

מל
כ
וח
וחלב
כ
פס
מיטע

למשיב
נפש

רעה עמנו ל יסועה חמתך הלא מעתה על כן קראת

מטע
ל

ארץ נער מטעו מעשה ידי להתפאר הקטן
הצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה
ואתם נעבים

ל
ומל
ה
ל
ל

גוים זרעם ופאפאיהם בתוך העמים כלדאיהם
ם כיהם זרע ברכ יהוה
שוש אשיש
וזה תגל נפשי באלהי כי הלב ישני בגדי ישע מעור
דקה יעטני כחתן יבהן פאר וככלה תערה כליה כי
ארץ תוציא עמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן ארצי יהוה
צמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים למען ציון לא אחשה
מען ירושלם לא אשקוט עד יצא כלגה צדקה וישועתה
לפיך יבער וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך
שם חדש אשר פי יהוה יקבנו והיית עטרת תפארת ביד
יהוה ומנוח מלובה בכף אלהיך לא יאמר עוד עזובה
ולארץ לא יאמר עוד שממה כי לך ימלט חפניבה
ולארץ בעולה כי חפץ יהוה בך וארץ בעולה כי בעל
לילה יבעלך בנך ומשוש חתן לכלה ישיש
ירושלם הפקדת

ג
מל
ו
וכל
לשו
עץ
כז

ב
אפיס

ל

דמי ג' וסימנ' אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו עד יבונ' ו

שְׁמַרְיָם כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה תִּמְיֵךְ לֹא
אֶת־הוֹה אֶל־דְּמִי לָכֶם וְאֶל־תְּנוּ דְּמִי לוֹ
יִשְׁיֵם אֶת־רוּשְׁלָם תְּהִלָּה בְּאַרֶץ וְנִשְׁבַּע יוֹ
וּבְזָרוּעַ עֲזָא אִם־אֵתָן אֶת־דְּגָלָךְ עוֹד מֵאֲכֹל לֹא
יִשְׁתּוּ וְנִתְּכַר תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר־יִגְעַת בּוֹ כִּי מֵאֲסָפִיו
וְהִלְלוּ אֶת־הוֹה וּמִקְבִּיעֵיו יִשְׁתּוּהוּ בַּחֲצֵרוֹת קִרְיָשִׁיו
עָבְרוּ עָבְרוּ בְּשַׁעֲרֵים פְּנוּ דֶרֶךְ הָעֵם סֶל
הַמִּסְלָה סָקְלוּ מֵאֲכֹן הָרִימוּנָם עַל־הָעַמִּים הִנֵּה יֵה
הַשָּׁמַיִם אֶל־קִיעֵה הָאָרֶץ אֲמָרוּ לְבַת־עִיזֵן הִנֵּה יִשְׁעָךְ
הִנֵּה שָׁכְרוּ אֹתוֹ וּפָעַלְתּוֹ לִפְנֵינוּ וְקִרְאוּ לָהֶם עַסְהָקוֹ
גִּאוּלֵי יֵהוּה וְלֹךְ יִקְרָא דְרוּשָׁה עִיר לֹא נַעֲזֹבָה
מִיָּזָה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּעִרְתָּ זֶה הָרֹחַ
כָּל־בּוֹשֵׁי עֵנֶה בְּרַב כָּחוֹ אֲנִי מִדְּבַר בְּעִרְקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ
מִדּוֹעַ אָדָם לִלְבוּשֶׁךְ וּבְגָדֶיךָ כְּדֶרֶךְ בְּגָתִי פֹרֶה דֶּרֶכְתִּי
לְבָדִי וּמֵעַמִּים אִין־אִישׁ אֹתִי וְאֶדְרָכֶם בְּאִפִּי וְאֶרְמָסֶם
בַּחֲמָתִי אֵיזֵן צַחֵם עַל־בְּגָדִי וְכָל־מִלְּבוּשֵׁי אֵשׁ
נֶקֶם בְּלָבִי וּשְׁנַת גִּיאָה

ל
ז
פ
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

לא יערה אשר לא כרעים אשר לא חמה ולא נתכנו לא אהיה

לא

חיה

יחיה

ל

ב

עביר

ישבים

וחד

ותהלות

ל

לו

ק

טו

כ

ל

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

שע לי זרעי וחמתי היא סמכתי ואצום
אשכרם בחמתי ואוריד לארץ נעחם
סלי יהוה אזכיר תהלת יהוה בעל כל אשר
זה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם ברחמי
ודיו ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם
יעבד ליערתי לא ער ומלאך פניו הושיעם באהבתו
אלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם בלימי עולם

שבת שבין ראש השנה

ויום הכפורים מפטירין בזו

בתרי עשר סוף הושע

נדה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך וקחו
עמכם דברים ושובו אליהו ואמרו אליו כלת שא עון
וקח טוב וגשלמה פרים שפתינו אשר לא ישיענו
על סוס לא נרכב ולא נאמר עזר אל לנו למעשה ידינו
אשר בך ירחם יתום ארפא משוכות אהבם נדבה כי
שב אפי ממנו אהיה כטל לישראל פרח בשושנה
וירשיו בלבנון ילכו ינקותי כי כזית הורו ודחלו

כצפור לנוד מדרך אמרים לא ולא אטחנו זבחים ות

כלבנון יישובו ישיבי בעלו יחיו דגן זיפו
לבנון יאפרים מה לי עוד לעצבים אני ע
בכרוש רענן ממני פריך נמצא מי חכם אינ
וידעם כיישרים דרכי יהוה ויעזקים ילכו בם ופוע
מלא כל כמספר בושם עץ ועובר
מפטי רין
בארבע שבתות קודם לפסח לפי ענין הזמן לא
הפרשיות: שבת ראשונה לענין שקלי
שבת שנייה לענין עמלק שבת שלישית ל
פרה אדמה: שבת רביעית לענין החדש הזה ואלו
שקלים כי תשח ראשונה במלכים י
בן שבע שנים יהאש במלכו בשנת שבע ליהואב
יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו עב
מבאר שבע: ויעש יהואש הישר בעיני יהוה מלך
אשר הורהו יהוה: ויהי רק הבמות לאסרו עור העם
מזבחים ומקטן ים בבמות: ויאמר יהואש אלהינו
כל כסף הקרשים אשר וגא בית יהוה כסף עזר איש כסף
נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש ל

ב
והדג
אחי

א
כפי
א
כת
כן
חס
יו
קדמי

ל
חס
ב
חז
כת
הי
וחז
ל
ל
ל
וחז
יוב
ה
מל

יובא ה' וסימנה וכל הטאות במים יובא כל כ

מזרקות העצרות כלכלי זהב
המובא בית יהודה: כילעשי המלא
בית יהודה: ולא יחשבו את האנשים א
על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמו
אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהודה
שנה בשמואל
ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי
שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו א
וימר שמואל אל שאול אתי שלח יהו
אלך על עמו על ישראל ועתה שמע
כה אמר יהוה עב אות פקד
עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלותו
לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר
עליו והמטה מאיש עד אשה מעלל ועד יונ
ועד ששה מגמל ועד חמור:
את העם ופקדו נטלאים מאתם אלך ר
אלקים את איש

כל
נבי
ח
בן

ה

ל

ב

ל

שוא

וקמץ

על

חית

כה

ריו

פיס

די

את

העם

הזה

ל יהודה למלך מצרים ליהושע לאבימלך לאבימלך הכרמלה

עז

386

וְלֹא אֶל־הַקִּיָּי לָכֵן סָרוּ רַדּוֹ מִתּוֹךְ עַמְּלִיקִי
 בְּיָמָיו עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 גְּרָמִים וַיִּסָּר קִינִי מִתּוֹךְ עַמְּלִיקִי וַיִּדָּן שְׁאוּל אֶת
 לֵה בּוֹאֵךְ שׁוּר אֲשֶׁר עָלְפִנִי מִצָּרִים וַיִּתְּפֶשׂ
 לִי עַמְּלִיקִי וְאֶת כָּל־הָעַם הַחֲרִים לִפְיָהֶם וַיַּחֲמֹל
 עִם עַל־אֲנָגוֹ וְעַל־מִיטֵב הַצֵּאֵן וְהַבֶּקֶר וְהַמִּשְׁנֵים
 רִים וְעַל כָּל־הַטּוֹב וְלֹא אָבּוֹ הַחֲרִימָם וְכָל־הַמִּלְאָכָה
 וְגַם אֹתָהּ הַחֲרִימוּ וַיְהִי דָבָר
 אֲלֵשֶׁמוּאֵל לֵאמֹר נָחֲמֵתִי כִּי־הִמְלַכְתִּי אֶת־שְׁאוּל
 כִּי־שָׁבַל מֵאַחֲרִי וְאֶת־דָּבָר לֹא־הָקִים וַיַּחֲלֵל לֵשֶׁמוּאֵל
 הָיָה כָּל־הַלֵּיָלָה וַיִּשְׁכַּם שְׁמוּאֵל לִקְרֹאת
 אֶת־בֶּקֶר וַיִּגַּף לֵשֶׁמוּאֵל לֵאמֹר בָּא־שְׁאוּל הַכְּרִמְלָה
 וְהַמֵּעִיב לֹיִף וַיִּסָּב וַיַּעֲבֹר וַיִּרְדּוּ הַגִּלְגָּל וַיִּבֹא שְׁמוּאֵל
 לִשְׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁאוּל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הַקִּימְתָּ אֶת
 דָּר יְהוָה וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמָה קוֹל הַצֵּאֵן הַזֶּה בְּאָזְנִי וְקוֹל
 אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ אֵמַר שְׁאוּל מִעַמְּלִיקִי הֲבִי־אוֹם
 עַם־עַלְמֵי הַצֵּאֵן וְהַבֶּקֶר לִמְעַן זָבַח לַיהוָה

ג' ה' מל
 וסימ
 הקינ
 לבן
 הנני
 דמל
 וחצו
 וצד
 ימיו

ב
 ל

כט
 דפי

כז
 בקר

ג
 בטעמ
 הצרית
 ברית
 צדוק

מ
 לוי
 לוי
 לוי

ולמה ה' ריש פיס דגש וסימנ' תניאון תכבדן לא

אלהיך ואתה יוֹתֵר הַחֲרָמָנוּ
 אֶל־שְׂאוֹל הָרָף וְאֶנִּידָה לְךָ אֶת־אֲשֶׁר־הָיָה
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ דָּבָר וַיֹּאמֶר שְׂמוּ אֶל־הַלֹּואֹאֹאֹ
 רֹאשׁ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְּהָ וַיִּמְשַׁחֲךָ יְהוָה
 וַיִּשְׁלַחֲךָ יְהוָה בְּדֶרֶךְ וַיֹּאמֶר לְךָ וְהַחֲרַמְתָּה אוֹ
 אֶת־עַמְּמִלֵּק וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד כְּלוֹתָם אוֹתָם וְלִמּוֹ
 בְּקוֹל יְהוָה וְתִטּוֹט אֶל־הַשָּׁלָל וְתַעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֶי
 וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל־שְׂמוּ אֶל־אֲשֶׁר שָׁמַע
 יְהוָה וְאַלֶּךְ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַחֲנִי יְהוָה וְאֶבִּיא אֶת־
 עַמְּמִלֵּק וְאֶת־עַמְּמִלֵּק הַחֲרַמְתִּי וַיִּקַּח הָעָם מִהַשָּׁלָל
 וּבָקָר רֹאשֵׁית הַחֲרָם לְזִבְחַ לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנִלְלָה
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּ אֶל־הַחֲפֵץ לַיהוָה בְּעִלּוֹת וּזְבָחוֹת
 בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה שָׁמַע מִזְבַּח טוֹב לְהַקְשִׁיב מִחֲלַב־אֵי
 כִּי חָטְאוּתָם מֵרִי וְאֵין וְתִרְפִּים הִפְעֵר יַעַן מֵאִסְתָּ
 דָּבָר יְהוָה וַיִּמְאֲסֶךָ מִמְּלֶכֶךְ
 אֶל־שְׂמוּ אֶל־חָטְאוֹתֵי כִּי־עֲבַרְתִּי אֶת־פִּי יְהוָה וְאֶת־
 יְרֵאֲתִי אֶת־הָעָם וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלִי וְטִלְלָה

ז
מל
בליט

וואמר
ז

ל

ה
דוש
פיס
דגש

כל
ויסח
למים
פתח
ושו
קמץ

ז
פת
וכל
תרי
עשר
כות

שתחיה ליהוה ויאמר שמואל אל שאל
 מך כי מאסתי את דבר יהוה וימאסך יהוה
 על ישראל ויסב שמואל
 זק בלנך מעילו ויקרע ויאמר אליו שמואל
 וזה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך
 ממך וגם נעח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא
 הוא להנחם ויאמר חטאתי עתה כבדתי נא נגד זקני
 ונגד ישראל ושוב עמי והשתחית ליהוה אלהיך
 כשמואל אחרי שאל וישתחו שאל ליהוה
 ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך
 ויאגג מערפת ויאמר אגג אכן סר מרהמות ויאמר
 מואל באשר שכלה נשים חרבך כן תשכל מנשים
 מך וישסף שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל
 שלישית ביחזקאל

לא

ו
 וכל
 יחוש
 וכל דכות
 למנעו
 דכות

ב
 חז
 חס
 וחו
 מל

דבר יהוה אלי לאמר וכן אדכר את ישראל ישבים
 מתם ויטמאו אותה בפרנס עלילותם כטמאת
 ואשפך חתל עליהם על הדם

לא
 כל
 זכות

באמר ג וסימנה הקהל לי עם יי אלה אלי כל היו

אשר שפכו על הארץ ובגלוייהם טמ
בגוים ויזרו בארצות כדרבם וכעלילותם
אלהגוים אשר באו שם ויחללו את שמם
עם יהוה אלה ומאד עני יצאו ואחמל על שם
חללהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה
לכן אמר לבית ישראל אלה אלהי ארץ יהוה לא
אני עשה בית ישראל אל כי אם לשם קדשי אשר
בגוים אשר באתם שם וקדשתי את שמי הגדולה
בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה
אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם ולקחתי אתכם
הגוים וקבעתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם
אדמתכם וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם
טמאותיכם ומכל גלוייכם אטהר אתכם ונתתי לכם
חדש ורוח חדש אתם בקרבכם והסרת את לב הא
מבשרכם ונתתי
ועשיתי את אי
וישבתם בארץ א

ל
ג
וחס
ה
סוף
פס
ביחזק
יב
בש
ביאר
שם
כ
קל
מל
בר
מן
ש
ה
מלך
מטעם
כל
יחזק
מל
במב
חס דן
ועלתם

זפרו מה הבמה ויכוא אל הגוים לא למענכם נחלים יי

פ

388

יה לכם לאלהים והושעת אתכם מכל טמאתכם
אלהדגן והרבית אתו ולא אתן עליכם רעב
ת אתפרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא
יו עור חרפת רעב בגוים וזכרתם את דרכיכם הרעים
לליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונותיכם
לתועבותיכם לא למענכם אני עשה נאם ארני יהוה
לכם בוש והכלמו מדרכיכם בית ישראל
כה אמר ארני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם
הושבת את הערים ונכנו החרבות והארץ הנשמה
תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר ואמר
ארץ הלזו הנשמה היתה כגוערן והערים החרבות
והנשמות והנהרסות בעורות ישבו וירעו הגוים
אשר ישארו סביבתיכם כי אני יהוה בפתל הנהרסות
נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי

כל
קד
מל
צר
מן
י
חס

ח
ד
פ

ב
מח
בספר
יחזקאל

שבת החדש רביעית ביחזקאל

ישראל חמס ושר

אמר יהוה יי

הפטרת החדש

ומשפט וצדקה ל ועשר נכסים ל ואלמנה ויתום ל ועבד

עמי נאם אדני יהוה יהוה מאזני צדק ואיפת צדק
לכם האפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעט
הבת ועשירת החמר האפה אל החמר יהיה מן
והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ו
שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם
התרומה אשר תרימו ששית האפה מחמר החנ
וששיתם האפה מחמר השערים וחק השמן ה
השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר
עשרת הבתים חמר וישה אחת מן דינאן מן המאדני
ממשקף ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עלי
נאם אדני יהוה כל העם הארץ יהיו או
התרומה הזאת לנשיא בישראל ועל הנשיא יהיה העולות
והמנחה והנסך בחגים ובחג ששים ובשבתות בכל מועד
בית ישראל הוא יטשה את החטאת ואת המנחה ואו
העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל
כה אמר אדני יהוה בראשונה

ל

כל

קל

בת

הבת

בר

מן

דן

הבת

ל

ל

ג

דיט

פיט

כל

יחזק

מל

בר

מן

ולו תלת ביה וכן תעשה בשפת הידיעה בשבעה לחדש ס

פא

כל
יחזק
מזוזת

ל

כג

ה
חם
בספר
דגש
יחזק

ל

ה
וכל
זג
סגור
כות

ל
מל

נתן אלמזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה
עלמזוזת שער החצר הפנימית : וכן תעשה
הבחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את הבית
שון בארבעה עשר זס לאחדש יהיה לכם הפסח חג
עדות ימים מצות יאכל : ועשה הנשיא ביום ההוא
עזו ובעד כל עמ הארץ פר חטאת : ושבעת ימיהו
בשה עלה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימים
יום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום ומנחה
איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הזן לאיפה בשביעי
חמשה עשר זס לאחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים
בחטאת כעולה ובמנחה וכשמן
אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית קליס יהיה
סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום
החדש יפתח : ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד
עלמזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו
ששת חוה עלמפתן השער ויצא והשער לאיסגר עד
יום ה' ורץ פתח השני : והוא בשבת

ט פיס דמיין מלה מכא ותענא מכא ומלה חזא ביניהון וסימנא ואל קין וא

וחלב
נבלה
וחלב
ז
חס
בלט
הקדב

ל
סמ

ט
פיס
דמיין

ד
ז
מל
ז
חס

יצא
ז
ז
וחז
ויצא

ובחדשים לפני יהוה וזה עולה אשר יקרב הנ
ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמ
איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין
וביום החדש פר בקדש תב
וששת כבשים ואיל תמימים יהיו ואיפה לפר ו
לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן
לאיפה ובזבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובזבוא
יעא ובזבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הלוא דין
שער צפון להשתחוות יצא דרך שער נגב והבא דין
שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השע
אשר בא בו כי נכחו יצאו והנשיא בתוכם בזבואל יבוא
ובדרבם יצאו ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה
לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה
ראש חדש שחל

להיות בשבת מפטירין בענין זה

בישעיה בסמוך

אמר יהוה

מניתי אתכם גם אני אבחר בתעלליהם ואפרחן יעלעון יסרם באשר תליני ע

390

בְּנוֹלִי וְאִיזָה מְקוֹם מְנוּחָתִי וְאֶת כָּל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְיִהְיוּ כָל אֱלֹהֵי נֶאֱסִיחוּ וְאֶלֶּזָּה אֶבִּיט אֶל עֲנִי וְנִכְחַד
חֲרָד עַל דְּבָרֵי שְׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מִכָּה אִישׁ זֹכֵחַ וְשֵׁשׁ
הַכֶּלֶב מֵעֵלָה מִנְחָה וְסִחְזִיר מִזְכִּיר לְבִנָּה מִבְּרַךְ אֲוֹן
וְהַמָּה בַּחֲרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבְשִׁקוֹנֵיהֶם נִפְשָׁם חִפְצָה גַם
נִי אֶבְחַר בְּתַעֲלָלֵיהֶם וּמִגְוִרָתָם אֶבִּיא לָהֶם יַעַן קָלָאֲתִי
אֵין עֲוֹנָה דְּבָרָתִי וְלֹא שָׁמַעְנוּ עֲשׂוֹהֵר עַל בְּעֵינִי וּבְאִשְׁרִי
לֹא חִפְצָתִי בַּחֲרוּ שָׁמַעְנוּ דְּבָרֵיהֶם
הַחֲרָדִים אֶל דְּבָרוֹ אֶמְרוּ אֲחֵיהֶם שְׁנֵאִיכֶם מִנִּי יָכֵס לִמְעַן
שְׁמִי יִכְבֹּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׁוּ קוֹל שְׁאוֹן
מִעִיר קוֹל מֵהַיָּם קוֹל יְהוָה מִשָּׁלֵם גְּמוּלָה לְאִיבֵינוֹ בְּטָרָם
תַּחֲלִיל לָדָה בְּטָרָם יָבוֹא חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכָר מִי־שָׁמַע
בְּזֹאת מִי־רָאָה בְּאֵלֶּה הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בִּזְוֹס אַחֶר אִמִּי וְלֹדָהּ
פַּעַם אַחַת כִּי חָלָה גַּם לָדָה עֵינֶן אֶת־בִּנְתָּהּ הָאֵנִי אֲשַׁבֵּיר וְלֹא אֶחְלֹף
יֹאמַר יְהוָה אִם אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעַתָּה אֶמַר אֱלֹהֵיךָ
שִׁמְחוּ אֶת־רוּשְׁלֵם וְגַם כָּל אֲהֲבֵיהֶ שִׁשׁ אֲהֵב
זִשׁוֹשׁ כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ עַן תִּנָּקוּ וְשִׁבְעֵתֶם מִשָּׁד

ומשוש

לכם ג וסימנה וסעדו לכם אחר תעבדו וראיתם ויש לכם ט

תִּנְחַמְיָה לְמַעַן תִּמְצְאוּ וְהַתְעַנְּתֶם מִזִּיד כְּבֹדָה
כִּי־הָאֵמֶר יְהוָה הִנֵּנִי נִטָּה אֵלַיָּה כְּנֹחַר שְׁלוֹם וּבְנִחוּ
כְּבוֹד גּוֹיִם וִינְקִתֶם עַל־עַד תִּנְשְׂאוּ וְעַל־בֵּרֶכְךָ
כֹּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַן תִּנְחַמְנוּ כֵּן אֲנִלִּי אֶנְחַמְכֶם וּבִירו
תִּנְחַמוּ וּרְאִיתֶם וְשֵׁשׁ לְכֶם וְעַצְמוֹתֵיכֶם כְּדֹשָׁאֵת
וְנִדְעָה יְיָ הוּא אֶת־עַבְדּוֹ וְזַעַם אֶת־אִיבָיו
כִּי־הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא וְכִסּוּפָה מִרְכְּבוֹ לְהַשִּׁיב־בָּחֶמֶת
אִפּוֹ וְגַעְרָתוֹ בְּלֹה־בִיאֵשׁ וּכִי־בִאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחֶרֶב אוֹ
כָּל־בָּשָׂר וּרְבוֹ חֲלָלִי יְהוָה הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמְטַהֲרִים אֶל־הַגִּזְוֹת
אֲחֵר אַחֲרֵי־בִתּוֹךְ אֲכִלִּי בָשָׂר חֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָר יַחְדָּו
יִסְכּוּ נֶאֱמַר יְהוָה וְאֲנִכִּי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בְּאֵן
לִקְבֹץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְשִׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְשִׁמְחָתִי
בָּהֶם אוֹת וּשְׁלַחְתִּי מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל־הַגּוֹיִם תִּרְשֵׁשׁ פֶּה
וְלֹד־מִשְׁכִּי קִשְׁת־תִּבְלֹ וַיִּזֶן הָאֵיִם הָרַחֲקִים אֲשֶׁר לֹא
שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא־רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי
בְּגוֹיִם וְהִבִּיאוּ אֶת־כָּרֹא וַיִּכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה לִי הוּא
בְּסוּסִים וּבִבְרֵכִים וּבִעֲלֵי־פָרָרִים וּבִמְרִכְרוֹת עַל־הָרִים

ל

וחס

ל

ל

ג

חד

בת

וחד

בכז

וחד

בכתו

אחת

פ

ט

דיע

פיס

וכל

תרי

עט

סות

י

ב

ל

394

אמר יהוה כאשר יבאו בני ישראל את המנוחה
יהוד בית יהוה וגם מהם אקח לכהנים וללויים אמר
כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר
עשה עמרים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם
מכם והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת
שבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר יהוה
עצו וראו בפני האנשים הפשעים כי תולעתם
לא תמות ואשם לא תקפה והיו ראונו לכל בשר
לשבת שחל

בשמואל ב

וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְהוֹנָתָן מֶחָר חֹדֶשׁ וּנְפִלָה כִּי יִפְקֹד מִן שִׁבְדֵּי
וּשְׁלֹשֶׁת יָרֵךְ מֵאָדָּר וּבֵאתָ אֵלֶּה מִקּוֹם אֲשֶׁר נִסְתַּרְתָּ שָׁם
בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה וַיִּשְׁכַּת אֵיל הָאֶבֶן הָאֵזֶל וְאֲנִי שְׁלֹשֶׁת
הַחַיִּים עֲבָדָה אֹרֶה לְשַׁלַּח לִי לְמִטְרָה וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת
הַנֶּעֱר לְךָ מֵעַתָּה אֶת הַחַיִּים אִם אָמַר אֶמַר לַנֶּעֱר הִנֵּה
הַחַיִּים מִמֶּךָ וְהִנֵּה קָחְנוּ וּבָאָה כִּי שָׁלוֹם וְאִין דְּבַר חֵיהוּהִי

אני ואנתי ג' וסימנה ועתה לטה נכרתה ברית והדבר אשר יצו

ואספה אמר לעולם הנה חכים ממך והלאה לך
יהוה והדבר אשר דברנו אני ואנתי הנה יהוה ביני
ועולם
ויהי החורש וישב המלך על הלחם לאכול וי
המלך על מזשבו בפעם בפעם אלמו שב הקיר ו
יהונתן וישב אבנר מעד שאול ויפקד מקום
ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר ממרה
בלתי טהור הוא כילא טהור ויהי ממחרת
השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אליהונו
מיוע לאבא בך שי גסתמול גסתמול אל הלחם ויע
יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי ערבית
לחם ויאמר שלחני לא כיצח משפחה לנו בעיר והוא
ענה לי אחי ועתה אסמעתני חן בעיניך אמלטה נא
ואראה את אחי עלכן לאבא אל שלחן המלך
ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בדנעות
המרדות הלוא ידעת כיבחר אתה לבן לבי לשתך
ולבשת עדות אמר כי כל הימים אשר בן לבי חי על

ואמר
בתג
א
בק
אל
מל
כל
נבי
חל
בר
מן
מל
ח
חל
ל
ל
בטער
ה
פיס
בק
דמין
דאית
בהון
ה
מלין
מן
תדין
תדין

סמיכין מן צב אתין וסימנה ויולד נח את שם אתחם כיגס זה לך בן

372

א תכון אתה ומלכותך ועמה שלח וקח אתו
 זמית הוא ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר
 מה יצאת מה עשה ויטל שאול את החנית עליו
 וידע יהונתן כי בלה היא מעם אביו להמית את
 ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף
 ואל ביוסדה חדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי
 גלימו אביו ויהי בצקר ויצא יהונתן
 שדה למועד דוד ונער קטן עמו ויאמר לנער רץ
 ונאנא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא
 ירה החצי להעבירו ויצא הנער עד מקום החצי אשר
 ידה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלא
 החצי ממך והלאה ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה
 חושה אל תעמד וילקט נער יהונתן את החצי ויצא
 אל אדניו והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד
 ידעו את הדבר ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר
 לו ויאמר לו לך הציא העיר ואל בא ודוד קם מאצל
 הנגב ופל לאפיו ארעה וישתח
 לשבעמים וישקו

ב
שאל
וחכו

ל
ל

ו
כ
כל
מל
בר
ה
חם

החצים
ב

ב
חם
וחד מל
וסי את
האנש
יד

ידיו וחד קל ולא כת כי על כן בן ד מלך וחד א

הפטירה ליום ראשון

שנינו ג' וסימנ' ויזכרו בין שנינו אשר נשבענו שנינו לא

וחי

בכתו

X

איש את דעהו ויבכו איש את דעהו ע
הגדיל ויאמר יהונתן לדוד לך לשלונ
נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר
יהיה עיני ופינך ופיני זרעי ופיני זרעך עדי
אלוהן הענינות

שמפטירין בהן בימים טוב
לראשון שלפסח

ביהושע

בעת ההוא אמר יהוה אלי הושע עשה לך חרב
צרים ושוב מל את בני ישראל שנית ויעשלו יהושע
חרבות צרים ומל את בני ישראל אלה בעת הערלו
וזו הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים
הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם
ממצרים כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים
במדבר בדרך בצאתם ממצרים לאמרו כי אנשים
שנה הלכו בני ישראל במדבר עד דם כל הגוי אנשי
המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה

ב

בתי

לוי

חר

מל

וחי

חס

מול

סוף

ה

סוף

וכל

עזר

בכות

ליום ראשון של פסח

למרון. קים תחתם כלו בבית לא המית 544 ימים ~ שלופה דג. כל וחד חס וסימנ:

בַּעַיְהוּה־לָהֶם לְכַלְתִּי הָרְאוֹתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
הָיָה לְאַבְרָם לְתֵת לָנוּ אֶרֶץ זְבֹת חֶלֶב וְדִבְשׁ וְאֶת־
זֵהקִים תַּחֲתֵם אַתֶּם מִלִּי הוֹשַׁע בְּיַעֲרֵי־לִים הִיוּ כִּי לֹא־
אוֹתֶם בְּדֶרֶךְ וַיְהִי בְּאֲשֶׁר תָּמוּ כָל־הַגּוֹי לְהַמּוֹלוֹ וַיִּשְׁבּוּ־
בָּם בַּמַּחֲנֶה עַד חֵזֶקֶם וַיֹּאמֶר יְהוָה
הוֹשַׁע הַיּוֹם גְּלוֹתִי אֶת־חֹרֶבֶת מִצְרַיִם מֵעַל־כֶּסֶם וַיִּקְרָא
סֶהֱמָקוֹס הַהוּא גִּלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לִגְלָל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעֶרְבֹת
בְּעַרְבֹת יַרְחוֹ וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח
מִצֹּת וּקְלוֹי בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּשְׁבֹּת הָמָן מִמַּחֲרַת בְּאַכְלֵם
מֵעֵבֹר הָאָרֶץ וּלְאַהֲיָה עוֹף לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ
זִתְבוֹאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא וַיְהִי
כִּי הוֹשַׁע בִּירְיָחוֹ וַיִּשְׁאַעֲנוּ וַיִּרְא וְהָנָה אִישׁ עִמָּךְ
וְחָרְבוּ שְׁלוֹמֶךָ בִּירוֹ וַיִּלָּךְ הוֹשַׁע אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ
תָּה אִם לִעֲרִינוּ וַיֹּאמֶר לֹא כִּי אֲנִי שֹׂרֵץ־בָּא יְהוָה
תְּנוּ־פֶל הוֹשַׁע אֶל־פָּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר
עַתָּה לֹא מֵהַ

של אלהים בן ויפל אט ויפל יהושע ויפל יואב אך דברי ניעא אל פניו

והכהן הגדול וסימנו עלה אל חלקיהו אל שפן

יהושע שלח עלך מעל רגלך כי המקום אשר
עליו קדש הוא ויעש יהושע כן ויריחו סגרו
מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא
ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הא
ליוס שני

י
פוס
אין
ואין
במע
פוס
ו

במלכים
בשמינה שנה יאשיהו במלכו וישלשים ואחת
מלך בירושלם ושם אמו ירידה בת עדיה מבנימין
הישר בעיני יהוה וילך בכל הדרך דור אביו ולאסר ימ
ושמאחור ויהי בשמינה עשרה שני
למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצל יהונום
הספר בית יהוה לאמר עלה אל חלקיהו הגדול
ויתם את הכסף המופא בית יהוה אשר אספו שמו
הסף מאת העם ויתנה על ידי עשי המלאכה המקדש
בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה
לחזק ברק הבית ולחרשים ולבנים ולגדרים ולקנו
עצים ואבני מחצב לחזק את הבית אך לא יחשבא

כל
דף
חם
בר
מן
ב
מל

י
סמ
ל

ויתנהו
בית
ל

ל
בן

דיש מוסף וז' וסימנה זיהיו תלמם והלחת מעשה והלויס יסמכו וכש אדם ומקנה

רב

394

זן עליהם כי באמונה הם עשים
אלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם
בעל ספר הכרית הזה כי לא נעשה בפסח הזה מימי
נאסים אשר שפכו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל
כי יהודה כי אם בשמנה עשרה שנה למלך אשור
שה פסח הזה ליהוה בירושלם וגם את האבות ואת
דענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקנים
אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו
מען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר
מצא חלקיהו הכהן בית יהוה וזכמהו לא היה לפניו
אלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל
מאדו בכל תורת משה ואחריו לא קם כמהו
לשבת שבחולו של פסח

ח
וכל
קהל
ומגלה
וכות
וכל
חז
שח
כות
בר
מן
תדיו
תודי
זהב
נעשה
לאחלה
טו
סס
ומיין
דיש
וסוף
חדה
מלה
ודיש
מוסף
וו
על
סוף

ביחזקאל

כה אמר אדני יהוה עור זאת אדירש לבית ישראל
לעשות להם ארבה אתם כעצאן ארץ יעצאן קרשים
כעצאן ירושלם במועדיה כן יהיו הערים החרות

י
רפי
ז
מיוח
בספ
יחזק

למנוח וז' לא יעז למנוח וז' לא יעז למנוח וז' לא יעז למנוח

הפטרה לשבת חולו של פסח

וראיתי יב בקריה וסימנתי ופסחתי עליכם מה והגדתי לך והנה על

מלאות צאן ארם וידעו כי אני יהוה
היה על ידי יהוה ויצאני בלוח יהוה וינחני
הבקעה והיא מלאה עצמות והעבירני עליה
סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשו
ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה וא
אדני יהוה אתה ידעת ויאמר אלי הנבא עלי העצ
האלה ואמרת אלהם העצמות הן שוות שמעו דברי
כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מכיאת
רוח וחייתם ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם בשר
וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם
אני יהוה ונבאתי כאשר צויתני ויהי קול כהנבא ויהי
רעש ותקרבו עצמות עינים אל עצמו וראיתי והנה
עליהם גידים ובשר עליה ויקרם עליהם עור מלמעלה
ורוח אין בהם ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם
ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות בא
הרוח ופחי בה רוחים האלה ויחיו והנבאתי כאשר צונו
ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על דגליהם חיל גדול

כל
עני
מל

ל

כל
גבי
כת
כן
בד
מן
ד

ה

יב

ל
חש

ל
ל

שנה ובענין וסימנה לכן העבא ואמרת אליהם כה אמר

375

א
בטעם
בספר
יחזק

א
מל
בליט
ובעני

א
מל

א
בספר
יחזק

וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּנֵי אָדָם הָעֲצֻמוֹת הָאֵלֶּה בְּלִבֵּית
הַמָּה הֵנָּה אֲמָרִים יִכְשׁוּ עֲצֻמוֹתֵינוּ וְאֶבְדָּה
וּנִגְזְרֵנוּ לָנוּ לִכֵּן הִנָּכֵא וְאִמְרַת
הֵם כִּהֵאמֹר אֲדֹנֵי יְהוָה הֵנָּה אֵלֶּי פֹתַח אֶת קַבְרוֹתֵיכֶם
וְלִיתִי אֲתֶכֶם מִקַּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהִבֵּאתִי אֲתֶכֶם אֶל
מַתֵּי שְׂרָאֵל וַיִּדְעֻתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה בִּפְתֹּחַי אֶת
בְּרוֹתֵיכֶם וּבִהְעֵלוֹתִי אֲתֶכֶם מִקַּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְנָתַתִּי
וְחִי בְכֶם וְחִי יִתֶם וְהִנָּחִתִּי אֲתֶכֶם עַל אֶרֶץ מִתְּכֶם
וַיִּדְעֻתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי נֶאֱסִי הוּא
לְרֹאשׁוֹן שֶׁלִּשְׁבִיעִי

שלפסח בשמואל

וַיִּדְבֹר דָּוִד לִיהוָה אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַלֵּיל יְהוָה
מִכֶּכָּה כָּל אִיכָּיו וּמִכֶּכָּה שְׁאוּל
וַיֹּאמֶר יְהוָה סֵלֶעִי וּמִעֲוֹדָתִי וּמִפִּלְטֵי לִי
אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחֲסֵה בְּוִמְגֵי וּמִקֶּרֶן
יִשְׁעֵי מִשְׁגַּבִּי וּמִנוֹסֵי מִשְׁעֵי מַחֲמָסֵי תִשְׁעֵנִי
מִהַלֵּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן אוֹשֵׁעִי

א
אכל
ויען
ויוסף
דאיוב
בית
גדול
שמואל
ומאביב
תלים
ומן
איבי

שלפסח בשמואל

הפטרה ליום שביעי ש

תאכל יז וסימנה האדם כהן הברכה הברכה דמן כיתצור אג

כִּי אֶפְפֶּנֶ מִשְׁבְּרֵי מוֹת נְחֻלֵּי בָרֶ
 חֲכָלִי שְׁאוֹל סִבֵּנִי קִדְמִנִי מִקְשִׁי
 בְּעַרְלִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵלֵּי אֱלֹהֵי
 וַיִּשְׁמַע מִהֲכָלִי קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי
 וַתִּגְעַשׁ וַתַּרְעֵשׁ אֶרֶץ מִסְדּוֹת הַשָּׁ
 יִרְגְּזוּ וַיִּתְּנַעֲשׂוּ כִּיחֲרָה לֹו
 עָשׂוֹן בְּאִפּוֹ וְאִשׁ מִפּוֹ תֹּאכֵל גְּחָלִים בִּ
 מִמֶּנּוּ וַיִּטְּ שָׁמַיִם וַיִּרְדֵּ וְעֶרְפֶּל
 רָגְלוֹ וַיִּרְכַּב עַל כְּרוֹב וַיַּעַף וַיִּרָא עַל כִּפּוֹ
 רוּחַ וַיִּשֶׁת חֶשֶׁךְ סִבֵּי בֵּיתוֹ
 חֲשֵׁרֵת מַיִם עַבֵּי שַׁחֲקִים מִנְגִּה נִגְלוּ בְּעֶרְוָה
 אִשׁ יִרְעַם מִן שָׁמַיִם יְהוָה
 יִתֵּן קוֹלוֹ וַיִּשְׁלַח חֲנִיִּם וַיִּפְּיֵעַם בִּרְקָב וַיַּהַמֵּם
 וַיִּרְאוּ אֶפְיָקִי יִם יָגְלוּ מוֹסְרֹת
 בְּגִעְרַת יְהוָה מִנְשַׁמַּת רוּחַ אִפּוֹ
 יִשְׁלַח מִי־רוּם יִקְחֵנִי יִמְשֹׁנִי מִמֶּיִם
 יַעֲלֵנִי מֵאִבִּי עֵץ מִשְׁנֵאֵי כִי אֶמְצֹו

ויתגשש

ק

יז

בקו

ג

דין

וחברו

מי

עלה

שמים

ב

נלחמו

ויהם

ק

כל

לית

חס

זמ

ז

מל

במנו יוסף בעל הצור ישרם אם עוד רבות ואם מעט רק לא ירבה לו סוסים

יִקְדָּמֶנִּי בְּיוֹם אִירִי וְיִהְיֶה
וְיֵצֵא לְמִרְחֹב אֶתִּי
כִּי חֶפֶץ בִּי
כִּי יִשְׁכַּח לִי
שְׁמִרְתִּי דְרָכֵי יְהוָה
כִּי כָל־שֹׁפֵט לִנְדָרֵי
לֹא־אֶסּוּר מִמֶּנִּי וְאֵדִיהָ
מֵעוֹנִי וַיִּשָּׁכַח יְהוָה לִי
כִּי לִנְדָרֵי עֵינָיו
עַסְגִּבּוֹר תָּמִים תִּתְּמֵם
נִכְרַת תִּתְּבַר וְעַס־עַקֵּשׁ
וְעֵינֶיךָ עַל־דָּמִים
כִּי־אֲתֶה נִרְיָהוּה
כִּי בָכָה אֲרוּץ גִּבּוֹר בְּאֵלֶיהָ
שׁוֹר הָאֵל תָּמִים דָּרְכָו
יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא
מִי־אֵל מִבְּלַעַד־יְהוָה

43

משפטין

כב
כד

ל

ג
סמ

4
מי בכד

הפטרות ליום שני ע"י סדר

הכעיס הרע לא ישיב אפן התאמץ בו מענה כך מפרי פי אש כח

עַוֹר מִכַּלְעֵרִי אֱלֹהֵינוּ
הָאֵל מַעֲזִיחִי
הֶרְכֹּוּ
מִשֹּׁה רָגְלוֹ בְּאֵילֹת
בְּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי
מִלִּמַּד יְדִית
וְנַחַת
קִשְׁתְּנָחוּשָׁה זֶרַעַתִּי
לִי מִגֹּן יִשְׁעֶךָ
וְעֲנִתְךָ תִּרְגֵּם
תִּרְחִיב
עַדֵּי תַחֲתֵנִי וְלֹא מַעֲרֹ
אֲרַפֶּה אִיבִי וְאַשְׁמִידֵם
וְאֶכְלֵם וְאַמְחִצֵם וְלֹא
וְיִפְּלוּ תַחַת רָגְלִי
וְתִזְרְנֵי חֵיל לְמִלְחָמָה
תִּכְרִיעַ
קָמִי תַחֲתֵנִי
תַתֶּה לִי עֶרְךָ
וְאִין מַשִּׁיעַ אֱלֹהִים וְלֹא
יִשְׁעוּ
וְאַשְׁחַקֵם בְּעַפְרָאָרֶץ
וְתִפְּלֹטֵנִי מִרִיבֵי עַמִּי
וְשָׁבוּ עִם לֹא
יִרְעוּתִי יַעֲבֹדֵנִי
וְתִכְחַשׁוּלִי
לְשִׁמְעַ
בְּנֵי נֶכֶד יִבְּלוּ וְיִחַגְּרוּ

ידני יגלי

ל
וחס

ל

ל
ל

ל

וחו
ותאזני

ב

ל

קד ג מנה ריש פיס וד מצע פיס וסומנה אשר מנן טעמך שם כבודו לעולם אתה בשורה

בצאתן

חי

וי

ובדיוך

עורי

וחכד

ל

חס

ל

מט

ל

ד

ב

בת

וב

בתלים

בת

ל

פורה

ל

ח

מ

ל

א

ומסגרותם
אלהי עור ישעי
חיהוה וכלוך עורי
האל הנתן נקמות
ומריד עמים תחתני
ומוציא
מאבי ומקמי תרוממי
מאיש חמסים
תעילני
עלכן אודך יהוה
בגוים
ולשמך אזמרו
מלכנו ועשה חסד
למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם
ליום שני

בישעיה
עוד היום בנוב לעמר ינפך ידו הר בית ציון גבעת
ירושלם
הנה האדון יהוה עב אות
מסעך פארה במערעה ורמי הקומה גדעים והגבהים
ישפלו ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול
ויעא חטר מנזע ישי ונער משרשו
יפלה ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה
וגבורה רוח דעת ויראת יהוה והריחו ביראת יהוה ולא
למראה עינו ישפוט ולא למשמע אזנו יזכיר וישפט

ביום דמים יש יט הדער טעם

בשבת וסמיכה ומזבול משכים והכחצו והטו ארץ בשבת פיו תדעם כי

אני
הגבר
וחרי
ובשבת

בעדן דלים והזכיר במישור לענוי ארץ והכה אר
בשבת פיו וזכרו שפתיו מיתר ששע והיה צדק אזור
מתענו והאמונה אזור חלצו וגר זאל עם כבש ונמר
עסגרי ירבין ועגל וכפיר ומריא יחזו ונער קטן נהג בס
ופרה ודכל תרענה יחזו ירבין ילדיהן ואריה כבקר יאכל
תבן ושעשע יונק עלחר פתק ועל מאורת נפעל נמו
ידו הרה לאירעו ולא ישחיתו בכל הר קרשי כימלאה
הארץ דעה אתיהוה כמים לים מכסים
והיה ביום ההוא שרשי אשר עמד לנס עמים אליו
גוים ירשנו והיתה מנחתו ככור
והיה
ביום ההוא יוסף יהוה שנית ידו לקנות את שאר עמו
אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם
ומשנעל ומחמת ומאיהים ונשא נס לגוים ואסף
נחמי ישראל ונפעלות יהודה יקבץ מארבע בנפות
הארץ וסרה קנאת אפרים ועררי יהודה יכרתו אפלים
לא יקנא את יהודה ויהודה לא יער את אפרים ועפו
בכתף פלשתים ימה יחזו יבזו את בני קדם ארזים ומואצ

ו
רפ
ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

בארץ פשרים עלנהר נבר ותהי ער
והנה לוח סערה באה מזה צפון ענן גדול וא
ונגה לו סביב ומתוכה בעין החשמל מתוך הא
דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה
פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: ורגליהם
ישרה וכף רגליהם ככף רגל עמל ונמצים בעין נחש
קלל: ויראו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רגליהם
וכנפיהם לארבעתם: חזרות אשה אל אחותה כנפיה
לאיסבן בלכתן איש אל עבר פניו ילכו: ודמות פניהם
אדם ופני אריה אלהימין לארבעתם ופני שור מהשמא
לארבעתן ופני נשר לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרדות
מלמעלה לאיש שתיים חזרות איש ושתיים מכפות את
גויתיהנה: ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמיה
הרוח ללכת ילכו לא יסבן בלכתן: ודמות החיות מראיהם
כנחליאש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין
החיות ונגה לאש ומזה האש יוצא ברק: והחיות רענא
ושוב כמראה הבזק: וארא החיות והנה אופן אחד בארץ

יא
בטעם
באלף
י
בלוע
בנון
י
וידי
י
כח
פיה
דמין
מן
י
י
מלין
קדמי
לא
נסיב
ון
ותלת
בתו
נסיב
ון
י
ט
מל

ישראל

ויהויה

ובא

המלך

דוד

תפניו: מראה האופנים ומעשיהם
ורמות אחר לארבעתן ומראהם ומעשיהם
ויה האפן בתוך האפן: על ארבעת רבעיהן בלכתם
איסבו בלכתן: וגבהן וגבה להם ויראה להם וגבהתם
ותענים סביב לארבעתן: ובלכת החיות ילכו האופנים
לסובה נשא החיות מעל הארץ ינשא אותה אופנים: על
שר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת
האופנים ינשאול לעמתם כי רוח החיה באופנים: בלכתם
ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאול
האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: ורמות על
ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם
מלמעלה: ותחת הרקיע כנפיהם ישלות אשה אלאחותיה
לאיש שתים מכסות להנה ולאישה שתים מכסות להנה את
גויותיהם: ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול
שרי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה
כנפיהן: ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם
תרפינה כנפיהן: וממעל לרקיע אשר על ראשם

זימא

אל

אשר

יהיה

שמה

אני

על

אשר

יהיה

שם

ב

דע

פיה

כי

אהב

את

אצתי

ב

ח

ח

וחר

הוא

שנים מכסות הרוח

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

ויהויה

במראה אבן ספיר דמות כסא ועל
במראה אדם מלמ עליה וארא בעין חש
בית לה סביב במראה מתנו ולמעלה וממ
ולמטה ראיתי במראה אש ונגה לו סביב במראה
אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב
מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל עלפני ואש
קול מדבר ויאמר אלי בן אדם ע
עלדגליך ואדבר אתך ותבאבי רוח כאשר דבר א
ותעמרני עלדגלי ואשמע את מדבר אלי
ותשאני רוח ואשמע אחרי קול

מראה
במראה
כל
דסל
בשתי
נקוד
וכל
מוכרת
בשלוש
נקודות

ט
וחד
ומדבר

רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו
ליום שני

כל
מל
בר
מן
חס

בתרי עשר בחבוק סיב

ויהוה בהיכל קדשו חס מפניו כל הארץ
תפלה לחבוק הנביא על שגעות יהוה שמעתי שמעל
יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חיהו בקרב שנים תודיע
ברגז רחם תזכור אלוה מתמן יבוא וקדוש מהרפארן

י
מל

וממעל ב וסימנה ובין המים אשר מעל וממעל לדת אשר על

וְהָיָה לָהֶם מִלֵּאָה הָאָרֶץ וְלִגְבֻהַּ בְּאֹר
מִיָּדוֹ לְוָשֶׁם חֲבִיזוֹן עֵזָה לִפְנֵי יֵלֶךְ דְּבָר
לְהַגְלִי: עֲמַד וּמִדָּד אֶרֶץ רֵאָה וַיֵּתֶר גּוֹיִם
בְּעוֹהָרֵי עַד שְׁחֻגְבָּעוֹת עוֹלָם הַלִּכּוֹת עוֹלָם לֹו
תֵּאֵן רֵאִיתִי אֶהֱלִי כּוֹשֵׁן יִרְגָּזוֹן יִרְעוֹת אֶרֶץ מִדְּיָן
הַבְּנֵהרִים חֲרָה יְהוָה אִם בְּנֵהרִים אִפְּךָ אִם
יִם עֲבָרְתָּךְ כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ מִרְכָּבוֹתֶיךָ יִשׁוּעָה עֲרִיָּה
תַּעֲזוֹר קִשְׁתְּךָ שְׁבָעוֹת מַטּוֹת אֲמַר סֵלָה נִהְרֹת תִּבְקַע אֶרֶץ
רֵאֹךְ יִהְיוּ הָרִים זֶרֶם מִיִּם עֲבָרְתָן תִּהְיוּ קוֹלוֹ רוֹם יִדְּהוּ
נִשְׁאֵא שְׁמֵשׁ יִרְחַ עֲמַד זִבְלָה לְאֹר חִילְךָ יִהְיוּ לִגְבָּה
בְּרַק חֲנִיתְךָ: בְּזַעַם תִּנְעַד אֶרֶץ בְּאֶף תִּפְּשׁוּ גּוֹיִם יִצְאֵת
לִישַׁע עַמְּךָ לִישַׁע אֶת מִשְׁיַחְךָ מִחֲנִית רֵאֵשׁ מִבִּיַּת
רִשַׁע עֲרוֹת יִסּוּר עַד עֲנָאֵר סֵלָה: נִקְבָּת
בְּמַטְיוֹ רֵאֵשׁ פִּרְזוֹ יִסְעֵרוּ לְהַפְיֵנִי עַל יַעֲתֵם נִמּוֹ לֵאכּוֹל
עֵנִי בַּמִּסְתֵּר: דְּרָכֵי בַּיִם סוּסֶיךָ חֲמַר מִיִּם רַבִּים: שְׁמַעֲתִי
וְתִרְגַּז בְּטֵנִי לְקוֹל עֲלָל שִׁפְתֵי יִבְאֵר קֶבֶד בַּעֲצָמִי וְתַחֲתֵי אֲרִגְזִי
אֲשֶׁר אֲנוּחַ לְיוֹם מְרָה לְעֵלּוֹת לַעֲם יְגוֹדֵנוּ: כִּי תֵאֵנָה לֹא

עז
ק
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

כעופרת
לקול
מר
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

להם אדע ה' וסימנתי חילי וישם דגלי כאילות ע

ל ל
 ה ה
 מל מל
 ל ל
 ומל ומל

ז
ל
מזרעה ומל
ז
י
דוש
פס
ה
ל
חם
ז
ל
ומפין
ה
ל

מימים ימימה ה' וסמכ' ושמלת את החק תלכ' 11

אכלי ולמה ירע לבנך הלא אנכי
בנים ותקם חנה אחרי אכלה בשלה
תה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל
ויאמרת נפש ותתפלל עלי יהוה ובכה תבכה ותאמר
תאמר יהוה עבאות אסדראה תראה בעני אמתך
יתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע
שים ונתתיו ליהוה פלימי חיו ומזכה לאיילה על
אשוי ויהי כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמראת
פיה וחנה היא מדברת על לבנה רק שפתייה נעות וקולה
לא ישמע ויאמרה עלי לשכרה ויאמר אליה עלי עד
מתן תשתכרין הסירי את ינך מעליך ואת ען חנה ותאמר
לא אדני אשה קשת לוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשכך
את נפשי לפני יהוה אלהיך את אמתך לפני בת בליעל
כי מרע שיחי ובעסי דברתי עד חנה ויען עלי ויאמר
לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת
מעמו ותאמר המצא שפחתך חן בעיניך ואלך האשה
לרבה ותאמר ניה לאה יולה וישבימו בפקר

ז' ב
 אבס
 ז'
 וחד
 ז' ואכלה
 אבל
 יחזק
 בנות
 ה' ה'
 ג'
 בנת
 הי
 וב
 בנת
 ז' ז'
 ז'

٥

i

116

117

۴۸۸

on

בליט

...

۱۰۰

و

591

1753

5

347

754

32

...

...

五

14

וישתיחו ללפני יהוה וישבנו ויבאו
אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה
ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל
שאלתיו וייעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח
זבח הימים ואת נדרו ווחנה לא עלתה כיאמרה
עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב
עד עולם ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיני
שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב הא
ותניק את בנה עד גמלה אתו ותעלהו עמה כאשר
גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאה
בית יהוה שלו והנער נער וישחטו את הפר ויבאו את
הנער אל עלי ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני
האשה הנעבת עמכה בזה להתפלל אלי יהוה אל הנער
הזה התפללתי ויאת יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי
מעמו וגם אנכי השאלתי לו ליהוה כל הימים אשר היה
הוא שאול ליהוה וישתיחו שם ליהוה
ותתפלל חנה ותאמר עלן לבי ביהוה רמה קרני ביהוה

ל
וחס

ל

ל

וחס

אח

נדר

ל

בן

ל

ל

ל

ל

מל

ל

ל

דע

פס

אה

אדני

ול

שם

בר

נש

חל

·шл - б лхуи б лш б лхуи

٤ ٥

٦ ٦

1.

i

i

45

۵۲

٢٧

אתה

7151

५२

دین

כר. ה.

15

4

١٥

३

כח

חם ז'ס

١٠٥٤

3

二

ॐ

101

52

יבנה וסוף עולם אברהם כי מעלה הלחית ב בו בבני יצחק וי

וּדְשֵׁן וְעָמִי אֶת טוֹבִי יִשְׁבְּעוּ נְאֻמִּיהוּ
כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי
חַל מִבְּכָה עַל בִּנְיָה מֵאֵנָה לְהִנָּחֵם עַל בִּנְיָה כִּי
כֹה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלִי מִבְּכִי
מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שֹׁכֵר לִפְעֻלָּתוֹ נְאֻמִּיהוּ וְשָׁבוּ
בְּיָן אֹיֲבֵי וַיִּשְׁתַּקֹּה לְאַחֲרֵי יָתֵד נְאֻמִּיהוּ וְשָׁבוּ בָנִים
וְלֹאם וְשִׁמּוֹעַ שִׁמְעֵתִי אֶפְרַיִם מִתְנוּדָה יִסְרָתֵל וְאַחֲרֵי
בְּגָל לֹא לִמְדָה שִׁבְנִי וְאַשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי כִי
אַחֲרֵי שׁוֹבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הוֹדֵעִי סִפְקֵתִי עַל יָדְךָ
בִּשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתִּי נְעוּרֵי יוֹ הֵבֵן יָקוֹר
לִי אֶפְרַיִם אִם יִלֵּךְ שֶׁעֲשִׂיעִים כִּי מֵרִי דְבָרִי בִּזְזִי זְכוֹר
אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַל לֹא רַחֵם אֶרְחַמֶּנּוּ נְאֻמִּיהוּ
לְשַׁחֲרִית כַּמּוֹר

בִּישְׁעִיהּ
וְאָמַר סְלוֹסְלוֹ פְּנֵי דְרָךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדְּרָךְ עַמִּי
כִּי לֹא אָמַר רָס וְנִשְׂא שִׁכְן עַל וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ
מִרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשִׁכּוֹן וְאַתָּה דְּכָא וְשִׁפְלָה רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ

4
קמ
וכל
אתג
וסוף
פיס
בות

1

1

1

1

1
חט

1

1

1

הפטרות שחלית מ

יום יום ז' וסימנה ויהי כדברה אל יוסף על אשר ילקט

שפלים ולהחיות לבדכאים: כי ר
לנצח אקצוף כדלוח מלפני יעטוף וגו'
בעון בענין קצפתי ואכדו הסתר ואקצוף
בדרך לבו: דרכי וראיתי וארפאהו ואנחהו ואש
לו ולאכליו: בורא נוב שפתיים שלום שלום לרחוק
אמר יהוה ורפאתיו: והרשעים כים נגרש כי השן
יכל ויגרשו מימיו רפשו וטיט: אין שלום אמר א
לרשעים: קרא בדרון אלתחשוד כש
הרם קולך והגד לעמי פשעים ולבית יעקב חטאתם: וא
יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר ידקה עש
ומשפט אלהי לא עזב ישאלוני משפט יצחק קרבת
אלהים יחפצון: למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא
תדע הן ביום צמכם תמצאוהו כן וכל עציכם תנגשוהו
לריב ומצה תצומו ולהכות באגרוף רשע לא תצומו ביום
להשמיע במרום קולכם: הצצה יהיה צום אבחרהו: יום ענות
אדם נפשו הלך באגמון ראשו ושק ואפל יציע הלזה
תקרא צום ויום רצון ליהוה: הלוא זה צום אבחרהו: פתח

519

51.

ואלה

אצל

אמון

אשר

078

6

1.

3

והם

11

4

1

L.

22

32

2 2

三

fact

11

— 1912

1.

2

30

3

70

七

471

oh

2

८३

3

אברהם

חַטָּאתֶם וְסִימָנָהּ כִּן תִּסְפוּ קְרָא בְּגִדֵיכֶם

הרצבות רשעה הגר אגלה כי אין הרצבות למותם

407

ל
כס
ישע

י

ל
חס

ל
דפי

ל

ל

ל

ל
בקר
וכל
לשון
עץ
דבות

ל
מל

ל
מל
כלט

והיה אגדות מוטה ושלח רצו עינים חפשים
נתקו: הלא פרס לרעב לחמך ועניי מרוצים
נכיתראה ערום וכסיתו ומבשרך לא תתעלם:
עכשאר אורך וארבתך מהרה תנמח והלך לפלך
כבוד יהוה יאספך אז תקרא ויהוה יענה תשובע
זר הנני אסתמיר מתוכך מוטה שלח אצבע ופבראון
יך לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בלשן אורך
ופלתך כצהריים ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות
פשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר
לא יכזבו מימיו: ובנו ממך הרבות עולם מוסרי דרור
תקומם וקרא לך גדר פרי משוכב נתיבות לשבת אם
תשיב משבית גדר עשות חפץ ביום קרשי וקראת
לשבת ענה לקדוש יהוה מכפר וכפרתו מעשות דרכיך
ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יהוה והרפתך
על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה
דבר: ובא לעיון גואל ולשבי פשע
ביעקב נאם יהוה ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי

משחת

חייני

א

אשר עליך ודברי אשר שמתי בפניך
ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מ
למנוחת כפור

ג יב

בקר

בדרי עשר ש' א

ויהי דברי יהוה אליזנה בראמתי לאמור יקום לך
העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני ווי
לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אנה
תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה
יהוה ויהוה הטיל רוח גדולה אלהים ויהי סער גדול
והאנה חשבה להשבר וייראו המלחים ויזעקו איש
אלה ויטלו את הכלים אשר באנה אלהים להקד
מעליהם ויזנה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדס
ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נדדס קום קרא אל
אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד ויאמרו
איש אל דעהו לכו ונפלה גורלות ונרעה בשלמי הרעה
הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל עליזנה ויאמרו
אליו הגירה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה

ט

רוע

פיס

י

והד

והרשישה

י

בטע

רוע

פיס

בן

ה

י

לית

מל

בר

חם

ד

חם

וזה מל כבוד חס בליט וסימנה ונתן אהרן על שני השעיר ומגרל נחלתנו יגדע עליה

את
בגדיו
ותעמם
לגדלך
ב

כל
נביא
וכתו
מל
וכל
אור
חס
בר
מן
מן
ל
מל

ב
מל
ל
חס
ל

ל
ל

ל
בטעם

תָּךְ וּמֵאֵין תֵּבּוֹא מֶה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵימָזָה עִם אֶתְּךָ
מֵר אֱלֹהִים עֲבָרִי אֲנִי וְאֵת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי
יֵא אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבֶּשֶׁה וְיִירָאוּ הָאֲנָשִׁים
רָאָה גְדוּלָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֶה זֹאת עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ
הָאֲנָשִׁים כִּי מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו מֶה נַּעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הֵים מֵעֲלֵינוּ כִּי הֵים הַלֵּךְ
וּסְעָר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׂאוּנִי וְהִטִּילֵנִי אֱלֹהִים וַיִּשְׁתַּק הֵים
מֵעֲלֵיכֶם כִּי יָדַע אֲנִי כִּי בִשְׁלִי הִסְעָר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם
וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהִשָּׁב אֱלֹהֵי־יָבֶשֶׁה וּלְאִכְלוֹ כִּי הֵים
הַזֵּלֶךְ וּסְעָר עֲלֵיהֶם וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אֵנָּה יְהוָה
אֵלֵינוּ נִאֲכֹדָה בְּנִפְשֵׁהָ אִישׁ הַזֶּה וְאֵלֵתֵּן עֲלֵינוּ דָם נִקְיָא כִּי־
תָּה יְהוָה בְּאֲשֶׁר חִפַּצְתָּ עֲשִׂיתָ וַיִּשְׁאוּ אֶת־זוּגָה וַיִּטְלוּהָ
אֶל־הֵים וַיַּעֲמֵד הֵים מִזַּעֲפּוֹ וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה
גְדוּלָּה אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ זֶבַח לִיְהוָה וַיִּדְרוּ נְדָרִים וַיָּמִן
יְהוָה בְּגִדְּגָדוֹל לִבְלֹעַ אֶת־זוּגָה וַיְהִי יוֹגָה בְּמַעַי הַדָּג שֶׁלֹּשָׁה
זָיִם וּשְׁלֹשָׁה לִילוֹת וַיִּתְּפֹלֵל יוֹגָה אֶל־
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִמַּעַי הַדָּגָה וַיֹּאמֶר קִרְאתִי מִצְרָה לִי אֶל־

הפטרה למנחת כפר

לראשי ד' ומימנה שמר לראשי סוף חכוש לראשי סתה לראשי שמ

יהוה ויעני מבטן שאול שועתי שמעת קוליו
 מעולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל שבדיך וגלך
 עברו ואנני אמרתי נדרשתי מנגד עיניך אף אוסיף לה
 אלהי כל קדשך אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני ס
 חכוש לראשי לקעבי הרים ירדתי הארץ ברחיבה
 לעולמות על משחת חיי יהוה אלהי ביהתעטף עלי נפתי
 את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפילתי אלהי כל קדשך
 משמרים הכל שוא חסדם יעזבו ואני בקול תורתי
 אצבחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה ויא
 יהוה לדג ויקא את יונה אלהי בשה
 ויהי דבר יהוה אל שנית לאמר יקום לך אלנינוה
 הגדולה וקרא אליה אתה קריאה אשר אנכי
 ויקם יונה וילך אלנינוה בדבר יהוה ונינוה היתה עי
 גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים ויחל יונה לבוא
 מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה
 נהפכת ויאמרו נשינינוה באלהים ויקראו יום ויל
 שקים מגדולת קטנים ויגע הדבר אלמלך נ

ב
 ח
 ד
 פ
 ו
 ס
 כ
 נשא

ה
 כ
 כ

ב

ב

ל

ט
 ר
 פ

ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ

ויחל

לבוא

זיקרא

אסא

אל

גבריאל

הבן

להלך

א

ח

דפי

ל

נח

מזרח

להים

יג

בקר

ד

נח

והשישה

ב

ג

כת

כן

בנב

יַעֲבֹד אֱלֹהֵי מַעֲלֵיו וַיִּבֶס שֵׁקוֹ וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶר
 וַיִּבְנֶה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַיִּדְלֵיו לֵאמֹר הָאֲדָם
 בִּקְרֹה וְהִצֵּאן אֶל־טַעַמוֹ מֵאֻמָּה אֲלִירְעוֹ וּמִים
 וַיִּתְּכֵן שִׁקִּים הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרָאוּ אֱלֹהִים
 שְׂבוּ אִישׁ מִדְּרֹכֵי הָרָעָה וּמִן־הַחֲמִס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם
 וַיֵּשׁוּבוּ וַיִּנָּחֶם הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא־נִאֲכַד
 אֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדְּרֹכֵי הָרָעָה וַיִּנָּחֶם
 מִן־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לָהֶם וְלֹא־עָשָׂה
 עֲוֹן גְּדוֹלָה וַיַּחֲד לוֹ וַיִּתְּפִלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר
 לֹא־עָשִׂה דְבָרִי עַד הַיּוֹתֵל עַל־אַדְמַתִּי עַל־כֵּן
 יִחַדְתִּי שִׁישָׁה כִּי־יָדַעְתִּי כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי חַנּוּן וְרַחוּם
 יְסֹרֶת חֲסִיד וְנָחֶם עַל־הָרָעָה וַעֲתִּיָּה יְהוָה קָחָנָא
 שִׁימְמֵנִי כִי־טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵיטִיב
 וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם
 וַיַּעֲשֵׂה לוֹ שֵׁם סֶבֶה וַיֵּשֶׁב תַּחְתָּיה בְּעִלְעָר אֲשֶׁר־יִרְאֶה
 יְהוָה בְּעִיר וַיִּמָּן יְהוָה אֱלֹהִים קִיקְיוֹ וַיַּעַל מֵעַל לַיּוֹנָה
 מֵעַל עַל־דֹּאשׁוֹ לַהֲעִיל לוֹ מִרְיָא וַיִּשְׁמַח יוֹנָה עַל־

וידעש ג' ב' מל וחד חס וסימנה ויהי מקץ ותק את

הקיקיון שמחה גדולה וימן האלהים
השחר למחרת ותק את הקיקיון וידעש
השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית
על ראש יונה ויתעלה וישאל את נפשו למו
מותי מחי ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חן
הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מותי ויאמר
חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בן ולא גבל
לילה היה ובן לילה אכד ואני לא אחווה
הגדולה אשר ישבה הרבה משתים ע
אשר לא ידע בידי מינו לשמאלו ובהמה
מיאל כמור נשא עון ועבר
נחלתו לא החזיק לעד אפן כי חפץ חסד הוא יק
יכבש עונותינו ותשליך במעלותים כל חטאתם
ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
לראשון שלסוכה

בתרי עשר סי יג

והבאת את השלישית באש וצרפתים כערך א

ה
ג
ב
מל
חד חס
חס בליע
ג
בליע
וכל
יהוש
בן
נז
כוח
ג
וכל
יפץ
ויזכר
ופלשת
אחרי
אות
כוח

בְּחֵן אֶת־הַזֶּה־הוּא יִקְרָא בְּשֵׁמִי וְאֵל אֶעֱנֶה אֹתוֹ
עֲמִי הוּא וְהוּא יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
סֶבֱא לַיהוָה וְחֶלֶק שְׁלֹלֶךְ בְּקִרְבְּךָ וְאַסְפֹּתִי אֶתְכֹל
אֶל־יְרוּשָׁלַם לַמִּלְחָמָה וְנִלְכְּדָה הָעִיר וְנִשְׁסוּ הַבָּתִּים
וַיִּסַּח שְׁגִלָּה וַיֵּצֵא חֲצֵי הָעִיר בַּגּוֹלָה וַיֵּתֶר הָעָם לֹא
תִמְוָה עִיר וַיֵּצֵא יְהוָה וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם הָהֵם כִּי־וָס הַלְחָמוֹ
וְסִקְרָב וְעַמְּדוֹ וְרָגְלֵיו בַּיּוֹם־הַהוּא עַל־הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְרוּשָׁלַם מִקֶּדֶם וּנְבָקַע הָר הַזֵּיתִים מִחֲצִי־מִזְרָחָהּ וְיָמָה
וְגוֹלָה מֵאֲדָר וּמִשְׁחַח עַל־הָר צְפוֹנָה וְחֲצִי־נֶגְבָּהּ וְנִסְתָּם
יְיָ כִּי־נִיַּע גִּיאֵהָרִים אֶל־צִיָּה וְנִסְתָּם בָּאֲשֶׁר נִסְתָּם
יְיָ הָרַעַשׁ בַּיּוֹם עֲזִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבָא יְהוָה אֱלֹהֵי כָל־קָדְשִׁים
מֶלֶךְ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא־יִהְיֶה אֹר יִקְרֹת יִקְפֹּאֹן וְהָיָה
אֶחָד הוּא יוֹדֵעַ לַיהוָה לֹא־זֶם וְלֹא־לִילָה וְהָיָה לַעֲתָעֶרֶב
יִהְיֶה אֹר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִצְאוּ מִיִּם חַיִּים מִיְּרוּשָׁלַם חַיִּים
לְהִים הַקָּדְמוֹנִי וְחַיִּים אֱלֹהִים הָאֲחֵרִין בְּקִיץ וּבַחֲרֹף
יְיָ וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי
הָאֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד יִסּוּב כָּל־הָאָרֶץ כְּעֹבֵה מַגְבָּע

תשכ"ב

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳

כ"ו
א"ז
הנבחר

op pē t

פירא

75

ז"ל
דפי
בקר

אברהם בן יצחק

לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה
עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגד
עד יקבי המלך וישבו בה וחרם לא יהיה עוד ו
ירושלם לבטח וזאת תהיה
אשר יגף יהוה את כל העמים אשר עבאו עליו
המקבשרו והוא עמד על דגליו ועיניו תמקנה בחו
ולשונו תמק בפיהם והיה ביסם ההוא תהיה מהומת
רבה בהם והחזיקו אישי רעהו ועלמה ידו עליה
וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים ו
זהב וכסף וכנדים לרב מאד וכל תהיה מגפת
הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנותיו
במגפה הזאת והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים
ירושלם ועל מדי שנה בשנה להשתחות למלך
עבאות ולחג את חג הסוכות והיה אשר לא יעלה
משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יה
עבאות ולא עליהם יהיה הגשם ואם משפחת מי
לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר

ל

ז
בליע

ק
דוע
פיש

ל
ל

ז
אסף
החסיל

ז
רפי
בקר

יח
בטעם
באלף

בזה הנערה בערב היא באה הנה באה וכל מלכ ויחזקל כוח בזה

זה שמועה

באה

ע

יאב

הצפיה

כל

א

עשר

סבת

בד

מ

ח

ק

אשר לא יעלו לחג אתחג הסבות: זאת
ערים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג
הסבות ביום ההוא יהיה על מנלות הסוס קדש
והיה הסירות בבית יהוה כמזרקיס לפני המזבח:
יה כלסיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה עבאות
ולאכל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה
כנעני עור בבית יהוה עבאות ביום ההוא:

ליום שני

במלכים

ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה
ויבא שלמה את קדש ידור אביו את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים נתן באערות בית יהוה:
יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל דאשי המטות
נשיאי האבות לבני ישראל אלה המלך שלמה ירושלם
להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון ויבנה
אלה המלך שלמה כל איש ישראל בירח האיתנים בחג
יא החודש השביעי ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים

ה

בקר

א

כל

מ

ב

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

מ

חזקיהו

וחל

כל

קל

מל

בר

מן

ג

לו חס

בין בתו

כל

נביל

וכתוב

מל

בר

מן

ג

לו חס בליט

ח

חס

וחל

חל

ג חס

חס

דצד

ימים

מל

אתה ארון ויעלו את ארון יהוה ואת
כלכלי הקדש אשר באהלו ויעלו אתם
שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו דב
מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב
הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל הדביר ה
אלקדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים כי הכרובי
פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון
ועל בדיו מלמ עליה ויארכו הדברים ויראו ראשי הדביר
מזה הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד
היום הזה אין בארון רק שני לחות האבנים אשר העח
שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם
מארץ מצרים ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והעבד
מלא את בית יהוה ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני
הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה
אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל יבנה ביתי בית
זבל לך מכון לשבתך עולמים ויסבה מלך את פניו ויבך
את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד ויאמר

את כל קהל ישראל וחצרו ודבריו ימים וישיבתו

ויראל אשר דבר בפיו את דוד אפי ופדיו מלא
זאשר הוצאתי את עמי את ישראל
אבחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית
ות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל
היה עם לבב דוד אפי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל
ויאמר יהוה אל דוד אפי יען אשר היה עם לבב לבנות
בית לשמי הטיבות כי היה עם לבבך רק אתה לא תבנה
הבית כי אסבנך היצא מחלצך הוא יבנה הבית לשמי
ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אפי ואעב
על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה
אלהי ישראל ואלשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה
אשר כרת עם אבותינו בהווינו אתם מארץ מצרים
לשבת שבחולו שלחג

ביחזקאל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם שים פניך אל גוג
ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבול והנבא עליה
ידני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש

ג
וסיני
מכון
ומכון
אור
מלך
דבר
ימים
ג

ג
וסיני
והו
ג
ג

מִשָּׁר וְתָבֵל וְשׁוֹבְבֵתֶיךָ וְנִתְּתִי חַחִים בְּלוֹ
 אוֹתְךָ וְאֶת כָּל חֵילְךָ סוֹסִים וּפָרָשִׁים לְכָל
 קָהָל לְבָעֵנָה וּמִגֵּן תַּפְשֵׁי חֲרָבוֹת כָּלֶם פֶּה
 וּפֹט אֶתֶם כָּלֶם מִגֵּן וְכוֹבֵעַ גִּמְר וְכָל אֲנָפִיָּה בֵּית תִּיב
 יִרְכָּתֶי עֶפְזוֹן וְאֶת כָּל אֲנָפִיו עַמִּים רַבִּים אֶתְךָ הִכְּלוּ וְהָ
 לְךָ אֲתָה וְכָל קָהָלְךָ הַנִּקְמָלִים עֲלֶיךָ וְהִיתָ לָהֶם לְמִשְׁמֹ
 מִיָּמִים רַבִּים תִּפְקֹד בְּאַחֲרֵית הַשָּׁנִים תִּבְּרֹא אֶל אֶרֶץ
 מִשׁוֹבְבֵת מִחֶרֶב מִקְבֵּצֵת מֵעַמִּים רַבִּים עַל הַרֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר הֵיוּ לְחֶרֶב תִּמְדָּה וְהִיא מֵעַמִּים הוֹצֵאָה וַיִּשְׁבּוּ
 לְבָטָח כָּלֶם וְעָלִיתָ כְּשׂוֹאָה תִּבְּרֹא פֶעֶן לְכָסוֹת הָאָרֶץ
 תִּהְיֶה אֲתָה וְכָל אֲנָפֶיךָ וְעַמִּים רַבִּים אוֹתְךָ
 כִּי אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה וְהִיא בְּיוֹם הַהוּא יַעֲלוּ רַבִּים עַל
 לְבָבְךָ וְחִשְׁבֹּת מַחֲשַׁבֶּת רָעָה וְאָמַרְתָּ אֵלֶּהָ עַל אֶרֶץ
 פְּרָזוֹת אֲבֹא הַשָּׁקֵטִים יִשְׁכְּבוּ לְבָטָח כָּלֶם יִשְׁכְּבוּ בְּאֵין
 חוֹמָה וּבְרִיחַ וּדְלָתִים אֵין לָהֶם לִשְׁלֹל שְׁלֹל וּלְבָז בָּז
 לַהֲשִׁיב יָדְךָ עַל חֲרָבוֹת נִשְׁבּוֹת וְאַל עַם מֵאֶסֶף מִגּוֹיִם
 עֲשֵׂה מִקְנֶה וְחִיזֵן יִשְׁכְּבוּ עַל טַבָּח

גוֹתֵךְ וְאֶחָשֶׁךְ וְתֵלֶה אֶחָד אֶחָד יִשְׁרָאֵל אֶחָד יִשְׁרָאֵל

וְנִשְׁמָרְתִּי

לך

ל

הלב

ל

וְכָל כְּפִלִּיָּה יֹאמְרוּ לְךָ הֲשִׁלָּל שְׁלָל
זֶבֶד הַקְּהֵלֶת קֶהֱלֶךְ לִשְׁאֵתִיכֶם וְזֹהֶב לִקְחֹת
לְשִׁלָּל שְׁלָל גְּדוֹל

כ"פ

ט

פ

פ

פ

ישראל

בשש

אֶבְרָאִים וְאַמְרֵת לְגֹג כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה הֲלוֹא
הוּא בְּשִׁבְתֵּי עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְבִטְחֵיכֶם וְנָתַתְּ מִמֶּקוֹמְךָ
יָפוֹן אֶתְּהָ וְעַמִּים רַבִּים אֶתְּךָ רַבִּי סוּסִים מְלִים
וְחֵיל רַב וְעָלִיתָ עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל כַּעֲנָן
אֶרֶץ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים תִּהְיֶה וְהִבֵּאתִיךָ עַל אֲרִצִּי
מֵעַן דַּעַת הַגּוֹיִם אֹתִי בְּהַקְדֵּשִׁי בְּךָ לְעֵינֵיהֶם גֹּג

כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה הֲאֵתָה הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
בַּיָּמִים קְדָמוֹנִים בִּיד עֶבֶד יְנֵבִיאִי יִשְׂרָאֵל הַנִּבְאִים
בַּיָּמִים הָהֵם שְׁנֵים לִהְבֵּיא אֶתְּךָ עֲלֵיהֶם

ל

ח

כ

פ

וְהִיבִיזֶם הַהוּא בִּזְמַן בּוֹא גֹג עַל אֶדְמַת יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר
יִלְהַחֲמֵתִי בְּאִפִּי וְנִקְנֵאתִי בְּאֵשׁ עֲבָדֵי
אֲבִיזִם הַהוּא יִהְיֶה רַעַשׁ גְּדוֹל עַל
הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם
1

וְהִיבִיזֶם

וְהָאֲדָמָה אֲשֶׁר עָלַפְנִי הָאֲדָמָה וְנִהְרָסוּ
הַמִּדְרָגוֹת וְכָל־חֻמָּה לָאָרֶץ תִּפּוֹל׃ וְכָל־
לְכָל־הָרִי חָרַב נָאֵם אֲדֹנָיִי יְהוֹה חָרַב אֵינִי
תִּהְיֶה׃ וְנִשְׁפָּטְתִּי אֹתוֹ בְּדִבְרִי וּבְדָם וְגִשְׁ
וְאֶנִּי אֶלְגֹּכִישׁ אֵשׁ וְגִפְרִית אֲמַטִּיר עָלָיו
וְעַל־עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר אֹתוֹ׃ וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְתִ
וְנִזְרַעְתִּי לְעֵינֵי גֹיִם רַבִּים וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוֹה׃
לְרֹאשׁוֹן שְׁלֹשְׁמִינִי עֶזְרֵת

במלכים ז קי ט

וְהַיְכָלוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיָּהוּ אֶת כָּל הַתְּפִלָּה
וְהַתְחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלְּפָנֶי מִזְבֵּחַ יְהוָה מִכְרָע עֵי
בְּרָכִיו וּכְפִיו פָּרָשׁוֹת הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל
קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר בְּרוּךְ יְהוָה אֱשֶׁר עָתָה
מְנוּחָה לַעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר לֹא נִפְלָא
אֲחֵר מִכֹּל דִּבְרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּ
יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַמּוֹנוּ

١٥

12

١٠٢

ن

12

2

12

١٠١

עתי

עת

ל

et

10

וסימנה ואת מזבח העלה הכהן ויעל על הצור לזר קדש המלך

לשמו מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה
אבותינו ויהי ודברי אלה אשר התחננת לי לפני
קרבים אליהו אלהינו זמס וליה לעשות משפט
ומשפט עמו ישראל ודבר זמס בזמנו למען דעת
מי הארץ הוא האלהים אין עוד ויהי
עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמור
יום הזה והמלך וכל ישראל עמו זבחים
יהוה ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר
קד עשרים ושנים אלה ויצאן מאה
יחנכו את בית יהוה המלך וכל בני
ביתו והוא קדש המלך

ביום השמיני ג' ריון פיל וסימנה נשיא לבני מנשה עזרת תה

ביום השמיני ג' נשיא לבני מנשה עזרת תה

ביום השמיני ג' ריון פיל וסימנה נשיא לבני מנשה עזרת תה

ארבעה עשר יום ביום השמיני שלח את הע
את המלך וילכו לאהליהם שמחיתו וטובי לב ע
הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל
ליום שני

אחרי מות משה וכבודו לכה לך

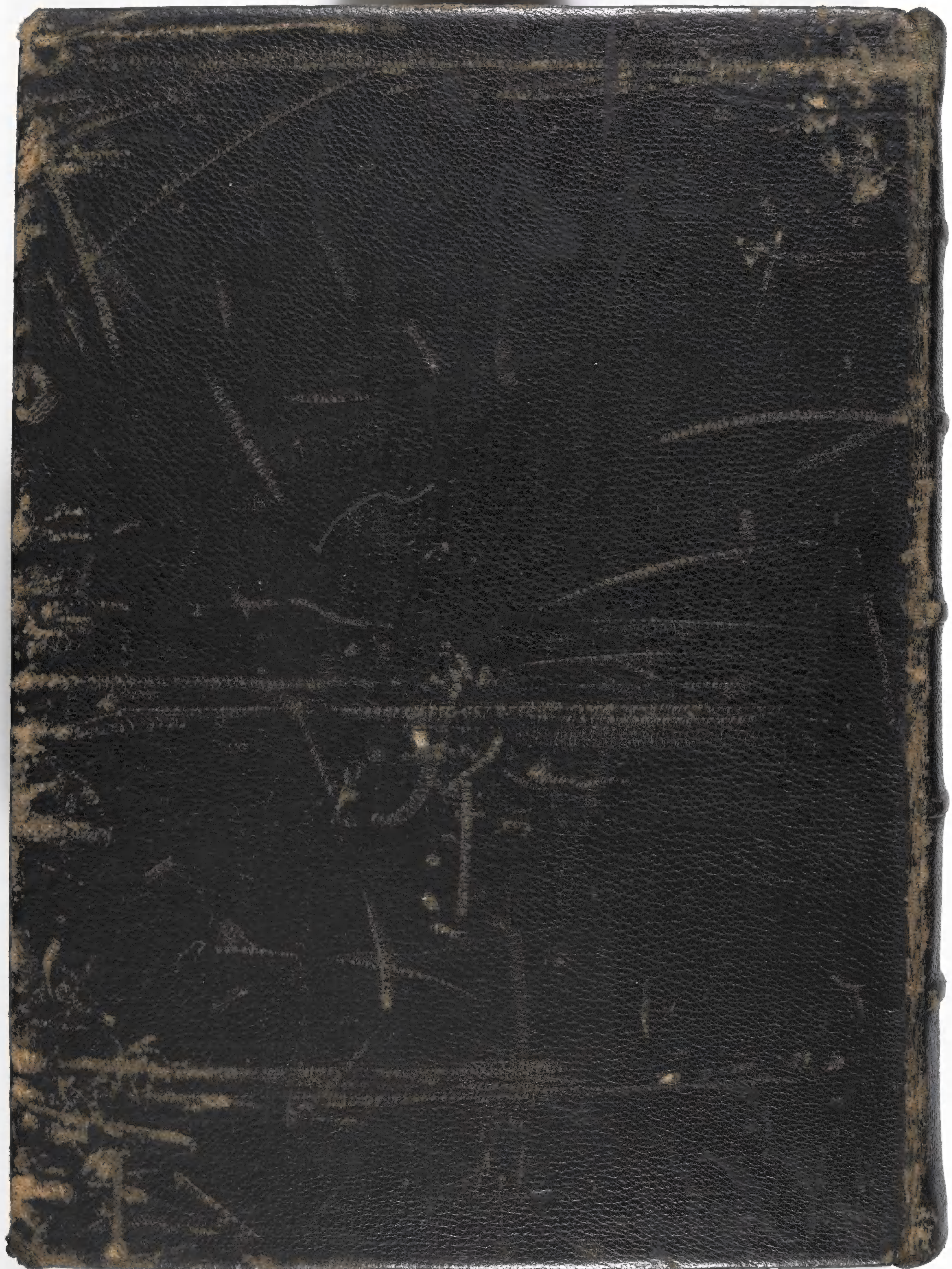
לשבת שבחנוכה

מפטירין בנרות זכריה

ואם היו בה שתי שבתות מפטירין בראש

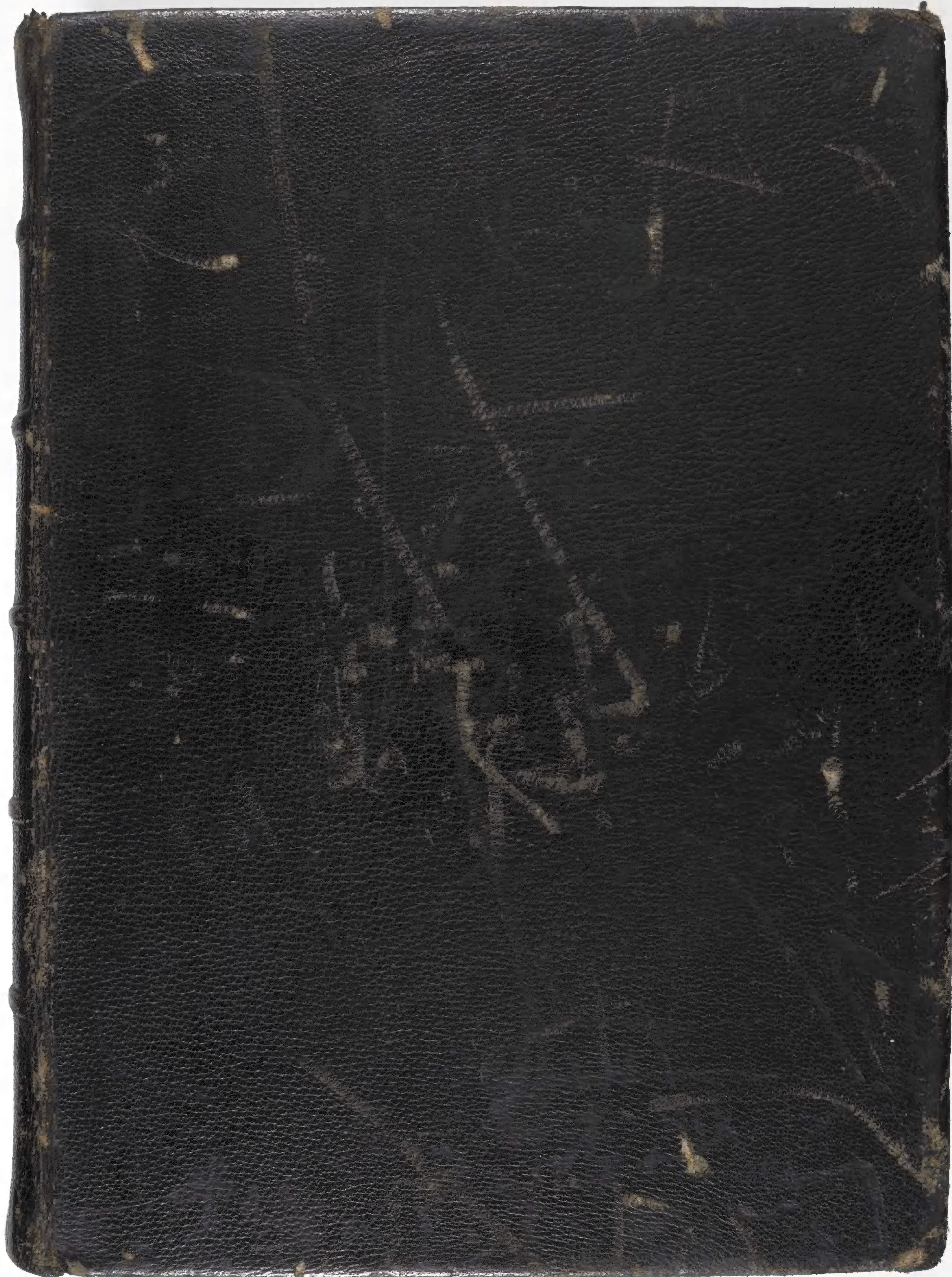
זכריה ובשניה בנרות שלמה

נכתבו שתיהן למעל

B

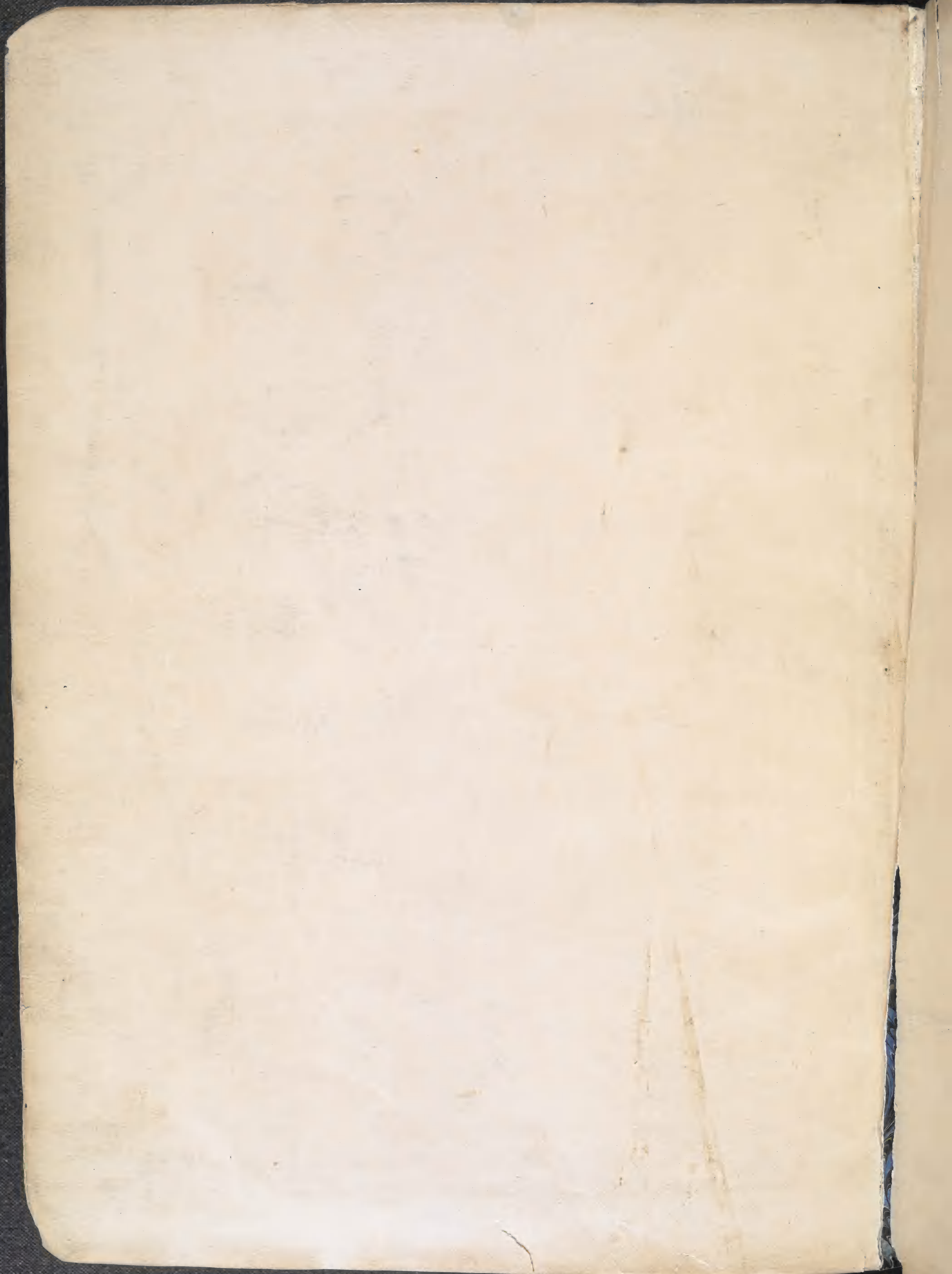
PENTATEUCH
AND
HAFTAROTH
HEBREW

BRIT MUS.

ORIENTAL

2350.

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

הנה קצת מהשם הזה

OR. 2350.

O. R. 8. C. d.
322 h

